

ANNA ΙΟΡΔΑΝΙΔΟΥ

ΤΑ ΡΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

Πάτηστε CTRL + "φ" για να βρείτε ένα ρήμα

4.500 ΡΗΜΑΤΑ
235 ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ ΚΛΙΣΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

Ιορδανίδου Άννα - Τα ρήματα της νέας ελληνικής

ANNA ΙΟΥΡΔΑΝΙΔΟΥ

**ΤΑ ΡΗΜΑΤΑ
ΤΗΣ
ΝΕΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ**

ΟΓΔΟΗ ΕΚΔΟΣΗ

**4.500 ΡΗΜΑΤΑ
235 ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ ΚΛΙΣΗΣ**

**ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ**

Κάθε γνήσιο αντίτυπο έχει την υπογραφή της συγγραφέα

Εκδόσεις Πατάκη – Λεξικά – 7
Άννα Ιορδανίδου, Τα ρήματα της νέας ελληνικής
Εξώφυλλο Γιάννης Λεκκός
Φωτοστοιχειοθεσία LEGATO
Φιλμ - Μοντάζ LEGATO
Copyright © Στέφ. Αλ. Πατάκης και Άννα Ιορδανίδου,
Αθήνα 1991
Πρώτη έκδοση Αθήνα, Ιανουάριος 1992
Ακολούθησαν οι ανατυπώσεις Ιουνίου 1992, Μαΐου 1993,
Μαρτίου 1995, Δεκεμβρίου 1995, Αυγούστου 1996,
Αυγούστου 1997
Όγδοη εκτύπωση Φεβρουάριος 1998
Κ.Ε.Π. 78/98
ISBN 960-293-670-3

ΒΑΛΤΕΤΣΙΟΥ 14, 106 80 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: (01)36.38.362 - (01)36.45.236 FAX: (01)36.28.950
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: (01)38.31.078
ΥΠΟΚ/ΜΑ: Ν. ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ 122, 563 34 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ.: (031)70.63.54-5

Πρόλογος

Ο στόχος της εργασίας αυτής είναι να αποδοθούν τα κυριότερα χαρακτηριστικά της κλίσης των 4.500 βασικών ρημάτων της κοινής νεοελληνικής (χωρίς διαλεκτικά στοιχεία). Η ιδιαιτερότητα (και η χρησιμότητα) της εργασίας έγκειται, πιστεύουμε, στα εξής:

α) στη χρησιμοποίηση, εκτός των παραδοσιακών γραμματικών και λεξικογραφικών πηγών, γλωσσικού υλικού (corpus) σύγχρονου νεοελληνικού προφορικού και γραπτού λόγου και

β) στην αξιοποίηση των θεωρητικών και ερευνητικών δεδομένων σύγχρονων γλωσσολογικών προσεγγίσεων του νεοελληνικού ρηματικού συστήματος, που εστιάζονται κυρίως στη διαπλοκή των φαινομένων της μορφολογίας και των φαινομένων της σύνταξης και της σημασίας.

Η επεξεργασία του γλωσσικού υλικού και των βιβλιογραφικών πηγών μάς οδήγησε να προτείνουμε σε αρκετά σημεία λύσεις διαφορετικές από εκείνες που έδωσε η επίσημη γραμματική κωδικοποίηση της γλώσσας μας (αναπροσαρμογή της Γραμματικής του Τριανταφυλλίδη του 1949). Έτσι, για παράδειγμα, εισάγουμε σε ευρεία κλίμακα την εσωτερική αύξηση σε σύνθετα ρήματα, καθώς και τα συμφωνικά συμπλέγματα *χθ*, *φθ* στην παθητική φωνή λόγιων ρημάτων, γιατί θεωρούμε ότι έχουν επικρατήσει στη γλωσσική πρακτική, αντίθετα με τις «επιταγές» της Γραμματικής. Η αναγνώριση της ενσωμάτωσης ορισμένων λόγιων στοιχείων δε συνιστά προσπάθεια καθιέρωσης μεικτής γλώσσας (δημοτική – καθαρεύουσα): αντίθετα, συμβάλλει στη συνειδητοποίηση της σύγχρονης κατάστασης των γλωσσικών μας πραγμάτων, όπου τη θέση της παλιάς διγλωσσίας κατέλαβε μια αναγνωρισμένη *standard* γλώσσα (η κοινή νεοελληνική) με τις διάφορες παραλλαγές της ανάλογα με το ύφος και το είδος του λόγου, την περίπτωση επικοινωνίας κτλ.

Η δομή του βιβλίου επιβάλλεται σε μεγάλο βαθμό από την πολυτυπία που διακρίνει τη μορφολογία του νεοελληνικού ρηματικού συστήματος. Ενώ σε ένα λεξικό ρημάτων της γαλλικής γλώσσας (όπως το *Bescherelle*) αρκεί να αναφέρεται ο τύπος του ενεστώτα κάθε ρήματος και να γίνεται η παραπομπή στο κλιτικό υπόδειγμα, σε ένα λεξικό ρημάτων της νέας ελληνικής είναι απαραίτητο να δοθούν περισσότερες πληροφορίες τόσο για το σχηματισμό των διαφόρων χρόνων όσο και για το σχηματισμό των διαφόρων τύπων σε κάθε χρόνο. Για παράδειγμα, η κλίση του ρήματος *συνέρχομαι* δεν μπορεί να καλυφθεί από εκείνη του *έρχομαι*, εφόσον στον παρατατικό δεν παρουσιάζει την πολυτυπία του *έρχομαι* (λόγω λόγιου χαρακτήρα), στο αοριστικό θέμα επικρατεί το *-λθ-* (*συνήλθα* και όχι *συνήρθα* κτλ.) και στην προστακτική αορίστου εμφανίζονται οι τύποι *σύνελθε* – *συνέλθετε* (αντί των *έλα* – *ελάτε* του *έρχομαι*).

Για να καταγραφεί η περίπλοκη αυτή γλωσσική πραγματικότητα με όσο το δυνατόν πληρότερο και σαφέστερο τρόπο, επιλέξαμε την εξής διάρθρωση της εργασίας:

Α' μέρος. Κατάλογος των ρημάτων, όπου αναφέρονται οι τύποι του ενεστώτα και του αορίστου της ενεργητικής φωνής και οι τύποι του ενεστώτα, του αορίστου και της μετοχής παρακειμένου της παθητικής φωνής, με παραπομπή σε συγκεκριμένο κλιτικό υπόδειγμα για κάθε φωνή. Π.χ.

αγοράζω, αγόρασα 35

αγοράζομαι, αγοράστηκα, αγορασμένος 36

Από τον ενεστωτικό και τον αοριστικό τύπο είναι εύκολος ο σχηματισμός των άλλων χρόνων, ενώ η μετοχή παθητικού παρακειμένου είναι αναγκαίο να αναφέρεται, γιατί παρουσιάζει σημαντική ποικιλομορφία.

Η διάταξη ακολουθεί αλφαβητική σειρά, αλλά, όταν πρόκειται για διπλούς τύπους, παρτίθεται πρώτα ο πιο συνηθισμένος, π.χ. *αγκυροβολώ* (-είς) και *αγκυροβολάω/αγκυροβολώ*. Η ενεργητική και η παθητική φωνή συνδέονται με κριτήρια μορφής κυρίως και όχι σημασίας, αλλά ορισμένες φορές διαχωρίζονται, γιατί η διαφορά σημασίας έχει επιφέρει και μορφολογική διαφοροποίηση, όπως π.χ. στην περίπτωση των ρ. *λειτουργώ* και *λειτουργάω/ώ*.

Στον κατάλογο περιλαμβάνονται ορισμένες βασικές πληροφορίες, όπως αν το ρήμα απαντάται μόνο ή κυρίως στον ενεστώτα ή σε άλλο χρόνο, αν είναι απρόσωπο ή είναι και προσωπικό και απρόσωπο, αν κάποιος τύπος είναι σπάνιος (π.χ. η *μτχ.* παθητικού παρακειμένου) κ.ά. Όταν απαιτείται εκτενέστερος σχολιασμός, παραπέμπουμε με αστερίσκο (*) στο γ' μέρος του βιβλίου, στις Σημειώσεις.

Β' μέρος. Κλιτικά υποδείγματα. Σε 4.500 περίπου ρήματα αντιστοιχούν 235 κλιτικά υποδείγματα. Αν ληφθεί υπόψη ότι στην επίσημη Γραμματική (έκδ. 1988) οι αντίστοιχοι πίνακες είναι μόνο 12, τότε γίνεται φανερή η προσπάθεια που καταβλήθηκε να καλυφθούν όσο το δυνατόν περισσότερες περιπτώσεις κλιτικής ιδιαιτερότητας.

Όσον αφορά τον τρόπο διάταξης των κλιτικών υποδειγμάτων, ακολουθήσαμε σε γενικές γραμμές τη λογική της Γραμματικής, η οποία διατάσσει τα «ομαλά» ρήματα σε ορισμένη σειρά με βάση το χαρακτήρα του ενεστωτικού θέματος (π.χ. *λύ-ν-ω*) και το σχηματισμό του αοριστικού θέματος (π.χ. *έλυ-σ-α*), και τα «ανώμαλα» ρήματα σε αλφαβητική σειρά. Το πρότυπο της Γραμματικής ήταν αδύνατο να αναπαραχθεί πιστά, γιατί παρουσιάζει αντιφάσεις και γιατί αγνοεί μεγάλο αριθμό ρημάτων, όπως τα λόγια ρήματα *ανακτώ*, *ανακλώ* κτλ., που δεν μπορούν να υπαχθούν στο κλιτικό υπόδειγμα του *αγαπάω/αγαπώ*.

Για να μειώσουμε τον αριθμό των κλιτικών υποδειγμάτων ξεχωρίζουμε (μορφολογικά) την ενεργητική από την παθητική φωνή, παραπέμποντας π.χ. το ρήμα *γράφω* στο υπόδειγμα κλίσης του *αλείφω*, αλλά δημιουργώντας ξεχωριστό κλιτικό υπόδειγμα για το *γράφομαι*. Αυτό όμως δεν τηρείται πάντοτε, γιατί προέχει η αναγκαιότητα να είναι η εργασία μας εύχρηστη και να παρέχει όσο γίνεται περισσότερες πληροφορίες. Έτσι, το ρήμα *διευρύνω* δεν παραπέμπει στο *κρίνω* (στην ενεργητική φωνή), παρά το γεγονός ότι ο χαρακτήρας του θέματος είναι ο ίδιος και το θέμα μένει αμετάβλητο, γιατί το *διευρύνω* έχει ομαδοποιηθεί με τα ρήματα *ζεσταίνω*, *βαραίνω* κτλ.

Στους πίνακες προσπαθήσαμε να συμπεριλάβουμε τις κυριότερες παραλλαγές μορφής που έχουν καθιερωθεί στην κοινή νεοελληνική και αποφύγαμε να αναφέρουμε τύπους περιθωριακούς στη γλωσσική πρακτική, που τείνουν να εκλείψουν ή να περιοριστούν σε ορισμένες τοπικές ή κοινωνικές διαλέκτους. Δεν αναφέρουμε π.χ. την περίπτωση της άτονης συλλαβικής αύξησης (π.χ. *επειράξα*) και την περίπτωση των τύπων σε *-ομαι*, *-ονται* του ενεστώτα (π.χ. *δένουμαι*, *δένονται*), που έχουν περιθωριοποιηθεί στα σύγχρονα νέα ελληνικά. Αντίθετα, περιλάβαμε την κλίση του παρατατικού με το επίθημα *-αγ-* (π.χ. *αγάπαγα*) στα ρήματα σε *-άω/-ώ*, παρ' όλο που δε συνηθίζεται στις βόρειες διαλέκτους (βλ. π.χ. Mackridge 1990: 266, 274), γιατί η έρευνά μας απέδειξε ότι χρησιμοποιείται συχνά στην κοινή νεοελληνική, κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

Σε κάθε πίνακα δίνονται πληροφορίες που αφορούν την κατηγορία ρημάτων η οποία αντιπροσωπεύεται με το υπόδειγμα αυτό. Οι πληροφορίες είναι σχετικές με τη σπανιότητα εμφάνισης μερικών τύπων, με το είδος και το ύφος του λόγου όπου εμφανίζεται κυρίως κάποιος τύπος, με τη διαφοροποίηση που μπορεί να υπάρχει στο εσωτερικό της ίδιας κατηγορίας όταν το ρήμα απαντάται ως σύνθετο (λόγιο ή μη), με την ισοδυναμία των τύπων στους περιφραστικούς χρόνους κ.ά.

Γ' μέρος. Σημειώσεις. Παρτίθενται επιπλέον στοιχεία για 900 περίπου ρήματα, τα οποία θεωρούμε απαραίτητα για την πληρέστερη περιγραφή των ρημάτων αυτών και τα οποία θίγουν ορισμένες πλευρές των σχέσεων της μορφής, της σύνταξης και της σημασίας τους. Έτσι, για παράδειγμα, σχολιάζεται η εννοιολογική διαφοροποίηση ενεργητικής

– παθητικής φωνής (π.χ. *κλαίω – κλαίγομαι*), που επιδρά και στο σχηματισμό των περιφραστικών χρόνων, η πιθανή παρουσία λόγιων μετοχών (π.χ. *υπάρχων, -ουσα, -ον*), η χρησιμοποίηση ορισμένων μετοχών ως επιθέτων (π.χ. *ζηλεμένος του Ζηλεύω*), η παράλληλη χρησιμοποίηση διαφορετικού τρόπου κλίσης στον προφορικό λόγο (π.χ. *προπονιέμαι* παράλληλα με το *προπονούμαι*) κτλ. Επίσης, γίνεται αναφορά σε βασικά ορθογραφικά προβλήματα και σε ζητήματα σημασιολογικών σχέσεων μεταξύ συγγενών μορφολογικά τύπων (π.χ. *ανεβάζω – ανεβαίνω*) τα οποία αποτελούν συχνά πηγή συγχύσεων και λαθών.

Είναι προφανές ότι η πολυπλοκότητα και η ποικιλία των γλωσσικών πραγματώσεων δεν μπορεί να αποδοθεί πιστά μέσα στα περιορισμένα πλαίσια ενός συνοπτικού και χρηστικού εγχειριδίου, το οποίο, επιπλέον, δεν μπορεί να υποκαταστήσει τη Γραμματική της γλώσσας μας, αλλά μονάχα να προτείνει ορισμένες αλλαγές προς την κατεύθυνση της εναρμόνισης με τη σύγχρονη πρακτική των ομιλητών. Ελπίζουμε η πρόοδος των γλωσσολογικών μελετών και ερευνών να οδηγήσει στη βελτίωση της εργασίας αυτής, ώστε να είναι σε θέση να αποτυπώσει με αντικειμενικό τρόπο την ταυτότητα των νεοελληνικών ρημάτων.

Άννα Ιορδανίδου
Δεκέμβριος 1991

Οδηγίες χρήσεως

Για να βρει κανείς πώς κλίνεται κάποιο ρήμα, πρέπει πρώτα να το εντοπίσει στον **αλφαβητικό κατάλογο** (σελ. 9–110), όπου αναφέρεται ο αριθμός του **κλιτικού υποδείγματος** στο οποίο αντιστοιχεί. Π.χ. το ρήμα

κρατάω/κρατώ, κράτησα* 58

κλίνεται σύμφωνα με το υπόδειγμα **58** (ρήμα αγαπάω/αγαπάω). Ο αριθμός **58** είναι άσχετος με την αρίθμηση των σελίδων του βιβλίου και βρίσκεται στο πάνω δεξιό μέρος του πίνακα. Ο αστερίσκος* σημαίνει ότι για το *κρατάω* υπάρχει κάποια συμπληρωματική πληροφορία στο τρίτο μέρος του βιβλίου, στις Σημειώσεις (σελ. 349-384), όπου τα σχολιαζόμενα ρήματα είναι διατεταγμένα με αλφαβητική σειρά.

Για να βρει κανείς ποια ρήματα κλίνονται στους πίνακες, μπορεί να κοιτάξει το **αλφαβητικό ευρετήριο κλιτικών υποδειγμάτων** στο τέλος του βιβλίου.

Κάντε κλικ σε ένα γράμμα
και μετά σε ένα αριθμός τού ρήματος

Α Β Γ Δ Ε Ζ
Η Θ Ι Κ Λ Μ
Ν Ο Π Ρ Σ
Τ Υ Φ Χ Ψ Ω

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ευρετήριο κλιτικών υποδειγμάτων

B

Πάτηστε CTRL + "φ" για να βρείτε ένα ρήμα

A

αβασκαίνω → δεξ **βασκαίνω**

αβγαταίνω, αβγάτυνα, αβγατισμένος 47 και **αβγατίζω**, αβγάτιστα, αβγατισμένος 33

αγαθοφέρνω 226 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

αγαλλιάζω, αγαλλίασα 35

αγανακτώ και **αγαναχτώ**, αγανάκτησα και αγανάχτησα, αγανακτισμένος και αγαναχτισμένος 73

αγαντάρω, αγάνταρα και αγαντάρισα, αγανταρισμένος 53

αγαπάω/αγαπώ, αγάπησα 58

αγαπιέμαι, αγαπήθηκα, αγαπημένος 59

αγαπίζω, αγάπισα* 33

αγαρεύω, αγγάρεψα 17

αγαρεύομαι, αγγαρεύτηκα, αγγαρευμένος 18

αγγίζω, άγγιξα 23

αγγίζομαι, αγγίχτηκα, αγγιγμένος 24

αγιαζώ, άγιασα και αγίασα* 35

αγιαζομαι, αγιάστηκα, αγιασμένος* 36

αγκαζάρω, αγκαζάρισα, αγκαζαρισμένος 55

αγκαλιάζω, αγκάλιασα 35

αγκαλιάζομαι, αγκαλιάστηκα, αγκαλιασμένος* 36

αγκιστρώνω, αγκίστρωσα 3

αγκιστρώνομαι, αγκιστρώθηκα, αγκιστρωμένος 4

αγκομαχάω/αγκομαχώ (παρατατ. συνήθως -ούσα) 58 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)

αγκυλώνω, αγκύλωσα 3

αγκυλώνομαι, αγκυλώθηκα, αγκυλωμένος 4

αγκυροβολώ, αγκυροβόλησα, αγκυροβολημένος 73 και

αγκυροβολάω/αγκυροβολώ (παρατατ. συνήθως -ούσα), αγκυροβόλησα, αγκυροβολημένος 58

αγκωνιάζω, αγκώνιασα 35

αγκωνιάζομαι, αγκωνιάστηκα, αγκωνιασμένος 36

αγναντεύω, αγνάντεψα 17

αγνώω, αγνόησα 73

αγνοούμαι, αγνοήθηκα, αγνοημένος 74

αγοράζω, αγόρασα 35

αγοράζομαι, αγοράστηκα, αγορασμένος 36

αγορεύω, αγόρευσα 19

αγοροφέρνω 226 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

αγριεύω, αγρίεψα 17

αγριεύομαι, αγριεύτηκα, αγριεμένος* 18

αγρικώ → δεξ **γρικόω**

αγρυπνάω/αγρυπνώ (παρατατ. συνήθως -ούσα), αγρύπνησα, αγρυπνισμένος 58

αγχώνω, άγχωσα 3

αγχώνομαι, αγχώθηκα, αγχωμένος* 4

άγω* 135 (μόνο στον ενεστ.)

άγομαι, (να αχθώ)* 136

αγωνίζομαι, αγωνίστηκα 34

αγωνιώ 60 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

αδειάζω, άδειασα 35

αδελφώνω και **αδερφώνω**, αδέλφωσα και αδέρφωσα 3

αδελφώνομαι και **αδερφώνομαι**, αδελφώθηκα και αδερφώθηκα, αδελφωμένος και αδερφωμένος 4

αδημονώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

αδιαθετώ, αδιαθέτησα 73

αδιαφορώ, αδιαφόρησα 73

αδικώ, αδικήσα 73

αδικούμαι, αδικήθηκα, αδικημένος 74

αδρανοποιώ, αδρανοποίησα 73

αδρανοποιούμαι, αδρανοποιήθηκα, αδρανοποιημένος 74, 75

αδρανών, αδράνησα 73

αδράχνω, άδραξα 29

αδυνατίζω, αδυνάτισα, αδυνατισμένος 33

αδυνατώ* 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

αερίζω, αέρισα 33
 αερίζομαι, αερίστηκα, αερισμένος 34
 αεροβατώ 73 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)
 αερολογώ, αερολόγησα 73
 αηδιάζω, αηδίασα, αηδιασμένος 35
 αθετώ, αθέτησα 73
 αθετούμαι, αθετήθηκα, αθετημένος 74
 αθλοθετώ, αθλοθέτησα 73
 αθλοθετούμαι, αθλοθετήθηκα, αθλοθετημέ-
 νος 74
 αθλούμαι, αθλήθηκα 74
 αθροίζω, άθροισα 33
 αθροίζομαι, αθροίστηκα, αθροισμένος 34
 αθώνων, αθώωσα 3
 αθώνομαι, αθώωθηκα, αθωωμένος 4
 αιματοκυλάω (σπάν. αιματοκυλώ), αιματοκύ-
 λισα* 70 και
 αιματοκυλίζω, αιματοκύλισα 33
 αιματοκυλιέμαι, αιματοκυλίστηκα 173 και
 αιματοκυλίζομαι, αιματοκυλίστηκα 34
 αιμορραγώ, αιμορράγησα 73
 αίρω, (ήρα) 80
 αίρομαι, άρθηκα 81
 αισθάνομαι, αισθάνθηκα 82
 αισθηματολογώ 73 (κυρίως στον ενεστ. και
 παρατατ.)
 αισιοδοξώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρα-
 τατ.)
 αισχρολογώ 73 (κυρίως στον ενεστ. και πα-
 ρατατ.)
 αιτιολογώ, αιτιολόγησα 73
 αιτιολογούμαι, αιτιολογήθηκα, αιτιολογημέ-
 νος 74
 αιφνιδιάζω, αιφνιδίασα 35
 αιφνιδιάζομαι, αιφνιδιάστηκα, αιφνιδιασμέ-
 νος 36
 αιχμαλωτίζω, αιχμαλώτισα 33
 αιχμαλωτίζομαι, αιχμαλωτίστηκα, αιχμαλωτι-
 σμένος 34
 αιωρούμαι, αιωρήθηκα 74
 ακινητοποιώ, ακινητοποιήσα* 73
 ακινητοποιούμαι, ακινητοποιήθηκα, ακινητο-
 ποιημένος* 74, 75

ακμάζω, άκμασα* 35
 ακολουθώ, ακολούθησα* 73
 ακολουθούμαι, ακολουθήθηκα* 74
 ακομπανιάρω, ακομπανιάρισα 55
 ακονίζω, ακόνισα 33
 ακονίζομαι, ακονίστηκα, ακονισμένος 34
 ακουμπάω/ακουμπώ, ακούμπησα, ακουμπι-
 σμένος 58
 ακούω, άκουσα* 83
 ακούγομαι, ακούστηκα, ακουσμένος* 84
 ακριβαίνω, ακρίβυνα 47
 ακριβολογώ, ακριβολόγησα 73
 ακροάζομαι, ακροάστηκα 36
 ακροβατώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρα-
 τατ.)
 ακροβολίζομαι, ακροβολίστηκα, ακροβολι-
 σμένος 34
 ακρωτηριάζω, ακρωτηρίασα 35
 ακρωτηριάζομαι, ακρωτηριάστηκα, ακρωτη-
 ριασμένος 36
 ακτινοβολώ, ακτινοβόλησα* 73 και
 ακτινοβολάω/ακτινοβολώ (παρατατ. συνή-
 θως -ούσα), ακτινοβόλησα 58
 ακυρώνω, ακύρωσα 3
 ακυρώνομαι, ακυρώθηκα, ακυρωμένος 4
 αλαλάζω, αλάλαξα 23
 αλαλιάζω, αλάλιασα, αλαλιασμένος* 35
 αλατίζω, αλάτισα 33
 αλατίζομαι, αλατίστηκα, αλατισμένος 34
 αλαφιάζω, αλάφιασα 35
 αλαφιάζομαι, αλαφιάστηκα, αλαφιασμένος 36
 αλαφραίνω → δεσ ελαφραίνω
 αλαφρώνω → δεσ ελαφρώνω
 αλεγράρω, αλεγράρισα 55
 αλέθω, άλεσα 37
 αλέθομαι, αλέστηκα, αλεσμένος 38
 αλείφω, άλειψα 13 και
 αλείβω, άλειψα 7
 αλείφομαι, αλείφτηκα, αλειμμένος 14 και
 αλείβομαι, αλείφτηκα 8
 αλευρώνω, αλεύρωσα 3
 αλευρώνομαι, αλευρώθηκα, αλευρωμένος 4

αληθεύει* (ως προσ. και απρόσ.) – αληθεύουν (ως προσ.)

αλητεύω, αλήτεψα 17

αλιεύω, αλίευσα 19

αλιεύομαι, αλιεύτηκα και αλιεύθηκα, αλιευμένος 20

αλλάζω, άλλαξα 23

αλλάζομαι, αλλάχτηκα, αλλαγμένος* 24

αλλαξοπιστώ, αλλαξοπίστησα 73

αλληθωρίζω, αλληθώρισα 33

αλληλογραφώ, αλληλογράφησα 73

αλλοιώνω, αλλοίωσα 3

αλλοιώνομαι, αλλοιώθηκα, αλλοιωμένος 4

αλλοτριώνω, αλλοτρίωσα 3

αλλοτριώνομαι, αλλοτριώθηκα, αλλοτριωμένος 4

αλυσσοδένω, αλυσσόδεσα 1

αλυσσοδένομαι, αλυσσοδέθηκα, αλυσσοδεμένος 2

αλυχτώ/αλυχτώ (παρ.ατατ. συνήθως -ούσα), αλύχτησα 58

αλφαδιάζω, αλφάδιασα 35

αλφαδιάζομαι, αλφαδιάστηκα, αλφαδιασμένος 36

αλωνίζω, αλώνισα 33

αλωνίζομαι, αλωνίστηκα, αλωνισμένος 34

αμαρτάνω, αμάρτησα* 104 και

αμαρταίνω, αμάρτησα 50

αμαυρώνω, αμαύρωσα 3

αμαυρώνομαι, αμαυρώθηκα, αμαυρωμένος 4

αμβλύνω, άμβλυνα 48

αμβλύνομαι, αμβλύνηθηκα, αμβλυμένος 49

αμείβω, άμειψα 7

αμείβομαι, αμείφτηκα και αμείφθηκα 8

αμελώ, αμέλησα 73

αμελούμαι, αμελήθηκα, αμελημένος 74

αμιλλώμαι 61 (μόνο στον ενεστ.)

αμνηστεύω, αμνήστευσα 19

αμνηστεύομαι, αμνηστεύτηκα και αμνηστεύθηκα, αμνηστευμένος 20

αμολάω (δε συνθηθίζεται η κλίση σε -ώ), αμόλησα 58

αμολιέμαι, αμολήθηκα, αμολημένος 59

αμπαλάρω, αμπαλάρισα 55

αμπαλόρομαι, αμπαλαρίστηκα, αμπαλαρισμένος 54

αμπαρώνω, αμπάρωσα 3

αμπαρώνομαι, αμπαρώθηκα, αμπαρωμένος 4

αμύνομαι, αμύνθηκα 49

αμφιβάλλω, αμφέβαλα 146

αμφισβητώ, αμφισβήτησα 73

αμφισβητούμαι, αμφισβητήθηκα, αμφισβητημένος* 74

αμφιταλαντεύομαι, αμφιταλαντεύτηκα και αμφιταλαντεύθηκα 20

αναβάλλω, ανέβαλα 146

αναβάλλομαι, αναβλήθηκα 147

αναβαπτίζω, αναβάπτισα 33

αναβαπτίζομαι, αναβαπτίστηκα, αναβαπτισμένος 34

αναβιώνω, αναβίωσα 3

αναβλέπω, ανέβλεψα και ανάβλεψα 9

αναβλύζω και **αναβρύζω**, ανέβλυσα και ανάβλυσα και ανέβρυσσα και ανάβρυσσα 33

αναβράζω* 35 (κυρίως στον ενεστ.)

αναβρύζω → δεξ **αναβλύζω**

ανάβω, άναψα 7

ανάβομαι, ανάφτηκα, αναμμένος* 8

αναγαλλιάζω, αναγάλλισα 35

αναγγέλλω, ανήγγειλα και ανάγγειλα 85

αναγγέλλομαι, αναγγέλθηκα, αναγγεμένος 86

αναγεννώμαι, αναγεννήθηκα, αναγεννημένος* 61 και

αναγεννιέμαι, αναγεννήθηκα, αναγεννημένος* 59

αναγκάζω, ανάγκασα 35

αναγκάζομαι, αναγκάστηκα, αναγκασμένος 36

αναγνωρίζω, αναγνώρισα 33

αναγνωρίζομαι, αναγνωρίστηκα, αναγνωρισμένος 34

αναγορεύω, αναγόρευσα 19

αναγορεύομαι, αναγορεύτηκα και αναγορεύθηκα, αναγορευμένος 20

αναγουλιάζω, αναγουλίασα, αναγουλιασμένος 35

αναγραμματίζω, αναγραμμάτισα 33

αναγράφω, ανέγραψα 13
αναγράφομαι, αναγράφ(τ)ηκα, αναγραμμέ-
 νος 122
ανάγω, ανήγαγα 135
ανάγομαι, (να αναχώ)* 136
αναδασώνω, αναδάσωσα 3
αναδασώνομαι, αναδασώθηκα, αναδασωμέ-
 νος 4
αναδεικνύω, ανέδειξα και ανάδειξα 87 και
αναδείχνω, ανέδειξα και ανάδειξα 29
αναδεικνύομαι, αναδείχθηκα και αναδείχτη-
 κα, αναδειγμένος 88 και
αναδείχνομαι, αναδείχτηκα, αναδειγμένος 30
αναδεύω, ανάδεψα 17
αναδεύομαι, αναδείθηκα 18
αναδημιουργώ, αναδημιούργησα 73
αναδημιουργούμαι, αναδημιουργήθηκα, ανα-
 δημιουργημένος 74
αναδημοσιεύω, αναδημοσίευσα 19
αναδημοσιεύομαι, αναδημοσιεύτηκα και α-
 ναδημοσιεύθηκα, αναδημοσιευμένος 20
αναδιαρθρώνω, αναδιάρθρωσα 3
αναδιαρθρώνομαι, αναδιαρθρώθηκα, ανα-
 διαρθρωμένος 4
αναδίδω 186 (κυρίως στον ενεστ. και παρα-
 τат.) και
αναδίνω 131 (κυρίως στον ενεστ. και παρα-
 τат.)
αναδιοργανώνω, αναδιοργάνωσα 3
αναδιοργανώνομαι, αναδιοργανώθηκα, ανα-
 διοργανωμένος 4
αναδιπλασιάζω, αναδιπλασίασα 35
αναδιπλασιάζομαι, αναδιπλασιάστηκα, ανα-
 διπλασιασμένος 36
αναδιπλώνω, αναδίπλωσα 3
αναδιπλώνομαι, αναδιπλώθηκα, αναδιπλωμέ-
 νος 4
αναδιφώ, αναδίφησα 60
αναδύομαι, αναδύθηκα 6
αναζητάω/αναζητώ, αναζήτησα 58 και
αναζητώ, αναζήτησα* 73
αναζητούμαι, αναζητήθηκα* 74
αναζωογονώ, αναζωογόνησα 73
αναζωογονούμαι, αναζωογονήθηκα, αναζω-
 ογονημένος* 74
αναζωπυρώνω, αναζωπύρωσα 3

αναζωπυρώνομαι, αναζωπυρώθηκα, αναζω-
 πυρωμένος 4
αναθαρρεύω, αναθάρρευσα, αναθαρρευμένος
 17 και
αναθαρρώ, αναθάρρησα, αναθαρρημένος 73
αναθεματίζω, αναθεμάτισα 33
αναθεματίζομαι, αναθεματίστηκα, αναθεμα-
 τισμένος* 34
αναθερμαίνω, αναθέρμανα 44
αναθερμαίνομαι, αναθερμάνθηκα, αναθερ-
 ματισμένος 46
αναθέτω, ανέθεσα και ανάθεσα 137
ανατίθεμαι, ανατέθηκα, (σπάν.) ανατεθειμέ-
 νος 138
αναθεωρώ, αναθεώρησα 73
αναθεωρούμαι, αναθεωρήθηκα, αναθεωρη-
 μένος 74
αναθρέφω → δεξ ανατρέφω
αναθυμάμαι (σπάν. αναθυμούμαι) 79 (κυρίως
 στον ενεστ. και παρατат.)
αναίρω, αναίρεσα 76
αναίρομαι, αναίρέθηκα 77
αναισθητοποιώ, αναισθητοποιήσα 73
αναισθητοποιούμαι, αναισθητοποιήθηκα, α-
 ναισθητοποιημένος 74, 75
ανακαθίζω, ανακάθισα 33 και
ανακάθομαι, ανακάθισα* 160
ανακαινίζω, ανακαινίσα 33
ανακαινίζομαι, ανακαινίστηκα, ανακαινισμέ-
 νος 34
ανακαλύπτω, ανακάλυψα 11
ανακαλύπτομαι, ανακαλύφθηκα και ανακαλύ-
 φτήκα, (σπάν.) ανακαλυμμένος 12
ανακαλώ, ανακάλεσα 76
ανακαλούμαι, ανακλήθηκα, ανακλημένος 163
ανακάμπω, ανέκαμψα 11
ανακαταλαμβάνω, ανακατέλαβα 165
ανακαταλαμβάνομαι, ανακαταλήφθηκα, ανα-
 κατειλημμένος 166
ανακατεύω, ανακάτεψα* 17
ανακατεύομαι, ανακατεύτηκα, ανακατεμέ-
 νος* 18
ανακατώνω, ανακάτωσα* 3
ανακατόνωμαι, ανακατώθηκα, ανακατωμέ-
 νος* 4

ανακεφαλαίωνω, ανακεφαλαίωσα 3
ανακεφαλαιώνομαι, ανακεφαλαιώθηκα, ανακεφαλαιώμενος 4

ανακηρύσσω, ανακήρυξα 27
ανακηρύσσομαι, ανακηρύχθηκα και ανακηρύχτηκα, ανακηρυγμένος 28

ανακινώ, ανακίνησα 73
ανακινούμαι, ανακινήθηκα, ανακινημένος 74
ανακλαδίζομαι, ανακλαδίστηκα 34

ανακλώ, ανάκλασα 71
ανακλώμαι, ανακλάστηκα, ανακλασμένος 72

ανακοινώνω, ανακοίνωσα 3
ανακοινώνομαι, ανακοινώθηκα, ανακοινωμένος 4

ανακόπτω, ανέκοψα 11
ανακόπτομαι, ανακόπηκα 124

ανακουφίζω, ανακούφισα 33
ανακουφίζομαι, ανακουφίστηκα, ανακουφισμένος 34

ανακράζω, ανέκραξα 23

ανακρίνω, ανέκρινα (σπάν. ανάκρινα) 172
ανακρίνομαι, ανακρίθηκα, ανακριμένος 2

ανακρούω, ανέκρουσα 40

ανακτώ, ανέκτησα 60
ανακτώμαι, ανακτήθηκα, ανακτημένος 61

ανακυκλώνω, ανακύκλωσα 3
ανακυκλώνομαι, ανακυκλώθηκα, ανακυκλωμένος 4

ανακύπτω, ανέκυψα* 11

αναλαβαίνω → δεξ **αναλαμβάνω**
αναλαμβάνω, ανέλαβα (σπάν. ανάλαβα) 165
αναλαμβάνομαι, αναλήφθηκα, ανελημμένος 166

αναλογίζομαι, αναλογίστηκα 34

αναλογώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

αναλύω, ανέλυσα (σπάν. ανάλυσα) 5
αναλύομαι, αναλύθηκα, αναλυμένος 6

αναλώνω, ανάλωσα 3
αναλώνομαι, αναλώθηκα, αναλωμένος 4

αναμαλλιάζω, αναμάλλιασα 35
αναμαλλιάζομαι, αναμαλλιάστηκα, αναμαλλιασμένος 36

αναμασάω/αναμασώ (παρατατ. -ούσα), αναμάσησα 58
αναμασιέμαι, αναμασήθηκα, αναμασημένος

59 και
αναμασώμαι, αναμασήθηκα, αναμασημένος 61

αναμειγνύω, ανέμειξα (σπάν. ανάμειξα) 87
αναμειγνύομαι, αναμείχθηκα και αναμείχτηκα, ανα(με)μειγμένος 88

αναμένω, ανέμεινα* 178
αναμένεται (παρατατ. αναμενόνταν) (ως προσ. ή απρόσ.) – αναμένονται (παρατατ. αναμένονταν) (ως προσ.)

αναμεταδίδω, αναμετέδωσα (σπάν. αναμετάδωσα) 186

αναμεταδίδομαι, αναμεταδόθηκα, (σπάν.) αναμεταδομένος 187

αναμετράω/αναμετρώ (παρατατ. -ούσα), αναμέτρησα 58

αναμετρίεμαι, αναμετρήθηκα, αναμετρημένος* 59

αναμιγνύω → δεξ **αναμειγνύω**

αναμορφώνω, αναμόρφωσα 3
αναμορφώνομαι, αναμορφώθηκα, αναμορφωμένος 4

αναμοχλεύω, αναμόχλευσα 19
αναμοχλεύομαι, αναμοχλεύτηκα και αναμοχλεύθηκα, (σπάν.) αναμοχλευμένος 20

ανανεώνω, ανανέωσα 3
ανανεώνομαι, ανανεώθηκα, ανανεωμένος 4

ανανήφω, ανένηψα 13

αναπαλαιώνω, αναπαλαιώσα 3
αναπαλαιώνομαι, αναπαλαιώθηκα, αναπαλαιωμένος 4

αναπαράγω, αναπαρήγαγα 135
αναπαράγομαι, αναπαράχθηκα, (σπάν.) αναπαραγμένος 136

αναπαριστώ, αναπαρέστησα 158 και
αναπαριστάνω, αναπαρέστησα 104
αναπαριστάμαι, αναπαραστήθηκα 133 και
αναπαριστάνομαι, αναπαραστήθηκα 89

αναπαύω, ανέπαυσα (σπάν. ανάπαυσα) και ανάπαψα 19, 17

αναπαύομαι, αναπαύτηκα και αναπαύθηκα, αναπα(υ)μένος 20

αναπηδάω/αναπηδώνω (παρατατ. -ούσα), αναπήδησα 58

αναπλάθω, ανέπλασα (σπάν. ανάπλασα) 37
αναπλάθομαι, αναπλάστηκα, αναπλασμένος 38

αναπλέω, ανέπλευσα 42
αναπληρώνω, αναπλήρωσα 3
αναπληρώνομαι, αναπληρώθηκα, αναπληρω-
 μένος 4
αναπνέω, ανέπνευσα και ανάπνευσα 42
αναποδογυρίζω, αναποδογύρισα* 33
αναποδογυρίζομαι, αναποδογυρίστηκα, ανα-
 ποδογυρισμένος* 34
αναπολώ, αναπόλησα 73
αναπροσαρμόζω, αναπροσάρμοσα 35
αναπροσαρμόζομαι, αναπροσαρμόστηκα, α-
 ναπροσαρμοσμένος 36
αναπερώνω, αναπέρωσα 3
αναπερώνομαι, αναπερώθηκα, αναπερω-
 μένος 36
αναπτύσσω, ανέπτυξα και ανάπτυξα 27
αναπτύσσομαι, αναπτύχθηκα, αναπτυγμένος
 και ανεπτυγμένος* 28
αναριγιάω/αναριγώ (παρ.ατατ. -ούσα), αναρί-
 γησα 58
αναρριχώμαι, αναρριχήθηκα, αναρριχημένος
 61 και
αναρριχίεμαι, αναρριχήθηκα, αναρριχημένος
 59
αναρρώνω, ανάρρωσα και ανέρρωσα 3
αναρτώ, ανάρτησα 60
αναρτώμαι, αναρτήθηκα, αναρτημένος 61
αναρχούμαι* 74 (μόνο στον ενεστ.)
αναρωπιέμαι, αναρωπήθηκα 59
ανασαίνω, ανάσανα 44
ανασαλεύω, ανασάλεψα 17
ανασηκώνω, ανασήκωσα 3
ανασηκώνομαι, ανασηκώθηκα, ανασηκωμέ-
 νος 4
ανασκαλεύω, ανασκάλεψα 17
ανασκαλεύομαι, ανασκαλεύθηκα 18
ανασκάπτω, ανέσκαψα 11 και
ανασκάβω, ανέσκαψα 7
ανασκάπτομαι, ανασκάφ(τ)ηκα, ανασκαμμέ-
 νος 90 και
ανασκάβομαι, ανασκάφθηκα, ανασκαμμένος
 8
ανασκευάζω, ανασκεύασα 35
ανασκευάζομαι, ανασκευάστηκα, ανασκευα-
 σμένος 36

ανασκιρτάω/ανασκιρτώ (παρ.ατατ. -ούσα), α-
 νασκίρτησα 58
ανασκολοπίζω, ανασκολόπισα 33
ανασκολοπίζομαι, ανασκολοπίστηκα, ανα-
 σκολοπισμένος 34
ανασκουμπώνομαι, ανασκουμπώθηκα, ανα-
 σκουμπωμένος* 4
ανασταίνω, ανάστησα και ανέστησα 50
ανασταίνομαι, αναστήθηκα, αναστημένος 51
αναστατώνω, αναστάτωσα 3
αναστατώνομαι, αναστατώθηκα, αναστατω-
 μένος 4
αναστέλλω, ανέστειλα 85
αναστέλλομαι, (ανεστάλη-ανεστάλησαν) 91
αναστενάζω, αναστέναξα 23
αναστηλώνω, αναστήλωσα 3
αναστηλώνομαι, αναστηλώθηκα, αναστηλω-
 μένος 4
ανασυγκροτώ, ανασυγκρότησα 73
ανασυγκροτούμαι, ανασυγκροτήθηκα, ανα-
 συγκροτημένος* 74
ανασυνθέτω, ανασύνθεσα και ανασυνέθεσα
 137
ανασυντίθεμαι, ανασυντέθηκα 138
(ανασυνιστώ), ανασυνέστησα, (να ανασυ-
 στήσω)* 158
(ανασυνίσταμαι), ανασυστάθηκα* 133
ανασυντάσσω, ανασύνταξα και ανασυνέταξα
 27
ανασυντάσσομαι, ανασυντάχθηκα, ανασυ-
 νταγμένος 28
ανασύρω, ανέσυρα (σπάν. ανάσυρα) 217
ανασύρομαι, ανασύρθηκα, ανασυρμένος 218
ανασχηματίζω, ανασχημάτισα 33
ανασχηματίζομαι, ανασχηματίστηκα, ανα-
 σχηματισμένος 34
αναταράζω, ανατάραξα 23 και
αναταράσσω, ανατάραξα 27
αναταράζομαι, αναταράχθηκα, αναταραγμέ-
 νος 24 και
αναταράσσομαι, αναταράχθηκα και ανατα-
 ράχθηκα, αναταραγμένος 28
ανατέλλω, ανέτειλα και ανάτειλα 85
ανατέμνω 1 (μόνο στον ενεστ.)
ανατέμνομαι 2 (μόνο στον ενεστ.)
ανατιμώ, ανατίμησα* 60

ανατιμῶμαι, ανατιμήθηκα, ανατιμημένος 61
ανατινάζω, ανατίναξα 23
ανατινάζομαι, ανατινάχτηκα (σπάν. ανατινάχθηκα), ανατιναγμένος 24
ανατοκίζω, ανατόκισα 33
ανατοκίζομαι, ανατοκίστηκα, ανατοκισμένος 34
ανατρέπω, ανέτρεψα (σπάν. ανάτρεψα) 9
ανατρέπομαι, ανατράπηκα 180
ανατρέφω και **αναθρέφω**, ανέθρεψα και ανάθρεψα 219
ανατρέφομαι και **αναθρέφομαι**, ανατράφηκα και αναθράφηκα, αναθρεμμένος 220
ανατρέχω, ανέτρεξα και ανάτρεξα 31
ανατριχιάζω, ανατριχίασα 35
αναστυπώνω, ανατύπωσα 3
αναστυπώνομαι, ανατυπώθηκα, ανατυπωμένος 4
αναφαίνομαι, αναφάνηκα 225
αναφέρω, ανέφερα (σπάν. ανάφερα) 217
αναφέρομαι, αναφέρθηκα 218
αναφλέγομαι 22 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)
αναφύομαι 6 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
αναφωνώ, αναφώνησα 73
αναχαιτίζω, αναχάιτσα 33
αναχαπίζομαι, αναχαπίστηκα, αναχαπισμένος 34
αναχωρώ, αναχώρησα 73
αναψηλαφώ, αναψηλάφησα* 73
αναψοκοκκινίζω, αναψοκοκκίνισα, αναψοκοκκινισμένος 33
ανδρώνομαι και **αντρώνομαι**, ανδρώθηκα και αντρώθηκα 4
ανεβάζω, ανέβασα, ανεβασμένος* 35
ανεβαίνω, ανέβηκα, ανεβασμένος* 92
ανεβοκατεβάζω, ανεβοκατέβασα 35
ανεβοκατεβαίνω, ανεβοκατέβηκα 92
ανεγείρω, ανήγειρα και ανέγειρα 143
ανεγείρομαι, ανεγέρθηκα, ανεγερμένος 144
ανεγκύω, ανέγκυσα 5
ανεγκύομαι, ανεγκύστηκα, ανεγκυμένος 41

ανεμίζω, ανέμισα* 33
ανεξαρτητοποιούμαι, ανεξαρτητοποιήθηκα, ανεξαρτητοποιημένος 74, 75
ανέρχομαι, ανήλθα 214
ανεφοδιάζω, ανεφοδίασα 35
ανεφοδιάζομαι, ανεφοδιάστηκα, ανεφοδιασμένος 36
ανέχομαι, ανέχτηκα και ανέχθηκα 32
ανήκω, ανήκα 9
ανησυχώ, ανησύχησα 73
ανηφορίζω, ανηφόρισα 33
ανθίζω, άνθισα, ανθισμένος* 33
ανθίσταμαι 159 (μόνο στον ενεστ.)
ανθολογώ, ανθολόγησα 73
ανθολογούμαι, ανθολογήθηκα, ανθολογημένος 74
ανθοφορώ 73 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)
ανθρωπεύω, ανθρώπεψα* 17
ανθώ, άνθησα, ανθισμένος* 73
ανιστορώ, ανιστόρησα 73
ανιστορούμαι, ανιστορήθηκα, ανιστορημένος 74
ανιχνεύω, ανίχνευσα 19
ανιχνεύομαι, ανιχνεύτηκα και ανιχνεύθηκα, ανιχνευμένος 20
ανοιγοκλείνω, ανοιγόκλεισα 1
ανοίγω, άνοιξα 21
ανοίγομαι, ανοίχτηκα, ανοιγμένος 22
ανοικοδομώ, ανοικοδόμησα 73
ανοικοδομούμαι, ανοικοδομήθηκα, ανοικοδομημένος 74
ανορθώνω, ανόρθωσα 3
ανορθώνομαι, ανορθώθηκα, ανορθωμένος 4
ανοσιουργώ, ανοσιούρησα 73
ανοσοποιώ, ανοσοποίησα 73
ανοσοποιούμαι, ανοσοποιήθηκα, ανοσοποιημένος 74, 75
ανταγωνίζομαι, ανταγωνίστηκα 34
ανταλλάσσω, αντάλλαξα* 27 και
ανταλλάζω, αντάλλαξα 23
ανταλλάσσομαι, ανταλλάχθηκα και ανταλλάχτηκα, ανταλλαγμένος 95 και

ανταλλάζομαι, ανταλλάχτηκα, ανταλλαγμέ-
νος 24

ανταμείβω, αντάμειψα 7

ανταμείβομαι, ανταμείφτηκα και ανταμείφθη-
κα 8

ανταμώνω, αντάμωσα* 3

ανταμώνομαι, ανταμώνηκα, ανταμωμένος* 4

αντανακλώ, αντανάκλασα 71

αντανακλώμαι, αντανακλάστηκα, (σπάν.) α-
ντανακλασμένος 72

ανταπαιτώ, ανταπαίτησα 73

ανταπαντώ, ανταπάντησα* 60

ανταποδίδω, ανταπέδωσα (σπάν. ανταπόδω-
σα) 186

ανταποδίδομαι, ανταποδόθηκα, (σπάν.) α-
νταποδομένος 187

ανταποκρίνομαι, ανταποκρίθηκα 2

ανταριάζω, αντάριασα, ανταριασμένος* 35

ανταρτεύω, αντάρτησα* 17

αντενδείκνυται (ως προσ. ή απρόσ.) – αντεν-
δείκνυται (ως προσ.)

αντεπεξέρχομαι, αντεπεξήλθα 214

αντεπιτίθεμαι, αντεπιτέθηκα 138

αντερωτώ, αντερώτησα 60

αντεύχομαι, αντευχήθηκα 151

αντέχω, άντεξα* 31

αντηχώ, αντήχησα 73

αντιβαίνει (παρατατ. αντέβαινε) – αντιβαίνω
(παρατατ. αντέβαιναν) (μόνο στο γ' πρόσ.)

αντιβουίζω, αντιβούιξα 23

αντιγράφω, αντέγραψα 13

αντιγράφομαι, αντιγράφ(τ)ηκα, αντιγραμμέ-
νος 122

αντιδιαστέλλω, αντιδιέστειλα 85

αντιδιαστέλλομαι, (να αντιδιασταλώ)* 91

αντιδικώ, αντιδίχησα 73

αντιδρώ, αντέδρασα* 71

αντικαθιστώ, αντικατέστησα 158

αντικαθίσταμαι, αντικαταστάθηκα 133

αντικατοπτρίζω, αντικατόπτρισα 33

αντικατοπτρίζομαι, αντικατοπτρίστηκα, (σπά-
νια) αντικατοπτρισμένος 34

αντίκειται – αντίκεινται* (μόνο στο γ' πρόσ.)

αντικρίζω, αντίκρισα 33

αντικρούω, αντέκρουσα 40

αντικρούομαι, αντικρούστηκα, (σπάν.) αντι-
κρουσμένος 41

αντιλαλώ, αντιλάλησα 73

αντιλαμβάνομαι, αντιλήφθηκα 166

αντιλέγω, αντείπα 94

αντιμάχομαι 32 (μόνο στον ενεστ. και παρα-
τατ.)

αντιμετωπίζω, αντιμετώπισα 33

αντιμετωπίζομαι, αντιμετωπίστηκα 34

αντιμιλώ/αντιμιλώ (παρατατ. συνήθως -ού-
σα), αντιμίλησα 58

αντιπαθώ, αντιπάθησα 73

αντιπαραβάλλω, αντιπαρέβαλα 146

αντιπαραβάλλομαι, αντιπαραβλήθηκα 147

αντιπαραθέτω, αντιπαρέθεσα (σπάν. αντιπα-
ράθεσα) 137

αντιπαρατίθεμαι, αντιπαρατέθηκα 138

αντιπαρατάσσω, αντιπαρέταξα 27

αντιπαρατάσσομαι, αντιπαρατάχθηκα και α-
ντιπαρατάχτηκα, αντιπαραταγμένος 28

αντιπαρέρχομαι, αντιπαρήλθα 214

αντιποιούμαι, αντιποιήθηκα 74

αντιπολιτεύομαι, αντιπολιτεύτηκα και αντιπο-
λιτεύθηκα* 20

αντιπροσωπεύω, αντιπροσώπευσα 19

αντιπροσωπεύομαι, αντιπροσωπεύτηκα και
αντιπροσωπεύθηκα, αντιπροσωπευμένος 20

αντιπροτείνω, αντιπρότεινα 172

αντιπροτείνομαι 188 (κυρίως στον ενεστ.)

αντι(σ)κόβω, αντι(σ)κοψα 7

αντισταθμίζω, αντιστάθμισα 33

αντισταθμίζομαι, αντισταθμίστηκα, (σπάν.) α-
ντισταθμισμένος 34

αντιστέκομαι, αντιστάθηκα 207

αντιστοιχίζω, αντιστοίχισα* 33

αντιστοιχίζομαι, αντιστοιχίστηκα, (σπάν.) α-
ντιστοιχισμένος 34

αντιστοιχώ* 73 (μόνο στον ενεστ. και παρα-
τατ.)

αντιστρατεύομαι, αντιστρατεύτηκα και αντι-

στρατεύθηκα 20

αντιστρέφω, αντέστρεψα 13

αντιστρέφομαι, αντιστράφηκα, αντεστραμμένος 210

αντιπάσσω, αντέταξα 27

αντιπάσσομαι, αντιπάχθηκα και αντιπάχτηκα 28

ανπιτίνω, αντέτεινα 172

ανπιτίθεται, αντιπέθηκα 138

αντιφάσκω (εύχρηστο στην έκφρ. *φάσκω* και *αντιφάσκω*)

ανπιφεγγίζω, αντιφεγγισα 33

ανπιφωνώ, αντιφώνησα 73

αντλώ, άντλησα 73

αντλούμαι, αντλήθηκα, αντλημένος 74

αντροφέρνω 226 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

αντρώνομαι → δεσ **ανδρώνομαι**

ανυπομονώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

ανυψώνω, ανύψωσα 3

ανυψώνομαι, ανυψώθηκα, ανυψωμένος 4

αεζίζω 33 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ., και ως απρόσ. **αεζίζει**)

αξιολογώ, αξιολόγησα 73

αξιολογούμαι, αξιολογήθηκα, αξιολογημένος* 74

αξιοποιώ, αξιοποίησα 73

αξιοποιούμαι, αξιοποιήθηκα, αξιοποιημένος 74, 75

αξιώνω, αξίωσα 3

αξιώνομαι, αξιώθηκα* 4

αοριστολογώ 73 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)

απαγγέλλω, απήγγειλα και απάγγειλα 85

απαγγέλλομαι, απαγγέληκα, απαγγεμένος 86

απαγκιάζω, απάγκιασα 35

απαγκιστρώνομαι, απαγκιστρώθηκα, απαγκιστρωμένος 4

απαγορεύω, απαγόρευσα και απαγόρευσα 19, 17

απαγορεύομαι, απαγορεύτηκα και απαγορεύθηκα, απαγορευμένος 20 (και ως

απρόσ. **απαγορεύεται**)

απαγχονίζω, απαγχονισα 33

απαγχονίζομαι, απαγχονίστηκα, απαγχονισμένος 34

απάγω, απήγαγα* 135

απάγομαι, (απήχθη – απήχθησαν) 136

απαθανατίζω, απαθανάτισα* 33

απαθανατίζομαι, απαθανατίστηκα, απαθανατισμένος* 35

απαίτώ, απαίτησα 73

απαιτούμαι, απαιτήθηκα 74

απαλείφω, απόλειψα 13

απαλείφομαι, απαλείφθηκα (σπάν. απαλείφτηκα), απαλειμμένος 14

απαλλάσσω, απόλλαξα* 27

απαλλάσσομαι, απαλλάχθηκα και απαλλάχτηκα, απαλλαγμένος 95

απαλλοτριώνω, απαλλοτρίωσα 3

απαλλοτριώνομαι, απαλλοτριώθηκα, απαλλοτριωμένος 4

απαλύνω, απόλυνα 48

απαλύνομαι, απαλύνηκα, (σπάν.) απαλυμένος 49

απανθρακώνω, απανθράκωσα 3

απανθρακώνομαι, απανθρακώθηκα, απανθρακωμένος 4

απαντάω/απαντώ, απάντησα* 58

απαντιέμαι, απαντήθηκα, απαντημένος 59

απαντώμαι, απαντήθηκα, απαντημένος* 61

απαξιώ, απαξίωσα 197 και

απαξιώνω, απαξίωσα 3

απαριθμώ, απαριθμήσα 73

απαριθμούμαι, απαριθμήθηκα, απαριθμημένος 74

απαρνιέμαι, απαρνήθηκα, απαρνημένος 59 και

απαρνούμαι, απαρνήθηκα, απαρνημένος 74

απαρτιζώ, απάρτισα 33

απαρτιζομαι, απαρτίστηκα, απαρτισμένος 34

απασχολώ, απασχόλησα 73

απασχολούμαι, απασχολήθηκα, απασχολημένος* 74

απατάω/απατώ, απάτησα 58

απατιέμαι, απατήθηκα, απατημένος 59

απατιόμαι, απατήθηκα, απατημένος* 61

απαυδῶ, απαύδησα και απηύδησα, απαυδι-

σμένος 60
απέδρασα (να αποδράσω, κατά το ανάκλασα, 71, αόρ. του αρχ. ρ. αποδιδράσσω)
απειθαρχώ, απειθάρχησα 73
απειθώ, απειθήσα 73
απεικονίζω, απεικόνισα 33
απεικονίζομαι, απεικονίστηκα, απεικονισμένος 34
απειλώ, απείλησα 73
απειλούμαι, απειλήθηκα, απειλημένος* 74
απελαύνω, απέλασα και απήλασα 96
απελαύνομαι, απελάθηκα 97
απελευθερώνω, απελευθέρωσα 3
απελευθερώνομαι, απελευθερώθηκα, απελευθερωμένος* 4
απελπίζω, απέλπισα 33
απελπίζομαι, απελπίστηκα, απελπισμένος 34
απεμπολώ, απεμπόλησα 73
απεμπολούμαι, απεμπολήθηκα, (σπάν.) απεμπολημένος 74
απεραντολογώ, απεραντολόγησα 73
απεργώ, απήργησα και απέργησα 73
απέρχομαι, απήλθα 214
απευθύνω, απηύθυνα και απεύθυνα 48
απευθύνομαι, απευθύνθηκα* 49
απεύχομαι 151 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)
απεχθάνομαι 82 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
απέχω, (απέιχα) 190
απηχώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
απιθώνω, απίθωσα 3
απιθώνομαι, απιθώθηκα, απιθωμένος 4
απλοποιώ, απλοποίησα 73
απλοποιούμαι, απλοποιήθηκα, απλοποιημένος 74, 75
απλουστεύω, απλούστευσα και απλούστεψα 19, 17
απλουστεύομαι, απλουστεύτηκα και απλουστεύθηκα, απλουστευμένος 20
απλώνω, άπλωσα 3
απλώνομαι, απλώθηκα, απλωμένος 4
αποβαίνει – αποβαίνουν, (να αποβεί – να αποβούν) 145 (μόνο στο γ' πρόσ.)

αποβάλλω, απέβαλα 146
αποβάλλομαι, αποβλήθηκα 147
αποβιβάζω, αποβίβασα 35
αποβιβάζομαι, αποβιβάστηκα, αποβιβασμένος 36
(αποβιώνω), απεβίωσα* 3
αποβλακώνω, αποβλάκωσα 3
αποβλακώνομαι, αποβλακώθηκα, αποβλακωμένος 4
αποβλέπω, απέβλεψα* 9
απογειώνω, απογείωσα* 3
απογειώνομαι, απογειώθηκα, απογειωμένος 4
απογεμίζω, απογέμισα 33
(απογίνομαι), απόγινα και απέγινα* 121
απογοητεύω, απογοήτευσα (σπάν. απογοήτευσα) 19, 17
απογοητεύομαι, απογοητεύτηκα και απογοητεύθηκα, απογοητευμένος 20
απογράφω, απέγραψα 13
απογράφομαι, απογράφ(τ)ηκα, απογραμμένος 122
απογυμνώνω, απογύμνωσα 3
απογυμνώνομαι, απογυμνώθηκα, απογυμνωμένος 4
αποδεικνύω, απέδειξα και απόδειξα 87 και **αποδείχνω**, απέδειξα και απόδειξα 29
αποδεικνύομαι, αποδείχθηκα και αποδείχτηκα, απο(δε)δειγμένος* 88 και **αποδείχνομαι**, αποδείχτηκα, αποδειγμένος 30
αποδεκατίζω, αποδεκάτισα 33
αποδεκατίζομαι, αποδεκατίστηκα, αποδεκατισμένος 34
αποδελτιώνω, αποδελτίωσα 3
αποδελτιώνομαι, αποδελτιώθηκα, αποδελτιωμένος 4
αποδεσμεύω, αποδέσμευσα 19
αποδεσμεύομαι, αποδεσμεύτηκα και αποδεσμεύθηκα, αποδεσμευμένος 20
αποδέχομαι, αποδέχτηκα και αποδέχθηκα 32
αποδημώ, αποδήμησα 73
(αποδιδράσσω) → δεξ **απέδρασα**
αποδίδω, απέδωσα (σπάν. απόδωσα) 186
αποδίδομαι, αποδόθηκα, αποδο(σ)μένος 187
αποδιοργανώνω, αποδιοργάνωσα 3

αποδιοργανώνομαι, αποδιοργανώθηκα, αποδιοργανωμένος 4

αποδιώνω, απόδιωξα 29

αποδιώνομαι, αποδιώχθηκα, αποδιωγμένος 30

αποδοκιμάζω, αποδοκίμασα 35

αποδοκιμάζομαι, αποδοκιμάστηκα, αποδοκιμασμένος 36

αποδυναμώνω, αποδυνάμωσα 3

αποδυναμώνομαι, αποδυναμώθηκα, αποδυναμωμένος 4

απέριδα → δεξ σημείωση για ρ. **αποβλέπω**

αποζημιώνω, αποζημίωσα 3

αποζημιώνομαι, αποζημιώθηκα, αποζημιωμένος 4

αποζητάω/αποζητώ (παρ. συνήθως -ούσα), αποζήτησα* 58

αποθαλασσώνω, αποθαλάσσωσα* 3

αποθαλασσώνομαι, αποθαλασσώθηκα, αποθαλασσωμένος 4

αποθαρρύνω, αποθάρρυνα 8

αποθαρρύνομαι, αποθαρρύνθηκα, αποθαρρημένος* 49

αποθεραπεύω, αποθεράπευσα 19

αποθεραπεύομαι, αποθεραπεύθηκα και αποθεραπεύθηκα, αποθεραπευμένος 20

αποθέτω, απέθεσα και απόθεσα 137

αποτίθεμαι, αποτέθηκα 138

αποθεώνω, αποθέωσα 3

αποθεώνομαι, αποθεώθηκα, αποθεωμένος 4

αποθηκεύω, αποθήκευσα και αποθήκεψα 19, 17

αποθηκεύομαι, αποθηκεύθηκα (σπάν. αποθηκεύθηκα), αποθηκευμένος 20

αποθηριώνω, αποθηρίωσα 3

αποθηριώνομαι, αποθηριώθηκα, αποθηριωμένος 4

αποθησαυρίζω, αποθησαύρισα 33

αποθησαυρίζομαι, αποθησαυρίστηκα, αποθησαυρισμένος 34

αποθρασύνω, αποθράσυνα 8

αποθρασύνομαι, αποθρασύνθηκα 49

αποθυμάω/αποθυμώ, αποθύμησα 48

αποικίζω, αποίκισα 33

αποικίζομαι, αποικίσθηκα, αποικισμένος 34

αποκαθιστώ, αποκατέστησα 158

αποκαθίσταμαι, αποκαταστάθηκα, αποκατεστημένος και αποκαταστημένος 133

αποκαλύπτω, αποκάλυψα 11

αποκαλύπτομαι, αποκαλύφθηκα και αποκάλυφθηκα 12

αποκαλώ, αποκάλεσα 76

αποκαλούμαι, αποκλήθηκα 163

αποκάνω, απόκανα και απόκαμα, αποκαμωμένος 164

αποκαρδιώνω, αποκαρδίωσα 3

αποκαρδιώνομαι, αποκαρδιώθηκα, αποκαρδιωμένος 4

απόκειται (ως απρόσ.)

αποκεντρώνω, αποκέντρωσα 3

αποκεντρώνομαι, αποκεντρώθηκα, αποκεντρωμένος 4

αποκεφαλίζω, αποκεφάλισα 33

αποκεφαλίζομαι, αποκεφαλίσθηκα, αποκεφαλισμένος 34

αποκηρύσσω, αποκήρυξα 27

αποκηρύσσομαι, αποκηρύχθηκα και αποκηρύχτηκα, αποκηρυγμένος 28

αποκλείω, απέκλεισα (σπάν. απόκλεισα) 40

αποκλείομαι, αποκλείστηκα, αποκλεισμένος 41 (και ως απρόσ. **αποκλείεται**)

αποκληρώνω, αποκλήρωσα 3

αποκληρώνομαι, αποκληρώθηκα, αποκληρωμένος 4

αποκλίνω, απέκλινα* 172

αποκόβω, απέκοψα και απόκοψα* 7 και

αποκόπτω, απέκοψα 11

αποκόβομαι, αποκόπηκα, αποκομμένος 171 και

αποκόπτομαι, αποκόπηκα, αποκομμένος 124

αποκοιμίμαι, αποκοιμήθηκα, αποκοιμισμένος 59

αποκοιμίζω, αποκοίμισα, αποκοιμισμένος* 33

αποκολλώ, αποκόλλησα 60

αποκολλώμαι, αποκολλήθηκα, αποκολλημένος 61

αποκομίζω, αποκόμισα 33

αποκομιζομαι, αποκομίσθηκα 34

αποκόπτω → δεξ **αποκόβω**

αποκορυφώνω, αποκορύφωσα 3

αποκορυφώνομαι, αποκορυφώθηκα, αποκορυφωμένος 4

αποκρίνομαι, αποκρίθηκα 2
αποκρούω, απέκρουσα (σπάν. απόκρουσα) 40
αποκρούομαι, αποκρούστηκα 41
αποκρύβω, απέκρυψα (σπάν. απόκρυψα) 7 και
αποκρύπτω, απέκρυψα 11
αποκρύβομαι, αποκρύφτηκα, αποκρυμμένος 8 και
αποκρύπτομαι, αποκρύφθηκα και αποκρύφτηκα, αποκρυμμένος 12
αποκρυπτογραφώ, αποκρυπτογράφησα 73
αποκρυπτογραφούμαι, αποκρυπτογραφήθηκα, αποκρυπτογραφημένος 74
αποκρύπτω → δεξ **αποκρύβω**
αποκρυσταλλώνω, αποκρυστάλλωσα 3
αποκρυσταλλώνομαι, αποκρυστάλλωθηκα, αποκρυσταλλωμένος 4
αποκτάω/αποκτώ (παρατατ. -ούσα), απόκτησα και απέκτησα 58
αποκτιέμαι, αποκτήθηκα, αποκτημένος 59 και
αποκτώμαι, αποκτήθηκα, αποκτημένος 61
αποκτηνώνω, αποκτήνωσα 3
αποκτηνώνομαι, αποκτηνώθηκα, αποκτηνόμενος 4
απολαμβάνω, απόλαυσα* 98
απολαύω → δεξ σημείωση για ρ. **απολαμβά-νω**
απολεπίζω, απολέπισα 33
απολεπίζομαι, απολεπίστηκα, απολεπισμένος 34
απολήγω 21 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)
απολιθώνω, απολίθωσα 3
απολιθώνομαι, απολιθώθηκα, απολιθωμένος 4
απολογούμαι, απολογήθηκα 74 και
απολογιέμαι, απολογήθηκα 59
απολυμαίνω, απολύμανα 44
απολυμαίνομαι, απολυμάνθηκα, απολυμασμένος 46
απολύω, απέλυσα (σπάν. απόλυσα)* 5
απολύομαι, απολύθηκα, απολυμένος 6
απομακρύνω, απομάκρυνα 48
απομακρύνομαι, απομακρύνθηκα, απομακρυσμένος 49

απομένω, απέμεινα και απόμεινα 178 (και ως απρόσ. **απομένει**)
απομιμούμαι, απομιμήθηκα 74
απομνημονεύω, απομνημόνευσα* 19
απομονώνω, απομόνωσα 3
απομονώνομαι, απομονώθηκα, απομονωμένος 4
απομυζώ, απομύζισα* 60
απομυζώμαι, απομυζήθηκα 61
απομυθοποιώ, απομυθοποίησα 73
απομυθοποιούμαι, απομυθοποιήθηκα, απομυθοποιημένος 74, 75
απονεκρώνω, απονέκρωσα 3
απονεκρώνομαι, απονεκρώθηκα, απονεκρωμένος 4
απονέμω, απένειμα (σπάν. απόνειμα) 125
απονέμομαι, απονεμήθηκα, απονεμημένος 126
απονευρώνω, απονεύρωσα 3
απονευρώνομαι, απονευρώθηκα, απονευρωμένος 4
αποξενώνω, αποξένωσα 3
αποξενώνομαι, αποξενώθηκα, αποξενωμένος 4
αποξηραίνω, αποξήρανα 44
αποξηραίνομαι, αποξηράνθηκα, αποξηραμένος 46
αποπαίρνω, αποπήρα 185
αποπειρώμαι, αποπειράθηκα 99
αποπέμπω, απέπεμψα 9
αποπέμπομαι, αποπέμφθηκα 10
αποπερατώνω, αποπεράτωσα 3
αποπερατώνομαι, αποπερατώθηκα, αποπερατωμένος 4
αποπλανώ, αποπλάνησα* 60
αποπλανώμαι, αποπλανήθηκα, αποπλανημένος 61
αποπλέω, απέπλευσα 42
αποπνέω 42 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)
αποποιούμαι, αποποιήθηκα 74, 75
αποπροσανατολίζω, αποπροσανατόλιζα 33
αποπροσανατολίζομαι, αποπροσανατολίστηκα, αποπροσανατολισμένος 34
απορρέω 42 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)

απορρίπτω, απέρριψα (σπάν. απόρριψα) 11
απορρίπτομαι, απορρίφθηκα και απορρίφτηκα 12

απορροφάω/απορροφώ (παρατατ. συνήθως -ουσα), απορρόφησα 58

απορροφίεμαι, απορροφήθηκα, απορροφημένος 59 και

απορροφώμαι, απορροφήθηκα, απορροφημένος 61

απορφάνιζω, απορφάνισα 33

απορφάνιζομαι, απορφανίστηκα, απορφανισμένος 34

απορώ, απόρησα, απορημένος* 73

αποσαθρώνω, αποσάθρωσα 3

αποσαθρώνομαι, αποσαθρώθηκα, αποσαθρωμένος 4

αποσαφηνίζω, αποσαφήνισα 33

αποσαφηνίζομαι, αποσαφηνίστηκα, αποσαφηνισμένος 34

απόσβεσα, (να αποσβέσω, κατά το *απέκλεισα*, 40, αόρ. του αρχ. ρ. *αποσβέννυμι* – *αποσβεννώ*)

αποσβέστηκα, (να αποσβεστώ, κατά το *αποκλείστηκα*, 41, αόρ. του αρχ. ρ. *αποσβεννύομαι*)

αποσβολώνω, αποσβόλωσα 3

αποσβολώνομαι, αποσβολώθηκα, αποσβολωμένος* 4

αποσιωπώ, αποσιώπησα 60

αποσιωπώμαι, αποσιωπήθηκα 61

αποσκιρτώ, αποσκίρτησα* 60

αποσκοπώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

αποσοβώ, αποσόβησα 73

αποσοβούμαι, αποσοβήθηκα 74

αποσπώ, απέσπασα* 71

αποσπώμαι, αποσπάστηκα, αποσπασμένος 72

αποστάζω, απόσταξα και απέσταξα, αποσταγμένος και απεσταγμένος* 23

αποσταίνω, απόστασα, αποσταμένος 52

αποστασιοποιούμαι, αποστασιοποιήθηκα, αποστασιοποιημένος 74, 75

αποστατώ, αποστάτησα 73

αποστειρώνω, αποστείρωσα 3

αποστειρώνομαι, αποστειρώθηκα, αποστειρωμένος 4

αποστέλλω, απέστειλα 85

αποστέλλομαι, (απεστάλη – απεστάλησαν), απεσταλμένος* 91

αποστηθίζω, αποστήθισα 33

αποστηθίζομαι 34 (κυρίως στον ενεστ.)

αποστομώνω, αποστόμωσα 3

αποστομώνομαι, αποστομώθηκα, αποστομωμένος 4

αποστραγγίζω, αποστράγγισα 33

αποστραγγίζομαι, αποστραγγίστηκα, αποστραγγισμένος 34

αποστρατεύω, αποστράτευσα 19

αποστρατεύομαι, αποστρατεύτηκα και αποστρατεύθηκα, αποστρατευμένος 20

αποστρέφω, απέστρεψα και απόστρεψα* 13

αποστρέφομαι* 210 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)

αποσυνδέω, αποσύνδεσα 5

αποσυνδέομαι, αποσυνδέθηκα, αποσυνδε-(δε)μένος 6

αποσυντίθεμαι, αποσυντέθηκα 138

αποσύρω, απέσυρα (σπάν. απόσυρα) 217

αποσύρομαι, αποσύρηθηκα 218

αποσχίζομαι, αποσχίστηκα, αποσχισμένος 34

αποσώνω, απόσωσα 3

αποσώνομαι, αποσώθηκα, αποσω(σ)μένος 4

αποταμιεύω, αποταμίευσα 19

αποταμιεύομαι, αποταμιεύτηκα και αποταμιεύθηκα, αποταμιευμένος 20

αποτάσσω, απέταξα 27

αποτάσσομαι, αποτάχθηκα και αποτάχτηκα, αποταγμένος 28

αποτείνω, απέτεινα* 172

αποτείνομαι, αποτάθηκα* 188

αποτελειώνω, αποτέλειωσα και αποτελείωσα, αποτελειωμένος 3

αποτελματώνω, αποτελμάτωσα 3

αποτελματώνομαι, αποτελματώθηκα, αποτελματωμένος 4

αποτελέω, αποτέλεσα 76

αποτελούμαι 78 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)

αποτεφρώνω, αποτέφρωσα 3

αποτεφρώνομαι, αποτεφρώθηκα, αποτεφρωμένος 4

αποτιμώ, αποτίμησα* 60
αποτιμώμαι, αποτιμήθηκα, αποτιμημένος 61

αποτινάζω, αποτίναξα 23 και
αποτινάσσω, αποτίναξα 27
αποτινάζομαι, αποτινάχτηκα* 24 και
αποτινάσσομαι, αποτινάχθηκα και αποτινάχτηκα* 28

αποτίω, απέτιστα* 5
αποτίομαι* 6 (μόνο στον ενεστ.)

αποτολμάω/αποτολμώ (παρατατ. -ούσα), αποτόλμησα 58
αποτολμάται – αποτολμώνται 61 (μόνο στο γ' πρόσ., κυρίως στον ενεστ.)

αποτοξινώνω, αποτοξίνωσα 3
αποτοξινώνομαι, αποτοξινώθηκα, αποτοξινωμένος 4

αποτραβιέμαι, αποτραβήχτηκα, αποτραβηγμένος 67

αποτρελαίνω, αποτρέλανα 44
αποτρελαίνομαι, αποτρελάθηκα, αποτρελαμένος 45

αποτρέπω, απέτρεψα (σπάν. απότρεψα) 9
αποτρέπομαι, αποτράπηκα 180

αποτριχώνω, αποτρίχωσα 3
αποτριχώνομαι, αποτρίχώθηκα, αποτριχωμένος 4

αποτυγχάνω → δεξ **αποτυχαίνω**
αποτυπώνω, αποτύπωσα 3
αποτυπώνομαι, αποτυπώθηκα, αποτυπωμένος 4

αποτυχαίνω και **αποτυγχάνω**, απέτυχα και απότυχα, αποτυχημένος* 148

απουσιάζω, απουσίασα 35

αποφαίνομαι, αποφάνθηκα 46

αποφασίζω, αποφάσισα 33
αποφασίζομαι, αποφασίστηκα, αποφασισμένος* 34

αποφέρω, απέφερα 217

αποφεύγω, απέφυγα (σπάν. απόφυγα) 228
αποφεύγομαι, αποφεύχθηκα 100

αποφλοιώνω, αποφλοιώσα 3
αποφλοιώνομαι, αποφλοιώθηκα, αποφλοιωμένος 4

αποφοιτώ, αποφοίτησα* 60
αποφορτίζω, αποφόρτισα 33

αποφορτίζομαι, αποφορτίστηκα, αποφορτισμένος 34

αποφράζω, απέφραξα (σπάν. απόφραξα) 23
αποφράζομαι, αποφράχτηκα και αποφράχθηκα 24

αποφυλακίζω, αποφυλάκισα 33
αποφυλακίζομαι, αποφυλακίστηκα, αποφυλακισμένος 34

αποχαιρετάω/αποχαιρετώ, αποχαιρέτισα* 70 και
αποχαιρετίζω, αποχαιρέτισα 33
αποχαιρετιέμαι, αποχαιρετίστηκα* 173 και
αποχαιρετίζομαι, αποχαιρετίστηκα* 34

αποχαλινώνω, αποχαλίνωσα* 3
αποχαλινώνομαι, αποχαλινώθηκα, αποχαλινωμένος 4

αποχαυνώνω, αποχαύνωσα 3
αποχαυνώνομαι, αποχαυνώθηκα, αποχαυνωμένος 4

αποχρωματίζω, αποχρωμάτισα 33
αποχρωματίζομαι, αποχρωματίστηκα, αποχρωματισμένος 34

αποχτώ → δεξ **αποκτώ**

αποχωρίζω, αποχώρισα 33
αποχωρίζομαι, αποχωρίστηκα, αποχωρισμένος 34

αποχωρώ, αποχώρησα* 73

αποψιλώνω, αποψίλωσα 3
αποψιλώνομαι, αποψιλώθηκα, αποψιλωμένος 4

αποψύχω, απέψυξα (σπάν. απόψυξα) 31
αποψύχομαι, αποψύχθηκα, (σπάν.) αποψυγμένος 32

απωθώ, απώθησα 73
απωθούμαι, απωθήθηκα, απωθημένος 74

αραδιάζω, αράδιασα 35
αραδιάζομαι, αραδιάστηκα, αραδιασμένος 36

αράζω, άραξα, αραγμένος 23

αραιώνω, αραιώσα* 3
αραιώνομαι, αραιώθηκα, αραιωμένος* 4

αραχνιάζω, αράχνιασα, αραχνιασμένος 35

αργάζω, άργασα 35
αργάζομαι, αργάστηκα, αργασμένος 36

αργοπορώ, αργοπόρησα, αργοπορημένος 73

αργώ, άργησα 73 (και ως απρόσ. **αργεί**)

αρδεύω, άρδευσα 19
αρδεύομαι, αρδεύτηκα (σπάν. αρδεύθηκα) 20
αρέσκομαι* 115 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
άρεσω, άρεσα 101 (και ως απρόσ. **άρεσει**)
αρθρογραφώ 73 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)
αρθρώνω, άρθρωσα 3
αρθρώνομαι, αρθρώθηκα, αρθρωμένος 4
αριβάρω, αριβάρισα 55
αριθμώ, αριθμήσα 73
αριθμούμαι, αριθμήθηκα, αριθμημένος 74
αριστερίζω 33 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
αριστεύω, αρίστευσα και αρίστεψα 19, 17
αρκώ, άρκεσα 76 (και ως απρόσ. **αρκει**)
αρκούμαι, αρκέστηκα* 78
αρμαθιάζω, αρμαθίασα 35
αρμαθιάζομαι, αρμαθιάστηκα, αρμαθιασμένος 36
αρματώνω, αρμάτωσα 3
αρματώνομαι, αρματώθηκα, αρματωμένος 4
αρμέγω, άρμεξα 21
αρμέγομαι, αρμέχτηκα, αρμεγμένος 22
αρμενίζω, αρμένισα 33
αρμόζει (ως προσ. και απρόσ.) – αρμόζουν (ως προσ.)*
αρνούμαι, αρνήθηκα 74 και
αρνίεμαι, αρνήθηκα 59
αρπάζω, άρπαξα 23
αρπάζομαι, αρπάχτηκα, αρπαγμένος* 24
αρραβωνιάζω, αρραβώνισα 35
αρραβωνιάζομαι, αρραβωνιάστηκα, αρραβωνιασμένος* 36
αρρωσταίνω, αρρώστησα, αρρωστημένος* 50
αρταίνω, άρτυσα 102
αρταίνομαι, αρτύθηκα, αρτυμένος* 103
αρχαίζω 33 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
αρχίζω, άρχισα 33 (και ως απρόσ. **αρχίζει**)
αρχινάω/αρχινώ, αρχίνησα, αρχινισμένος* 58 (και ως απρόσ. **αρχινάει**)
αρωματίζω, αρωμάτισα 33
αρωματίζομαι, αρωματίστηκα, αρωματισμέ-

νος 34

ασβεστώνω, ασβέστωσα 3
ασβεστώνομαι, ασβεστώθηκα, ασβεστωμένος 4
ασεβώ, ασέβησα 73
ασεργώ, ασέλγησα 73
ασημώνω, ασήμωσα 3
ασημώνομαι, ασημώθηκα, ασημωμένος 4
ασθενώ, ασθένησα 73
ασθμαίνω 44 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
ασκημαίνω, ασκημίζω → δεξ **ασχημαίνω**, **ασχημίζω**
ασκητεύω, ασκήτεψα 17
ασκώ, άσκησα 73
ασκούμαι, ασκήθηκα, ασκημένος 74
ασπάζομαι, ασπάστηκα 36
ασπρίζω, άσπρισα 33
ασπρίζομαι, ασπρίστηκα, ασπρισμένος 34
αστειεύομαι, αστειεύτηκα 18
αστικοποιώ, αστικοποίησα 73
αστικοποιούμαι, αστικοποιήθηκα, αστικοποιημένος 74, 75
αστοχώ, αστόχησα 73
αστράφτω, άστραψα 15 (και ως απρόσ. **αστράφτει**)
αστυνομεύω, αστυνόμεισα 19
αστυνομεύομαι 20 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)
ασφαλίζω, ασφάλισα 33
ασφαλιζομαι, ασφαλίστηκα, ασφαλισμένος 34
ασφαλτοστρώνω, ασφαλτόστρωσα 3
ασφαλτοστρώνομαι, ασφαλτοστρώθηκα, ασφαλτοστρωμένος 4
ασφυκτιώ 60 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
ασχημαίνω, ασχήμυνα* 47
ασχημίζω, ασχήμισα* 33
ασχημονώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
ασχολούμαι, ασχολήθηκα 74 και
ασχολιέμαι, ασχολήθηκα 59
ατενίζω, ατένισα 33

απιμάζω, ατίμασα 35
απιμάζομαι, ατιμάστηκα, ατιμασμένος 36
ατονώ, ατόνησα 73
ατροφώ, ατρόφησα 73
ατσάλωνω, ατσάλωσα 3
ατσάλωνομαι, ατσάλωθηκα, ατσαλωμένος 4
ατυχώ, ατύχησα 73
αυγοκόβω, αυγόκοψα, αυγοκομμένος 7
αυθαδιάζω, αυθαδίασα 35
αυθαιρετώ, αυθαιρέτησα 73
αυθυποβάλλομαι, αυθυποβλήθηκα 147
αυλακώνω, αυλάκωσα 3
αυλακώνομαι, αυλακώθηκα, αυλακωμένος 4
αυνανίζομαι, αυνανίστηκα 34
αυξάνω, αύξησα* 104
αυξάνομαι, αυξήθηκα, αυξημένος* 105
αυξομειώνω, αυξομειώσα 3
αυξομειώνομαι, αυξομειώθηκα 4
αυτενεργώ, αυτενέργησα 73
αυταπατώμαι 61 (μόνο στον ενεστ.)
αυτοεξυπηρετούμαι, αυτοεξυπηρετήθηκα 74
αυτοκτονώ, αυτοκτόνησα 73
αυτοματοποιώ, αυτοματοποίησα 73
αυτοματοποιούμαι, αυτοματοποιήθηκα, αυτοματοποιημένος 74, 75
αυτομολώ, αυτομόλησα 73
αυτονομούμαι, αυτονομήθηκα, αυτονομημένος 74
αυτοσχεδιάζω, αυτοσχεδίασα 35
αφαιρούμαι, αφαιρέθηκα, αφηρημένος* 77 και
αφαιριέμαι, αφαιρέθηκα, αφηρημένος* 63
αφαιρώ, αφάιρεσα 76
αφαιρούμαι, αφαιρέθηκα 77
αφανίζω, αφάνισα 33
αφανίζομαι, αφανίστηκα, αφανισμένος 34
αφηγούμαι, αφηγήθηκα 74

αφηνιάζω, αφηνίασα, αφηνιασμένος 35
αφήνω, άφησα 106
αφήνομαι, αφέθηκα, αφημένος 107
αφθονώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
αφιερώνω, αφιέρωσα 3
αφιερώνομαι, αφιερώθηκα, αφιερωμένος 4
αφιονίζω, αφιόνισα 33
αφιονίζομαι, αφιονίστηκα, αφιονισμένος 34
αφομοιώνω, αφομοίωσα 3
αφομοιώνομαι, αφομοιώθηκα, αφομοιωμένος 4
αφοπλίζω, αφόπλισα 33
αφοπλίζομαι, αφοπλίστηκα, αφοπλισμένος 34
αφορά (παρατατ. αφορούσε) – αφορούν (παρατατ. αφορούσαν) (μόνο στο γ' πρόσ.)
αφορίζω, αφόρισα 33
αφορίζομαι, αφορίστηκα, αφορισμένος* 34
αφορώ → δεξ **αφορά**
αφοσιώνομαι, αφοσιώθηκα, αφοσιωμένος 4
αφουγκράζομαι, αφουγκράστηκα 36
αφρίζω, άφρισα, αφρισμένος 33
αφυπηρετώ, αφυπηρέτησα 73
αφυπνίζω, αφύπνισα 33
αφυπνίζομαι, αφυπνίστηκα, αφυπνισμένος 34
αχνίζω, άχνισα 33
αχνοφέγγω 21 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ., και ως απρόσ. **αχνοφέγγει**)
αχολογώ/αχολογώ (παρατατ. συνήθως -ούσα), αχολόγησα 58
αχρηστεύω, αχρήστεψα και αχρήστευσα 17, 19
αχρηστεύομαι, αχρηστεύτηκα (σπάν. αχρηστεύθηκα), αχρηστευμένος 20
αψηφάω/αψηφώ (παρατατ. συνήθως -ούσα), αψήφησα 58
αψιμαχώ 73 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)

B

βαβίζω, βάβισα 33

βαδιζώ, βάδισα 33

βάζω, έβαλα 108

–, βάλθηκα, βαλμένος* 182

βαθαίνω, βάθυνα 47

βαθμολογώ, βαθμολόγησα 73

βαθμολογούμαι, βαθμολογήθηκα, βαθμολογημένος* 74

βαθουλώνω, βαθούλωσα, βαθουλωμένος 3

βαίνω (μόνο σε στερεότυπες εκφράσεις όπως όλα βαίνουν [πηγαίνουν] καλώς)

βαλαντώνω, βαλάντωσα, βαλαντωμένος 3

βάλλω, έβαλα 146

βάλλομαι, βλήθηκα* 147

βαλσαμώνω, βαλσάμωσα 3

βαλσαμώνομαι, βαλσαμώθηκα, βαλσαμωμένος 4

βαλτώνω, βάλτωσα, βαλτωμένος 3

βάνω → δεξ **βάζω**

βαπτίζω → δεξ **βαπτίζω**

βαραθρώνω, βαράθρωσα 3

βαραθρώνομαι, βαραθρώθηκα, βαραθρωμένος 4

βαραίνω, βάρυνα* 47

βαράω (σπάν. βαρώ), βάρεσα, βαρεμένος* 62

βαριακούω 83 (κυρίως στον ενεστ. και παρα-
τατ.)

βαριαναστενάζω, βαριαναστέναξα 23

βαριαρρωστάω/βαριαρρωστώ, βαριαρρω-
στησα 58

βαριέμαι, βαρέθηκα 63

(**βαριεστάω**)(βαριέστησα) βαριεστημένος* 58

βαριοφαίνεται – βαριοφάνηκε 225 (μόνο στο
Υ' προσ., ως προσ. ή απρόσ.)

βαρυγκμάω/βαρυγκμώω, βαρυγκώμησα 58

βαρώνω, βάρυνα* 48

βαρύνομαι 49 (κυρίως στον ενεστ. και παρα-

τατ.), βεβαρημένος*

βαρυστομαχιάζω, βαρυστομάχιασα, βαρυστομαχιασμένος 35

βασανίζω, βασάνισα 33

βασανίζομαι, βασανίστηκα, βασανισμένος 34

βασίζω, βάσισα 33

βασίζομαι, βασίστηκα, βασισμένος 34

βασιλεύω, βασίλεψα 17

βασκαίνω, βάσκανα 44

βασκαίνομαι, βασκάθηκα, βασκαμένος 45

βαστάζω, βάσταξα* 23

βαστάζομαι, βαστάχτηκα, βασταγμένος 24

βαστάω (σπάν. βαστώ), βάσταξα 64 και

βαστάω (σπάν. βαστώ), βάστηξα 66

βαστιέμαι, βαστάχτηκα, βασταγμένος 65 και

βαστιέμαι, βαστήχτηκα, βαστηγμένος 67

βατεύω, βάτεψα 17

βατεύομαι, βατεύτηκα, βατεμένος 18

βαυκαλιζώ, βαυκάλισα 33

βαυκαλιζομαι, βαυκαλίστηκα, βαυκαλισμένος 34

βαφτίζω, βάφτισα 33

βαφτίζομαι, βαφτίστηκα, βαφτισμένος 34

βάφω, έβαψα 13

βάφομαι, βάφ(τ)ηκα, βαμμένος 122

βγάζω, έβγαλα, βγαλμένος* 108

βγαίνω, βγήκα, βγαλμένος 109

βεβαιώνω, βεβαίωσα 3

βεβαιώνομαι, βεβαιώθηκα, βεβαιωμένος 4

βεβηλώνω, βεβήλωσα 3

βεβηλώνομαι, βεβηλώθηκα, βεβηλωμένος 4

βελάζω, βέλαξα 23

βελονιάζω, βελόνισα 35

βελονιάζομαι, βελονιάστηκα, βελονιασμένος 36

βελτιώνω, βελτίωσα 3

βελτιώνομαι, βελτιώθηκα, βελτιωμένος 4

βερνικώνω, βερνίκωσα 3

βερνικώνομαι, βερνικώθηκα, βερνικωμένος 4

βηματίζω, βηματίσα 33
βήχω, έβηξα 31
βιάζομαι, βιάστηκα* 36 (προφ. βιάζομαι)
βιάζω, βίασα 35 (προφ. βι-άζω)
βιάζομαι, βιάστηκα, βιασμένος* 36 (προφ. βι-άζομαι)
βιαιοπραγώ, βιαιοπράγησα 73
βιβλιοδετώ, βιβλιοδέτησα 73
βιβλιοδετούμαι, βιβλιοδετήθηκα, βιβλιοδετημένος 74
βιγλίζω, βίγλισα 33
βιδώνω, βιδώσα 3
βιδώνομαι, βιδώθηκα, βιδωμένος 4
βιντεοσκοπώ, βιντεοσκοπήσα 73
βιντεοσκοπούμαι, βιντεοσκοπήθηκα, βιντεοσκοπημένος 74
βιομηχανοποιώ, βιομηχανοποίησα 73
βιομηχανοποιούμαι, βιομηχανοποιήθηκα, βιομηχανοποιημένος 74, 75
βιράρω, βιράρισα 55
βιώνω, βίωσα 3
βιώνομαι, βιώθηκα, βιωμένος 4
βλάπτω, έβλαψα 11 (και ως απρόσ. [δε] **βλάπτει**)
βλάπτομαι, βλάφτηκα, βλαμμένος* 12
βλασταίνω, βλάστησα 50
βλαστημάω/βλαστημώ, βλαστήμησα 58
βλαστολογώ, βλαστολόγησα 73 και **βλαστολογάω/βλαστολογώ** (παρατατ. συνήθως -ούσα), βλαστολόγησα 58
βλασφημώ, βλασφήμησα* 73
βλάφτω, έβλαψα 15 (και ως απρόσ. [δε] **βλάφτει**)
βλάφτομαι, βλάφτηκα, βλαμμένος* 16
βλέπω, είδα 110
βλέπομαι, ειδώθηκα, ιδωμένος* 111
βλογάω (σπάν. βλογώ, παρατατ. συνήθως -ούσα), βλόγησα 58
βλογιέμαι, βλογήθηκα, βλογημένος 59
βογκάω (σπάν. βογκώ), βόγκηξα* 66
βοηθάω/βοηθώ, βοήθησα και βόηθησα 58
βοηθιέμαι, βοηθήθηκα, βοηθημένος* 59
βολεύω (παρατατ. βολούσε), βόλεσε (ως απρόσ.)

βολεύω, βόλεψα 17 (και ως απρόσ. **βολεύει**)
βολεύομαι, βολεύτηκα, βολεμένος 18
βολιδοσκοπώ, βολιδοσκοπήσα 73
βολιδοσκοπούμαι, βολιδοσκοπήθηκα, βολιδοσκοπημένος 74
βολοδέρνω, βολόδειρα 120
βολτάρω, βόλταρα και βολτάρισα 53
βομβαρδίζω, βομβάρδισα 33
βομβαρδίζομαι, βομβαρδίστηκα, βομβαρδισμένος 34
βοσκάω (σπάν. βοσκώ), βόσκησα 58 και **βόσκω**, βόσκησα 112
βοσκιέμαι, βοσκήθηκα, βοσκημένος 59 και **βόσκομαι**, βοσκήθηκα, βοσκημένος 151
βοτανίζω, βοτάνισα 33
βοτανίζομαι, βοτανίστηκα, βοτανισμένος 34
βουβαίνω, βούβανα 44
βουβαίνομαι, βουβάθηκα, βουβαμένος 45
βουίζω, βούιξα 23
βουλιάζω, βούλιαξα, βουλιαγμένος 23
βούλομαι, βουλήθηκα 151
βουλώνω, βούλωσα, βουλωμένος 3
βουρκώνω, βούρκωσα, βουρκωμένος 3
βουρλίζω, βούρλισα 33
βουρλίζομαι, βουρλίστηκα, βουρλισμένος 34
βουρτσιζώ, βούρτσισα 33
βουρτσιζομαι, βουρτσιστήκα, βουρτσισμένος 34
βουτάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), βούτηξα 66
βουτιέμαι, βουτήχτηκα, βουτηγμένος 67
βουτυρώνω, βουτύρωσα 3
βουτυρώνομαι, βουτυρώθηκα, βουτυρωμένος 4
βραβεύω, βράβευσα 19
βραβεύομαι, βραβεύτηκα και βραβεύθηκα, βραβευμένος 20
βραδιάζω, βράδιασε 35 (μόνο στο γ' πρόσ., ως απρόσ.)
βραδύνω, βράδυνα* 48
βραδυπορώ 73 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)
βράζω, έβρασα 35
βράζομαι, βράστηκα, βρασμένος* 36

βραχνιάζω, βράχνιασα, βραχνιασμένος 35
βραχυκυκλώνω, βραχυκύκλωσα* 3
βραχυκυκλώνομαι, βραχυκυκλώθηκα, βραχυκυκλωμένος 4
βρέχω, έβρεξα 31 (και ως απρόσ. **βρέχει**)
βρέχομαι, βράχηκα, βρε(γ)μένος 113
βρίζω, έβρισα 33
βρίζομαι, βρίστηκα, (σπάν.) βρισμένος* 34
βρίθω (μόνο στον ενεστ. και παρατατ., κυρίως στο γ' εν. *βρίθει, έβριθε* και γ' πληθ. *βρίθουν, έβριθαν*)
βρικολακιάζω, βρικολάκισα, βρικολακισμένος 35
βρισκω, βρήκα 114
βρίσκομαι, βρέθηκα 115
βρωμάω (σπάν. βρωμάω), βρόμησα* 58
βρομίζω, βρόμισα* 33
βρομίζομαι, βρομίστηκα, βρομισμένος* 34

βρομοκοπάω (σπάν. βρομοκοπώ), βρομοκόπησα* 58
βροντάω (σπάν. βροντώ), βρόντηξα 66 και **βροντώω** (σπάν. βροντώ), βρόντησα 58 (και ως απρόσ. **βροντάει**)
βροντοκοπάω (σπάν. βροντοκοπώ), βροντοκόπησα 58
βροντοφονάζω, βροντοφώναξα 23
βρυχιέμαι, βρυχήθηκα 59 και **βρυχώμαι**, βρυχήθηκα 61
βρωμάω → δεσ **βρωμάω**
βυζαίνω, βύζαξα 116
βυζαίνομαι, βυζάχηκα, βυζαγμένος 117
βυθίζω, βύθισα 33
βυθίζομαι, βυθίστηκα, βυθισμένος 34
βυθομετρώ, βυθομέτησα 73 και **βυθομετρώω/βυθομετρώω**, βυθομέτησα 58
βυσοδομώ, βυσοδόμησα 73

Γ

γαβγίζω, γάβγισα 33
γαζώνω, γάζωσα 3
γαζώνομαι, γαζώθηκα, γαζωμένος 4
γαλβανίζω, γαλβάνισα 33
γαλβανίζομαι, γαλβανίστηκα, γαλβανισμένος 34
γαληνεύω, γαληνεψα, γαληνεμένος 17
γαλουχώω, γαλούχησα 73
γαλουχούμαι, γαλουχήθηκα, γαλουχημένος* 74
γαμάω (σπαν. γαμάω), γάμησα 58
γαμιέμαι, γαμήθηκα, γαμημένος 59
γαμπρίζω, γάμπρισα 33
γανιάζω, γάνιασα, γανιασμένος 35
γαντζώνω, γάντζωσα 3
γαντζώνομαι, γαντζώθηκα, γαντζωμένος* 4

γανώνω, γάνωσα 3
γανώνομαι, γανώθηκα, γανωμένος 4
γαργαλάω (σπάν. γαργαλώ), γαργάλησα 58
γαργαλιέμαι, γαργαλήθηκα 59
γαργαρίζω, γαργάρισα 33
γαριάζω, γάρισσα, γαριασμένος 35
γαρνίρω, γαρνίρισα 56
γαρνίρομαι, γαρνιρίστηκα, γαρνιρισμένος 57
γδέρνω, έγδαρα 118
γδέρνομαι, γδάρθηκα, γδαρμένος 119
γδύνω, έγδυσα 1
γδύνομαι, γδύθηκα, γδυμένος 2
γεπνονεύω, γεπτόνεψα 17
γειώνω, γείωσα 3
γειώνομαι, γειώθηκα, γειωμένος 4
γελάω/γελώ, γέλασα 68

γελιέμαι, γελάστηκα, γελασμένος* 69
γελιοποιώ, γελιοποίησα 73
γελιοποιούμαι, γελιοποιήθηκα, γελιοποιή-
 ημένος 74, 75
γεμίζω, γέμισα, γεμισμένος* 33
γενικεύω, γενίκευσα 19
γενικεύομαι, γενικεύτηκα και γενικεύθηκα,
 γενικευμένος 20
γεννάω/γεννώ, γέννησα 58
γεννιέμαι, γεννήθηκα, γεννημένος 59
γεννοβολάω/γεννοβολώ, γεννοβόλησα 58
γερνάω/γερνώ, γέρασα, γερασμένος 68
γέρνω, έγειρα, γερμένος 120
γεροκομώ → δεξ **γηροκομώ**
γευματίζω, γευμάτισα 33
γεύομαι, γεύτηκα 18
γεφυρώνω, γεφύρωσα 3
γεφυρώνομαι, γεφυρώθηκα, γεφυρωμένος 4
γηροκομώ, γηροκόμησα 73 και
γηροκομάω/γηροκομώ, γηροκόμησα 58
γηροκομούμαι, γηροκομήθηκα 74 και
γηροκομιέμαι, γηροκομήθηκα 59
γητεύω, γήτεψα 17
γητεύομαι, γητεύτηκα, γητεμένος 18
(γιαίνω) → δεξ **έγιανα**
γιατρεύω, γιάτρεψα 17
γιατρεύομαι, γιατρεύτηκα, γιατρεμένος 18
γιγαντώνομαι, γιγαντώθηκα, γιγαντωμένος* 4
γίνομαι, έγινα (σπάν. γίνηκα), γινωμένος 121
 (και ως απρόσ. **γίνεται**)
γιορτάζω, γιόρτασα 35
γιορτάζομαι, γιορτάστηκα, γιορτασμένος 36
γιουχαΐζω, γιουχάισα 33 και
γιουχάρω, γιούχαρα και γιουχάρισα 53
γιουχαΐζομαι, γιουχαΐστηκα 34 και
γιουχάρομαι, γιουχαρίστηκα 54
γκαρίζω, γκάρισα 33 και
γκαρίζω, γκάριξα 23
γκαστρώνω, γκάστρωσα 3
γκαστρώνομαι, γκαστρώθηκα, γκαστρωμέ-
 νος 4
γκρεμίζω, γκρέμισα 33

γκρεμίζομαι, γκρεμιστήκα, γκρεμισμένος 34
γκρεμοσακίζομαι, γκρεμοσακίστηκα, γκρε-
 μοσακισμένος 34
γκρινιάζω, γκρινίαξα 23
γλαρώνω, γλάρωσα, γλαρωμένος 3
γλείφω, έγλειψα 13
γλείφομαι, γλείφτηκα* 14
γλεντάω/γλεντώ, γλέντησα 58
γλεντοκοπάω (σπάν. γλεντοκοπώ), γλεντοκό-
 πησα 58
γλιστράω/γλιστρώ, γλίστρησα 58
γλιτώνω, γλίτωσα, (σπάν.) γλιτωμένος 3
γλυκαίνω, γλύκανα 44
γλυκαίνομαι, γλυκάθηκα, γλυκαμένος* 45
γλυκίζω* 33 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
γλυκοκοπάζω, γλυκοκοίταξα 23 και
γλυκοκοπάω/γλυκοκοπιώ, γλυκοκοίταξα 64
γλυκομιλάω/γλυκομιλώ, γλυκομίλησα* 58
γλυκοφιλάω/γλυκοφιλώ, γλυκοφίλησα* 58
γλυκοχαράζει (παρατατ. γλυκοχάραζε) (ως
 απρόσ.)
γλωσσοτρώνω, γλωσσόφαγα 221
γνέθω, έγνεσα 37
γνέθομαι, γνέστηκα, γνεσμένος 38
γνέφω, έγνεψα 13
γνωματεύω, γνωμάτευσα 19
γνωμοδοτώ, γνωμοδότησα* 73
γνωρίζω, γνώρισα 33
γνωρίζομαι, γνωρίστηκα* 34
γνωστοποιώ, γνωστοποίησα 73
γνωστοποιούμαι, γνωστοποιήθηκα, γνωστο-
 ποιημένος 74, 75
γογγύζω, γόγγυσα 33 και
γογγύζω, γόγγυξα 23
γοητεύω, γοήτευσα και γοήτεψα 19, 17
γοητεύομαι, γοητεύτηκα και γοητεύθηκα,
 γοητευμένος 20
γομώνω, γόμωσα* 3
γονατίζω, γονάτισα, γονατισμένος 33
γονιμοποιώ, γονιμοποίησα 73
γονιμοποιούμαι, γονιμοποιήθηκα, γονιμοποι-
 ημένος 74, 75

γουργουρίζω, γουργούρισα 33
γουρλώνω, γούρλωσα, γουρλωμένος 3
γουρμάζω, γούρμασα, γουρμασμένος 35
γουστάρω, γούσταρα και γουστάρισα 53
γραπώνω, γράπωσα 3
γραπώνομαι, γραπώθηκα, γραπωμένος 4
γρατσ(τζ)ουνάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), γρατσ(τζ)ούνισα* 70 και
γρατσ(τζ)ουνίζω, γρατσ(τζ)ούνισα 33
γρατσ(τζ)ουνίζομαι, γρατσ(τζ)ουνίστηκα, γρατσ(τζ)ουνισμένος 34
γράφω, έγραψα 13
γράφομαι, γράφ(τ)ηκα, γραμμένος 122
γρηγορώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
γρικάω/γρικώ (παρατατ. συνήθως -ούσα), γρίκησα 58
γρικιέμαι, γρικήθηκα* 59
γριπιάζομαι, γριπιάστηκα, γριπιασμένος 36 και
γριπώνομαι, γριπώθηκα, γριπωμένος 4
γρο(ν)θοκοπάω (σπάν. γρο(ν)θοκοπώ), γρο(ν)-θοκόπησα 58
γρο(ν)θοκοπιέμαι, γρο(ν)θοκοπήθηκα, γρο(ν)-θοκοπημένος* 59

γρούζω, έγρουξα 23
γρουσουζεύω, γρουσουζεψα 17
γρυλίζω, γρύλισα 33
γυαλίζω, γυάλισα 33
γυαλιζομαι, γυαλίστηκα, γυαλισμένος 34
γυμνάζω, γύμνασα 35
γυμνάζομαι, γυμνάστηκα, γυμνασμένος 36
γυμνώνω, γύμνωσα 3
γυμνώνομαι, γυμνώθηκα, γυμνωμένος 4
γυναικοκρατούμαι 74 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
γυναικοφέρω 226 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
γυρεύω, γύρεψα* 17
γυρνάω/γυρνώ, γύρισα* 70 και
γυρίζω, γύρισα 33
γυρίζομαι, γυρίστηκα, γυρισμένος* 34
γυροφέρνω, γυρόφερα 226
γυψώνω, γύψωσα 3
γυψώνομαι, γυψώθηκα, γυψωμένος 4
γωνιάζω, γώνιασα 35
γωνιάζομαι, γωνιάστηκα, γωνιασμένος 36

Δ

δαγκώνω, δάγκωσα 3
δαγκώνομαι, δαγκώθηκα, δαγκωμένος 4
δαιμονίζω, δαιμόνισα 33
δαιμονίζομαι, δαιμονίστηκα, δαιμονισμένος 34
δακρύζω, δάκρυσα, δακρυσμένος 33
δακτυλογραφώ, δακτυλογράφησα 73
δακτυλογραφούμαι, δακτυλογραφήθηκα, δακτυλογραφημένος 74
δαμάζω, δάμασα 35
δαμάζομαι, δαμάστηκα, δαμασμένος 36
δανείζω, δάνεισα 33

δανείζομαι, δανείστηκα, δανεισμένος* 34
δανειοδοτώ, δανειοδότησα 73
δανειοδοτούμαι, δανειοδοτήθηκα, δανειοδοτημένος 74
δαπάνω/δαπανώ (παρατατ. συνήθως -ούσα), δαπάνησα 58
δαπανιέμαι, δαπανήθηκα, δαπανημένος 59 και
δαπανώμαι, δαπανήθηκα, δαπανημένος 61
δασκαλεύω, δασκάλεψα 17
δασκαλεύομαι, δασκαλεύτηκα, δασκαλεμένος 18
δασμολογώ, δασμολόγησα 73

δασμολογούμει, δασμολογήθηκα, δασμολογήμενος 74

δασύνομαι 49 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)

δειλιάζω, δειλίασα 35

δεινοπαθώ, δεινοπάθησα 73

δειπνώ, δείπνησα 73

δείχνω, έδειξα 29

δείχνομαι, δείχτηκα 30

δεκάζω, δέκασα 35

δεκάζομαι, δεκάστηκα, δεκασμένος 36

δεκαπλασιάζω, δεκαπλασίασα 35

δεκαπλασιάζομαι, δεκαπλασιάστηκα, δεκαπλασιασμένος 36

δελεάζω, δελέασα 35

δελεάζομαι, δελεάστηκα, δελεασμένος 36

δεματιάζω, δεμάτιασα 35

δεματιάζομαι, δεματιάστηκα, δεματιασμένος 36

δενδροφυτεύω, δενδροφύτευσα 19 και

δεντροφυτεύω, δεντροφύτεψα 17

δενδροφυτεύομαι, δενδροφυτεύτηκα και δενδροφυτεύθηκα, δενδροφυτευμένος 20 και

δεντροφυτεύομαι, δεντροφυτεύτηκα, δεντροφυτευμένος 18

δένω, έδεσα 1

δένομαι, δέθηκα, δεμένος 2

δεξιώνομαι, δεξιώθηκα 4

δέομαι, δεήθηκα 151

δέρνω, έδειρα 120

δέρνομαι, δάρθηκα, δαρμένος* 119

δεσμεύω, δέσμευσα 19

δεσμεύομαι, δεσμεύτηκα και δεσμεύθηκα, δεσμευμένος 20

δεσπόζω 35 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)

δευτερολογώ, δευτερολόγησα 73

δευτερώνω, δευτέρωσα 3

δέχομαι, δέχτηκα και δέχθηκα 32

δηλητηριάζω, δηλητηρίασα 35

δηλητηριάζομαι, δηλητηριάστηκα, δηλητηριασμένος 36

δηλώνω, δήλωσα 3

δηλώνομαι, δηλώθηκα, δηλωμένος 4

δημαγωγώ, δημαγόγησα 73

δημαρχεύω 19 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)

δημεύω, δήμευσα 19

δημεύομαι, δημεύτηκα και δημεύθηκα, δημευμένος 20

δημιουργώ, δημιούργησα 73

δημιουργούμει, δημιουργήθηκα, δημιουργημένος* 74

δημοπρατώ, δημοπράτησα 73

δημοπρατούμαι, δημοπρατήθηκα, δημοπρατημένος 74

δημοσιεύω, δημοσίευσα 19

δημοσιεύομαι, δημοσιεύτηκα και δημοσιεύθηκα, δημοσιευμένος 20

δημοσιογραφώ, δημοσιογράφησα 73

διαβάζω, διάβασα 35

διαβάζομαι, διαβάστηκα, διαβασμένος* 36

διαβαίνω, διάβηκα, (να διαβώ) 92

διαβάλλω, διέβαλα 146

διαβάλλομαι, διαβλήθηκα 147

διαβεβαιώνω, διαβεβαίωσα* 3

διαβεβαιώνομαι, διαβεβαιώθηκα, διαβεβαιωμένος 4

διαβιβάζω, διαβίβασα* 35

διαβιβάζομαι, διαβιβάστηκα, διαβιβασμένος 36

διαβλέπω, διείδα και διέβλεψα 123

διαβρώνω, διάβρωσα και διέβρωσα 3

διαβρώνομαι, διαβρώθηκα, διαβρωμένος 4

(**διαγιγνώσκω**) → δεσ **διέγνωσα**

διαγουμίζω, διαγούμισα 33

διαγουμίζομαι, διαγουμίστηκα, διαγουμισμένος 34

διαγράφω, διέγραψα 13

διαγράφομαι, διαγράφ(τ)ηκα, διαγραμμένος 122

διαγωνίζομαι, διαγωνίστηκα 34

διαδέχομαι, διαδέχτηκα και διαδέχθηκα 32

διαδηλώνω, διαδήλωσα 3

διαδηλώνομαι, διαδηλώθηκα, διαδηλωμένος 4

διαδίδω, διέδωσα 186

διαδίδομαι, διαδόθηκα, δια(δε)δομένος* 187

διαδραματίζω, διαδραμάτισα 33
διαδραματίζομαι, διαδραματίστηκα* 34
διαθέτω, διέθεσα 137
διατίθεμαι, διατέθηκα, διατεθειμένος* 138
διαθλώ, (διέθλασα) 71
διαθλώμαι, (διαθλόστηκα) 72
δαιρώ, δαίρεσα 76
δαιρούμαι, δαιρέθηκα, δαιρεμένος και διηρημένος 77
δαισθάνομαι, δαισθάνθηκα 82
δαιωνίζω, δαιώνισα 33
δαιωνίζομαι, δαιωνίστηκα, δαιωνισμένος 34
διακανονίζω, διακανόνισα 33
διακανονίζομαι, διακανονίστηκα, διακανονισμένος 34
διακατέχω 190 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
διακατέχομαι 191 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
διάκειμαι 158 (παρατ. γ' προσ. διέκειντο) (μόνο στον ενεστ. και παρατ.)
διακηρύσσω, διακήρυξα 27
διακηρύσσομαι, διακηρύχθηκα και διακηρύχτηκα, διακηρυγμένος 28
διακινδυνεύω, διακινδύνευσα και διακινδύνεψα 19, 17
διακινώ, διακίνησα 73
διακινούμαι, διακινήθηκα 74
διακλαδίζομαι, διακλαδίστηκα, διακλαδισμένος 34 και
διακλαδώνομαι, διακλαδώθηκα, διακλαδωμένος 4
διακομίζω, διακόμισα 33
διακομίζομαι, διακομίστηκα, (σπάν.) διακομισμένος 34
διακονεύω, διακόνεψα 17
διακόπτω, δέκοψα 11
διακόπτομαι, διακόπηκα, διακεκομμένος* 124
διακορεύω, διακόρευσα 19
διακορεύομαι, διακορεύτηκα και διακορεύθηκα, διακορευμένος 20
διακοσμώνω, διακόσμησα 73
διακοσμούμαι, διακοσμήθηκα, διακοσμημένος 74
διακρίνω, διέκρινα 172

διακρίνομαι, διακρίθηκα, διακεκριμένος* 2
διακυβερνώ, διακυβέρνησα* 60
διακυβερνώμαι, διακυβερνήθηκα 61
διακυβεύω, διακύβευσα 19
διακυβεύομαι, διακυβεύτηκα και διακυβεύθηκα 20
διακωμωδώνω, διακωμώδησα 73
διακωμωδούμαι, διακωμωδήθηκα, διακωμωδημένος 74
διαλαλώ, διαλάλησα 73
διαλαλούμαι, διαλαλήθηκα 74
διαλαμβάνομαι 166 (μόνο στον ενεστ.)
διαλέγομαι* 22 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)
διαλέγω, διάλεξα 21
διαλέγομαι, διαλέχτηκα, διαλεγμένος 22
διαλευκαίνω, διαλεύκανα 44
διαλευκαίνομαι, διαλευκάνθηκα 46
διαλογίζομαι, διαλογίστηκα 34
διαλύω, διέλυσα (σπάν. διάλυσα)* 5
διαλύομαι, διαλύθηκα, διαλυμένος 6
διαμαρτύρομαι, διαμαρτυρήθηκα* 151
διαμαρτυρώ, διαμαρτύρησα 73
διαμαρτυρούμαι, διαμαρτυρήθηκα, διαμαρτυρημένος* 74
διαμελίζω, διαμέλισα 33
διαμελίζομαι, διαμελίστηκα, διαμελισμένος 34
διαμένω, διέμεινα 178
διαμετακομίζω, διαμετακόμισα 33
διαμετακομίζομαι, διαμετακομίστηκα, (σπάν.) διαμετακομισμένος 34
διαμηνώνω, διαμήνυσα* 5 και
διαμηνάω/διαμηνώνω, διαμήνυσα 177
διαμοιράζω, διαμοίρασα 35
διαμοιράζομαι, διαμοιράστηκα, διαμοιρασμένος 36
διαμορφώνω, διαμόρφωσα 3
διαμορφώνομαι, διαμορφώθηκα, διαμορφωμένος* 4
διανέμω, διένειμα 125
διανέμομαι, διανεμήθηκα, διανεμημένος 126
διανθίζω, διάνθισα 33
διανθίζομαι, διανθίστηκα, διανθισμένος 34
διανοίγω, διάνοιξα 21

διανοίγομαι, διανοίχτηκα και διανοίχθηκα, διανοιγμένος 22

διανούομαι, διανοήθηκα 74

διανυκτερεύω, διανυκτέρευσα* 19

διανύω, διάνυσα και διήνυσα* 5

διανύομαι, διανύθηκα 6

διαπαιδαγωγώ, διαπαιδαγωγήσα 73

διαπαιδαγωγούμαι, διαπαιδαγωγήθηκα, διαπαιδαγωγημένος 74

διαπερνάω/διαπερνώ, διαπέρασα 68

διαπερνιέμαι, διαπεράστηκα, διαπερασμένος 69

διαπιστώνω, διαπίστωσα 3

διαπιστώνομαι, διαπιστώθηκα, διαπιστωμένος 4

διαπλάθω, διέπλασα 37

διαπλάθομαι, διαπλάστηκα, διαπλασμένος 38

διαπλατύνω, διαπλάτυνα 48

διαπλατύνομαι, διαπλατύνθηκα, διαπλατυσμένος 49

διαπλέω, διέπλευσα 42

διαπληκτίζομαι, διαπληκτίστηκα 34

διαπνέομαι* 43 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

διαπομπεύω, διαπόμπευσα 19

διαπομπεύομαι, διαπομπεύτηκα και διαπομπεύθηκα, διαπομπευμένος* 20

διαποτίζω, διαπότισα 33

διαποτίζομαι, διαποτίστηκα, διαποτισμένος 34

διαπραγματεύομαι, διαπραγματεύτηκα* 18

διαπράττω, διέπραξα 27

διαπράττομαι, διαπράχθηκα και διαπράχτηκα 28

διαπρέπω, διέπρεψα 9

διαρθρώνω, διάρθρωσα 3

διαρθρώνομαι, διαρθρώθηκα, διαρθρωμένος 4

διαρκώ, διάρκεσα και διήρκεσα 76

διαρρέω, διέρρευσα 42

διαρρέομαι 43 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

(**διαρρηγγύω**), διέρρηξα* 87

διαρρυθμίζω, διαρρυθμίσα 33

διαρρυθμίζομαι, διαρρυθμίστηκα, διαρρυθμισμένος 34

διασαλεύω, διασάλευσα 19

διασαλεύομαι, διασαλεύτηκα και διασαλεύθηκα, διασαλευμένος 20

διασαφηνίζω, διασαφήνισα 33

διασαφηνίζομαι, διασαφηνίστηκα, διασαφηνισμένος 34

διασκεδάζω, διασκέδασα 35

διασκεδάζομαι, διασκεδάστηκα, διασκεδασμένος* 36

διασκελιζώ, διασκέλισα* 33

διασκευάζω, διασκεύασα 35

διασκευάζομαι, διασκευάστηκα, διασκευασμένος 36

διασκορπίζω, διασκόρπισα 33

διασκορπίζομαι, διασκορπίστηκα, διασκορπισμένος 34

διασπαθίζω, διασπάθισα 33

διασπαθίζομαι, διασπαθίστηκα, διασπαθισμένος 34

διασπείρω, διέσπειρα 217

διασπείρομαι 229 (μόνο στον ενεστ.), διασπαρμένος

διασπώ, διέσπασα* 71

διασπώμαι, διασπάστηκα, διασπασμένος 72

διασταυρώνω, διασταύρωσα 3

διασταυρώνομαι, διασταυρώθηκα, διασταυρωμένος* 4

διαστέλλω, διέστειλα 85

διαστέλλομαι, (διεστάλη – διεστάλησαν), διεσταλμένος 91

διαστρεβλώνω, διαστρέβλωσα 3

διαστρεβλώνομαι, διαστρεβλώθηκα, διαστρεβλωμένος 4

διαστρέφω, διέστρεψα 13

διαστρέφομαι, διαστράφηκα, διεστραμμένος* 210

διασύρω, διέσυρα 217

διασύρομαι, διασύρθηκα, διασυρμένος 218

διασφαλίζω, διασφάλισα 33

διασφαλίζομαι, διασφαλίστηκα, διασφαλισμένος 34

διασχίζω, διέσχισα 33

διασχίζομαι, διασχίστηκα, διασχισμένος 34

διασώζω, διέσωσα 3

δισσώζομαι, δισσώθηκα, δισσωσμένος 4
διατάζω, διέταξα 23
διατάζομαι, διατάχτηκα και διατάχθηκα 24
διαταράσσω, διατάραξα 27 και
διαταράζω, διατάραξα 23
διαταράσσομαι, διαταράχθηκα και διαταράχτηκα, διαταραγμένος 28 και
διαταράζομαι, διαταράχτηκα, διαταραγμένος 24
διατάσσω, διέταξα* 27
διατάσσομαι, διατάχθηκα και διατάχτηκα, δια-(τε)ταγμένος* 28
διατείνομαι 188 (μόνο στον ενεστ. και παρσατ.)
διατελώ, διατέλεσα* 76
διατηρώ, διατήρησα 73
διατηρούμαι, διατηρήθηκα, διατηρημένος 74
διατιμώ, διατίμησα 60
διατιμώμαι, διατιμήθηκα, διατιμημένος 61
διατρανώω, διατράνωσα 3
διατρανώομαι, διατρανώθηκα, διατρανωμένος 4
διατρέφω, διέθρεψα 219
διατρέφομαι, διατράφηκα 220
διατρέχω, διέτρεξα 31
διατυμπανίζω, διατυμπάνισα 33
διατυμπανίζομαι, διατυμπανίστηκα, (σπάν.) διατυμπανισμένος 34
διατυπώνω, διατύπωσα 3
διατυπώνομαι, διατυπώθηκα, διατυπωμένος 4
διαφαίνομαι, διαφάνηκα 225
διαφεντεύω, διαφέντεψα 17
διαφεντεύομαι, διαφεντεύτηκα, διαφεντε(υ)-μένος 18
διαφέρω, διέφερα 217
διαφεύγω, διέφυγα 228
διαφημιζώ, διαφήμισα 33
διαφημίζομαι, διαφημίστηκα, διαφημισμένος 34
διαφθίρω, διέφθιρα 217
διαφθίρομαι, διαφθάρηκα, διεφθαρμένος* 229
διαφιλονικώ, διαφιλονίκησα* 73
διαφοροποιώ, διαφοροποίησα 73

διαφοροποιούμαι, διαφοροποιήθηκα, διαφοροποιημένος 74, 75
διαφυλάσσω, διαφύλαξα 27
διαφυλάσσομαι, διαφυλάχθηκα και διαφυλάχτηκα, διαφυλαγμένος 28
διαφωνώ, διαφώνησα 73
διαφωτίζω, διαφώτισα 33
διαφωτίζομαι, διαφωτίστηκα, διαφωτισμένος 34
διαχειμάζω, διαχειμάσα 35
διαχειρίζομαι, διαχειρίστηκα* 34
διαχέομαι, διαχύθηκα 127
διαχωρίζω, διαχώρισα 33
διαχωρίζομαι, διαχωρίστηκα, διαχωρισμένος 34
διαψεύδω, διέψευσα 128
διαψεύδομαι, διαψεύστηκα, διαψευσμένος 129
διδάσκω, δίδαξα* 25
διδάσκομαι, διδάχτηκα και διδάχθηκα, διδαγμένος 26
διεγείρω, διήγειρα και διέγειρα 143
διεγείρομαι, διεγέρθηκα, διεγερμένος 144
διέγνωσα (να διαγνώσω, κατά το ανάκλασα, 71, αόρ. του αρχ. ρ. *διαγινώσκω*)
διεθνοποιώ, διεθνοποίησα 73
διεθνοποιούμαι, διεθνοποιήθηκα, διεθνοποιημένος 74, 75
διεισδύω, διείσδυσα 5
δικεικώ, διεκδίκησα 73
δικεικούμαι, διεκδικήθηκα 74
διεκπεραιώνω, διεκπεραίωσα 3
διεκπεραιώνομαι, διεκπεραιώθηκα, διεκπεραιωμένος 4
διεκτραγώδω, διεκτραγώδησα 73
διεκτραγώδουμαι, διεκτραγωγήθηκα 74
διενεργώ, διενήργησα και διενέργησα 73
διενεργούμαι, διενεργήθηκα 74
διεξάγω, διεξήγαγα 135
διεξάγομαι, διεξάχθηκα 136
διέπω 9 (μόνο στον ενεστ.)
διέπομαι 10 (μόνο στον ενεστ.)
διερευνώ, διερευνήσα* 60
διερευνώμαι, διερευνήθηκα 61

διέρχομαι, διήλθα 214
διευθετώ, διευθέτησα 73
διευθετούμαι, διευθετήθηκα, διευθετημένος 74
διεύθυνω, διήυθυνα και διέυθυνα 48
διευθύνομαι* 49 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)
διευκολύνω, διευκόλυνα 48
διευκολύνομαι, διευκολύνθηκα 49
διευκρινίζω, διευκρίνισα 33
διευκρινίζομαι, διευκρινίστηκα, διευκρινισμένος 34
διευρύνω, διέυρυνα 48
διευρύνομαι, διευρύνθηκα, διευρυμένος* 49
διηγούμαι, διηγήθηκα 74 και
διηγέμαι, διηγήθηκα 59
διημερεύω, διημέρευσα 19
δίσταμαι* 159 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
δικάζω, δίκασα 35
δικάζομαι, δικάστηκα, δикаσμένος 36
δικαιολογώ, δικαιολόγησα 73
δικαιολογούμαι, δικαιολογήθηκα, δικαιολογημένος* 74
δικαιούμαι 130 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
δικαιώνω, δικαίωσα 3
δικαιώνομαι, δικαίωθηκα, δικαιωμένος 4
δικηγورώ, δικηγόρησα 73
δικτυώνομαι, δικτυώθηκα, δικτυωμένος* 4
δίνω, έδωσα 131
δίνομαι, δόθηκα, δοσμένος* 132
διογκώνω, διόγκωσα 3
διογκώνομαι, διογκώθηκα, διογκωμένος 4
διοικώ, διοίκησα* 73
διοικούμαι, διοικήθηκα 74
διολισθαίνω, διολίσθησα 50
διοργανώνω, διοργάνωσα 3
διοργανώνομαι, διοργανώθηκα, διοργανωμένος 4
διορθώνω, διόρθωσα 3
διορθώνομαι, διορθώθηκα, διορθωμένος 4
διορίζω, διόρισα 33
διορίζομαι, διορίστηκα, διορισμένος 34
διοχετεύω, διοχέτευσα 19

διοχετεύομαι, διοχετεύτηκα και διοχετεύθηκα, διοχετευμένος 20
διπλαρώνω, διπλάρωσα 3
διπλαρώνομαι, διπλαρώθηκα, διπλαρωμένος 4
διπλασιάζω, διπλασίασα 35
διπλασιάζομαι, διπλασιάστηκα, διπλασιασμένος 36
διπλώνω, δίπλωσα 3
διπλώνομαι, διπλώθηκα, διπλωμένος 4
διστάζω, δίστασα 35
διυλίζω, διύλισα 33
διυλίζομαι, διυλίστηκα, διυλισμένος 34
διχάζω, διχάσα 35
διχάζομαι, διχάστηκα, διχασμένος 36
διχοτομώ, διχοτόμησα 73
διχοτομούμαι, διχοτομήθηκα, διχοτομημένος 74
διψάω/διψώ, δίψασα, διψασμένος 68
διώκω, δίωξα* 25 (προφ. δι-ώκω)
διώκομαι, διώχθηκα* 26 (προφ. δι-ώκομαι)
διώχνω, έδιωξα 29 (προφ. διώχνω)
διώχνομαι, διώχτηκα, διωγμένος 30 (προφ. διώχνομαι)
δογματίζω, δογματίσα 33
δοκιμάζω, δοκίμασα 35
δοκιμάζομαι, δοκιμάστηκα, δοκιμασμένος 36
δολοφονώ, δολοφόνησα 73
δολοφονούμαι, δολοφονήθηκα, δολοφονημένος* 74
δολώνω, δόλωσα 3
δολώνομαι, δολώθηκα, δολωμένος 4
δομώ, δόμησα 73
δομούμαι, δομήθηκα, δομημένος 74
δονώ, δόνησα 73
δονούμαι, δονήθηκα 74
δοξάζω, δόξασα 35
δοξάζομαι, δοξάστηκα, δοξασμένος 36
δοξολογώ, δοξολόγησα 73
δουλεύω, δούλεψα 17
δουλεύομαι, δούλευτηκα, δούλεμένος* 18
δραματοποιώ, δραματοποίησα 73
δραματοποιούμαι, δραματοποιήθηκα, δραματοποιημένος 74, 75

δραπετεύω, δραπέτευσα 19
δρασκελίζω, δρασκελίσα* 33
δραστηριοποιώ, δραστηριοποίησα 73
δραστηριοποιούμαι, δραστηριοποιήθηκα, δραστηριοποιημένος 74,75
δράττομαι (λόγιο ρ. στην έκφρ. *δράττομαι* [επωφελούμαι] της *ευκαιρίας*)
δρέπω, έδρεψα 9
δρομολογώ, δρομολόγησα 73
δρομολογούμαι, δρομολογήθηκα, δρομολογημένος* 74
δροσίζω, δρόσισα 33 (και ως απρόσ. **δροσίζει**)
δροσίζομαι, δροσίστηκα, δροσισμένος 34
δρω, έδρασα 71
δύναμαι 159 (σε λόγιες εκφράσεις, μόνο στον ενεστ.)
δυναμιτίζω, δυναμίτισα 33
δυναμιτίζομαι, δυναμιτίστηκα 34
δυναμώνω, δυνάμωσα, δυναμωμένος 3
δυναστεύω, δυνάστευσα 19
δυναστεύομαι, δυναστεύτηκα και δυναστεύθηκα, (σπάν.) δυναστευμένος 20

δυσανασχετώ, δυσανασχέτησα 73
δυσαρεστώ, δυσαρέστησα 73
δυσαρεστούμαι, δυσαρεστήθηκα, δυσαρεστημένος* 74
δυσκολεύω, δυσκόλεψα 17
δυσκολεύομαι, δυσκολεύτηκα* 18
δυσπιστώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
δυστυχώ, δυστύχησα, δυστυχιμένος* 73
δυσφημίζω, δυσφήμισα* 33
δυσφημίζομαι, δυσφημίστηκα, δυσφημισμένος 34
δυσφορώ, δυσφόρησα 73
δυσχεραίνω, δυσχέρανα 44
δυσχεραίνομαι 46 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
δύω, έδυσα 5
δωρίζω, δώρισα 33
δωρίζομαι, δωρίστηκα, δωρισμένος 34
δωροδοκώ, δωροδόκησα 73
δωροδοκούμαι, δωροδοκήθηκα, δωροδοκημένος 74

E

εγγίζω → δεσ **αγγίζω**
εγγράφω, ενέγραψα 73
εγγράφομαι, εγγράφηκα, εγγεγραμμένος 122
εγγυώμαι, εγγυήθηκα, εγγυημένος* 61
εγείρω* 143 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)
έγινα (να γιάνω, κατά το *ζεσταίνω*, 44, αόρ. του ρ. *γιαίνω*, που δε χρησιμοποιείται)
εγκαθιδρύω, εγκαθίδρυσα 5
εγκαθιδρύομαι, εγκαθιδρύθηκα, εγκαθιδρυμένος 6
εγκαθιστώ, εγκατέστησα 158

εγκαθίσταμαι, εγκαταστάθηκα, εγκατεστημένος και εγκαταστημένος 133
εγκαινιάζω, εγκαινίασα 35
εγκαινιάζομαι, εγκαινιάστηκα, εγκαινιασμένος 36
εγκαλώ 76 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)
εγκαλούμαι 163 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)
εγκαρδιώνω, εγκαρδίωσα 3
εγκαρδιώνομαι, εγκαρδιώθηκα, εγκαρδιωμένος 4
εγκαταλείπω, εγκατέλειψα 9
εγκαταλείπομαι, εγκαταλείφθηκα και εγκατα-

λείφτηκα, εγκατα(λε)λειμμένος 10
έγκειται – έγκεινται (μόνο στο γ' πρόσ.)
εγκληματώ, εγκλημάτησα* 73
εγκλιματίζω, εγκλιμάτισα* 33
εγκλιματίζομαι, εγκλιματίστηκα, εγκλιματισμένος 34
εγκλωβίζω, εγκλώβισα 33
εγκλωβίζομαι, εγκλωβίστηκα, εγκλωβισμένος 34
εγκολπώνομαι, εγκολπώθηκα, (σπάν.) εγκολπωμένος 4
εγκρίνω, ενέκρινα 172
εγκρίνομαι, εγκρίθηκα, εγκ(κε)κριμένος 2
εγκυμονώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
εγκωμιάζω, εγκωμίασα 35
εγκωμιάζομαι, εγκωμιάστηκα, εγκωμιασμένος 36
εγχειρίζω, εγχείρισα* 33
εγχειρίζομαι, εγχειρίστηκα, εγχειρισμένος 34
εδέησε* (γ' εν. αορ. του αρχ. ρ. δέω, ως απρόσ.)
εδράζομαι 36 (μόνο στον ενεστ.)
εδραιώνω, εδραίωσα 3
εδραιώνομαι, εδραιώθηκα, εδραιωμένος 4
εδρεύω 19 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
εθελουφυλώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
εθίζομαι, εθίστηκα, εθισμένος 34
εθνικοποιώ, εθνικοποίησα 73
εθνικοποιούμαι, εθνικοποιήθηκα, εθνικοποιημένος 74, 75
ειδικεύω, ειδίκευσα 19
ειδικεύομαι, ειδικεύτηκα και ειδικεύθηκα, ειδικευμένος 20
ειδοποιώ, ειδοποίησα 73
ειδοποιούμαι, ειδοποιήθηκα, ειδοποιημένος 74, 75
είθισται (γ' εν. αρχ. παρακ. του ρ. *εθίζομαι*, ως απρόσ.)
εικάζω 35 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
εικάζεται (ως απρόσ.)
εικονίζω, εικόνισα 33
εικονίζομαι, εικονίστηκα, εικονισμένος 34

εικονογραφώ, εικονογράφησα 73
εικονογραφούμαι, εικονογραφήθηκα, εικονογραφημένος* 74
είμαι* 134 (και ως απρόσ. *είναι*)
ειρηνεύω, ειρήνευσα και ειρήνευσα 19, 17
ειρωνεύομαι, ειρωνεύτηκα και ειρωνεύθηκα 20
εισάγω, εισήγαγα 135
εισάγομαι, (εισήχθη – εισήχθησαν)* 136
εισακούω, εισάκουσα 40
εισακούομαι, εισακούστηκα 41
εισβάλλω, εισέβαλα 146
εισδύω, εισέδυσσα 5
εισέρχομαι, εισήλθα 214
εισέχω 154 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
εισηγούμαι, εισηγήθηκα 74
εισορμώ, εισόρμησα 60
εισπλέω, εισέπλευσα 42
εισπνέω, εισέπνευσα 42
εισπνέομαι 43 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)
εισπράττω, εισέπραξα 27
εισπράττομαι, εισπράχθηκα, εισπραγμένος 28
εισφέρω, εισέφερα 42
εισφέρω, εισέφερα 217
εισχωρώ, εισχώρησα 73
(εκατοσιζω)* 33
εκβάλλω 146 (κυρίως στον ενεστ.)
εκβιάζω, εκβίασα 35
εκβιάζομαι, εκβιάστηκα 36
εκβιομηχανίζω, εκβιομηχάνισα 33
εκβιομηχανίζομαι, εκβιομηχανίστηκα, εκβιομηχανισμένος 34
εκβράζω, εξέβρασα* 35
εκβράζομαι, εκβράστηκα* 36
εκδηλώνω, εκδήλωσα 3
εκδηλώνομαι, εκδηλώθηκα, εκδηλωμένος 4
εκδίδω, εξέδωσα 186
εκδίδομαι, εκδόθηκα 187
εκδικάζω, εκδίκασα 35
εκδικάζομαι, εκδικάστηκα, εκδικασμένος 36
εκδικούμαι, εκδικήθηκα 74 και

εκδικιέμαι, εκδικήθηκα 59
εκθειάζω, εκθειάσα* 35
εκθειάζομαι, εκθειάστηκα, (σπάν.) εκθειασμένος 36
εκθέτω, εξέθεσα 137
εκτίθεμαι, εκτέθηκα, εκτεθειμένος 138
εκθρονίζω, εκθρόνισα 33
εκθρονίζομαι, εκθρονίστηκα, εκθρονισμένος 34
εκκενώνω, εκκένωσα 3
εκκενώνομαι, εκκενώθηκα, εκκενωμένος 4
εκκλησιάζομαι, εκκλησιάστηκα 36
εκκολάπτομαι, εκκολάφθηκα (σπάν. εκκολάφτηκα) 12
εκκρεμεί (παράτατ. εκκρεμούσε) – εκκρεμούν (παράτατ. εκκρεμούσαν)
εκκρίνω 172 (μόνο στον ενεστ. και στον πληθ. του παράτατ.)
εκκρίνομαι 2 (μόνο στον ενεστ. και παράτατ.)
εκλαϊκεύω, εκλαϊκείσα 19
εκλαϊκεύομαι, εκλαϊκεύτηκα και εκλαϊκεύθηκα, εκλαϊκευμένος 20
εκλαμβάνω, εξέλαβα 165
εκλαμβάνομαι, (εξελήφθη-εξελήφθησαν) 166
εκλέγω, εξέλεξα 139
εκλέγομαι, εκλέχτηκα και εκλέχθηκα, εκλεγμένος 140
εκλείπω, (εξέλειψα)* 9
εκλιπαρώ, εκλιπάρησα 73
εκλογικεύω, εκλογίκευσα 19
εκλογικεύομαι, εκλογικεύτηκα και εκλογικεύθηκα, εκλογικευμένος 20
εκμαιεύω, εκμαίευσα 19
εκμαιεύομαι, εκμαιεύτηκα και εκμαιεύθηκα 20
εκμεταλλεύομαι, εκμεταλλεύτηκα και εκμεταλλεύθηκα* 20
εκμηδενίζω, εκμηδένισα 33
εκμηδενίζομαι, εκμηδενίστηκα, εκμηδενισμένος 34
εκμισθώνω, εκμίσθωσα 3
εκμισθώνομαι, εκμισθώθηκα, εκμισθωμένος 4
εκμυστηρεύομαι, εκμυστηρεύτηκα και εκμυστηρεύθηκα 20
εκνευρίζω, εκνεύρισα 33

εκνευρίζομαι, εκνευρίστηκα, εκνευρισμένος 34
εκπαιδεύω, εκπαίδευσα 19
εκπαιδεύομαι, εκπαιδεύτηκα και εκπαιδεύθηκα, εκπαιδευμένος 20
εκπέμπω, εξέπεμψα 9
εκπέμπομαι 10 (κυρίως στον ενεστ. και παράτατ.)
εκπίπτω, εξέπεσα* 141
εκπληρώνω, εκπλήρωσα 3
εκπληρώνομαι, εκπληρώθηκα, εκπληρωμένος 4
εκπλήττω και **εκπλήσσω**, εξέπληξα 27
εκπλήττομαι και **εκπλήσσομαι**, (εξεπλάγη – εξεπλήγησαν), (να εκπλαγώ) 198
εκπνέω, εξέπνευσα 42
εκποιώ, εκποίησα 73
εκποιούμαι, εκποιήθηκα 74
εκπολιτίζω, εκπολίτισα 33
εκπολιτίζομαι, εκπολιτίστηκα, εκπολιτισμένος 34
εκπονώ, εκπόνησα 73
εκπονούμαι, εκπονήθηκα, εκπονημένος 74
εκπορεύομαι, εκπορεύτηκα και εκπορεύθηκα 20
εκπορθώ, εκπόρθησα 73
εκπορθούμαι, εκπορθήθηκα, εκπορθημένος 74
εκπροσωπώ, εκπροσώπησα 73
εκπροσωπούμαι, εκπροσωπήθηκα, εκπροσωπημένος 74
εκपुरσοκροτώ, εκपुरσοκρότησα 73
εκρηγνυμαι, (εξερράγη – εξερράγησαν) 142
εκαπερματώνω, εκαπερμάτωσα 3
εκατασιάζομαι, εκατασιάστηκα, εκατασιασμένος 36
εκαστρατεύω, εκστράτευσα 19
εκασυγχρονίζω, εκσυγχρόνισα 33
εκασυγχρονίζομαι, εκσυγχρονίστηκα, εκσυγχρονισμένος 34
εκασφενδονίζω, εκσφενδόνισα 33
εκασφενδονίζομαι, εκσφενδονίστηκα, εκσφενδονισμένος 34
εκτείνομαι, εκτάθηκα, εκτεταμένος* 188

εκτελώ, εκτέλεσα 76
εκτελεύομαι, εκτελέστηκα, εκτελεσμένος 78
εκτελωνίζω, εκτελώνισα 33
εκτελωνίζομαι, εκτελωνίστηκα, εκτελωνισμένος 34
εκτιμάω/εκτιμώ (παρ.ατατ. -ούσα), εκτίμησα* 58
εκτιμώμαι, εκτιμήθηκα, εκτιμημένος 61
εκτίω, εξέτισα* 5
εκτίομαι* 6 (μόνο στον ενεστ.)
εκτονώνω, εκτόνωνσα 3
εκτονώνομαι, εκτονώθηκα, εκτονωμένος 4
εκτοξεύω, εκτόξευσα 19
εκτοξεύομαι, εκτοξεύτηκα και εκτοξεύθηκα, εκτοξευμένος 20
εκτοπίζω, εκτόπισα 33
εκτοπίζομαι, εκτοπίστηκα, εκτοπισμένος 34
εκτραχηλίζομαι, εκτραχηλίστηκα, εκτραχηλισμένος 34
εκτραχύνομαι, εκτραχύνθηκα 49
εκτρέπω, εξέτρεψα 9
εκτρέπομαι, (εκτράπηκα) 180
εκτρέφω, εξέθρεψα 219
εκτρέφομαι, εκτράφηκα 220
εκτροχιάζομαι, εκτροχιάστηκα, εκτροχιασμένος 36
εκτυλίσσομαι, εκτυλίχθηκα (σπάν. εκτυλίχτηκα) 28
εκτυπώνω, εκτύπωσα 3
εκτυπώνομαι, εκτυπώθηκα, εκτυπωμένος 4
εκφραυλίζω, εκφράυλισα 33
εκφραυλίζομαι, εκφραυλίστηκα, εκφραυλισμένος 34
εκφέρω, εξέφερα 217
εκφέρομαι 218 (κυρίως στον ενεστ. και παρ.ατατ.)
εκφοβίζω, εκφόβισα 33
εκφράζω, εξέφρασα και έκφρασα 35
εκφράζομαι, εκφράστηκα, εκφρασμένος 36
εκφυλίζω, εκφύλισα* 33
εκφυλίζομαι, εκφυλίστηκα, εκφυλισμένος 34
εκφωνώ, εκφώνησα 73
εκφωνούμαι, εκφωνήθηκα, εκφωνημένος 74
εκχερσώνω, εκχέρσωσα 3

εκχερσώνομαι, εκχερσώθηκα, εκχερσωμένος 4
εκχυδαίζω, εκχυδαίσα 33
εκχυδαίζομαι, εκχυδαίστηκα, εκχυδαϊσμένος 34
εκχωρώ, εκχώρησα 73
εκχωρούμαι, εκχωρήθηκα, εκχωρημένος 74
ελαπτώνω, ελάπτωσα 3
ελαπτώνομαι, ελαπτώθηκα, ελαπτωμένος 4
ελαφραίνω, ελάφρυνα 47
ελαφρώνω, ελάφρωσα, ελαφρωμένος 3
ελαχιστοποιώ, ελαχιστοποίησα 73
ελαχιστοποιούμαι, ελαχιστοποιήθηκα, ελαχιστοποιημένος 74, 75
ελέγχω, έλεγξα 31
ελέγχομαι, ελέγχθηκα και ελέγχτηκα, ελεγμένος 32
ελεεινολογώ, ελεεινολόγησα 73
ελευθερώνω, ελευθέρωσα 3
ελευθερώνομαι, ελευθερώθηκα, ελευθερωμένος 4
ελεύω, ελέησα 73
ελεύομαι, ελεήθηκα, ελεημένος 74
ελίσσομαι, ελίχθηκα (σπάν. ελίχτηκα) 28
ελκύω 5 (κυρίως στον ενεστ. και παρ.ατατ.)
ελκύομαι 41 (κυρίως στον ενεστ. και παρ.ατατ.)
έλκω 25 (μόνο στον ενεστ.)
έλκομαι 26 (μόνο στον ενεστ.)
ελλοχεύω 19 (κυρίως στον ενεστ. και παρ.ατατ.)
ελπίζω, έλπισα και ήλπισα 33
εμβασθύνω, εμβάθυνα 48
εμβολιάζω, εμβολίασα 35
εμβολιάζομαι, εμβολιάστηκα, εμβολιασμένος 36
εμβολίζω, εμβόλισα 33
εμβολίζομαι, εμβολίστηκα, εμβολισμένος 34
εμμένω, ενέμεινα 178
εμπαίζω, ενέπαιξα 23
εμπαίζομαι, εμπαίχθηκα και εμπαίχτηκα, εμπαίγμενος 24
εμπεδώνω, εμπέδωσα 3
εμπεδώνομαι, εμπεδώθηκα, εμπεδωμένος 4

εμπεριέχω 190 (μόνο στον ενεστ. και πρτ.)
εμπεριέχομαι 191 (μόνο στον ενεστ. και πρτ.)
εμπιστεύομαι, εμπιστεύτηκα και εμπιστεύθηκα 20
εμπλέκω, ενέπλεξα 25
εμπλέκομαι, (ενεπλάκη – ενεπλάκησαν) 212
εμπλουτίζω, εμπλούτισα 33
εμπλουτίζομαι, εμπλουτίστηκα, εμπλουτισμένος 34
εμπνέω, ενέπνευσα 42
εμπνέομαι, εμπνεύστηκα, εμπνευσμένος* 43
εμποδίζω, εμπόδισα 33
εμποδίζομαι, εμποδίστηκα, εμποδισμένος 34
εμπορεύομαι, εμπορεύτηκα και εμπορεύθηκα 20
εμποτίζω, εμπότισα 33
εμποτίζομαι, εμποτίστηκα, εμποτισμένος 34
εμφανίζω, εμφάνισα 33
εμφανίζομαι, εμφανίστηκα, εμφανισμένος 34
εμφιαλώνω, εμφιάλωσα 3
εμφιαλώνομαι, εμφιαλώθηκα, εμφιαλωμένος 4
εμφορούμαι 74 (μόνο στον ενεστ.)
εμφυσώ, εμφύσησα 60
εμφυτεύω, εμφύτευσα 19
εμφυτεύομαι, εμφυτεύτηκα και εμφυτεύθηκα, εμφυτευμένος 20
εμψυχώνω, εμψύχωσα 3
εμψυχώνομαι, εμψυχώθηκα, εμψυχωμένος 4
εναλλάσσομαι 95 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)
ενανθρωπίζομαι, ενανθρωπίστηκα, ενανθρωπισμένος 34
εναντιώνομαι, εναντιώθηκα 4
εναποθέτω, εναπόθεσα 137
εναποτίθεμαι, εναποτέθηκα 138
εναποθηκεύω, εναποθήκευσα 19
εναποθηκεύομαι, εναποθηκεύτηκα και εναποθηκεύθηκα, εναποθηκευμένος 20
εναπόκειται (ως προσ. ή απρόσ.)
εναρμονίζω, εναρμόνισα 33
εναρμονίζομαι, εναρμονίστηκα, εναρμονισμένος 34
ενδείκνυται (ως προσ. ή απρόσ.) – ενδείκνυται (ως προσ.), ενδειξιμένος*

ενδέχεται (ως απρόσ.)
ενδιαφέρω* 217 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ. και ως απρόσ. **ενδιαφέρει**)
ενδιαφέρομαι, ενδιαφέρθηκα* 218
ενδίδω, ενέδωσα 186
ενδυναμώνω, ενδυναμώωσα 3
ενδυναμώνομαι, ενδυναμώθηκα, ενδυναμωμένος 4
ενεδρεύω 19 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
ενεργοποιώ, ενεργοποίησα 73
ενεργοποιούμαι, ενεργοποιήθηκα, ενεργοποιημένος 74, 75
ενεργώ, ενήργησα (σπίν. **ενέργησα**) 73
ενεργούμαι, ενεργήθηκα* 74
ενέχω 190 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
ενέχομαι* 191 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
ενηλικιώνομαι, ενηλικιώθηκα, ενηλικιωμένος 4
ενημερώνω, ενημέρωσα 3
ενημερώνομαι, ενημερώθηκα, ενημερωμένος 4
ενθαρρύνω, ενθάρρυνα 48
ενθαρρύνομαι, ενθαρρύνθηκα 49
ενθουσιάζω, ενθουσίασα 35
ενθουσιάζομαι, ενθουσιάστηκα, ενθουσιασμένος 36
ενθρονίζω, ενθρόνισα 33
ενθρονίζομαι, ενθρονίστηκα, ενθρονισμένος 34
ενίσταμαι 159 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
ενισχύω, ενίσχυσα 5
ενισχύομαι, ενισχύθηκα, ενισχυμένος 6
εννώω, εννόησα 73
εννοούμαι, εννοήθηκα 74 (και ως απρόσ. **εννοείται**)
ενοικιάζω, ενοίκιασα 35
ενοικιάζομαι, ενοικιάστηκα, ενοικιασμένος 36
ενοποιώ, ενοποίησα 73
ενοποιούμαι, ενοποιήθηκα, ενοποιημένος 74, 75
ενορχηστρώνω, ενορχήστρωσα 3
ενορχηστρώνομαι, ενορχηστρώθηκα, ενορ-

- χηστρωμένος 4
- ενοχλώ**, ενόχλησα 73 (και ως απρόσ. **ενοχλεί**)
- ενοχλούμαι**, ενοχλήθηκα, ενοχλημένος 74
- ενοχοποιώ**, ενοχοποίησα 3
- ενοχοποιούμαι**, ενοχοποιήθηκα, ενοχοποιημένος 74, 75
- ενοσρκώνω**, ενσάρκωσα 3
- ενοσρκώνομαι**, ενσρκώθηκα, ενσρκωμένος 4
- ενοσκήπω**, ενέσκηψα 11
- ενοσπείρω**, ενέσπειρα 217
- ενοσταλάζω**, ενστάλαξα 23
- ενοστερνίζομαι**, ενστερνίστηκα 34
- ενοσμάτωνω**, ενσωμάτωσα 3
- ενοσματούμαι**, ενσωματώθηκα, ενσωματωμένος 4
- εντάσσω**, ενέταξα 27
- εντάσσομαι**, εντάχθηκα και εντάχτηκα, ενταγμένος 28
- εντατικοποιώ**, εντατικοποίησα 73
- εντατικοποιούμαι**, εντατικοποιήθηκα, εντατικοποιημένος 74, 75
- ενταφιάζω**, ενταφίασα 35
- ενταφιάζομαι**, ενταφιάστηκα, ενταφιασμένος 36
- εντεινώνω**, ενέτεινα 172
- εντεινόμεμαι**, εντάθηκα 188
- εντοιχίζω**, εντοίχισα 33
- εντοιχίζομαι**, εντοιχίστηκα, εντοιχισμένος 34
- εντοπίζω**, εντόπισα 33
- εντοπίζομαι**, εντοπίστηκα, εντοπισμένος 34
- εντρυφώνω**, εντρύφησα 60
- εντυπώνω**, εντύπωσα 3
- εντυπώνομαι**, εντυπώθηκα, εντυπωμένος 4
- εντυπωσιάζω**, εντυπωσιάσα 35
- εντυπωσιάζομαι**, εντυπωσιάστηκα, εντυπωσιασμένος 36
- ενυπάρχω** 223 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)
- ενώνω**, ένωσα 3
- ενώνομαι**, ενώθηκα, ενωμένος 4
- εξαγγέλλω**, εξήγγειλα (σπάν. εξάγγειλα) 85
- εξαγγέλλομαι**, εξαγγέλθηκα, (σπάν.) εξαγ-
- γελμένος 86
- εξαγνίζω**, εξαγνισα 33
- εξαγνίζομαι**, εξαγνίστηκα, εξαγνισμένος 34
- εξαγοράζω**, εξαγόρασα 35
- εξαγοράζομαι**, εξαγοράστηκα, εξαγορασμένος 36
- εξαγριώνω**, εξαγρίωσα 3
- εξαγριώνομαι**, εξαγριώθηκα, εξαγριωμένος 4
- εξάγω**, εξήγαγα 135
- εξάγομαι**, (εξήχθη – εξήχθησαν) 136
- εξαερίζω**, εξαερίσα* 33
- εξαερίζομαι**, εξαερίστηκα, εξαερισμένος 34
- εξαερώνω**, εξαέρωσα* 3
- εξαερώνομαι**, εξαερώθηκα, εξαερωμένος 4
- εξαθλιώνω**, εξαθλίωσα 3
- εξαθλιώνομαι**, εξαθλιώθηκα, εξαθλιωμένος 4
- εξαιρώ**, εξήρα 80
- εξαιρούμαι**, (εξάρθηκα) 81
- εξαιρώ**, εξαίρεσα 76
- εξαιρούμαι**, εξαίρεθηκα 77
- εξακολουθώ**, εξακολούθησα 73 (και ως απρόσ. **εξακολουθεί**)
- εξακοντίζω**, εξακόντισα 33
- εξακοντίζομαι**, εξακοντίστηκα, εξακοντισμένος 34
- εξακριβώνω**, εξακριβώσα 3
- εξακριβώνομαι**, εξακριβώθηκα, εξακριβωμένος 4
- εξαλείφω**, εξάλειψα 13
- εξαλείφομαι**, εξαλείφθηκα (σπάν. εξαλείφθηκα) 14
- εξαναγκάζω**, εξανάγκασα 35
- εξαναγκάζομαι**, εξαναγκάστηκα, εξαναγκασμένος 36
- εξανδραποδίζω**, εξανδραπόδισα 33
- εξανδραποδίζομαι**, εξανδραποδίστηκα, εξανδραποδισμένος 34
- εξανεμίζω**, εξανέμισα 33
- εξανεμίζομαι**, εξανεμίστηκα, εξανεμισμένος 34
- εξανθρωπίζω**, εξανθρώπισα 33
- εξανθρωπίζομαι**, εξανθρωπίστηκα, εξανθρωπισμένος 34
- εξανίσταμαι** 159 (μόνο στον ενεστ. και παρα-

τατ., και στο γ' πρόσ. αορ. με τους τύπους
εξανέστη - εξανέστησαν)

εξαντλώ, εξάντλησα 73

εξαντλούμαι, εξαντλήθηκα, εξαντλημένος 74

εξαπατάω/εξαπατώ (παρ.ατατ. -ουσα), εξαπατήσα 58

εξαπατώμαι, εξαπατήθηκα, εξαπατημένος 61

εξαπλασιάζω, εξαπλασίασα 35

εξαπλασιάζομαι, εξαπλασιάστηκα, εξαπλασιασμένος 36

εξαπλώνομαι, εξαπλώθηκα, εξαπλωμένος* 4

εξαπολύω, εξαπέλυσα 5

εξαπολύομαι, εξαπολύθηκα 6

εξάπτω, (εξήψα) 213

εξάπτομαι, (εξάφθηκα), εξημμένος 12

εξαργυρώνω, εξαργύρωσα 3

εξαργυρώνομαι, εξαργυρώθηκα, εξαργυρωμένος 4

εξαρθρώνω, εξάρθρωσα 3

εξαρθρώνομαι, εξάρθρώθηκα, εξάρθρωμένος 4

εξαρτώ, εξάρτησα* 60

εξαρτώμαι, εξαρτήθηκα, εξαρτημένος 61 (και ως απρόσ. **εξαρτάται**) και

εξαρπιέμαι, εξαρπήθηκα, εξαρπημένος* 59

εξασθενίζω, εξασθένισα* 33

εξασθενώ, εξασθένησα, εξασθενημένος* 73

εξασκώ, εξάσκησα 73

εξασκώμαι, εξασκήθηκα, εξασκημένος 74

εξασφαλίζω, εξασφάλισα 33

εξασφαλίζομαι, εξασφαλίστηκα, εξασφαλισμένος 34

εξατμίζω, εξάτμισα 33

εξατμίζομαι, εξατμίστηκα, εξατμισμένος 34

εξατομικεύω, εξατομίκευσα 19

εξατομικεύομαι, εξατομικεύτηκα και εξατομικεύθηκα, εξατομικευμένος 20

εξαυλώνομαι, εξαυλώθηκα, εξαυλωμένος 4

εξαφανίζω, εξαφάνισα 33

εξαφανίζομαι, εξαφανίστηκα, εξαφανισμένος 34

εξαχρειώνω, εξαχρείωσα 3

εξαχρειώνομαι, εξαχρειώθηκα, εξαχρειωμένος 4

εξεγείρω, εξήγειρα 143

εξεγείρομαι, εξεγέρθηκα, εξεγερμένος 144

εξειδικεύω, εξειδίκευσα 19

εξειδικεύομαι, εξειδικεύτηκα και εξειδικεύθηκα, εξειδικευμένος 20

εξελιίσσομαι, εξελίχθηκα και εξελίχτηκα, εξελιγμένος* 28

εξελληνίζω, εξελλήγισα 33

εξελληνίζομαι, εξελληνίστηκα, εξελληνισμένος 34

εξερεθίζω, εξερέθισα 33

εξερευνώ, εξερεύνησα* 60

εξερευνώμαι, εξερευνήθηκα, εξερευνημένος 61

εξέρχομαι, εξήλθα 214

εξετάζω, εξέτασα 35

εξετάζομαι, εξετάστηκα, εξετασμένος 36

εξευγενίζω, εξευγένισα 33

εξευγενίζομαι, εξευγενίστηκα εξευγενισμένος 34

εξευμενίζω, εξευμένισα 33

εξευμενίζομαι, εξευμενίστηκα, εξευμενισμένος 34

εξευρωπαϊζώ, εξευρωπαϊάσα 33

εξευρωπαϊζομαι, εξευρωπαϊίστηκα, εξευρωπαϊσμένος 34

εξευτελίζω, εξευτέλισα 33

εξευτελίζομαι, εξευτελίστηκα, εξευτελισμένος 34

εξέχω* 154 (μόνο στον ενεστ. και παρ.ατατ.)

εξηγώ, εξήγησα 73

εξηγούμαι, εξηγήθηκα, εξηγημένος* 74 (και ως απρόσ. **εξηγείται**)

εξημερώνω, εξημέρωσα 3

εξημερώνομαι, εξημερώθηκα, εξημερωμένος 4

εξιδανικεύω, εξιδανίκευσα 19

εξιδανικεύομαι, εξιδανικεύτηκα και εξιδανικεύθηκα, εξιδανικευμένος 20

εξιλεώνω, εξιλέωσα 3

εξιλεώνομαι, εξιλεώθηκα, εξιλεωμένος 4

εξισλαμίζω, εξισλάμισα 33

εξισλαμίζομαι, εξισλαμίστηκα, εξισλαμισμένος 34

εξισορροπώ, εξισορρόπησα 73

εξισορροπούμαι, εξισορροπήθηκα, εξισορ-

- ροπημένος 74
- εξίσταμαι** 159 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ., στην έκφραση *απορώ και εξίσταμαι*)
- εξιστορώ**, εξιστόρησα 73
- εξιστορούμαι**, εξιστορήθηκα 74
- εξίσωνω**, εξίσωσα 3
- εξισώνομαι**, εξισώθηκα, εξισωμένος 4
- εξιχνιάζω**, εξιχνίασα 35
- εξιχνιάζομαι**, εξιχνιάστηκα 36
- εξοβελίζω**, εξοβέλισα 33
- εξοβελίζομαι**, εξοβελίστηκα, εξοβελισμένος 34
- εξογκώνω**, εξόγκωσα 3
- εξογκώνομαι**, εξογκώθηκα, εξογκωμένος 4
- εξοικειώνω**, εξοικειώσα 3
- εξοικειώνομαι**, εξοικειώθηκα, εξοικειωμένος 4
- εξοικονομώ**, εξοικονόμησα 73
- εξοικονομούμαι**, εξοικονομήθηκα, εξοικονομημένος 74
- (εξοκέλλω)**, εξόκειλα 85
- εξολοθρεύω**, εξολόθρευσα και εξολόθρευσα 19, 17
- εξολοθρεύομαι**, εξολοθρεύτηκα (σπάν. εξολοθρεύθηκα), εξολοθρευ(υ)μένος 20
- εξομαλύνω**, εξομάλυνα 48
- εξομαλύνομαι**, εξομαλύνθηκα 49
- εξομοιώνω**, εξομοίωσα 3
- εξομοιώνομαι**, εξομοιώθηκα, εξομοιωμένος 4
- εξομολογώ**, εξομολόγησα 73 και **εξομολογάω/εξομολογώ** (παρατατ. -ούσα), εξομολόγησα* 58
- εξομολογούμαι**, εξομολογήθηκα, εξομολογημένος 74 και
- εξομολογιέμαι**, εξομολογήθηκα, εξομολογημένος* 59
- εξοντώνω**, εξόντωσα 3
- εξοντώνομαι**, εξοντώθηκα, εξοντωμένος 4
- εξοπλίζω**, εξόπλισα 33
- εξοπλίζομαι**, εξοπλίστηκα, εξοπλισμένος 34
- εξοργίζω**, εξόργισα 33
- εξοργίζομαι**, εξοργίστηκα, εξοργισμένος 34
- εξορίζω**, εξόρισα 33
- εξορίζομαι**, εξορίστηκα, εξορισμένος 34
- εξορκίζω**, εξόρκισα 33
- εξορκίζομαι**, εξορκίστηκα, εξορκισμένος 34
- εξορμάω/εξορμάω** (παρατατ. -ούσα), εξόρμησα 58
- εξορύσσω**, εξόρυξα 27
- εξορύσσομαι**, εξορύχθηκα, (σπάν.) εξορυγμένος 28
- εξοστρακίζω**, εξοστράκισα 33
- εξοστρακίζομαι**, εξοστρακίστηκα, εξοστρακισμένος 34
- εξουδετερώνω**, εξουδετέρωσα 3
- εξουδετερώνομαι**, εξουδετερώθηκα, εξουδετερωμένος 4
- εξουθενώνω**, εξουθενώσα 3
- εξουθενώνομαι**, εξουθενώθηκα, εξουθενωμένος 4
- εξουσιάζω**, εξουσίασα 35
- εξουσιάζομαι** 36 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)
- εξουσιοδοτώ**, εξουσιοδότησα 73
- εξουσιοδοτούμαι**, εξουσιοδοτήθηκα, εξουσιοδοτημένος 74
- εξοφλώ**, εξόφλησα 73
- εξοφλούμαι**, εξοφλήθηκα, εξοφλημένος 74
- εξυβρίζω**, εξύβρισα 33
- εξυβρίζομαι**, εξυβρίστηκα, εξυβρισμένος 34
- εξυγιάινω**, εξυγιάνα 44
- εξυγιάινομαι**, εξυγιάνηκα 46
- εξυμνώ**, εξύμνησα 73
- εξυμνούμαι**, εξυμνήθηκα 74
- εξυπακούεται** (ως απρόσ.)
- εξυπηρετώ**, εξυπηρέτησα 73
- εξυπηρετούμαι**, εξυπηρετήθηκα 74
- εξυφαίνω**, εξύφανα 44
- εξυφαίνομαι**, εξυφάνθηκα 46
- εξυψώνω**, εξύψωσα 3
- εξυψώνομαι**, εξυψώθηκα, εξυψωμένος 4
- εξωθώ**, εξώθησα 73
- εξωθούμαι**, εξωθήθηκα, (σπάν.) εξωθημένος 74
- εξωραίζω**, εξωραίασα 33
- εξωραίζομαι**, εξωραίστηκα, εξωραϊσμένος 34
- εξωτερικεύω**, εξωτερικεύωσα 19
- εξωτερικεύομαι**, εξωτερικεύτηκα και εξωτερικεύθηκα, εξωτερικευμένος 20

εορτάζω → δεσ **γιορτάζω**
επαγγέλλομαι, επαγγέλθηκα 86
επαγρυπνώ, επαγρύπνησα 73
επαινώ, επαινέσα 76
επαινούμαι, επαινέθηκα, (ε)παινεμένος 77
επακολουθώ, επακολούθησα 73
επαληθεύω, επαλήθευσα 19
επαληθεύομαι, επαληθεύτηκα (σπάν. επαληθεύθηκα), επαληθευμένος 20
επαμφοτερίζω* 33 (μόνο στον ενεστ.)
επανακάμπω, επανέκαμψα 11
επανακτώ, επανέκτησα 60
επανακτώμαι, επανακτήθηκα 61
επαναλαβαίνω → δεσ **επαναλαμβάνω**
επαναλαμβάνω, επανέλαβα 165
επαναλαμβάνομαι, επαναλήφθηκα, επανειλημμένος* 166
επαναπατρίζω, επαναπάτρισα 33
επαναπατρίζομαι, επαναπατρίστηκα, επαναπατρισμένος 34
επαναπαύομαι, επαναπαύτηκα και επαναπαύθηκα, επαναπαυμένος 20
επαναστατώ, επαναστάτησα, επαναστατημένος 73
επανασυνδέω, επανασύνδεσα 5
επανασυνδέομαι, επανασυνδέθηκα, (σπάν.) επανασυνδε(δε)μένος 6
επαναφέρω, επανέφερα (σπάν. επανάφερα) 217
επαναφέρομαι, επαναφέρθηκα 218
επανδρώνω, επάνδρωσα 3
επανδρώνομαι, επανδρώθηκα, επανδρωμένος 4
επανεκδίδω, επανεξέδωσα 186
επανεκδίδομαι, επανεκδόθηκα, επανεκδομένος 187
επανερχομαι, επανήλθα 214
επανορθώνω, επανόρθωσα 3
επανορθώνομαι, επανορθώθηκα, επανορθωμένος 4
επαπειλούμαι* 74 (κυρίως στον ενεστ.)
επαργυρώνω, επαργύρωσα 3
επαργυρώνομαι, επαργυρώθηκα, επαργυρωμένος 4

επαρκώ 76 (κυρίως στον ενεστ., παρατατ. και αόρ. υποτακτ.)
επαυξάνω, επαύξησα 104
επαυξάνομαι, επαυξήθηκα, επαυξημένος 105
επαφίεμαι 159 (μόνο στον ενεστ.)
επείγει* (ως προσ. ή απρόσ.) – επείγουν (ως προσ.)
επείγομαι* 22 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
επεκτείνω, επέκτεινα και επεξέτεινα 172
επεκτείνομαι, επεκτάθηκα 188
επεμβαίνω, (επέμβηκα) 145
επενδύω, επένδυσα 5
επενδύομαι, επενδύθηκα, επενδυμένος 6
επενεργώ, επενέργησα 73
επεξεργάζομαι, επεξεργάστηκα, επεξεργασμένος* 36
επεξηγώ, επεξήγησα 73
επεξηγούμαι, επεξηγήθηκα, επεξηγημένος 74
επέρχομαι, επήλθα 214
έπεται* (ως προσ. ή απρόσ.) – έπονται (ως προσ.)
επευφημώ, επευφήμησα 73
επευφημούμαι, επευφημήθηκα 74
επηρεάζω, επηρέασα 35
επηρεάζομαι, επηρεάστηκα, επηρεασμένος 36
επιβαίνω, (επέβη – επέβησαν), (να επιβώ) 145
επιβάλλω, επέβαλα 146
επιβάλλομαι, επιβλήθηκα, επιβεβλημένος 147 (και ως απρόσ. **επιβάλλεται**)
επιβαρύνω, επιβάρυνα 48
επιβαρύνομαι, επιβαρύνθηκα, επιβαρημένος* 49
επιβεβαιώνω, επιβεβαίωσα 3
επιβεβαιώνομαι, επιβεβαιώθηκα, επιβεβαιωμένος 4
επιβιβάζω, επιβίβασα 35
επιβιβάζομαι, επιβιβάστηκα, επιβιβασμένος 36
επιβιώνω, επιβίωσα 3
επιβλέπω, επέβλεψα 9
επιβουλεύομαι, επιβουλεύτηκα και επιβουλεύθηκα 20
επιβραβεύω, επιβράβευσα 19

επιβραβεύομαι, επιβραβεύτηκα και επιβραβεύτηκα, επιβραβευμένος 20
επιβραδύνω, επιβραδύνα 48
επιβραδύνομαι, επιβραδύνθηκα 49
επιδεικνύω, επέδειξα 87
επιδεικνύομαι, επιδείχθηκα και επιδείχτηκα 88
επιδεινώνω, επιδεινώσα 3
επιδεινώνομαι, επιδεινώθηκα, επιδεινωμένος 4
επιδείχνω → δεξ **επιδεικνύω**
επιδένω, επέδεσα 1
επιδένομαι, επιδέθηκα 2
επιδέχομαι 32 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
επιδίδω, επέδωσα 186
επιδίδομαι, επιδόθηκα* 187
επιδικάζω, επιδικάσα* 35
επιδικάζομαι, επιδικάστηκα, επιδικασμένος 36
επιδιορθώνω, επιδιόρθωσα 3
επιδιορθώνομαι, επιδιορθώθηκα, επιδιορθωμένος 4
επιδιώκω, επιδίωξα* 25
επιδιώκεται (ως προσ. ή απρόσ.)
επιδοκιμάζω, επιδοκίμασα 35
επιδοκιμάζομαι, επιδοκίμαστηκα, (σπάν.) επιδοκιμασμένος 36
επιδοτώ, επιδότησα 73
επιδοτούμαι, επιδοτήθηκα, (σπάν.) επιδοτημένος 74
επιδρώ, επέδρασα* 71
επιζητώ, επιζήτησα* 73
επιζώ, επέζησα* 73
επιθεωρώ, επιθεώρησα 73
επιθεωρούμαι, επιθεωρήθηκα, επιθεωρημένος 74
επιθυμώ, επιθύμησα 73
επικάθομαι, επικάθισα* 160
επικαλούμαι, επικαλέστηκα 78
επικασσιτερώνω, επικασσιτέρωσα 3
επικασσιτερώνομαι, επικασσιτερώθηκα, επικασσιτερωμένος 4
επίκειται (ως προσ. ή απρόσ.) – επίκεινται (ως προσ.)

επικεντρώνω, επικέντρωσα 3
επικεντρώνομαι, επικεντρώθηκα, επικεντρωμένος 4
επικηρύσσω, επικηρύξα 27
επικηρύσσομαι, επικηρύχθηκα και επικηρύχτηκα, επικηρυγμένος 28
επικοινωνώ, επικοινωνήσα 73
επικολλώ, επικόλλησα* 60
επικολλώμαι, επικολλήθηκα, επικολλημένος 61
επικρατώ, επικράτησα 73
επικρέμαται – επικρέμανται (μόνο στο γ' πρόσ.)
επικρίνω, επέκρινα 172
επικρίνομαι, επικρίθηκα 2
επικροτώ, επικρότησα 73
επικροτούμαι, επικροτήθηκα 74
επικυρώνω, επικύρωσα 3
επικυρώνομαι, επικυρώθηκα, επικυρωμένος 4
επιλαμβάνομαι, (επιλήφθηκα)* 166
επιλέγω, επέλεξα 139
επιλέγομαι, επιλέχθηκα και επιλέχτηκα, επιλεγμένος* 140
επιλύω, επέλυσα 5
επιλύομαι, επιλύθηκα 6
επιμελούμαι, επιμελήθηκα, επιμελημένος 74
επιμένω, επέμεινα 178
επιμερίζω, επιμέρισα 33
επιμερίζομαι, επιμερίστηκα, επιμερισμένος 34
επιμηκύνω, επιμήκυνα 48
επιμηκύνομαι, επιμηκύνθηκα 49
επινικελώνω, επινικέλωσα 3
επινικελώνομαι, επινικελώθηκα, επινικελωμένος 4
επινοώ, επινόησα 73
επινοούμαι, επινοήθηκα, επινοημένος 74
επιπλέω, επέπλευσα 42
επιπλήττω, επέπληξα* 27
επιπλώω, επίπλωσα 3
επιπλώνομαι, επιπλώθηκα, επιπλωμένος 4
επιρρίπτω, επέρριψα 11
επιρρίπτομαι 12 (κυρίως στον ενεστ.)
επισείω, επέσεισα 40
επισείομαι 41 (μόνο στον ενεστ.)

επισημαίνω, επισήμανα* 44
επισημαίνομαι, επισημάνθηκα, επισημασμέ-
 νος 46
επισημοποιώ, επισημοποίησα 73
επισημοποιούμαι, επισημοποιήθηκα, επιση-
 μοποιημένος 74, 75
επισκέπτομαι, επισκέφθηκα (σπάν. επισκέ-
 φθηκα) 12
επισκευάζω, επισκεύασα 35
επισκευάζομαι, επισκευάστηκα, επισκευα-
 σμένος 36
επισκιάζω, επισκίασα 35
επισκιάζομαι, επισκιάστηκα, επισκιασμένος 36
επισπεύδω, επέσπευσα 128
επισπεύδομαι, επισπεύστηκα 129
επιστατώ, επιστάθησα 73
επιστεγάζω, επιστέγασα 35
επιστεγάζομαι, επιστεγάστηκα, επιστεγα-
 σμένος 36
επιστρατεύω, επιστράτευσα 19
επιστρατεύομαι, επιστρατεύθηκα και επι-
 στρατεύθηκα, επιστρατευμένος 20
επιστρέφω, επέστρεψα 13
επιστρέφομαι, επιστράφηκα 210
επιστρώνω, επέστρωσα και επίστρωσα 3
επιστρώνομαι, επιστρώθηκα, επιστρωμένος 4
επισυνάπτω, επισύναψα* 213
επισυνάπτομαι, επισυνάφθηκα 12
επισύρω, επέσυρα 217
επισφραγίζω, επισφράγισα 33
επισφραγίζομαι, επισφραγίστηκα, επισφρα-
 γισμένος 34
επιτάσσω, επέταξα 27
επιτάσσομαι, επιτάχθηκα και επιτάχτηκα, επι-
 ταγμένος 28
επιταχύνω, επιτάχυνα 48
επιταχύνομαι, επιταχύνθηκα 49
επιτείνω, επέτεινα 172
επιτείνομαι 188 (μόνο στον ενεστ.)
επιτελώ, επιτέλεσα* 76
επιτελούμαι, επιτελέστηκα, επιτελεσμένος 78
επιπηδεύομαι* 20 (μόνο στον ενεστ. και πα-
 ρατατ.)
επιτηρώ, επιτήρησα 73
επιτηρούμαι, επιτηρήθηκα 74

επιτίθεμαι, επιτέθηκα 138
επιτιμώ, επιτίμησα* 60
επιτιμώμαι, επιτιμήθηκα, επιτιμημένος 61
επιτρέπω, επέτρεψα 9
επιτρέπομαι, επιτράπηκα 180 (και ως απρόσ.
 επιτρέπεται)
επιτροπεύω, επιτρόπευσα 19
επιτροπεύομαι, επιτροπεύτηκα και επιτρο-
 পেύθηκα 20
επιτυχάνω και **πετυχαίνω**, (ε)πέτυχα 148
επιτυγχάνομαι, επιτεύχθηκα, επιτυχημένος*
 149
επιφέρω, επέφερα 217
επιφορτίζω, επιφόρτισα 33
επιφορτίζομαι, επιφορτίστηκα, επιφορτισμέ-
 νος 34
επιφυλάσσω, επιφύλαξα 27
επιφυλάσσομαι, επιφυλάχθηκα και επιφυλά-
 χτηκα* 28
επιχειρώ, επιχείρησα 73
επιχειρούμαι, επιχειρήθηκα 74
επιχορηγώ, επιχορήγησα 73
επιχορηγούμαι, επιχορηγήθηκα, επιχορηγη-
 μένος 74
επιχρυσώνω, επιχρύσωσα 3
επιχρυσώνομαι, επιχρυσώθηκα, επιχρυσω-
 μένος 4
εποικίζω, εποίκισα 33
εποικίζομαι, εποικίστηκα, εποικισμένος 34
έπομαι → δεξ έπεται
επονομάζω, επονόμασα 35
επονομάζομαι, επονομάστηκα, επονομασμέ-
 νος 36
εποπτεύω, επόπτευσα 19
εποπτεύομαι, εποπτεύτηκα και εποπτεύθηκα
 20
επουλώνω, επούλωσα 3
επουλώνομαι, επουλώθηκα, επουλωμένος 4
εποφθαλμιώ 60 (μόνο στον ενεστ. και παρα-
 τατ.)
επωμίζομαι, επωμίστηκα 34
επωφελούμαι, επωφελήθηκα 74
ερανίζομαι, ερανίστηκα 74

εργάζομαι, εργάστηκα 36
ερεθίζω, ερέθισα 33
ερεθίζομαι, ερεθίστηκα, ερεθισμένος 34
ερειπώνω, ερειπώσα 3
ερειπώνομαι, ερειπώθηκα, ερειπωμένος 4
ερευνάω/ερευνώ (παρατατ. -ούσα), ερευνή-
 σα 58
ερευνώμαι, ερευνήθηκα 61
έρεψα (κατά το *έσκαψα* 7, αόρ. του ρ. *ρέβω*,
 που δε χρησιμοποιείται) δεξ σημείωση για
 ρ. *ρέβω*
ερημώνω, ερήμωσα 3
ερημώνομαι, ερημώθηκα, ερημωμένος* 4
ερμηνεύω, ερμήνευσα 19
ερμηνεύομαι, ερμηνεύτηκα και ερμηνεύθη-
 κα, ερμηνευμένος 20
έρπω 9 (μόνο στον ενεστ.)
έρχομαι, ήρθα και ήλθα 150 (και ως απρόσ.
 [μου] *ρχεται*)
ερωτεύομαι, ερωτεύτηκα, ερωτευμένος 18
ερωτοτροπώ 73 (κυρίως στον ενεστ. και παρα-
 τατατ.)
ερωτώ, ερώτησα 60
ερωτώμαι, ερωτήθηκα 61
εσιάζω, εστίασα 35
εσιάζομαι, εσιάστηκα, εστιασμένος 36
εσωκλείω 40 (μόνο στον ενεστ.)
εσωκλείομαι 41 (μόνο στον ενεστ.)
ετοιμάζω, ετοίμασα 35
ετοιμάζομαι, ετοιμάστηκα, ετοιμασμένος 36
ετυμολογώ, ετυμολόγησα 73
ετυμολογούμαι, ετυμολογήθηκα, ετυμολογη-
 μένος 74
ευαγγελίζομαι, ευαγγελίστηκα 34
ευαισθητοποιώ, ευαισθητοποίησα 73
ευαισθητοποιούμαι, ευαισθητοποιήθηκα, ευ-
 αισθητοποιημένος 74, 75
ευαρεστούμαι, ευαρεστήθηκα 74
ευγνωμονώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρα-
 τατατ.)
ευδοκίμω, ευδοκίμησα 73
ευελπιστώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρα-
 τατατ.)
ευεργετώ, ευεργέτησα 73

ευεργετούμαι, ευεργετήθηκα, ευεργετημέ-
 νος 74
ευημερώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατατ.)
ευθυγραμμίζω, ευθυγράμμισα 33
ευθυγραμμίζομαι, ευθυγραμμίστηκα, ευθυ-
 γραμμισμένος 34
ευθυμώ, ευθύμησα 73
ευθύνομαι 49 (μόνο στον ενεστ. και παρα-
 τατατ.)
ευκαιρώ, ευκαιρήσα 73
ευκολύνω, ευκόλυνα 48
ευκολύνομαι, ευκολύνθηκα 49
ευλογώ, ευλόγησα 73 και
ευλογάω/ευλογώ (παρατατατ. -ούσα), ευλόγη-
 σα* 58
ευλογούμαι, ευλογήθηκα, ευλογημένος* 74
ευνουχίζω, ευνουχισα 33
ευνουχίζομαι, ευνουχίστηκα, ευνουχισμένος
 34
ευνοώ, ευνόησα 73
ευνοούμαι, ευνοήθηκα, ευνοημένος 74
ευοδώνομαι, ευοδώθηκα 4
ευπορώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατατ.)
ευπρεπίζω, ευπρέπιστα 33
ευπρεπίζομαι, ευπρεπίστηκα, ευπρεπισμέ-
 νος 34
ευρύνω, εύρυνα 48
ευρύνομαι, ευρύνθηκα, (σπάν.) ευρυμένος 49
ευσταθεί (παρατατατ. ευσταθούσε, ως προσ. ή
 απρόσ.) – ευσταθούν (παρατ. ευσταθού-
 σαν, ως προσ.)
ευτυχώ, ευτύχησα, ευτυχισμένος* 73
ευφραίνω, εύφρανα 44
ευφραίνομαι, ευφράνθηκα 46
ευχαριστώ, ευχαρίστησα 73 (και ως απρόσ.
 [μ'] *ευχαριστεί*)
ευχαριστούμαι, ευχαριστήθηκα, ευχαριστη-
 μένος* 74 και
ευχαριστιέμαι, ευχαριστήθηκα, ευχαριστημέ-
 νος* 59
εύχομαι, ευχήθηκα 151
ευωδιάζω, ευωδίασα 35
εφάπτομαι 12 (μόνο στον ενεστ. και παρα-
 τατατ.)

εφαρμόζω, εφάρμοσα 35
εφαρμόζομαι, εφαρμόστηκα, εφαρμοσμένος 36
εφεσιβάλλω 146 (κυρίως στον ενεστ.)
εφευρίσκω, εφεύρα και εφηύρα 152
εφευρίσκομαι, εφευρέθηκα 153
εφημερεύω* 19 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

εφησυχάζω, εφησύχασα, εφησυχασμένος 35
εφιστώ, επέστησα 158 (στην έκφρ. *εφιστώ την προσοχή*)
εφοδιάζω, εφοδίασα 35
εφοδιάζομαι, εφοδιάστηκα, εφοδιασμένος 36
εφορμώ, εφόρμησα* 60
εχθρεύομαι, εχθρεύτηκα 18
έχω 154 (και ως απρόσ. *έχει*)

Z

ζαβλακώνω, ζαβλάκωσα 3
ζαβλακώνομαι, ζαβλακώθηκα, ζαβλακωμένος 4
ζαβώνω, ζάβωσα, ζαβωμένος* 3
ζαλίζω, ζάλισα 33
ζαλίζομαι, ζαλίστηκα, ζαλισμένος 34
ζαλικώνω, ζαλίκωσα 3 και
ζαλώνω, ζάλωσα 3
ζαλικώνομαι, ζαλικώθηκα 4 και
ζαλώνομαι, ζαλώθηκα 4
ζαρώνω, ζάρωσα, ζαρωμένος* 3
ζαχαρώνω, ζαχάρωσα, ζαχαρωμένος* 3
ζεματίζω, ζεμάτισα 33 και
ζεματώ (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), ζεμάτισα* 70
ζεματίζομαι, ζεματίστηκα, ζεματισμένος 34 και
ζεματιέμαι, ζεματίστηκα, ζεματισμένος 173
ζεσταίνω, ζέστανα 44
ζεσταίνομαι, ζεστάθηκα, ζεσταμένος 45
ζευγαρώνω, ζευγάρωσα, ζευγαρωμένος 3
ζεύω, έζειψα 17
ζεύομαι, ζεύτηκα, ζεμένος 18
ζέχνω, έζεξα 29
ζηλεύω, ζήλεψα, ζηλεμένος* 17
ζημιώνω, ζημίωσα* 3

ζημιώνομαι, ζημιώθηκα, ζημιωμένος 4
ζητιανεύω, ζητιάνεψα 17
ζητάω/ζητώ, ζήτησα 58 και
ζητώ, ζήτησα* 73
ζητιέμαι, ζητήθηκα 59 και
ζητούμαι, ζητήθηκα* 74
ζητωκραυγάζω, ζητωκραύγασα 35
ζορίζω, ζόρισα 33
ζορίζομαι, ζορίστηκα, ζορισμένος 34
ζουλάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), ζούληξα 66
ζουλιέμαι, ζουλήχτηκα, ζουληγμένος 67
ζουπάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), ζούπηξα 66
ζουπιέμαι, ζουπήχτηκα, ζουπηγμένος 67
ζουρλαίνω, ζούρλανα 44
ζουρλαίνομαι, ζουρλάθηκα, ζουρλαμένος 45
ζοχαδιάζω, ζοχάδιασα 35
ζοχαδιάζομαι, ζοχαδιάστηκα, ζοχαδιασμένος 36
ζυγιάζω, ζύγιασα* 35
ζυγιάζομαι, ζυγιαστήκα, ζυγιασμένος 36
ζυγίζω, ζύγισα* 33
ζυγίζομαι, ζυγίστηκα, ζυγιμένος 34
ζυγώνω, ζύγωσα 3
ζυμώνω, ζύμωσα 3

ζυμώνομαι, ζυμώθηκα, ζυμωμένος 4

ζω, έζησα 73

ζωγραφίζω, ζωγράφισα 33

ζωγραφίζομαι, ζωγραφίστηκα, ζωγραφισμένος 34

ζωηρεύω, ζώηρεψα 17

ζωντανεύω, ζωντάνεψα 17

ζώνω, έζωσα 3

ζώνομαι, ζώστηκα, ζωσμένος* 39

ζωογονώ, ζωογόνησα 73

ζωογονούμαι, ζωογονήθηκα, ζωογονημένος 74

Η

ηγεμονεύω, ηγεμόνευσα 19

ηγούμαι, ηγήθηκα 74

ηδονίζομαι, ηδονίστηκα 34

ηθικολογώ 73 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)

ηλεκτρίζω, ηλέκτρισα 33

ηλεκτρίζομαι, ηλεκτρίστηκα, ηλεκτρισμένος 34

ηλεκτροδοτώ, ηλεκτροδοτήσα 73

ηλεκτροδοτούμαι, ηλεκτροδοτήθηκα, ηλεκτροδοτημένος 74

ηλεκτροφωτίζω, ηλεκτροφώτισα 33

ηλεκτροφωτίζομαι, ηλεκτροφωτίστηκα, ηλεκτροφωτισμένος 34

ημερεύω, ημέρεψα 17

ημερώνω, ημέρωσα* 3

ημερώνομαι, ημερώθηκα, ημερωμένος 4

ηρεμώ, ηρέμησα 73

ησυχάζω, ησύχασα, ησυχασμένος 35

ηττώμαι, ηττήθηκα, ηττημένος 61

ηχογραφώ, ηχογράφησα 73

ηχογραφούμαι, ηχογραφήθηκα, ηχογραφημένος 74

ηχώ, ήχησα 73

Θ

θάβω, έθαψα 7

θάβομαι, θάφτηκα και τάφηκα, θαμμένος* 155

(τα) θαλασσώνω, θαλάσσωσα 3

θαμποφέγγω 21 (και ως απρόσ. **θαμποφέγγει**)

θαμπώνω, θάμπωσα 3

θαμπώνομαι, θαμπώθηκα, θαμπωμένος* 4

θανατώνω, θανάτωσα 3

θανατώνομαι, θανατώθηκα, θανατωμένος 4

θαρρώ, θάρρεψα 156

θαυμάζω, θαύμασα 35

θαυμάζομαι, θαυμάστηκα 36

θαυματοουργώ, θαυματούργησα 73
θεάθηκε – θεάθηκαν (να θεαθεί, κατά το απο-
 πειράθηκα, 99, γ' πρόσ. αορ. του αρχ. ρ.
 θέωμαι)
θειαφίζω, θειάφισα 33
θειαφίζομαι, θειαφίστηκα, θειαφισμένος 34
θέλγω, έθελξα 21
θέλγομαι 22 (μόνο στον ενεστ.)
θέλω, θέλησα* 157 (και ως απρόσ. θέλει)
θεμελιώνω, θεμελιώσα 3
θεμελιώνομαι, θεμελιώθηκα, θεμελιωμένος 4
θεοποιώ, θεοποίησα 73
θεοποιούμαι, θεοποιήθηκα, θεοποιημένος
 74, 75
θεραπεύω, θεράπευσα 19
θεραπεύομαι, θεραπεύτηκα και θεραπεύθη-
 κα, θεραπευμένος 20
θεριεύω, θέριεψα, θεριεμένος 17
θερίζω, θέρισα 33
θερίζομαι, θερίστηκα, θερισμένος 34
θερμαίνω, θέρμανα 44
θερμαίνομαι, θερμάνθηκα, θερμασμένος 46
θερμομετρώ, θερμομέτρησα* 73
θερμομετρούμαι, θερμομετρήθηκα, θερμο-
 μετρημένος* 74
θεσμοθετώ, θεσμοθέτησα 73
θεσμοθετούμαι, θεσμοθετήθηκα, θεσμοθε-
 τημένος 74
θεσπίζω, θέσπισα 33
θεσπίζομαι, θεσπίστηκα, θεσπισμένος 34
θέτω, έθεσα 137
τίθεμαι, τέθηκα 138
θεωρητικολογώ, θεωρητικολόγησα 73
θεωρώ, θεώρησα 73
θεωρούμαι, θεωρήθηκα, θεωρημένος 74
θηλάζω, θήλασα 35
θηλυκώνω, θηλυκώσα 3
θηλυκώνομαι, θηλυκώθηκα, θηλυκωμένος 4
θηρεύω, θήρευσα 19
θησαυρίζω, θησαύρισα 33
θητεύω, θήτευσα 19

θίγω, έθιξα 21
θίγομαι, θίχτηκα, θιγμένος 22
θλίβω 7 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
θλίβομαι 8 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.),
 θλιμμένος*
θολώνω, θόλωσα, θολωμένος 3
θορυβώ, θορύβησα 73
θορυβούμαι, θορυβήθηκα, θορυβημένος 74
θρέφω, έθρεψα 219
θρέφομαι, θράφηκα, θρεμμένος 220
θρηνολογώ 73 (κυρίως στον ενεστ. και παρα-
 τατ.)
θρηνώ, θρήνησα 73
θρηνούμαι, θρηγήθηκα 74
θριαμβεύω, θριάμβευσα και θριάμβεψα 19,
 17
θριαμβολογώ 73 (κυρίως στον ενεστ. και πα-
 ρατατ.)
θροίζω 33 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)
θρονιάζομαι, θρονιάστηκα, θρονιασμένος 36
θρυμματίζω, θρυμματίσα 33
θρυμματίζομαι, θρυμματίστηκα, θρυμματι-
 σμένος 34
θυμάμαι (σπάν. θυμούμαι), θυμήθηκα 79
θυμιατίζω, θυμιάτισα 33
θυμιατίζομαι, θυμιατίστηκα, θυμιατισμένος 34
θυμίζω, θύμισα 33
θυμούμαι → δεξ **θυμάμαι**
θυμώνω, θύμωσα, θυμωμένος 3
θυροκολλώ, θυροκόλλησα 60
θυροκολλώμαι, θυροκολλήθηκα, θυροκολλη-
 μένος 61
θυσιάζω, θυσιάσα 35
θυσιάζομαι, θυσιάστηκα, θυσιασμένος 36
θωπεύω, θώπευσα 19
θωπεύομαι, θωπεύτηκα (σπάν. θωπεύθηκα),
 θωπευμένος 20
θωρακίζω, θωράκισα 33
θωρακίζομαι, θωρακίστηκα, θωρακισμένος*
 34
θωρώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

I

ιδεάζω, ιδέασα 35
ιδεάζομαι, ιδεάσθηκα, ιδεασμένος 36
ιδιοποιούμαι, ιδιοποιήθηκα 74, 75
ιδιωτεύω, ιδιώτευσα 19
ιδρύω, ίδρυσα 5
ιδρύομαι, ιδρύθηκα, ιδρυμένος 6
ιδρώνω, ίδρωσα, ιδρωμένος 3
ιεραρχώ, ιεράρχησα 73
ιερολογώ, ιερολόγησα 73
ιερουργώ, ιερούργησα 73
ικανοποιώ, ικανοποίησα 73
ικανοποιούμαι, ικανοποιήθηκα, ικανοποιημένος 74, 75
ικετεύω, ικέτευσα και ικέτευσα 17, 19
ιππεύω, ίππευσα 19
ιριδίζω 33 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
ισιάζω, ίσιασα, ισιασμένος* 35
ισιώνω, ίσιωσα, ισιωμένος* 3
ισοβαθμώ, ισοβάθησα 73
ισοδυναμώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
ισοζυγιάζω, ισοζύγισα 35

ισοζυγιάζομαι, ισοζυγιάσθηκα, ισοζυγιασμένος 36
ισοπεδώνω, ισοπέδωσα 3
ισοπεδώνομαι, ισοπεδώθηκα, ισοπεδωμένος 4
ισορροπώ, ισορρόπησα, ισορροπημένος* 73
ισοσκελίζω, ισοσκέλισα 33
ισοσκελίζομαι, ισοσκελίσθηκα, ισοσκελισμένος 34
ισοσταθμίζω, ισοστάθησα 33
ισοσταθμίζομαι, ισοσταθμίσθηκα, ισοσταθμισμένος 34
ισοφαρίζω, ισοφάρισα 33
ισοψηφώ, ισοψήφησα 73
ιστορώ, ιστόρησα 73
ιστορούμαι, ιστορήθηκα, ιστορημένος 74
ισχυρίζομαι, ισχυρίσθηκα 34
ισχυροποιώ, ισχυροποίησα 73
ισχυροποιούμαι, ισχυροποιήθηκα, ισχυροποιημένος 74, 75
ισχύω, ίσχυσα* 5
ιχνηλατώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
ιχνογραφώ, ιχνογράφησα 73

K

καβαλάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), καβάλησα 58
καβαλικεύω, καβαλίκεψα 17
καβα(ν)τζάρω, καβα(ν)τζάρισα 55
καβαγδίζω, καβαγάδισα 33

καβουρδίζω και **καβουρντίζω**, καβούρδισα και καβούρντισα 33
καβουρδίζομαι και **καβουρντίζομαι**, καβουρδίσθηκα και καβουρντίσθηκα, καβουρδισμένος και καβουρντισμένος 34
καγχάζω, κάγχασα 35

καδράρω, καδράρισα 55
καδράρομαι, καδραρίστηκα, καδραρισμένος 54

καζαντίζω, καζάντισα 33

καθαγιάζω, καθαγιάσα 35
καθαγιαζομαι, καθαγιαστήκα, καθαγιασμένος 36

καθαιρώ, καθαίρεσα 76
καθαιρούμαι, καθαιρέθηκα 77

καθαρίζω, καθάρισα 33
καθαρίζομαι, καθαρίστηκα, καθαρισμένος 34

καθαρογράφω, καθαρόγραψα 13 και
καθαρογραφώ, καθαρογράφησα* 73
καθαρογράφομαι, καθαρογράφ(τ)ηκα, καθαρογραμμένος 122 και
καθαρογραφομαι, καθαρογραφήθηκα, καθαρογραφημένος* 74

καθελκύω, καθέλκυσα 5
καθελκύομαι, καθελκύστηκα, καθελκυσμένος 41

καθελώνω, καθήλωσα 3
καθελώνομαι, καθηλώθηκα, καθηλωμένος 4

καθησυχάζω, καθησύχασα, καθησυχασμένος 35

καθιερώνω, καθιέρωσα 3
καθιερώνομαι, καθιερώθηκα, καθιερωμένος 4

καθίζω, κάθισα, καθισμένος* 33

καθιστώ, κατέστησα 158
καθίσταμαι, (κατέστη – κατέστησαν) 159

καθοδηγώ, καθοδήγησα 73
καθοδηγούμαι, καθοδηγήθηκα, καθοδηγημένος 74

καθολικεύω, καθολίκευσα 19
καθολικεύομαι, καθολικεύτηκα (σπάν. καθολικεύθηκα), καθολικευμένος 20

κάθομαι, κάθισα και έκατσα, καθισμένος* 160
καθόριζω, καθόρισα 33
καθορίζομαι, καθορίστηκα, καθορισμένος 34

καθρεφτίζω, καθρέφτισα 33
καθρεφτίζομαι, καθρεφτίστηκα, καθρεφτισμένος 34

καθυποτάσσω, καθυπέταξα* 27

καθυστερώ, καθυστέρησα, καθυστερημένος* 73

καίγομαι → δεξ **καίω**

καινοτομώ, καινοτόμησα 73
καιροφυλακτώ, καιροφυλάκτησα 73

καίω, έκαψα* 161
καίγομαι, κάηκα, καμένος* 162

κακαρίζω, κακάρισα 33

κακαρώνω, κακάρωσα 3

κακίζω, κάκισα 33

κακιώνω, κάκιωσα, κακιωμένος 3

κακοθανατίζω, κακοθανάτισα 33

κακοκαρδίζω, κακοκάρδισα, κακοκαρδισμένος* 33

κακολογώ, κακολόγησα 73 και
κακολογώω/κακολογώω (παρارات. -ούσα), κακολόγησα 58

κακολογούμαι, κακολογήθηκα 74 και
κακολογιέμαι, κακολογήθηκα 59

κακομαθαίνω, κακόμαθα, κακομαθημένος 176

κακομελετάω/κακομελετώ, κακομελέτησα 58

κακομεταχειρίζομαι, κακομεταχειρίστηκα 34

κακοπαθαίνω, κακόπαθα, κακοπαθημένος 176 και

κακοπαθαίνω, κακοπάθησα, κακοπαθημένος 50

κακοπαντρεύω, κακοπάντρεψα 17

κακοπαντρεύομαι, κακοπαντρεύτηκα, κακοπαντρεμένος 18

κακοπερνάω/κακοπερνώ, κακοπέρασα 68

κακοπέφτω, κακόπεσα 193

κακοποιώ, κακοποίησα 73

κακοποιούμαι, κακοποιήθηκα, κακοποιημένος 74, 75

κακοσυνηθίζω, κακοσυνήθισα, κακοσυνηθισμένος 33

κακοφαίνεται, κακοφάνηκε [μου, σου, κτλ.] 225 (μόνο στο γ' πρόσ., ως προσ. ή απρόσ.)

κακοφορμίζω, κακοφόρμισα, κακοφορμισμένος 33

καλαμπουρίζω, καλαμπούρισα 33

καλαρέσει, καλάρεσε [μου, σου, κτλ.] 101 (μόνο στο γ' πρόσ., ως προσ. ή απρόσ.)

καλάρω, καλάρισα 55

καλαφατίζω, καλαφατίσα 33

καλαφατίζομαι, καλαφατίστηκα, καλαφατισμένος 34
καλημερίζω, καλημέρισα 33
καληνυχτίζω, καληνύχτισα 33
καλησπερίζω, καλησπέρισα 33
καλιγώνω, καλίγωσα 3
καλιγώνομαι, καλιγώθηκα, καλιγωμένος 4
καλλιγραφώ, καλλιγράφησα 73
καλλιγραφούμαι, καλλιγραφήθηκα, καλλιγραφημένος 74
καλλιεργώ, καλλιέργησα 73
καλλιεργούμαι, καλλιεργήθηκα, καλλιεργημένος 74
καλλωπίζω, καλλώπισα 33
καλλωπίζομαι, καλλωπίστηκα, καλλωπισμένος 34
καλμάρω, κάμαρα και καλμάρισα, καμαρισμένος 53
καλοβλέπω, καλοείδα και καλδείδα 110
καλογερεύω, καλογέρεψα 17
καλο(ε)ξετάζω, καλο(ε)ξέτασα* 35
καλοκαιρεύει, καλοκαίρεψε (ως απρόσ.)
καλοκαιριάζει, καλοκαίριασε (ως απρόσ.)
καλοκαρδίζω, καλοκάρισα* 33
καλοκοιτάζω, καλοκοίταξα 23 και **καλοκοιτώ/καλοκοιτώ**, καλοκοίταξα 64
καλομαθαίνω, καλόμαθα, καλομαθημένος* 176
καλομαθαίνω, καλοέμαθα* 176
καλομελετάω/καλομελετώ, καλομελέτησα 158
καλοξημερώνει, καλοξημέρωσε (ως απρόσ.)
καλοπαντρεύω, καλοπάντρεψα 17
καλοπαντρεύομαι, καλοπαντρεύτηκα, καλοπαντρεμένος 18
καλοπερνάω/καλοπερνώ, καλοπέρασα 68
καλοπιάνω, καλόπιασα 1
καλοσυνεύει, καλοσύνεψε (ως απρόσ.)
καλοσυνηθίζω, καλοσυνήθισα, καλοσυνηθισμένος 33
καλοτυχίζω, καλοτύχισα 33

καλουπώνω, καλούπωσα 3
καλουπώνομαι, καλουπώθηκα, καλουπωμένος 4
καλοφαίνεται, καλοφάνηκε [μου, σου κτλ.] 225 (μόνο στο γ' πρόσ., ως προσ. ή απρόσ.)
καλπάζω, κάλπασα 35
καλύπτω, κάλυψα 11
καλύπτομαι, καλύφθηκα και καλύφτηκα, καλυμμένος 12
καλυτερεύω, καλυτέρεψα 17
καλώ, κάλεσα 76
καλούμαι, καλέστηκα, καλεσμένος* 78
καλούμαι, κλήθηκα* 163
καλωσορίζω, καλωσόρισα 33
καμακώνω, καμάκωσα 3
καμακώνομαι, καμακώθηκα, καμακωμένος 4
καμαρώνω, καμάρωσα 3
καμουφλάρω, καμουφλάρισα 55
καμουφλάρομαι, καμουφλαρίστηκα, καμουφλαρισμένος 54
καμπουριάζω, καμπούριασα, καμπουριασμένος 35
κάμπω, έκαμψα 11
κάμπτομαι, κάμφθηκα, (κεκαμμένος)* 12
καμώνομαι, καμώθηκα 4
κανακεύω, κανάκεψα 17
κανοναρχώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
κανονίζω, κανόνισα 33
κανονίζομαι, κανονίστηκα, κανονισμένος 34
κανονιοβολώ, κανονιοβόλησα 73
κανονιοβολούμαι, κανονιοβολήθηκα, κανονιοβολημένος 74
κάνω, έκανα και έκαμα, καμωμένος 164 (και ως απρόσ. **κάνει**)
καπακώνω, καπάκωσα 3
καπακώνομαι, καπακώθηκα, καπακωμένος 4
καπελώνω, καπέλωσα 3
καπελώνομαι, καπελώθηκα, καπελωμένος 4
καπηλεύομαι, καπηλεύτηκα και καπηλεύθηκα 20

καπνίζω, κάπνισα, καπνισμένος* 33 (και ως απρόσ. [μου] **κάπνισε**)
καραδοκώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
καρατομώ, παρατόμησα 73
καρατομούμαι, παρατομήθηκα, παρατομημένος 74
καρβουινάζω, καρβουίνισα, καρβουινισμένος 35
καργάρω, κάργαρα και καργάρισα, καργαρισμένος 53
καρδαμώνω, καρδάμωσα, καρδαμωμένος 3
καρδιοχτυπάω/καρδιοχτυπώ 58 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
καρικώνω, καρίκωσα 3
καρικώνομαι, καρικώθηκα, καρικωμένος 4
καρκινοβατώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
καρπαζώνω, καρπάζωσα 3
καρπίζω, κάρπισα 33
καρποφορώ, καρποφόρησα* 73
καρπώνομαι, καρπώθηκα 4
καρτεράω/καρτερώ* (παρατατ. -ούσα) 58
καρυδώνω, καρύδωσα 3
καρυκεύω, καρύκευσα και καρύκειψα 19, 17
καρυκεύομαι, καρυκεύθηκα και καρυκεύθηκα, καρυκευμένος 20
καρφισώνω, καρφίτωσα 3
καρφισώνομαι, καρφισώθηκα, καρφισωμένος 4
καρφώνω, κάρφωσα 3
καρφώνομαι, καρφώθηκα, καρφωμένος 4
καταβάλλω, κατέβαλα 146
καταβάλλομαι, καταβλήθηκα, κατα(βε)βλημένος* 147
καταβαρathρώνω, καταβαράθρωσα 3
καταβαρathρώνομαι, καταβαραθρώθηκα, καταβαραθρωμένος 4
καταβρέχω, κατάβρεξα 31
καταβρέχομαι, καταβρέχθηκα, καταβρεγμένος* 32
καταβρέχω, κατάβρεξα 31
καταβρέχομαι, καταβράχθηκα, καταβρεγμένος* 113

καταβροχθίζω, καταβρόχθισα 33
καταβροχθίζομαι, καταβροχθίστηκα 34
καταβυθίζω, καταβύθισα 33
καταβυθίζομαι, καταβυθίστηκα, καταβυθισμένος 34
καταγγέλλω, κατήγγελα και κατάγγελα 85
καταγγέλλομαι, καταγγέληκα, καταγγελλμένος 86
καταγίνομαι 121 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
κατάγομαι 136 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
καταγράφω, κατέγραφα 13
καταγράφομαι, καταγράφ(τη)θηκα, καταγραμμένος 122
καταδεικνύω, κατέδειξα 87 και (οπάν.) **καταδείχνω**, κατέδειξα 29
καταδεικνύομαι, καταδείχθηκα και καταδείχτηκα 88 και (οπάν.) **καταδείχνομαι**, καταδείχτηκα 30
καταδέχομαι, καταδέχτηκα 32
καταδίδω, κατέδωσα και κατάδωσα 186 και **καταδίνω**, κατέδωσα και κατάδωσα 131
καταδίδομαι, καταδόθηκα 187 και **καταδίνομαι**, καταδόθηκα 132
καταδικάζω, καταδίκασα 35
καταδικάζομαι, καταδικάστηκα, καταδικασμένος 36
καταδίνω → δεξ **καταδίω**
καταδιώκω, καταδίωξα 25
καταδιώκομαι, καταδιώχτηκα και καταδιώχθηκα, καταδιωγμένος 26
καταδυναστεύω, καταδυναστεύωσα και καταδυναστεύω 19, 17
καταδυναστεύομαι, καταδυναστεύτηκα και καταδυναστεύθηκα, καταδυναστευμένος 20
καταδύομαι, καταδύθηκα 6
καταζητώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
καταζητούμαι* 74 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
καταθέτω, κατέθεσα και κατάθεσα 137
κατατίθεμαι, κατατέθηκα, κατατεθειμένος 138
καταθλίβω 7 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
καταθλίβομαι 8 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
κατακαθίζω, κατακάθισα 33 και

κατακάθομαι, κατακάθισα* 160
κατακαίω, κατάκαψα και κατέκαψα* 161
κατακαίγομαι, κατακάηκα, κατακαμένος 162
κατακεραυνώνω, κατακεραυνώσα 3
κατακεραυνώνομαι, κατακεραυνώθηκα, κατακεραυνωμένος 4
κατακερματίζω, κατακερμάτισα 33
κατακερματίζομαι, κατακερματίστηκα, κατακερματισμένος 34
κατακλέβω, κατάκλεψα 7
κατακλύζω, κατέκλυσα 33
κατακλύζομαι, κατακλύστηκα, κατακλυσμένος 34
κατακομματιάζω, κατακομματίασα 35
κατακομματιάζομαι, κατακομματιάστηκα, κατακομματισμένος 36
κατακρατώ, κατακράτησα* 73
κατακρατούμαι, κατακρατήθηκα, κατακρατημένος* 74
κατακρεουργώ, κατακρεοúrησα 73
κατακρεουργούμαι, κατακρεουργήθηκα, κατακρεουργημένος 74
κατακρίνω, κατέκρινα (σπάν. κατάκρινα) 172
κατακρίνομαι, κατακρίθηκα 2
κατακτάω/κατακτώ (παρατατ. -ούσα), κατέκτησα και κατάκτησα 58
κατακτιέμαι, κατακτιήθηκα, κατακτημένος 59 και
κατακτώμαι, κατακτιήθηκα, κατακτημένος 61
κατακυρώνω, κατακύρωσα 3
κατακυρώνομαι, κατακυρώθηκα, κατακυρωμένος 4
καταλαβαίνω, κατάλαβα 176
καταλαγιάζω, καταλάγισα 35
καταλαμβάνω, κατέλαβα 165
καταλαμβάνομαι, καταλήφθηκα, κατευλημμένος 166
καταλήγω, κατέληξα 21
καταλογίζω, καταλόγισα 33
καταλογίζομαι, καταλογίστηκα, καταλογισμένος 34
καταλύω, κατέλυσα 5
καταλύομαι, καταλύθηκα 6
καταμαρτυρώ, καταμαρτύρησα 73
καταμαρτυρούμαι, καταμαρτυρήθηκα 74

καταμετρώνω, καταμέτρησα* 73
καταμετρούμαι, καταμετρήθηκα, καταμετρημένος* 74
καταναγκάζω, κατανάγκασα 35
καταναγκάζομαι, καταναγκάστηκα, καταναγκασμένος 36
καταναλώνω, κατανάλωσα 3
καταναλώνομαι, καταναλώθηκα, καταναλωμένος 4
κατανέμω, κατένευσα 125
κατανέμομαι, κατανεμήθηκα, κατανεμημένος 126
κατανικώ, κατανίκησα* 60
κατανικώμαι, κατανικήθηκα, κατανικημένος 61
κατανόω, κατανόησα 73
κατανούομαι, κατανόηθηκα 74
καταντάω (σπάν. καταντώ, παρατατ. συνήθως σε -ούσα), κατάντησα 58
καταξιώνω, καταξίωσα 3
καταξιώνομαι, καταξιώθηκα, καταξιωμένος 4
καταξοδεύω, καταξόδεψα 17
καταξοδεύομαι, καταξοδεύτηκα* 18
καταπατώ, καταπάτησα 73 και
καταπατάω/καταπατώ (παρατατ. συνήθως -ούσα), καταπάτησα* 58
καταπατούμαι, καταπατήθηκα, καταπατημένος* 74
καταπέφτω, κατάπεσα* 193
καταπιάνομαι, καταπιάστηκα 39
καταπιέζω, καταπίεσα 35
καταπιέζομαι, καταπιέστηκα, καταπιεσμένος 36
καταπίνω, κατάπια 167
καταπίνομαι 2 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
(καταπίπτω), κατέπεσα* 171
καταπλακώνω, καταπλάκωσα 3
καταπλακώνομαι, καταπλάκωθηκα, καταπλάκωμένος 4
καταπλέω, κατέπλευσα 42
καταπλήσσω, κατέπληξα 27
καταπνίγω, κατέπνιξα 21
καταπνίγομαι, καταπνίγηκα 199
καταπολεμάω/καταπολεμάω* (παρατατ.

-ούσα), καταπολέμησα 58
καταπολεμῶμαι, καταπολεμήθηκα* 61 και
καταπολεμείμαι, καταπολεμήθηκα 59
καταποντίζομαι, καταποντίστηκα, καταποντι-
 σμένος 34
καταπονῶ, καταπόνησα 73
καταπονούμαι, καταπονήθηκα, καταπονημέ-
 νος 74
καταπραύνω, καταπράυνα 48
καταπραύνομαι, καταπραύνθηκα, (σπάν.) κα-
 ταπραυμένος 49
καταπτοῶ, καταπτόησα 73
καταπτοούμαι, καταπτοήθηκα, καταπτοημέ-
 νος 74
καταργῶ, κατάργησα και κατήργησα 73
καταργούμαι, καταργήθηκα, καταργημένος
 74
καταριέμαι, καταράστηκα, καταραμένος* 69
καταρρακώνω, καταρράκωσα 3
καταρρακώνομαι, καταρρακώθηκα, καταρ-
 ρακωμένος 4
καταρρέω, κατέρρευσα 42
καταρρίπτω, κατέρριψα 11
καταρρίπτομαι, καταρρίφθηκα (σπάν. καταρ-
 ρίφθηκα) 12
καταρτίζω, κατάρτισα 33
καταρτίζομαι, καταρτίστηκα, καταρτισμένος
 34
κατασιγάζω, κατασίγασα 35
κατασιγάζομαι, κατασιγάστηκα 36
κατασκευάζω, κατασκεύασα 35
κατασκευάζομαι, κατασκευάστηκα, κατα-
 σκευασμένος 36
κατασκηνώνω, κατασκηνώσα 3
κατασκοπεύω, κατασκόπευσα και κατασκό-
 πεψα 19, 17
κατασπαράζω, κατασπάραξα 23
κατασπαράζομαι, κατασπαράχθηκα, κατα-
 σπαραγμένος 24
κατασπαταλάω/κατασπαταλώ (παρατατ.-ού-
 σα), κατασπατάλησα 58
κατασπαταλιέμαι, κατασπαταλήθηκα 59
κατασταλάζω, καταστάλαξα, κατασταλαγμέ-
 νος 23
καταστέλλω, κατέστειλα 85

καταστέλλομαι, (κατεστάλη – κατεστάλη-
 σαν), (σπάν.) κατεσταλμένος 91
καταστρατηγῶ, καταστρατήγησα 73
καταστρατηγούμαι, καταστρατηγήθηκα, κα-
 ταστρατηγμένος 74
καταστρέφω, κατέστρεψα (σπάν. κατάστρε-
 ψα) 13
καταστρέφομαι, καταστράφηκα, κατεστραμ-
 μένος (σπάν. καταστραμμένος) 210
καταστρώνω, κατέστρωσα και κατάστρωσα 3
καταστρώνομαι, καταστρώθηκα, καταστρω-
 μένος 4
κατάσχω, κατάσχεσα 168
κατάσχομαι, κατασχέθηκα 169
κατατάσσω, κατέταξα 27
κατατάσσομαι, κατατάχθηκα και κατατάχτη-
 κα, καταταγμένος 95
κατατοπίζω, κατατόπισα 33
κατατοπίζομαι, κατατοπίστηκα, κατατοπι-
 σμένος 34
κατατρέχω, κατάτρεξα, κατατρεγμένος* 31
κατατρίβομαι, κατατρίφθηκα 8
κατατροπώνω, κατατρόπωσα 3
κατὰτροπώνομαι, κατατροπώθηκα, κατατρο-
 πωμένος 4
κατατρῶω, κατέφαγα και κατάφαγα 221
κατατρῶγομαι, καταφαγώθηκα, καταφαγω-
 μένος 222
καταφέρνω, κατάφερα* 226
καταφέρομαι, καταφέρθηκα* 218
καταφεύγω, κατέφυγα 228
καταφθάνω, κατέφθασα 1
καταφρονῶ, καταφρόνησα 73
καταφρονούμαι, καταφρονήθηκα, καταφρο-
 νημένος και καταφρονημένος 74
καταχερίζω, καταχέρισα 33
καταχρῶμαι, καταχράστηκα* 72
καταχωνιάζω, καταχώνιασα 35
καταχωνιάζομαι, καταχωνιάστηκα, καταχω-
 νιασμένος 36
καταχωρίζω, καταχώρισα* 33
καταχωρίζομαι, καταχωρίστηκα, καταχωρι-
 σμένος* 34
καταψηφίζω, καταψήφισα 33

καταψηφίζομαι, καταψηφίστηκα, καταψηφισμένος 34

καταψύχω, κατέψυξα (οπάν. κατάψυξα) 31
καταψύχομαι, καταψύχθηκα, κατεψυγμένος και καταψυγμένος* 32

κατεβάζω, κατέβασα, κατεβασμένος* 35

κατεβαίνω, κατέβηκα, κατεβασμένος* 92

κατεδαφίζω, κατεδάφισα 33

κατεδαφίζομαι, κατεδαφίστηκα, κατεδαφισμένος 34

κατεργάζομαι, κατεργάστηκα, κατεργασμένος* 36

κατευθύνω, κατηύθυνα και κατεύθυνα 48

κατευθύνομαι, κατευθύνθηκα 49

κατευνάζω, κατέυνασα 35

κατευνάζομαι, κατευνάστηκα, κατευνασμένος 36

κατευοδώνω, κατευόδωσα 3

κατέχω* 154 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

κατηγορώ, κατηγόρησα* 73

κατηγορούμαι, κατηγορήθηκα, κατηγορημένος 74

κατηφορίζω, κατηφόρισα 33

κατηχώ, κατήχησα 73

κατηχούμαι, κατηχήθηκα; κατηχημένος 74

κατοικώ, κατοίκησα 73

κατοικούμαι, κατοικήθηκα, κατοικημένος* 74

κατονομάζω, κατονόμασα 35

κατονομάζομαι, κατονομάστηκα, κατονομασμένος 36

κατοπτεύω, κατόπτεισα 19

κατορθώνω, κατόρθωσα 3

κατορθώνομαι, κατορθώθηκα 4

κατουράω/κατουρώ, κατούρησα 58

κατουριέμαι, κατουρήθηκα, κατουρημένος* 59

κατοχυρώνω, κατοχύρωσα 3

κατοχυρώνομαι, κατοχυρώθηκα, κατοχυρωμένος 4

κατρακυλάω/κατρακυλώ, κατρακύλησα 58

κατραμώνω, κατράμωσα 3

κατραμώνομαι, κατραμώθηκα, κατραμωμένος 4

κατσαδιάζω, κατσαδιάσα 35

κατσαρώνω, κατσάρωσα, κατσαρωμένος 3

κατσιάζω, κάτσιασα, κατσιασμένος 35

κατσουφιάζω, κατσούφιασα, κατσουφιασμένος 35

καυλώνω, καύλωσα, καυλωμένος 3

καυτηριάζω, καυτηρίασα 35

καυτηριάζομαι, καυτηριάστηκα, καυτηριασμένος 36

καυχήμαι, καυχήθηκα 59 και

καυχώμαι, καυχήθηκα 61

καψαλίζω, καψάλισα 33

καψαλίζομαι, καψαλίστηκα, καψαλισμένος 34

καψώνω 3 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)

κείτομαι (κείτεσαι, κείτεται, -, -, κείτονται, παρατατ. γ' πρόσ. κείτονταν)

κελαηδάω/κελαηδώ, κελάπηδισα* 58

κελαρύζω 33 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)

κεντάω/κεντώ, κέντησα 58

κεντιέμαι, κεντήθηκα, κεντημένος 59

κεντρίζω, κέντρισα 33

κεντρίζομαι, κεντρίστηκα, κεντρισμένος 34

κεντρώνω, κέντρωσα 3

κεντρώνομαι, κεντρώθηκα, κεντρωμένος 4

κερατώνω, κεράτωσα, κερατωμένος 3

κεραυνοβολώ, κεραυνοβόλησα 73 και

κεραυνοβολάω/κεραυνοβολώ (παρατατ. -ούσα), κεραυνοβόλησα 58

κεραυνοβολούμαι, κεραυνοβολήθηκα, κεραυνοβολημένος* 74

κερδίζω, κέρδισα 33

κερδίζομαι, κερδήθηκα, κερδισμένος* 232

κερδοσκοπώ, κερδοσκοπήσα 73

κερνάω/κερνώ, κέρασα 68

κερνιέμαι, κεράστηκα, κερασμένος 69

κερώνω, κέρωσα, κερωμένος* 3

κεφαλαιοποιώ, κεφαλαιοποίησα 73

κεφαλαιοποιούμαι, κεφαλαιοποιήθηκα, κεφαλαιοποιημένος 74, 75

κηδεμονεύω, κηδεμόνευσα και κηδεμόνεψα 19, 17

κηδεμονεύομαι, κηδεμονεύτηκα και κηδεμονεύθηκα 20

κηδεύω, κήδεψα 17

κηδεύομαι, κηδεύτηκα 18

κηρύσσω, κήρυξα 27

κηρύσσομαι, κηρύχθηκα και κηρύχτηκα, κηρυγμένος 28

κινάω → δεσ κινώ

κινδυνεύω, κινδύνεψα 17

κινηματογραφώ, κινηματογράφησα 73

κινηματογραφούμαι, κινηματογραφήθηκα, κινηματογραφημένος 74

κινητοποιώ, κινητοποίησα 73

κινητοποιούμαι, κινητοποιήθηκα, κινητοποιημένος 74, 75

κινώ, κίνησα 73 και

κινάω/κινώ, κίνησα* 58

κινούμαι, κινήθηκα* 74

κιτρινίζω, κιτρίνισα, κιτρινισμένος 33

κλαδεύω, κλάδεψα 17

κλαδεύομαι, κλαδεύτηκα, κλαδεμένος 18

κλαίω, έκλαιψα* 161

κλαίγομαι, κλαύτηκα, κλαμένος* 170

κλατάρω, κλάταρα και κλατάρισα, κλαταρισμένος 53

κλαψουρίζω, κλαψούρισα 33

κλέβω, έκλειψα 7

κλέβομαι, κλάπηκα 171

κλέβομαι, κλέφτηκα* 8

κλειδώνω, κλειδωσα 3

κλειδώνομαι, κλειδώθηκα, κλειδωμένος 4

κλείνω, έκλεισα 1

κλείνομαι, κλείστηκα, κλεισμένος* 39

κληροδοτώ, κληροδότησα 73

κληροδοτούμαι, κληροδοτήθηκα, κληροδοτημένος 74

κληρονομώ, κληρονόμησα 73 και

κληρονομιά/κληρονομώ (παρατατ. συνήθως -ούσα), κληρονόμησα 58

κληρονομούμαι, κληρονομήθηκα, κληρονομημένος 74 και

κληρονομιέμαι, κληρονομήθηκα, κληρονομημένος 59

κληρώνω, κλήρωσα 3

κληρώνομαι, κληρώθηκα, κληρωμένος* 4

κλητεύω, κλήτευσα 19

κλητεύομαι, κλητεύτηκα και κλητεύθηκα 20

κλιμακώνω, κλιμάκωσα 3

κλιμακώνομαι, κλιμακώθηκα, κλιμακωμένος 4

κλίνω, έκλινα 172

κλίνομαι, κλίθηκα, κεκλιμένος* 2

κλονίζω, κλόνισα 33

κλονίζομαι, κλονίστηκα, κλονισμένος 34

κλοτσάω (σπάν. κλοτσώ), κλότσησα 58

κλουβιαίνω, κλουβιана 44

κλυδωνίζομαι, κλυδωνίστηκα, κλυδωνισμένος 34

κλωθογυρίζω, κλωθογύρισα 33

κλώθω, έκλωσα 37

κλώθομαι, κλώστηκα, κλωσμένος 38

κλωσάω (σπάν. κλωσώ), κλώσησα 58

κοάζω 35 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

κόβω, έκοψα 7 (και ως απρόσ. [μου]’κοψε)

κόβομαι, κόπηκα, κομμένος 171

κοιλοπονάω (σπάν. κοιλοπονώ), κοιλοπόνεσα 62

κοιμάμαι (σπάν. κοιμούμαι), κοιμήθηκα, κοιμισμένος 79

κοιμίζω, κοίμισα, κοιμισμένος 33

κοιμούμαι → δεσ κοιμάμαι

κοινοποιώ, κοινοποίησα 73

κοινοποιούμαι, κοινοποιήθηκα, κοινοποιημένος 74, 75

κοινωνάω/κοινωνώ, κοινωνήσα 58

κοινωνικοποιώ, κοινωνικοποίησα 73

κοινωνικοποιούμαι, κοινωνικοποιήθηκα, κοινωνικοποιημένος 74, 75

κοιτάζω, κοίταξα 23 και

κοιτάω/κοιτώ, κοίταξα 64

κοιτάζομαι, κοιτάχτηκα, (σπάν.) κοιταγμένος* 24 και

κοιπέμαι, κοιτάχτηκα, (σπάν.) κοιταγμένος* 65

κοκαλιάζω, κοκάλιασα, κοκαλιασμένος 35

κοκαλώνω, κοκάλωσα, κοκαλωμένος 3

κοκκινίζω, κοκκίνισα, κοκκινισμένος 33

κοκορεύομαι, κοκορεύτηκα 18

κολάζω, κόλασα 35

κολάζομαι, κολάστηκα, κολασμένος 36

κολακεύω, κολάκεψα 17

κολακεύομαι, κολακεύτηκα, κολακευμένος 18

κολατσιζω, κολάτσια 33
κολλάω/κολλώ, κόλλησα 58
κολλιέμαι, κολλήθηκα, κολλημένος 59
κολυμπάω/κολυμπώ, κολύμπησα 58
κομματιάζω, κομματίασα 35
κομματιάζομαι, κομματιάστηκα, κομματιασμένος 36
κομματίζομαι, κομματίστηκα, κομματισμένος 34
κομπάζω, κόμπασα 35
κομπιάζω, κόμπιασα 35
κομπλάρω, κόμπλαρα και κομπλάρια, κομπλαρισμένος 53
κομπλεξάρω, κομπλεξάρια 55
κομπλεξάρομαι, κομπλεξαρίστηκα, κομπλεξαρισμένος 54
κομπλιμεντάρω, κομπλιμεντάρια 55
κονιορτοποιώ, κονιορτοποιήσα 73
κονιορτοποιούμαι, κονιορτοποιήθηκα, κονιορτοποιημένος 74, 75
κονομάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), κόνομησα, κονομημένος 58
κονταίνω, κόντινα 47
κοντανασαιίνω, κοντανάσανα 44
κοντεύω, κόντεψα 17 (και ως απρόσ. **κοντεύει**)
κοντοζυγώνω, κοντοζύγωσα 3
κοντοστέκομαι και **κοντοστέκω**, κοντοστάθηκα 207
κοντράρω, κόντραρα και κοντράρια 53
κοντράρομαι, κοντραρίστηκα, κοντραρισμένος* 54
κοντρολάρω, κοντρολάρια, κοντρολαρισμένος 55
κοπάζω, κόπασα 35
κοπανάω (σπán. κοπανώ), κοπάνησα, κοπανισμένος* 58
κοπιάζω, κόπιασα και κοπίασα* 35
κοπροσκυλιάζω, κοπροσκύλιασα 35 και **κοπροσκυλάω** (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ) 58 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
κόπτομαι 12 (μόνο στον ενεστ. και στο γ' πρόσ. παρατατ. **κόππονταν**)

κορακιάζω, κοράκιασα 35
κορδώνομαι, κορδώθηκα, κορδωμένος 4
κόρεσα (να κορέσω, κατά το *διαίρεσα*, 76, αόρ. του αρχ. ρ. *κορέννυμι/κορεννύω*)
κορέστηκα (να κορεστώ, κατά το *τελέστηκα*, 78, αόρ. του αρχ. ρ. *κορεννύομαι*), κορεσμένος*
κορνάρω, κόρναρα και κορνάρια 53
κορνιζάρω, κορνιζάρια 55 και **κορνιζώνω**, κορνιζώσα 3
κορνιζάρομαι, κορνιζαρίστηκα, κορνιζαρισμένος 54 και **κορνιζώνομαι**, κορνιζώθηκα, κορνιζωμένος 4
κοροϊδεύω, κοροΐδεψα 17
κορτάρω, κόρταρα και κορτάρια 53
κορυφώνομαι, κορυφώθηκα 4
κορφολογάω/κορφολογώ (παρατατ. συνήθως -ούσα), κορφολόγησα 58 και **κορφολογώ**, κορφολόγησα 73
κορφολογιέμαι, κορφολογήθηκα, κορφολογημένος 59 και **κορφολογούμαι**, κορφολογήθηκα, κορφολογημένος 74
κορώνω, κόρωσα 3
κοσκινίζω, κοσκίνισα 33
κοσκινίζομαι, κοσκινίστηκα, κοσκιμισμένος 34
κοσμήω, κόσμησα 73
κοστίζω, κόστισα 33
κοστολογώ, κοστολόγησα 73
κοστολογούμαι, κοστολογήθηκα, κοστολογημένος* 74
κοτάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ) 58 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)
κοτσάρω, κότσαρα και κοτσάρια, κοτσαρισμένος 53
κουβαλάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), κουβάλησα 58
κουβαλιέμαι, κουβαλήθηκα, κουβαλημένος 59
κουβαριάζω, κουβάριασα 35
κουβαριάζομαι, κουβαριάστηκα, κουβαριασμένος 36
κουβεντιάζω, κουβέντιασα 35
κουβεντιάζομαι, κουβεντιάστηκα, κουβεντιασμένος 36
κουδουνίζω, κουδούνισα 33

κουζουλαίνω, κουζούλανα 44
κουζουλαίνομαι, κουζουλάθηκα 45
κουκουλώνω, κουκούλωσα 3
κουκουλώνομαι, κουκουλώθηκα, κουκουλωμένος 4
κουλαίνω, κούλανα 44
κουλαίνομαι, κουλάθηκα 45
κουλουριάζω, κολουρίασα 35
κουλουριάζομαι, κολουριάστηκα, κολουριασμένος 36
κουμαντάρω, κουμαντάρισα 55
κουμπαριάζω, κουμπάρισα 35
κουμπώνω, κούμπωσα 3
κουμπώνομαι, κουμπώθηκα, κουμπωμένος* 4
κουνάω (σπάν. κουνώ), κούνησα 58
κουνιέμαι, κουνήθηκα, κουνημένος 59
κουράζω, κούρασα 35
κουράζομαι, κουράστηκα, κουρασμένος 36
κουράρω, κουράρισα 55
κουρδίζω και **κουρντίζω**, κούρδισα και κούρντισα 33
κουρδίζομαι και **κουρντίζομαι**, κουρδίστηκα και κουρντίστηκα, κουρδισμένος και κουρντισμένος 34
κουρελιάζω, κουρέλιασα 35
κουρελιάζομαι, κουρελιάστηκα, κουρελιασμένος 36
κουρεύω, κούρεψα 17
κουρεύομαι, κουρεύτηκα, κουρεμένος 18
κουρκουτιάζω, κουρκούτιασα, κουρκουτιασμένος 35 και
κουρκουπιάνω, κουρκούτιανα, κουρκουτιασμένος 44
κουρνιαζώ, κούρνιασα, κουρνιασμένος 35
κουρντίζω → δεξ **κουρδίζω**
κουρσεύω, κούρσεψα, κουρσεμένος 17
κουτουλάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), κουτούλησα* 58
κουτρουβαλάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), κουτρουβάλησα 58
κουτσαίνω, κούτσανα 44
κουτσαίνομαι, κουτσάθηκα 45
κουτσομπολεύω, κουτσομπόλεψα 17
κουτσοπίνω 167 (κυρίως στον ενεστ. και πα-

ρατατ.)
κουτσουλάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), κουτσούλησα 58
κουτσοουρεύω, κουτσούρεψα 17
κουτσοουρεύομαι, κουτσοουρεύτηκα, κουτσοουρεμένος 18
κουφαίνω, κούφανα 44
κουφαίνομαι, κουφάθηκα 45
κουφώνω, κούφωσα 3
κόφτει [με, σε κτλ.] (ως απρόσ.)
κοχλάζω, κόχλασα 35
κοψομεσιάζομαι, κοψομεσιάζτηκα, (σπάν.) κοψομεσιασμένος 36
κραδαίνω 44 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
κράζω, έκραξα* 23
κρατάω/κρατώ, κράτησα* 58
κρατιέμαι, κρατήθηκα, κρατημένος 59
κρατικοποιώ, κρατικοποίησα 73
κρατικοποιούμαι, κρατικοποιήθηκα, κρατικοποιημένος 74, 75
κρατούμαι, κρατήθηκα* 74
κραυγάζω, κραύγασα 35
κρεβατώνω, κρεβάτωσα 3
κρεβατώνομαι, κρεβατώθηκα, κρεβατωμένος 4
κρεμάω/κρεμώ, κρέμασα 68
κρεμιέμαι, κρεμάστηκα, κρεμασμένος* 69
κρέμομαι* 2 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
κρεπάρω, κρέπαρα και κρεπάρισα 53
κριματίζω, κριμάτισα 33
κρίνω, έκρινα 172
κρίνομαι, κρίθηκα, κριμένος 2
κριτικάρω, κριτικάρισα 55
κριτικάρομαι, κριτικαρίστηκα 54
κροταλίζω 33 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)
κρουσταλλιάζω, κρουστάλλιασα, κρουσταλλιασμένος 35
κρούω, έκρουσα 40
κρούομαι, κρούστηκα, κρουσμένος 41
κρύβω, έκρυψα 7
κρύβομαι, κρύφτηκα, κρυμμένος 8
κρουολογώ, κρουολόγησα, κρουολογημένος 73

κρυπτογραφώ, κρυπτογράφησα 73
κρυπτογραφούμαι, κρυπτογραφήθηκα, κρυπτογραφήμενος 74
κρυώνω, κρύωσα, κρωμένος 3
κρώζω, έκρωξα 23
κτίζω → δεσ **χτίζω**
κτυπώ → δεσ **χτυπώ**
κυβερνάω/κυβερνώ, κυβέρνησα* 58
κυβερνιέμαι, κυβερνήθηκα, κυβερνημένος 59
κυκλοφορώ, κυκλοφόρησα* 73
κυκλώνω, κύκλωσα 3
κυκλώνομαι, κυκλώθηκα, κυκλωμένος 4
κυλάω/κυλώ, κύλησα 58
κυλιέμαι, κυλίστηκα, κυλισμένος* 173
κυμαίνομαι, κυμάνθηκα 46
κυματίζω 33 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)
κυνηγάω/κυνηγώ, κυνήγησα 58
κυνηγιέμαι, κυνηγήθηκα, κυνηγημένος 59
κυοφορώ, κυοφόρησα 73

κυοφορούμαι, κυοφορήθηκα, κυοφορημένος 74
κυριαρχώ, κυριάρχησα 73
κυριαρχούμαι* 74 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
κυριεύω, κυρίευσα και κυρίεψα 19, 17
κυριεύομαι, κυριεύτηκα και κυριεύθηκα, κυριευμένος 20
κυριολεκτώ, κυριολέκτησα 73
κυρτώνω, κύρτωσα, κυρτωμένος 3
κυρώνω, κύρωσα 3
κυρώνομαι, κυρώθηκα, κυρωμένος 4
κωδικοποιώ, κωδικοποίησα 73
κωδικοποιούμαι, κωδικοποιήθηκα, κωδικοποιημένος 74, 75
κωλυσιεργώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
κωλώνω, κώλωσα 3
κωπηλατώ, κωπηλάτησα 73
κωφεύω, κώφευσα 19

Λ

λαβαίνω, έλαβα 176
λαβώνω, λάβωσα 3
λαβώνομαι, λαβώθηκα, λαβωμένος 4
λαγοκοιμάμαι, λαγοκοιμήθηκα 79
λαδώνω, λάδωσα 3
λαδώνομαι, λαδώθηκα, λαδωμένος 4
λαθεύω, λάθεψα, λαθεμένος* 17
λακάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), λάκισα* 70 και
λακίζω, λάκισα 33
λακτίζω, λάκτισα 33
λαλώ, λάλησα 73 και
λαλάω/λαλώ, λάλησα* 58

λαμβάνω, έλαβα 165
λαμβάνομαι, (ελήφθη - ελήφθησαν)* 166
λάμνω 1 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
λαμπαδιάζω, λαμπάδιασα, λαμπαδιασμένος 35
λαμπικάρω, λαμπικάρισα 55
λαμπικάρομαι, λαμπικαρίστηκα, λαμπικαρισμένος 54
λαμποκοπάω (σπάν. λαμποκοπώ), λαμποκόπησα 58
λαμπρύνω, λάμπρυνα 48
λαμπρύνομαι, λαμπρύνθηκα 49
λαμπυρίζω, λαμπύρισα 33
λάμπω, έλαμψα 9

λαναρίζω, λανάρισα* 33
λανθάνω* 176 (μόνο στον ενεστ.)
λانسάρω, λάνσαρα και λανσάρισα 53
λανσάρομαι, λανσαρίστηκα, λανσαρισμένος 54
λαξεύω, λάξεψα και λάξευσα 17, 19
λαξεύομαι, λαξεύτηκα, λαξε(υ)μένος 18
λασκάρω, λάσκαρα και λασκάρισα, λασκαρισμένος 53
λασπώνω, λάσπωσα 3
λασπώνομαι, λασπώθηκα, λασπωμένος 4
λατρεύω, λάτρεψα 17
λατρεύομαι, λατρεύτηκα, λατρεμένος 18
λαφυραγωγώ, λαφυραγωγήσα 73
λαφυραγωγούμαι, λαφυραγωγήθηκα, λαφυραγωγημένος 74
λαχαίνω, έλαχα 176 (και ως απρόσ. **λαχαίνει**)
λαχανιάζω, λαχάνιασα, λαχανιασμένος 35
λαχταράω/λαχταρώ, λαχτάρησα* 58
λαχταρίζω, λαχτάρισα, λαχταρισμένος* 33
λέγω → δεξ **λέω**
ληλατώ, ληλάτησα 73
ληλατούμαι, ληλατήθηκα, ληλατημένος* 74
λειαίνω, λείανα 44
λειαινομαι, λειάνθηκα, λειασμένος 46
λείπω, έλειψα 9
λειουργάω/λειουργώ, λειτούργησα* 58 και **λειουργώ**, λειτούργησα* 73
λειουργιέμαι, λειουργήθηκα, λειουργημένος* 59 και
λειουργούμαι, λειουργήθηκα, λειουργημένος* 74
λειουργώ, λειτούργησα* 73
λεκιάζω, λέκιασα 35
λεκιάζομαι, λεκιάστηκα, λεκιασμένος 36
λεπταίνω, λέπτυνα 47
λεπτολογώ, λεπτολόγησα 73
λερώνω, λέρωσα 3
λερώνομαι, λερώθηκα, λερωμένος 4
λευκαίνω, λεύκανα 44
λευκαίνομαι, λευκάνθηκα, λευκασμένος 46
λευτερόνω, λευτέρωσα 3

λευτερόνωμαι, λευτερώθηκα, λευτερωμένος 4
λέω (σπάν. λέγω), είπα 174
λέγομαι, ειπώθηκα και λέχθηκα, ειπωμένος 175 (και ως απρόσ. **λέγεται**)
λήγω, έληξα 21
λημονάω, λησιμόνησα 73 και **λησιμονάω/λησιμονώ**, λησιμόνησα 58
λησιμονούμαι, λησιμονήθηκα, λησιμονημένος 74 και
λησιμονιέμαι, λησιμονήθηκα, λησιμονημένος 59
ληστεύω, λήστεψα 17
ληστεύομαι, ληστεύτηκα, ληστε(υ)μένος 18
λιάζω, έλιασα* 35
λιάζομαι, λιάστηκα, λιασμένος 36
λιανίζω, λιάνισα 33
λιανίζομαι, λιανίστηκα, λιανισμένος 34
λιβανίζω, λιβάνισα 33
λιβανίζομαι, λιβανίστηκα, λιβανισμένος 34
λιγδιάζω, λίγδιασα, λιγδιασμένος 35 και **λιγδώνω**, λίγδωσα, λιγδωμένος 3
λιγοθυμάω/λιγοθυμώ (παρατατ. συνήθως -ούσα), λιγοθύμησα, λιγοθυμισμένος 58
λιγοστεύω, λιγόστεψα, (σπάν.) λιγοστεμένος 17
λιγουρεύομαι, λιγουρεύτηκα 18
λιγουριάζω, λιγουρίασα, λιγουριασμένος* 36
λιγοψυχάω/λιγοψυχώ (παρατατ. συνήθως -ούσα), λιγοψύχησα 58
λιγώνω, λίγωσα* 3
λιγώνομαι, λιγώθηκα, λιγωμένος 4
λιθοβολώ, λιθοβόλησα 73 και **λιθοβολάω/λιθοβολώ** (παρατατ. συνήθως -ούσα), λιθοβόλησα 58
λιθοβολούμαι, λιθοβολήθηκα, λιθοβολημένος 74
λικνίζω, λίκνισα 33
λικνίζομαι, λικνίστηκα, λικνισμένος 34
λιμάζω, λίμαξα, λιμασμένος* 23
λιμάρω, λίμαρα και λιμάρισα 53
λιμάρομαι, λιμαρίστηκα, λιμαρισμένος 54
λιμνάζω, λίμνασα, λιμνασμένος* 35
λιμοκτονώ, λιμοκτόνησα 73

λιμπίζομαι, λιμπίστηκα 34
λιντσάρω, λιντσάρισα* 55
λίπαινω, λίπανα 44
λιπαίνομαι, λιπάνθηκα, λιπασμένος 46
λιποθυμάω/λιποθυμώ (παρατατ. συνήθως -ούσα), λιποθύμησα, λιποθυμισμένος 58
λιποτακτώ και **λιποταχτώ**, λιποτάκτησα και λιποτάχτησα 73
λιποψυχάω/λιποψυχώ (παρατατ. συνήθως -ούσα), λιποψύχησα 58
λιχνίζω, λίχνισα 33
λιχνίζομαι, λιχνίστηκα, λιχνισμένος 34
λιώνω, έλιωσα, λιωμένος 1
λογαριάζω, λογάριασα 35
λογαριάζομαι, λογαριάστηκα, λογαριασμένος 36
λογίζομαι 34 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)
λογικεύομαι, λογικεύτηκα, λογικευμένος 18
λογοδοτώ, λογοδότησα 73
λογοκρίνω, λογόκρινα 172
λογοκρίνομαι, λογοκρίθηκα, λογοκριμένος 2
λογομαχώ, λογομάχησα 73
λογοφέρνω, λογόφερα 226
λοιδορώ, λοιδόρησα 73
λοιδορούμαι, λοιδορήθηκα 74
λοξοδρομώ, λοξοδρόμησα 73
λοξοκοπάζω, λοξοκοίταξα 23 και

λοξοκοιτάω (σπάν. λοξοκοιτώ), λοξοκοίταξα 64
λούζω, έλουσα 35
λούζομαι, λούστηκα, λουσιμένος 36
λουλουδιάζω, λουλουδίασα, λουλουδιασμένος 35
λουστράρω, λούστραρα και λουστράρισα 53
λουστράρομαι, λουστραρίστηκα, λουστραρισμένος 54
λουφάζω, λούφαξα 23
λουφάρω, λούφαρα και λουφάρια 53
λυγίζω, λύγισα, λυγισμένος 33 και
λυγάω (σπάν. λυγώ), λύγισα* 70
λυγίεμαι* 173 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
λυμαίνομαι 46 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
λύνω, έλυσα 1
λύνομαι, λύθηκα, λυμένος* 2
λυπώ, λύπησα 73
λυπάμαι (σπάν. λυπούμαι), λυπήθηκα, λυπημένος* 79
λυσσάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), λύσσαξα, λυσσασμένος 64
λυσσομανάω (σπάν. λυσσομανώ, παρατατ. -ούσα) 58 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
λυτρώνω, λύτρωσα 3
λυτρώνομαι, λυτρώθηκα, λυτρωμένος 4
λωλαίνω, λώλανα 44
λωλαίνομαι, λωλάθηκα, λωλαμένος 45

M

μαγαρίζω, μαγάριασα 33
μαγαρίζομαι, μαγαρίστηκα, μαγαρισμένος 34
μαγειρεύω, μαγειρέψα 17
μαγειρεύομαι, μαγειρεύτηκα, μαγειρεμένος 18

μαγεύω, μάγεψα 17
μαγεύομαι, μαγεύτηκα, μαγεμένος 18
μαγκώνω, μάγκωσα 3
μαγκώνομαι, μαγκώθηκα, μαγκωμένος 4

μαγνητίζω, μαγνήτιστα 33
μαγνητίζομαι, μαγνητίστηκα, μαγνητισμένος 34

μαγνητοσκοπώ, μαγνητοσκοπήσα 73
μαγνητοσκοπούμαι, μαγνητοσκοπήθηκα, μαγνητοσκοπημένος 74

μαγνητοφωνώ, μαγνητοφώνησα 73
μαγνητοφωνούμαι, μαγνητοφωνήθηκα, μαγνητοφωνημένος* 74

μαδών/μαδώνω, μάδωσα 58
μαδιέμαι, μαδήθηκα, μαδημένος 59

μαζεύω, μάζεψα 17
μαζεύομαι, μαζεύτηκα, μαζεμένος 18

μαζώνω, μάζωξα* 29
μαζώνομαι, μαζώχτηκα, μαζωμένος* 30

μαθαίνω, έμαθα, μαθημένος* 176

(μαθεύομαι), μαθεύτηκε – μαθεύτηκαν* 18 (μόνο στο γ' πρόσ. αορ., ως προσ. ή απρόσ.)

μαθητεύω, μαθήτεψα και μαθήτευσα 17, 19

μαϊμουδιζώ 33 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)

μαϊνάρω, μαϊνάρισα 55

μαίνομαι 46 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

μακαρίζω, μακάρισα 33

μακελεύω, μακέλεψα 17
μακελεύομαι, μακελεύτηκα, μακελεμένος 18

μακιγιάρω, μακιγιάρισα 55
μακιγιάρομαι, μακιγιαρίστηκα, μακιγιαρισμένος 54

μακραινώ, μάκρυνα 47

μακρηγορώ, μακρηγόρησα 73

μαλάζω, μάλαξα 23
μαλάζομαι, μαλάχτηκα 24

μαλακίζομαι, μαλακίστηκα, μαλακισμένος 34

μαλακώνω, μαλάκωσα, μαλακωμένος 3

μαλαματώνω, μαλαματώσα 3
μαλαματώνομαι, μαλαματώθηκα, μαλαματωμένος 4

μαλλιάζω, μάλλισα 35

μαλλιοτραβιέμαι, μαλλιοτραβήχτηκα 67

μαλώνω, μάλωσα, μαλωμένος* 3

μανιάζω, μάνισα, μανιασμένος 35

μανουβράρω, μανουβράρισα* 55

μανταλώνω, μαντάλωσα 3
μανταλώνομαι, μανταλώθηκα, μανταλωμένος 4

μαντάρω, μαντάρισα 55
μαντάρομαι, μανταρίστηκα, μανταρισμένος 54

μαντεύω, μάντεψα 17

μαντρώνω, μάντρωσα 3
μαντρώνομαι, μαντρώθηκα, μαντρωμένος 4

μαραγκιάζω, μαράγκιασα, μαραγκιασμένος 35

μαραζώνω, μαράζωσα, μαραζωμένος 3

μαραίνω, μάρανα 44
μαραίνομαι, μαράθηκα, μαραμένος 45

μαργώνω, μάργωσα, μαργωμένος 3

μαρινάρω, μαρινάρισα 55
μαρινάρομαι, μαριναρίστηκα, μαριναρισμένος 54

μαρκάρω, μάρκαρα και μαρκάρισα 53
μαρκάρομαι, μαρκαρίστηκα, μαρκαρισμένος 54

μαρμαρώνω, μαρμάρωσα, μαρμαρωμένος 3

μαρσάρω, μάρσαρα και μαρσάρισα 53

μαρτυράω/μαρτυρώ, μάρτύρησα* 58 και **μαρτυρώ**, μαρτύρησα* 73
μαρτυρείται – μαρτυρούνται (κυρίως στο γ' πρόσ. ενεστ.)

μασάω/μασώνω, μάσησα 58
μασιέμαι, μασήθηκα, μασημένος 59

μασκαρεύω, μασκάρηψα 17
μασκαρεύομαι, μασκαρεύτηκα, μασκαρεμένος 18

μασουλάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), μασούλισα* 70 και **μασουλίζω**, μασούλισα 33

μαστιγώνω, μαστίγωσα 3
μαστιγώνομαι, μαστιγώθηκα, μαστιγωμένος 4

μαστιζώ 33 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
μαστιζομαι 34 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

μαστορεύω, μαστόρηψα 17

ματαιοπονώ 73 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)

ματαιώνω, ματαίωσα 3

ματαιώνομαι, ματαιώθηκα, ματαιωμένος 4
ματιάζω, μάτιασα 35
ματιάζομαι, ματιάστηκα, ματιασμένος 36
ματώνω, μάτωσα, ματωμένος 3
μαυλίζω, μαύλισα 33
μαυρίζω, μαύρισα, μαυρισμένος* 33
μαχαίρωνω, μαχαίρωσα 3
μαχαίρώνομαι, μαχαίρώθηκα, μαχαίρωμένος 4
μάχομαι 32 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
μεγαλοπιάνομαι, μεγαλοπιάστηκα 39
μεγαλοποιώ, μεγαλοποίησα 73
μεγαλοποιούμαι, μεγαλοποιήθηκα, μεγαλοποιημένος 74, 75
μεγαλουργώ, μεγαλούργησα 73
μεγαλώνω, μεγάλωσα, μεγαλωμένος 3
μεγεθύνω, μεγέθυνα 48
μεγεθύνομαι, μεγεθύνθηκα, μεγεθυμένος 49
μεγιστοποιώ, μεγιστοποίησα 73
μεγιστοποιούμαι, μεγιστοποιήθηκα, μεγιστοποιημένος 74, 75
μεθάω/μεθώ, μέθυσσα, μεθυσμένος 177
μεθοδεύω, μεθόδευσα 19
μεθοδεύομαι, μεθοδεύτηκα (σπάν. μεθοδεύθηκα), μεθοδευμένος 20
μεθοκοπώ (σπάν. μεθοκοπήω) 58 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
μειοδοτώ, μειοδότησα 73
μειονεκτώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
μειοψηφώ, μειοψήφησα 73
μειώνω, μείωσα 3
μειώνομαι, μειώθηκα, μειωμένος 4
μελαγχολώ, μελαγχόλησα 73
μελανιάζω, μελάνιασα, μελανιασμένος 35
μέλει* (παρατατ. έμελε) (ως απρόσ.)
μελετώ/μελετώ, μελέτησα 58
μελετιέμαι, μελετήθηκα, μελετημένος 59 και
μελετώμαι, μελετήθηκα, μελετημένος* 61
μέλλει* (παρατατ. έμελλε) (ως απρόσ.) και
μέλλεται (ως απρόσ.)
μελοποιώ, μελοποίησα 73

μελοποιούμαι, μελοποιήθηκα, μελοποιημένος 74, 75
μελώνω, μέλωσα 3
μελώνομαι, μελώθηκα, μελωμένος 4
μέμφομαι, μέμφθηκα 14
μεμφιμοιρώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
μένω, έμεινα 178 (και ως απρόσ. **μένει**)
μερακλώνω, μεράκλωσα 3
μερακλώνομαι, μερακλώθηκα, μερακλωμένος 4
μερεύω, μέρεψα 17
μεριάζω, μέριασα 35
μεριμνώ, μερίμνησα* 60
μερώνω, μέρωσα 3
μεσημεριάζει, μεσημέριασε (ως απρόσ.)
μεσιτεύω, μεσίτησα 17
μεσολαβώ, μεσολάβησα 73
μεσουρανώ, μεσουράνησα 73
μεστώνω, μέστωσα, μεστωμένος 3
μεταβάλλω, μετέβαλα 146
μεταβάλλομαι, μεταβλήθηκα 147
μεταβιβάζω, μεταβίβασα* 35
μεταβιβάζομαι, μεταβιβάστηκα, μεταβιβασμένος 36
μεταγλωττίζω, μεταγλώττισα 33
μεταγλωττίζομαι, μεταγλωττίστηκα, μεταγλωττισμένος 34
μεταγράφω, μετέγραψα 13
μεταγράφομαι, μεταγράφ(τ)ηκα, μεταγραμμένος* 122
μεταδίδω, μετέδωσα (σπάν. μετάδωσα) 186
μεταδίδομαι, μεταδόθηκα (σπάν.) μεταδομένος 187
μεταθέτω, μετέθεσα 137
μετατίθεμαι, μετατίθηκα 138
μετακινώ, μετακίνησα 73
μετακινούμαι, μετακινήθηκα, μετακινήμένος* 74
μετακομίζω, μετακόμισα 33
μεταλαβαίνω, μετάλαβα* 200
μεταλαμπαδεύω, μεταλαμπάδευσα* 19

μεταμελούμαι, μεταμελήθηκα, μεταμελημένος 74

μεταμορφώνω, μεταμόρφωσα 3

μεταμορφώνομαι, μεταμορφώθηκα, μεταμορφωμένος 4

μεταμοσχεύω, μεταμόσχευσα 19

μεταμοσχεύομαι, μεταμοσχεύτηκα και μεταμοσχεύθηκα, μεταμοσχευμένος 20

μεταμφιέζω, μεταμφίεσα* 35

μεταμφιέζομαι, μεταμφιέστηκα, μεταμφιεσμένος 36

μεταναστεύω, μετανάστευσα και μετανάστευσα 19, 17

μετανιώνω, μετάνιωσα, μετανιωμένος* 3

μετανωώ, μετανόησα, μετανοημένος* 73

μεταπειθώ, μετέπεισα 37

μεταπειθόμαι, μεταπειστήκα, μεταπεισμένος 38

μεταπηδώνω, μεταπήδησα* 60

μεταπίπτω, μετέπεσα 141

μεταποιώνω, μεταποίησα 73

μεταποιούμαι, μεταποιήθηκα, μεταποιημένος 74, 75

μεταπουλάω (σπάν. μεταπουλώ), μεταπούλησα 58 και

μεταπωλώ, μεταπώλησα* 73

μεταρρυθμίζω, μεταρρυθμίσα 33

μεταρρυθμίζομαι, μεταρρυθμίστηκα, μεταρρυθμισμένος 34

μεταστρέφω, μετέστρεψα 13

μεταστρέφομαι, μεταστράφηκα 210

μετασηματίζω, μετασηματίσα 33

μετασηματίζομαι, μετασηματίστηκα, μετασηματισμένος 34

μετατοπίζω, μετατόπισα 33

μετατοπίζομαι, μετατοπίστηκα, μετατοπισμένος 34

μετατρέπω, μετέτρεψα (σπάν. μετάτρεψα) 9

μετατρέπομαι, μετατράπηκα 180

μεταφέρω, μετέφερα (σπάν. μετάφερα) 217

μεταφέρομαι, μεταφέρθηκα, μεταφερμένος 218

μεταφράζω, μετέφρασα (σπάν. μετάφρασα) 35

μεταφράζομαι, μεταφράστηκα, μεταφρασμέ-

νος 36

μεταφυτεύω, μεταφύτεψα και μεταφύτευσα 17, 19

μεταφυτεύομαι, μεταφυτεύτηκα και μεταφυτεύθηκα, μεταφυτευμένος 20

μεταχειρίζομαι, μεταχειρίστηκα, μεταχειρισμένος* 34

μετεγγράφομαι, μετεγγράφηκα 122

μετεκπαιδεύω, μετεκπαίδευσα 19

μετεκπαιδεύομαι, μετεκπαιδεύτηκα και μετεκπαιδεύθηκα, μετεκπαιδευμένος 20

μετέρχομαι, μετήλθα 214

μετέχω, (μετείχα) 190

μετεωρίζω, μετεώρισα 33

μετεωρίζομαι, μετεωρίστηκα, μετεωρισμένος 34

μετοικώ, μετοίκησα 73

μετονομάζω, μετονόμασα 35

μετονομάζομαι, μετονομάστηκα, μετονομασμένος 36

μετουσιώνω, μετουσίωσα 3

μετουσιώνομαι, μετουσιώθηκα, μετουσιωμένος 4

μετράω/μετρώ, μέτρησα 58

μετρίεμαι, μετρήθηκα, μετρημένος 59

μετριάζω, μετρίασα 35

μετριάζομαι, μετριάστηκα, μετριασμένος 36

μηδενίζω, μηδένισα 33

μηδενίζομαι, μηδενίστηκα, μηδενισμένος 34

μηνάω (σπάν. μηνών), μήνυσα* 177

μηνύω, μήνυσα* 5

μηνύομαι, μηνύθηκα 6

μηρυκάζω, μηρύκασα 35

μηχανεύομαι, μηχανεύτηκα 18

μηχανογραφώ, μηχανογράφησα 73

μηχανογραφούμαι, μηχανογραφήθηκα, μηχανογραφημένος 74

μηχανορραφώ 73 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)

μιαίνω, μίαινα 44

μιαίνομαι, μιάνθηκα, μιασμένος 46

μικραίνω, μίκρυνα 47

μιλάω/μιλώ,μίλησα 58

μιλιέμαι, μιλήθηκα, μιλημένος* 59
 μιμούμαι, μιμήθηκα 74
 μισεύω, μίσησα, (σπάν.) μισεμένος 17
 μισθοδοτώ, μισθοδότῃσα 73
 μισθοδοτούμαι, μισθοδοτήθηκα, μισθοδοτη-
 μένος 74
 μισθώνω, μίσθωσα 3
 μισθώνομαι, μισθώθηκα, μισθωμένος 4
 μισώ, μίσησα 73
 μισούμαι, μισήθηκα, μισημένος* 74
 μνημονεύω, μνημόνευσα (σπάν. μνημόνεψα)
 19, 17
 μνημονεύομαι, μνημονεύτηκα και μνημονεύ-
 θηκα, μνημονευμένος 20
 μοιάζω, έμοιασα 35
 μοιράζω, μοίρασα 35
 μοιράζομαι, μοιράστηκα, μοιρασμένος 36
 μοιραίνω, μοίρανα* 44
 μοιρολογώ, μοιρολόγησα 73 και
 μοιρολογάω/μοιρολογώ (παρ. συνήθως
 -ούσα), μοιρολόγησα 58
 μοιχεύω, μοίχευσα 19
 μολάρω, μόλαρα και μόλαρισα 53
 μολεύω, μόλεψα 17
 μολεύομαι, μολεύτηκα, μολεμένος 18
 μολογώ (σπάν. μολογώ), μολόγησα 58
 μολύνω, μόλυνα 48
 μολύνομαι, μολύνθηκα, μολυσμένος 49
 μονάζω, μόνασα 35
 μονιάζω, μόνιασα* 35
 μονιμοποιώ, μονιμοποίησα 73
 μονιμοποιούμαι, μονιμοποιήθηκα, μονιμοποι-
 ημένος 74, 75
 μονογραφώ, μονογράφησα 73
 μονογραφούμαι, μονογραφήθηκα, μονογρα-
 φημένος 74
 μονοιάζω, μόνοιασα, μονοιασμένος* 35
 μονολογώ, μονολόγησα 73
 μονομαχώ, μονομάχησα 73
 μονοπωλώ, μονοπώλησα 73
 μονοπωλούμαι, μονοπωλήθηκα 74
 μοντάρω, μόνταρα και μοντάρισα, 53
 μοντάρομαι, μονταρίστηκα, μονταρισμένος 54

μονώνω, μόνωσα 3
 μονώνομαι, μονώθηκα, μονωμένος* 4
 μορφάζω, μόρφασα 35
 μορφώνω, μόρφωσα 3
 μορφώνομαι, μορφώθηκα, μορφωμένος 4
 μοσκοβολάω → δεξ μοσκοβολάω
 μοστράρω, μόνταρα και μοστράρισα, μο-
 στραρισμένος 53
 μοσχοβολάω (σπάν. μοσχοβολώ), μοσχοβό-
 λησα 58 και
 μοσκοβολάω (σπάν. μοσκοβολώ), μοσχοβό-
 λησα 58
 μοσχομυρίζω, μοσχομύρισα, μοσχομυρισμέ-
 νος 33
 μοσχοπουλάω (σπάν. μοσχοπουλώ), μοσχο-
 πούλησα 58
 μοσχοπουλιέμαι, μοσχοπουλήθηκα, μοσχο-
 πουλημένος 59
 μουγγαίνομαι, μουγγάθηκα, μουγγαμένος* 45
 μουγκρίζω, μούγκρισα 33
 μουδιάζω, μούδιασα, μουδιασμένος 35
 μουλαρώνω, μουλάρωσα 3
 μουλιάζω, μούλιασα, μουλιασμένος 35
 μουλώνω, μούλωξα 29
 μουνουχίζω, μουνούχισα 33
 μουνουχίζομαι, μουνουχίστηκα, μουνουχι-
 σμένος 34
 μουντάρω, μούνταρα και μουντάρισα 53
 μουντζαλώνω, μουντζάλωσα 3
 μουντζαλώνομαι, μουντζαλώθηκα, μουντζα-
 λωμένος 4
 μουντζουρώνω, μουντζούρωσα 3
 μουντζουρώνομαι, μουντζουρώθηκα, μουν-
 τζουρωμένος 4
 μουντζώνω, μούντζωσα 3
 μουντζώνομαι, μουντζώθηκα, μουντζωμένος 4
 μουργαίνω, μούργαλα 44
 μουργαίνομαι, μουργάθηκα, μουργαμένος 45
 μουργουρίζω, μουργούρισα 33 και
 μουργουράω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ),
 μουργούρισα* 70
 μουσκεύω, μούσκεψα 17
 μουσκεύομαι, μουσκεύτηκα, μουσκεμένος 18
 μουτρώνω, μούτρωσα, μουτρωμένος 3

μουχλιάζω, μούχλιασα, μουχλιασμένος 35
μοχθώ, μόχθησα 73
μπαγιατεύω, μπαγιατέψα 17
μπαγλαρώνω, μπαγλάρωσα, μπαγλαρωμένος 3
μπάζω, έμπασα, μπασμένος* 35 (και ως απρόσ. **μπάζει**)
μπαζώνω, μπάζωσα 3
μπαζώνομαι, μπαζώθηκα, μπαζωμένος 4
μπαϊλντίζω, μπαϊλντισα, μπαϊλντισμένος 33
μπαίνω, μπήκα, μπασμένος* 179
μπαλώνω, μπάλωσα 3
μπαλώνομαι, μπαλώθηκα, μπαλωμένος 4
μπανιάρω, μπανιάρισα 55
μπανιάρομαι, μπανιारीστήκα, μπανιारीσμένος 54 και
μπανιारीζομαι, μπανιारीστήκα, μπανιारीσμένος 34
μπανίζω, μπάνισα 33
μπαντάρω, μπαντάρισα 55
μπαντάρομαι, μπαντारीστήκα, μπαντारीσμένος 54
μπαρκάρω, μπάρκακα και μπαρκάρισα, μπαρκारीσμένος 53
μπασταρδεύω, μπαστάρδεψα 17
μπασταρδεύομαι, μπαστάρδεύθηκα, μπαστάρδεμένος 18
μπαταλεύω, μπατάλεψα 17
μπατάρω, μπάταρα και μπατάρισα, μπατारीσμένος 53
μπασιίζω, μπάτσισα 33
μπαφιάζω, μπάφισα, μπαφιασμένος 35
μπεκρουλιάζω, μπεκρούλιασα 35
μπερδεύω, μπερδεψα 17
μπερδεύομαι, μπερδεύθηκα, μπερδεμένος 18
μπήγω, έμπηξα 21 και
μπήζω, έμπηξα 23
μπήγομαι, μπήχθηκα, μπηγγμένος 22
μπιζάρω, μπιζάρισα 55
μπλαστρώνω, μπλάστρωσα 3
μπλαστρώνομαι, μπλαστρώθηκα, μπλαστρω-

μένος 4
μπλέκω, έμπλεξα 25
μπλέκομαι, μπλέχθηκα, μπλεγμένος 26
μπλοκάρω, μπλόκακα και μπλοκάρισα* 53
μπλοκάρομαι, μπλοκारीστήκα, μπλοκारीσμένος 54
μπλοφάρω, μπλόφακα και μπλοφάρισα 53
μπογιατίζω, μπογιατίσα 33
μπογιατίζομαι, μπογιατίσθηκα, μπογιατισμένος 34
μποϊκοτάρω, μποϊκοτάρισα 55
μπολιάζω, μπόλιασα 35
μπολιάζομαι, μπολιάσθηκα, μπολιασμένος 36
μπορώ, μπόρεσα 76 (και ως απρόσ. **μπορει**)
μποτιλιάρω, μποτιλιάρισα 55
μποτιλιάρομαι, μποτιλιारीστήκα, μποτιλιारीσμένος 54
μπουκάρω, μπούκακα και μπουκάρισα 53
μπουκώνω, μπούκωσα, μπουκωμένος* 3
μπουμπουκιάζω, μπουμπούκισα, μπουμπουκισμένος 35
μπουμπουνίζει* (ως απρόσ.)
μπουνταστάρει (ως απρόσ.)
μπουρδουκλώνω, μπουρδούκλωσα 3
μπουρδουκλώνομαι, μπουρδουκλώθηκα, μπουρδουκλωμένος 4
μπουσουλάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), μπουσουλήσα 58
μπουχτίζω, μπούχτισα, μπουχτισμένος 33
μυγιάζομαι 36 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)
μυρίζω, μύρισα 33 (και ως απρόσ. **μυρίζει**)
μυρίζομαι, μυρίσθηκα* 34
μυρώνω, μύρωσα 3
μυρώνομαι, μυρώθηκα, μυρωμένος 4
μυώ, μύησα 73
μυούμαι, μυήθηκα, μυημένος 74
μωραίνω, μώρανα 44
μωραίνομαι, μωρώθηκα 45
μωρουδίζω 33 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

N

νανουρίζω, νανούρισα 33
νανουρίζομαι, νανουρίστηκα, νανουρισμένος 34

ναρκοθετώ, ναρκοθέτησα 73
ναρκοθετούμαι, ναρκοθετήθηκα, ναρκοθετημένος 74

ναρκώνω, νάρκωσα 3
ναρκώνομαι, ναρκώθηκα, ναρκωμένος 4

ναυαγώ, ναυάγησα, ναυαγισμένος 73
ναυολοχώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

ναυλώνω, ναύλωσα 3
ναυλώνομαι, ναυλώθηκα, ναυλωμένος 4

ναυμαχώ, ναυμάχησα 73
ναυπηγώ, ναυπήγησα 73
ναυπηγούμαι, ναυπηγήθηκα, ναυπηγημένος 74

ναυτολογώ, ναυτολόγησα 73
ναυτολογούμαι, ναυτολογήθηκα, ναυτολογημένος 74

νεάζω 35 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
νεκρανασταίνω, νεκρανάστησα 50
νεκρανασταίνομαι, νεκραναστήθηκα, νεκραναστημένος 51

νεκροφιλάω/νεκροφιλώ, νεκροφίλησα* 58

νεκρώνω, νέκρωσα* 3
νεκρώνομαι, νεκρώθηκα, νεκρωμένος 4

νέμομαι 2 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

νεοτερίζω* 33 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

νερουλιάζω, νερούλιασα, νερουλιασμένος 35

νερώνω, νέρωσα 3
νερώνομαι, νερώθηκα, νερωμένος 4

νετάρω, νέταρα και νετάριασα, νεταρισμένος 53

νευριάζω, νευρίασα, νευριασμένος 35

νεύω, ένεψα και ένευσα 17, 19

νεωτερίζω → δεξ **νεοτερίζω**

νηολογώ, ηολόγησα 73

νηολογούμαι, ηηολογήθηκα, ηηολογημένος 74

νηστεύω, νήστεψα 17

νιαουρίζω, νιαούρισα 33

νίβω, ένιψα 7
νίβομαι, νίφτηκα 8

νικάω/νικώ, νίκησα 58
νικιέμαι, νικήθηκα, νικημένος 59

νιώθω, ένιωσα 37

νογάω (παρατατ. νογούσα, μόνο στον ενεστ. και παρατατ.) 58

νοθεύω, νόθεψα και νόθευσα 17, 19
νοθεύομαι, νοθεύτηκα (σπάν. νοθεύθηκα), νοθε(υ)μένος 20

νοιάζει, ένοιαξε (ως απρόσ.)
νοιάζομαι, νοιάστηκα 36

νοικιάζω, νοίκιασα 35
νοικιάζομαι, νοικιάστηκα, νοικιασμένος 36

νοικοκυρεύω, νοικοκύρεψα 17
νοικοκυρεύομαι, νοικοκυρεύτηκα, νοικοκυρεμένος 18

νομαρχεύω 19 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

νομίζω, νόμισα 33

νομιμοποιώ, νομιμοποίησα 73
νομιμοποιούμαι, νομιμοποιήθηκα, νομιμοποιημένος 74, 75

νομοθετώ, νομοθέτησα 73
νομοθετούμαι, νομοθετήθηκα, νομοθετημένος 74

νοσηλεύομαι, νοσηλεύτηκα και νοσηλεύθηκα 20

νοσταλγώ, νοστάλησα 73

νοστιμεύω, νοστήμεψα 17
νοστιμεύομαι, νοστιμεύτηκα* 18

νοσώ, νόσησα 73

νοτίζω, νότισα, νοτισμένος 33

νουθετώ, νουθέτησα 73
νουθετούμαι, νουθετήθηκα, νουθετημένος 74

νοώ (κυρίως στη λόγ. έκφρ. ο *νοών νοεΐτω*)
νοείται (κυρίως με άρνηση, ως προσ. ή απρόσ.)

νταντεύω, ντάντεψα 17

νταραβερίζομαι, νταραβερίστηκα 34

ντεραπάρω, ντεραπάρισα 55

ντοπάρω, ντόπαρα και ντοπάρισα 53

ντοπάρομαι, ντοπαρίστηκα, ντοπαρισμένος 54

ντουμανιάζω, ντουμάνιασα, ντουμανιασμένος 35

ντουμπλάρω, ντούμπλαρα και ντουμπλάρισα 53

ντουμπλάρομαι, ντουμπλαρίστηκα, ντουμπλαρισμένος 54

ντουφεκίζω, ντουφέκισα 33

ντουφεκίζομαι, ντουφεκίστηκα, ντουφεκι-

σμένος 34

ντρέπομαι, ντράπηκα 180

ντρεσάρω, ντρεσάρισα 55

ντρεσάρομαι, ντρεσαρίστηκα, ντρεσαρισμένος 54

ντροπιάζω, ντρόπιασα 35

ντροπιάζομαι, ντροπιάστηκα, ντροπιασμένος 36

ντύνω, έντυσα 1

ντύνομαι, ντύθηκα, ντυμένος 2

νυμφεύω, νύμφευσα 19

νυμφεύομαι, νυμφεύτηκα και νυμφεύθηκα, νυμφευμένος 20

νυστάζω, νύσταξα, νυσταγμένος 23

νυχτώνει, νύχτωσε* (ως απρόσ.)

νυχτώνομαι, νυχτώθηκα, νυχτωμένος 4

ξαγκιστρώνω, ξαγκίστρωσα 3

ξαγκιστρώνομαι, ξαγκιστρώθηκα, ξαγκιστρωμένος 4

ξαγρυπνάω/ξαγρυπνώ (παρατατ. συνήθως -ούσα), ξαγρύπνησα, ξαγρυπνισμένος 58

ξάινω, έξανα 44

ξάινομαι, ξάστηκα, ξασμένος 181

ξακρίζω, ξάκρισα 33

ξακρίζομαι, ξακρίστηκα, ξακρισμένος 34

ξαλαφρώνω, ξαλάφρωσα, ξαλαφρωμένος 3

ξαλλάζω, ξάλλαξα 23

ξαμολάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), ξαμόλησα 58

ξαμολιέμαι, ξαμολήθηκα, ξαμολημένος 59

ξαμώνω, ξάμωσα 3

ξανάβω, ξάναψα, ξαναμμένος 7

ξανανιώνω, ξανάνιωσα, ξανανιωμένος 3

ξανασαίνω, ξανάσανα 44

ξανθαίνω, ξάνθυνα* 47

ξανθίζω, ξάνθισα, ξανθισμένος* 33

ξανοίγω, ξάνοιξα 21

ξανοίγομαι, ξανοίχτηκα, ξανοιγμένος* 22

ξαπλώνω, ξάπλωσα 3

ξαπλώνομαι, ξαπλώθηκα, ξαπλωμένος* 4

ξαποσταίνω, ξαπόστασα, ξαποσταμένος 52

ξαποστέλλω, ξαπόστειλα 208

ξαραχνιάζω, ξαράχνιασα, ξαραχνιασμένος 35

ξαρματώνω, ξαρμάτωσα 3

ξαρματώνομαι, ξαρματώθηκα, ξαρματωμένος 4

ξαρμυρίζω, ξαρμύρισα, ξαρμυρισμένος 33

ξασπρίζω, ξάσπρισα, ξασπρισμένος 33

ξαστερώνω, ξαστέρωσα, ξαστερωμένος 3 (και ως απρόσ. **ξαστερώνει**)

Ξαστοχώ, Ξαστόχησα 73 και
Ξαστοχώα/Ξαστοχώ (παρ.ατ. συνήθως -ού-
σα), Ξαστόχησα 58

Ξαφνιάζω, Ξάφνιασα 35
Ξαφνιάζομαι, Ξαφνιάστηκα, Ξαφνιασμένος 36

Ξαφρίζω, Ξάφρισα 33
Ξαφρίζομαι, Ξαφρίστηκα, Ξαφρισμένος 34

Ξεβασκαίνω, Ξεβάσκανα, Ξεβασκαμένος 44

Ξεβάφω, Ξέβαψα 13
Ξεβάφομαι, Ξεβάφτηκα, Ξεβαμμένος* 14

Ξεβγάζω, Ξέβγαλα 108
Ξεβγάζομαι, Ξεβγάληθα, Ξεβγαλμένος 182

Ξεβιδώνω, Ξεβίδωσα 3
Ξεβιδώνομαι, Ξεβιδώθηκα, Ξεβιδωμένος 4

Ξεβοτανίζω, Ξεβοτάνισα 33
Ξεβοτανίζομαι, Ξεβοτανίστηκα, Ξεβοτανισμέ-
νος 34

Ξεβουλώνω, Ξεβούλωσα, Ξεβουλωμένος 3

Ξεβράζω, Ξέβρασα 35
Ξεβράζομαι, Ξεβράστηκα, Ξεβρασμένος 36

Ξεβρακώνω, Ξεβράκωσα 3
Ξεβρακώνομαι, Ξεβρακώθηκα, Ξεβρακωμέ-
νος 4

Ξεβρομίζω, Ξεβρόμισα 33

Ξεγελάω/Ξεγελώ, Ξεγέλασα 68
Ξεγελιέμαι, Ξεγελάστηκα, Ξεγελασμένος 69

Ξεγεννάω/Ξεγεννώ, Ξεγέννησα 58

Ξεγλιστράω/Ξεγλιστρώ, Ξεγλίστρησα 58

Ξεγράφω, Ξέγραψα 13
Ξεγράφομαι, Ξεγράφτηκα, Ξεγραμμένος 14

Ξεγυμνώνω, Ξεγύμνωσα 3
Ξεγυμνώνομαι, Ξεγυμνώθηκα, Ξεγυμνωμένος 4

Ξεδιαλέγω, Ξεδιάλεξα, Ξεδιαλεγμένος 21

Ξεδιαλύνω, Ξεδιάλυνα 172

Ξεδίνω, Ξέδωσα 131

Ξεδιπλώνω, Ξεδίπλωσα 3
Ξεδιπλώνομαι, Ξεδιπλώθηκα, Ξεδιπλωμένος 4

Ξεδιψάω/Ξεδιψώ, Ξεδίψασα, Ξεδιψασμένος 68

Ξεδοντιάζω, Ξεδόντιασα 35
Ξεδοντιάζομαι, Ξεδοντιάστηκα, Ξεδοντιασμέ-
νος 36

Ξεζαλίζω, Ξεζάλισα 33
Ξεζαλίζομαι, Ξεζαλίστηκα, Ξεζαλισμένος 34

Ξεζεύω, Ξέξεψα 17
Ξεζεύομαι, Ξεζεύτηκα, Ξεζεμένος 18

Ξεζουμίζω, Ξεζούμισα 33
Ξεζουμίζομαι, Ξεζουμίστηκα, Ξεζουμισμένος
34

Ξεθάβω, Ξέθαψα 7
Ξεθάβομαι, Ξεθάφτηκα, Ξεθαμμένος 8

Ξεθαρρεύω, Ξεθάρρευσα 17

Ξεθεμελιώνω, Ξεθεμελίωσα 3
Ξεθεμελιώνομαι, Ξεθεμελιώθηκα, Ξεθεμελιω-
μένος 4

Ξεθεώνω, Ξεθέωσα 3
Ξεθεώνομαι, Ξεθεώθηκα, Ξεθεωμένος 4

Ξεθηλυκώνω, Ξεθηλύκωσα 3
Ξεθηλυκώνομαι, Ξεθηλυκώθηκα, Ξεθηλυκω-
μένος 4

Ξεθολώνω, Ξεθόλωσα, Ξεθολωμένος 3

Ξεθυμαίνω, Ξεθύμανα, Ξεθυμασμένος 44

Ξεθυμώνω, Ξεθύμωσα, Ξεθυμωμένος 3

Ξεθωριάζω, Ξεθώρισα, Ξεθωριασμένος 35

Ξειδρώνω, Ξείδρωσα 3

Ξεκαθαρίζω, Ξεκαθάρισα 33
Ξεκαθαρίζομαι, Ξεκαθαρίστηκα, Ξεκαθαρι-
σμένος 34

Ξεκαλοκαιριάζω, Ξεκαλοκαιρίασα 35

Ξεκαλουπώνω, Ξεκαλούπωσα 3
Ξεκαλουπώνομαι, Ξεκαλουπώθηκα, Ξεκαλου-
πωμένος 4

Ξεκάνω, Ξέκανα 164

Ξεκαπιστρώνω, Ξεκαπίστρωσα 3
Ξεκαπιστρώνομαι, Ξεκαπιστρώθηκα, Ξεκαπι-
στρωμένος 4

Ξεκαρδίζομαι, Ξεκαρδίστηκα, Ξεκαρδισμένος
34

Ξεκατινιάζω, Ξεκατίνιασα 35
Ξεκατινιάζομαι, Ξεκατινιάστηκα, Ξεκατινια-
σμένος 36

Ξεκινάω/Ξεκινώ, Ξεκίνησα, (σπάν.) Ξεκινημέ-
νος* 58

Ξεκλέβω, Ξέκλεψα 7

Ξεκλειδώνω, Ξεκλείδωσα 3
Ξεκλειδώνομαι, Ξεκλειδώθηκα, Ξεκλειδωμέ-
νος 4

Ξεκληρίζω, Ξεκλήρισα 33

Εκκληρίζομαι, Εκκληρίσθηκα, Εκκληρισμένος 34

Εξέκβω, Εξέκοψα, Εξεκομμένος 7

Εξεκοιλιάζω, Εξεκοιλίασα 35

Εξεκοιλιάζομαι, Εξεκοιλιάστηκα, Εξεκοιλιασμένος 36

Εξεκοκαλίζω, Εξεκοκάλισα 33

Εξεκοκαλίζομαι, Εξεκοκαλίστηκα, Εξεκοκαλισμένος 34

Εξεκολλάω (σπάν. Εξεκολλάω), Εξεκόλλησα, Εξεκολλημένος 58

Εξεκουμπίζομαι, Εξεκουμπίσθηκα 34

Εξεκουμπώνω, Εξεκούμπωσα 3

Εξεκουμπώνομαι, Εξεκουμπώθηκα, Εξεκουμπωμένος 4

Εξεκουράζω, Εξεκούρασα 35

Εξεκουράζομαι, Εξεκουράστηκα 36

Εξεκουρδίζομαι και **Εξεκουρντίζομαι**, Εξεκουρδίσθηκα και Εξεκουρντίστηκα, Εξεκουρδισμένος και Εξεκουρντισμένος 34

Εξεκουπτιάνω, Εξεκούπιανα, Εξεκουπτιασμένος 44

Εξεκουφάνω, Εξεκούφανα 44

Εξεκουφάνομαι, Εξεκουφάθηκα 45

Εξεκρεμάω/Εξεκρεμώ, Εξεκρεμάσα 68

Εξεκρεμείμαι, Εξεκρεμάστηκα, Εξεκρεμασμένος 69

Εξελαιμιάζομαι, Εξελαιμιάστηκα, (σπάν.) Εξελαιμισμένος 36

Εξελαρυγγιάζομαι, Εξελαρυγγιάστηκα, (σπάν.) Εξελαρυγγιασμένος 36

Εξελασπώνω, Εξελάσπωσα 3

Εξελέω, (ξείπα, χωρίς υποτακτ.)* 174

Εξελιγώνω, Εξελίγωσα 3

Εξελιγώνομαι, Εξελιγώθηκα, Εξελιγωμένος 4

Εξελογιάζω, Εξελόγιασα 35

Εξελογιάζομαι, Εξελογιάστηκα, Εξελογιασμένος 36

Εξεμαθαίνω, Εξέμαθα 176

Εξεμακραίνω, Εξεμάκρυνα 47

Εξεμαλλιάζω, Εξεμάλλιασα 35

Εξεμαλλιάζομαι, Εξεμαλλιάστηκα, Εξεμαλλιασμένος 36

Εξεμασκαλίζω, Εξεμασκάλισα 33

Εξεμασκαλίζομαι, Εξεμασκαλίστηκα, Εξεμασκαλισμένος 34

Εξεμαπιάζω, Εξεμάτιασα 35

Εξεμαπιάζομαι, Εξεμαπιάστηκα, Εξεμαπιασμένος 36

Εξεμεθάω/Εξεμεθώ, Εξεμέθυσα 177

Εξεμένω, Εξέμεινα 178

Εξεμοναχιάζω, Εξεμονάχισα 35

Εξεμοναχιάζομαι, Εξεμοναχιάστηκα, Εξεμοναχιασμένος 36

Εξεμουδιάζω, Εξεμούδιασα 35

Εξεμουχλιάζω, Εξεμούχλιασα 35

Εξεμπαρκάρω, Εξεμπάρκακα και Εξεμπαρκάρισα 53

Εξεμπερδεύω, Εξεμπέρδεψα 17

Εξεμπερδεύομαι, Εξεμπερδεύτηκα, Εξεμπερδεμένος 18

Εξεμπλέκω, Εξέμπλεξα* 25

Εξεμπουκάρω, Εξεμπουκάρκα και Εξεμπουκάρισα 53

Εξεμπροστιάζω, Εξεμπρόστιασα 35

Εξεμπροστιάζομαι, Εξεμπροστιάστηκα, Εξεμπροστιασμένος 36

Εξεμυαλίζω, Εξεμυάλισα 33

Εξεμυαλίζομαι, Εξεμυαλίστηκα, Εξεμυαλισμένος 34

Εξεμυτίζω, Εξεμύτισα 33 και

Εξεμυτάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), Εξεμύτισα* 70

Εξεμωραίνω, Εξεμώρανα 44

Εξεμωραίνομαι, Εξεμωράθηκα, Εξεμωραμένος 45

Εξεναγώ, Εξενάγησα 73

Εξεναγούμαι, Εξεναγήθηκα 74

Εξενίζω, Εξένισα 33

Εξενίζομαι, Εξενίσθηκα, Εξενισμένος 34

Εξενιτεύομαι, Εξενιτεύτηκα, Εξενιτεμένος 18

Εξενοδουλεύω 17 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

Εξενοιάζω, Εξένοιασα 35

Εξενοικιάζω, Εξενοίκιασα 35

Εξενοικιάζομαι, Εξενοικιάστηκα, (σπάν.) Εξενοικιασμένος 36

Εξενοκοιμάμαι, Εξενοκοιμήθηκα 79

- Ξενοπλένω**, Ξενόπλινα 195
Ξενύνω, Ξέντυσα 1
Ξενύνομαι, Ξενύθηκα, Ξεντυμένος 2
Ξενυχιάζω, Ξενύχιασα 35
Ξενυχτάω (σπάν. Ξενυχτώ), Ξενύχτησα, Ξενυχτισμένος* 58
Ξεπαγιάζω, Ξεπάγιασα, Ξεπαγιασμένος 35
Ξεπαγώνω, Ξεπάγωσα 3
Ξεπαστρεύω, Ξεπάστρεψα 17
Ξεπαστρεύομαι, Ξεπαστρεύθηκα 18
Ξεπατώνω, Ξεπάτωσα 3
Ξεπατώνομαι, Ξεπατώθηκα, Ξεπατωμένος 4
Ξεπεξεύω, Ξεπέξεψα 17
Ξεπερνάω/Ξεπερνώ, Ξεπέρασα 68
Ξεπερνιέμαι, Ξεπεράστηκα, Ξεπερασμένος 69
Ξεπετάω (σπάν. Ξεπετώ), Ξεπέταξα 64
Ξεπετιέμαι, Ξεπετάχτηκα, Ξεπεταγμένος* 65 και
Ξεπετάγομαι, Ξεπετάχτηκα, Ξεπεταγμένος* 22
Ξεπέφτω, Ξέπεσα, Ξεπεσμένος 193
Ξεπηδάω/Ξεπηδώνω, Ξεπήδησα 58
Ξεπιάνομαι, Ξεπιάστηκα 39
Ξεπικρίζω, Ξεπίκρισα 33
Ξεπλατίζω, Ξεπλάτισα 33
Ξεπλατίζομαι, Ξεπλατίστηκα, Ξεπλατισμένος 34
Ξεπλέκω, Ξέπλεξα 25
Ξεπλέκομαι, Ξεπλέχτηκα, Ξεπλεγμένος 26
Ξεπλένω, Ξέπλινα 195
Ξεπλένομαι, Ξεπλύθηκα, Ξεπλυμένος 196
Ξεπληρώνω, Ξεπλήρωσα 3
Ξεπληρώνομαι, Ξεπληρώθηκα, Ξεπληρωμένος 4
Ξεποδαριάζω, Ξεποδάριασα 35
Ξεποδαριάζομαι, Ξεποδαριάστηκα, Ξεποδαριασμένος 36
Ξεπορτίζω, Ξεπόρτισα 33
Ξεπουλάω (σπάν. Ξεπουλώ), Ξεπούλησα 58
Ξεπουλιέμαι, Ξεπουλήθηκα, Ξεπουλημένος 59
Ξεπουπουλιάζω, Ξεπουπουλίασα 35
Ξεπουπουλιάζομαι, Ξεπουπουλιάστηκα, Ξεπουπουλιασμένος 36
Ξεπροβάλλω, Ξεπρόβαλα 146
Ξεπροβοδίζω, Ξεπροβόδισα 33
Ξεραίνω, Ξέρανα 44
Ξεραίνομαι, Ξεράθηκα, Ξεραμένος 45
Ξεριζώνω, Ξεριζώσα 3
Ξεριζώνομαι, Ξεριζώθηκα, Ξεριζωμένος 4
Ξερνάω (σπάν. Ξερνώ), Ξέρασα 68
Ξεροβήχω, Ξερόβηξα 31
Ξεροκαταπίνω, Ξεροκατάπια 167
Ξεροσταλιάζω, Ξεροστάλιασα 35
Ξεροψηφώνω, Ξερόψηψα 1
Ξεροψηφώνομαι, Ξεροψηφήθηκα, Ξεροψηφμένος 2
Ξέρω, παρατατ. **ήξερα** 217
Ξεσαβουρώνω, Ξεσαβούρωσα 3
Ξεσαλώνω, Ξεσάλωσα 3
Ξεσαμαρώνω, Ξεσαμάρωσα 3
Ξεσαμαρώνομαι, Ξεσαμαρώθηκα, Ξεσαμαρωμένος 4
Ξεσβεκιάζομαι, Ξεσβεκιάστηκα, (σπάν.) Ξεσβεκισμένος 36
Ξεσελώνω, Ξεσέλωσα 3
Ξεσελώνομαι, Ξεσελώθηκα, Ξεσελωμένος 4
Ξεσηκώνω, Ξεσήκωσα 3
Ξεσηκώνομαι, Ξεσηκώθηκα, Ξεσηκωμένος 4
Ξεσκάω, Ξέσκασα 206 και
Ξεσκάζω, Ξέσκασα 35
Ξεσκαλίζω, Ξεσκάλισα 33
Ξεσκεπάζω, Ξεσκέπασα 35
Ξεσκεπάζομαι, Ξεσκεπάστηκα, Ξεσκεπασμένος 36
Ξεσκίζω, Ξέσκισα 33
Ξεσκίζομαι, Ξεσκίστηκα, Ξεσκιωμένος 34
Ξεσκαβώνω, Ξεσκαβάωσα 3
Ξεσκαβώνομαι, Ξεσκαβώθηκα, Ξεσκαβωμένος 4
Ξεσκονίζω, Ξεσκόνισα 33
Ξεσκονίζομαι, Ξεσκονίστηκα, Ξεσκονισμένος 34
Ξεσκουριάζω, Ξεσκούριασα 35
Ξεσπαθώνω, Ξεσπάθωσα 3
Ξεσπάω (σπάν. Ξεσπώ), Ξέσπασα 68
Ξεσπιτώνω, Ξεσπίτωσα 3
Ξεσπιτώνομαι, Ξεσπιτώθηκα, Ξεσπιτωμένος 4
Ξεσοποριάζω, Ξεσοπρίασα 35

Ξεσοποριάζομαι, ξεσοποριάστηκε, ξεσοποριάσμενος 36

Ξεστομίζω, ξεστόμισα 33

Ξεστομίζομαι, ξεστομίστηκα 34

Ξεστραβώνω, ξεστράβωσα 3

Ξεστραβώνομαι, ξεστραβώθηκα, ξεστραβώμενος 4

Ξεστρατίζω, ξεστράτισα, ξεστρατισμένος 33

Ξεστρώνω, ξέστρωσα 3

Ξεστρώνομαι, ξεστρώθηκα, ξεστρωμένος 4

Ξεσυνερίζομαι, ξεσυνερίστηκα 34

Ξεσυνηθίζω, ξεσυνήθισα 33

Ξεσφίγγω, ξέσφιξα 21

Ξεσφίγγομαι, ξεσφίχτηκα, ξεσφιγμένος 22

Ξεσχίζω → δεξ **Ξεσκίζω**

Ξετινάζω, ξετίναξα 23

Ξετινάζομαι, ξετινάχτηκα, ξετιναγμένος 24

Ξετρελαίνω, ξετρέλανα 44

Ξετρελαίνομαι, ξετρελάθηκα, ξετρελαμένος 45

Ξετρυπώνω, ξετρύπωσα 3

Ξετσιπώνομαι, ξετσιπώθηκα 4

Ξετυλίγω, ξετύλιξα 21

Ξετυλίγομαι, ξετυλίχτηκα, ξετυλιγμένος 22

Ξεφαντώνω, ξεφάντωσα 3

Ξεφεύγω, ξέφυγα 228

Ξεφλουδίζω, ξεφλούδισα 33

Ξεφλουδίζομαι, ξεφλουδίστηκα, ξεφλουδισμένος 34

Ξεφορμάρω, ξεφορμάρισα 55

Ξεφορμάρομαι, ξεφορμαρίστηκα, ξεφορμαρισμένος 54

Ξεφορτώνω, ξεφόρτωσα 3

Ξεφορτώνομαι, ξεφορτώθηκα, ξεφορτωμένος 4

Ξεφουρνίζω, ξεφούρнисα 33

Ξεφουσκώνω, ξεφούσκωσα, ξεφουσκωμένος 3

Ξεφτιζώ, ξέφτισα, ξεφτισμένος 33 και

Ξεφτάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), ξέφτισα, ξεφτισμένος* 70

Ξεφπιλίζω, ξεφτίλισα 33

Ξεφπιλίζομαι, ξεφτίλιστηκα, ξεφτίλισμένος 34

Ξεφυλλίζω, ξεφύλλισα, (σπάν.) ξεφυλλισμένος 33

Ξεφυσάω (σπάν. ξεφυσώ), ξεφύσησα 58 και

Ξεφυσάω (σπάν. ξεφυσώ), ξεφύσηξα 66

Ξεφυτρώνω, ξεφύτρωσα 3

Ξεφωνίζω, ξεφώνισα* 33

Ξεχαρβαλώνω, ξεχαρβάλωσα 3

Ξεχαρβαλώνομαι, ξεχαρβαλώθηκα, ξεχαρβαλωμένος 4

Ξεχειλίζω, ξεχείλισα 33

Ξεχειλώνω, ξεχείλωσα, ξεχειλωμένος 3

Ξεχειμάζω, ξεχειμάσα 35 και

Ξεχειμωνιάζω, ξεχειμώνισα 35

Ξεχερσώνω, ξεχέρωσα 3

Ξεχερσώνομαι, ξεχερσώθηκα, ξεχερσωμένος 4

Ξεχνάω/Ξεχνώ, ξέχασα 68

Ξεχνιέμαι, ξεχάστηκα, ξεχασμένος 69

Ξεχορταρίζω, ξεχορτάρισα 35

Ξεχορταρίζομαι, ξεχορταριάστηκα, ξεχορταριασμένος 36

Ξεχρεώνω, ξεχρέωσα* 3

Ξεχρεώνομαι, ξεχρεώθηκα, ξεχρεωμένος 4

Ξεχύνομαι, ξεχύθηκα 2

Ξεχωρίζω, ξεχώρισα* 33

Ξεψαχνίζω, ξεψάχνισα 33

Ξεψαχνίζομαι, ξεψαχνίστηκα, ξεψαχνισμένος 34

Ξεψειριάζω, ξεψείρισα 35

Ξεψυχάω/Ξεψυχώ, ξεψύχησα, ξεψυχισμένος* 58

Ξηλώνω, ξήλωσα 3

Ξηλώνομαι, ξηλώθηκα, ξηλωμένος 4

Ξημεροβραδιάζομαι, ξημεροβραδιάστηκα 36

Ξημερώνει, ξημέρωσε* (ως απρόσ.)

Ξημερώνομαι, ξημερώθηκα 4

Ξηραίνω → δεξ **Ξεραίνω**

Ξινίζω, ξίνισα, ξινισμένος 33

Ξιπάζομαι, ξιπάστηκα, ξιπασμένος* 36

Ξιφομαχώ, ξιφομάχησα 73

Ξιφουλκώ, ξιφούληκα 73

Ξοδεύω, ξόδεψα 17

Ξοδεύομαι, Ξοδεύτηκα, Ξοδεμένος* 18

Ξομολογώ (σπάν. Ξομολογώ, παρατατ. συνήθως -ούσα), Ξομολόγησα 58

Ξομολογίμαι, Ξομολογήθηκα, Ξομολογημένος 59

Ξορκίζω, Ξορκισα 33

Ξορκίζομαι, Ξορκίστηκα, Ξορκισμένος 34

Ξοφλάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), Ξοφλησα, Ξοφλημένος 58

Ξυλιάζω, Ξυλίασα, Ξυλιασμένος 35

Ξυλοκοπάω (σπάν. Ξυλοκοπώ), Ξυλοκόπησα 58

Ξυλοκοπιέμαι, Ξυλοκοπήθηκα, Ξυλοκοπημένος 59

Ξυλοφορτώνω, Ξυλοφόρτωσα 3

Ξύνω, Ξέυσα 1

Ξύνομαι, Ξύστηκα, Ξυσμένος 39 και

Ξύνομαι, Ξύθηκα, Ξυσμένος 2

Ξυπνάω/Ξυπνώ, Ξύπνησα 58

Ξυπολιέμαι, Ξυπολύθηκα* 183

Ξυρίζω, Ξύρισα 33

Ξυρίζομαι, Ξυρίστηκα, Ξυρισμένος 34

Ξυστρίζω, Ξύστρισα 33

Ξυστρίζομαι, Ξυστρίστηκα, Ξυστριμένος 34

0

ογκώνομαι, ογκώθηκα, ογκωμένος* 4

οδέω, όδευσα 19

οδηγώ, οδήγησα* 73

οδηγούμαι, οδηγήθηκα, οδηγημένος 74

οδοιπορώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

οδύρομαι 144 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

οικειοποιούμαι, οικειοποιήθηκα* 74, 75

οικοδομώ, οικοδόμησα 73

οικοδομούμαι, οικοδομήθηκα, οικοδομημένος 74

οικονομάω (σπάν. οικονομώ), οικονόμησα 58

οικονομίμαι, οικονομήθηκα, οικονομημένος 59

οικτίρω 143 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)

οκταπλασιάζω και **οχταπλασιάζω**, οκταπλασίασα και οχταπλασίασα 35

οκταπλασιάζομαι και **οχταπλασιάζομαι**, οκταπλασιάστηκα και οχταπλασιάστηκα, οκταπλασιασμένος και οχταπλασιασμένος 36

ολιγώνω, ολιγώρησα 73

ολισθαίνω, ολίσθησα 50

ολοκληρώνω, ολοκλήρωσα 3

ολοκληρώνομαι, ολοκληρώθηκα, ολοκληρωμένος 4

ομιλώ* 73 (κυρίως στον ενεστ.)

ομιλούμαι* 74 (κυρίως στον ενεστ.)

ομολογώ, ομολόγησα 73

ομολογούμαι, ομολογήθηκα, ομολογημένος 74

ομορφαίνω, ομόρφυνα 47

ονειδίζω, ονειδίσα 33

ονειδίζομαι, ονειδίστηκα, ονειδισμένος 34

ονειρεύομαι, ονειρεύτηκα, ονειρεμένος* 18

ονειροπολώ, ονειροπόλησα 73

ονομάζω, ονόμασα 35

ονομάζομαι, ονομάστηκα, ονομασμένος 36

ονοματίζω, ονομάτισα* 33

οξειδώνω, οξείδωσα 3

οξειδώνομαι, οξειδώθηκα, οξειδωμένος 4

οξυγονώνομαι, οξυγονώθηκα, οξυγονωμένος 4

οξύνω, όξυνα 48
οξύνομαι, οξύνηθα, οξυμένος 49
οπισθογραφώ, οπισθογράφησα 73
οπισθογραφούμαι, οπισθογραφήθηκα, οπισθογραφημένος 74
οπισθοδρομώ, οπισθοδρόμησα 73
οπισθοχωρώ, οπισθοχώρησα 73
οπλίζω, όπλισα 33
οπλίζομαι, οπλίστηκα, οπλισμένος 34
οπλοφορώ 73 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)
οραματίζομαι, οραματίστηκα 34
οργανώνω, οργάνωσα 3
οργανώνομαι, οργανώθηκα, οργανωμένος 4
οργιάζω, οργίασα 35
οργίζομαι, οργίστηκα, οργισμένος 34
οργώνω, όργωσα 3
οργώνομαι, οργώθηκα, οργωμένος 4
ορέγομαι, ορέχτηκα 22
ορθοποδώνω, ορθοπόδησα 73
ορθώνω, όρθωσα 3
ορθώνομαι, ορθώθηκα, ορθωμένος 4
οριζοντιώνω, οριζοντίωσα 3
οριζοντιώνομαι, οριζοντιώθηκα, οριζοντιωμένος 4

ορίζω, όρισα* 33
ορίζομαι, ορίστηκα, ορισμένος* 34
οριοθετώ, οριοθέτησα 73
οριοθετούμαι, οριοθετήθηκα, οριοθετημένος 74
οριστικοποιώ, οριστικοποίησα 73
οριστικοποιούμαι, οριστικοποιήθηκα, οριστικοποιημένος 74, 75
ορκίζω, όρκισα 33
ορκίζομαι, ορκίστηκα, ορκισμένος* 34
ορμάω/ορμώ, όρμησα 58 και **ορμάω/ορμώ**, όρμηξα 66
ορμηνεύω, ορμήνευσα 17
ορμώμαι* 61 (μόνο στον ενεστ.)
οροθετώ, οροθέτησα* 73
οροθετούμαι, οροθετήθηκα, οροθετημένος* 74
ορφανεύω, ορφάνευσα, ορφανεμένος 17
οσμίζομαι, οσμίστηκα 34
οσφραίνομαι, οσφράνηθηκα 46
ουρλιάζω, ούρλιαξα 23
ουρώ, ούρησα 73
οφείλω 184 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
οχυρώνω, οχύρωσα 3
οχυρώνομαι, οχυρώθηκα, οχυρωμένος 4

Π

παγιδεύω, παγίδευσα (σπάν. παγίδευσα) 17, 19
παγιδεύομαι, παγιδεύτηκα, παγιδευμένος 18
παγιώνω, παγιώσα 3
παγιώνομαι, παγιώθηκα, παγιωμένος 4
παγώνω, πάγωσα, παγωμένος 3
παζαρεύω, παζάρευσα 17
παζαρεύομαι, παζαρεύτηκα 18
παθαίνω, έπαθα 176
παθιάζομαι, παθιάστηκα, παθιασμένος* 36

παινίζω, παινίσα 33
παιδεύω, παίδευσα 17
παιδεύομαι, παιδεύτηκα* 18
παιδιαρίζω, παιδιάρισα 33
παίζω, έπαιξα 23
παίζομαι, παίχτηκα, παιγμένος 24
παινεύω, παίνευσα 17
παινεύομαι, παινεύτηκα, παινεμένος* 18
παίρνω, πήρα 185 (και ως απρόσ. **παίρνει**)

παίρνομαι, πάρθηκα, παρμένος 119
 παιχνιδίζω, παιχνίδια 33
 πακετάρω, πακετάρια 55
 πακετάρομαι, πακεταρίστηκα, πακεταρισμέ-
 νος 54
 παλαβώνω, παλάβωσα, παλαβωμένος 3
 παλαντζάρω, παλαντζάρια 55
 παλεύω, πάλεψα 17
 παλινδρομώ, παλινδρόμησα 73
 παλιννοστώ, παλιννόστησα 73
 παλινορθώνω, παλινόρθωσα 3
 παλινορθώνομαι, παλινορθώθηκα, παλινορ-
 θωμένος 4
 παλιωδώνω 73 (μόνο στον ενεστ. και παρα-
 τατ.)
 παλιώνω, πάλιωσα, παλιωμένος 3
 πάλλω 233 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
 πάλλομαι 234 (μόνο στον ενεστ. και παρα-
 τατ.)
 παλουκώνω, παλουκώσα 3
 παλουκώνομαι, παλουκώθηκα, παλουκωμέ-
 νος 4
 πανηγυρίζω, πανηγύρισα 33
 πανηγυρίζομαι, πανηγυρίστηκα 34
 πανιάζω, πανίασα, πανιασμένος 35
 πανικοβάλλω, πανικόβαλα 146
 πανικοβάλλομαι, πανικοβλήθηκα, πανικοβλη-
 μένος 147
 παντρεύω, πάντρεψα 17
 παντρεύομαι, πάντρευτήκα, πάντρεμένος* 18
 παντρολογάω (σπάν. παντρολογώ, παρατατ.
 συνήθως -ούσα), παντρολόγησα 58
 παντρολογιέμαι 59 (κυρίως στον ενεστ. και
 παρατατ.)
 παπαγαλίζω, παπαγάλισα 33
 παραβαίνω, (παρέβηκα), (να παραβώ) 145
 παραβάλλω, παρέβαλα 146
 παραβάλλομαι, παραβλήθηκα 147
 παραβγαίνω, παραβγήκα, (να παραβγώ) 109
 παραβιάζω, παραβίασα 35
 παραβιάζομαι, παραβιάστηκα, παραβιασμέ-
 νος 36
 παραβλάπτω, παρέβλαψα 11

παραβλάπτομαι 12 (κυρίως στον ενεστ. και
 παρατατ.)
 παραβλέπω, παρέβλεψα και παράβλεψα* 9
 παραβλέπομαι 10 (κυρίως στον ενεστ. και
 παρατατ.)
 παραβλέπω, παραιδα* 110
 παραβρίσκομαι → δεξ **παρευρίσκομαι**
 παραγγέλλω, παρήγγειλα και παράγγειλα 85
 και
 παραγγέλω, παράγγειλα και παρήγγειλα
 208
 παραγγέλλομαι, παραγγέθηκα, (σπάν.) πα-
 ραγγεγμένος 86
 παραγεμίζω, παραγέμισα, παραγεμισμένος*
 33
 παραγκωνίζω, παραγκώνισα 33
 παραγκωνίζομαι, παραγκωνίστηκα, παρα-
 γκωνισμένος 34
 παραγνωρίζω, παραγνώρισα* 33
 παραγνωρίζομαι, παραγνώριστήκα, παρα-
 γνωρισμένος* 34
 παραγράφω, παρέγραψα* 13
 παραγράφομαι, παραγράψ(τ)ηκα, παρα-
 γραμμένος 122
 παραγράφω, παράγραψα* 13
 παράγω, παρήγαγα 135
 παράγομαι, παράχθηκα 136
 παραδειγματίζω, παραδειγματίσισα 33
 παραδειγματίζομαι, παραδειγματίστηκα, πα-
 ραδειγματισμένος 34
 παραδέρνω* 120 (κυρίως στον ενεστ. και πα-
 ρατατ.)
 παραδέρνω, παράδειρα* 120
 παραδέχομαι, παραδέχτηκα και παραδέχθη-
 κα* 32
 παραδίδω, παρέδωσα και παράδωσα 186 και
 παραδίνω, παράδωσα και παρέδωσα 131
 παραδίδομαι, παραδόθηκα, παραδομένος
 187 (και απρόσ. **παραδίδεται**) και
 παραδίνομαι, παραδόθηκα, παραδομένος 132
 παραθερίζω, παραθέρισα 33
 παραθέτω, παρέθεσα 137
 παρατίθεμαι, παρατέθηκα 138
 παραπούμαι, παραιτήθηκα, παραιτημένος* 74
 παρακαλώ, παρακάλεσα* 76 και

παρακαλάω/παρακαλώ, παρακάλεσα* 62
παρακαλούμαι* 78 (μόνο στον ενεστ.)

παρακάμπτω, παρέκαμψα 11
παρακάμπτομαι, παρακάμφθηκα 12

παρακάνω, παράκανα 164

παρακινώ, παρακίνησα 73
παρακινούμαι, παρακινήθηκα, παρακινήμενος* 74

παρακμάζω, παράκμασα, παρακμασμένος* 35

παρακολουθώ, παρακολούθησα* 73
παρακολουθούμαι, παρακολουθήθηκα* 74

παρακούω, παράκουσα* 83

παρακρατάω (σπάν. παρακρατώ), παρακράτησα* 58

παρακρατώ, παρακράτησα* 73
παρακρατούμαι, παρακρατήθηκα, παρακρατημένος 74

παρακωλύω, παρακώλυσα 5
παρακωλύομαι, παρακωλύθηκα 6

παραλαμβάνω, παρέλαβα 165
παραλαμβάνομαι, παραλήφθηκα 166

παραλείπω, παρέλειψα 9
παραλείπομαι, παραλείφθηκα (σπάν. παραλείφθηκα) 10

παραλέω, παραείπα 174

παραληρώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

παραλλάζω, παράλλαξα, παραλλαγμένος 23 και
παραλλάσσω, παράλλαξα, παραλλαγμένος 27

παραλληλίζω, παραλλήλισα 33
παραλληλίζομαι, παραλληλίσθηκα, παραλληλισμένος 34

παραλογίζομαι 34 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)

παραλύω, παρέλυσα (σπάν. παράλυσα), παραλυμένος 5

παραμελώ, παραμέλησα 73.
παραμελούμαι, παραμελήθηκα, παραμελεμένος 74

παραμένω, παρέμεινα* 178

παραμένω, παράμεινα* 178

παραμερίζω, παραμέρισα 33

παραμερίζομαι, παραμερίστηκα, παραμερισμένος 34

παραμιλάω/παραμιλώ* 58 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

παραμιλάω (σπάν. παραμιλώ), παραμιλήσα* 58

παραμονεύω, παραμόνευσα 17

παραμορφώνω, παραμόρφωσα 3
παραμορφώνομαι, παραμορφώθηκα, παραμορφωμένος* 4

παρανομώ, παρανόμησα 73

παρανώ, παρανόησα 73
παρανοούμαι, παρανοήθηκα 74

παραξενεύω, παραξένευσα 17
παραξενεύομαι, παραξενεύθηκα, παραξενεμένος* 18

[το] **παραξηλώνω**, παραξήλωσα 3

παραπαίω 40 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

παραπατάω (σπάν. παραπατώ), παραπάτησα 58

παραπέμπω, παρέπεμψα 9
παραπέμπομαι, παραπέμφθηκα 10

παραπετάω (σπάν. παραπετώ), παραπέταξα, παραπετα(γ)μένος 64

(**παραπέφτω**), παράπεσα* 193

παραπλανάω/παραπλανώ, παραπλάνησα 60
παραπλανώμαι, παραπλανήθηκα, παραπλανημένος 61 και

παραπλανιέμαι, παραπλανήθηκα, παραπλανημένος 59

παραπλέω, παρέπλευσα 42

παραποιώ, παραποίησα 73
παραποιούμαι, παραποιήθηκα, παραποιημένος 74, 75

παραπονιέμαι, παραπονέθηκα, παραπονεμένος* 63 και
παραπονούμαι, παραπονέθηκα, παραπονεμένος* 77

παρασέρνω, παρέσυρα (σπάν. παράσυρα)* 204

παρασέρνομαι, παρασύρθηκα, παρασυρμένος 205

παρασημοφορώ, παρασημοφόρησα 73
παρασημοφορούμαι, παρασημοφορήθηκα,

- παρασημοφορημένος 74
- παρασιωπώ**, παρασιώπησα 60
παρασιωπώμαι, παρασιωπήθηκα 61
- παρασκευάζω**, παρασκεύασα 35
παρασκευάζομαι, παρασκευάστηκα, παρασκευασμένος 36
- παρασπονδώνω**, παρασπόνδησα 73
- παρασταίνω** → δεσ **παριστάνω**
- παραστέκομαι** και **παραστέκω**, παραστάθηκα 207
- παραστρατώνω**, παραστράτησα, παραστρατημένος 73
- παρασύρω**, παρέσυρα (σπάν. παράσυρα) 217
- παρασύρομαι**, παρασύρθηκα, παρασυρμένος 218
- παρατάσσω**, παρέταξα 27
παρατάσσομαι, παρατάχθηκα, και παρατάχτηκα, παρα(τε)ταγμένος 28
- παρατάω** (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), παράτησα 58
- παρατιέμαι**, παρατήθηκα, παρατημένος* 59
- παρατείνω**, παρέτεινα 172
παρατείνομαι, παρατάθηκα, παρατεταμένος* 188
- παρατηρώ**, παρατήρησα 73
παρατηρούμαι, παρατηρήθηκα, παρατηρημένος* 74
- παρατραβώνω** (σπάν. παρατραβώνω), παρατράβηξα, παρατραβηγμένος* 66
- παρατυπώνω**, παρατύπησα 73
- παραφέρομαι**, παραφέρθηκα 218
- παραφουσκώνω**, παραφούσκωσα, παραφουσκωμένος 3
- παραφράζω**, παρέφρασα (σπάν. παράφρασα) 35
παραφράζομαι, παραφράστηκα, παραφρασμένος 36
- παραφρονώνω**, παραφρόνησα 73
- παραφυλάω**, παραφύλαξα 231
- παραχαράσσω**, παραχάραξα 27 και **παραχαράζω**, παραχάραξα 23
παραχαράσσομαι, παραχαράχθηκα και παραχαράχτηκα, παραχαραγμένος 28 και **παραχαράζομαι**, παραχαράχτηκα, παραχα-
- ραγμένος 24
- παραχώνω**, παράχωσα 3
παραχώνομαι, παραχώθηκα, παραχωμένος 4
- παραχωρώνω**, παραχώρησα 73
παραχωρούμαι, παραχωρήθηκα, παραχωρημένος 74
- παρεισφρέω**, παρεισέφρησα* 189
- παρεκκλίνω**, παρεξέκλινα 172
- παρεκτρέπομαι**, παρεκτράπηκα 180
- παρελαύνω**, παρέλασα και παρήλασα 96
- παρεμβάινω**, (παρέμβηκα) 145
- παρεμβάλλω**, παρενέβαλα 146
παρεμβάλλομαι, παρεμβλήθηκα 147
- παρεμποδίζω**, παρεμποδίσα 33
παρεμποδίζομαι, παρεμποδίστηκα 34
- παρενοχλώ**, παρενόχλησα* 73
- παρεξηγώ**, παρεξήγησα 73
παρεξηγούμαι, παρεξηγήθηκα, παρεξηγημένος 74 και **παρεξηγιέμαι**, παρεξηγήθηκα, παρεξηγημένος* 59
- παρερμηνεύω**, παρερμήνευσα 19
παρερμηνεύομαι, παρερμηνεύτηκα και παρερμηνεύθηκα, παρερμηνευμένος 20
- παρέρχομαι**, παρήλαθα* 214
- παρευρίσκομαι**, παρευρέθηκα 153
- παρέχω**, (παρείχα) 190
παρέχομαι, παρασχέθηκα 191
- παρηγορώ**, παρηγόρησα 73 και **παρηγορώω/παρηγορώω**, παρηγόρησα* 58
παρηγορούμαι, παρηγορήθηκα, παρηγορημένος 74 και **παρηγορέμαι**, παρηγορήθηκα, παρηγορημένος* 59
- παρίσταμαι**, (να παραστώ)* 159
- παριστάνω**, παρέστησα και παράστησα 104 και
- παρασταίνω**, παράστησα* 50
- παριστάνομαι** 89 (κυρίως στον ενεστ. και παρτατ.)
- παρκάρω**, πάρκαρα και παρκάρισα, παρκαρισμένος 53
- παρλάρω** 55 (κυρίως στον ενεστ. και παρτατ.)

παρομοιάζω, παρομοίασα 35
παρομοιάζομαι, παρομοιάσθηκα 36
παροπλίζω, παρόπλισα 33
παροπλίζομαι, παροπλίσθηκα, παροπλισμένος 34
παροτρύνω, παρότρυνα 48
παροτρύνομαι, παροτρύνθηκα 49
παρουσιάζω, παρουσίασα 35
παρουσιάζομαι, παρουσιάσθηκα, παρουσιασμένος 36
παρφουμαρίζω, παρφουμαρίστηκα, παρφουμαρισμένος 54 και
παρφουμαρίζομαι, παρφουμαρίστηκα, παρφουμαρισμένος 34
πασαλείφω, πασάλειψα 13 και
πασαλείβω, πασάλειψα 7
πασαλείφομαι, πασαλείφθηκα, πασαλειμμένος 14 και
πασαλείβομαι, πασαλείφθηκα, πασαλειμμένος 8
πασάρω, πάσαρα 55
πασκίζω → δεσ **πασκίζω**
πασπαλίζω, πασπάλισα 33
πασπαλίζομαι, πασπαλίσθηκα, πασπαλισμένος 34
πασπατεύω, πασπάτεψα* 17
παστεριώνω, παστερίωσα 3
παστεριώνομαι, παστεριώθηκα, παστεριωμένος 4
παστώνω, πάστωσα 3
παστώνομαι, παστώθηκα, παστωμένος 4
πασχιζώ και **πασκίζω**, πάσχισα και πάσκισα 33
πάσχω* 31 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
πατάσσω, πάταξα 27
πατάσσομαι, πατάχθηκα 28
πατάω/πατώ, πάτησα* 58
πατέμω, πατήθηκα, πατημένος* 59
πατικώνω, πατίκωσα 3
πατικώνομαι, πατικώθηκα, πατικωμένος 4
πατινάρω, πατινάρισα 55
πατρονάρω, πατρονάρισα 55
πατρονάρωμαι, πατροναρίστηκα, πατροναρισμένος 54
πατσιζώ, πάτσισα 33

πατώνω, πάτωσα 3
παύω, έπαψα και έπαυσα* 17, 19
παύομαι, παύθηκα και παύθηκα* 20
παχαίνω, πάχυνα 47
πάω/πηγαίνω, πήγα, πηγεμένος* 192 (και ως απρόσ. **πάει**)
πεδικλώνομαι, πεδικλώθηκα, πεδικλωμένος* 4
πεθαίνω, πέθανα, πεθαμένος 44
πειθαναγκάζω, πειθανάγκασα 35
πειθαναγκάζομαι, πειθαναγκάσθηκα, πειθαναγκασμένος 36
πειθαρχώ, πειθάρχησα, πειθαρχημένος 73
πείθω, έπεισα 37
πείθομαι, πείσθηκα, πεισμένος 38
πεινάω/πεινώ, πείνασα, πεινασμένος 68
πειράζω, πείραξα 23 (και ως απρόσ. **πειράζει**)
πειράζομαι, πειράχθηκα, πειραγμένος 24
πειραματίζομαι, πειραματίστηκα 34
πεισματώνω και **πεισμώνω**, πεισματώσα και πεισώσα, πεισματωμένος και πεισμωμένος 3
πελαγοδρομώ, πελαγοδρόμησα 73
πελαγώνω, πελάγωσα, πελαγωμένος 3
πελεκάω (σπάν. πελεκώ), πελέκησα 58
πελεκιέμαι, πελεκήθηκα, πελεκημένος 59
πενθώ, πένθησα 73
πέννομαι 2 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
πενταπλασιάζω, πενταπλασίασα 35
πενταπλασιάζομαι, πενταπλασιάσθηκα, πενταπλασιασμένος 36
περατώνω, περάτωσα 3
περατώνομαι, περατώθηκα, περατωμένος 4
περδικλώνομαι → δεσ **πεδικλώνομαι**
περηφανεύομαι, περηφανεύθηκα 18
περιαυτολογώ, περιαυτολόγησα 73
περιβάλλω, περιέβαλα* 146
περιβάλλομαι, περιβλήθηκα, περι(βε)βλημένος 147
περιβρέχω, περιέβρεξα 31
περιβρέχομαι 113 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

περιγελάω/περιγελώ (παρατατ. συνήθως -ούσα), περιγέλασα 68

περιγράφω, περιέγραψα 13
περιγράφομαι, περιγράφ(τ)ηκα, περιγεγραμμένος* 122

περιδιαβάζω 35 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

περιδρομιάζω, περιδρόμισα 35

περιεργάζομαι, περιεργάστηκα* 36

περιέρχομαι, περιήλθα 214

περιέχω 190 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
περιέχομαι* 191 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

περιθάλλω, περιέθαλψα 9

περιθάλλομαι 10 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

περιθωριοποιώ, περιθωριοποίησα 73
περιθωριοποιούμαι, περιθωριοποιήθηκα, περιθωριοποιημένος 74, 75

περικλείω, περιέκλεισα 40 και

περικλείνω, περιέκλεισα 1

περικλείομαι 41 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)

περικόπτω, περιέκοψα 11 και

περικόβω, περιέκοψα 7

περικόπτομαι, περικόπηκα 124 και

περικόβομαι, περικόπηκα 171

περικυκλώνω, περικύκλωσα 3

περικυκλώνομαι, περικυκλώθηκα, περικυκλωμένος 4

περιλαβαίνω, περιέλαβα και περιέλαβα* 200

περιλαμβάνω, περιέλαβα* 165

περιλαμβάνομαι, περιλήφθηκα (σπάν. περιλήφτηκα) 166

περιλούζω, περιέλουσα 35

περιλούζομαι, περιλούστηκα, περιλουσμένος 36

περιμαζεύω, περιμάζωψα 17

περιμαζεύομαι, περιμαζεύτηκα 18

περιμένω, (περίμεινα)* 178

περιοδεύω, περιόδευσα* 19

περιορίζω, περιόρισα 33

περιορίζομαι, περιορίστηκα, περιορισμένος* 34

περιπαίζω, περιέπαιξα 23

περιπλανιέμαι, περιπλανήθηκα, περιπλανημένος 59 και
περιπλανώνμαι, περιπλανήθηκα, περιπλανημένος 61

περιπλέκω, περιέπλεξα 25

περιπλέκομαι, περιπλέχθηκα και περιπλέχτηκα, περι(πε)πλεγμένος* 26, 212

περιπλέω, περιέπλευσα 42

περιποιούμαι, περιποιήθηκα, περιποιημένος* 75

περιπολώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

περισπώμαι* 72 (μόνο στον ενεστ.)

περισσεύω, περίσσεψα* 17

περιστέλλω, περιέστειλα 85

περιστέλλομαι, (περιστάλη – περιστάλησαν) 91

περιστοιχίζω, περιστοιχίσα 33

περιστοιχίζομαι, περιστοιχίστηκα, περιστοιχισμένος 34

περιστρέφω, περιέστρεψα 13

περιστρέφομαι, περιστράφηκα, περιστραμμένος 210

περισυλλέγω, περισυνέλεξα 139

περισυλλέγομαι, περισυλλέχθηκα και περισυλλέχτηκα, περισυλλεγμένος 140

περισφίγγω, περιέσφιξα 21

περισώζω, περιέσωσα 3 και

περισώνω, περιέσωσα 3

περισώζομαι, περισώθηκα 4 και

περισώνομαι, περισώθηκα 4

περπειχίζω, περπείχισα 33

περπειχίζομαι, περπειχίστηκα, περπειχισμένος 34

περπριγυρίζω, περπριγύρισα 33

περπριγυρίζομαι, περπριγυρίστηκα, περπριγυρισμένος 34

περπιτεύω 19 (μόνο στον ενεστ.)

περπιτολογώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

περτυλίγω, περτύλιξα 21

περτυλίγομαι, περτυλίχτηκα, περτυλιγμένος 22

περιφέρω, περιέφερα 217

περιφέρομαι 218 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

περιφράζω, περιέφραξα 23
περιφράζομαι, περιφράχτηκα, περιφραγμένος 24
περιφρονώ, περιφρόνησα 73
περιφρονούμαι, περιφρονήθηκα, περιφρονημένος* 74
περιφρουρώ, περιφρούρησα 73
περιφρουρούμαι, περιφρουρήθηκα, περιφρουρημένος 74
περιχαρακώνω, περιχαράκωσα 3
περιχαρακώνομαι, περιχαρακώθηκα, περιχαρακώμενος 4
περιχύνω, περιέχυσα 1
περιχύνομαι, περιχύθηκα, περιχυμένος 2
περνάω/περνώ, πέρασα 68
περνιέμαι, περάστηκα, περασμένος 69
περονιάζω, περόνιασα* 35
περπατάω/περπατώ, περπάτησα, περπατημένος* 58
πεταλουδίζω 33 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
πεταλώνω, πετάλωσα 3
πεταλώνομαι, πεταλώθηκα, πεταλωμένος 4
πεταρίζω, πετάρισα 33
πετάω/πετώ, πέταξα 64
πετιέμαι, πετάχτηκα, πετα(γ)μένος* 65
πετάγομαι, πετάχτηκα, πετα(γ)μένος* 22
πετροβολάω/πετροβολώ (παρατατ. συνήθως -ούσα), πετροβόλησα* 58
πετροβολιέμαι, πετροβολήθηκα, πετροβολημένος* 59
πετρώνω, πέτρωσα, πετρωμένος 3
πετσοκόβω, πετσοκόψα, πετσοκομμένος 7
πετυχαίνω, πέτυχα, πετυχημένος* 148
πέφτω, έπεσα, πεσμένος* 193
πηγάζω, πήγασα 35
πηγαينوέρχομαι 150 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
πηγαίνω → δεσ **πάω**
πηδάω/πηδώ, πήδηξα 66 και
πηδάω/πηδώ, πήδησα 58
πηδιέμαι, πήδηχτηκα* 67
πήζω, έπηξα, πηγμένος 23
πιάνω, έπιασα 1 (και ως απρόσ. **πιάνει**)

πιάνομαι, πιάστηκα, πιασμένος 39
πιέζω, πίεσα 35
πιέζομαι, πιέστηκα, πιεσμένος* 36
πιθανολογείται (ως απρόσ.)
πιθηκίζω 33 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
πικάρω, πικάρα και πικάρισα 53
πικάρομαι, πικαρίστηκα, πικαρισμένος 54
πικραίνω, πίκρανα* 44
πικραίνομαι, πικράθηκα, πικραμένος 45
πικρίζω, πίκρισα* 33
πιλαλάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), πιλάλησα* 58
πιλατεύω, πιλάτεψα 17
πιλοτάρω, πιλοτάρισα 55
πίνω, ήπια 194
πίνομαι 2 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.), πιωμένος*
πιπιλίζω, πιπίλισα 33 και
πιπιλάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), πιπίλισα* 70
πιστεύω, πίστεψα 17
πιστεύεται (ως απρόσ.)
πιστοποιώ, πιστοποίησα 73
πιστοποιούμαι, πιστοποιήθηκα, πιστοποιημένος 74, 75
πιστώνω, πίστωσα 3
πιστώνομαι, πιστώθηκα, πιστωμένος 4
πισωγουρίζω, πισωγύρισα 33
πιτσιλίζω, πιτσίλισα 33 και
πιτσιλάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), πιτσίλισα* 70
πιτσιλιζομαι, πιτσιλίστηκα, πιτσιλισμένος 34 και
πιτσιλιέμαι, πιτσιλίστηκα, πιτσιλισμένος 173
πλαγιάζω, πλάγιασα, πλαγιασμένος 35
πλάθω, έπλασα 37
πλάθομαι, πλάστηκα, πλασμένος 38
πλαισιώνω, πλαισίωσα 3
πλαισιώνομαι, πλαισιώθηκα, πλαισιωμένος 4
πλακώνω, πλάκωσα 3
πλακώνομαι, πλακώθηκα, πλακωμένος 4
πλανεύω, πλάνεψα 17
πλανεύομαι, πλανεύτηκα, πλανεμένος 18
πλανιέμαι, πλανήθηκα* 59 και

πλανώμαι, πλανήθηκα 61
πλανίζω, πλάνισα 33
πλανίζομαι, πλανίστηκα, πλανισμένος 34
πλαντάζω, πλάνταξα, πλανταγμένος 23
πλανώμαι → δεξ **πλανιέμαι**
πλασάρω, πλάσαρα και πλασάρισα 53
πλασάρομαι, πλασαρίστηκα, πλασαρισμένος 54
πλαστογραφώ, πλαστογράφησα 73
πλαστογραφούμαι, πλαστογραφήθηκα, πλαστογραφημένος 74
πλαταγίζω, πλατάγισα 33
πλαταίνω, πλάτυνα 47
πλατειάζω 35 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)
πλατσουρίζω, πλατσούρισα 33 και **πλατσουράω** (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), πλατσούρισα* 70
πλατύνω, πλάτυνα, πεπλατυσμένος* 48
πλειοδοτώ, πλειοδότησα 73
πλειοψηφώ, πλειοψήφησα* 73
πλέκω, έπλεξα 25
πλέκομαι, πλέχτηκα, πλεγμένος 26
πλένω, έπλυνα 195
πλένομαι, πλύθηκα, πλυμένος 196
πλεονάζω, πλεόνασα 35
πλεονεκτώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
πλευρίζω, πλευρίσα 33
πλευριπώνομαι, πλευριτώθηκα, πλευριτωμένος* 4
πλευροκοπάω/πλευροκοπώ (παρατατ. συνήθως -ούσα), πλευροκόπησα 58
πλευροκοπιέμαι, πλευροκοπήθηκα, πλευροκοπημένος 59
πλέω, έπλευσα* 42
πληγιάζω, πλήγισα, πληγιασμένος 35
πληγώνω, πλήγωσα 3
πληγώνομαι, πλήγώθηκα, πληγωμένος 4
πληθαίνω, πλήθυνα 47
πλημμυρίζω, πλημμύρισα, πλημμυρισμένος 33

πληροφορώ, πληροφορήσα 73
πληροφορούμαι, πληροφορήθηκα, πληροφορημένος 74
πληρώ * 197 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
πληρούμαι * 130 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
πληρώνω, πλήρωσα 3
πληρώνομαι, πλήρώθηκα, πληρωμένος 4
πλησιάζω, πλησίασα* 35
πλήττω, έπληξα 27
πλήττομαι, πλήγηκα 198
πλιαστικολογώ 73 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)
πλοηγώ, πλοήγησα 73
πλοηγούμαι, πλοηγήθηκα 74
πλουτίζω, πλούτισα 33
πνέω, έπνευσα 42
πνίγω, έπνιξα 21
πνίγομαι, πνίγηκα, πνιγμένος 199
ποδηγετώ, ποδηγέτησα 73
ποδηγετούμαι, ποδηγετήθηκα, ποδηγετημένος 74
ποδοκροτώ, ποδοκρότησα 73
ποδοπατάω/ποδοπατώ, ποδοπάτησα* 58
ποδοπατιέμαι, ποδοπατήθηκα, ποδοπατημένος 59 και
ποδοπατούμαι, ποδοπατήθηκα, ποδοπατημένος 74
ποζάρω, πόζαρα και ποζάρισα 53
ποθώ, πόθησα* 73
ποικίλλω, ποίκιλα, ποικιλμένος 233
πολεμάω/πολεμώ, πολέμησα 58
πολεμιέμαι, πολεμήθηκα* 59
πολιορκώ, πολιορκήσα 73
πολιορκούμαι, πολιορκήθηκα, πολιορκημένος* 74
πολιτεύομαι, πολιτεύτηκα και πολιτεύθηκα 20
πολιτικολογώ 73 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)
πολιτικοποιώ, πολιτικοποίησα 73
πολιτικοποιούμαι, πολιτικοποιήθηκα, πολιτικοποιημένος 74, 75
πολιτογραφώ, πολιτογράφησα 73

πολιτογραφούμαι, πολιτογραφήθηκα, πολιτογραφημένος 74
πολλαπλασιάζω, πολλαπλασίασα 35
πολλαπλασιάζομαι, πολλαπλασιάστηκα, πολλαπλασιασμένος 36
πολτοποιώ, πολτοποιήσα 73
πολτοποιούμαι, πολτοποιήθηκα, πολτοποιημένος 74, 75
πολυγραφώ, πολυγράφησα 73
πολυγραφούμαι, πολυγραφήθηκα, πολυγραφήμένος 74
πολυλογώ* 73 (μόνο στον ενεστ.)
πλώνω, πλώσα 3
πλώνομαι, πλώθηκα, πλωμένος 4
πονάω/πονώ, πόνεσα, πονεμένος* 62
πονηρεύω, πονήρησα 17
πονηρεύομαι, πονηρεύτηκα, πονηρεμένος 18
πονοκεφαλιάζω, πονοκεφάλιασα, πονοκεφαλισμένος 35
ποντάρω, πόνταρα και ποντάρισα 53
ποντίζω, πόντισα 33
ποντίζομαι, ποντίστηκα, ποντισμένος 34
πορεύομαι, πορεύτηκα 18
ποτίζω, πότισα 33
ποτίζομαι, ποτίστηκα, ποτισμένος 34
πουδράρω, πουδράρισα 55
πουδράρομαι, πουδραρίστηκα, πουδραρισμένος 54 και
πουδραρίζομαι, πουδραρίστηκα, πουδραρισμένος 34
πουλάω (σπάν. πουλώ), πούλησα 58
πουλιέμαι, πουλήθηκα, πουλημένος 59
πουντιάζω, πούντιασα, πουντιασμένος 35
πραγματεύομαι, πραγματεύτηκα και πραγματεύθηκα* 20
πραγματοποιώ, πραγματοποίησα 73
πραγματοποιούμαι, πραγματοποιήθηκα, πραγματοποιημένος 74, 75
πραγματώνω, πραγμάτωσα* 3
πραγματώνομαι, πραγματώθηκα, πραγματωμένος* 4
πρασινίζω, πρασίניσα, πρασινισμένος 33
πράττω, έπραξα* 27
πρέπει * (ως απρόσ.)

π्रेसάρω, πρεσάρισα 55
πρεσάρομαι, πρεσαρίστηκα, πρεσαρισμένος 54
πρεσβεύω 19 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
πρήζω, έπρηξα 23
πρήζομαι, πρήστηκα, πρησμένος 34
πριμοδοτώ, πριμοδοτήσα 73
πριμοδοτούμαι, πριμοδοτήθηκα, πριμοδοτημένος 74
πριονίζω, πριόνισα 33
πριονίζομαι, πριονίστηκα, πριονισμένος 34
προάγω, προήγαγα 135
προάγομαι, (προάχθηκα), προηγμένος* 136
προαισθάνομαι, προαισθάνθηκα 82
προαλείφομαι 14 (κυρίως στον ενεστ.)
προαναγγέλλω, προανήγγειλα και προαναγγείλα 85
προαναγγέλλομαι, προαναγγέλθηκα, προαναγγελλμένος 86
προαναφέρω, προανέφερα (σπάν. προανάφερα) 217
προαναφέρομαι, προαναφέρθηκα 218
προασπίζω, προάσπισα 33
προβαίνω, (προέβη – προέβησαν), (να προβώ) 145
προβάλλω, πρόβαλα και προέβαλα* 146
προβάλλομαι, προβλήθηκα, προβεβλημένος 147
προβάρω, πρόβαρα και προβάρισα 53
προβιβάζω, προβίβασα 35
προβιβάζομαι, προβιβάστηκα, προβιβασμένος 36
προβλέπω, πρόβλεψα και προέβλεψα* 9
προβλέπομαι, προβλέφθηκα (σπάν. προβλέφτηκα) 10
προβληματίζω, προβληματίσα 33
προβληματίζομαι, προβληματίστηκα, προβληματισμένος 34
προγκάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), πρόγκηξα 66
προγραμματίζω, προγραμματίσα 33
προγραμματίζομαι, προγραμματίστηκα, προγραμματισμένος 34
προγυμνάζω, προγύμνασα 35

προγυμνάζομαι, προγυμνάστηκα, προγυμνασμένος 36

προδιαγράφω, προδιέγραφα 13

προδιαγράφομαι, προδιαγράφ(τ)ηκα, προδια(γ)γραμμένος 122

προδιαθέτω, προδιέθεσα (σπάν. προδιάθεσα) 137

προδιατίθεται, προδιατέθηκα, προδιατεθειμένος 138

προδίδω, πρόδωσα 186 και

προδίνω, πρόδωσα 131

προδίδομαι, προδόθηκα, προδομένος 187 και

προδίνομαι, προδόθηκα, προδομένος 132

προδικάζω, προδικάσα 35

προδικάζομαι, προδικάστηκα, προδικασμένος 36

προεδρεύω, προέδρευσα και προήδρευσα* 19

προεδρεύομαι 20 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

προειδοποιώ, προειδοποίησα 73

προειδοποιούμαι, προειδοποιήθηκα, προειδοποιημένος 74, 75

προεκτείνω, προέκτεινα και προεξέτεινα 172

προεκτείνομαι, προεκτάθηκα 188

προελαύνω, προήλασα 96

προεξέχω 154 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

προεξοφλώ, προεξόφλησα 73

προεξοφλούμαι, προεξοφλήθηκα, προεξοφλημένος 74

προέρχομαι, προήλθα 214

προετοιμάζω, προετοίμασα 35

προετοιμάζομαι, προετοιμάστηκα, προετοιμασμένος 36

προέχει (ως προσ. ή απρόσ.) – προέχουν (ως προσ.)

προηγούμαι, προηγήθηκα* 74

προθερμαίνω, προθέρμανα 44

προθερμαίνομαι, προθερμάνθηκα, προθερμασμένος 46

προθυμοποιούμαι, προθυμοποιήθηκα, προθυμοποιημένος 74, 75

προϊδέάζω, προϊδέασα 35

προϊδεάζομαι, προϊδέαστηκα, προϊδεασμένος 36

προικίζω, προίκισα 33

προικίζομαι, προικίστηκα, προικισμένος 34

προΐσταμαι* 159 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)

προκαλώ, προκάλεσα 76

προκαλούμαι, προκλήθηκα 163

προκάνω, πρόκανα και πρόκαμα 164

προκαταβάλλω, προκατέβαλα 146

προκαταβάλλομαι, προκαταβλήθηκα, προκαταβεβλημένος 147

προκαταλαμβάνω, προκατέλαβα, προκατειλημμένος* 165

πρόκειται* (ως απρόσ.)

προκηρύσσω, προκήρυξα 27

προκηρύσσομαι, προκηρύχθηκα και προκηρύχτηκα, (σπάν.) προκηρυγμένος 28

προκόβω, πρόκοψα, προκομμένος* 7

προκρίνομαι, προκρίθηκα 2

προκύπτει, προέκυψε 11 (μόνο στο γ' πρόσ., ως προσ. ή απρόσ.)

προλαβαίνω, πρόλαβα* 200

προλαμβάνω, πρόλαβα* 165

προλαμβάνομαι, (να προληφθώ)* 166

προλέγω, προείπα* 94

προλειαίνω, προλείανα 44

προλειαίνομαι, προλειάνθηκα, προλειασμένος 46

προλογίζω, προλόγισα 33

προμηθεύω, προμήθευσα και προμήθευα 19, 17

προμηθεύομαι, προμηθεύτηκα (σπάν. προμηθεύθηκα) 20

προμηνύω 5 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.) και

προμηνάω (σπάν. προμηνώ) 177 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

προμηνύομαι 6 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

προνώω, προνόησα 73

προξενεύω, προξένεψα 17

προξενώ, προξένησα 73

προοδεύω, προόδευσα και προόδεψα, προοδευμένος* 19, 17

προορίζω, προόρισα 33

προορίζομαι, προορίσθηκα, προορισμένος 34

προπαγανδίζω, προπαγάνδισα 33

προπαγανδίζομαι, προπαγανδίσθηκα, προπαγανδισμένος 34

προπηλακίζω, προπηλάκισα 33

προπηλακίζομαι, προπηλακίσθηκα, προπηλακισμένος 34

προπληρώνω, προπλήρωσα 3

προπληρώνομαι, προπληρώθηκα, προπληρωμένος 4

προπονώ, προπόνησα* 73

προπονούμαι, προπονήθηκα, προπονημένος* 74

προπορεύομαι, προπορεύθηκα και προπορεύθηκα 20

προπωλώ, προπώλησα 73

προπωλούμαι, προπωλήθηκα 74

προσαγορεύω, προσαγόρευσα* 19

προσάγω, προσήγαγα 135

προσάγομαι, (προσήχθη - προσήχθησαν) 136

προσανατολίζω, προσανατόλισα 33

προσανατολίζομαι, προσανατολίσθηκα, προσανατολισμένος 34

προσάπτω, (προσήψα)* 213

προσαράζω, προσάραξα, προσαραγμένος 23

προσαρμόζω, προσάρμοσα 35

προσαρμόζομαι, προσαρμόστηκα, προσαρμοσμένος 36

προσαρτώ, προσάρτησα 60

προσαρτώμαι, προσαρτήθηκα, προσαρτημένος 61

προσαυξάνω, προσαύξησα 104

προσαυξάνομαι, προσαυξήθηκα, προσαυξημένος 105

προσβάλλω, πρόσβαλα και προσέβαλα 146

προσβάλλομαι, προσβλήθηκα, προσ(βε)βλήμένος 147

προσβλέπω, προσέβλεψα 9

προσγειώνω, προσγειώσα 3

προσγειώνομαι, προσγειώθηκα, προσγειωμένος 4

προσδένω, προσέδεσα 1

προσδένομαι, προσδέθηκα, προσ(δε)δεμένος* 2

προσδίδω, προσέδωσα 186

προσδίδομαι, προσδόθηκα 187

προσδιορίζω, προσδιόρισα 33

προσδιορίζομαι, προσδιορίσθηκα, προσδιορισμένος 34

προσδοκώ 60 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

προσδοκώμαι 61 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

προσεγγίζω, προσέγγισα 33

προσεγγίζομαι, προσεγγίσθηκα* 34

προσελκύω, προσέλκυσα 5

προσελκύομαι, προσελκύσθηκα 41

προσέρχομαι, προσήλθα 214

προσεταιρίζομαι, προσεταιρίσθηκα 34

προσεύχομαι, προσευχήθηκα 151

προσέχω, πρόσεξα, προσεγμένος* 31

προσηλυτίζω, προσηλύτισα 33

προσηλυτίζομαι, προσηλυτίσθηκα, προσηλυτισμένος 34

προσηλώνω, προσήλωσα 3

προσηλώνομαι, προσηλώθηκα, προσηλωμένος 4

προσθαλασσώνω, προσθαλάσσωσα 3

προσθαλασσώνομαι, προσθαλασσώθηκα, προσθαλασσωμένος 4

προσθέτω, πρόσθεσα 137

προστίθεμαι, προστέθηκα 138

προσκαλώ, προσκάλεσα 76

προσκαλώμαι, προσκλήθηκα, προσκαλεσμένος και προσκεκλημένος 163

πρόσκειμαι 159 (μόνο στον ενεστ.)

προσκολλώμαι, προσκολλήθηκα, προσκολλημένος 61

προσκομίζω, προσκόμισα 33

προσκομίζομαι, προσκομίσθηκα 34

προσκρούω, προσέκρουσα 40

προσκυνάω/προσκυνώ, προσκύνησα, προσκυνημένος* 58

προσλαμβάνω, προσέλαβα 165

προσλαμβάνομαι, προσλήφθηκα 166

προσμένω (παρατατ. πρόσμενα) 178 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

προσορμίζω, προσόρμισα 33

προσορμίζομαι, προσορμίστηκα 34

προσπαθώ, προσπάθησα 73

προσπερνάω/προσπερνώ, προσπέρασα 68

προσπέφτω, πρόσπεσα* 193

προσπίπτω, προσέπεσα* 141

προσποιούμαι, προσποιήθηκα* 74, 75

προσπορίζομαι, προσπορίστηκα* 34

προστάζω, πρόσταξα 23

προστατεύω, προστατέψα 17

προστατεύομαι, προστατεύτηκα, προστατευμένος 18

προσυπογράφω, προσυπέγραφα 13

προσυπογράφομαι, προσυπογράφ(τ)ηκα, προσυπογραμμένος 122

προσφέρω, πρόσφερα και προσέφερα 217

προσφέρομαι, προσφέρθηκα 218

προσφεύγω, προσέφυγα 228

προσφωνώ, προσφώνησα* 73

προσχεδιάζω, προσχεδιάσα 35

προσχεδιάζομαι, προσχεδιάστηκα, προσχεδιασμένος 36

προσχωρώ, προσχώρησα 73

προσωποποιώ, προσωποποίησα 73

προσωποποιούμαι, προσωποποιήθηκα, προσωποποιημένος 74, 75

προτάσσω, προέταξα και πρόταξα 27

προτάσσομαι, προτάχθηκα και προτάχτηκα 28

προτείνω, πρότεινα 172

προτείνομαι, προτάθηκα 188

προτείνω* προέτεινα* 172

προτεινόμεναι, προτάθηκα, προτεταμένος* 188

προτίθεμαι 138 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

προτιμάω/προτιμώ (παρατατ. συνήθως -ούσα), προτίμησα 58

προτιμέμαι, προτιμήθηκα 59 και

προτιμώμαι, προτιμήθηκα* 61

προτρέπω, προέτρεψα και πρότρεψα 9

προτρέπομαι 180 (μόνο στον ενεστ.)

προϋπαντάω/προϋπαντώ (παρατατ. συνήθως -ούσα), προϋπάντησα 58

προϋπάρχω, προϋπήρξα 223

προϋποθέτει (παρατατ. προϋπέθετε, ως προσ. ή απρόσ.) – προϋποθέτου (παρατατ. προϋπέθεταν, ως προσ.)

προϋποτίθεται (ως απρόσ.)

προφασίζομαι, προφασίστηκα 34

προφέρω, πρόσφερα 217

προφέρομαι, προσφέρθηκα 218

προφήτεύω, προφήτεψα και προφήτευσα 17, 19

προφταίνω, πρόσφτασα 52

προφυλακίζω, προφυλάκισα 33

προφυλακίζομαι, προφυλακίστηκα, προφυλακισμένος 34

προφυλάσσω, προφύλαξα 27 και

προφυλάω, προφύλαξα* 231

προφυλάσσομαι, προφυλάχθηκα και προφυλάχτηκα, προφυλαγμένος 28 και

προφυλάγομαι, προφυλάχτηκα, προφυλαγμένος 22

προχωράω/προχωρώ, προχώρησα, προχωρημένος* 58 και

προχωρώ, προχώρησα, προχωρημένος* 73

προωθώ, πρόωθησα 73

προωθούμαι, προωθήθηκα, προωθημένος 74

πρυτανεύω, πρυτάνευσα* 19

πρωταγωνιστώ, πρωταγωνίστησα 73

πρωτεύω, πρώτευσα 19

πρωτοκολλάω, πρωτοκόλλησα 60

πρωτοκολλάομαι, πρωτοκολλήθηκα, πρωτοκολλημένος 61

πρωτοστατώ, πρωτοστάτησα 73

πρωτοτυπώ, πρωτοτύπησα 73

πτωώ, πτόησα 73

πτοούμαι, πτοήθηκα, πτοημένος 74

πτωχεύω, πτώχευσα 19

πυγμαχώ, πυγμαγήσα 73

πυκνώνω, πύκνωσα, (σπάν.) πυκνωμένος 3

πυρακτώνω, πυράκτωσα 3

πυρακτώνομαι, πυρακτώθηκα, πυρακτωμένος 4

πυροβολώ, πυροβόλησα 73 και

πυροβολάω/πυροβολώ, πυροβόλησα 58
πυροβολούμαι, πυροβολήθηκα, πυροβολη-
μένος 74 και

πυροβολιέμαι, πυροβολήθηκα, πυροβολημέ-
νος 59

πυροδοτώ, πυροδοτήσα 73

πυροδοτούμαι, πυροδοτήθηκα, πυροδοτημέ-
νος 74

πυρπολώ, πυρπόλησα 73

πυρπολούμαι, πυρπολήθηκα, πυρπολημένος
74

πυρώνω, πύρωσα 3

πυρώνομαι, πυρώθηκα, πυρωμένος 4

πωλώ, πώλησα* 73

πωλούμαι, πωλήθηκα* 74

πωρώνομαι, πωρώθηκα, πωρωμένος 4

P

ραβδίζω, ράβδισα 33

ράβω, έραψα 7

ράβομαι, ράφθηκα, ραμμένος 8

ραγίζω, ράγισα, ραγισμένος* 33 και

ραίζω, ράισα, ραΐσμένος 33

ραδιουργώ, ραδιούργησα 73

ραίζω → δεσ **ραγίζω**

ραίνω, έρανα 44

ραμφίζω, ράμφισα 33

ραντίζω, ράντισα 33

ραντίζομαι, ραντίστηκα, ραντισμένος 34

ραπίζω, ράπισα 33

ραφινάρω, ραφινάρισα 55

ραφινάρομαι, ραφιναρίστηκα, ραφιναρισμέ-
νος 54

(ρέβω)*, έρεψα → δεσ **έρεψα**

ρεγουλάρω, ρεγουλάρισα, ρεγουλαρισμένος
55

ρεζιλεύω, ρεζιλέψα 17

ρεζιλεύομαι, ρεζιλεύθηκα, ρεζιλεμένος 18

ρελιάζω, ρέλιασα 35

ρελιάζομαι, ρελιάστηκα, ρελιασμένος 36

ρεμβάζω, ρέμβασα 35

ρέπω 9 (μόνο στον ενεστ.)

ρετουσάρω, ρετουσάρισα, ρετουσαρισμένος
55

ρεύομαι, ρεύθηκα* 18

ρευστοποιώ, ρευστοποίησα 73

ρευστοποιούμαι, ρευστοποιήθηκα, ρευστο-
ποιημένος 74, 75

ρεφάρω, ρεφάρισα 55

ρέω, έρευσα* 42

ρημάζω, ρήμαξα, ρημαγμένος* 23

ρητορεύω, ρητόρευσα 19

ριγάω/ριγώ (παρατατ. -ούσα), ρίγησα 58

ριζοβολάω (σπάν. ριζοβολώ), ριζοβόλησα 58

ριζώνω, ρίζωσα, ριζωμένος 3

ρισκάρω, ρισκάρισα 55

ρίχνω, έριξα 29

ρίχνομαι, ρίχθηκα, ριγμένος* 30

ριψοκινδυνεύω, ριψοκινδύνεψα και ριψοκιν-
δύνευσα 17, 19

ροβολάω (σπάν. ροβολώ), ροβόλησα 58

ροδίζω, ρόδισα, ροδισμένος 33

ροδοκοκκινίζω, ροδοκοκκίνισα, ροδοκοκκινι-
σμένος 33

ροζιάζω, ρόζιασα, ροζιασμένος 35

ροκανίζω, ροκάνισα 33

ροκανίζομαι, ροκανίστηκα, ροκανισμένος 34
ροβολάω (σπάν. ροβολώ), ροβόλησα 58
ροδίζω, ρόδισα, ροδισμένος 33
ροδοκοκκινίζω, ροδοκοκκίνισα, ροδοκοκκινισμένος 33
ροζιάζω, ρόζιασα, ροζιασμένος 35
ροκανίζω, ροκάνισα 33
ροκανίζομαι, ροκανίστηκα, ροκανισμένος 34
ρουθουνίζω, ρουθούνισα 33
ρουφάω/ρουφώ, ρούφηξα 66
ρουφιέμαι, ρουφήχτηκα, ρουφηγμένος 67

ροχαλίζω, ροχάλισα 33
ρυθμίζω, ρύθμισα 33
ρυθμίζομαι, ρυθμίστηκα, ρυθμισμένος 34
ρυμοτομώ, ρυμοτόμησα 73
ρυμοτομούμαι, ρυμοτομήθηκα, ρυμοτομημένος 74
ρυμουκλώ, ρυμούλησα 73
ρυμουκλούμαι, ρυμουκλήθηκα, ρυμουκλημένος 74
ρυπαίνω, ρύπανα 44
ρυπαίνομαι, ρυπάνθηκα 46
ρωτάω/ρωτώ, ρώτησα 58
ρωπτιέμαι, ρωπήθηκα 59

Σ

σαβανώνω, σαβάνωσα 3
σαβανώνομαι, σαβανώθηκα, σαβανωμένος 4
σαβουρώνω, σαβούρωσα 3
σαγηνεύω, σαγήνεψα και σαγήνευσα 17, 19
σαγηνεύομαι, σαγηνεύτηκα, σαγηνε(υ)μένος 18
σακατεύω, σακάτεψα 17
σακατεύομαι, σακατεύτηκα, σακατεμένος 18
σακουλιάζω, σακούλιασα, σακουλιασμένος 35
σαλαγάω (σπάν. σαλαγώ), σαλάγησα 58
σαλεύω, σάλεψα, σαλεμένος* 17
σαλιαρίζω, σαλιάρισα 33
σαλιώνω, σάλιωσα 3
σαλπάρω, σάλπαρα και σαλπάρισα 53
σαλπίζω, σάλπισα 33
σαλτάρω, σάλταρα και σαλτάρισα, σαλταρισμένος* 53
σαμαρώνω, σαμάρωσα 3
σαμαρώνομαι, σαμαρώθηκα, σαμαρωμένος 4
σαμποτάρω, σαμποτάρισα 55

σαμποτάρομαι, σαμποταρίστηκα 54
σαπιζώ, σάπισα, σαπισμένος 33
σαπουνίζω, σαπούνισα 33
σαπουνίζομαι, σαπουνίστηκα, σαπουνισμένος 34
σαραβαλιάζω, σαραβάλισα 35
σαραβαλιάζομαι, σαραβαλιάστηκα, σαραβαλιασμένος 36
σαρακοστεύω 17 (κυρίως στον ενεστ. και παρταε.)
σαραντίζω, σαράντισα 33
σαρκάζω, σάρκασα 35
σαρώνω, σάρωσα 3
σαρώνομαι, σαρώθηκα, σαρωμένος 4
σαστίζω, σάστισα, σαστισμένος 33
σατιρίζω, σατίρισα 33
σατιρίζομαι, σατιρίστηκα, σατιρισμένος 34
σαχλαμαρίζω, σαχλαμάρισα 33
σβαρνίζω, σβάρνισα 33
σβαρνίζομαι, σβαρνίστηκα, σβαρνισμένος 34
σβήνω, έσβησα 1

σβήνομαι, σβήσθηκα, σβησμένος 39

σβολιάζω, σβόλιασα, σβολιασμένος 35

σγουραίνω, σγούρυνα 47

σέβομαι, σεβάσθηκα 201

σειέμαι → δεξ **σειώ**

σειώ, έσεισα 40 και

σειώ, έσεισα 202

σειόμαι, σείσθηκα 41 και

σειέμαι, σείσθηκα* 203

σεληνιαζομαι, σεληνιασθηκα, σεληνιασμένος 36

σελιδοποιώ, σελιδοποίησα 73

σελιδοποιούμαι, σελιδοποιήθηκα, σελιδοποιημένος 74, 75

σελώνω, σέλωσα, σελωμένος* 3

σενιάρω, σενιάρισα 55

σενιάρομαι, σενιαρίσθηκα, σενιαρισμένος 54 και

σενιαρίζομαι, σενιαρίσθηκα, σενιαρισμένος 34

σερβίρω, σέρβισα και σερβίρισα 56

σερβίρομαι, σερβισίθηκα, σερβιρισμένος 57 και

σερβιρίζομαι, σερβιρίσθηκα, σερβιρισμένος 34

σεριανίζω, σεριάνισα 33 και

σεριανάω, σεριάνισα* 70

σέρνω, έσυρα 204

σέρνομαι, σύρθηκα, συρμένος* 205

σηκώνω, σήκωσα 3

σηκώνομαι, σηκώθηκα, σηκωμένος 4

σημαδεύω, σημαδέψα 17

σημαδεύομαι, σημαδεύθηκα, σημαδεμένος 18

σημαίνω, σήμανα, σεσημασμένος* 44

σημαιοστολίζω, σημαιοστολίσισα 33

σημαιοστολιζομαι, σημαιοστολίσθηκα, σημαιοστολισμένος 34

σηματοδοτώ, σηματοδότησα 73

σηματοδοτούμαι, σηματοδοτήθηκα, σηματοδοτημένος 74

σημειώνω, σημείωσα 3

σημειώνομαι, σημειώθηκα, σημειωμένος 4

σιάζω, έσιαξα 23 και

σιάχνω, έσιαξα 29

σιάζομαι, σιάχθηκα, σιαγμένος 24 και

σιάχνομαι, σιάχθηκα, σιαγμένος 30

σιγοβράζω, σιγόβρασα 35

σιγοντάρω, σιγοντάρισα 55

σιγουρεύω, σιγούρεψα* 17

σιγουρεύομαι, σιγουρεύθηκα* 18

σιγώ, σίγησα 73

σιδερώνω, σιδέρωσα 3

σιδερώνομαι, σιδερώθηκα, σιδερωμένος 4

σιμώνω, σίμωσα 3

σιροπιάζω, σιρόπιασα, σιροπιασμένος 35

σιτεύω, σίτεψα, σιτεμένος 17

σπίζω, σίπισα 33

σπιζομαι, σιτίσθηκα 34

σιχαινόμαι, σιχάθηκα, σιχαμένος* 45

σιχηρίζω, σιχητίρισα 33

σιωπώ, σιώπησα 60

σκάβω, έσκαψα 7

σκάβομαι, σκάφθηκα, σκαμμένος 8

σκάζω → δεξ **σκιάζω**

σκαλίζω, σκάλισα 33

σκαλιζομαι, σκαλίσθηκα, σκαλισμένος 34

σκαλώνω, σκάλωσα, σκαλωμένος 3

σκαμπάζω 35 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

σκαμπανεβάζω 35 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

σκανδαλίζω και **σκανταλίζω**, σκανδάλισα και σκαντάλισα 33

σκανδαλιζομαι και **σκανταλιζομαι**, σκανδαλίσθηκα και σκανταλίσθηκα, σκανδαλισμένος και σκανταλισμένος 34

σκαντζάρω, σκάντζαρι και σκαντζάρισα 53

σκαπουλάρω, σκαπούλαρι και σκαπουλάρισα 53

σκαρτεύω, σκάρτεψα 17

σκαρφαλώνω, σκαρφάλωσα, σκαρφαλωμένος 3

σκαρφίζομαι, σκαρφίσθηκα 34

σκαρώνω, σκάρωσα 3

σκατώνω, σκάτωσα 3

σκάω, έσκασα, σκασμένος* 206 και

σκάζω, έσκασα, σκασμένος* 35

σκεβρώνω, σκέβρωσα, σκεβρωμένος 3
σκεπάζω, σκέπασα 35
σκεπάζομαι, σκεπάστηκα, σκεπασμένος 36
σκέφτομαι, σκέφτηκα 16 και
σκέπτομαι, σκέφθηκα και σκέφτηκα 12
σκηνοθετώ, σκηνοθέτησα 73
σκηνοθετούμαι, σκηνοθετήθηκα, σκηνοθετη-
 μένος 74
σκιαγραφώ, σκιαγράφησα 73
σκιαγραφούμαι, σκιαγραφήθηκα, σκιαγρα-
 φημένος 74
σκιάζω, σκίασα* 35 (προφ. σκιάζω)
σκιάζομαι, σκιάστηκα, σκιασμένος 36 (προφ.
 σκιάζομαι)
σκιάζω, έσκιαξα* 23 (προφ. σκιάζω)
σκιάζομαι, σκιάχτηκα, σκιαγμένος 24 (προφ.
 σκιάζομαι)
σκιαμαχώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
σκίζω και **σχίζω**, έσκισα και έσχισα 33
σκίζομαι και **σχίζομαι**, σκίστηκα και σχίστη-
 κα, σκισμένος και σχισμένος 34
σκιρτάω/σκιρτώ (παρατατ. -ούσα), σκίρτησα
 58
σκιτσάρω, σκίτσαρα και σκιτσάρισα, σκιτσα-
 ρισμένος 53
σκληβώνω, σκλάβωσα 3
σκληβώνομαι, σκλαβώθηκα, σκλαβωμένος 4
σκληραγωγώ, σκληραγωγήσα 73
σκληραγωγούμαι, σκληραγωγήθηκα, σκλη-
 ραγωγημένος 74
σκληραίνω, σκληρύνα 47
σκολάω → δεξ **σχολάω**
σκονίζω, σκόνισα 33
σκονίζομαι, σκονίστηκα, σκονισμένος 34
σκοντάφτω, σκόνταψα 15
σκοπεύω, σκόπευσα 19
σκοράρω, σκόραρα και σκοράρισα 53
σκορπίζω, σκόρπισα* 33 και
σκορπάω (σπάν. σκορπώ), σκόρπισα* 70
σκορπίζομαι, σκορπίστηκα, σκορπισμένος
 34 και
σκορπιέμαι, σκορπίστηκα, σκορπισμένος
 173
σκοτεινιάζω, σκοτεινίασα, σκοτεινιασμένος
 35 (και ως απρόσ. **σκοτεινιάζει**)

σκοτίζω, σκότισα 33
σκοτίζομαι, σκοτίστηκα, σκοτισμένος* 34
σκοτώνω, σκότωσα 3
σκοτώνομαι, σκοτώθηκα, σκοτωμένος 4
σκούζω, έσκουξα 23
σκουληκιάζω, σκουληκίασα, σκουληκιασμέ-
 νος 35
σκουντάω (σπάν. σκουντώ), σκούντησα 58
 και
σκουντάω (σπάν. σκουντώ), σκούντησα 66
σκουντουφλώω (δε συνηθίζεται η κλίση σε
 -ώ), σκουντούφλησα* 58
σκουντουφλιάζω, σκουντούφλιασα, (σπάν.)
 σκουντουφλιασμένος* 35
σκουπιζώ, σκούπισα 33
σκουπιζομαι, σκουπίστηκα, σκουπισμένος 34
σκουραίνω, σκούρινα 47
σκουριάζω, σκούριασα, σκουριασμένος 35
σκούβω, έσκυψα, σκυμμένος 7
σκυθρωπαϊάζω, σκυθρόπιασα 35
σκυλεύω, σκύλεψα και σκύλευσα 17, 19
σκυλεύομαι, σκυλεύτηκα 18
σκυλιάζω, σκύλιασα, σκυλιασμένος 35
σκυλοβρίζω, σκυλόβρισα 33
σκυλοβρίζομαι, σκυλοβρίστηκα* 34
σμίγω, έσμιξα 21
σμικρύνω, σμίκρυνα 48
σμικρύνομαι, σμικρύνθηκα 49
σμιλεύω, σμίλεψα 17
σμιλεύομαι, σμιλεύτηκα, σμίλε(υ)μένος 18
σμπαραλιάζω, σμπαραλίασα 35
σμπαραλιάζομαι, σμπαραλιάστηκα, σμπαρα-
 λιασμένος 36
σνομπάρω, σνόμπαρα και σνομπάρισα 53
σοβαρεύω, σοβάρεψα* 17
σοβαρεύομαι, σοβαρεύτηκα* 18
σοβαρολογώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρα-
 τατ.)
σοβατίζω, σοβάτισα 33
σοβατίζομαι, σοβατίστηκα, σοβατισμένος 34
σοβώ 73 (κυρίως στο γ' πρόσ. και μόνο στον
 ενεστ. και παρατατ.)
σοκάρω, σόκαρα και σοκάρισα 53

σοκάρομαι, σοκαρίστηκα, σοκαρισμένος 54
σολιάζω, σόλιασα 35
σολιάζομαι, σολιάστηκα, σολιασμένος 36
σοτάρω, σόταρα και σοτάρισα 53
σοτάρομαι, σοταρίστηκα, σοταρισμένος 54
σουβλίζω, σουβλίστηκα 33
σουβλίζομαι, σουβλίστηκα, σουβλισμένος 34
σουλατσάρω, σουλατσάρισα 55
σουλουπώνω, σουλουπώσα 3
σουλουπώνομαι, σουλουπώθηκα, σουλουπώμενος 4
σούρνω, έσουρα* 226
σουρομαδάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), σουρομάδησα 58
σουρομαδιέμαι, σουρομαδήθηκα, σουρομαδημένος 59
σουρουπώνει, σουρουπώσε (ως απρόσ.)
σουρώνω, σούρωσα 3
σουρώνομαι, σουρώθηκα, σουρωμένος 4
σουτάρω, σούταρα και σουτάρισα 53
σουφρώνω, σουφρώσα, σουφρωμένος 3
σοφάρω, σοφάρισα 55
σοφίζομαι, σοφίστηκα 34
σπάζω → δεσ **σπάω**
σπαθίζω, σπάθισα 33
σπανίζω 33 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
σπαράζω, σπάραξα 23
σπαράζομαι, σπαράχτηκα, σπαραγμένος* 24
σπαρταράω (σπάν. σπαρταρώ), σπαρτάρησα 58
σπαταλάω/σπαταλώ (παρατατ. συνηθως -ούσα), σπατάλησα 58
σπαταλιέμαι, σπαταλήθηκα, σπαταλημένος 59
σπάω, έσπασα, σπασμένος* 206 και
σπάζω, έσπασα, σπασμένος* 35
σπάζομαι, σπάστηκα* 36
σπεκουλάρω, σπεκουλάρισα 55
σπέρνω, έσπειρα 120
σπέρνομαι, σπάρθηκα, σπαρμένος 119
σπεύδω, έσπευσα, εσπευσμένος* 128
σπιλώνω, σπίλωσα 3
σπιλώνομαι, σπιλώθηκα, σπιλωμένος 4

σπινθηροβολώ, σπινθηροβόλησα 73 και
σπινθηροβολάω/σπινθηροβολώ (παρατατ. συνηθως -ούσα), σπινθηροβόλησα 58
σπιρουνίζω, σπιρουνίσα 33
σπιτώνω, σπίτωσα 3
σπιτώνομαι, σπιτώθηκα, σπιτωμένος 4
σπλαχνίζομαι, σπλαχνίστηκα 34
σποριάζω, σπόρισα 35
σπουδάζω, σπούδασα, σπουδασμένος και σπουδαγμένος* 35
σπρώχνω, έσπρωξα 29
σπρώχνομαι, σπρώχτηκα, σπρωγμένος 30
σταβλίζω, στάβλισα 33
σταβλίζομαι, σταβλίστηκα, σταβλισμένος 34
σταδιοδρομώ, σταδιοδρόμησα 73
στάζω, έσταξα 23 (και ως απρόσ. **στάζει**)
σταθεροποιώ, σταθεροποίησα 73
σταθεροποιούμαι, σταθεροποιήθηκα, σταθεροποιημένος 74, 75
σταθμεύω, στάθμευσα, σταθμευμένος 19
σταθμίζω, στάθμισα 33
σταθμίζομαι, σταθμίστηκα, σταθμισμένος 34
σταλάζω, στάλαξα 23
σταματάω/σταματώ, σταμάτησα, σταματημένος 58 (και ως απρόσ. **σταματάει**)
σταμπάρω, στάμπαρα και σταμπάρισα, σταμπαρισμένος 53
στασιάζω, στασίασα 35
σταυροκοπιέμαι, σταυροκοπήθηκα 59
σταυρώνω, σταύρωσα 3
σταυρώνομαι, σταυρώθηκα, σταυρωμένος 4
σταφιδιάζω, σταφιδίασα, σταφιδιασμένος 35
σταχολογώ/σταχολογώ (παρατατ. συνηθως -ούσα), σταχολόγησα* 58
σταχολογιέμαι, σταχολογήθηκα, σταχολογημένος 59
σταχυολογώ, σταχυολόγησα* 73
σταχυολογούμαι, σταχυολογήθηκα, σταχυολογημένος 74
στεγάζω, στέγασα 35
στεγάζομαι, στεγάστηκα, στεγασμένος 36
στεγανοποιώ, στεγανοποίησα 73
στεγανοποιούμαι, στεγανοποιήθηκα, στεγα-

νοποιημένος 74, 75

στεγνώνω, στέγνωσα, στεγνωμένος 3

στέκομαι και **στέκω**, στάθηκα 207 (και ως απρόσ. **στέκει**)

στελεχώνω, στελέχωσα 3

στελεχώνομαι, στελεχώθηκα, στελεχωμένος 4

στέλνω, έστειλα 208

στέλλομαι, στάληκα, σταλμένος 209

στανάζω, στέναξα 23

στεναχωρώ → δεσ **στενοχωρώ**

στενεύω, στένεψα, στενεμένος 17

στενοχωρώ, στενοχώρησα 73 και

στεναχωρώ, στεναχώρησα 73 και

στεναχωρώ, στεναχώρεσα 76 και

στεναχωράω/στεναχωρώ, στεναχώρεσα 62
στενοχωριέμαι, στενοχωρήθηκα, στενοχωρημένος 59 και

στεναχωριέμαι, στεναχωρήθηκα, στεναχωρημένος 59 και

στεναχωριέμαι, στεναχωρέθηκα, στεναχωρημένος 63 και

στενοχωρούμαι, στενοχωρήθηκα, στενοχωρημένος 74

στέργω, έσπερξα 21

στερεοποιώ, στερεοποίησα 73

στερεοποιούμαι, στερεοποιήθηκα, στερεοποιημένος 74, 75

στερεύω, στέρεψα 17

στερώνω, στερέωσα* 3

στερώνομαι, στερεώθηκα, στερεωμένος 4

στεριώνω, στέριωσα, στεριωμένος* 3

στερώ, στέρησα 73

στερούμαι, στερήθηκα, στερημένος* 74

στεφανώνω, στεφάνωσα 3

στεφανώνομαι, στεφανώθηκα, στεφανωμένος 4

στέφω, έσπεψα 13

στέφομαι, στέφθηκα, εσπεμμένος* 14

σπηλιτεύω, σπηλιτεύσα 19

σπηλιτεύομαι, σπηλιτεύθηκα και σπηλιτεύθηκα 20

σπήνω, έσπησα 1

σπήνομαι, σπήθηκα, σπημένος 2

σπηρίζω, σπήριξα 23

σπηρίζομαι, σπηρίχθηκα (σπάν. σπηρίχθηκα),

σπηριγμένος 24

στιγματίζω, στιγματίσα 33

στιγματίζομαι, στιγματίστηκα, στιγματισμένος 34

σπιλώνω, στίλβωσα 3

σπιλώνομαι, σπιλώθηκα, σπιλωμένος 4

σπιχουργώ, σπιχούρησα 73

στοιβάζω, στοιβαξα 23

στοιβάζομαι, στοιβάχθηκα, στοιβαγμένος 24

στοιχειοθετώ, στοιχειοθέτησα 73

στοιχειοθετούμαι, στοιχειοθετήθηκα, στοιχειοθετημένος 74

στοιχειώνω, στοίχειωσα, στοίχειωμένος* 3

στοιχηθείτε (παράγγελα, από το ρ. **στοιχώ**, που δε χρησιμοποιείται)

στοιχηματίζω, στοιχημάτισα 33

στοιχίζω, στοίχισα 33

στοκάρω, στόκακα και στοκάρισα 53

στοκάρομαι, στοκαρίστηκα, στοκαρισμένος 54

στολίζω, στόλισα 33

στολίζομαι, στολίσθηκα, στολισμένος 34

στομαχιάζω, στομάχισα 35

στομώνω, στόμωσα, στομωμένος 3

σουκάρω, στούκακα και σουκάρισα 53

σουμπίζω, στούμπισα 33 και

σουμπάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), στούμπισα* 70

σουμπίζομαι, σουμπίσθηκα, σουμπισμένος 34

σουμπώνω, στούμπωσα, σουμπωμένος* 3

σουπώνω, στούπωσα, σουπωμένος* 3

στοχάζομαι, στοχάστηκα 36

στραβοκοιτάζω, στραβοκοίταξα 23 και

στραβοκοιτάω (σπάν. στραβοκοιτώ), στραβοκοίταξα 64

στραβολαιμιάζω, στραβολαίμισα 35

στραβολαιμιάζομαι, στραβολαιμιάστηκα 36

στραβομουτσουιάζω, στραβομουτσουιάσα 35

στραβοπατάω (σπάν. στραβοπατώ), στραβοπάτησα, στραβοπατημένος* 58

στραβώνω, στράβωσα 3

στραβώνομαι, στραβώθηκα, στραβωμένος* 4

στραγγαλίζω, στραγγάλισα 33
στραγγαλίζομαι, στραγγάλιστηκα, στραγγαλισμένος 34
στραγγίζω, στράγγισα 33 και
στραγγίζω, στράγγιξα 23
στραγγίζομαι, στραγγίστηκα, στραγγισμένος* 34 και
στραγγίζομαι, στραγγίχτηκα, στραγγισμένος* 24
στραμπουλάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), στραμπούληξα, στραμπουληγμένος* 66
στραπατσάρω, στραπατσάρισα 55
στραπατσάρομαι, στραπατσαρίστηκα, στραπατσαρισμένος 54
στρατεύομαι, στρατεύτηκα και στρατεύθηκα, στρατευμένος 20
στρατοκρατούμαι 74 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
στρατολογώ, στρατολόγησα 73
στρατολογούμαι, στρατολογήθηκα, στρατολογημένος 74
στρατοπεδεύω, στρατοπέδευσα, στρατοπεδευμένος 19
στρεσάρω, στρεσάρισα 55
στρεσάρομαι, στρεσαρίστηκα, στρεσαρισμένος 54
σρέφω, έστρεψα 13
σρέφομαι, στράφηκα, στραμμένος 210
σρίβω, έστριψα 7
σρίβομαι, στρίφτηκα, στριμμένος* 8
στριγγλίζω, στρίγγλισα* 33
στριμώχνω, στριμώχισα 29
στριμώχνομαι, στριμώχτηκα, στριμωγμένος 30
στριφογυρίζω, στριφογύρισα 33 και
στριφογυρνάω/στριφογυρνώ, στριφογύρισα* 70
στριφώνω, στρίφωσα 3
στριφώνομαι, στριφώθηκα, στριφωμένος 4
στροβιλίζω, στροβίλισα* 33
στροβιλίζομαι, στροβιλίστηκα 34
στρογγυλεύω, στρογγύλεψα, στρογγυλεμένος* 17
στρογγυλοκάθομαι, στρογγυλοκάθισα* 160
στρώνω, έστρωσα 3

στρώνομαι, στρώθηκα, στρωμένος 4
στύβω, έστυψα 7
στύβομαι, στύφτηκα, στυμμένος 8
στυλώνω, στύλωσα 3
στυλώνομαι, στυλώθηκα, στυλωμένος 4
συγγενεύω, συγγένεψα 17
συγγράφω, συνέγραψα 13
συγγράφομαι, συγγράφηκα 122
συγκάι(γ)ομαι, συγκάηκα, συγκαμένος 162
συγκάλυπτο, συγκάλυψα 11
συγκάλυπτομαι, συγκάλυφθηκα (σπάν. συγκάλυφτηκα), συγκ(κε)καλυμμένος 12
συγκάλω, συγκάλεσα 76
συγκαλούμαι, συγκλήθηκα 163
συγκαταλέγω, συγκατέλεξα 139
συγκαταλέγομαι, συγκαταλέχθηκα και συγκαταλέχτηκα 140
συγκατανεύω, συγκατένευσα 42
συγκατατίθεμαι, συγκατατέθηκα 138
συγκατοικώ, συγκατοίκησα 73
σύγκειται – σύγκεινται (ως προσ.)
συγκεκριμενοποιώ, συγκεκριμενοποίησα 73
συγκεκριμενοποιούμαι, συγκεκριμενοποιήθηκα, συγκεκριμενοποιημένος 74, 75
συγκεντρώνω, συγκέντρωσα 3
συγκεντρώνομαι, συγκεντρώθηκα, συγκεντρωμένος 4
συγκεφαλαιώνω, συγκεφαλαίωσα 3
συγκινώ, συγκίνησα 73
συγκινούμαι, συγκινήθηκα, συγκινημένος* 74
συγκλίνω* (παρατατ. συνέκλινα) 172 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
συγκλονίζω, συγκλονίσα 33
συγκλονίζομαι, συγκλονίστηκα, συγκλονισμένος 34
συγκοινωνώ* 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
συγκολλώ, συγκόλλησα 60
συγκολλώμαι, συγκολλήθηκα, συγκολλημένος 61
συγκρατάω/συγκρατώ (παρατατ. -ούσα), συγκράτησα 58 και
συγκρατώ, συγκράτησα 73
συγκρατούμαι, συγκρατήθηκα, συγκρατημέ-

νος 74 και
συγκρατιέμαι, συγκρατήθηκα, συγκρατημέ-
 νος 59

συγκρίνω, σύγκρινα και συνέκρινα 172
συγκρίνομαι, συγκρίθηκα* 2

συγκροτώ, συγκρότησα 73
συγκροτούμαι, συγκροτήθηκα, συγκροτημέ-
 νος 74

συγκρούομαι, συγκρούστηκα 41

συγυρίζω, συγύρισα 33
συγυρίζομαι, συγυρίστηκα, συγυρισμένος 34

συγχαίρω, συγχάρηκα 211

συγγέω (παρ.ατατ. συνέχεα) 5 (μόνο στον
 ενεστ. και παρ.ατατ.)

συγγέομαι 6 (μόνο στον ενεστ. και παρ.ατατ.),
 συγκεχμημένος*

συγχρονίζω, συγχρόνισα 33
συγχρονίζομαι, συγχρονίστηκα, συγχρο-
 νισμένος 34

συγχρωτίζομαι, συγχρωτίστηκα, συγχρω-
 τισμένος 34

συγχύζω, σύγχυσα 33
συγχύζομαι, συγχύστηκα, συγχυσμένος 34

συγχωνεύω, συγχώνευσα 19
συγχωνεύομαι, συγχωνεύτηκα και συγχω-
 νεύτηκα, συγχωνευμένος 20

συγχωρώ, συγχώρησα 73 και
συγχωράω/συγχωρώ, συγχώρησα 58 και
συγχωρώ, συγχώρεσα 76 και
συγχωράω/συγχωρώ, συγχώρεσα 62
συγχωρούμαι, συγχωρήθηκα, συγχωρημένος
 74 και

συγχωριέμαι, συγχωρήθηκα, συγχωρημένος
 59 και

συγχωρούμαι, συγχωρέθηκα, συγχωρεμέ-
 νος* 77 και

συγχωριέμαι, συγχωρέθηκα, συγχωρεμένος*
 63

συζητάω/συζητώ, συζήτησα* 58
συζητιέμαι, συζητήθηκα, συζητημένος 59 και
συζητούμαι, συζητήθηκα, συζητημένος* 74
συζώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρ.ατατ.)

συκοφαντώ, συκοφάντησα 73
συκοφαντούμαι, συκοφαντήθηκα, συκοφα-
 ντημένος 74

συλλαβίζω, συλλάβισα 33
συλλαβίζομαι, συλλαβίστηκα, συλλαβισμέ-

νος 34
συλλαμβάνω, συνέλαβα 165
συλλαμβάνομαι, (συνελήφθη - συνελήφθη-
 σαν) 166

συλλέγω, συνέλεξα 139
συλλέγομαι, συλλέχθηκα και συλλέχτηκα,
 (σπ.άν.) συλλεγμένος 140

συλλογίζομαι, συλλογίστηκα, συλλογισμέ-
 νος* 34 και
συλλογιέμαι, συλλογίστηκα, συλλογισμένος*
 173

συλλυπούμαι, συλλυπήθηκα 74

συλώ, σύλησα 73
συλούμαι, συλήθηκα, συλημένος 74

συμβαδίζω, συμβάδισα 33

συμβαίνει, συνέβη(κε) (ως προσ. ή απρόσ.) -
 συμβαίνουν, συνέβησαν / συνέβηκαν (ως
 προσ.)* 145

συμβάλλω, συνέβαλα 146
συμβάλλομαι, συμβλήθηκα, συμβεβλημένος*
 147

συμβιβάζω, συμβίβασα 35
συμβιβάζομαι, συμβιβάστηκα, συμβιβασμέ-
 νος 36

συμβιώνω, συμβίωσα 3

συμβολίζω, συμβόλισα 33
συμβολίζομαι, συμβολίστηκα, συμβολισμέ-
 νος 34

συμβουλεύω, συμβούλεψα 17
συμβουλεύομαι, συμβουλεύτηκα* 18

συμμαζεύω, συμμαζέψα 17
συμμαζεύομαι, συμμαζεύτηκα, συμμαζεμέ-
 νος 18

συμμαχώ, συμμαχησα 73

συμμερίζομαι, συμμερίστηκα 34

συμμετέχω, (συμμετείχα), (να συμμετάσχω)
 190

συμμορφώνω, συμμόρφωσα 3
συμμορφώνομαι, συμμορφώθηκα, συμμορ-
 φωμένος 4

συμπαθώ, συμπάθησα* 73

συμπαραστέκομαι, συμπαραστάθηκα 207

συμπαρασύρω, συμπαρέσυρα 217

συμπάσχω (παρ.ατατ. συνέπασχα) 31 (μόνο

στον ενεστ. και παρατατ.)
συμπεθεριάζω, συμπεθερίασα 35
συμπεραίνω, συμπεράνα 44
συμπεραίνεται (ως απρόσ.)
συμπεριλαμβάνω, συμπεριέλαβα 165
συμπεριλαμβάνομαι, συμπεριλήφθηκα 166
συμπεριφέρομαι, συμπεριφέρθηκα 218
συμπιέζω, συμπίεσα 35
συμπιέζομαι, συμπιέστηκα, συμπιεσμένος 36
συμπίπτω, συνέπεσα 141 (και ως απρόσ. **συμπίπτει**)
συμπλέκομαι, (συνεπλάκη – συνεπλάκησαν) 212
συμπλέω, συνέπλευσα 42
συμπληρώνω, συμπλήρωσα 3
συμπληρώνομαι, συμπληρώθηκα, συμπληρωμένος 4
συμπονώ, συμπόνεσα 76 και **συμπονάω/συμπονώ** (παρατατ. συνήθως -ούσα), συμπόνεσα 62
συμπορεύομαι, συμπορεύτηκα και συμπορεύθηκα 20
συμπράττω, συνέπραξα 27
συμπρωταγωνιστώ, συμπρωταγωνίστηκα 73
συμπύσσω, συνέπτυξα και σύμπτυξα 27
συμπύσσομαι, συμπύχθηκα, συνεπτυγμένος* 28
συμπυκνώνω, συμπύκνωσα 3
συμπυκνώνομαι, συμπυκνώθηκα, συμπυκνωμένος 4
συμφέρει* (παρατατ. συνέφερε) (ως προσ. ή απρόσ.) – συμφέρουσιν (παρατατ. συνέφεραν) (ως προσ.)
συμφιλιώνω, συμφιλίωσα 3
συμφιλιώνομαι, συμφιλιώθηκα, συμφιλιωμένος 4
συμφωνώ, συμφώνησα 73
συμφωνούμαι, συμφωνήθηκα, συμφωνημένος* 74
συμψηφίζω, συμψήφισα 33
συμψηφίζομαι, συμψηφίστηκα, συμψηφισμένος 34
συναγελάζομαι, συναγελάστηκα 36
συνάγω, συνήγαγα* 135

συνάγεται (ως προσ. ή απρόσ.) – συνάγονται (ως προσ.)
συναγωνίζομαι, συναγωνίστηκα 34
συνάζω, σύναξα* 23
συνάζομαι, συνάχτηκα, συναγμένος 24
συναθροίζω, συνάθροισα 33
συναθροίζομαι, συναθροίστηκα, συναθροισμένος 34
συναινώ, συναίνεσα 76
συναιρούμαι, συναιρέθηκα, συνηρημένος* 77
συναισθάνομαι, συναισθάνθηκα 82
συναλλάζω* 23 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
συναλλάσσομαι* 95 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)
συναναστρέφομαι, συναναστράφηκα 210
συναντάω/συναντώ (παρατατ. συνήθως -ούσα), συνάντησα 58
συναντιέμαι, συναντήθηκα* 59 και **συναντώμαι**, συναντήθηκα* 61
συνάπτω, σύναψα και συνήψα 213
συνάπτομαι, συνάφθηκα, συνημμένος* 12
συναρμολογώ, συναρμολόγησα 73
συναρμολογούμαι, συναρμολογήθηκα, συναρμολογημένος* 74
συναρπάζω, συνάρπασα 35
συναρτώ, συνάρτησα 60
συναρτώμαι, συναρτήθηκα, συναρτημένος 61
συνασπίζω, συνάσπισα* 33
συνασπίζομαι, συνασπίστηκα, συνασπισμένος 34
συναχώνομαι, συναχώθηκα, συναχωμένος 4
συ(ν)δαυλιζώ, συ(ν)δαύλισα 33
συνδέω, σύνδεσα και συνέδεσα 5
συνδέομαι, συνδέθηκα, συν(δε)δεμένος 6
συνδιαλέγομαι, συνδιαλέχθηκα 140
συνδικαλιζομαι, συνδικαλίστηκα, συνδικαλισμένος 34
συνδουάζω, συνδύασα 35
συνδουάζομαι, συνδυάστηκα, συνδυασμένος 36
συνεδριάζω, συνεδρίασα 35
συνεισφέρω, συνεισέφερα 217

συνεννοούμαι, συνεννοήθηκα, συνεννοημένος* 74

συνενώνω, συνένωσα 3

συνενώνομαι, συνενώθηκα, συνενωμένος 4

συνεξετάζω, συνεξέτασα 35

συνεξετάζομαι, συνεξετάστηκα 36

συνεπάγεται (παρ.σ. συνεπαγόταν) (ως προσ. ή απρόσ.) – συνεπάγονται (παρ.σ. συνεπαγόταν) (ως προσ.)

συνεπαίρνω, συνεπήρα, συνεπαρμένος 185

συνεργάζομαι, συνεργάστηκα 35

συνερίζομαι, συνερίστηκα 34

συνέρχομαι, συνήλθα 214

συνεταιρίζομαι, συνεταιρίστηκα, συνεταιρισμένος 34

συνετίζω, συνέτισα 33

συνετίζομαι, συνετίστηκα, συνετισμένος 34

συνευρίσκομαι, συνευρέθηκα 153

συνεφέρνω, συνέφερα 226

συνεχίζω, συνέχισα 33 (και ως απρόσ. **συνεχίζω**)

συνεχίζομαι, συνεχίστηκα 34

συνηγορώ, συνηγόρησα 73

συνηθίζω, συνηθισα, συνηθισμένος* 33

συνηθίζεται (ως προσ. ή απρόσ.) – συνηθίζονται (ως προσ.)

συνηχώ, συνήχησα 73

συνθέτω, συνέθεσα και σύνθεσα 137

συντίθεμαι, συντέθηκα 138

συνθηκολογώ, συνθηκολόγησα 73

συνθλίβω, συνέθλιψα 7

συνθλίβομαι, συνθλίφτηκα, συνθλιμμένος 216

συνιστώ, συνέστησα* 158

συνίσταμαι, συστάθηκα* 133

συνιστώ, συνέστησα* 158

συνιστώμαι* 61 (μόνο στον ενεστ.)

συννεφιάζω, συννέφιασα, συννεφιασμένος 35 (και ως απρόσ. **συννεφιάζει**)

συνοδεύω, συνόδεψα 17

συνοδεύομαι, συνοδεύτηκα, συνοδευμένος 18

συνομιλώ, συνομίλησα 73

συνορρεύω 17 (μόνο στον ενεστ.)

συνουσιάζομαι, συνουσιάστηκα 36

συνοφρύνωμαι, συνοφρυνώθηκα, συνοφρυνμένος 4

συνοψίζω, συνόψισα 33

συνοψίζομαι, συνοψίστηκα, συνοψισμένος 34

συνταξιδεύω, συνταξίδεψα 17

συνταξιοδοτώ, συνταξιοδότησα 73

συνταξιοδοτούμαι, συνταξιοδοτήθηκα, συνταξιοδοτημένος 74

συνταράζω, συντάραξα* 23

συντάσσω, συντάξα 27

συντάσσομαι, συντάχθηκα και συντάχτηκα, συν(τε)ταγμένος* 28

συντέινω, συνέτεινα 172

συντελώ, συντέλεσα* 76

συντελούμαι, συντελέστηκα, συντελεσμένος* 78

συντηρώ, συντήρησα 73

συντηρούμαι, συντηρήθηκα, συντηρημένος 74

συντομεύω, συντόμεψα και συντόμευσα 17, 19

συντομεύομαι, συντομεύτηκα και συντομεύθηκα, συντομευμένος 20

συντονίζω, συντόνισα 33

συντονίζομαι, συντονίστηκα, συντονισμένος 34

συντρέχω, συνέτρεξα και συνέδραμα 215

συντρίβω, συνέτριψα 7

συντρίβομαι, συντρίφτηκα, συντετριμμένος 216

συντροφεύω, συντρόφεψα 17

συντροφεύομαι, συντροφεύτηκα, συντροφευμένος 18

συντρέγω, συνέφαγα, (να συμπάγω) 221

συνυπάρχω, συνυπήρηξα 223

συνυπολογίζω, συνυπολόγισα 33

συνυπολογίζομαι, συνυπολογίστηκα, συνυπολογισμένος 34

συνωθούμαι, συνωθήθηκα 74

συνωμοτώ, συνωμότησα 73

συνωσιζομαι, συνωσιστήκα, συνωσιτισμένος 34

συρράπτω, συνέρραψα, (να συρράψω) 11
συρράπτομαι, (να συρραφώ), συρραμμένος* 90

συρρέω, συνέρρευσα, (να συρρεύσω) 42

συρρικνώνω, συρρίκνωσα 3

συρρικνώνομαι, συρρικνώθηκα, συρρικνωμένος 4

σύρω, έσυρα 217

σύρομαι, σύρθηκα, συρμένος 218

συσκέπτομαι, συσκέφθηκα 12

συσκευάζω, συσκεύασα 35

συσκευάζομαι, συσκευάστηκα, συσκευασμένος 36

συσκοτίζω, συσκοτίσα 33

συσκοτίζομαι, συσκοτίστηκα, (σπάν.) συσκοτισμένος* 34

συσπειρώνω, συσπείρωσα 3

συσπειρώνομαι, συσπειρώθηκα, συσπειρωμένος 4

συσπώμαι, συσπάστηκα 72

συσσωρεύω, συσώρευσα 19

συσσωρεύομαι, συσσωρεύθηκα και συσσωρεύθηκα, συσσωρευμένος 20

συστεγάζομαι, συστεγάστηκα, συστεγασμένος 36

συστέλλω 85 (κυρίως στον ενεστ.)

συστέλλομαι, (να συσταλώ), συνεσταλμένος* 91

συστηματοποιώ, συστηματοποίησα 73

συστηματοποιούμαι, συστηματοποιήθηκα, συστηματοποιημένος 74, 75

συστήνω, σύστησα* 1

συστήνομαι, συστήθηκα, συστημένος* 2

συσφίγγω, συνέσφιξα 21

συσφίγγομαι 22 (κυρίως στον ενεστ.)

συσχετίζω, συσχέτισα 33

συσχετίζομαι, συσχέτιστηκα, συσχετισμένος 34

συχνάζω 35 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

συχωρώ → δεσ **συγχωρώ**

σφαγιάζω, σφαγίασα 35

σφαγιάζομαι, σφαγιάστηκα, σφαιασμένος 36

σφαδάζω, σφάδασα 35

σφάζω, έσφαξα 23

σφάζομαι, σφάχτηκα, σφαγμένος 24

σφαλιζώ, σφάλισα* 33 και

σφαλίζω, σφάλιξα* 23

σφαλιζομαι, σφαλίστηκα, σφαλισμένος 34 και

σφαλιζομαι, σφαλίχτηκα, σφαλιγμένος 24

σφάλλω, έσφαλα, εσφαλμένος* 233

σφετερίζομαι, σφετερίστηκα 34

σφηνώνω, σφήνωσα 3

σφηνώνομαι, σφηνώθηκα, σφηνωμένος 4

σφιγγώ, έσφιξα 21

σφιγγομαι, σφιχτήκα, σφιγμένος 22

σφουγγαρίζω, σφουγγάρισα 33

σφουγγαρίζομαι, σφουγγαρίστηκα, σφουγγαρισμένος 34

σφουγγίζω, σφουγγίσα 33

σφουγγίζομαι, σφουγγίστηκα, σφουγγισμένος 34

σφραγίζω, σφράγισα 33

σφραγίζομαι, σφραγίστηκα, σφραγισμένος 34

σφύζω 33 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

σφυρηλατώ, σφυρηλάτησα 73

σφυρηλατούμαι, σφυρηλατήθηκα, σφυρηλατημένος 74

σφυρίζω, σφύριξα 23 και

σφυράω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), σφύριξα* 70

σφυρίζομαι, σφυρίχτηκα* 24

σφυροκοπάω/σφυροκοπώ (παρατατ. συνήθως -ούσα), σφυροκόπησα 58

σφυροκοπιέμαι, σφυροκοπήθηκα, σφυροκοπημένος 59

σχεδιάζω, σχεδίασα 35

σχεδιάζομαι, σχεδιάστηκα, σχεδιασμένος 36

σχετίζω, σχέτισα* 33

σχετίζομαι, σχετίστηκα, σχετισμένος* 34

σχηματίζω, σχημάτισα 33

σχηματίζομαι, σχηματίστηκα, σχηματισμένος 34

σχηματοποιώ, σχηματοποίησα 73

σχηματοποιούμαι, σχηματοποιήθηκα, σχηματοποιημένος 74, 75

σχίζω → δεσ **σκίζω**

σκολάω (σπάν. σχολώ) και **σκολάω**, σχόλασα

και σκόλασα* 68
σχολιάζω, σχολίασα 35
σχολιάζομαι, σχολιάστηκα, σχολιασμένος 36
σχολνάω → δεξ **σχολάω**
σώζω, έσωσα 3
σώζομαι, σώθηκα, σωσμένος 4
σώνω, έσωσα* 3
σώνομαι, σώθηκα, σω(σ)μένος* 4 (και ως α-
 πρόσ. **σώνει**)

σωπαίνω, σώπασα 52
σωρεύω, σώρευσα 19
σωρεύομαι, σωρεύτηκα και σωρεύθηκα, σω-
 ρευμένος 20
σωριάζω, σώριασα 35
σωριάζομαι, σωριάστηκα, σωριασμένος 36
σωφρονίζω, σωφρόνισα 33
σωφρονίζομαι, σωφρονίστηκα, σωφρονισμέ-
 νος 34

T

ταγγίζω, τάγγισα, ταγγισμένος 33
τάζω, έταξα 23
ταίζω, τάισα 33
ταίζομαι, ταίστηκα, ταϊσμένος 34
ταιριάζω, ταίριασα, ταιριασμένος* 35 και
ταιριάζω, ταίριαξα, ταιριασμένος* 23 (και ως
 απρόσ. **ταιριάζει**)
τακτοποιώ, τακτοποίησα 73
τακτοποιούμαι, τακτοποιήθηκα, τακτοποιη-
 μένος 74, 75
ταλαιπωρώ, τάλαιπώρησα 73
ταλαιπωρούμαι, τάλαιπωρήθηκα, τάλαιπω-
 ρημένος* 74
ταλανίζω, τάλανισα 33
ταλανίζομαι, τάλανίστηκα, τάλανισμένος 34
ταλαντεύομαι, τάλαντεύτηκα και τάλαντεύ-
 θηκα 20
ταμπουρώνομαι, ταμπουρώθηκα, ταμπουρω-
 μένος 4
τανύζομαι, τανύστηκα, τανυσμένος* 34
ταξιδεύω, ταξίδεψα, ταξιδεμένος* 17
ταξινομώ, ταξινόμησα 73
ταξινομούμαι, ταξινομήθηκα, ταξινομημένος
 74
ταπεινώνω, ταπεινώσα 3

ταπεινώνομαι, ταπεινώθηκα, ταπεινωμένος 4
ταπώνω, τάπωσα 3
ταπώνομαι, ταπώθηκα, ταπωμένος 4
ταράζω, τάραξα 23
ταράζομαι, τaráχηκα, ταραγμένος 24
ταρακουνάω (σπάν. ταρακουνώ), ταρακού-
 νησα 58
ταρακουνιέμαι, ταρακουνήθηκα, ταρακουνη-
 μένος 59
ταριχεύω, ταρίχευσα και ταρίχεψα 19, 17
ταριχεύομαι, ταριχεύτηκα και ταριχεύθηκα,
 ταριχευμένος 20
τάσσομαι, τάχθηκα και τάχτηκα, ταγμένος* 28
ταυτίζω, ταύτισα 33
ταυτιζομαι, ταυτίστηκα, ταυτισμένος 34
ταυτολογώ 73 (κυρίως στον ενεστ. και παρα-
 τατ.)
ταχταρίζω, ταχτάρισα 33
ταχυδρομώ, ταχυδρόμησα 73
ταχυδρομούμαι, ταχυδρομήθηκα, ταχυδρο-
 μημένος 74
τεζάρω, τέζαρα και τεζάρισα, τεζαρισμένος
 53
τείνω, έτεινα, τεταμένος* 172
τειχίζω, τείχισα 33

τειχίζομαι, τειχίστηκα, τειχισμένος 34
τεκμηριώνω, τεκμηριώσα 3
τεκμηριώνομαι, τεκμηριώθηκα, τεκμηριωμένος 4
τεκνοποιώ, τεκνοποίησα 73
τελειοποιώ, τελειοποίησα 73
τελειοποιούμαι, τελειοποιήθηκα, τελειοποιημένος 74, 75
τελειώνω, τέλειωσα και τελείωσα, τελειωμένος 3
τελεσφορώ, τελεσφόρησα 73
τελεύω, τέλεψα* 17
τελματώνω, τελματώσα 3
τελματώνομαι, τελματώθηκα, τελματωμένος 4
τελώ, τέλεσα 76
τελούμαι, τελέστηκα, τετελεσμένος* 78
τεμαχίζω, τεμάχισα 33
τεμαχίζομαι, τεμαχίστηκα, τεμαχισμένος 34
τέμνω* 1 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
τέμνομαι 2 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
τεμπελιάζω, τεμπέλιασα 35
τεντώνω, τέντωσα 3
τεντώνομαι, τεντώθηκα, τεντωμένος 4
τερεπίζω, τερέπισα 33
τερματίζω, τερμάτισα 33
τερματίζομαι, τερματίστηκα, τερματισμένος 34
τέρπω, έτερψα 9
τέρπομαι 10 (μόνο στον ενεστ.)
τετραγωνίζω, τετραγωνίσα 33
τετραγωνίζομαι, τετραγωνίστηκα, τετραγωνισμένος 34
τετραπλασιάζω, τετραπλασίασα 35
τετραπλασιάζομαι, τετραπλασιάστηκα, τετραπλασιασμένος 36
τηγανίζω, τηγάνισα 33
τηγανίζομαι, τηγανίστηκα, τηγανισμένος 34
τηλεγραφώ, τηλεγράφησα 73
τηλεφωνώ, τηλεφώνησα 73 και
τηλεφωνάω/τηλεφωνώ, τηλεφώνησα 58
τηλεφωνιέμαι, τηλεφωνήθηκα* 59
τηρώ, τήρησα* 73
τηρούμαι, τηρήθηκα, τηρημένος 74

τιθάσεύω, τιθάσεψα και τιθάσευσα, τιθάσευμένος* 17, 19
τίθεμαι → δεσ **θέτω**
τιμάω/τιμώ (παρατατ. -ούσα), τίμησα 58
τιμώμαι, τιμήθηκα, τιμημένος* 61
τιμώρω, τιμώρησα 73
τιμωρούμαι, τιμωρήθηκα, τιμωρημένος 74
τινάζω, τίναξα 23
τινάζομαι, τινάχτηκα, τιναγμένος 24
τιπιβίζω, τιπίβισα 33
τιπλοφορώ, τιπλοφόρησα 73
τιπλοφορούμαι, τιπλοφορήθηκα, τιπλοφορημένος 74
τοιχοκολλώ, τοιχοκόλλησα 60
τοιχοκολλώμαι, τοιχοκολλήθηκα, τοιχοκολλημένος 61
τοκίζω, τόκισα 33
τοκίζομαι, τοκίστηκα, τοκισμένος 34
τολμάω/τολμώ, τόλμησα* 58
τονίζω, τόνισα 33
τονίζομαι, τονίστηκα, τονισμένος 34
τονώνω, τόνωσα 3
τονώνομαι, τονώθηκα, τονωμένος 4
τοξεύω, τόξεψα και τόξευσα 17, 19
τοποθετώ, τοποθέτησα 73
τοποθετούμαι, τοποθετήθηκα, τοποθετημένος* 74
τορνεύω, τórνεψα και τórνευσα 17, 19
τορνεύομαι, τορνεύτηκα, τορνε(υ)μένος 18
τορπιλίζω, τορπίλισα 33
τορπιλίζομαι, τορπιλίστηκα, τορπιλισμένος 34
τουμπάρω, τούμπαρα και τουμπάρισα, τουμπαρισμένος 53
τουρλώνω, τούρλωσα 3
τουρλώνομαι, τουρλώθηκα, τουρλωμένος 4
τουρτουρίζω, τουρτούρισα 33
τουφεκίζω → δεσ **ντουφεκίζω**
τραβάω/τραβώ, τράβηξα 66
τραβιέμαι, τραβήχτηκα, τραβηγμένος 67
τραβολογάω (σπάν. τραβολογώ, παρατατ. συνήθως -ούσα), τραβολόγησα 58
τραβολογιέμαι, τραβολογήθηκα 59

τραγανίζω, τραγάνισα 33

τραγουδάω/τραγουδώ, τραγούδησα 58

τραγουδιέμαι, τραγουδήθηκα, τραγουδισμένος 59

τρακάρω, τράκαρα και τρακάρισα, τρακαρισμένος* 53

τραντάζω, τράνταξα 23

τραντάζομαι, τραντάχτηκα, τρανταγμένος 24

τραπεζώνω, τραπέζωσα* 3

τρατάρω, τράταρα και τρατάρισα* 53

τραυλίζω, τραύλισα 33

τραυματίζω, τραυμάτισα 33

τραυματίζομαι, τραυματίστηκα, τραυματισμένος 34

τραχύνω, τράχυνα 48

τραχύνομαι, τραχύνθηκα 49

τρεκλίζω → δεσ **τρικλίζω**

τρελαίνω, τρέλανα 44

τρελαίνομαι, τρελάθηκα, τρελαμένος 45

τρεμοσβήνω 1 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)

τρεμουλιάζω, τρεμουλίασα 35 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

τρέμω* 1 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

τρενάρω, τρέναρα και τρενάρισα 53

τρέπω, έτρεψα 9

τρέπομαι, τράπηκα 180

τρέφω, έθρεψα 219

τρέφομαι, τράφηκα και θράφηκα, θρεμμένος 220

τρέχω, έτρεξα* 31

τριβελίζω, τριβέλισα 33

τρίβω, έτριψα 7

τρίβομαι, τρίφτηκα, τριμμένος* 8

τριγυρίζω, τρυγύρισα, τριγυρισμένος 33 και **τριγυρνάω/τριγυρνώ**, τριγύρισα, τριγυρισμένος* 70

τρίζω, έτριξα 23

τρικλίζω, τρίκλισα 33

τριπλασιάζω, τριπλασίασα 35

τριπλασιάζομαι, τριπλασιάστηκα, τριπλασιασμένος 36

τριτώνω, τρίτωσα 3

τρομάζω, τρόμαξα, τρομαγμένος 23

τρομοκρατώ, τρομοκράτησα 73

τρομοκρατούμαι, τρομοκρατήθηκα, τρομοκρατημένος* 74

τροποποιώ, τφφροποποίησα 73

τροποποιούμαι, τροποποιήθηκα, τροποποιημένος 74, 75

τροφοδοτώ, τροφοδότησα 73

τροφοδοτούμαι, τροφοδοτήθηκα, τροφοδοτημένος 74

τροχιζώ, τρόχισα 33

τροχιζομαι, τροχίστηκα, τροχισμένος 34

τρυγάω/τρυγώ (παρατατ. συνήθως -ούσα), τρύγησα 58

τρυγιέμαι, τρυγήθηκα, τρυγιμένος 59

τρυπάω/τρυπώ, τρύπησα 58

τρυπιέμαι, τρυπήθηκα, τρυπιμένος 59

τρυπώνω, τρύπωσα 3

τρυπώνομαι, τρυπήθηκα, τρυπωμένος* 4

τρώω (σπάν. τρώγω), έφαγα 221

τρώγομαι, φαγώθηκα, φαγωμένος 222

τσακίζω, τσάκισα 33

τσακίζομαι, τσακίστηκα, τσακισμένος 34

τσακώνω, τσάκωσα* 3

τσακώνομαι, τσακώθηκα, τσακωμένος* 4

τσαλαβουτάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), τσαλαβούτησα 58 και

τσαλαβουτάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), τσαλαβούτηξα 66

τσαλακώνω, τσαλάκωσα* 3

τσαλακώνομαι, τσαλακώθηκα, τσαλακωμένος 4

τσαλαπατάω (χωρίς τύπο τσαλαπατώ), τσαλαπάτησα 58

τσαλαπατιέμαι, τσαλαπατήθηκα, τσαλαπατημένος 59

τσαμπουνάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ) 58 (μόνο στον ενεστ.)

τσα(ν)τίζω, τσά(ν)τισα 33

τσα(ν)τίζομαι, τσα(ν)τίστηκα, τσα(ν)τισμένος 34

τσεβδίζω, τσεβδισα 33

τσεκάρω, τσεκαρα και τσεκάρισα 53

τσεκάρομαι, τσεκαρίστηκα, τσεκαρισμένος 54

τσεκουρώνω, τσεκούρωσα 3

τσεπώνω, τσέπωσα 3
τσιγαρίζω, τσιγάρισα 33
τσιγαρίζομαι, τσιγαρίστηκα, τσιγαρισμένος 34
τσιγκλάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), τσίγκλησα 58
τσιγκουνεύομαι, τσιγκουνεύτηκα 18
τσιλημπουρδίζω, τσιλημπούρδισα 33 και **τσιλημπουρδάω** (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), τσιλημπούρδισα* 70
τσιμπάω (σπάν. τσιμπώ), τσίμπησα 58
τσιμπιέμαι, τσιμπήθηκα, τσιμπημένος 59
τσιμπλιάζω, τσίμπλιασα, τσιμπλιασμένος 35
τσιμπολογάω (σπάν. τσιμπολογώ), τσιμπολόγησα 58
τσινάω (χωρίς τύπο τσινώ), τσίνησα 58
τσιρίζω, τσίριξα 23
τσιτσιρίζω, τσιτσιρίσα 33
τσιτώνω, τσίτωσα 3
τσιτώνομαι, τσιτώθηκα, τσιτωμένος 4
τσοντάρω, τσόνταρα και τσοντάρισα 53
τσουβαλιάζω, τσουβάλιασα 35
τσουβαλιάζομαι, τσουβαλιάστηκα, τσουβαλιασμένος 36

τσουγκρίζω, τσούγκρισα 33
τσουγκρίζομαι, τσουγκρίστηκα, τσουγκρισμένος 34
τσούζω, έτσουξα 23 (και ως απρόσ. **τσούζει**)
τσουλάω (χωρίς τύπο τσουλώ), τσούλησα 58
τσουρουφλίζω, τσουρουφλίσα 33
τσουρουφλίζομαι, τσουρουφλίστηκα, τσουρουφλισμένος 34
τυλίγω, τύλιξα 21
τυλίγομαι, τυλίχτηκα, τυλιγμένος 22
τυλώνω, τύλωσα 3
τυμπανίζω, τυμπάνισα 33
τυποποιώ, τυποποίησα 73
τυποποιούμαι, τυποποιήθηκα, τυποποιημένος 74, 75
τυπώνω, τύπωσα 3
τυπώνομαι, τυπώθηκα, τυπωμένος 4
τυραννάω/τυραννώ, τυράννησα 58
τυραννιέμαι, τυραννήθηκα, τυραννισμένος 59
τυφλώνω, τύφλωσα 3
τυφλώνομαι, τυφλώθηκα, τυφλωμένος 4
τυχαίνει, έτυχε (ως προσ. ή απρόσ.) – τυχαίνουν, έτυχαν (ως προσ.)* 148

Υ

υγιαίνω 44 (μόνο στον ενεστ.)
υγραίνω, ύγρανα 44
υγραίνομαι, υγράνθηκα 46
υγροποιώ, υγροποίησα 73
υγροποιούμαι, υγροποιήθηκα, υγροποιημένος 74, 75
υδρεύομαι, υδρεύτηκα (σπάν. υδρεύθηκα) 20
υιοθετώ, υιοθέτησα 73
υιοθετούμαι, υιοθετήθηκα, υιοθετημένος 74
υλοποιώ, υλοποίησα 73
υλοποιούμαι, υλοποιήθηκα, υλοποιημένος 74, 75

υμνολογώ, υμνολόγησα 73
υμνώ, ύμνησα 73
υμνούμαι, υμνήθηκα, υμνημένος 74
υπάγομαι, (υπάχθηκα) 136
υπαγορεύω, υπαγόρευσα (σπάν. υπαγόρεψα) 19, 17
υπαγορεύομαι, υπαγορεύτηκα και υπαγορεύθηκα, υπαγορευμένος 20
υπαινίσσομαι, υπαινίχθηκα 28
υπακούω, υπάκουσα* 83
υπαναχωρώ, υπαναχώρησα 73

υπάρχω, υπήρξα* 223
υπεισέρχομαι, υπεισήλθα 214
υπεκμισθώνω, υπεκμίσθωσα 3
υπεκμισθώνομαι, υπεκμισθώθηκα, υπεκμισθωμένος 4
υπενθυμίζω, υπενθύμισα 33
υπενθυμίζεται (ως απρόσ.)
υπενοικιάζω, υπενοικίασα 35
υπενοικιάζομαι, υπενοικιάστηκα, υπενοικιασμένος 36
υπεξαιρώ, υπεξαίρεσα 76
υπεξαιρούμαι, υπεξαίρεθηκα 77
υπερακοντίζω, υπερακόντισα 33
υπερακοντίζομαι, υπερακοντίστηκα 34
υπεραμύνομαι, υπεραμύνθηκα 49
υπερασπίζω, υπεράσπισα* 33 και
υπερασπίζομαι, υπερασπίστηκα* 34
υπερβαίνω, (υπερέβη – υπερέβησαν), (να υπερβώ) 145
υπερβάλλω, υπερέβαλα* 146
υπερεκτιμάω/υπερεκτιμώ (παρατατ. -ούσα), υπερεκτίμησα 58
υπερεκτιμώμαι, υπερεκτιμήθηκα, υπερεκτιμημένος 61
υπερέχω 154 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
υπερθεματίζω, υπερθεμάτισα 33
υπερθερμαίνω, υπερθέριμανα 44
υπερθερμαίνομαι, υπερθερμάνθηκα, υπερθερμασμένος 46
υπερισχίζω, υπερίσχυσα 5
(υπερκερώ), υπερκέρασα* 71
(υπερκερώμαι), υπερκεράστηκα, υπερκερασμένος* 72
υπερνικώ, υπερνίκησα* 60
υπερνικώμαι, υπερνικήθηκα 61
υπερπηδώνω, υπερπήδησα* 60
υπερπηδώνομαι, υπερπηδήθηκα 61
υπερσιτίζω, υπερσίτισα 33
υπερσιτίζομαι, υπερσιτίστηκα, υπερσιτισμένος 34
υπερτερώνω 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
υπερτιμάω/υπερτιμώ (παρατατ. -ούσα),

υπερτίμησα 58
υπερτιμώμαι, υπερτιμήθηκα, υπερτιμημένος 61
υπερφαλαγγίζω, υπερφαλάγγισα 33
υπερφαλαγγίζομαι, υπερφαλαγγίστηκα, υπερφαλαγγισμένος 34
υπερφορτώνω, υπερφόρτωσα 3
υπερφορτώνομαι, υπερφορτώθηκα, υπερφορτωμένος 4
υπερψηφίζω, υπερψήφισα 33
υπερψηφίζομαι, υπερψηφίστηκα, υπερψηφισμένος 34
υψηρετώ, υψηρέτησα 73
υψηρετούμαι, υψηρέτηθηκα 74
υπνοβατώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
υπνωτίζω, υπνώτισα 33
υπνωτίζομαι, υπνωτίστηκα, υπνωτισμένος 34
υποασπασχολούμαι 74 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
υποβαθμίζω, υποβάθμισα 33
υποβαθμίζομαι, υποβαθμίστηκα, υποβαθμισμένος 34
υποβάλλω, υπέβαλα 146
υποβάλλομαι, υποβλήθηκα 147
υποβαστάζω 23 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
υποβαστάζομαι 24 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
υποβιβάζω, υποβίβασα 35
υποβιβάζομαι, υποβιβάστηκα, υποβιβασμένος 36
υποβλέπω 9 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
υποβόσκω* 152 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
υπογραμμίζω, υπογράμμισα 33
υπογραμμίζομαι, υπογραμμίστηκα, υπογραμμισμένος 34
υπογράφω, υπέγραψα (σπάν. υπόγραψα) 13
υπογράφομαι, υπογράφ(τ)ηκα, υπο(γ)γραμμένος* 122
υποδαυλίζω, υποδαύλισα 33
υποδαυλίζομαι, υποδαυλίστηκα, υποδαυλισμένος 34
υποδεικνύω, επέδειξα 87 και (σπάν.) **υποδείχνω**, επέδειξα 29

υποδεικνύομαι, υποδείχθηκα και υποδείχτηκα 88 και (σπάν.) **υποδείχνομαι**, υποδείχτηκα 30
υποδέχομαι, υποδέχτηκα και υποδέχθηκα 32
υποδηλώνω, υποδήλωσα 3
υποδηλώνομαι, υποδηλώθηκα, υποδηλωμένος 4
υποδιαιρώ, υποδιάρεσα 76
υποδιαιρούμαι, υποδιαιρέθηκα, υποδιαιρέμένος 77
υποδουλώνω, υποδούλωσα 3
υποδουλώνομαι, υποδουλώθηκα, υποδουλωμένος 4
υποδύομαι, υποδύθηκα 6
υποθάλλω, υπέθαλπα 9
υποθάλλομαι 10 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
υποθέτω, υπέθεσα 137
υποτίθεται, (να υποτεθεί)* (ως απρόσ.)
υποθηκεύω, υποθήκευσα 19
υποθηκεύομαι, υποθηκεύτηκα (σπάν. υποθηκεύθηκα), υποθηκευμένος 20
υποκαθιστώ, υποκατέστησα 158
υποκαθίσταμαι, υποκαταστάθηκα 133
υπόκειμαι* 159 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
υποκινώ, υποκίνησα 73
υποκινούμαι, υποκινήθηκα, υποκινήμένος 74
υποκλέπτω, υπέκλεψα 11
υποκλέπτομαι, υποκλάπηκα 224
υποκλίνομαι, υποκλίθηκα 2
υποκρίνομαι, υποκρίθηκα 2
υποκρύπτω, υπέκρυψα 11
υποκρύπτομαι 12 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
υποκύπτω, υπέκυψα 11
υπολείπομαι 10 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
υπολήπτομαι 12 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
υπολογίζω, υπολόγισα 33
υπολογίζομαι, υπολογίστηκα, υπολογισμένος 34
υπομένω, επέμεινα 178

υπομνηματίζω, υπομνημάτισα 33
υπομνηματίζομαι, υπομνηματίστηκα, υπομνηματισμένος 34
υπονομεύω, υπονόμεισα 19
υπονομεύομαι, υπονομεύτηκα και υπονομεύθηκα, υπονομειμένος 20
υπονοώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
υπονοείται (ως προσ. ή απρόσ.) – υπονοούνται (ως προσ.)
υποπίπτω, υπέπεσα 141
υποπτεύομαι, υποπτεύτηκα και υποπτεύθηκα 20
υποσιτίζω, υποσίτισα 33
υποσιτίζομαι, υποσιτίστηκα, υποσιτισμένος 34
υποσκάπτω, υπέσκαψα 11
υποσκάπτομαι, (υποσκά[φ]τηκα)* 90
υποσκελίζω, υποσκελίσα 33
υποσκελίζομαι, υποσκελίστηκα, υποσκελισμένος 34
υποστηρίζω, υποστήριξα 23
υποστηρίζομαι, υποστηρίχτηκα (σπάν. υποστηρίχθηκα), υποστηριγμένος 24
υποστυλώνω, υποστύλωσα 3
υποστυλώνομαι, υποστυλώθηκα, υποστυλωμένος 4
υπόσχομαι, υποσχέθηκα* 169
υποτάσσω, υπέταξα 27
υποτάσσομαι, υποτάχθηκα και υποτάχτηκα, υποταγμένος 28
υποτιμάω/υποτιμώ (παρατατ. -ούσα), υποτίμησα 58
υποτιμώμαι, υποτιμήθηκα, υποτιμημένος 61
υποτροπιάζω, υποτροπίασα 35
υποφέρω, υπέφερα (σπάν. υπόφερα)* 217
υποφώσκω* 152 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
υποχρεούμαι* 130 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
υποχρέωνω, υποχρέωσα 3
υποχρεώνομαι, υποχρεώθηκα, υποχρεωμένος 4
υποχωρώ, υποχώρησα 73
υποψιάζομαι, υποψιάστηκα, υποψιασμένος* 36

υστερώ, υστέρησα 73
υφαίνω, ύφανα 44
υφαίνομαι, υφάνθηκα, υφασμένος 46

υφίσταμαι, (υπέστη – υπέστησαν)* 159
υψώνω, ύψωσα 3
υψώνομαι, υψώθηκα, υψωμένος 4

Φ

φαγώνομαι, φαγώθηκα, φαγωμένος* 4
φαιδρύνω, φαιδρυνα 48
φαιδρύνομαι, φαιδρύνθηκα 49
φαίνομαι, φάνηκα* 225 (και ως απρόσ. φαίνεται)
φακελώνω, φακέλωσα 3
φακελώνομαι, φακελώθηκα, φακελωμένος 4
φαλιρίζω, φαλίρισα, φαλιρισμένος 33
φαλκιδεύω, φαλκίδευσσα και φαλκίδεψα 19, 17
φαλκιδεύομαι, φαλκιδεύτηκα (σπάν. φαλκιδεύθηκα), φαλκιδευμένος 20
φαλτσάρω, φαλτσάρισα 55
φανατίζω, φανάτισα 33
φανατίζομαι, φανατίστηκα, φανατισμένος 34
φανερώνω, φανέρωσα 3
φανερώνομαι, φανερώθηκα, φανερωμένος 4
φαντάζομαι, φαντάστηκα, φαντασμένος* 36
φαντάζω, φάνταξα* 23
φантаσιώνω, φαντασίωσα 3
φαρδαίνω, φάρδυνα 47
φαρμακώνω, φαρμάκωσα 3
φαρμακώνομαι, φαρμακώθηκα, φαρμακωμένος 4
φασκελώνω, φασκέλωσα 3
φασκελώνομαι, φασκελώθηκα, φασκελωμένος 4
φασκιώνω, φάσκωσα 3
φασκιώνομαι, φασκιώθηκα, φασκιωμένος 4
φάσκω (εύχρηστο στην έκφρ. φάσκω και αντιφάσκω)

φατριάζω, φατρίασα 35
φεγγίζω, φέγγισα 33
φεγγοβολάω/φεγγοβολώ (παρατατ. συνηθως -ούσα), φεγγοβόλησα 58 και
φεγγοβολώ, φεγγοβόλησα 73
φέγγω, έφεξα* 21 (και ως απρόσ. φέγγει)
φελάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ)* 58 (μόνο στον ενεστ.)
φέρνω, έφερα* 226
φέρνομαι, φέρθηκα, φερμένος* 227
φέρω, έφερα* 217
φέρομαι, φέρθηκα* 218
φесώνω, φέσωσα 3
φесώνομαι, φесώθηκα, φесωμένος 4
φεύγω, έφυγα 228
φημιζομαι 34 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.), φημισμένος*
φθάνω → δεσ **φτάνω**
φθειρώ, έφθειρα 217
φθειρόμαι, φθάρθηκα, φθαρμένος 229
φθίνω* 172 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
φθονώ, φθόνησα 73
φθονούμαι 74 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
φιγουράρω, φιγουράρισα 55
φιλάω/φιλώ, φιλησα* 58
φιλιέμαι, φιλήθηκα, φιλημένος* 59
φιλεύω, φίλεψα, φιλεμένος 17
φιλιώνω, φίλωσα, φιλιωμένος 3

φιλοδοξώ, φιλοδόησα 73
φιλονικώ, φιλονίκησα 73
φιλοξενώ, φιλοξένησα 73
φιλοξενούμαι, φιλοξενήθηκα, φιλοξενημένος 74
φιλοσοφώ, φιλοσόφησα, φιλοσοφημένος* 73
φιλοτεχνώ, φιλοτέχνησα 73
φιλοτεχνούμαι, φιλοτεχνήθηκα, φιλοτεχνημένος 74
φιλοτιμούμαι, φιλοτιμήθηκα 74 και
φιλοτιμιέμαι, φιλοτιμήθηκα 59
φιλτράρω, φιλτραρα και φιλτράρισα 53
φιλτράρομαι, φιλτραρίστηκα, φιλτραρισμένος 54
φιμώνω, φίμωσα 3
φιμώνομαι, φιμώθηκα, φιμωμένος 4
φιξάρω, φιξάρισα 55
φιξάρομαι, φιξαρίστηκα, φιξαρισμένος 54
φλέγομαι 22 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
φλερτάρω, φλερταρα και φλερτάρισα 53
φλιτάρω, φλιτάρισα 55
φλογίζω, φλόγισα 33
φλογίζομαι, φλογίστηκα, φλογισμένος 34
φλομώνω, φλόμωσα, φλομωμένος 3
φλυαρώ, φλυάρησα 73
φοβάμαι (σπάν. φοβούμαι), φοβήθηκα, φοβισμένος* 79
φοβερίζω, φοβέρισα 33
φοβίζω, φόβισα, φοβισμένος 33
φοβούμαι → δεξ **φοβάμαι**
φοδράρω, φοδράρισα 55
φοδράρομαι, φοδραρίστηκα, φοδραρισμένος 54
φοιτώ, φοίτησα* 60
φονεύω, φόνευσα 19
φονεύομαι, φονεύτηκα και φονεύθηκα, φονευμένος 20
φοράω/φορώ, φόρεσα* 62
φοριέμαι, φορέθηκα, φορεμένος 63
φορμάρω, φορμάρισα 55
φορμάρομαι, φορμαρίστηκα, φορμαρισμένος 54
φορολογώ, φορολόγησα* 73

φορολογούμαι, φορολογήθηκα, φορολογημένος* 74
φορτίζω, φόρτισα 33
φορτίζομαι, φορτίστηκα, φορτισμένος 34
φορτσάρω, φορτσάρισα 55
φορτώνω, φόρτωσα 3
φορτώνομαι, φορτώθηκα, φορτωμένος 4
φουμάρω, φούμαρα και φουμάρισα 53
φουντάρω, φούνταρα και φουντάρισα, φουνταρισμένος 53
φουντώνω, φούντωσα, φουντωμένος 3
φουρκίζω, φούρκισα 33
φουρκίζομαι, φουρκίστηκα, φουρκισμένος 34
φουρτουνιάζω, φουρτούνιασα, φουρτουνιασμένος 35
φουσκώνω, φούσκωσα, φουσκωμένος* 3
φράζω, έφραξα 23
φράζομαι, φράχτηκα, φραγμένος* 24
φρακάρω, φράκαρα και φρακάρισα, φρακαρισμένος 53
φρενάρω, φρέναρα και φρενάρισα 53
φρενιάζω, φρένιασα, φρενιασμένος 35
φρεσκάρω, φρέσκαρα και φρεσκάρισα 53
φρεσκάρομαι, φρεσκαρίστηκα, φρεσκαρισμένος 54
φρικιάζω, φρικίασα 35
φρίπτω, έφριξα 27
φρονηματίζω, φρονημάτισα 33
φρονηματίζομαι, φρονηματίστηκα, φρονηματισμένος 34
φρονιμεύω, φρονίμεψα 17
φροντίζω, φρόντισα, φροντισμένος* 33
φρονώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
φρουράω, φρουρήσα 73
φρουρούμαι, φρουρήθηκα, φρουρημένος 74
φρυγανίζω, φρυγάνισα 33
φρυγανίζομαι, φρυγανίστηκα, φρυγανισμένος 34
φταιώ, έφταιξα 230
φτάνω (σπάν. φθάνω), έφτασα (σπάν. έφθασα), φτασμένος* 1 (και ως απρόσ. **φτάνει**)

φταρνίζομαι και **φτερνίζομαι**, φταρνίστηκα και φτερνίστηκα 34
φτερουγίζω, φτερούγισα 33 και **φτερουγάω** (σπάν. φτερουγώ), φτερούγισα* 70
φτηναίνω, φτήνυνα 47
φτιασιδώνομαι, φτιασιδώθηκα, φτιασιδωμένος 4
φτιάχνω, έφτιαξα 29
φτιάχνομαι, φτιάχτηκα, φτιαγμένος 30
φτουράω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), φτούρησα 58
φτυαρίζω, φτυάρισα 33
φτύνω, έφτυσα 1
φτύνομαι, φτύστηκα, φτυσμένος 39
φτωχαίνω, φτώχυνα 47
φυγαδεύω, φυγάδευσα και φυγάδεψα 19, 17
φυγαδεύομαι, φυγαδεύτηκα (σπάν. φυγαδεύτηκα), φυγαδευμένος 20
φυγομαχώ, φυγομάχησα 73
φυλάω, φύλαξα 231
φυλάγομαι, φυλάχτηκα, φυλαγμένος 22
φυλακίζω, φυλάκισα 33
φυλακίζομαι, φυλακίστηκα, φυλακισμένος 34
φυλλομετράω/φυλλομετρώνω, φυλλομέτρησα 58
φυλλοροώνω, φυλλορόρησα 73

φύομαι 6 (μόνο στον ενεστ.)
φυραίνω, φύρανα 44
φυσάω/φυσώ, φύσηξα 66 (και ως απρόσ. **φυσάει**)
φυσομανάω (σπάν. φυσομανών, παρατατ. -ούσα) 58 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
φυτεύω, φύτεψα 17
φυτεύομαι, φυτεύτηκα, φυτεμένος 18
φυτοζώνω 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
φυτρώνω, φύτρωσα, φυτρωμένος 3
φωλιάζω, φώλιασα, φωλιασμένος 35
φωναζώνω, φώναξα 23
φωνασκώνω 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
φωσφορίζω 33 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
φωταγωγώνω, φωταγωγήσα 73
φωταγωγούμαι, φωταγωγήθηκα, φωταγωγημένος 74
φωτίζω, φώτισα 33 (και ως απρόσ. **φωτίζει**)
φωτίζομαι, φωτίστηκα, φωτισμένος* 34
φωτογραφίζω, φωτογράφισα 33
φωτογραφίζομαι, φωτογραφήθηκα, φωτογραφημένος 232
φωτοτυπώνω, φωτοτύπησα 73
φωτοτυπούμαι, φωτοτυπήθηκα, φωτοτυπημένος 74

X

χάβω → δεσ **χάφτω**
χαζεύω, χάζεψα 17
χαζολογώνω (σπάν. χαζολογώ, παρατατ. συνήθως -ούσα), χαζολόγησα 58
χαιδεύω, χάιδεψα 17
χαιδεύομαι, χαιδεύτηκα, χαιδεμένος* 18
χαιδολογώνω (σπάν. χαιδολογώ), χαιδολόγη-

σα 58
χαιδολογιέμαι 59 (κυρίως στον ενεστ. και παρατατ.)
χαίνω 44 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
χαιρετάω/χαιρετώ, χαιρέτησα* 58
χαιρετιέμαι, χαιρετήθηκα* 59
χαιρετίζω, χαιρέτισα* 33
χαιρετίζομαι, χαιρετίστηκα* 34

χαίρομαι, χάρηκα* 225

χαίρω (σε εκφρ. όπως *χαίρω πολύ, χαιρέτε* κτλ.) 211

χαλαρώνω, χαλάρωσα, χαλαρωμένος 3

χαλάω (σπάν. χαλώ), χάλασα, χαλασμένος 68

χαλιναγωγώ, χαλιναγωγήσα 73

χαλιναγωγούμαι, χαλιναγωγήθηκα, χαλιναγωγημένος 74

χαλκεύω, χάλκευσα και χάλκεψα 19, 17

χαλκεύομαι, χαλκεύτηκα και χαλκεύθηκα, χαλκευμένος 20

χαλυβδώνω, χαλύβδωσα 3

χαλυβδώνομαι, χαλυβδώθηκα, χαλυβδωμένος 4

χαμηλώνω, χαμήλωσα, χαμηλωμένος 3

χαμογελάω / χαμογελώ, χαμογέλασα 68

χαμπαρίζω, χαμπάρισα 33 και

χαμπαριάζω, χαμπάριασα 35

χαντακώνω, χαντάκωσα 3

χαντακώνομαι, χαντακώθηκα, χαντακωμένος 4

χάνω, έχασα 1

χάνομαι, χάθηκα, χαμένος 2

χαράζω, χάραξα 23 (και ως απρόσ. **χαράζει**)

χαράζομαι, χαράχτηκα, χαραγμένος 24

χαρακτηρίζω, χαρακτηρίσα 33

χαρακτηρίζομαι, χαρακτηρίστηκα, χαρακτηρισμένος 34

χαρακώνω, χαράκωσα 3

χαρακώνομαι, χαρακώθηκα, χαρακωμένος 4

χαραμίζω, χαράμισα 33

χαραμίζομαι, χαραμίστηκα, χαραμισμένος 34

χαρατσώνω, χαράτσωσα 3

χαρατσώνομαι, χαρατσώθηκα, χαρατσωμένος 4

χαριεντίζομαι, χαριεντίστηκα 34

χαρίζω, χάρισα 33

χαρίζομαι, χαρίστηκα, χαρισμένος* 34

χαριτολογώ, χαριτολόγησα 73

χαρμανιάζω, χαρμάνιασα 35

χαροπαλεύω, χαροπάλεψα 17

χαροποιώ, χαροποίησα 73

χαρτζιλίκωνω, χαρτζιλίκωσα 3

χαρτζιλίκωνομαι, χαρτζιλικώθηκα, χαρτζιλικωμένος 4

χαρτογραφώ, χαρτογράφησα 73

χαρτογραφούμαι, χαρτογραφήθηκα, χαρτογραφημένος 74

χαρτοπαίζω 23 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

χαρτοσημαίνω, χαρτοσήμανα 44

χαρτοσημαίνομαι, χαρτοσημάνθηκα, χαρτοσημασμένος 46

χασκογελάω (σπάν. χασκογελώ) 68 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

χάσκω 152 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

χασμουριέμαι, χασμουρήθηκα 59

χασομεράω (σπάν. χασομερώ), χασομέρησα 58

χαστουκίζω, χαστούκισα 33

χάφτω, έχαψα 15 και

χάβω, έχαψα 7

χαχανίζω, χαχάνισα 33

χέζω, έχεσα 35

χέζομαι, χέστηκα, χεσμένος* 36

χειμάζομαι, χειμάστηκα 36

χειμωνιάζει, χειμώνιασε (ως απρόσ.)

χειραγωγώ, χειραγωγήσα 73

χειραγωγούμαι, χειραγωγήθηκα, χειραγωγημένος 74

χειραφετούμαι, χειραφετήθηκα, χειραφετημένος 74

χειρίζομαι, χειρίστηκα 34

χειροδικώ, χειροδίκησα 73

χειροκροτάω/χειροκροτώ, χειροκρότησα 58 και

χειροκροτώ, χειροκρότησα 73

χειροκροπέμαι, χειροκροπήθηκα 59 και

χειροκροτούμαι, χειροκροπήθηκα 74

χειρονομώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

χειροτερεύω, χειροτέρευσα 17

χειροτονώ, χειροτόνησα 73

χειροτονούμαι, χειροτονήθηκα, χειροτονημένος 74

χειρουργώ, χειρουργήσα 73
 χειρουργούμαι, χειρουργήθηκα, χειρουργη-
 μένος 74
 χηρεύω, χήρεψα 17
 (χιλιάζω), χίλιασα* 35
 χιμάω (σπάν. χιμώ), χίμηξα 66
 χιονίζει, χιόνισε (ως απρόσ.)
 χλευάζω, χλεύασα 35
 χλευάζομαι, χλευάστηκα, χλευασμένος 36
 χλιμιντρίζω, χλιμίντρισα 33
 χλωμιάζω, χλώμισα 35
 χνουδιάζω, χνουδίασα 35
 χολιάζω, χόλιασα, χολιασμένος 35
 χολοσκάω, 206 (μόνο στον ενεστ. και πρτ.)
 χολώνω, χόλωσα 3
 χολώνομαι, χολώθηκα, χολωμένος 4
 χοντραίνω, χόντρινα 47
 χορεύω, χόρεψα 17
 χορεύομαι* 18 (μόνο στον ενεστ. και παρα-
 τατ.)
 χορηγώ, χορήγησα 73
 χορηγούμαι, χορηγήθηκα, χορηγημένος 74
 χοροπηδάω/χοροπηδώ, χοροπήδησα 58 και
 χοροπηδάω/χοροπηδώ, χοροπήδηξα 66
 χοροστατώ, χοροστάτησα 73
 χορταίνω, χόρτασα, χορτασμένος 52
 χορταριάζω, χορτάριασα, χορταριασμένος
 35
 χουγιάζω, χούγιαξα 23
 χουζουρεύω, χουζούρεψα 17
 χουφτώνω, χούφτωσα 3
 χρειάζομαι, χρειάστηκα* 36 (και ως απρόσ.
 [δε] χρειάζεται)

χρεμετίζω, χρεμέτισα 33
 χρεοκοπώ, χρεοκόπησα, χρεοκοπημένος 73
 χρεώνω, χρέωσα 3
 χρεώνομαι, χρεώθηκα, χρεωμένος 4
 χρήξει – χρήζουν* (ως προσ.)
 χρηματίζω, χρημάτισα* 33
 χρηματίζομαι, χρηματίστηκα* 34
 χρησιμεύω, χρησίμεψα 17

χρησιμοποιάω, χρησιμοποίησα 73
 χρησιμοποιοῦμαι, χρησιμοποιήθηκα, χρησι-
 μοποιημένος 74, 75
 χρησιμοδοτώ, χρησιμοδότησα 73
 χρίζω, έχρισα 33
 χρίζομαι, χρίστηκα, χρισμένος 34
 χρονίζω, χρόνισα 33
 χρονογραφώ, χρονογράφησα 73
 χρονολογώ, χρονολόγησα 73
 χρονολογούμαι, χρονολογήθηκα, χρονολο-
 γημένος 74
 χρονομετράω/χρονομετρώ, χρονομέτρησα
 58 και
 χρονομετρώ, χρονομέτρησα 73
 χρονομετρίεμαι, χρονομετρήθηκα, χρονομε-
 τρημένος 59 και
 χρονομετρούμαι, χρονομετρήθηκα, χρονο-
 μετρημένος 74
 χρονοτριβώ 73 (κυρίως στον ενεστ. και πα-
 ρατατ.)
 χρυσίζω 33 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
 χρυσώνω, χρύσωσα 3
 χρυσώνομαι, χρυσώθηκα, χρυσωμένος 4
 χρωματίζω, χρωμάτισα 33
 χρωματίζομαι, χρωματίστηκα, χρωματισμέ-
 νος 34
 χρωστάω/χρωστώ* 58 (μόνο στον ενεστ. και
 παρατατ.)
 χτενίζω, χτένισα 33
 χτενίζομαι, χτενίστηκα, χτενισμένος 34
 χτίζω, έχτισα 33
 χτίζομαι, χτίστηκα, χτισμένος 34
 χτικιάζω, χτίκιασα, χτικιασμένος 35
 χτυπάω/χτυπώ, χτύπησα 58
 χτυπιέμαι, χτυπήθηκα, χτυπημένος 59
 χυλώνω, χύλωσα, χυλωμένος 3
 χύνω, έχυσα 1
 χύνομαι, χύθηκα, χυμένος 2
 χωλαίνω 44 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)
 χωνεύω, χώνεψα 17
 χωνεύομαι, χωνεύτηκα, χωνε(υ)μένος 18
 χώνω, έχωσα 3
 χώνομαι, χώθηκα, χωμένος 4
 χωρατεύω, χωράτεψα 17

χωράω/χωρώ, χώρεσα 62

χωρίζω, χώρισα 33

χωρίζομαι, χωρίστηκα, χωρισμένος 34

Ψ

ψαλιδίζω, ψαλιδίσα 33

ψαλιδίζομαι, ψαλιδίστηκα, ψαλιδιασμένος 34

ψάλλω, έψαλα 233

ψάλλομαι, (ψάλλθηκα), ψαλμένος 234

ψαρεύω, ψάρεψα 17

ψαρεύομαι, ψαρεύτηκα 18

ψαύω, έψαυσα 19

ψάχνω, έψαξα 29

ψάχνομαι, ψάχτηκα, ψαγμένος* 30

ψαχουλεύω, ψαχούλεψα 17

ψέγω, έψεξα 21

ψειριάζω, ψείριασα, ψειριασμένος 35

ψειρίζω, ψείρισα 33

ψεκάζω, ψέκασα 35

ψεκάζομαι, ψεκάστηκα, ψεकाσμένος 36

ψελλίζω, ψέλλισα 33

ψέλνω, έψαλα* 235

ψέλνομαι, (ψάλλθηκα), ψαλμένος* 209

ψευδίζω, ψεύδισα 33

ψευδόμαι 129 (μόνο στον ενεστ. και παρα-
τατ.)

ψευτιζώ, ψεύτισα, ψευτισμένος 33

ψηλαφίζω, ψηλάφισα* 33

ψηλώνω, ψήλωσα 3

πήνω, έψησα 1

πήνομαι, ψήθηκα, ψημένος 2

ψηφάω (δε συνηθίζεται η κλίση σε -ώ), ψήφη-
σα* 58

ψηφίζω, ψήφισα 33

ψηφίζομαι, ψηφίστηκα, ψηφισμένος 34

ψιθυρίζω, ψιθύρισα 33

ψιθυρίζεται (ως απρόσ.)

ψιλοβρέχει (ως απρόσ.)

ψιλοκόβω, ψιλόκοψα, ψιλοκομμένος 7

ψιλοκοσκινίζω, ψιλοκοσκίνισα 33

ψιλοκοσκινίζομαι, ψιλοκοσκινίστηκα, ψιλοκο-
σκινισμένος 34ψιλλολογώ/ψιλλολογώ (παρατατ. συνήθως -
ούσα), ψιλλολόγησα 58 και

ψιλλολογώ, ψιλλολόγησα 73

ψιχαλίζει (ως απρόσ.)

ψοφάω (σπάν. ψοφώ), ψόφησα 58

ψυλλιάζομαι, ψυλλιάστηκα, ψυλλιασμένος 36

ψυχαγωγώ, ψυχαγωγήσα 73

ψυχαγωγούμαι, ψυχαγωγήθηκα, ψυχαγωγη-
μένος* 74

ψυχανεμίζομαι, ψυχανεμίστηκα 34

ψυχολογώ, ψυχολόγησα, ψυχολογημένος* 73

ψυχομαχώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρα-
τατ.)ψυχορραγώ 73 (μόνο στον ενεστ. και παρα-
τατ.)

ψυχραίνω, ψύχρανα 44

ψυχραίνομαι, ψυχρά(ν)θηκα, ψυχραμένος* 45,
46

ψύχω, έψυξα 31

ψύχομαι, ψύχθηκα 32

ψωνίζω, ψώνισα 33

ψωνίζομαι, ψωνίστηκα* 34

ψωριάζω, ψώριασα, ψωριασμένος 35

Ω

ωθώ, ώθησα 73

ωθούμαι, ωθήθηκα 74

ωριμάζω, ωρίμασα, ωριμασμένος 35

ωρύομαι 6 (μόνο στον ενεστ. και παρατατ.)

ωφελώ, ωφέλησα 73

ωφελούμαι, ωφελήθηκα, ωφελημένος 74

ωχριώ, ωχρίασα 71

ΚΛΙΤΙΚΑ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ λύνω λύνεις λύνει λύνομε (σπάν.-ομε) λύνετε λύνουν(ε) ¹	ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ έλυνα έλυνες έλυνε λύναμε λύνατε έλυναν/λύναν(ε) ¹	ΑΟΡΙΣΤΟΣ έλυσα έλυσες έλυσε λύσαμε λύσατε έλυσαν/λύσαν(ε) ¹
ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα λύνω θα λύνεις θα λύνει θα λύνομε (σπάν.-ομε) θα λύνετε θα λύνουν(ε) ¹	ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα λύσω θα λύσεις θα λύσει θα λύσουμε (σπάν.-ομε) θα λύσετε θα λύσουν(ε) ¹	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω λύσει/έχω λυμένο ² ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα λύσει/είχα λυμένο ² ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω λύσει/ θα έχω λυμένο ²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] λύνω λύνεις λύνει λύνομε (σπάν.-ομε) λύνετε λύνουν(ε) ¹	ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] λύσω λύσεις λύσει λύσουμε (σπάν.-ομε) λύσετε λύσουν(ε) ¹	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω λύσει/ έχω λυμένο ²
---	---	--

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — λύνε ³ — — λύνετε —	ΑΟΡΙΣΤΟΣ — λύσε ³ — — λύστε ⁴ —
---	--

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ λύνοντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας λύσει/ έχοντας λυμένο ²
--

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σπάνιοι σε λόγια ρ.
² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (λύνω κάτι).
³ Στα σύνθετα ρ. ανεβαίνει ο τόνος (π.χ. πρόσδεσε, πρόσδεσε).
⁴ Σε λόγια ρ. απαντάται και ο τύπος σε -ετε (π.χ. πρόσδέεστε).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ λύνομαι λύνεσαι λύνεται λυνόμαστε λύνεστε/λυνόσαστε¹ λύνονται</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα λύνομαι θα λύνεσαι θα λύνεται θα λυνόμαστε θα λύνεστε/θα λυνόσαστε¹ θα λύνονται</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ λυνόμουν(α)¹ λυνόσουν(α)¹ λυνόταν(ε)^{1,2} λυνόμαστε/λυνόμασταν¹ λυνόσαστε/λυνόσασταν¹ λύνονταν/λυνόντανε^{1/} λυνόντουσαν¹</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα λυθώ θα λυθείς θα λυθεί θα λυθούμε θα λυθείτε θα λυθούν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ λύθηκα λύθηκες λύθηκε λυθήκαμε λυθήκατε λύθηκαν/λυθήκαν(ε)¹</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω λυθεί/είμαι λυμένος³</p> <p>ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα λυθεί/ήμουν λυμένος³</p> <p>ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω λυθεί/ θα είμαι λυμένος³</p>
--	---	---

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] λύνομαι λύνεσαι λύνεται λυνόμαστε λύνεστε/λυνόσαστε¹ λύνονται</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] λυθώ λυθείς λυθεί λυθούμε λυθείτε λυθούν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω λυθεί/ είμαι λυμένος³</p>
--	--	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — λύνεστε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — λύσου — — λυθείτε —</p>
---	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ⁴ —</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ λυμένος</p>
--

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Δεν απαντώνται συνήθως σε λόγια ρ.

² Και λύνονταν στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία (και όχι σε λόγια ρ.).

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

⁴ Απαντάται μόνο σε λόγια ρ. (π.χ. προσδεδεμένος).

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ δηλώνω δηλώνεις δηλώνει δηλώνουμε (σπάν.-ομε) δηλώνετε δηλώνουν(ε)¹ ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα δηλώνω θα δηλώνεις θα δηλώνει θα δηλώνουμε (σπάν.-ομε) θα δηλώνετε θα δηλώνουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ δήλωνα δήλωνες δήλωνε δηλώναμε δηλώνατε δήλωναν/δηλώναν(ε)¹ ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα δηλώσω θα δηλώσεις θα δηλώσει θα δηλώσουμε (σπάν.-ομε) θα δηλώσετε θα δηλώσουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ δήλωσα δήλωσες δήλωσε δηλώσαμε δηλώσατε δήλωσαν/δήλωσαν(ε)¹ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω δηλώσει/ έχω δηλωμένο² ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα δηλώσει/ είχα δηλωμένο² ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω δηλώσει/ θα έχω δηλωμένο²</p>
---	---	---

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] δηλώνω δηλώνεις δηλώνει δηλώνουμε (σπάν.-ομε) δηλώνετε δηλώνουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] δηλώσω δηλώσεις δηλώσει δηλώσουμε (σπάν.-ομε) δηλώσετε δηλώσουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω δηλώσει/ έχω δηλωμένο²</p>
--	---	--

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — δήλωνε — — δηλώνετε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — δήλωσε — — δηλώστε³ —</p>
---	---

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ δηλώνοντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας δηλώσει/ έχοντας δηλωμένο²</p>
--

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σπάνιοι σε λόγια ρ.
² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (δηλώνω κάτι).
³ Σε λόγια ρ. απαντάται και ο τύπος σε -ετε (π.χ. υποδηλώσετε).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ δηλώνομαι δηλώνεσαι δηλώνεται δηλωνόμαστε δηλώνεστε/δηλωνόσαστε¹ δηλώνονται ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα δηλώνομαι θα δηλώνεσαι θα δηλώνεται θα δηλωνόμαστε θα δηλώνεστε/-όσαστε¹ θα δηλώνονται</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ δηλωνόμουν(α)¹ δηλωνόσουν(α)¹ δηλωνόταν(ε)^{1,2} δηλωνόμαστε/-όμασταν¹ δηλωνόσαστε/-όσασταν¹ δηλώνονταν/δηλωνόντανε^{1/} δηλωνόντουσαν¹ ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα δηλωθώ θα δηλωθείς θα δηλωθεί θα δηλωθούμε θα δηλωθείτε θα δηλωθού(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ δηλώθηκα δηλώθηκες δηλώθηκε δηλωθήκαμε δηλωθήκατε δηλώθηκαν/δηλωθήκαν(ε)¹ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω δηλωθεί/ είμαι δηλωμένος³ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα δηλωθεί/ ήμουν δηλωμένος³ ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω δηλωθεί/ θα είμαι δηλωμένος³</p>
---	--	---

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] δηλώνομαι δηλώνεσαι δηλώνεται δηλωνόμαστε δηλώνεστε/δηλωνόσαστε¹ δηλώνονται</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] δηλωθώ δηλωθείς δηλωθεί δηλωθούμε δηλωθείτε δηλωθού(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω δηλωθεί/ είμαι δηλωμένος³</p>
--	---	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — δηλώνεστε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — δηλώσου⁴ — — δηλωθείτε —</p>
---	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ⁵ — ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ δηλωμένος</p>
--

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σπάνια σε λόγια ρ.
² Και ~~δηλώνονταν~~ στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία (και όχι σε λόγια ρ.).

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

⁴ Το ρ. σγκώνομαι σχηματίζει τον τύπο σήκω (αλλά ανασηκώσου).

⁵ Σε ορισμένα από τα ρ. αυτής της κατηγορίας απαντάται η λόγια μτχ. σε -ούμενος (π.χ. ανανεώνομαι-ανανεούμενος, διαμορφώνομαι - διαμορφούμενος).

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ διαλύω διαλύεις διαλύει διαλύουμε (σπάν.-ομε) διαλύετε διαλύουν(ε)¹</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα διαλύω θα διαλύεις θα διαλύει θα διαλύουμε (σπάν.-ομε) θα διαλύετε θα διαλύουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ διέλυα διέλυες διέλυε διαλύαμε διαλύατε διέλυαν/διαλύαν(ε)¹</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα διαλύσω θα διαλύσεις θα διαλύσει θα διαλύσουμε (σπάν.-ομε) θα διαλύσετε θα διαλύσουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ διέλυσα (σπάν. διάλυσα) διέλυσες (σπάν. διάλυσες) διέλυσε (σπάν. διάλυσε) διαλύσαμε διαλύσατε διέλυσαν/διαλύσαν(ε)¹</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω διαλύσει/ έχω διαλυμένο²</p> <p>ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα διαλύσει/ είχα διαλυμένο²</p> <p>ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω διαλύσει/ θα έχω διαλυμένο²</p>
---	---	---

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να όταν...] διαλύω διαλύεις διαλύει διαλύουμε (σπάν.-ομε) διαλύετε διαλύουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] διαλύσω διαλύσεις διαλύσει διαλύσουμε (σπάν.-ομε) διαλύσετε διαλύσουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω διαλύσει/ έχω διαλυμένρ²</p>
---	---	--

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — διάλυε — — διαλύετε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — διάλυσε — — διαλύστε/διαλύσετε³ —</p>
---	---

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ διαλύοντας</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας διαλύσει/ έχοντας διαλυμένο²</p>
--

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σπάνιοι σε λογιότερα ρ. (π.χ. επιλύω).

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Χρησιμοποιούνται μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (διαλύω κάτι).

³ Ο β' τύπος απαντάται κυρίως σε επίσημο ύφος λόγου.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

διαλύομαι
 διαλύεσαι
 διαλύεται
 διαλύομαστε
 διαλύεστε (σπάν.-όσαστε)
 διαλύονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα διαλύομαι
 θα διαλύεσαι
 θα διαλύεται
 θα διαλύομαστε
 θα διαλύεστε (σπάν.-όσαστε)
 θα διαλύονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

διαλύομουν(α)¹
 διαλύόσουν(α)¹
 διαλύόταν(ε)^{1,2}
 διαλύομαστε²
 διαλύόσαστε²
 διαλύονταν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα διαλυθώ
 θα διαλυθείς
 θα διαλυθεί
 θα διαλυθούμε
 θα διαλυθείτε
 θα διαλυθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

διαλύθηκα
 διαλύθηκες
 διαλύθηκε
 διαλυθήκαμε
 διαλυθήκατε
 διαλύθηκαν/διαλυθήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω διαλυθεί/
 είμαι διαλυμένος³
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 ήχα διαλυθεί/
 ήμουν διαλυμένος³
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ.
 θα έχω διαλυθεί/
 θα είμαι διαλυμένος³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να όταν...] διαλύομαι
 διαλύεσαι
 διαλύεται
 διαλύομαστε
 διαλύεστε (σπάν.-όσαστε)
 διαλύονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] διαλυθώ
 διαλυθείς
 διαλυθεί
 διαλυθούμε
 διαλυθείτε
 διαλυθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω διαλυθεί/
 είμαι διαλυμένος³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —
 —
 —
 διαλύεστε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 διαλύσου
 —
 —
 διαλυθείτε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

διαλυόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 διαλυμένος

Οι τύποι με το τελικό α ή ε (και ο β' τύπος του αορίστου) απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Δε συνηθίζονται σε λογιότερα ρήματα (π.χ. επιλύομαι).

² Οι τύποι σε -ονταν, -όμασταν, -όσασταν, -όντουσαν (δες λύνομαι, 2) είναι σπάνιοι, λόγω του λόγιου χαρακτήρα των ρ. αυτής της κατηγορίας.

³ Ο β' τύπος (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμο με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

σκάβω
σκάβεις
σκάβει
σκάβουμε (σπάν.-ομε)
σκάβετε
σκάβουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα σκάβω
θα σκάβεις
θα σκάβει
θα σκάβουμε (σπάν.-ομε)
θα σκάβετε
θα σκάβουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

έσκαβα
έσκαβες
έσκαβε
σκάβαμε
σκάβατε
έσκαβαν/σκάβαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα σκάψω
θα σκάψεις
θα σκάψει
θα σκάψουμε (σπάν.-ομε)
θα σκάψετε
θα σκάψουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

έσκαψα
έσκαψες
έσκαψε
σκάψαμε
σκάψατε
έσκαψαν/σκάψαν(ε)¹
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχω σκάψει/έχω σκαμμένο²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα σκάψει/είχα σκαμμένο²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω σκάψει/
θα έχω σκαμμένο²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] σκάβω
σκάβεις
σκάβει
σκάβουμε (σπάν.-ομε)
σκάβετε
σκάβουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] σκάψω
σκάψεις
σκάψει
σκάψουμε (σπάν.-ομε)
σκάψετε
σκάψουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω σκάψει/
έχω σκαμμένο²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
σκάβε
—
—
σκάβετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
σκάψε³
—
—
σκάψτε/σκάψτε¹
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

σκάβοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας σκάψει/
έχοντας σκαμμένο²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (σκάβω κάτι).

³ Στον προφορικό λόγο συνηθίζεται (σε συμπροφορά) και ο τύπος σκάφ'το, ανάλογος με τον τύπο σκάφτε του β' πληθ.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

σκάβομαι
σκάβεσαι
σκάβεται
σκαβόμαστε
σκάβεστε/σκαβόσαστε¹
σκάβονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα σκάβομαι
θα σκάβεσαι
θα σκάβεται
θα σκαβόμαστε
θα σκάβεστε/-όσαστε¹
θα σκάβονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

σκαβόμουν(α)¹
σκαβόσουν(α)¹
σκαβόταν(ε)^{1,2}
σκαβόμαστε/σκαβόμασταν¹
σκαβόσαστε/σκαβόσασταν¹
σκάβονταν/σκαβόντανε^{1/}
σκαβόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ³

θα σκαφτώ
θα σκαφτείς
θα σκαφτεί
θα σκαφτούμε
θα σκαφτείτε
θα σκαφτούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

σκάφτηκα
σκάφτηκες
σκάφτηκε
σκαφτήκαμε
σκαφτήκατε
σκάφτηκαν/σκαφτήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω σκαφτεί^{3/}
είμαι σκαμμένος⁴
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα σκαφτεί^{3/}
ήμουν σκαμμένος⁴
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω σκαφτεί^{3/}
θα είμαι σκαμμένος⁴

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] σκάβομαι
σκάβεσαι
σκάβεται
σκαβόμαστε
σκάβεστε/σκαβόσαστε¹
σκάβονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

[να, όταν...] σκαφτώ
σκαφτείς
σκαφτεί
σκαφτούμε
σκαφτείτε
σκαφτούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω σκαφτεί^{3/}
είμαι σκαμμένος⁴

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
σκάβεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
σκάψου
—
—
σκαφτείτε³
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ³

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
σκαμμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και σκάβονταν στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Σε ορισμένα ρ. που χρησιμοποιούνται και σε επίσημο ύφος λόγου, όπως το αμείβομαι, απαντώνται και οι τύποι με -φθ- (αμείφθηκα κτλ.), καθώς και η μηχ. ενεστ. (αμειβόμενος).

⁴ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α' από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

παραλείπω
παραλείπεις
παραλείπει
παραλείπουμε (σπάν.-ομε)
παραλείπετε
παραλείπουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα παραλείπω
θα παραλείπεις
θα παραλείπει
θα παραλείπουμε (σπάν.-ομε)
θα παραλείπετε
θα παραλείπουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

παρέλειπα
παρέλειπες
παρέλειπε
παραλείπαμε
παραλείπατε
παρέλειπαν/παραλείπαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα παραλείψω
θα παραλείψεις
θα παραλείψει
θα παραλείψουμε (σπάν.-ομε)
θα παραλείψετε
θα παραλείψουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

παρέλειψα
παρέλειψες
παρέλειψε
παραλείψαμε
παραλείψατε
παρέλειψαν/παραλείψαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω παραλείψει²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα παραλείψει²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω παραλείψει²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

{να, όταν...} παραλείπω
παραλείπεις
παραλείπει
παραλείπουμε (σπάν.-ομε)
παραλείπετε
παραλείπουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

{να, όταν...} παραλείψω
παραλείψεις
παραλείψει
παραλείψουμε (σπάν.-ομε)
παραλείψετε
παραλείψουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

{να, όταν...} έχω παραλείψει²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
παράλειπε
—
—
παραλείπετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
παράλειψε
—
—
παραλείψτε/παραλείψετε³
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

παραλείποντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας παραλείψει²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σπάνιοι σε λογιότερα ρ.

² Το ρ. δεν έχει παθ. μηχ. παρακειμένου, γι' αυτό δε σχηματίζει τους τύπους με το έχω + μηχ.

³ Ο β' τύπος απαντάται κυρίως σε επίσημο ύφος λόγου.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

παραλείπομαι
παραλείπεσαι
παραλείπεται
παραλείπομαστε
παραλείπεστε (σπάν.-όσαστε)
παραλείπονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα παραλείπομαι
θα παραλείπεσαι
θα παραλείπεται
θα παραλείπομαστε
θα παραλείπεστε (σπάν.-όσαστε)
θα παραλείπονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

παραλείπουν(α)¹
παραλείπουν(α)¹
παραλείπουν(ε)^{1,2}
παραλείπομαστε²
παραλείπουν(ε)²
παραλείπουν(ε)²
παραλείπονται²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ³

θα παραλειφθ(φτ)ώ
θα παραλειφθ(φτ)είς
θα παραλειφθ(φτ)εί
θα παραλειφθ(φτ)ούμε
θα παραλειφθ(φτ)είτε
θα παραλειφθ(φτ)ούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

παραλειφθ(φτ)ηκα
παραλειφθ(φτ)ηκες
παραλειφθ(φτ)ηκε
παραλειφθ(φτ)ήκαμε
παραλειφθ(φτ)ήκατε
παραλειφθ(φτ)ήκαν(ε)¹
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχω παραλειφθ(φτ)εί^{3,4}
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα παραλειφθ(φτ)εί^{3,4}
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω παραλειφθ(φτ)εί^{3,4}

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] παραλείπομαι
παραλείπεσαι
παραλείπεται
παραλείπομαστε
παραλείπεστε (σπάν.-όσαστε)
παραλείπονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

[να, όταν...] παραλειφθ(φτ)ώ
παραλειφθ(φτ)είς
παραλειφθ(φτ)εί
παραλειφθ(φτ)ούμε
παραλειφθ(φτ)είτε
παραλειφθ(φτ)ούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω
παραλειφθ(φτ)εί^{3,4}

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
παραλείπεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
παραλείψου
—
—
παραλειφθ(φτ)είτε³
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

παραλείπόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
—

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε (και ο β' τύπος του αορίστου) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σπάνιοι σε λογιότερες μορφές (π.χ. υπολείπομαι).

² Οι τύποι σε -ονταν, -όμασταν, -όσασταν, -όντουσαν (δες λύνομαι, 2) δε συνηθίζονται σ' αυτή την κατηγορία ρημάτων.

³ Οι τύποι με -φτ- δε συνηθίζονται σε λογιότερα ρ. και σε επίσημο ύφος λόγου.

⁴ Το ρ. δεν έχει παθ. μτχ. παρακειμένου, γι' αυτό δε σχηματίζει τους τύπους με το είμαι + μτχ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

καλύπτω
καλύπτεις
καλύπτει
καλύπτουμε (σπάν.-ομε)
καλύπτετε
καλύπτουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα καλύπτω
θα καλύπτεις
θα καλύπτει
θα καλύπτουμε (σπάν.-ομε)
θα καλύπτετε
θα καλύπτουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

κάλυπτα
κάλυπτες
κάλυπτε
καλύπταμε
καλύπτατε
κάλυπταν/καλύπταν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα καλύψω
θα καλύψεις
θα καλύψει
θα καλύψουμε (σπάν.-ομε)
θα καλύψετε
θα καλύψουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

κάλυψα
κάλυψες
κάλυψε
καλύψαμε
καλύψατε
κάλυψαν/καλύψαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω καλύψει/
έχω καλυμμένο²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα καλύψει/
είχα καλυμμένο²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω καλύψει/
θα έχω καλυμμένο²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] καλύπτω
καλύπτεις
καλύπτει
καλύπτουμε (σπάν.-ομε)
καλύπτετε
καλύπτουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] καλύψω
καλύψεις
καλύψει
καλύψουμε (σπάν.-ομε)
καλύψετε
καλύψουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω καλύψει/
έχω καλυμμένο²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
κάλυπτε
—
—
καλύπτετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
κάλυψε
—
—
καλύψτε/καλύψετε³
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

καλύπτοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας καλύψει/
έχοντας καλυμμένο²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σπάνιοι σε λογιότερες μορφές (π.χ. επικαλύπτω).

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (καλύπτω κάτι).

³ Ο β' τύπος απαντάται κυρίως σε επίσημο ύφος λόγου.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

καλύπτομαι
καλύπτεσαι
καλύπτεται
καλυπτόμαστε
καλύπτεστε (σπάν.-όσαστε)
καλύπτονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα καλύπτομαι
θα καλύπτεσαι
θα καλύπτεται
θα καλυπτόμαστε
θα καλύπτεστε (σπάν.-όσαστε)
θα καλύπτονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

καλυπτόμουν(α)¹
καλυπτόσουν(α)¹
καλυπτόταν(ε)^{1,2}
καλυπτόμαστε²
καλυπτόσαστε²
καλύπτονταν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ³

θα καλυφθ(φτ)ώ
θα καλυφθ(φτ)είς
θα καλυφθ(φτ)εί
θα καλυφθ(φτ)ούμε
θα καλυφθ(φτ)είτε
θα καλυφθ(φτ)ούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

καλύφθ(φτ)ηκα
καλύφθ(φτ)ηκες
καλύφθ(φτ)ηκε
καλυφθ(φτ)ήκαμε
καλυφθ(φτ)ήκατε
καλύφθ(φτ)ηκαν/
καλυφθ(φτ)ήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω καλυφθ(φτ)εί^{3/}
είμαι καλυμμένος⁴

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα καλυφθ(φτ)εί^{3/}
ήμουν καλυμμένος⁴

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω καλυφθ(φτ)εί^{3/}
θα είμαι καλυμμένος⁴

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] καλύπτομαι
καλύπτεσαι
καλύπτεται
καλυπτόμαστε
καλύπτεστε (σπάν.-όσαστε)
καλύπτονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

[να, όταν...] καλυφθ(φτ)ώ
καλυφθ(φτ)είς
καλυφθ(φτ)εί
καλυφθ(φτ)ούμε
καλυφθ(φτ)είτε
καλυφθ(φτ)ούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω
καλυφθ(φτ)εί^{3/}
είμαι καλυμμένος⁴

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
καλύπτεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
καλύψου
—
—
καλυφθ(φτ)είτε³
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

καλυπτόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
καλυμμένος

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε (και ο β' τύπος του αορίστου) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σπάνια σε λογιότερα ρ. (π.χ. επικαλύπτομαι).

² Οι τύποι σε -ονταν, -όμασταν, -όσασταν, -όντουσαν (δες λύνομαι, 2) είναι σπάνιοι σ' αυτή την κατηγορία ρημάτων.

³ Το -φθ- επικρατεί σε επίσημο ύφος λόγου και σε λογιότερα ρ.

⁴ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αλειφω
αλείφεις
αλείφει
αλείφουμε (σπάν.-ομε)
αλείφετε
αλείφουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αλειφω
θα αλείφεις
θα αλείφει
θα αλείφουμε (σπάν.-ομε)
θα αλείφετε
θα αλείφουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

άλειφα
άλειφες
άλειφε
αλείφαμε
αλείφατε
άλειφαν/αλείφαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αλείψω
θα αλείψεις
θα αλείψει
θα αλείψουμε (σπάν.-ομε)
θα αλείψετε
θα αλείψουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

άλειψα
άλειψες
άλειψε
αλείψαμε
αλείψατε
άλειψαν/αλείψαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω αλείψει/
έχω αλειμμένο²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα αλείψει/
είχα αλειμμένο²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω αλείψει/
θα έχω αλειμμένο²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] αλειφω
αλείφεις
αλείφει
αλείφουμε (σπάν.-ομε)
αλείφετε
αλείφουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] αλείψω
αλείψεις
αλείψει
αλείψουμε (σπάν.-ομε)
αλείψετε
αλείψουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω αλείψει/
έχω αλειμμένο²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
άλειφε
—
—
αλείφετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
άλειψε/άλειφε³
—
—
αλείψτε/αλείψτε³
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αλείφοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας αλείψει/
έχοντας αλειμμένο²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Δε συνηθίζονται σε λόγια ρ. (π.χ. εΞαλειφω).

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (αλειφω κάτι).

³ Οι β' τύποι απαντώνται στον προφορικό λόγο και όχι σε λόγια ρ. Το άλειφε συνηθίζεται σε περιπτώσεις συμποφοράς: άλειψ'το (γράφ'το κτλ.).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αλείφομαι
αλείφεσαι
αλείφεται
αλείφoμαστε
αλείφεστε/αλειφoσαστε¹
αλείφονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αλείφομαι
θα αλείφεσαι
θα αλείφεται
θα αλείφoμαστε
θα αλείφεστε/-oσαστε¹
θα αλείφονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

αλειφόμευν(α)¹
αλειφόςσουν(α)¹
αλειφόταν(ε)^{1,2}
αλειφόμεσθε/-όμεσταν¹
αλειφoσασθε/-oσασταν¹
αλείφονταν/αλειφόντανε^{1/}
αλείφοντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ³

θα αλειφτώ
θα αλειφτείς
θα αλειφτεί
θα αλειφτούμε
θα αλειφτείτε
θα αλειφτούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

αλείφθηκα
αλείφτηκες
αλείφτηκε
αλειφτήκαμε
αλειφτήκατε
αλείφθηκαν/αλειφτήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω αλειφτεί^{3/}
είμαι αλειμμένος⁴

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

ήχα αλειφτεί^{3/}
ήμουν αλειμμένος⁴

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω αλειφτεί^{3/}
θα είμαι αλειμμένος⁴

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] αλείφομαι
αλείφεσαι
αλείφεται
αλείφoμαστε
αλείφεστε/αλειφoσαστε¹
αλείφονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

[να, όταν...] αλειφτώ
αλειφτείς
αλειφτεί
αλειφτούμε
αλειφτείτε
αλειφτούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω αλειφτεί^{3/}
είμαι αλειμμένος⁴

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
αλείφεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
αλείψου
—
—
αλειφτείτε³
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ³

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
αλειμμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Δεν απαντώνται σε λόγια ρ. (π.χ. εξαλείφομαι).

² Και αλειφονταν στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία (όχι σε λόγια ρ.).

³ Σε λόγια ρ. (π.χ. εξαλείφομαι) συνηθίζεται και ο τύπος με -φθ- (εξαλείφθηκα κτλ.). Στο μέμφομαι μόνο μέμ-φθηκα. Σε λόγια ρ. απαντάται και η μηχ. ενεστ. (π.χ. εξαλειφόμενος).

⁴ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

βλάπτω
βλάπτεις
βλάπτει
βλάπτουμε (σπάν.-ομε)
βλάψτετε
βλάπτουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα βλάπτω
θα βλάπτεις
θα βλάπτει
θα βλάπτουμε (σπάν.-ομε)
θα βλάψτετε
θα βλάπτουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

έβλαφα
έβλαφτες
έβλαφτε
βλάψαμε
βλάψατε
έβλαψαν/βλάψαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα βλάψω
θα βλάψεις
θα βλάψει
θα βλάψουμε (σπάν.-ομε)
θα βλάψετε
θα βλάψουν(ε)¹

ΔΟΡΙΣΤΟΣ

έβλαψα
έβλαψες
έβλαψε
βλάψαμε
βλάψατε
έβλαψαν/βλάψαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω βλάψει²

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα βλάψει²

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω βλάψει²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να όταν...] βλάπτω
βλάπτεις
βλάπτει
βλάπτουμε (σπάν.-ομε)
βλάψτετε
βλάπτουν(ε)¹

ΔΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] βλάψω
βλάψεις
βλάψει
βλάψουμε (σπάν.-ομε)
βλάψετε
βλάψουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω βλάψει²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
βλάψτε³
—
—
βλάψτετε
—

ΔΟΡΙΣΤΟΣ

—
βλάψε³
—
—
βλάψτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

βλάπτοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας βλάψει²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι β' τύποι με το έχω + μετχ. δε συνηθίζονται, λόγω ιδιαίτερης σημασίας της μετχ. βλαμμένος.

³ Στα υπερδισύλλαβα ο τόνος ανεβαίνει: άστραψτε, άστραψε κτλ.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

βλάφτομαι
βλάφτεσαι
βλάφτεται
βλαφτόμαστε
βλάφτεστε/βλαφτόσαστε¹
βλάφτονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα βλάφτομαι
θα βλάφτεσαι
θα βλάφτεται
θα βλαφτόμαστε
θα βλάφτεστε/-όσαστε¹
θα βλάφτονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

βλαφτόμουν(α)¹
βλαφτόσουν(α)¹
βλαφτόταν(ε)^{1,2}
βλαφτόμαστε/-όμασαν¹
βλαστόσαστε/-όσασαν¹
βλάφτονταν/βλαφτόντανε^{1/}
βλαφτόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα βλαφτώ
θα βλαφτείς
θα βλαφτεί
θα βλαφτούμε
θα βλαφτείτε
θα βλαφτούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

βλάφηκα
βλάφηκες
βλάφηκε
βλαφήκαμε
βλαφήκατε
βλάφηκαν/βλαφήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω βλαφτεί³
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα βλαφτεί³
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω βλαφτεί³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να όταν...] βλάφτομαι
βλάφτεσαι
βλάφτεται
βλαφτόμαστε
βλάφτεστε/βλαφτόσαστε¹
βλάφτονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] βλαφτώ
βλαφτείς
βλαφτεί
βλαφτούμε
βλαφτείτε
βλαφτούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω βλαφτεί³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
βλάφτεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
βλάψου
—
—
βλαφτείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
βλαμμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και βλάφτονταν στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι β' τύποι με το είμαι + μετχ. δε συνηθίζονται, λόγω ιδιαίτερης σημασίας της μετχ. βλαμμένος.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

μαζεύω
μαζεύεις
μαζεύει
μαζεύουμε (σπάν.-ομε)
μαζεύετε
μαζεύουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα μαζεύω
θα μαζεύεις
θα μαζεύει
θα μαζεύουμε (σπάν.-ομε)
θα μαζεύετε
θα μαζεύουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

μάζελα
μάζελες
μάζελε
μαζεύαμε
μαζεύατε
μάζευαν/μαζεύαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα μαζέψω
θα μαζέψεις
θα μαζέψει
θα μαζέψουμε (σπάν.-ομε)
θα μαζέψετε
θα μαζέψουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

μάζεψα
μάζεψες
μάζεψε
μαζέψαμε
μαζέψατε
μάζεψαν/μαζέψαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω μαζέψει/έχω μαζεμένο²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα μαζέψει/
είχα μαζεμένο²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω μαζέψει/
θα έχω μαζεμένο²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] μαζεύω
μαζεύεις
μαζεύει
μαζεύουμε (σπάν.-ομε)
μαζεύετε
μαζεύουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] μαζέψω
μαζέψεις
μαζέψει
μαζέψουμε (σπάν.-ομε)
μαζέψετε
μαζέψουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω μαζέψει/
έχω μαζεμένο²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
μάζεψε
—
—
μαζεύετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
μάζεψε³
—
—
μαζέψτε/μαζεύτε¹
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

μαζεύοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας μαζέψει/
έχοντας μαζεμένο²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (μαζεύω κάτι).

³ Και τύπος μάζευ'το (σε συμπροφορά), ανάλογος με τον τύπο μαζεύτε του β' πληθ.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

μαζεύομαι
μαζεύεσαι
μαζεύεται
μαζεύομαστε
μαζεύεστε/μαζευόσαστε¹
μαζεύονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα μαζεύομαι
θα μαζεύεσαι
θα μαζεύεται
θα μαζεύομαστε
θα μαζεύεστε/-όσαστε¹
θα μαζεύονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

μαζευόμουν(α)¹
μαζευόσουν(α)¹
μαζευόταν(ε)^{1,2}
μαζευόμαστε/-όμασταν¹
μαζευόσαστε/-όσασταν¹
μαζευόνταν/μαζευόντανε^{1/}
μαζευόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα μαζευτώ
θα μαζευτείς
θα μαζευτεί
θα μαζευτούμε
θα μαζευτείτε
θα μαζευτούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

μαζεύτηκα
μαζεύτηκες
μαζεύτηκε
μαζεύτηκαμε
μαζευτήκατε
μαζεύτηκαν/μαζευτήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω μαζευτεί/
είμαι μαζεμένος³
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα μαζευτεί/
ήμουν μαζεμένος³
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω μαζευτεί/
θα είμαι μαζεμένος³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] μαζεύομαι
μαζεύεσαι
μαζεύεται
μαζεύομαστε
μαζεύεστε/μαζευόσαστε¹
μαζεύονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] μαζευτώ
μαζευτείς
μαζευτεί
μαζευτούμε
μαζευτείτε
μαζευτούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω μαζευτεί/
είμαι μαζεμένος³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
μαζεύεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
μαζέψου
—
—
μαζευτείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
μαζεμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και μαζευόνταν στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ δημοσιεύω δημοσιεύεις δημοσιεύει- δημοσιεύουμε (σπάν.-ομε) δημοσιεύετε δημοσιεύουν(ε)¹ ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα δημοσιεύω θα δημοσιεύεις θα δημοσιεύει θα δημοσιεύουμε (σπάν.-ομε) θα δημοσιεύετε θα δημοσιεύουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ δημοσίεουσα δημοσίεουσαι δημοσίεουσε δημοσίεουσαμε δημοσίεουσατε δημοσίεουσαν/δημοσίεουσαν(ε)¹ ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα δημοσιεύσω θα δημοσιεύσεις θα δημοσιεύσει θα δημοσιεύσουμε (σπάν.-ομε) θα δημοσιεύσετε θα δημοσιεύσουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ δημοσίεουσα δημοσίεουσαι δημοσίεουσε δημοσίεουσαμε δημοσίεουσατε δημοσίεουσαν/δημοσίεουσαν(ε)¹ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω δημοσιεύσει/ έχω δημοσιευμένο² ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα δημοσιεύσει/ είχα δημοσιευμένο² ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω δημοσιεύσει/ θα έχω δημοσιευμένο²</p>
--	--	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] δημοσιεύω δημοσιεύεις δημοσιεύει δημοσιεύουμε (σπάν.-ομε) δημοσιεύετε δημοσιεύουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] δημοσιεύω δημοσιεύεις δημοσιεύει δημοσιεύουμε (σπάν.-ομε) δημοσιεύετε δημοσιεύουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω δημοσιεύσει/ έχω δημοσιευμένο²</p>
--	---	--

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — δημοσίεουσε — — δημοσιεύετε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — δημοσίεουσε — — δημοσιεύστε/δημοσιεύετε³ —</p>
---	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ δημοσιεύοντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας δημοσιεύσει/ έχοντας δημοσιευμένο²</p>

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (δημοσιεύω κάτι).

³ Ο β' τύπος απαντάται κυρίως σε επίσημο ύφος λόγου.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

δημοσιεύομαι
δημοσιεύεσθε
δημοσιεύεται
δημοσιεύομαστε
δημοσιεύεστε (σπάν.-όσαστε)
δημοσιεύονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα δημοσιεύομαι
θα δημοσιεύεσαι
θα δημοσιεύεται
θα δημοσιεύομαστε
θα δημοσιεύεστε (σπάν.-όσαστε)
θα δημοσιεύονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

δημοσιεύομουν(α)¹
δημοσιεύόσουν(α)¹
δημοσιεύόταν(ε)^{1,2}
δημοσιεύομαστε²
δημοσιεύόσαστε²
δημοσιεύόνταν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ³

θα δημοσιευτώ (-ευθώ)
θα δημοσιευθείς (-ευθείς)
θα δημοσιευτεί (-ευθει)
θα δημοσιευτούμε (-ευθούμε)
θα δημοσιευτείτε (-ευθείτε)
θα δημοσιευτούν(ε) (-ευθούν[ε]¹)

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

δημοσιεύτηκα (-εύθηκα)
δημοσιεύτηκες (-εύθηκες)
δημοσιεύτηκε (-εύθηκε)
δημοσιεύηκαμε (-εύθηκαμε)
δημοσιεύηκατε (-εύθηκατε)
δημοσιεύτηκαν (-εύτηκαν[ε]¹)
δημοσιεύθηκαν (-εύθήκαν[ε]¹)

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω δημοσιευτεί/ έχω δημοσιευθεί³/ είμαι δημοσιευμένος⁴

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα δημοσιευτεί/ είχα δημοσιευθεί³/ ήμουν δημοσιευμένος⁴

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω δημοσιευτεί/ θα έχω δημοσιευθεί³/ θα είμαι δημοσιευμένος⁴

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] δημοσιεύομαι
δημοσιεύεσαι
δημοσιεύεται
δημοσιεύομαστε
δημοσιεύεστε (σπάν.-όσαστε)
δημοσιεύονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

[να, όταν...] δημοσιευτώ (-ευθώ)
δημοσιευθείς (-ευθείς)
δημοσιευτεί (-ευθει)
δημοσιευτούμε (-ευθούμε)
δημοσιευτείτε (-ευθείτε)
δημοσιευτούν(ε) (-ευθούν[ε]¹)

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω δημοσιευτεί/
έχω δημοσιευθεί³/
είμαι δημοσιευμένος⁴

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
—
δημοσιεύεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
δημοσιεύσου³
—
—
—
δημοσιευτείτε/δημοσιευθείτε³
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

δημοσιευόμενος

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

δημοσιευμένος

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε (και ο β' τύπος του αορίστου) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σπάνιοι σε λογιότερα ρ.
² Οι τύποι σε -όνταν, -όμασταν, -όσασταν, -όντασταν (δες λύνομαι). ² δε συνηθίζονται, λόγω του λόγιου (γενικά) χαρακτήρα των ρ. αυτής της κατηγορίας.
³ Οι τύποι με -ευθ- προτιμώνται σε επίσημο ύφος λόγου. Ορισμένα ρ. όπως το παύομαι, που σχηματίζει ενεργ. αόρ. έπαυσα και έπαψα, έχουν και παράλληλο τύπο με -ψ- (πάψω).
⁴ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ τυλίγω τυλίγεις τυλίγει τυλίγουμε (σπάν.-ομε) τυλίγετε τυλίγουν(ε)¹ ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα τυλίγω θα τυλίγεις θα τυλίγει θα τυλίγουμε (σπάν.-ομε) θα τυλίγετε θα τυλίγουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ τύλιγα τύλιγες τύλιγε τυλίγαμε τυλίγατε τύλιγαν/τυλίγαν(ε)¹ ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα τυλίξω θα τυλίξεις θα τυλίξει θα τυλίξουμε (σπάν.-ομε) θα τυλίξετε θα τυλίξουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ τύλιξα τύλιξες τύλιξε τυλίξαμε τυλίξατε τύλιξαν/τυλίξαν(ε)¹ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω τυλίξει/έχω τυλιγμένο² ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα τυλίξει/είχα τυλιγμένο² ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω τυλίξει/ θα έχω τυλιγμένο²</p>
---	---	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] τυλίγω τυλίγεις τυλίγει τυλίγουμε (σπάν.-ομε) τυλίγετε τυλίγουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] τυλίξω τυλίξεις τυλίξει τυλίξουμε (σπάν.-ομε) τυλίξετε τυλίξουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω τυλίξει/ έχω τυλιγμένο²</p>
--	---	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — τύλιγε — — τυλίγετε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — τύλιξε³ — — τυλίξετε/τυλίχτε¹ —</p>
---	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ τυλίγοντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας τυλίξει/ έχοντας τυλιγμένο²</p>

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σπάνιοι σε λόγια ρ. (π.χ. διανοίγω).

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (τυλίγω κάτι).

³ Στον προφορικό λόγο απαντάται (σε συμπροφορά) και ο τύπος τύλιχ'το, ανάλογος με το τυλίχτε του β' πληθ.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

τυλίγομαι
 τυλίγεσαι
 τυλίγεται
 τυλιγόμαστε
 τυλίγεστε/τυλιγόσαστε¹
 τυλίγονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα τυλίγομαι
 θα τυλίγεσαι
 θα τυλίγεται
 θα τυλιγόμαστε
 θα τυλίγεστε/-όσαστε¹
 θα τυλίγονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

τυλιγόμευ(α)¹
 τυλιγόσουυ(α)¹
 τυλιγόταν(ε)^{1,2}
 τυλιγόμαστε/τυλιγόμασαν¹
 τυλιγόσαστε/τυλιγόσασαν¹
 τυλιγόνταν/τυλιγότανε¹/
 τυλιγόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ³

θα τυλιχτώ
 θα τυλιχτείς
 θα τυλιχτεί
 θα τυλιχτούμε
 θα τυλιχτείτε
 θα τυλιχτούν(ε)¹

ΔΟΡΙΣΤΟΣ³

τυλίχτηκα
 τυλίχτηκες
 τυλίχτηκε
 τυλιχτήκαμε
 τυλιχτήκατε
 τυλίχτηκαν/τυλιχτήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω τυλιχτεί³/
 είμαι τυλιγμένος⁴
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα τυλιχτεί³/
 ήμουυ τυλιγμένος⁴
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω τυλιχτεί³/
 θα είμαι τυλιγμένος⁴

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] τυλίγομαι
 τυλίγεσαι
 τυλίγεται
 τυλιγόμαστε
 τυλίγεστε/τυλιγόσαστε¹
 τυλίγονται

ΔΟΡΙΣΤΟΣ³

[να, όταν...] τυλιχτώ
 τυλιχτείς
 τυλιχτεί
 τυλιχτούμε
 τυλιχτείτε
 τυλιχτούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω τυλιχτεί³/
 είμαι τυλιγμένος⁴

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —
 —
 —
 τυλίγεστε
 —

ΔΟΡΙΣΤΟΣ

—
 τυλίξου
 —
 —
 τυλιχτείτε³
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ³

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 τυλιγμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σπάνιοι σε λόγια ρ.

² Και τυλιγόνταν στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία (όχι σε λόγια ρ.).

³ Σε λόγια ρ. (π.χ. διανοίγομαι) απαντώνται και οι τύποι με -χθ- (διανοίχθηκα κτλ.), καθώς και η μητρ. ενεστ. (διανοιγόμενος).

⁴ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

πειράζω
πειράξεις
πειράξει
πειράζουμε (σπάν.-ομε)
πειράζετε
πειράζουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα πειράζω
θα πειράξεις
θα πειράξει
θα πειράζουμε (σπάν.-ομε)
θα πειράζετε
θα πειράζουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

πειράζα
πειράζεις
πειράζε
πειράζαμε
πειράζατε
πειράζαν/πειράζαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα πειράξω
θα πειράξεις
θα πειράξει
θα πειράζουμε (σπάν.-ομε)
θα πειράξετε
θα πειράζουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

πειράξα
πειράξεις
πειράξε
πειράξαμε
πειράξατε
πειράξαν/πειράξαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω πειράξει/
έχω πειραγμένο²

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα πειράξει/
είχα πειραγμένο²

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω πειράξει/
θα έχω πειραγμένο²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] πειράζω
πειράξεις
πειράξει
πειράζουμε (σπάν.-ομε)
πειράζετε
πειράζουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] πειράξω
πειράξεις
πειράξει
πειράζουμε (σπάν.-ομε)
πειράξετε
πειράζουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω πειράξει/
έχω πειραγμένο²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
πειράξε
—
—
πειράζετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
πειράξε³
—
—
πειράξετε/πειράχτε¹
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

πειράζοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας πειράξει/
έχοντας πειραγμένο²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (πειράζω κάτι).

³ Στον προφορικό λόγο απαντάται (σε συμπλοφορά) και ο τύπος πειράχ'το (άλλαχ'το κτλ.), ανάλογος με τον τύπο πειράχτε του β' πληθ.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

πειράζομαι
πειράζεσαι
πειράζεται
πειραζόμαστε
πειράζεστε/πειραζόσαστε¹
πειράζονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα πειράζομαι
θα πειράζεσαι
θα πειράζεται
θα πειραζόμαστε
θα πειράζεστε/-όσαστε¹
θα πειράζονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

πειραζόμουν(α)¹
πειραζόσουν(α)¹
πειραζόταν(ε)^{1,2}
πειραζόμαστε/-όμασταν¹
πειραζόσαστε/-όσασταν¹
πειράζονταν/πειραζόντανε^{1/}
πειραζόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα πειραχτώ
θα πειραχθείς
θα πειραχτεί
θα πειραχτούμε
θα πειραχτείτε
θα πειραχτούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

πειράχτηκα
πειράχτηκες
πειράχτηκε
πειραχτήκαμε
πειραχτήκατε
πειράχτηκαν/πειραχτήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω πειραχτεί/
είμαι πειραγμένος³

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα πειραχτεί/
ήμουν πειραγμένος³

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω πειραχτεί/
θα είμαι πειραγμένος³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] πειράζομαι
πειράζεσαι
πειράζεται
πειραζόμαστε
πειράζεστε/πειραζόσαστε¹
πειράζονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] πειραχτώ
πειραχθείς
πειραχτεί
πειραχτούμε
πειραχτείτε
πειραχτούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω πειραχτεί/
είμαι πειραγμένος³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
πειράζεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
πειράξου
—
—
πειραχτείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
πειραγμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και πειράζονταν στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

πλέκω
πλέκεις
πλέκει
πλέκουμε (σπάν.-ομε)
πλέκετε
πλέκουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα πλέκω
θα πλέκεις
θα πλέκει
θα πλέκουμε (σπάν.-ομε)
θα πλέκετε
θα πλέκουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

έπλεκα
έπλεκες
έπλεκε
πλέκαμε
πλέκατε
έπλεκαν/πλέκαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα πλέξω
θα πλέξεις
θα πλέξει
θα πλέξουμε (σπάν.-ομε)
θα πλέξετε
θα πλέξουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

έπλεξα
έπλεξες
έπλεξε
πλέξαμε
πλέξατε
έπλεξαν/πλέξαν(ε)¹
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχω πλέξει/έχω πλεγμένο²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα πλέξει/είχα πλεγμένο²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω πλέξει/
θα έχω πλεγμένο²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] πλέκω
πλέκεις
πλέκει
πλέκουμε (σπάν.-ομε)
πλέκετε
πλέκουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] πλέξω
πλέξεις
πλέξει
πλέξουμε (σπάν.-ομε)
πλέξετε
πλέξουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω πλέξει/
έχω πλεγμένο²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
πλέκε
—
—
πλέκετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
πλέξε³
—
—
πλέξετε⁴/πλέχτε¹
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

πλέκοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας πλέξει/
έχοντας πλεγμένο²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σπάνιοι σε λόγια ρ.
² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (πλέκω κάτι).
³ Στον προφορικό λόγο απαντάται (σε συμπροφορά) και ο τύπος πλέχ'το, ανάλογος με τον τύπο πλέχτε του β' πληθ.
⁴ Σε λόγια ρήματα (π.χ. εμπλέκω) συνηθίζεται και ο τύπος σε -ετε (π.χ. εμπλέξετε).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

πλέκομαι
πλέκεσαι
πλέκεται
πλεκόμαστε
πλέκεστε/πλεκόσαστε¹
πλέκονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα πλέκομαι
θα πλέκεσαι
θα πλέκεται
θα πλεκόμαστε
θα πλέκεστε/-όσαστε¹
θα πλέκονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

πλεκόμενον(α)¹
πλεκόσουν(α)¹
πλεκόταν(ε)^{1,2}
πλεκόμαστε/πλεκόμασταν¹
πλεκόσαστε/πλεκόσασταν¹
πλεκόνταν/πλεκόντανε^{1/}
πλεκόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ³

θα πλεχτώ
θα πλεχτείς
θα πλεχτεί
θα πλεχτούμε
θα πλεχτείτε
θα πλεχτούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

πλέχτηκα
πλέχτηκες
πλέχτηκε
πλεχτήκαμε
πλεχτήκατε
πλέχτηκαν/πλεχτήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω πλεχτεί^{3/}
είμαι πλεγμένος⁴

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα πλεχτεί^{3/}
ήμουν πλεγμένος⁴

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω πλεχτεί^{3/}
θα είμαι πλεγμένος⁴

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] πλέκομαι
πλέκεσαι
πλέκεται
πλεκόμαστε
πλέκεστε/πλεκόσαστε¹
πλέκονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

[να, όταν...] πλεχτώ
πλεχτείς
πλεχτεί
πλεχτούμε
πλεχτείτε
πλεχτούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω πλεχτεί^{3/}
είμαι πλεγμένος⁴

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
πλέκεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
πλέξου
—
—
πλεχτείτε³
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ³

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
πλεγμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Δεν απαντώνται συνήθως σε λόγια ρ.

² Και πλεκόνταν στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία (και όχι σε λόγια ρ.).

³ Σε λόγια ρ. (π.χ. *διώκομαι*) απαντώνται και οι τύποι με -χθ- (*διώχθηκα* κτλ.), καθώς και η μητρ. ενεστ. (*διωκόμενος*).

⁴ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

κηρύσσω
κηρύσσεις
κηρύσσει
κηρύσσουμε (σπάν.-ομε)
κηρύσσετε
κηρύσσουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα κηρύσσω
θα κηρύσσεις
θα κηρύσσει
θα κηρύσσουμε (σπάν.-ομε)
θα κηρύσσετε
θα κηρύσσουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

κήρυσσα
κήρυσσες
κήρυσσε
κήρύσσαμε
κήρύσατε
κήρυσαν/κήρυσαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα κηρύξω
θα κηρύξεις
θα κηρύξει
θα κηρύξουμε (σπάν.-ομε)
θα κηρύξετε
θα κηρύξουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

κήρυξα
κήρυξες
κήρυξε
κηρύξαμε
κηρύξατε
κήρυξαν/κηρύξαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω κηρύξει/
(έχω κηρυγμένο)²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα κηρύξει/
(είχα κηρυγμένο)²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω κηρύξει/
(θα έχω κηρυγμένο)²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] κηρύσσω
κηρύσσεις
κηρύσσει
κηρύσσουμε (σπάν.-ομε)
κηρύσσετε
κηρύσσουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] κηρύξω
κηρύξεις
κηρύξει
κηρύξουμε (σπάν.-ομε)
κηρύξετε
κηρύξουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω κηρύξει/
(έχω κηρυγμένο)²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
κήρυσσε
—
—
κηρύσσετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
κήρυξε
—
—
κηρύξτε/κηρύξετε³
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

κηρύσσοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας κηρύξει/
(έχοντας κηρυγμένο)²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Δεν απαντώνται συνήθως σε λογιότερα ρ.

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (κηρύσσω κάτι).

³ Ο β' τύπος κυρίως σε επίσημο ύφος λόγου.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

κηρύσσομαι
κηρύσσεσαι
κηρύσσεσαι
κηρύσσεσαι
κηρύσσεστε (σπάν.-όσαστε)
κηρύσσονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα κηρύσσομαι
θα κηρύσσεσαι
θα κηρύσσεσαι
θα κηρύσσεσαι
θα κηρύσσεστε (σπάν.-όσαστε)
θα κηρύσσονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

κηρύσσόμουν(α)¹
κηρύσσόσουν(α)¹
κηρύσσόταν(ε)^{1,2}
κηρύσσόμαστε²
κηρύσσόσαστε²
κηρύσσονταν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ³

θα κηρυχθ(χτ)ώ
θα κηρυχθ(χτ)είς
θα κηρυχθ(χτ)εί
θα κηρυχθ(χτ)ούμε
θα κηρυχθ(χτ)είτε
θα κηρυχθ(χτ)ούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

κηρύχθ(χτ)ηκα
κηρύχθ(χτ)ηκες
κηρύχθ(χτ)ηκε
κηρυχθ(χτ)ήκαμε
κηρυχθ(χτ)ήκατε
κηρύχθ(χτ)ηκαν/
κηρυχθ(χτ)ήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω κηρυχθ(χτ)εί^{3/}
είμαι κηρυγμένος⁴

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα κηρυχθ(χτ)εί^{3/}
ήμουν κηρυγμένος⁴

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω κηρυχθ(χτ)εί^{3/}
θα είμαι κηρυγμένος⁴

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] κηρύσσομαι
κηρύσσεσαι
κηρύσσεσαι
κηρύσσεσαι
κηρύσσεστε (σπάν.-όσαστε)
κηρύσσονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

[να, όταν...] κηρυχθ(χτ)ώ
κηρυχθ(χτ)είς
κηρυχθ(χτ)εί
κηρυχθ(χτ)ούμε
κηρυχθ(χτ)είτε
κηρυχθ(χτ)ούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω
κηρυχθ(χτ)εί^{3/}
είμαι κηρυγμένος⁴

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
—
κηρύσσεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
κηρύξου
—
—
—
κηρυχθ(χτ)είτε³
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

κηρυσσόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
κηρυγμένος

¹ Οι τύποι με το τελικό **α** ή **ε** (και ο β' τύπος του αορίστου) εμφανίζονται κυρίως στον προφορικό λόγο. Γενικά είναι σπάνιοι για τα ρ. αυτής της κατηγορίας.

² Οι τύποι σε **-όνταν**, **-όμασταν**, **-όσασταν**, **-όντουσαν** (δες λύνομαι, 2) δε συνηθίζονται, λόγω του λόγιου χαρακτήρα των ρ. αυτής της κατηγορίας.

³ Το **-χθ-** είναι συνηθέστερο, λόγω του λόγιου χαρακτήρα των ρ. αυτής της κατηγορίας.

⁴ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

φτιάχνω
φτιάχνεις
φτιάχνει
φτιάχνουμε (σπάν.-ομε)
φτιάχνετε
φτιάχνουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα φτιάχνω
θα φτιάχνεις
θα φτιάχνει
θα φτιάχνουμε (σπάν.-ομε)
θα φτιάχνετε
θα φτιάχνουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

έφτιαχνα
έφτιαχνες
έφτιαχνε
φτιάχναμε
φτιάχνατε
έφτιαχναν/φτιάχναν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα φτιάξω
θα φτιάξεις
θα φτιάξει
θα φτιάξουμε (σπάν.-ομε)
θα φτιάξετε
θα φτιάξουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

έφτιαξα
έφτιαξες
έφτιαξε
φτιάξαμε
φτιάξατε
έφτιαξαν/φτιάξαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω φτιάξει/
έχω φτιαγμένο²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα φτιάξει/
είχα φτιαγμένο²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω φτιάξει/
θα έχω φτιαγμένο²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] φτιάχνω
φτιάχνεις
φτιάχνει
φτιάχνουμε (σπάν.-ομε)
φτιάχνετε
φτιάχνουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] φτιάξω
φτιάξεις
φτιάξει
φτιάξουμε (σπάν.-ομε)
φτιάξετε
φτιάξουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω φτιάξει/
έχω φτιαγμένο²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
φτιάχνε³
—
—
φτιάχνετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
φτιάξε³
—
—
φτιάξτε/φτιάχτε¹
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

φτιάχνοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας φτιάξει/
έχοντας φτιαγμένο²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (φτιάχνω κάτι).

³ Στα υπερδισύλλαβα ο τόνος ανεβαίνει: άδραχνε, άδραξε κτλ. Στον αόριστο απαντάται (σε συμπεφορά) και ο τύπος φτιάχ'το, ανάλογος με τον τύπο φτιάχτε του β' πληθ.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΘΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

φτιάχνομαι
φτιάχνεσαι
φτιάχνεται
φτιάχνόμαστε
φτιάχνεστε/φτιαχνόσαστε¹
φτιάχνονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα φτιάχνομαι
θα φτιάχνεσαι
θα φτιάχνεται
θα φτιάχνόμαστε
θα φτιάχνεστε/-όσαστε¹
θα φτιάχνονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

φτιαχνόμουν(α)¹
φτιαχνόσουν(α)¹
φτιαχνόταν(ε)^{1,2}
φτιαχνόμαστε/φτιαχνόμασταν¹
φτιαχνόσαστε/φτιαχνόσασταν¹
φτιάχνονταν/φτιαχνόντανε¹/
φτιαχνόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα φτιαχτώ
θα φτιαχτείς
θα φτιαχτεί
θα φτιαχτούμε
θα φτιαχτείτε
θα φτιαχτούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

φτιάχτηκα
φτιάχτηκες
φτιάχτηκε
φτιαχτήκαμε
φτιαχτήκατε
φτιάχτηκαν/φτιαχτήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω φτιαχτεί/
είμαι φτιαγμένος³
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα φτιαχτεί/
ήμουν φτιαγμένος³
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω φτιαχτεί/
θα είμαι φτιαγμένος³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] φτιάχνομαι
φτιάχνεσαι
φτιάχνεται
φτιάχνόμαστε
φτιάχνεστε/φτιαχνόσαστε¹
φτιάχνονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] φτιαχτώ
φτιαχτείς
φτιαχτεί
φτιαχτούμε
φτιαχτείτε
φτιαχτούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω φτιαχτεί/
είμαι φτιαγμένος³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
φτιάχνεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
φτιάξου
—
—
φτιαχτείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
φτιαγμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και φτιάχνονταν στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

ελέγχω
ελέγχεις
ελέγχει
ελέγχουμε (σπάν.-ομε)
ελέγχετε
ελέγχουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα ελέγχω
θα ελέγχεις
θα ελέγχει
θα ελέγχουμε (σπάν.-ομε)
θα ελέγχετε
θα ελέγχουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

έλεγχα
έλεγχεις
έλεγχε
ελέγγαμε
ελέγγατε
έλεγγαν/ελέγγαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα ελέγξω
θα ελέγξεις
θα ελέγξει
θα ελέγξουμε (σπάν.-ομε)
θα ελέγξετε
θα ελέγξουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

έλεγξα
έλεγξες
έλεγξε
ελέγγαμε
ελέγγατε
έλεγγαν/ελέγγαν(ε)¹
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχω ελέγξει/έχω ελεγμένο²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα ελέγξει/είχα ελεγμένο²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω ελέγξει/
θα έχω ελεγμένο²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] ελέγχω
ελέγχεις
ελέγχει
ελέγχουμε (σπάν.-ομε)
ελέγχετε
ελέγχουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] ελέγξω
ελέγξεις
ελέγξει
ελέγξουμε (σπάν.-ομε)
ελέγξετε
ελέγξουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω ελέγξει/
έχω ελεγμένο²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
έλεγχε
—
—
ελέγχετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
έλεγξε³
—
—
ελέγξτε⁴/ελέγξετε⁴
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

ελέγχοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας ελέγξει/
έχοντας ελεγμένο²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (ελέγγω κάτι).

³ Το ρ. τρέχω σχηματίζει και τύπο τρέχατε.

⁴ Το ρ. τρέχω σχηματίζει και τύπο τρέχατε, ενώ τα προσέχω, βρέχω κτλ., που απαντώνται συχνά στον προφορικό λόγο, σχηματίζουν και τύπους προσέχτε, βρέχτε. Η κατάληξη -ετε συνθίεται στα λόγια ρ.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

ελέγχομαι
ελέγχεσαι
ελέγχεται
ελεγχόμαστε
ελέγχεστε (σπάν.-όσαστε)
ελέγχονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα ελέγχομαι
θα ελέγχεσαι
θα ελέγχεται
θα ελεγχόμαστε
θα ελέγχεστε (σπάν.-όσαστε)
θα ελέγχονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

ελεγχόμουν(α)¹
ελεγχόσσουν(α)¹
ελεγχόταν(ε)^{1,2}
ελεγχόμαστε²
ελεγχόσαστε²
ελέγχονταν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ³

θα ελεγχθ(χτ)ώ
θα ελεγχθ(χτ)είς
θα ελεγχθ(χτ)εί
θα ελεγχθ(χτ)ούμε
θα ελεγχθ(χτ)είτε
θα ελεγχθ(χτ)ούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

ελέγχθ(χτ)ηκα
ελέγχθ(χτ)ηκες
ελέγχθ(χτ)ηκε
ελεγχθ(χτ)ήκαμε
ελεγχθ(χτ)ήκατε
ελέγχθ(χτ)ηκαν/
ελεγχθ(χτ)ήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω ελεγχθ(χτ)εί^{3/}
είμαι ελεγμένος⁴

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα ελεγχθ(χτ)τεί^{3/}
ήμου ελεγμένος⁴

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω ελεγχθ(χτ)τεί^{3/}
θα είμαι ελεγμένος⁴

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] ελέγχομαι
ελέγχεσαι
ελέγχεται
ελεγχόμαστε
ελέγχεστε (σπάν.-όσαστε)
ελέγχονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

[να, όταν...] ελεγχθ(χτ)ώ
ελεγχθ(χτ)είς
ελεγχθ(χτ)εί
ελεγχθ(χτ)ούμε
ελεγχθ(χτ)είτε
ελεγχθ(χτ)ούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω
ελεγχθ(χτ)τεί^{3/}
είμαι ελεγμένος⁴

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
ελέγχεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
ελέγξου
—
—
ελεγχθ(χτ)είτε³
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

ελεγχόμενος

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

ελεγμένος

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε (και ο β' τύπος του αορίστου) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι τύποι σε -ονταν, -όμασταν, -όσασταν, -όντουσαν (δες λύνομαι, 2) είναι σπάνιοι σε ρ. λόγιου χαρακτήρα.

³ Το -χθ- είναι συνηθέστερο σε ρ. λόγιου χαρακτήρα.

⁴ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ ορίζω ορίζεις ορίζει ορίζουμε (σπάν.-ομε) ορίζετε ορίζουν(ε)¹ ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα ορίζω θα ορίζεις θα ορίζει θα ορίζουμε (σπάν.-ομε) θα ορίζετε θα ορίζουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ όριζα όριζες όριζε όρίζαμε όρίζατε όρίζαν/όρίζαν(ε)¹ ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα όρίσω θα όρίσεις θα όρίσει θα όρίσουμε (σπάν.-ομε) θα όρίσετε θα όρίσουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ όρισα όρισες όρισε όρισαμε όρίσατε όρισαν/όρισαν(ε)¹ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω όρίσει/(έχω όρισμένο)² ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα όρίσει/ (είχα όρισμένο)² ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω όρίσει/ (θα έχω όρισμένο)²</p>
---	--	---

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] ορίζω ορίζεις ορίζει ορίζουμε (σπάν.-ομε) ορίζετε ορίζουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] ορίσω ορίσεις ορίσει ορίσουμε (σπάν.-ομε) ορίσετε ορίσουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω ορίσει/ (έχω όρισμένο)²</p>
--	---	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — όριζε — — ορίζετε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — όρισε — — ορίστε³ —</p>
---	---

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ ορίζοντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας όρίσει/ (έχοντας όρισμένο)²</p>
--

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Δε συνηθίζονται σε λόγια ρ. (π.χ. καθορίζω).

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (ορίζω κάτι).

³ Σε επίσημο ύφος λόγου και σε λόγια ρ. απαντάται και ο τύπος σε -ετε (π.χ. καθορ(ί)στε).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

ορίζομαι
ορίζεσαι
ορίζεται
ορίζομαστε
ορίζεστε/ορίζασαστε¹
ορίζονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα ορίζομαι
θα ορίζεσαι
θα ορίζεται
θα ορίζομαστε
θα ορίζεστε/θα ορίζασαστε¹
θα ορίζονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

ορίζομουν(α)¹
ορίζόσουν(α)¹
ορίζόταν(ε)^{1,2}
ορίζομαστε/ορίζομασαν¹
ορίζόσαστε/ορίζόσασαν¹
ορίζονταν/ορίζόντανε¹/
ορίζόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα οριστώ
θα οριστείς
θα οριστεί
θα οριστούμε
θα οριστείτε
θα οριστούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

ορίσθηκα
ορίσθηκες
ορίστηκε
ορίσθήκαμε
ορίσθήκατε
ορίσθηκαν/ορίσθήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω οριστεί/
είμαι ορισμένος³
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα οριστεί/
ήμουν ορισμένος³
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω οριστεί/
θα είμαι ορισμένος³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] ορίζομαι
ορίζεσαι
ορίζεται
ορίζομαστε
ορίζεστε/ορίζασαστε¹
ορίζονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] οριστώ
οριστείς
οριστεί
οριστούμε
οριστείτε
οριστούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω οριστεί/
είμαι ορισμένος³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
ορίζεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
ορίσου
—
—
οριστείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

οριζόμενος⁴
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
ορισμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυριώς στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Δε συνηθίζονται σε λόγια ρ. (π.χ. καθορίζομαι).

² Και ορίζονταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία (και όχι για λόγια ρ.).

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

⁴ Σπάνιας χρήσης σε προφορικό και λογοτεχνικό λόγο.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αγοράζω
αγοράζεις
αγοράζει
αγοράζουμε (σπάν.-ομε)
αγοράζετε
αγοράζουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αγοράζω
θα αγοράζεις
θα αγοράζει
θα αγοράζουμε (σπάν.-ομε)
θα αγοράζετε
θα αγοράζουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

αγόραζα
αγόραζες
αγόραζε
αγόραζαμε
αγόραζατε
αγόραζαν/αγοράζαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αγοράσω
θα αγοράσεις
θα αγοράσει
θα αγοράσουμε (σπάν.-ομε)
θα αγοράσετε
θα αγοράσουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

αγόρασα
αγόρασες
αγόρασε
αγοράσαμε
αγοράσατε
αγόρασαν/αγοράσαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω αγοράσει/
έχω αγορασμένο²

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα αγοράσει/
είχα αγορασμένο²

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω αγοράσει/
θα έχω αγορασμένο²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] αγοράζω
αγοράζεις
αγοράζει
αγοράζουμε (σπάν.-ομε)
αγοράζετε
αγοράζουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] αγοράσω
αγοράσεις
αγοράσει
αγοράσουμε (σπάν.-ομε)
αγοράσετε
αγοράσουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω αγοράσει/
έχω αγορασμένο²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
αγόραζε
—
—
αγοράζετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
αγόρασε
—
—
αγοράστε³
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αγοράζοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας αγοράσει/
έχοντας αγορασμένο²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Δε συνηθίζονται σε λόγια ρ. (π.χ. παρασκευάζω).

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (αγοράζω κάτι).

³ Σε επίσημο ύφος λόγου και σε λόγια ρ. απαντάται και ο τύπος σε -ετε (π.χ. παρασκευάσατε).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αγοράζομαι
αγοράζεσαι
αγοράζεται
αγοραζόμαστε
αγοράζετε/αγοραζόσαστε¹
αγοράζονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αγοράζομαι
θα αγοράζεσαι
θα αγοράζεται
θα αγοραζόμαστε
θα αγοράζετε/-όσαστε¹
θα αγοράζονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

αγοραζόμουν(α)¹
αγοραζόσουν(α)¹
αγοραζόταν(ε)^{1,2}
αγοραζόμαστε/αγοραζόμασταν¹
αγοραζόσαστε/αγοραζόσασταν¹
αγοράζονταν/αγοραζόντανε¹/
αγοραζόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αγοραστήω
θα αγοραστείς
θα αγοραστεί
θα αγοραστούμε
θα αγοραστείτε
θα αγοραστούν(ε)¹

ΔΟΡΙΣΤΟΣ

αγοράστηκα
αγοράστηκες
αγοράστηκε
αγοραστήκαμε
αγοραστήκατε
αγοράστηκαν/αγοραστήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω αγοραστεί/
είμαι αγορασμένος³

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα αγοραστεί/
ήμουν αγορασμένος³

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω αγοραστεί/
θα είμαι αγορασμένος³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] αγοράζομαι
αγοράζεσαι
αγοράζεται
αγοραζόμαστε
αγοράζετε/αγοραζόσαστε¹
αγοράζονται

ΔΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] αγοραστήω
αγοραστείς
αγοραστεί
αγοραστούμε
αγοραστείτε
αγοραστούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω αγοραστεί/
είμαι αγορασμένος³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
αγοράζετε
—

ΔΟΡΙΣΤΟΣ

—
αγοράσου
—
—
αγοραστείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αγοραζόμενος⁴

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

αγορασμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Δε συνηθίζονται σε λόγια ρ. (π.χ. δελεάζομαι).

² Και αγοραζόνταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία (και όχι σε λόγια ρ.).

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

⁴ Σπάνια η μηχ. αυτή στον προφ. και λογοτεχν. λόγο.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

πλάθω
πλάθεις
πλάθει
πλάθουμε (σπάν.-ομε)
πλάθετε
πλάθουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα πλάθω
θα πλάθεις
θα πλάθει
θα πλάθουμε (σπάν.-ομε)
θα πλάθετε
θα πλάθουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

έπλαθα
έπλαθες
έπλαθε
πλάθαμε
πλάθατε
έπλαθαν/πλάθαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα πλάσω
θα πλάσεις
θα πλάσει
θα πλάσουμε (σπάν.-ομε)
θα πλάσετε
θα πλάσουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

έπλασα
έπλασες
έπλασε
πλάσαμε
πλάσατε
έπλασαν/πλάσαν(ε)¹
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχω πλάσει/έχω πλασμένο²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα πλάσει/
είχα πλασμένο²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω πλάσει/
θα έχω πλασμένο²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] πλάθω
πλάθεις
πλάθει
πλάθουμε (σπάν.-ομε)
πλάθετε
πλάθουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] πλάσω
πλάσεις
πλάσει
πλάσουμε (σπάν.-ομε)
πλάσετε
πλάσουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω πλάσει/
έχω πλασμένο²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
πλάθε
—
—
πλάθετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
πλάσε
—
—
πλάστε³
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

πλάθοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας πλάσει/
έχοντας πλασμένο²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Δε συνηθίζονται σε λόγια ρ. (π.χ. διαπλάθω).

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (πλάθω κάτι).

³ Σε επίσημο ύφος λόγου και σε λόγια ρ. απαντάται και ο τύπος σε -ετε (π.χ. διαπλάστετε).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

πλάθωμα
πλάθεσαι
πλάθεται
πλαθόμαστε
πλάθεστε/πλαθόσαστε¹
πλάθονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα πλάθωμα
θα πλάθεσαι
θα πλάθεται
θα πλαθόμαστε
θα πλάθεστε/θα πλαθόσαστε¹
θα πλάθονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

πλαθόμου(α)¹
πλαθόσου(α)¹
πλαθόταν(ε)^{1,2}
πλαθόμαστε/πλαθόμασαν¹
πλαθόσαστε/πλαθόσασαν¹
πλάθονταν/πλαθόντανε¹/
πλαθόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα πλαστώ
θα πλαστείς
θα πλαστεί
θα πλαστούμε
θα πλαστείτε
θα πλαστούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

πλάστηκα
πλάστηκες
πλάστηκε
πλαστήκαμε
πλαστήκατε
πλάστηκαν/πλαστήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω πλαστεί/
είμαι πλασμένος³

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα πλαστεί/
ήμουν πλασμένος³
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω πλαστεί/
θα είμαι πλασμένος³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] πλάθωμα
πλάθεσαι
πλάθεται
πλαθόμαστε
πλάθεστε/πλαθόσαστε¹
πλάθονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] πλαστώ
πλαστείς
πλαστεί
πλαστούμε
πλαστείτε
πλαστούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω πλαστεί/
είμαι πλασμένος³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
πλάθεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
πλάσου
—
—
πλαστείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ⁴

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
πλασμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Δε συνηθίζονται σε λόγια ρ. (π.χ. διαπλάθωμα).

² Και πλάθονταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία (και όχι για λόγια ρ.).

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

⁴ Απαντάνται σε ρ. όπως πείθωμαι (πειθόμενος), αλλά είναι σπάνιας χρήσης.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

κλείνομαι
κλείνεσαι
κλείνεται
κλεινόμαστε
κλείνεστε/κλεινόσαστε¹
κλείνονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα κλείνομαι
θα κλείνεσαι
θα κλείνεται
θα κλεινόμαστε
θα κλείνεστε/θα κλεινόσαστε¹
θα κλείνονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

κλεινόμουν(α)¹
κλεινόσουν(α)¹
κλεινόταν(ε)^{1,2}
κλεινόμαστε/κλεινόμασταν¹
κλεινόσαστε/κλεινόσασταν¹
κλείνονταν/κλεινότανε^{1/}
κλεινότουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα κλειστώ
θα κλειστείς
θα κλειστεί
θα κλειστούμε
θα κλειστείτε
θα κλειστούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

κλείστηκα
κλείστηκες
κλείστηκε
κλειστήκαμε
κλειστήκατε
κλείστηκαν/κλειστήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω κλειστεί/
είμαι κλεισμένος³
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα κλειστεί/
ήμουν κλεισμένος³
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω κλειστεί/
θα είμαι κλεισμένος³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] κλείνομαι
κλείνεσαι
κλείνεται
κλεινόμαστε
κλείνεστε/κλεινόσαστε¹
κλείνονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] κλειστώ
κλειστείς
κλειστεί
κλειστούμε
κλειστείτε
κλειστούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω κλειστεί/
είμαι κλεισμένος³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
κλείνεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
κλείσου
—
—
κλειστείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
κλεισμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Δε συνηθίζονται σε λόγια ρ.

² Και κλείνονταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία (και όχι για λόγια ρ).

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αποκλείω
αποκλείεις
αποκλείει
αποκλείουμε (σπάν.-ομε)
αποκλείετε
αποκλείουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αποκλείω
θα αποκλείεις
θα αποκλείει
θα αποκλείουμε (σπάν.-ομε)
θα αποκλείετε
θα αποκλείουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

απέκλεια
απέκλειες
απέκλειε
αποκλείαμε
αποκλείατε
απέκλειαν/αποκλείαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αποκλείσω
θα αποκλείσεις
θα αποκλείσει
θα αποκλείσουμε (σπάν.-ομε)
θα αποκλείσετε
θα αποκλείσουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

απέκλεισα (σπάν. απόκλεισα)
απέκλεισες (σπάν. απόκλεισες)
απέκλειε (σπάν. απόκλεισε)
αποκλείσαμε
αποκλείσατε
απέκλεισαν/αποκλείσαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω αποκλείσει/
(έχω αποκλεισμένο)²

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα αποκλείσει/
(είχα αποκλεισμένο)²

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω αποκλείσει/
(θα έχω αποκλεισμένο)²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] αποκλείω
αποκλείεις
αποκλείει
αποκλείουμε (σπάν.-ομε)
αποκλείετε
αποκλείουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] αποκλείσω
αποκλείσεις
αποκλείσει
αποκλείσουμε (σπάν.-ομε)
αποκλείσετε
αποκλείσουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω αποκλείσει/
(έχω αποκλεισμένο)²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
απόκλειε
—
—
αποκλείετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
απόκλεισε
—
—
αποκλείστε/αποκλείσετε³
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αποκλείοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας αποκλείσει/
(έχοντας αποκλεισμένο)²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Δε συνηθίζονται σε λογιότερα ρ. (π.χ. περικλείω).

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (αποκλείω κάτι).

³ Απαντάται κυρίως σε επίσημο ύφος λόγου.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ αποκλείομαι αποκλείεσαι αποκλείεται αποκλειόμαστε αποκλείεστε (σπάν.-όσαστε) αποκλείονται</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα αποκλείομαι θα αποκλείεσαι θα αποκλείεται θα αποκλειόμαστε θα αποκλείεστε (σπάν.-όσαστε) θα αποκλείονται</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ αποκλειόμουν(α)¹ αποκλειόσουν(α)¹ αποκλειόταν(ε)^{1,2} αποκλειόμαστε² αποκλειόσαστε² αποκλειόταν²</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα αποκλειστώ θα απόκλειστείς θα αποκλειστεί θα αποκλειστούμε θα αποκλειστείτε θα αποκλειστούν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ αποκλείσθηκα αποκλείστηκες αποκλείστηκε αποκλείσθήκαμε αποκλείσθήκατε αποκλείστηκαν/αποκλεισθήκαν(ε)¹</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω αποκλειστεί/ είμαι αποκλεισμένος³</p> <p>ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα αποκλειστεί/ ήμουν αποκλεισμένος³</p> <p>ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω αποκλειστεί/ θα είμαι αποκλεισμένος³</p>
---	--	---

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] αποκλείομαι αποκλείεσαι αποκλείεται αποκλειόμαστε αποκλείεστε (σπάν.-όσαστε) αποκλείονται</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] αποκλειστώ αποκλειστείς αποκλειστεί αποκλειστούμε αποκλειστείτε αποκλειστούν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω αποκλειστεί/ είμαι αποκλεισμένος³</p>
---	--	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — αποκλείεστε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — αποκλείσου — — αποκλειστείτε —</p>
---	---

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ αποκλειόμενος ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ αποκλεισμένος</p>
--

¹ Οι τύποι με το τελικό **α** ή **ε** (και ο β' τύπος του αορίστου) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σπάνιοι σε λογιότερα ρ. (π.χ. *περικλείω*).
² Οι τύποι σε -όνταν, -όμασταν, -όσασταν, -όντουσαν (δες λύνομαι, 2) δε συνηθίζονται, λόγω του λόγιου (γενικά) χαρακτήρα των ρ. αυτής της κατηγορίας.
³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

εμπνέω
εμπνέεις
εμπνέει
εμπνέουμε (σπάν.-ομε)
εμπνέετε
εμπνέουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα εμπνέω
θα εμπνέεις
θα εμπνέει
θα εμπνέουμε (σπάν.-ομε)
θα εμπνέετε
θα εμπνέουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

ενέπνεα
ενέπνεες
ενέπνεε
εμπνέαμε
εμπνέατε
ενέπνεαν/εμπνέαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα εμπνέωσω
θα εμπνέυσεις
θα εμπνέυσει
θα εμπνέυσουμε (σπάν.-ομε)
θα εμπνέυσετε
θα εμπνέυσουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

ενέπνευσα
ενέπνευσες
ενέπνευσε
εμπνέυσαμε
εμπνέυσατε
ενέπνευσαν/εμπνέυσαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω εμπνέυσει²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα εμπνέυσει²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω εμπνέυσει²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] εμπνέω
εμπνέεις
εμπνέει
εμπνέουμε (σπάν.-ομε)
εμπνέετε
εμπνέουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] εμπνέωσω
εμπνέυσεις
εμπνέυσει
εμπνέυσουμε (σπάν.-ομε)
εμπνέυσετε
εμπνέυσουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω εμπνέυσει²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
(έμπνεε)
—
—
εμπνέετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
έμπνευσε
—
—
εμπνέυστε/εμπνέυσετε³
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

εμπνέοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας εμπνέυσει²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Δε συνηθίζονται σε λογιότερα ρ. (π.χ. εισπλέω).

² Δε συνηθίζονται οι τύποι με το έχω + μη. παθ. παρακειμ.

³ Σε επίσημο ύφος λόγου και κυρίως σε λογιότερα ρ., π.χ. εισπλέω (εισπλεύεστε).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

εμπνέομαι
εμπνέεσαι
εμπνέεται
εμπνεόμαστε
εμπνέεστε (σπάν.-όσαστε)
εμπνέονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα εμπνέομαι
θα εμπνέεσαι
θα εμπνέεται
θα εμπνεόμαστε
θα εμπνέεστε (σπάν.
-όσαστε)
θα εμπνέονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

εμπνεόμουν(α)¹
εμπνεόσουν(α)¹
εμπνεόταν(ε)^{1,2}
εμπνεόμαστε²
εμπνεόσαστε²
εμπνέονταν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα εμπνευστώ
θα εμπνευστείς
θα εμπνευστεί
θα εμπνευστούμε
θα εμπνευστείτε
θα εμπνευστούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

εμπνεύστηκα
εμπνεύστηκες
εμπνεύστηκα
εμπνευστήκαμε
εμπνευστήκατε
εμπνεύστηκαν/
εμπνευστήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω εμπνευστεί/
είμαι εμπνευσμένος³

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα εμπνευστεί/
ήμουν εμπνευσμένος³

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω εμπνευστεί/
θα είμαι εμπνευσμένος³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] εμπνέομαι
εμπνέεσαι
εμπνέεται
εμπνεόμαστε
εμπνέεστε (σπάν.-όσαστε)
εμπνέονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] εμπνευστώ
εμπνευστείς
εμπνευστεί
εμπνευστούμε
εμπνευστείτε
εμπνευστούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω
εμπνευστεί/
είμαι εμπνευσμένος³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
εμπνέεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
εμπνεύσου
—
—
εμπνευστείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

εμπνεόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
εμπνευσμένος

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε (και ο β' τύπος του αορίστου) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.
² Οι τύποι σε -ονταν, -όμασταν, -όσασταν, -όντουσαν (δες λύνομαι, 2) δε συνηθίζονται, λόγω του λόγιου χαρακτήρα των ρ. αυτής της κατηγορίας.
³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ ζεσταίνω ζεσταίνεις ζεσταίνει ζεσταίνουμε (σπάν.-ομε) ζεσταίνετε ζεσταίνουν(ε)¹ ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα ζεσταίνω θα ζεσταίνεις θα ζεσταίνει θα ζεσταίνουμε (σπάν.-ομε) θα ζεσταίνετε θα ζεσταίνουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ ζέσαινα ζέσαινες ζέσαινε ζεσταίναμε ζεσταίνατε ζέσαιναν/ζεσταίναν(ε)¹ ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα ζεστανώ θα ζεστανείς θα ζεστανεί θα ζεστανούμε (σπάν.-ομε) θα ζεστανέτε θα ζεστανούν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ ζέσαινα ζέσαινες ζέσαινε ζεστανάμε ζεστανάτε ζέσταναν/ζεστανάν(ε)¹ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω ζεστανεί/ έχω ζεσταμένο² ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα ζεστανεί/ είχα ζεσταμένο² ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω ζεστανεί/ θα έχω ζεσταμένο²</p>
---	---	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] ζεσταίνω ζεσταίνεις ζεσταίνει ζεσταίνουμε (σπάν.-ομε) ζεσταίνετε ζεσταίνουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] ζεστανώ ζεστανείς ζεστανεί ζεστανούμε (σπάν.-ομε) ζεστανέτε ζεστανούν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω ζεστανεί/ έχω ζεσταμένο²</p>
--	---	--

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — ζέσαινε — — ζεσταίνετε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — ζέσαινε — — ζεστανέτε —</p>
--	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ ζεσταίνοντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας ζεστανεί/ έχοντας ζεσταμένο²</p>
--

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Δε συνηθίζονται σε λόγια ρ. (π.χ. απολυμαίνω).

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (ζεσταίνω κάτι).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ ζεσταίνομαι ζεσταίνεσαι ζεσταίνεται ζεσταινόμαστε ζεσταίνεστε/ζεσταινόσαστε¹ ζεσταίνονται</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα ζεσταίνομαι θα ζεσταίνεσαι θα ζεσταίνεται θα ζεσταινόμαστε θα ζεσταίνεστε/-όσαστε¹ θα ζεσταίνονται</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ ζεσταίνομαι(α)¹ ζεσταίνουσιν(α)¹ ζεσταινόταν(ε)^{1,2} ζεσταινόμαστε/ζεσταινόμασαν¹ ζεσταινόσαστε/ζεσταινόσασαν¹ ζεσταίνονταν/ζεσταίνοντανε¹/ ζεσταίνοντουσαν¹</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα ζεσταθώ θα ζεσταθείς θα ζεσταθεί θα ζεσταθούμε θα ζεσταθείτε θα ζεσταθούν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ ζεστάθηκα ζεστάθηκες ζεστάθηκε ζεσταθήκαμε ζεσταθήκατε ζεστάθηκαν/ζεσταθήκαν(ε)¹</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω ζεσταθεί/είμαι ζεσταμένος³</p> <p>ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα ζεσταθεί/ ήμουν ζεσταμένος³</p> <p>ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω ζεσταθεί/ θα είμαι ζεσταμένος³</p>
---	--	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] ζεσταίνομαι ζεσταίνεσαι ζεσταίνεται ζεσταινόμαστε ζεσταίνεστε/ζεσταινόσαστε¹ ζεσταίνονται</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] ζεσταθώ ζεσταθείς ζεσταθεί ζεσταθούμε ζεσταθείτε ζεσταθούν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω ζεσταθεί/ είμαι ζεσταμένος³</p>
--	--	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — — ζεσταίνεστε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — — — — — ζεσταθείτε —</p>
--	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ —</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ ζεσταμένος</p>

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και ζεσταίνονταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

θερμαίνομαι
θερμαίνεσαι
θερμαίνεται
θερμαινόμαστε
θερμαίνεστε (σπάν.-όσαστε)
θερμαίνονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα θερμαίνομαι
θα θερμαίνεσαι
θα θερμαίνεται
θα θερμαινόμαστε
θα θερμαίνεστε (σπάν.
-όσαστε)
θα θερμαίνονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

θερμαινόμεν(α)¹
θερμαινόμεν(α)¹
θερμαινόμεν(ε)^{1,2}
θερμαινόμαστε²
θερμαινόσαστε²
θερμαίνονταν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα θερμανθώ
θα θερμανθείς
θα θερμανθεί
θα θερμανθούμε
θα θερμανθείτε
θα θερμανθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

θερμάνθηκα
θερμάνθηκες
θερμάνθηκα
θερμανθήκαμε
θερμανθήκατε
θερμάνθηκαν/θερμανθήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω θερμανθεί/
(είμαι θερμασμένος)³

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα θερμανθεί/
(ήμουν θερμασμένος)³

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω θερμανθεί/
(θα είμαι θερμασμένος)³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] θερμαίνομαι
θερμαίνεσαι
θερμαίνεται
θερμαινόμαστε
θερμαίνεστε (σπάν.-όσαστε)
θερμαίνονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] θερμανθώ
θερμανθείς
θερμανθεί
θερμανθούμε
θερμανθείτε
θερμανθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω θερμανθεί/
(είμαι θερμασμένος)³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
θερμαίνεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
—
—
—
θερμανθείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

θερμαινόμενος

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

θερμασμένος

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε (και ο β' τύπος του αορίστου) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σπάνιο σε λογιότερα ρ. (π.χ. απολυμαίνομαι).

² Οι τύποι σε -ονταν, -όμασταν, -όσασταν, -όντουσαν (δες λύνομαι. 2) δε συνηθίζονται, λόγω του λόγιου (γενικά) χαρακτήρα των ρ. αυτής της κατηγορίας.

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ βαραίνω βαραίνεις βαραίνει βαραίνουμε (σπάν.-ομε) βαραίνετε βαραίνουν(ε)¹ ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα βαραίνω θα βαραίνεις θα βαραίνει θα βαραίνουμε (σπάν.-ομε) θα βαραίνετε θα βαραίνουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ βάραινα βάραινες βάραινε βαραίναμε βαραίνατε βάραιναν/βαραίναν(ε)¹ ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα βαρύνω θα βαρύνεις θα βαρύνει θα βαρύνουμε (σπάν.-ομε) θα βαρύνετε θα βαρύνουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ βάρουνα βάρυνες βάρυνε βαρύνουμε βαρύνετε βάρυναν/βαρύναν(ε)¹ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω βαρύνει² ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα βαρύνει² ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω βαρύνει²</p>
---	--	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] βαραίνω βαραίνεις βαραίνει βαραίνουμε (σπάν.-ομε) βαραίνετε βαραίνουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] βαρύνω βαρύνεις βαρύνει βαρύνουμε (σπάν.-ομε) βαρύνετε βαρύνουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω βαρύνει²</p>
--	---	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — βάραινε — — βαραίνετε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — βάρυνε — — βαρύνετε —</p>
---	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ βαραίνοντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας βαρύνει²</p>
--

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι τύποι με το έχω + παθ. μτχ. παρακειμ. δε συνηθίζονται, γιατί τα περισσότερα ρ. αυτής της κατηγορίας δεν έχουν παθητική φωνή.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

διευρύνω
 διευρύνεις
 διευρύνει
 διευρύνουμε (σπάν.-ομε)
 διευρύνετε
 διευρύνουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα διευρύνω
 θα διευρύνεις
 θα διευρύνει
 θα διευρύνουμε (σπάν.-ομε)
 θα διευρύνετε
 θα διευρύνουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

διεύρυνα
 διεύρυνες
 διεύρυνε
 διευρύναμε
 διευρύνατε
 διεύρυναν/διευρύναν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα διευρύνω
 θα διευρύνεις
 θα διευρύνει
 θα διευρύνουμε (σπάν.-ομε)
 θα διευρύνετε
 θα διευρύνουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

διεύρυνα
 διεύρυνες
 διεύρυνε
 διευρύναμε
 διευρύνατε
 διεύρυναν/διευρύναν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω διευρύνει/
 έχω διευρυμένο²

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα διευρύνει/
 είχα διευρυμένο²

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω διευρύνει/
 θα έχω διευρυμένο²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] διευρύνω
 διευρύνεις
 διευρύνει
 διευρύνουμε (σπάν.-ομε)
 διευρύνετε
 διευρύνουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] διευρύνω
 διευρύνεις
 διευρύνει
 διευρύνουμε (σπάν.-ομε)
 διευρύνετε
 διευρύνουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω διευρύνει/
 έχω διευρυμένο²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 διεύρυνε
 —
 —
 διευρύνετε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 διεύρυνε
 —
 —
 διευρύνετε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

διευρύνοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχοντας διευρύνει/
 έχοντας διευρυμένο²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σπανίζουν γενικά, λόγω του λόγιου χαρακτήρα των ρ. αυτής της κατηγορίας.

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (διευρύνω κάτι).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ διευρύνομαι διευρύνεσαι διευρύνεται διευρυνόμαστε διευρύνεστε (σπάν.-όσαστε) διευρύνονται</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα διευρύνομαι θα διευρύνεσαι θα διευρύνεται θα διευρυνόμαστε θα διευρύνεστε (σπάν.-όσαστε) θα διευρύνονται</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ διευρυνόμουν(α)¹ διευρυνόσουν(α)¹ διευρυνόταν(ε)^{1,2} διευρυνόμαστε² διευρυνόσαστε² διευρύνονταν² διευρύνονταν²</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα διευρυνθώ θα διευρυνθείς θα διευρυνθεί θα διευρυνθούμε θα διευρυνθείτε θα διευρυνθούν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ διευρύνθηκα διευρύνθηκες διευρύνθηκε διευρυνθήκαμε διευρυνθήκατε διευρύνθηκα/διευρυνθήκα(ε)¹</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω διευρυνθεί/ είμαι διευρυμένος³</p> <p>ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα διευρυνθεί/ ήμουν διευρυμένος³</p> <p>ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω διευρυνθεί/ θα είμαι διευρυμένος³</p>
---	---	---

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] διευρύνομαι διευρύνεσαι διευρύνεται διευρυνόμαστε διευρύνεστε (σπάν.-όσαστε) διευρύνονται</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] διευρυνθώ διευρυνθείς διευρυνθεί διευρυνθούμε διευρυνθείτε διευρυνθούν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω διευρυνθεί/ είμαι διευρυμένος³</p>
---	--	--

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — — διευρύνεστε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — (διευρύνσου) — — — διευρυνθείτε —</p>
--	---

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ διευρυνόμενος ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ διευρυμένος</p>
--

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε (και ο β' τύπος του αορίστου) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Γενικά είναι σπάνιοι στην κατηγορία αυτή, όπου τα περισσότερα ρ. είναι λόγια.
² Οι τύποι σε -ονταν, -όμασταν, -όσασταν, -όντουσαν (δες λύνομαι, 2) δε συνηθίζονται, λόγω του λόγιου (γενικά) χαρακτήρα των ρ. αυτής της κατηγορίας.
³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ ανασταίνω ανασταίνεις ανασταίνει ανασταίνουμε (σπάν.-ομε) ανασταίνετε ανασταίνουν(ε)¹ ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα ανασταίνω θα ανασταίνεις θα ανασταίνει θα ανασταίνουμε (σπάν.-ομε) θα ανασταίνετε θα ανασταίνουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ ανάσταينا ανάσταινεις ανάσταινει ανάσταίναμε ανάσταίνατε ανάσταιναν/ανασταίναν(ε)¹ ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα αναστήσω θα αναστήσεις θα αναστήσει θα αναστήσουμε (σπάν.-ομε) θα αναστήσετε θα αναστήσουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ ανάστησα ανάστησες ανάστησε ανάστησαμε ανάστησατε ανάστησαν/αναστήσαν(ε)¹ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω αναστήσει/ (έχω αναστημένο)² ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα αναστήσει/ (είχα αναστημένο)² ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω αναστήσει/ (θα έχω αναστημένο)²</p>
---	--	---

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] ανασταίνω ανασταίνεις ανασταίνει ανασταίνουμε (σπάν.-ομε) ανασταίνετε ανασταίνουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] αναστήσω αναστήσεις αναστήσει αναστήσουμε (σπάν.-ομε) αναστήσετε αναστήσουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω αναστήσει/ (έχω αναστημένο)²</p>
--	---	--

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — ανάσταινει — — — ανασταίνετε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — ανάστησε — — — αναστήστε³ —</p>
---	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ ανασταίνοντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας αναστήσει/ (έχοντας αναστημένο)²</p>

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σπάνιοι σε λόγια ρ. (π.χ. ολισθαίνω).
² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (ανασταίνω κάτι).
³ Σε λόγια ρ. απαντάται και ο τύπος σε -ετε (π.χ. ολισθήσετε).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

ανασταίνομαι
 ανασταίνεσαι
 ανασταίνεται
 ανασταινόμαστε
 ανασταίνεστε/ανασταινόσαστε¹
 ανασταίνονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα ανασταίνομαι
 θα ανασταίνεσαι
 θα ανασταίνεται
 θα ανασταινόμαστε
 θα ανασταίνεστε/-όσαστε¹
 θα ανασταίνονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

ανασταινόμουν(α)¹
 ανασταινόσου(α)¹
 ανασταινόταν(ε)^{1,2}
 ανασταινόμαστε/-όμασταν¹
 ανασταινόσαστε/-όσασταν¹
 ανασταίνονταν/ανασταίνοντανε^{1/}
 ανασταίνόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αναστηθώ
 θα αναστηθείς
 θα αναστηθεί
 θα αναστηθούμε
 θα αναστηθείτε
 θα αναστηθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

αναστήθηκα
 αναστήθηκες
 αναστήθηκε
 αναστήθηκαμε
 αναστήθηκατε
 αναστήθηκαν/αναστήθηκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω αναστηθεί/
 είμαι αναστημένος³

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα αναστηθεί/
 ήμουν αναστημένος³

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω αναστηθεί/
 θα είμαι αναστημένος³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] ανασταίνομαι
 ανασταίνεσαι
 ανασταίνεται
 ανασταινόμαστε
 ανασταίνεστε/ανασταινόσαστε¹
 ανασταίνονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] αναστηθώ
 αναστηθείς
 αναστηθεί
 αναστηθούμε
 αναστηθείτε
 αναστηθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω αναστηθεί/
 είμαι αναστημένος³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —
 —
 —
 ανασταίνεστε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 αναστήσου
 —
 —
 αναστηθείτε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 αναστημένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και ανασταίνονταν στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

προφταίνω
 προφταίνεις
 προφταίνει
 προφταίνουμε (σπάν.-ομε)
 προφταίνετε
 προφταίνουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα προφταίνω
 θα προφταίνεις
 θα προφταίνει
 θα προφταίνουμε (σπάν.-ομε)
 θα προφταίνετε
 θα προφταίνουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

πρόφταينا
 πρόφταινεις
 πρόφταινει
 πρόφταίναμε
 πρόφταίνατε
 πρόφταιναν/προφταίναν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα προφτάσω
 θα προφτάσεις
 θα προφτάσει
 θα προφτάσουμε (σπάν.-ομε)
 θα προφτάσετε
 θα προφτάσουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

πρόφτασα
 πρόφτασες
 πρόφτασε
 πρόφτάσαμε
 πρόφτάσατε
 πρόφτασαν/προφτάσαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω προφτάσει²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα προφτάσει²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω προφτάσει²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] προφταίνω
 προφταίνεις
 προφταίνει
 προφταίνουμε (σπάν.-ομε)
 προφταίνετε
 προφταίνουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] προφτάσω
 προφτάσεις
 προφτάσει
 προφτάσουμε (σπάν.-ομε)
 προφτάσετε
 προφτάσουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω προφτάσει²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 πρόφταίνε
 —
 —
 προφταίνετε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 πρόφτασε³
 —
 —
 προφτάστε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

προφταίνοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχοντας προφτάσει²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Το ρ. δεν έχει παθ. ιμγ. παρακειμένου, γι' αυτό δε σχηματίζει τους τύπους με το έχω + ιμγ.

³ Το ρ. σωπαίνω σχηματίζει και β' τύπο: σώπα.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

φρεσκάρω
φρεσκάρεις
φρεσκάρει
φρεσκάρουμε (σπάν.-ομε)
φρεσκάρετε
φρεσκάρουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα φρεσκάρω
θα φρεσκάρεις
θα φρεσκάρει
θα φρεσκάρουμε (σπάν.-ομε)
θα φρεσκάρετε
θα φρεσκάρουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

φρέσκαρα/φρεσκάριζα
φρέσκαρες/φρεσκάριζες
φρέσκαρε/φρεσκάριζε
φρεσκάραμε
φρεσκάρατε
φρέσκαραν/φρεσκάραν(ε)¹/
φρεσκάριζαν

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα φρεσκάρω
θα φρεσκάρεις
θα φρεσκάρει
θα φρεσκάρουμε (σπάν.-ομε)
θα φρεσκάρετε
θα φρεσκάρουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

φρέσκαρα/φρεσκάρισα
φρέσκαρες/φρεσκάρισες
φρέσκαρε/φρεσκάρισε
φρεσκάραμε
φρεσκάρατε
φρέσκαραν/φρεσκάραν(ε)¹/
φρεσκάρισαν

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω φρεσκάρει/
έχω φρεσκαρισμένο²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα φρεσκάρει/
είχα φρεσκαρισμένο²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω φρεσκάρει/
θα έχω φρεσκαρισμένο²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] φρεσκάρω
φρεσκάρεις
φρεσκάρει
φρεσκάρουμε (σπάν.-ομε)
φρεσκάρετε
φρεσκάρουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] φρεσκάρω
φρεσκάρεις
φρεσκάρει
φρεσκάρουμε (σπάν.-ομε)
φρεσκάρετε
φρεσκάρουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω φρεσκάρει/
έχω φρεσκαρισμένο²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
φρέσκαρε/φρεσκάριζε
—
—
φρεσκάρετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
φρέσκαρε/φρεσκάρισε
—
—
φρεσκάρετε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

φρεσκάρωντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχωντας φρεσκάρει/
έχωντας φρεσκαρισμένο²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (φρεσκάρω κάτι).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

φρεσκάρομαι
φρεσκάρεσαι
φρεσκάρεται
φρεσκαρίζομαστε
φρεσκάρεστε/φρεσκαρίζοσαστε¹
φρεσκάρονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα φρεσκάρομαι
θα φρεσκάρεσαι
θα φρεσκάρεται
θα φρεσκαρίζομαστε
θα φρεσκάρεστε/
θα φρεσκαρίζοσαστε¹
θα φρεσκάρονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

φρεσκαρίζομουν(α)¹
φρεσκαρίζοσουν(α)¹
φρεσκαρίζοταν(ε)^{1,2}
φρεσκαρίζομαστε/
φρεσκαρίζομασταν¹
φρεσκαρίζοσαστε/
φρεσκαρίζοσασταν¹
φρεσκάρονταν/φρεσκαρίζονταν/
φρεσκαρίζοντανε¹/φρεσκαρίζόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα φρεσκαριστώ
θα φρεσκαριστείς
θα φρεσκαριστεί
θα φρεσκαριστούμε
θα φρεσκαριστείτε
θα φρεσκαριστούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

φρεσκαρίσθηκα
φρεσκαρίστηκες
φρεσκαρίστηκε
φρεσκαρίστηκαμε
φρεσκαρίστηκατε
φρεσκαρίσθηκα/ν/
φρεσκαρίστηκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω φρεσκαριστεί/
είμαι φρεσκαρισμένος³

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα φρεσκαριστεί/
ήμουν φρεσκαρισμένος³

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω φρεσκαριστεί/
θα είμαι φρεσκαρισμένος³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] φρεσκάρομαι
φρεσκάρεσαι
φρεσκάρεται
φρεσκαρίζομαστε
φρεσκάρεστε/φρεσκαρίζοσαστε¹
φρεσκάρονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] φρεσκαριστώ
φρεσκαριστείς
φρεσκαριστεί
φρεσκαριστούμε
φρεσκαριστείτε
φρεσκαριστούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω φρεσκαριστεί/
είμαι φρεσκαρισμένος³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
φρεσκάρεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
(φρεσκαρί(σου))
—
—
φρεσκαριστείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

φρεσκαρισμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και φρεσκάρονταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ αμπαλάρω αμπαλάρεις αμπαλάρει αμπαλάρουμε (σπάν.-ομε) αμπαλάρετε αμπαλάρουν(ε)¹</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα αμπαλάρω θα αμπαλάρεις θα αμπαλάρει θα αμπαλάρουμε (σπάν.-ομε) θα αμπαλάρετε θα αμπαλάρουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ αμπαλάριζα αμπαλάριζες αμπαλάριζε αμπαλάραμε αμπαλάρατε αμπαλάριζαν/αμπαλάραν(ε)¹</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα αμπαλάρω θα αμπαλάρεις θα αμπαλάρει θα αμπαλάρουμε (σπάν.-ομε) θα αμπαλάρετε θα αμπαλάρουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ αμπαλάρισα αμπαλάρισες αμπαλάρισε αμπαλάραμε αμπαλάρατε αμπαλάρισαν/αμπαλάραν(ε)¹</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω αμπαλάρει/ έχω αμπαλαρισμένο²</p> <p>ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα αμπαλάρει/ είχα αμπαλαρισμένο²</p> <p>ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω αμπαλάρει/ θα έχω αμπαλαρισμένο²</p>
---	---	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] αμπαλάρω αμπαλάρεις αμπαλάρει αμπαλάρουμε (σπάν.-ομε) αμπαλάρετε αμπαλάρουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] αμπαλάρω αμπαλάρεις αμπαλάρει αμπαλάρουμε (σπάν.-ομε) αμπαλάρετε αμπαλάρουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω αμπαλάρει/ έχω αμπαλαρισμένο²</p>
--	---	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — αμπαλάριζε — — αμπαλάρετε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — αμπαλάρισε — — αμπαλάρετε —</p>
---	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ αμπαλάροντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας αμπαλάρει/ έχοντας αμπαλαρισμένο²</p>

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (αμπαλάρω κάτι).

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ γαρνίρω γαρνίρεις γαρνίρει γαρνίρουμε (σπάν.-ομε) γαρνίρετε γαρνίρουν(ε)¹</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα γαρνίρω θα γαρνίρεις θα γαρνίρει θα γαρνίρουμε (σπάν.-ομε) θα γαρνίρετε θα γαρνίρουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ γαρνίριζα/γάρνιρα γαρνίριζες/γάρνιρες γαρνίριζε/γάρνιρε γαρνίραμε γαρνίρατε γαρνίριζαν/γάρνιραν(ε)¹</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα γαρνίρω θα γαρνίρεις θα γαρνίρει θα γαρνίρουμε (σπάν.-ομε) θα γαρνίρετε θα γαρνίρουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ γαρνίρισα γαρνίρισες γαρνίρισε γαρνίραμε γαρνίρατε γαρνίρισαν/γάρνιραν(ε)¹</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω γαρνίρει/ έχω γαρνιρισμένο²</p> <p>ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα γαρνίρει/ είχα γαρνιρισμένο²</p> <p>ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω γαρνίρει/ θα έχω γαρνιρισμένο²</p>
---	---	---

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] γαρνίρω γαρνίρεις γαρνίρει γαρνίρουμε (σπάν.-ομε) γαρνίρετε γαρνίρουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] γαρνίρω γαρνίρεις γαρνίρει γαρνίρουμε (σπάν.-ομε) γαρνίρετε γαρνίρουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω γαρνίρει/ έχω γαρνιρισμένο²</p>
--	---	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — γάρνιρε/γαρνίριζε — — γαρνίρετε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — γάρνιρε/γαρνίρισε — — γαρνίρετε —</p>
---	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ γαρνίροντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας γαρνίρει/ έχοντας γαρνιρισμένο²</p>
--

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (γαρνίρω κάτι).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

γαρνίρωμαι
γαρνίρεσαι
γαρνίρεται
γαρνιρίζομαστε
γαρνίρεστε/γαρνιρίζασατε¹
γαρνίρονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα γαρνίρωμαι
θα γαρνίρεσαι
θα γαρνίρεται
θα γαρνιρίζομαστε
θα γαρνίρεστε/
θα γαρνιρίζασατε¹
θα γαρνίρονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

γαρνιρίζομουν(α)¹
γαρνιρίζοσουν(α)¹
γαρνιρίζοταν(ε)^{1,2}
γαρνιρίζομαστε/-όμασταν¹
γαρνιρίζασατε/-όσασταν¹
γαρνίρονταν/γαρνιρίζοντανε¹/
γαρνιρίζόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα γαρνιριστώ
θα γαρνιριστείς
θα γαρνιριστεί
θα γαρνιριστούμε
θα γαρνιριστείτε
θα γαρνιριστούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

γαρνιρίστηκα
γαρνιρίστηκες
γαρνιρίστηκε
γαρνιρίστηκαμε
γαρνιρίστηκατε
γαρνιρίστηκαν/
γαρνιρίστηκαν(ε)¹
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχω γαρνιριστεί/
είμαι γαρνιρισμένος³
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα γαρνιριστεί/
ήμουν γαρνιρισμένος³
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω γαρνιριστεί/
θα είμαι γαρνιρισμένος³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] γαρνίρωμαι
γαρνίρεσαι
γαρνίρεται
γαρνιρίζομαστε
γαρνίρεστε/γαρνιρίζασατε¹
γαρνίρονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] γαρνιριστώ
γαρνιριστείς
γαρνιριστεί
γαρνιριστούμε
γαρνιριστείτε
γαρνιριστούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω γαρνιριστεί/
είμαι γαρνιρισμένος³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
γαρνίρεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
(γαρνιρίσου)
—
—
γαρνιριστείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
γαρνιρισμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και γαρνίρονταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ¹

αγαπάω/αγαπώ
αγαπάς
αγαπάει/αγαπά
αγαπάμε/αγαπούμε
αγαπάτε
αγαπάνε/αγαπάν³/αγαπούν(ε)¹
ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ¹
θα αγαπάω/θα αγαπώ
θα αγαπάς
θα αγαπάει/θα αγαπά
θα αγαπάμε/θα αγαπούμε
θα αγαπάτε
θα αγαπάνε/θα αγαπάν³/
θα αγαπούν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ²

αγαπούσα/αγάπαγα
αγαπούσες/αγάπαγες
αγαπούσε/αγάπαγε
αγαπούσαμε/αγαπάγαμε
αγαπούσατε/αγαπάγατε
αγαπούσαν(ε)³/αγάπααν/
αγαπάγανε
ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα αγαπήσω
θα αγαπήσεις
θα αγαπήσει
θα αγαπήσουμε (σπάν.-ομε)
θα αγαπήσετε
θα αγαπήσουν(ε)³

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

αγάπησα
αγάπησες
αγάπησε
αγάπησαμε
αγάπησατε
αγάπησαν/αγαπήσαν(ε)³
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχω αγαπήσει/
(έχω αγαπημένο)⁴
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα αγαπήσει/
(είχα αγαπημένο)⁴
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω αγαπήσει/
(θα έχω αγαπημένο)⁴

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ¹

[να, όταν...] αγαπάω/αγαπώ
αγαπάς
αγαπάει/αγαπά
αγαπάμε/αγαπούμε
αγαπάτε
αγαπάνε/αγαπάν³/αγαπούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] αγαπήσω
αγαπήσεις
αγαπήσει
αγαπήσουμε (σπάν.-ομε)
αγαπήσετε
αγαπήσουν(ε)³

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω αγαπήσει/
(έχω αγαπημένο)⁴

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
αγάπα/αγάπαγε²
—
—
αγαπάτε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
αγάπησε/αγάπα³
—
—
αγαπήστε⁵
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αγαπώντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας αγαπήσει/
(έχοντας αγαπημένο)⁴

¹ Οι τύποι σε -ά, -ά, -ούμε, -ούν δε συνθίζονται σε ρ. που προσιδιάζουν στον προφορικό λόγο (π.χ. κατανάω). Ο τύπος σε -ούνε εμφανίζεται σχεδόν αποκλειστικά στη λογοτεχνία.

² Οι τύποι με το επίσημο -αγ- (αγάπαγα κτλ.) δεν απαντώνται σε επίσημο ύφος λόγου και σε λόγια ρ. (π.χ. υπερτιμάω).

³ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

⁴ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (αγαπάω κάτι).

⁵ Σε λόγια ρ. και ο τύπος σε -ετε (π.χ. υπερτιμήσετε).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αγαπιέμαι
αγαπιέσαι
αγαπιέται
αγαπιόμαστε
αγαπιέστε/αγαπιόσαστε¹
αγαπιούνται/αγαπιόνται¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αγαπιέμαι
θα αγαπιέσαι
θα αγαπιέται
θα αγαπιόμαστε
θα αγαπιέστε/
θα αγαπιόσαστε¹
θα αγαπιούνται/
θα αγαπιόνται¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

αγαπιόμουν(α)¹
αγαπιόσουν(α)¹
αγαπιόταν(ε)¹
αγαπιόμαστε/αγαπιόμασταν¹
αγαπιόσαστε/αγαπιόσασταν¹
αγαπιόνταν(ε)¹/αγαπιούνταν¹/
αγαπιόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αγαπηθώ
θα αγαπηθείς
θα αγαπηθεί
θα αγαπηθούμε
θα αγαπηθείτε
θα αγαπηθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

αγαπήθηκα
αγαπήθηκες
αγαπήθηκε
αγαπήθηκαμε
αγαπήθήκατε
αγαπήθηκαν/αγαπήθηκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω αγαπηθεί/
είμαι αγαπημένος²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα αγαπηθεί/
ήμουν αγαπημένος²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω αγαπηθεί/
θα είμαι αγαπημένος²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] αγαπιέμαι
αγαπιέσαι
αγαπιέται
αγαπιόμαστε
αγαπιέστε/αγαπιόσαστε¹
αγαπιούνται/αγαπιόνται¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] αγαπηθώ
αγαπηθείς
αγαπηθεί
αγαπηθούμε
αγαπηθείτε
αγαπηθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω αγαπηθεί/
είμαι αγαπημένος²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
αγαπιέστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
αγαπήσου
—
—
αγαπηθείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
αγαπημένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

ανακτώ
 ανακτάς
 ανακτά
 ανακτούμε
 ανακτάτε
 ανακτούν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα ανακτώ
 θα ανακτάς
 θα ανακτά
 θα ανακτούμε
 θα ανακτάτε
 θα ανακτούν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

ανακτούσα
 ανακτούσες
 ανακτούσε
 ανακτούσαμε
 ανακτούσατε
 ανακτούσαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα ανακτήσω
 θα ανακτήσεις
 θα ανακτήσει
 θα ανακτήσουμε (σπάν.-ομε)
 θα ανακτήσετε
 θα ανακτήσουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

ανέκτησα
 ανέκτησες
 ανέκτησε
 ανέκτησαμε
 ανέκτησατε
 ανέκτησαν/(ανέκτησανε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω ανακτήσει²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα ανακτήσει²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω ανακτήσει²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] ανακτώ
 ανακτάς
 ανακτά
 ανακτούμε
 ανακτάτε
 ανακτούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] ανακτήσω
 ανακτήσεις
 ανακτήσει
 ανακτήσουμε (σπάν.-ομε)
 ανακτήσετε
 ανακτήσουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω ανακτήσει²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —
 —
 —
 ανακτάτε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 ανάκτησε
 —
 —
 ανακτήστε/ανακτήσετε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

ανακτώντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχοντας ανακτήσει²

¹ Οι τύποι με το τελικό ε είναι σπάνιοι γι' αυτή την κατηγορία (λόγιων) ρ. και απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο.

² Δε συνηθίζονται οι τύποι με το έχω + μιχ. σ' αυτή την κατηγορία ρ.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ ανακτώμαι ανακτάσαι ανακτάται (ανακτόμαστε)/(ανακτώμεθα) (ανακτάστε)/(ανακτάσθε) ανακτώνται¹</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα ανακτώμαι θα ανακτάσαι θα ανακτάται (θα ανακτόμαστε)/ (θα ανακτώμεθα) θα ανακτάστε)/ (θα ανακτάσθε) θα ανακτώνται¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ²</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα ανακτηθώ θα ανακτηθείς θα ανακτηθεί θα ανακτηθούμε θα ανακτηθείτε θα ανακτηθούν(ε)³</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ ανακτήθηκα ανακτήθηκες ανακτήθηκε ανακτήθηκαμε ανακτήθήκατε ανακτήθηκαν/ (ανακτηθήκανε)³</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω ανακτηθεί⁴</p> <p>ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα ανακτηθεί⁴</p> <p>ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω ανακτηθεί⁴</p>
--	---	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] ανακτώμαι ανακτάσαι ανακτάται (ανακτόμαστε)/(ανακτώμεθα) (ανακτάστε)/(ανακτάσθε) ανακτώνται¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] ανακτηθώ ανακτηθείς ανακτηθεί ανακτηθούμε ανακτηθείτε ανακτηθούν(ε)³</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω ανακτηθεί⁴</p>
---	--	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — — (ανακτάστε)/(ανακτάσθε) —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — ανακτήσου — — ανακτηθείτε —</p>
--	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ ανακτώμενος ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ ανακτημένος</p>
--

¹ Για ορισμένα ρ. αυτής της κατηγορίας (π.χ. επικολλώμαι), απαντάται και ο τύπος σε -ούν(α) (π.χ. επικολλούν(α)).
² Σπάνια απαντάται το γ' προσ. με τους λόγιους τύπους: ανακτάτο (διερωτάτο κτλ.), ανακτώντο (διερωτώντο κτλ.).
³ Για ρ. όπως το εγγυώμαι, που συνηθίζονται και στον προφ. λόγο, υπάρχει και η κλίση: εγγυόμουν(α), εγγυόσουν(α), εγγυόταν(ε), εγγυόμαστε, εγγυόσαστε, εγγυόνταν(ε).
⁴ Οι τύποι με το τελικό ε είναι σπάνιοι γι' αυτή την κατηγορία (λόγιων) ρ. και απαντώνται κυρίως στον προφ. λόγο.
⁵ Δε συνηθίζονται οι τύποι με το είμαι + μτχ. σ' αυτή την κατηγορία ρ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ¹

φορώ/φορώ
φοράς
φοράει/φορά
φοράμε/φορούμε
φοράτε
φοράνε/φοράν³/φορούν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ¹

θα φορώ/θα φορώ
θα φοράς
θα φοράει/θα φορά
θα φοράμε/θα φορούμε
θα φοράτε
θα φοράνε/θα φοράν³/
θα φορούν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ²

φορούσα/φόραγα
φορούσες/φόραγες
φορούσε/φόραγε
φορούσαμε/φοράγαμε
φορούσατε/φοράγατε
φορούσαν(ε)³/φόραγαν/
φοράγανε

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα φορέσω
θα φορέσεις
θα φορέσει
θα φορέσουμε (σπάν.-ομε)
θα φορέσετε
θα φορέσουν(ε)³

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

φόρεσα
φόρεσες
φόρεσε
φορέσαμε
φορέσατε
φόρεσαν(ε)³

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω φορέσει/
έχω φορεμένο⁴

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα φορέσει/
είχα φορεμένο⁴

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω φορέσει/
θα έχω φορεμένο⁴

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ¹

[να, όταν...] φορώ/φορώ
φοράς
φοράει/φορά
φοράμε/φορούμε
φοράτε
φοράνε/φοράν³/φορούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] φορέσω
φορέσεις
φορέσει
φορέσουμε (σπάν.-ομε)
φορέσετε
φορέσουν(ε)³

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω φορέσει/
έχω φορεμένο⁴

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
φόρα/φόραγε²
—
—
φοράτε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
φόρεσε/φόρα³
—
—
φορέστε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

φορώντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας φορέσει/
έχοντας φορεμένο⁴

¹ Οι τύποι σε -ώ, -ά, -ούμε, -ούν δε συνηθίζονται σε ρ. που προσιδιάζουν στον προφορικό λόγο (π.χ. στεναχωρώ). Ο τύπος σε -ομε εμφανίζεται σχεδόν αποκλειστικά στη λογοτεχνία.

² Οι τύποι με το επίθημα -αγ- (φόραγα κτλ.) δεν απαντώνται σε επίσημο ύφος λόγου.

³ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυριώς στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

⁴ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (φορώ κάτι).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

φοριέμαι
φοριέσαι
φοριέται
φοριόμαστε
φοριέστε/φοριόσαστε¹
φοριούνται/φοριόνται¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα φοριέμαι
θα φοριέσαι
θα φοριέται
θα φοριόμαστε
θα φοριέστε/θα φοριόσαστε¹
θα φοριούνται/
θα φοριόνται¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

φοριόμουν(α)¹
φοριόσουν(α)¹
φοριόταν(ε)¹
φοριόμαστε/φοριόμασταν¹
φοριόσαστε/φοριόσασταν¹
φοριόνταν(ε)¹/φοριούνταν¹/
φοριόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα φορεθώ
θα φορεθείς
θα φορεθεί
θα φορεθούμε
θα φορεθείτε
θα φορεθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

φορέθηκα
φορέθηκες
φορέθηκε
φορεθήκαμε
φορεθήκατε
φορέθηκαν/φορεθήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω φορεθεί/
είμαι φορεμένος²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα φορεθεί/
ήμουν φορεμένος²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω φορεθεί/
θα είμαι φορεμένος²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] φοριέμαι
φοριέσαι
φοριέται
φοριόμαστε
φοριέστε/φοριόσαστε¹
φοριούνται/φοριόνται¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] φορεθώ
φορεθείς
φορεθεί
φορεθούμε
φορεθείτε
φορεθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω φορεθεί/
είμαι φορεμένος²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
φοριέστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
φορέσου
—
—
φορεθείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
φορεμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ¹

κοιτάω/κοιτώ
κοιτάς
κοιτάει/κοιτά
κοιτάμε/κοιτούμε
κοιτάτε
κοιτάνε/κοιτάν³/κοιτούν(ε)¹
ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ¹
θα κοιτάω/θα κοιτώ
θα κοιτάς
θα κοιτάει/θα κοιτά
θα κοιτάμε/θα κοιτούμε
θα κοιτάτε
θα κοιτάνε/θα κοιτάν³/
θα κοιτούν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ²

κοιτούσα/κοίταγα
κοιτούσες/κοίταγες
κοιτούσε/κοίταγε
κοιτούσαμε/κοιτάγαμε
κοιτούσατε/κοιτάγατε
κοιτούσαν(ε)³/κοίταγαν/
κοιτάγανε
ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα κοιτάξω
θα κοιτάξεις
θα κοιτάξει
θα κοιτάξουμε (σπάν.-ομε)
θα κοιτάξετε
θα κοιτάξουν(ε)³

ΔΟΡΙΣΤΟΣ

κοίταξα
κοίταξες
κοίταξε
κοιτάξαμε
κοιτάξατε
κοίταξαν/κοιτάξαν(ε)³
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχω κοιτάξει/
(έχω κοιταγμένο)⁴
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα κοιτάξει/
(είχα κοιταγμένο)⁴
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω κοιτάξει/
(θα έχω κοιταγμένο)⁴

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ¹

[να, όταν...] κοιτάω/κοιτώ
κοιτάς
κοιτάει/κοιτά
κοιτάμε/κοιτούμε
κοιτάτε
κοιτάνε/κοιτάν³/κοιτούν(ε)¹

ΔΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] κοιτάξω
κοιτάξεις
κοιτάξει
κοιτάξουμε (σπάν.-ομε)
κοιτάξετε
κοιτάξουν(ε)³

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω κοιτάξει/
(έχω κοιταγμένο)⁴

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
κοίτα/κοίταγε²
—
—
κοιτάτε
—

ΔΟΡΙΣΤΟΣ

—
κοίταξε/κοίτα³
—
—
κοιτάξετε/κοιτάχτε³
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

κοιτώντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας κοιτάξει/
(έχοντας κοιταγμένο)⁴

¹ Οι τύποι σε -ώ, -ά, -ούμε, -ούν δε συνθίζονται σε ρ. που προσιδιάζουν στον προφορικό λόγο (π.χ. λοξοκοιτάω). Ο τύπος σε -ούνε εμφανίζεται σχεδόν αποκλειστικά στη λογοτεχνία.

² Οι τύποι με το επίθημα -αγ- (κοίταγα κτλ.) δεν απαντώνται σε επίσημο ύφος λόγου.

³ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σε συμπροφορά απαντάται (παράλληλα με το κοίτα) και ο τύπος κοιτάχτο.

⁴ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (κοιτάω κάτι).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

κοιπέμαι
κοιπέσαι
κοιπέται
κοιπιόμαστε
κοιπέστε/κοιπίσαστε¹
κοιπιούνται/κοιπίνται¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα κοιπέμαι
θα κοιπέσαι
θα κοιπέται
θα κοιπιόμαστε
θα κοιπέστε/θα κοιπίσαστε¹
θα κοιπιούνται/θα κοιπίνται¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

κοιπιόμουν(α)¹
κοιπιόσουν(α)¹
κοιπιόταν(ε)¹
κοιπιόμαστε/κοιπιόμασταν¹
κοιπιόσαστε/κοιπιόσασαν¹
κοιπιόνταν(ε)¹/κοιπιούνταν¹/
κοιπιόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα κοιταχτώ
θα κοιταχτείς
θα κοιταχτεί
θα κοιταχτούμε
θα κοιταχτείτε
θα κοιταχτούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

κοιτάχτηκα
κοιτάχτηκες
κοιτάχτηκε
κοιταχτήκαμε
κοιταχτήκατε
κοιτάχτηκαν/κοιταχτήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω κοιταχτεί/
(είμαι κοιταγμένος)²

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα κοιταχτεί/
(ήμουν κοιταγμένος)²

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω κοιταχτεί/
(θα είμαι κοιταγμένος)²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] κοιπέμαι
κοιπέσαι
κοιπέται
κοιπιόμαστε
κοιπέστε/κοιπίσαστε¹
κοιπιούνται/κοιπίνται¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] κοιταχτώ
κοιταχτείς
κοιταχτεί
κοιταχτούμε
κοιταχτείτε
κοιταχτούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω κοιταχτεί/
(είμαι κοιταγμένος)²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
κοιπέστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
κοιτάξου
—
—
κοιταχτείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
κοιταγμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ¹

τραβάω/τραβώ
 τραβάς
 τραβάει/τραβά
 τραβάμε/τραβούμε
 τραβάτε
 τραβάνε/τραβάν³/
 τραβούν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ¹

θα τραβάω/θα τραβώ
 θα τραβάς
 θα τραβάει/θα τραβά
 θα τραβάμε/θα τραβούμε
 θα τραβάτε
 θα τραβάνε/θα τραβάν³/
 θα τραβούν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ²

τραβούσα/τράβαγα
 τραβούσες/τράβαγες
 τραβούσε/τράβαγε
 τραβούσαμε/τραβάγαμε
 τραβούσατε/τραβάγατε
 τραβούσαν(ε)³/τράβαγαν/
 τραβάγανε

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα τραβήξω
 θα τραβήξεις
 θα τραβήξει
 θα τραβήξουμε (σπάν.-ομε)
 θα τραβήξετε
 θα τραβήξουν(ε)³

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

τράβηξα
 τράβηξες
 τράβηξε
 τράβηξαμε
 τράβηξατε
 τράβηξαν/τραβήξαν(ε)³

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω τραβήξει/
 έχω τραβηγμένο⁴

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα τραβήξει/
 είχα τραβηγμένο⁴

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω τραβήξει/
 θα έχω τραβηγμένο⁴

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ¹

[να, όταν...] τραβάω/τραβώ
 τραβάς
 τραβάει/τραβά
 τραβάμε/τραβούμε
 τραβάτε
 τραβάνε/τραβάν³/τραβούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] τραβήξω
 τραβήξεις
 τραβήξει
 τραβήξουμε (σπάν.-ομε)
 τραβήξετε
 τραβήξουν(ε)³

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω τραβήξει/
 έχω τραβηγμένο⁴

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 τράβα/τράβαγε²
 —
 —
 τραβάτε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 τράβηξε/τράβα³
 —
 —
 τραβήξετε/τραβήχτε³
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

τραβώντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχοντας τραβήξει/
 έχοντας τραβηγμένο⁴

¹ Οι τύποι σε -ώ, -ά, -ούμε, -ούν δε συνηθίζονται σε ρ. που προσιδιάζουν στον προφορικό λόγο (π.χ. βουτάω, ζουλάω, προγκάω κτλ.). Ο τύπος σε -ούμε εμφανίζεται σχεδόν αποκλειστικά στη λογοτεχνία.

² Οι τύποι με το επίσημο -αγ- (τράβαγα κτλ.) δεν απαντώνται σε επίσημο ύφος λόγου.

³ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

⁴ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (τραβάω κάτι).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

τραβιέμαι
 τραβιέσαι
 τραβιέται
 τραβιόμαστε
 τραβιέστε/τραβιόσαστε¹
 τραβιούνται/τραβιόνται¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα τραβιέμαι
 θα τραβιέσαι
 θα τραβιέται
 θα τραβιόμαστε
 θα τραβιέστε/
 θα τραβιόσαστε¹
 θα τραβιούνται/
 θα τραβιόνται¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

τραβιόμουν(α)¹
 τραβιόσουν(α)¹
 τραβιόταν(ε)¹
 τραβιόμαστε/τραβιόμασταν¹
 τραβιόσαστε/τραβιόσασταν¹
 τραβιόνταν(ε)¹/τραβιούνταν¹/
 τραβιόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα τραβηχτώ
 θα τραβηχτείς
 θα τραβηχτεί
 θα τραβηχτούμε
 θα τραβηχτείτε
 θα τραβηχτούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

τραβήχτηκα
 τραβήχτηκες
 τραβήχτηκε
 τραβηχτήκαμε
 τραβηχτήκατε
 τραβήχτηκαν/
 τραβήχτηκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω τραβηχτεί/
 είμαι τραβηγμένος²

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα τραβηχτεί/
 ήμουν τραβηγμένος²

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω τραβηχτεί/
 θα είμαι τραβηγμένος²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] τραβιέμαι
 τραβιέσαι
 τραβιέται
 τραβιόμαστε
 τραβιέστε/τραβιόσαστε¹
 τραβιούνται/τραβιόνται¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] τραβηχτώ
 τραβηχτείς
 τραβηχτεί
 τραβηχτούμε
 τραβηχτείτε
 τραβηχτούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω τραβηχτεί/
 είμαι τραβηγμένος²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —
 —
 —
 τραβιέστε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 τραβήξου
 —
 —
 τραβηχτείτε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 τραβηγμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ¹

περνάω/περνώ
 περνάς
 περνάει/περνά
 περνάμε/περνούμε
 περνάτε
 περνάνε/περνάν³/
 περνούν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ¹

θα περνάω/θα περνώ
 θα περνάς
 θα περνάει/θα περνά
 θα περνάμε/θα περνούμε
 θα περνάτε
 θα περνάνε/θα περνάν³/
 θα περνούν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ²

περνούσα/πέρναγα
 περνούσες/πέρναγες
 περνούσε/πέρναγε
 περνούσαμε/περνάγαμε
 περνούσατε/περνάγατε
 περνούσαν(ε)³/πέρναγαν/
 περνάγανε

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα περάσω
 θα περάσεις
 θα περάσει
 θα περάσουμε (σπάν.-ομε)
 θα περάσετε
 θα περάσουν(ε)³

ΔΟΡΙΣΤΟΣ

πέρασα
 πέρασες
 πέρασε
 πέρασαμε
 πέρασατε
 πέρασαν/πέρασαν(ε)³

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω περάσει/
 έχω περασμένο⁴
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα περάσει/
 είχα περασμένο⁴
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω περάσει/
 θα έχω περασμένο⁴

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ¹

[να, όταν...] περνάω/περνώ
 περνάς
 περνάει/περνά
 περνάμε/περνούμε
 περνάτε
 περνάνε/περνάν³/περνούν(ε)¹

ΔΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] περάσω
 περάσεις
 περάσει
 περάσουμε (σπάν.-ομε)
 περάσετε
 περάσουν(ε)³

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω περάσει/
 έχω περασμένο⁴

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 πέρνα/πέρναγε²
 —
 —
 περνάτε
 —

ΔΟΡΙΣΤΟΣ

—
 πέρασε/πέρνα³
 —
 —
 περάστε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

περνώντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχοντας περάσει/
 έχοντας περασμένο⁴

¹ Οι τύποι σε -ώ, -ά, -ούμε, -ούν δε συνηθίζονται σε ρ. που προσιδιάζουν στον προφορικό λόγο (π.χ. *Ξερνάω*). Ο τύπος σε -ούνε εμφανίζεται σχεδόν αποκλειστικά στη λογοτεχνία.

² Οι τύποι με το επίθημα -αν- (πέρναγα κτλ.) δεν απαντώνται σε επίσημο ύφος λόγου.

³ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυριώς στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

⁴ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (περνάω κάτι).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ περνιέμαι περνιέσαι περνιέται περνιόμαστε περνιέστε/περνιόσαστε¹ περνιούνται/περνιόνται¹</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα περνιέμαι θα περνιέσαι θα περνιέται θα περνιόμαστε θα περνιέστε/ θα περνιόσαστε¹ θα περνιούνται/ θα περνιόνται¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ περνιόμουν(α)¹ περνιόσουν(α)¹ περνιόταν(ε)¹ περνιόμαστε/περνιόμασταν¹ περνιόσαστε/περνιόσασταν¹ περνιόνταν(ε)¹/περνιούνταν¹/ περνιόντουσαν¹</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα περαστώ θα περαστείς θα περαστεί θα περαστούμε θα περαστείτε θα περαστούν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ περάστηκα περάστηκες περάστηκε περαστήκαμε περαστήκατε περάστηκαν/περαστήκαν(ε)¹</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω περαστεί/ είμαι περασμένος²</p> <p>ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα περαστεί/ ήμουν περασμένος²</p> <p>ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω περαστεί/ θα είμαι περασμένος²</p>
---	--	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] περνιέμαι περνιέσαι περνιέται περνιόμαστε περνιέστε/περνιόσαστε¹ περνιούνται/περνιόνται¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] περαστώ περαστείς περαστεί περαστούμε περαστείτε περαστούν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω περαστεί/ είμαι περασμένος²</p>
--	--	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — περνιέστε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — περάσου — — περαστείτε —</p>
---	---

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ περασμένος</p>

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ¹

γυρνάω/γυρνώ
γυρνάς
γυρνάει/γυρνά
γυρνάμε/γυρνούμε
γυρνάτε
γυρνάνε/γυρνάν³/γυρνούν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ¹

θα γυρνάω/γυρνώ
θα γυρνάς
θα γυρνάει/γυρνά
θα γυρνάμε/θα γυρνούμε
θα γυρνάτε
θα γυρνάνε/θα γυρνάν³/
θα γυρνούν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ²

γυρνούσας/γύρναγα
γυρνούσες/γύρναγες
γυρνούσε/γύρναγε
γυρνούσαμε/γυρνάγαμε
γυρνούσατε/γυρνάγατε
γυρνούσαν(ε)³/γύρναγαν/
γυρνάγανε

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα γυρίσω (-ίξω για το σφυράω κτλ.)
θα γυρίσεις
θα γυρίσει
θα γυρίσουμε (σπάν.-ομε)
θα γυρίσετε
θα γυρίσουν(ε)³

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

γύρισα (-ίξα για το σφυράω κτλ.)
γύρισες
γύρισε
γυρίσαμε
γυρίσατε
γύρισαν/γυρίσαν(ε)³

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω γυρίσει (-ίξει για το σφυράω κτλ.)/έχω γυρισμένο⁴

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα γυρίσει (-ίξει για το σφυράω κτλ.)/είχα γυρισμένο⁴

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω γυρίσει (-ίξει για το σφυράω κτλ.)/θα έχω γυρισμένο⁴

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ¹

[να, όταν...] γυρνάω/γυρνώ
γυρνάς
γυρνάει/γυρνά
γυρνάμε/γυρνούμε
γυρνάτε
γυρνάνε/γυρνάν³/
γυρνούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] γυρίσω (-ίξω για το σφυράω κτλ.)
γυρίσεις
γυρίσει
γυρίσουμε (σπάν.-ομε)
γυρίσετε
γυρίσουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω γυρίσει (ίξει για το σφυράω κτλ.)/έχω γυρισμένο⁴

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
γύρνα/γύρναγε²
—
—
γυρνάτε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
γύρισε (-ίξε για το σφυράω κτλ.)/γύρνα³
—
—
γυρίστε (-ίξτε για το σφυράω κτλ.)
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

γυρνώντας

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχοντας γυρίσει (-ίξει για το σφυράω κτλ.)/έχοντας γυρισμένο⁴

¹ Οι τύποι σε -ά, -ά, -ούμε, -ούν δε συνηθίζονται σε ρ. που προσδιάζουν στον προφορικό λόγο (π.χ. γρατζουνάω). Ο τύπος σε -ούνε εμφανίζεται σχεδόν αποκλειστικά στη λογοτεχνία.

² Οι τύποι με το επίθημα -αγ- (γύρναγα κτλ.) δεν απαντώνται σε επίσημο ύφος λόγου.

³ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

⁴ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Χρησιμοποιούνται μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (π.χ. έχω γυρίσει το μανίκι, το έχω γυρισμένο).

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

ανακλώ
 ανακλάς
 ανακλά
 ανακλούμε
 ανακλάτε
 ανακλούν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα ανακλώ
 θα ανακλάς
 θα ανακλά
 θα ανακλούμε
 θα ανακλάτε
 θα ανακλούν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

ανακλούσα
 ανάκλούσες
 ανακλούσε
 ανακλούσαμε
 ανακλούσατε
 ανακλούσαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα ανακλάσω
 θα ανακλάσεις
 θα ανακλάσει
 θα ανακλάσουμε (σπάν.-ομε)
 θα ανακλάσετε
 θα ανακλάσουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

ανάκλασα
 ανάκλασες
 ανάκλασε
 ανακλάσαμε
 ανακλάσατε
 ανάκλασαν/(ανακλάσανε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω ανακλάσει²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα ανακλάσει²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω ανακλάσει²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] ανακλώ
 ανακλάς
 ανακλά
 ανακλούμε
 ανακλάτε
 ανακλούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] ανακλάσω
 ανακλάσεις
 ανακλάσει
 ανακλάσουμε (σπάν.-ομε)
 ανακλάσετε
 ανακλάσουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω ανακλάσει²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —
 —
 —
 ανακλάτε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 ανάκλασε
 —
 —
 ανακλάστε/ανακλάσετε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

ανακλώντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχοντας ανακλάσει²

¹ Οι τύποι με το τελικό ε είναι σπάνιοι γι' αυτή την κατηγορία (λόγιων) ρ. και απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο.

² Δε συνηθίζονται οι τύποι με το έχω + μετχ. σ' αυτή την κατηγορία ρ.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

ανακλώμαι
 ανακλάσαι
 ανακλάται
 (ανακλόμαστε)/(ανακλώμεθα)
 (ανακλάστε)/(ανακλάσθε)
 ανακλώνται¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα ανακλώμαι
 θα ανακλάσαι
 θα ανακλάται
 (θα ανακλόμαστε)/
 (θα ανακλώμεθα)
 (θα ανακλάστε)/
 (θα ανακλάσθε)
 θα ανακλώνται¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ²

θα ανακλαστώ
 θα ανακλαστείς
 θα ανακλαστεί
 θα ανακλαστούμε (σπάν.-ομε)
 θα ανακλαστείτε
 θα ανακλαστούν(ε)³

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

ανακλάσθηκα
 ανακλάσθηκες
 ανακλάσθηκαμε
 ανακλαστήκατε
 ανακλάσθηκα/ (ανακλαστήκανε)³
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχω ανακλαστεί⁴
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα ανακλαστεί⁴
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω ανακλαστεί⁴

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] ανακλώμαι
 ανακλάσαι
 ανακλάται
 (ανακλόμαστε)/(ανακλώμεθα)
 (ανακλάστε)/(ανακλάσθε)
 ανακλώνται¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] ανακλαστώ
 ανακλαστείς
 ανακλαστεί
 ανακλαστούμε
 ανακλαστείτε
 ανακλαστούν(ε)³

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω ανακλαστεί⁴

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —
 —
 —
 (ανακλάστε)/(ανακλάσθε)
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 ανακλάσου
 —
 —
 ανακλαστείτε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

ανακλώμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 ανακλασμένος

¹ Για ορισμένα ρ. αυτής της κατηγορίας (π.χ. διασιώμαι), απαντάται και ο τύπος σε -ούνται (π.χ. διασιπούνται).

² Σπάνια απαντάται το γ' πρόσ. με τους λόγιους τύπους: ανακλάτο (διασιπάτο κτλ.), ανακλώντο (διασιπώντο κτλ.).

³ Οι τύποι με το τελικό ε είναι σπάνιοι γι' αυτή την κατηγορία (λόγιων) ρ. και απαντώνται κυρίως στον προφ. λόγο.

⁴ Δε συνηθίζονται οι τύποι με το είμαι + μη. σ' αυτή την κατηγορία ρ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ θεωρώ θεωρείς θεωρεί θεωρούμε θεωρείτε θεωρούν(ε)¹</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα θεωρώ θα θεωρείς θα θεωρεί θα θεωρούμε θα θεωρείτε θα θεωρούν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ θεωρούσα θεωρούσες θεωρούσε θεωρούσαμε θεωρούσατε θεωρούσαν(ε)¹</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα θεωρήσω θα θεωρήσεις θα θεωρήσει θα θεωρήσουμε θα θεωρήσετε θα θεωρήσουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ θεώρησα θεώρησες θεώρησε θεωρήσαμε θεωρήσατε θεώρησαν/θεωρήσαν(ε)¹</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω θεωρήσει/ έχω θεωρημένο²</p> <p>ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα θεωρήσει/ είχα θεωρημένο²</p> <p>ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω θεωρήσει/ θα έχω θεωρημένο²</p>
---	---	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] θεωρώ θεωρείς θεωρεί θεωρούμε θεωρείτε θεωρούν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] θεωρήσω θεωρήσεις θεωρήσει θεωρήσουμε (σπάν.-ομε) θεωρήσετε θεωρήσουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω θεωρήσει/ έχω θεωρημένο²</p>
---	---	--

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — θεωρείτε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — θεώρησε — — θεωρήστε/θεωρήστε³ —</p>
--	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ θεωρώντας</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας θεωρήσει/ έχοντας θεωρημένο²</p>

¹ Οι τύποι με το τελικό ε (και ο β' τύπος του αορίστου) απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Δε συνηθίζονται σε λογιότερα ρ.

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (θεωρώ κάτι).

³ Ο β' τύπος συνηθίζεται σε λογιότερα ρ. (π.χ. αναθεωρήσετε).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

θεωρούμαι
θεωρείσαι
θεωρείται
θεωρούμαστε
θεωρείστε
θεωρούνται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα θεωρούμαι
θα θεωρείσαι
θα θεωρείται
θα θεωρούμαστε
θα θεωρείστε
θα θεωρούνται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

(θεωρούμουν)¹
—
θεωρούνταν/εθεωρείτο²
(θεωρούμαστε)¹
—
θεωρούνταν/εθεωρούντο²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα θεωρηθώ
θα θεωρηθείς
θα θεωρηθεί
θα θεωρηθούμε
θα θεωρηθείτε
θα θεωρηθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

θεωρήθηκα
θεωρήθηκες
θεωρήθηκε
θεωρηθήκαμε
θεωρηθήκατε
θεωρήθηκαν/θεωρηθήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω θεωρηθεί/
είμαι θεωρημένος³
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα θεωρηθεί/
ήμουν θεωρημένος³
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω θεωρηθεί/
θα είμαι θεωρημένος³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] θεωρούμαι
θεωρείσαι
θεωρείται
θεωρούμαστε
θεωρείστε
θεωρούνται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] θεωρηθώ
θεωρηθείς
θεωρηθεί
θεωρηθούμε
θεωρηθείτε
θεωρηθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω θεωρηθεί/
είμαι θεωρημένος³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
—
θεωρείστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
θεωρήσου
—
—
θεωρηθείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

θεωρούμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
θεωρημένος

¹ Οι τύποι σε παρένθεση, οι τύποι με το τελικό **ε** και ο β' τύπος του αορίστου απαντώνται στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία. Σπανίζουν σε λογίτερα ρ. (π.χ. αναθεωρούμαι).

² Απαντώνται και οι τύποι χωρίς την αύξηση, κυρίως σε μη επίσημο ύφος λόγου και σε σύνθετα ρ. (π.χ. επιδοτέιτο, χρηματοδοτέιτο κτλ.).

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Για το συγκεκριμένο ρ., ισχύουν κυρίως για την έννοια «επικυρώνομαι» (π.χ. είναι θεωρημένο το διαβατήριο).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

περιποιούμαι
 περιποιείσαι
 περιποιείται
 περιποιόμαστε/περιποιούμαστε
 περιποιείστε/περιποιόσαστε¹
 περιποιούνται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα περιποιούμαι
 θα περιποιείσαι
 θα περιποιείται
 θα περιποιόμαστε/-ούμαστε
 θα περιποιείστε/-όσαστε¹
 θα περιποιούνται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

περιποιούμουν(α)¹
 περιποιόσουν(α)¹
 περιποιόταν(ε)¹
 περιποιόμαστε/περιποιόμασταν¹
 περιποιόσαστε/-όσασταν¹
 περιποιόνταν(ε)¹/
 περιποιούνταν/περιποιόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα περιποιηθώ
 θα περιποιηθείς
 θα περιποιηθεί
 θα περιποιηθούμε
 θα περιποιηθείτε
 θα περιποιηθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

περιποιήθηκα
 περιποιήθηκες
 περιποιήθηκε
 περιποιηθήκαμε
 περιποιηθήκατε
 περιποιήθηκαν/
 περιποιήθηκαν(ε)¹
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχω περιποιηθεί²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα περιποιηθεί²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω περιποιηθεί²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] περιποιούμαι
 περιποιείσαι
 περιποιείται
 περιποιόμαστε/περιποιούμαστε
 περιποιείστε/περιποιόσαστε¹
 περιποιούνται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] περιποιηθώ
 περιποιηθείς
 περιποιηθεί
 περιποιηθούμε
 περιποιηθείτε
 περιποιηθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω περιποιηθεί²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —
 —
 —
 περιποιείστε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 περιποιήσου
 —
 —
 περιποιηθείτε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

(περιποιούμενος)
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 (περιποιημένος)³

¹Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Δε συνηθίζονται για λόγια ρ. (π.χ. αποποιούμαι).

²Η περίφραση με το είμαι + μητχ. δε συνηθίζεται, γιατί η μητχ. περιποιημένος έχει κυρίως έννοια επιθέτου.

³Κυρίως ως επίθετο («φροντισμένος»).

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

διαιρώ
 διαιρείς
 διαιρεί
 διαιρούμε
 διαιρείτε
 διαιρούν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα διαιρώ
 θα διαιρείς
 θα διαιρεί
 θα διαιρούμε
 θα διαιρείτε
 θα διαιρούν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

διαιρούσα
 διαιρούσες
 διαιρούσε
 διαιρούσαμε
 διαιρούσατε
 διαιρούσαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα διαιρέσω
 θα διαιρέσεις
 θα διαιρέσει
 θα διαιρέσουμε (σπάν.-ομε)
 θα διαιρέσετε
 θα διαιρέσουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

διαίρεσα
 διαίρεσες
 διαίρεσε
 διαίρεσαμε
 διαίρεσατε
 διαίρεσαν/διαίρεσαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω διαίρεσει/έχω διαιρεμένο²

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα διαιρέσει/
 είχα διαιρεμένο²

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω διαιρέσει/
 θα έχω διαιρεμένο²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] διαιρώ
 διαιρείς
 διαιρεί
 διαιρούμε
 διαιρείτε
 διαιρούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] διαιρέσω
 διαιρέσεις
 διαιρέσει
 διαιρέσουμε (σπάν.-ομε)
 διαιρέσετε
 διαιρέσουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω διαιρέσει/
 έχω διαιρεμένο²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —³
 —
 —
 διαιρείτε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 διαίρεσε
 —
 —
 διαιρέστε/διαιρέσετε⁴
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

διαιώντας

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχοντας διαιρέσει/
 έχοντας διαιρεμένο²

¹ Οι τύποι με το τελικό ε (και ο β' τύπος του αορίστου) απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Δε συνηθίζονται σε λογιότερα ρ. (π.χ. αναιρώ).

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (διαιρώ κάτι).

³ Μόνο στη στερεότυπη έκφραση «διαίρει και βασίλευε».

⁴ Ο β' τύπος συνηθίζεται σε επίσημο ύφος λόγου και σε λογιότερα ρ. (π.χ. αναιρέσετε).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ διαιρούμαι διαιρείσαι διαιρείται διαιρούμαστε διαιρείστε διαιρούνται</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα διαιρούμαι θα διαιρείσαι θα διαιρείται θα διαιρούμαστε θα διαιρείστε θα διαιρούνται</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ (διαιρούμουν)¹ — διαιρούνταν/διαιρείτο (διαιρούμαστε)¹ — διαιρούνταν/διαιρούντο</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα διαιρεθώ θα διαιρεθείς θα διαιρεθεί θα διαιρεθούμε θα διαιρεθείτε θα διαιρεθούν(ε)²</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ διαιρέθηκα διαιρέθηκες διαιρέθηκε διαιρέθήκαμε διαιρεθήκατε διαιρέθηκαν/διαιρεθήκαν(ε)²</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω διαιρεθεί/ είμαι διαιρεμένος³</p> <p>ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα διαιρεθεί/ ήμουν διαιρεμένος³</p> <p>ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω διαιρεθεί/ θα είμαι διαιρεμένος³</p>
---	---	---

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] διαιρούμαι διαιρείσαι διαιρείται διαιρούμαστε διαιρείστε διαιρούνται</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] διαιρεθώ διαιρεθείς διαιρεθεί διαιρεθούμε διαιρεθείτε διαιρεθούν(ε)²</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω διαιρεθεί/ είμαι διαιρεμένος³</p>
--	--	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — διαιρείστε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — διαιρέσου — — διαιρεθείτε —</p>
--	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ διαιρούμενος ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ διαιρεμένος (και διηρημένος)</p>

¹ Στον προφορικό λόγο και όχι για λογιότερα ρ. (π.χ. αναιρούμαι).

² Οι τύποι με το τελικό ε (και ο β' τύπος του αορίστου) απαντώνται κυρίως στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία. Δε συνηθίζονται για λογιότερα ρ.

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ τελούμαι τελείσαι τελείται τελούμαστε τελείστε τελούνται ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα τελούμαι θα τελείσαι θα τελείται θα τελούμαστε θα τελείστε θα τελούνται</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ (τελούμουν)¹ — τελούνταν/ετελειότο² (τελούμαστε)¹ — τελούνταν/ετελούντο² ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα τελεστώ θα τελεστείς θα τελεστεί θα τελεστούμε θα τελεστείτε θα τελεστούν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ τελέστηκε τελέστηκες τελέστηκε τελεστήκαμε τελεστήκατε τελέστηκαν/τελεστήκαν(ε)¹ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω τελεστεί/ είμαι τελεσμένος³ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα τελεστεί/ ήμουν τελεσμένος³ ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω τελεστεί/ θα είμαι τελεσμένος³</p>
---	--	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] τελούμαι τελείσαι τελείται τελούμαστε τελείστε τελούνται</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] τελεστώ τελεστείς τελεστεί τελεστούμε τελεστείτε τελεστούν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω τελεστεί/ είμαι τελεσμένος³</p>
--	--	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — τελείστε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — τελέσου — — — τελεστείτε —</p>
--	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ τελούμενος ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ τελεσμένος</p>
--

¹ Οι τύποι σε παρένθεση, οι τύποι με το τελικό ε και ο β' τύπος του αορίστου απαντώνται στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία. Δε συνηθίζονται σε λογιότερα ρ. (π.χ. επιτελούμαι).

² Απαντώνται και οι τύποι χωρίς την αύξηση, κυρίως σε μη επίσημο ύφος λόγου και σε σύνθετα ρ. (αποτελείτο κτλ.).

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΘΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

κοιμάμαι (σπάν. κοιμούμαι)

κοιμάσαι

κοιμάται

κοιμόμαστε/κοιμούμαστε

κοιμάστε/κοιμόσαστε¹κοιμούνται/κοιμόνται¹**ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ**

θα κοιμάμαι (σπάν.)

θα κοιμούμαι)

θα κοιμάσαι

θα κοιμάται

θα κοιμόμαστε/ -ούμαστε

θα κοιμάστε/θα κοιμόσαστε¹θα κοιμούνται/θα κοιμόνται¹**ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ**κοιμόμουν(α)¹κοιμόσουν(α)¹κοιμόταν(ε)¹

κοιμόμαστε/κοιμούμαστε/

κοιμόμασταν¹κοιμόσαστε¹/κοιμόσασταν¹κοιμόνταν(ε)¹/κοιμόνταν¹/κοιμόντουσαν¹**ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ**

θα κοιμηθώ

θα κοιμηθείς

θα κοιμηθεί

θα κοιμηθούμε

θα κοιμηθείτε

θα κοιμηθούν(ε)¹**ΑΟΡΙΣΤΟΣ**

κοιμήθηκα

κοιμήθηκες

κοιμήθηκε

κοιμηθήκαμε

κοιμηθήκατε

κοιμήθηκαν/κοιμήθηκαν(ε)¹**ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ**

έχω κοιμηθεί/

είμαι κοιμισμένος²**ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ**

είχα κοιμηθεί/

ήμουν κοιμισμένος²**ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ**

θα έχω κοιμηθεί/

θα είμαι κοιμισμένος²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] κοιμάμαι (σπάν.)

κοιμούμαι)

κοιμάσαι

κοιμάται

κοιμόμαστε/κοιμούμαστε

κοιμάστε/κοιμόσαστε¹κοιμούνται/κοιμόνται¹**ΑΟΡΙΣΤΟΣ**

[να, όταν...] κοιμηθώ

κοιμηθείς

κοιμηθεί

κοιμηθούμε

κοιμηθείτε

κοιμηθούν(ε)¹**ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ**

[να, όταν...] έχω κοιμηθεί/

είμαι κοιμισμένος²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—

—

—

—

κοιμάστε

—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—

κοιμήσου

—

—

κοιμηθείτε

—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ(κοιμούμενος)³**ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ**

κοιμισμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυριώς στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.³ Η μητ. αυτή απαντάται σπάνια (στο λογοτεχνικό λόγο κοιμάμενος). Από τα ρ. αυτής της κατηγορίας πιο συνηθισμένη είναι η μητ. του φοβάμαι (φοβούμενος).

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αίρω
 αίρεις
 αίρει
 αίρουμε (σπάν.-ομε)
 αίρετε
 αίρουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αίρω
 θα αίρεις
 θα αίρει
 θα αίρουμε (σπάν.-ομε)
 θα αίρετε
 θα αίρουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

(ήρα)
 (ήρες)
 (ήρε)
 (ήραμε)
 (ήρατε)
 (ήραν)

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα άρω
 θα άρεις
 θα άρει
 θα άρουμε (σπάν.-ομε)
 θα άρετε
 θα άρουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

(ήρα)
 (ήρες)
 (ήρε)
 (ήραμε)
 (ήρατε)
 (ήραν)

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω άρει
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα άρει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω άρει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] αίρω
 αίρεις
 αίρει
 αίρουμε (σπάν.-ομε)
 αίρετε
 αίρουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] άρω
 άρεις
 άρει
 άρουμε
 άρετε
 άρουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω άρει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 αίρε²
 —
 —
 αίρετε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 άρε²
 —
 —
 άρετε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αίροντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχοντας άρει

¹ Οι τύποι με το τελικό ε δε συνηθίζονται λόγω του λόγιου χαρακτήρα του ρ. αι των σύνθετων με αυτό (π.χ. ε~~ξ~~αίρω).

² Στα σύνθετα (π.χ. ε~~ξ~~αίρω) δε συνηθίζεται.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ αίρωμαι αίρεσαι αίρεται (αιρόμαστε)/(αιρόμεθα) (αίρεστε)/(αίρεσθε) αίρονται	ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ — — (ήρετο) — — (αίρονταν)/(ήροντο)	ΑΟΡΙΣΤΟΣ (άρθηκα) (άρθηκες) (άρθηκες)/(ήρηθη) (αρθήκαμε) (αρθήκατε) (άρθηκαν)/(αρθήκανε) ¹ (ήρθησαν)
ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα αίρωμαι θα αίρεσαι θα αίρεται θα (αιρόμαστε)/θα (αιρόμεθα) θα (αίρεστε)/θα (αίρεσθε) θα αίρονται	ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα αρθώ θα αρθείς θα αρθεί θα αρθούμε θα αρθείτε θα αρθούν(ε) ¹	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω αρθεί ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα αρθεί ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω αρθεί

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] αίρωμαι αίρεσαι αίρεται (αιρόμαστε)/(αιρόμεθα) (αίρεστε)/(αίρεσθε) αίρονται	ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] αρθώ αρθείς αρθεί αρθούμε αρθείτε αρθούν(ε) ¹	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω αρθεί
--	--	--

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — (αίρεστε)/(αίρεσθε) —	ΑΟΡΙΣΤΟΣ — — — — αρθείτε —
--	---

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ αιρόμενος ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ —

¹ Οι τύποι με το τελικό ε δε συνηθίζονται λόγω του λόγιου χαρακτήρα του ρ. και των σύνθετων με αυτό (π.χ. εξαίρωμαι).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αισθάνομαι
 αισθάνεσαι
 αισθάνεται
 αισθανόμαστε
 αισθάνεστε/αισθανόσαστε¹
 αισθάνονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αισθάνομαι
 θα αισθάνεσαι
 θα αισθάνεται
 θα αισθανόμαστε
 θα αισθάνεστε/-όσαστε¹
 θα αισθάνονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

αισθανόμουν(α)¹
 αισθανόσουν(α)¹
 αισθανόταν(ε)^{1,2}
 αισθανόμαστε/ αισθανόμασταν¹
 αισθανόσαστε/ αισθανόσασταν¹
 αισθάνονταν/αισθανόντανε¹/
 αισθανόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αισθανθώ
 θα αισθανθείς
 θα αισθανθεί
 θα αισθανθούμε
 θα αισθανθείτε
 θα αισθανθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

αισθάνθηκα
 αισθάνθηκας
 αισθάνθηκε
 αισθανθήκαμε
 αισθανθήκατε
 αισθάνθηκαν/
 αισθανθήκαν(ε)¹
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχω αισθανθεί
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα αισθανθεί
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω αισθανθεί

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] αισθάνομαι
 αισθάνεσαι
 αισθάνεται
 αισθανόμαστε
 αισθάνεστε/αισθανόσαστε¹
 αισθάνονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] αισθανθώ
 αισθανθείς
 αισθανθεί
 αισθανθούμε
 αισθανθείτε
 αισθανθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω αισθανθεί

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —
 —
 —
 αισθάνεστε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 —
 —
 —
 αισθανθείτε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αισθανόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 —

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία. Δε συνηθίζονται για λόγια σύνθετα ρ. (π.χ. δαισθάνομαι).

² Και αισθάνονταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία (όχι για λόγια ρ.).

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΘΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ ακούω ακούς ακούει ακούμε ακούτε ακούν(ε)¹ ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα ακούω θα ακούς θα ακούει θα ακούμε θα ακούτε θα ακούν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ άκουγα άκουγες άκουγε ακούγαμε ακούγατε άκουγαν/άκούγαν(ε)¹ ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα ακούσω θα ακούσεις θα ακούσει θα ακούσουμε (σπάν.-ομε) θα ακούσετε θα ακούσουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ άκουσα άκουσες άκουσε ακούσαμε ακούσατε άκουσαν/άκούσαν(ε)¹ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω ακούσει ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα ακούσει ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω ακούσει</p>
---	---	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] ακούω ακούς ακούει ακούμε ακούτε ακούν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] ακούσω ακούσεις ακούσει ακούσουμε (σπάν.-ομε) ακούσετε ακούσουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω ακούσει</p>
---	---	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — άκου²/άκουγε — — ακούτε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — άκουσε — — ακούστε —</p>
--	---

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ ακούγοντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας ακούσει</p>

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Δε χρησιμοποιείται στα σύνθετα (π.χ. υπακούω, παρακούω).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

ακούγομαι
ακούγεσαι
ακούγεται
ακουγόμαστε
ακούγεστε/ακουγόσαστε¹
ακούγονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα ακούγομαι
θα ακούγεσαι
θα ακούγεται
θα ακουγόμαστε
θα ακούγεστε/-όσαστε¹
θα ακούγονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

ακουγόμευν(α)¹
ακουγόσσουν(α)¹
ακουγόταν(ε)^{1,2}
ακουγόμαστε/ακουγόμασταν¹
ακουγόσαστε/-όσασταν¹
ακούγονταν/ακούγοντανε¹/
ακουγόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα ακουστῶ
θα ακουστείς
θα ακουστεί
θα ακουτούμε
θα ακουστείτε
θα ακουστούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

ακούστηκα
ακούστηκες
ακούστηκε
ακουστήκαμε
ακουστήκατε
ακούστηκαν/
ακουστήκαν(ε)¹
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχω ακουστεί
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα ακουστεί
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω ακουστεί

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] ακούγομαι
ακούγεσαι
ακούγεται
ακουγόμαστε
ακούγεστε/ακουγόσαστε¹
ακούγονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] ακουστῶ
ακουστείς
ακουστεί
ακουτούμε
ακουστείτε
ακουστούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω ακουστεί

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
ακούγεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
—
—
—
ακουστείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
(ακουσμένος)

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και ακούγονταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αναγγέλλω
 αναγγέλλεις
 αναγγέλλει
 αναγγέλλουμε (σπάν.-ομε)
 αναγγέλλετε
 αναγγέλλουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αναγγέλλω
 θα αναγγέλλεις
 θα αναγγέλλει
 θα αναγγέλλουμε (σπάν.-ομε)
 θα αναγγέλλετε
 θα αναγγέλλουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

ανάγγελλα/ανήγγελλα²
 ανάγγελλες/ανήγγελλες²
 ανάγγελλε/ανήγγελλε²
 αναγγέλλαμε
 αναγγέλλατε
 ανάγγελλαν/ αναγγέλλαν(ε)^{1/}
 ανήγγελλαν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αναγγείλω
 θα αναγγείλεις
 θα αναγγείλει
 θα αναγγείλουμε (σπάν.-ομε)
 θα αναγγείλετε
 θα αναγγείλουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

ανάγγελλα/ανήγγελλα²
 ανάγγελλες/ανήγγελλες²
 ανάγγελλε/ανήγγελλε²
 αναγγείλαμε
 αναγγείλατε
 ανάγγειλαν/ αναγγείλαν(ε)^{1/}
 ανήγγειλαν²

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω αναγγείλει³
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα αναγγείλει³
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω αναγγείλει³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] αναγγέλλω
 αναγγέλλεις
 αναγγέλλει
 αναγγέλλουμε (σπάν.-ομε)
 αναγγέλλετε
 αναγγέλλουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] αναγγείλω
 αναγγείλεις
 αναγγείλει
 αναγγείλουμε (σπάν.-ομε)
 αναγγείλετε
 αναγγείλουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω αναγγείλει³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 ανάγγελλε
 —
 —
 —
 αναγγέλλετε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 ανάγγελλε
 —
 —
 —
 αναγγείλετε/(αναγγείλτε)⁴
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αναγγέλλοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχοντας αναγγείλει³

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Δε συνηθίζονται για λογιότερα ρ. (π.χ. εξαγγέλλω).

² Οι τύποι με εσωτερική αύξηση (ανήγγελλα κτλ.) επικρατούν σε λογιότερα ρ. (π.χ. εξαγγέλλω) και σε επίσημο ύφος λόγου.

³ Ο β' τύπος, με το έχω + παθ. μτχ., απαντάται κυρίως στο ρ. παραγγέλλω (έχω παραγγελμένο).

⁴ Στον προφ. λόγο και όχι για λογιότερα ρ.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αναγγέλλομαι
 αναγγέλλεσαι
 αναγγέλλεται
 αναγγελλόμαστε
 αναγγέλλεστε (σπάν.
 -όσαστε)

αναγγέλλονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αναγγέλλομαι
 θα αναγγέλλεσαι
 θα αναγγέλλεται
 θα αναγγέλλεται
 θα αναγγελλόμαστε
 θα αναγγέλλεστε (σπάν.
 -όσαστε)
 θα αναγγέλλονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

αναγγελλόμουν(α)¹
 αναγγελλόσουν(α)¹
 αναγγελλόταν(ε)^{1,2}
 αναγγελλόμαστε²
 αναγγελλόσαστε²
 αναγγέλλονταν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αναγγελθώ
 θα αναγγελθείς
 θα αναγγελθεί
 θα αναγγελθούμε
 θα αναγγελθείτε
 θα αναγγελθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

αναγγέληκα
 αναγγέληκες
 αναγγέληκε
 αναγγελήκαμε
 αναγγελήκατε
 αναγγέληκαν/
 αναγγελήκαν(ε)¹
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχω αναγγελθεί³
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα αναγγελθεί³
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω αναγγελθεί³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] αναγγέλλομαι
 αναγγέλλεσαι
 αναγγέλλεται
 αναγγελλόμαστε
 αναγγέλλεστε (σπάν.-όσαστε)
 αναγγέλλονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] αναγγελθώ
 αναγγελθείς
 αναγγελθεί
 αναγγελθούμε
 αναγγελθείτε
 αναγγελθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω
 αναγγελθεί³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —
 —
 αναγγέλλεστε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 —
 —
 —
 αναγγελθείτε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αναγγελλόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 αναγγελμένος

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε (και ο β' τύπος του αορίστου) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Είναι σπάνιοι σε λογιότερα ρ. (π.χ. εξαγγέλλομαι).

² Οι τύποι σε -ονταν, -όμασταν, -όσασταν, -όντουσαν (δες λύνομαι, 2) δε συνηθίζονται σ' αυτά τα ρ.

³ Ο β' τύπος, με το είμαι + παθ. μηχ., απαντάται κυρίως στο ρ. παραγγέλλομαι (είμαι παραγγελμένος).

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ αναδεικνύω αναδεικνύεις αναδεικνύει αναδεικνύουμε (σπάν.-ομε) αναδεικνύετε αναδεικνύουν(ε)¹ ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα αναδεικνύω θα αναδεικνύεις θα αναδεικνύει θα αναδεικνύουμε (σπάν.-ομε) θα αναδεικνύετε θα αναδεικνύουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ αναδεικνύω αναδεικνύεις αναδεικνύει αναδεικνύαμε αναδεικνύατε αναδεικνύαν/ αναδεικνύαν(ε)¹ ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα αναδειξω θα αναδειξεις θα αναδειξει θα αναδειξουμε θα αναδειξετε θα αναδειξουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ ανέδειξα²/ανάδειξα ανέδειξες²/ανάδειξες ανέδειξε²/ανάδειξε ανέδειξαμε ανέδειξατε ανέδειξαν²/ανάδειξαν/ ανέδειξαν(ε)¹ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω αναδειξει ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα αναδειξει ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω αναδειξει</p>
---	---	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] αναδεικνύω αναδεικνύεις αναδεικνύει αναδεικνύουμε (σπάν.-ομε) αναδεικνύετε αναδεικνύουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] αναδειξω αναδειξεις αναδειξει αναδειξουμε (σπάν.-ομε) αναδειξετε αναδειξουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω αναδειξει</p>
--	---	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — αναδείκνυε — — αναδεικνύετε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — ανάδειξε — — αναδειξετε/αναδειξετε³ —</p>
---	---

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ αναδεικνύοντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας αναδειξει</p>

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία. Δε συνηθίζονται για λογιότερα ρ. (π.χ. καταδεικνύω).
² Οι τύποι με εσωτερική αύξηση (ανέδειξα κτλ.) χρησιμοποιούνται σχεδόν αποκλειστικά σε λογιότερα ρ. (π.χ. καταδεικνύω) και σε επίσημο ύφος λόγου.
³ Ο β' τύπος επικρατεί σε λογιότερα ρ.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αναδεικνύομαι
 αναδεικνύεσαι
 αναδεικνύεται
 αναδεικνύομαστε
 αναδεικνύεστε (σπάν.-όσαστε)
 αναδεικνύονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αναδεικνύομαι
 θα αναδεικνύεσαι
 θα αναδεικνύεται
 θα αναδεικνύομαστε
 θα αναδεικνύεστε (σπάν.
 -όσαστε)
 θα αναδεικνύονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

αναδεικνυόμουν(α)¹
 αναδεικνυόσουν(α)¹
 αναδεικνυόταν(ε)^{1,2}
 αναδεικνυόμαστε²
 αναδεικνυόσαστε²
 αναδεικνυόνταν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ³

θα αναδειχθ(χτ)ώ
 θα αναδειχθ(χτ)είς
 θα αναδειχθ(χτ)εί
 θα αναδειχθ(χτ)ούμε
 θα αναδειχθ(χτ)είτε
 θα αναδειχθ(χτ)ούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

αναδειχθ(χτ)ηκα
 αναδειχθ(χτ)ηκες
 αναδειχθ(χτ)ηκε
 αναδειχθ(χτ)ήκαμε
 αναδειχθ(χτ)ήκατε
 αναδειχθ(χτ)ηκαν/
 αναδειχθ(χτ)ήκαν(ε)¹
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ³
 έχω αναδειχθ(χτ)εί⁴
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ³
 είχα αναδειχθ(χτ)εί⁴
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ³
 θα έχω αναδειχθ(χτ)εί⁴

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] αναδεικνύομαι
 αναδεικνύεσαι
 αναδεικνύεται
 αναδεικνύομαστε
 αναδεικνύεστε (σπάν.-όσαστε)
 αναδεικνύονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

[να, όταν...] αναδειχθ(χτ)ώ
 αναδειχθ(χτ)είς
 αναδειχθ(χτ)εί
 αναδειχθ(χτ)ούμε
 αναδειχθ(χτ)είτε
 αναδειχθ(χτ)ούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ³

[να, όταν...] έχω
 αναδειχθ(χτ)εί⁴

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —
 —
 —
 αναδεικνύεστε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 αναδειξου
 —
 —
 αναδειχθ(χτ)είτε³
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αναδεικνυόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 (αναδειγμένος)

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε (και ο β' τύπος του αορίστου) απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σπάνιοι σε λογιότερα ρ. (π.χ. καταδεικνύομαι).

² Οι τύποι σε -ονταν, -όμασταν, -όσασταν, -όντουσαν (δες λύνομαι, 2) δε συνηθίζονται, λόγω του λόγιου χαρακτήρα των ρ. αυτής της κατηγορίας.

³ Οι τύποι με -χι- δε συνηθίζονται σε λογιότερα ρ. και σε επίσημο ύφος λόγου.

⁴ Σπάνιοι οι β' τύποι με το είμαι + μηθ. παθ. παρακειμένου.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αναπαριστόνομαι
 αναπαριστόνεσαι
 αναπαριστόνεται
 αναπαριστόνομαστε
 αναπαριστόνεστε
 αναπαριστόνονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αναπαριστόνομαι
 θα αναπαριστόνεσαι
 θα αναπαριστόνεται
 θα αναπαριστόνομαστε
 θα αναπαριστόνεστε
 θα αναπαριστόνονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

αναπαριστόνομουν^(α)
 αναπαριστόνοσουν^(α)
 αναπαριστόνταν^(ε)^{1,2}
 αναπαριστόνομαστε²
 αναπαριστόνοσαστε²
 αναπαριστόνονταν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αναπαρασταθώ
 θα αναπαρασταθείς
 θα αναπαρασταθεί
 θα αναπαρασταθούμε
 θα αναπαρασταθείτε
 θα αναπαρασταθούν^(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

αναπαραστάθηκα
 αναπαραστάθηκες
 αναπαραστάθηκε
 αναπαρασταθήκαμε
 αναπαρασταθήκατε
 αναπαραστάθηκαν/
 αναπαρασταθήκαν^(ε)¹
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχω αναπαρασταθεί
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα αναπαρασταθεί
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω αναπαρασταθεί

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] αναπαριστόνομαι
 αναπαριστόνεσαι
 αναπαριστόνεται
 αναπαριστόνομαστε
 αναπαριστόνεστε
 αναπαριστόνονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] αναπαρασταθώ
 αναπαρασταθείς
 αναπαρασταθεί
 αναπαρασταθούμε
 αναπαρασταθείτε
 αναπαρασταθούν^(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω
 αναπαρασταθεί

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —
 —
 —
 αναπαριστόνεστε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 αναπαραστάσου
 —
 —
 αναπαρασταθείτε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αναπαριστόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 αναπαραστημένος

Οι τύποι με το τελικό α ή ε (και ο β' τύπος του αορίστου) απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

Περιορισμένης χρήσης οι τύποι σε -ονταν, -όμασαν, -όσασαν, -όντουσαν (δες λύνομαι, 2).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

ανασκάπτομαι
 ανασκάπτεσαι
 ανασκάπτεται
 ανασκαπτόμαστε
 ανασκάπτεστε (σπάν.
 -όσαστε)

ανασκάπτονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα ανασκάπτομαι
 θα ανασκάπτεσαι
 θα ανασκάπτεται
 θα ανασκαπτόμαστε
 θα ανασκάπτεστε (σπάν.
 -όσαστε)
 θα ανασκάπτονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

ανασκαπτόμουν(α)¹
 ανασκαπτόσουν(α)¹
 ανασκαπτόταν(ε)^{1,2}
 ανασκαπτόμαστε²
 ανασκαπτόσαστε²
 ανασκάπτονταν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ³

θα ανασκαφ(τ)ώ
 θα ανασκαφ(τ)είς
 θα ανασκαφ(τ)εί
 θα ανασκαφ(τ)ούμε
 θα ανασκαφ(τ)είτε
 θα ανασκαφ(τ)ούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

ανασκάφ(τ)ηκα
 ανασκάφ(τ)ηκες
 ανασκάφ(τ)ηκε
 ανασκαφ(τ)ήκαμε
 ανασκαφ(τ)ήκατε
 ανασκάφ(τ)ηκαν/
 ανασκαφ(τ)ήκαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ³

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχω ανασκαφ(τ)εί^{3/}
 είμαι ανασκαμμένος⁴

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα ανασκαφ(τ)εί^{3/}
 ήμουν ανασκαμμένος⁴

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω ανασκαφ(τ)εί^{3/}
 θα είμαι ανασκαμμένος⁴

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] ανασκάπτομαι
 ανασκάπτεσαι
 ανασκάπτεται
 ανασκαπτόμαστε
 ανασκάπτεστε (σπάν.-όσαστε)
 ανασκάπτονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

[να, όταν...] ανασκαφ(τ)ώ
 ανασκαφ(τ)είς
 ανασκαφ(τ)εί
 ανασκαφ(τ)ούμε
 ανασκαφ(τ)είτε
 ανασκαφ(τ)ούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω
 ανασκαφ(τ)εί^{3/}
 είμαι ανασκαμμένος⁴

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —
 —
 —
 ανασκάπτεστε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 ανασκάψου
 —
 —
 ανασκαφ(τ)είτε³
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

ανασκαπτόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 ανασκαμμένος

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε (και ο β' τύπος του αορίστου) απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο.
² Οι τύποι σε -ονταν, -όμασταν, -όσαφταν, -όντουσαν (δες λύνομαι, 2) δε συνηθίζονται, λόγω του λόγιου χαρακτήρα των ρ. αυτής της κατηγορίας.
³ Οι τύποι με -φτ- κυρίως στον προφ. λόγο.
⁴ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αναστέλλομαι
 αναστέλλεσαι
 αναστέλλεται
 αναστελλόμαστε
 αναστέλλεστε (σπάν. -όσαστε)
 αναστέλλονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αναστέλλομαι
 θα αναστέλλεσαι
 θα αναστέλλεται
 θα αναστελλόμαστε
 θα αναστέλλεστε (σπάν.
 -όσαστε)
 θα αναστέλλονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

αναστελλόμενος(α)¹
 αναστελλόσουν(α)¹
 αναστελλόταν(ε)^{1,2}
 αναστελλόμαστε²
 αναστελλόσαστε²
 αναστέλλονταν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα ανασταλώ
 θα ανασταλείς
 θα ανασταλεί
 θα ανασταλούμε
 θα ανασταλείτε
 θα ανασταλούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 —
 ανεστάλη
 —
 —
 ανεστάλησαν
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχω ανασταλεί
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα ανασταλεί
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω ανασταλεί

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] αναστέλλομαι
 αναστέλλεσαι
 αναστέλλεται
 αναστελλόμαστε
 αναστέλλεστε (σπάν.
 -όσαστε)
 αναστέλλονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] ανασταλώ
 ανασταλείς
 ανασταλεί
 ανασταλούμε
 ανασταλείτε
 ανασταλούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω ανασταλεί

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —
 —
 —
 αναστέλλεστε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 —
 —
 —
 ανασταλείτε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αναστελλόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 —

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε χρησιμοποιούνται κυρίως στον προφορικό λόγο.

² Οι τύποι σε -ονταν, -όμασταν, -όσασταν, -όντουσαν (δες λύνομαι, 2) δε συνηθίζονται, λόγω του λόγιου χαρακτήρα των ρ. αυτής της κατηγορίας.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

ανεβαίνω
 ανεβαίνεις
 ανεβαίνει
 ανεβαίνουμε (σπάν.-ομε)
 ανεβαίνετε
 ανεβαίνουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα ανεβαίνω
 θα ανεβαίνεις
 θα ανεβαίνει
 θα ανεβαίνουμε (σπάν.-ομε)
 θα ανεβαίνετε
 θα ανεβαίνουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

ανεβαίνα
 ανεβαίνεις
 ανεβαίνε
 ανεβαίναμε
 ανεβαίνατε
 ανεβαίναν/ανεβαίναν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα ανέβω/θα ανεβώ
 θα ανέβεις/θα ανεβείς
 θα ανέβει/θα ανεβεί
 θα ανέβουμε (σπάν.-ομε)/
 θα ανεβούμε
 θα ανέβετε/θα ανεβείτε
 θα ανεβούν(ε)¹/
 θα ανεβούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

ανεβήκα
 ανεβήκες
 ανεβήκε
 ανεβήκαμε
 ανεβήκατε
 ανεβήκαν/ανεβήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω ανέβει/έχω ανεβεί/
 είμαι ανεβασμένος²

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

ήχα ανέβει/ήχα ανεβεί/
 ήμουν ανεβασμένος²

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω ανέβει/θα έχω ανε-
 βεί/θα είμαι ανεβασμένος²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] ανεβαίνω
 ανεβαίνεις
 ανεβαίνει
 ανεβαίνουμε (σπάν.-ομε)
 ανεβαίνετε
 ανεβαίνουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] ανέβω/ ανεβώ
 ανέβεις/ανεβείς
 ανέβει/ανεβεί
 ανέβουμε (σπάν.-ομε)/
 ανεβούμε
 ανέβετε/ανεβείτε
 ανεβούν(ε)¹/ανεβούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω ανέβει/
 έχω ανεβεί/
 είμαι ανεβασμένος²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 ανέβαινε
 —
 —
 ανεβαίνατε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 ανεβα
 —
 —
 ανεβείτε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

ανεβαίνοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχοντας ανέβει/
 έχοντας ανεβεί/
 όντας ανεβασμένος²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι β' τύποι με τη μηχ. (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ ανήκω ανήκεις ανήκει ανήκουμε (σπάν.-ομε) ανήκετε ανήκουν(ε) ¹	ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ ανήκα ανήκες ανήκε ανήκαμε ανήκατε ανήκαν(ε) ¹	ΑΟΡΙΣΤΟΣ
ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα ανήκω θα ανήκεις θα ανήκει θα ανήκουμε (σπάν.-ομε) θα ανήκετε θα ανήκουν(ε) ¹	ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
		ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
		ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] ανήκω ανήκεις ανήκει ανήκουμε (σπάν.-ομε) ανήκετε ανήκουν(ε) ¹	ΑΟΡΙΣΤΟΣ	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
--	-----------------	---------------------

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — ανήκετε —	ΑΟΡΙΣΤΟΣ
--	-----------------

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ ανήκοντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
--

¹Οι τύποι με το τελικό ε κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

made by e-learning

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αντιλέγω
 αντιλέγεις
 αντιλέγει
 αντιλέγουμε (σπάν.-ομε)
 αντιλέγετε
 αντιλέγουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αντιλέγω
 θα αντιλέγεις
 θα αντιλέγει
 θα αντιλέγουμε (σπάν.-ομε)
 θα αντιλέγετε
 θα αντιλέγουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

αντέλεγα
 αντέλεγες
 αντέλεγε
 αντέλεγαμε
 αντέλεγατε
 αντέλεγαν/αντιλέγαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αντείπω
 θα αντείπεις
 θα αντείπει
 θα αντείπουμε (σπάν.-ομε)
 θα αντείπετε
 θα αντείπουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

αντείπα
 αντείπεις
 αντείπε
 αντείπαμε
 αντείπατε
 αντείπαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω αντείπει
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα αντείπει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω αντείπει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] αντιλέγω
 αντιλέγεις
 αντιλέγει
 αντιλέγουμε (σπάν.-ομε)
 αντιλέγετε
 αντιλέγουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] αντείπω
 αντείπεις
 αντείπει
 αντείπουμε (σπάν.-ομε)
 αντείπετε
 αντείπουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω αντείπει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 αντίλεγε
 —
 —
 αντιλέγετε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 άντειπε
 —
 —
 αντείπετε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αντιλέγοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχοντας αντείπει

¹ Οι τύποι με το τελικό ε (και ο β' τύπος του παρατατικού) απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΘΡΗΣΙΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

απαλλάσσομαι
απαλλάσσεσαι
απαλλάσσεσαι
απαλλάσσόμαστε
απαλλάσσεστε (σπάν.-όσαστε)
απαλλάσσονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα απαλλάσσομαι
θα απαλλάσσεσαι
θα απαλλάσσεσαι
θα απαλλάσσόμαστε
θα απαλλάσσεστε (σπάν.-όσαστε)
θα απαλλάσσονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

απαλασσόμουν(α)¹
απαλασσόσουνα(α)¹
απαλασσόταν(ε)^{1,2}
απαλασσόμαστε²
απαλασσόσαστε²
απαλλάσσονταν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ³

θα απαλλαχθ(χτ)ί/θα απαλλαγώ
θα απαλλαχθ(χτ)είς/θα απαλλαγείς
θα απαλλαχθ(χτ)εί/θα απαλλαγεί
θα απαλλαχθ(χτ)ούμε/
θα απαλλαγούμε
θα απαλλαχθ(χτ)είτε/θα απαλλαγείτε
θα απαλλαχθ(χτ)ούν(ε)!
θα απαλλαγούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

απαλλάχθ(χτ)ηκα
απαλλάχθ(χτ)ηκες
απαλλάχθ(χτ)ηκες³
απαλλαχθ(χτ)ήκαμε
απαλλαχθ(χτ)ήκατε
απαλλάχθ(χτ)ηκαν/
απαλλαχθ(χτ)ηκαν(ε)^{1,3}

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω απαλλαχθ(χτ)εί³/έχω
απαλλαγει³/είμαι απαλλαγμένος⁴

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα απαλλαχθ(χτ)εί³/είχα
απαλλαγει³/ήμουν απαλλαγμένος⁴

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω απαλλαχθ(χτ)εί³/θα έχω
απαλλαγει³/ θα είμαι απαλλαγμένος⁴

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] απαλλάσσομαι
απαλλάσσεσαι
απαλλάσσεσαι
απαλλάσσόμαστε
απαλλάσσεστε (σπάν.-όσαστε)
απαλλάσσονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

[να, όταν...] απαλλαχθ(χτ)ί/απαλλαγώ
απαλλαχθ(χτ)είς/απαλλαγείς
απαλλαχθ(χτ)εί/απαλλαγεί
απαλλαχθ(χτ)ούμε/απαλλαγούμε
απαλλαχθ(χτ)είτε/απαλλαγείτε
απαλλαχθ(χτ)ούν(ε)!/απαλλαγούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω απαλλαχθ(χτ)εί³/
έχω απαλλαγει³/είμαι απαλλαγμένος⁴

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
—
απαλλάσσεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
απαλλάξου
—
—
απαλλαχθ(χτ)είτε³/απαλλαγείτε³
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

απαλασσόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
απαλλαγμένος

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε (και ο β' τύπος του αορίστου) απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο.
² Οι τύποι σε -ονταν, -όμασταν, -όσασταν, -όντουσαν (δες λύνομαι, 2) δε συνηθίζονται, λόγω λόγιου χαρακτήρα.
³ Σε επίσημο ύψος λόγου επικρατούν οι τύποι με -χθ- ή -γ-. Επίσης απαντώνται και οι λόγιοι τύποι του γ' προσ. απηλλάγη, απηλλάγησαν (αντηλλάγη, αντηλλάγησαν κτλ.).
⁴ Οι τύποι με τη μηχ. δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους άλλους, από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

απελαύνω
απελαύνεις
απελαύνει
απελαύνουμε (σπάν.-ομε)
απελαύνετε
απελαύνουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα απελαύνω
θα απελαύνεις
θα απελαύνει
θα απελαύνουμε (σπάν.-ομε)
θα απελαύνετε
θα απελαύνουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

απέλαυνα/απήλαυνα²
απέλαυνες/απήλαυνες²
απέλαυνε/απήλαυνε²
απελαύναμε
απελαύνατε
απελαύναν(ε)¹/απήλαυναν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα απελάσω
θα απελάσεις
θα απελάσει
θα απελάσουμε (σπάν.-ομε)
θα απελάσετε
θα απελάσουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

απέλασα/απήλασα²
απέλασες/απήλασες²
απέλασε/απήλασε²
απελάσαμε
απελάσατε
απέλασαν/απελάσαν(ε)¹/
απήλασαν²

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω απελάσει
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα απελάσει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω απελάσει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] απελαύνω
απελαύνεις
απελαύνει
απελαύνουμε (σπάν.-ομε)
απελαύνετε
απελαύνουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] απελάσω
απελάσεις
απελάσει
απελάσουμε (σπάν.-ομε)
απελάσετε
απελάσουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω απελάσει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
απέλαυνε
—
—
απελαύνετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
απέλασε
—
—
απελάστε/απελάσετε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

απελαύνοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας απελάσει

¹ Οι τύποι με το τελικό ε (και ο β' τύπος του αορίστου) απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Γενικά είναι σπάνιοι, λόγω του λόγιου χαρακτήρα του ρ.

² Οι τύποι με εσωτερική αύξηση (απήλασα) επικρατούν σε επίσημο ύφος λόγου.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

απελαύνομαι
απελαύνεσαι
απελαύνεται
απελαυνόμαστε
απελαύνεστε (σπάν.
-όσαστε)

απελαύνονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα απελαύνομαι
θα απελαύνεσαι
θα απελαύνεται
θα απελαυνόμαστε
θα απελαύνεστε (σπάν.
-όσαστε)
θα απελαύνονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

απελαυνόμενος(α)¹
απελαυνόσου(α)¹
απελαυνόταν(ε)^{1,2}
απελαυνόμαστε²
απελαυνόσαστε²
απελαυνόνταν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα απελαθώ
θα απελαθείς
θα απελαθεί
θα απελαθούμε
θα απελαθείτε
θα απελαθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

απελάθηκα
απελάθηκες
απελάθηκα
απελάθηκα
απελάθηκα
απελάθηκα
απελάθηκα/
απελάθηκα(ε)¹

απελάθηκα(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω απελαθεί
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα απελαθεί
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω απελαθεί

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] απελαύνομαι
απελαύνεσαι
απελαύνεται
απελαυνόμαστε
απελαύνεστε (σπάν.-όσαστε)
απελαύνονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] απελαθώ
απελαθείς
απελαθεί
απελαθούμε
απελαθείτε
απελαθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω απελαθεί

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
απελαύνεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
απελάσου
—
—
απελαθείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

απελαυνόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
—

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε (και ο β' τύπος του αορίστου) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Γενικά είναι σπάνιοι, λόγω του λόγιου χαρακτήρα του ρ.

² Οι τύποι σε -ονταν, -όμασαν, -όσασαν, -όντουσαν (δες λύνομαι, 2) δε συνηθίζονται, λόγω του λόγιου χαρακτήρα του ρ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

απολαμβάνω
απολαμβάνεις
απολαμβάνει
απολαμβάνουμε (σπάν.-ομε)
απολαμβάνετε
απολαμβάνουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα απολαμβάνω
θα απολαμβάνεις
θα απολαμβάνει
θα απολαμβάνουμε (σπάν.-ομε)
θα απολαμβάνετε
θα απολαμβάνουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

απολάμβανα
απολάμβανες
απολάμβανε
απολαμβάναμε
απολαμβάνατε
απολάμβαναν/
απολαμβάναν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα απολαύσω
θα απολαύσεις
θα απολαύσει
θα απολαύσουμε (σπάν.-ομε)
θα απολαύσετε
θα απολαύσουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

απόλαυσα²
απόλαυσες²
απόλαυσε²
απολαύσαμε
απολαύσατε
απολαύσαν²/ απολαύσαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω απολαύσει
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα απολαύσει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω απολαύσει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] απολαμβάνω
απολαμβάνεις
απολαμβάνει
απολαμβάνουμε (σπάν.-ομε)
απολαμβάνετε
απολαμβάνουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] απολαύσω
απολαύσεις
απολαύσει
απολαύσουμε (σπάν.-ομε)
απολαύσετε
απολαύσουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω απολαύσει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

-
απολάμβανε
-
-
απολαμβάνετε
-

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

-
απόλαυσε
-
-
απολαύστε
-

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

απολαμβάνοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας απολαύσει

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Σπάνιος ο λόγιος αόριστος με εσωτερική αύξηση: απήλαυσα, απήλαυσες, απήλαυσε, απήλαυσαν.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΘΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ αποπειρώμαι αποπειράσαι αποπειράται (αποπειρώμεθα) (αποπειράσθε) αποπειρώνται</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα αποπειρώμαι θα αποπειράσαι θα αποπειράται (θα αποπειρώμεθα) (θα αποπειράσθε) θα αποπειρώνται</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ¹</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα αποπειραθώ θα αποπειραθείς θα αποπειραθεί θα αποπειραθούμε θα αποπειραθείτε θα αποπειραθούν(ε)²</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ αποπειράθηκα αποπειράθηκες αποπειράθηκε αποπειραθήκαμε αποπειραθήκατε αποπειράθηκαν/ αποπειραθήκαν(ε)²</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω αποπειραθεί</p> <p>ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα αποπειραθεί</p> <p>ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω αποπειραθεί</p>
---	---	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] αποπειρώμαι αποπειράσαι αποπειράται (αποπειρώμεθα) (αποπειράσθε) αποπειρώνται</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] αποπειραθώ αποπειραθείς αποπειραθεί αποπειραθούμε αποπειραθείτε αποπειραθούν(ε)²</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω αποπειραθεί</p>
---	--	--

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — — — — αποπειραθείτε —</p>
-------------------------	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ αποπειρώμενος</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ —</p>
--

¹ Σπάνια απαντάται το γ' πρόσ. με τους λόγιους τύπους: αποπειράοτο, αποπειρόντο.

² Οι τύποι με το τελικό ε (και ο β' τύπος του αορίστου) είναι σπάνιοι, λόγω του λόγιου χαρακτήρα του ρ.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αποφεύγομαι
 αποφεύγεσαι
 αποφεύγεται
 αποφευγόμαστε
 αποφεύγεστε (σπάν.
 -όσαστε)
 αποφεύγονται
ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα αποφεύγομαι
 θα αποφεύγεσαι
 θα αποφεύγεται
 θα αποφευγόμαστε
 θα αποφεύγεστε (σπάν.
 -όσαστε)
 θα αποφεύγονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

αποφευγόμευ(α)¹
 αποφευγόσου(α)¹
 αποφευγόταν(ε)^{1,2}
 αποφευγόμαστε²
 αποφευγόσαστε²
 αποφεύγονταν²
ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα αποφευχθώ
 θα αποφευχθείς
 θα αποφευχθεί
 θα αποφευχθούμε
 θα αποφευχθείτε
 θα αποφευχθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

αποφεύχθηκα
 αποφεύχθηκες
 αποφεύχθηκε
 αποφευχθήκαμε
 αποφευχθήκατε
 αποφεύχθηκαν/
 αποφεύχθηκαν(ε)¹
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχω αποφευχθεί
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα αποφευχθεί
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω αποφευχθεί

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] αποφεύγομαι
 αποφεύγεσαι
 αποφεύγεται
 αποφευγόμαστε
 αποφεύγεστε (σπάν.-όσαστε)
 αποφεύγονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] αποφευχθώ
 αποφευχθείς
 αποφευχθεί
 αποφευχθούμε
 αποφευχθείτε
 αποφευχθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω
 αποφευχθεί

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —
 —
 —
 αποφεύγεστε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 —
 —
 —
 αποφευχθείτε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

—

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε (και ο β' τύπος του αορίστου) κυρίως στον προφορικό λόγο. Σπανίζουν γενικά, λόγω του λόγιου χαρακτήρα του ρ.

² Οι τύποι σε -ονταν, -όμασταν, -όσασταν, -όντουσαν (δες λύνομαι, 2) δε συνηθίζονται λόγω του λόγιου χαρακτήρα του ρ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αρέσω
 αρέσεις
 αρέσει
 αρέσουμε (σπάν.-ομε)
 αρέσετε
 αρέσουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αρέσω
 θα αρέσεις
 θα αρέσει
 θα αρέσουμε (σπάν.-ομε)
 θα αρέσετε
 θα αρέσουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

άρεσα
 άρεσες
 άρεσε
 άρέσαμε
 άρέσατε
 άρεσαν/άρέσαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αρέσω
 θα αρέσεις
 θα αρέσει
 θα αρέσουμε (σπάν.-ομε)
 θα αρέσετε
 θα αρέσουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

άρεσα
 άρεσες
 άρεσε
 άρέσαμε
 άρέσατε
 άρεσαν/άρέσαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω αρέσει
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα αρέσει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω αρέσει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] αρέσω
 αρέσεις
 αρέσει
 αρέσουμε (σπάν.-ομε)
 αρέσετε
 αρέσουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] αρέσω
 αρέσεις
 αρέσει
 αρέσουμε (σπάν.-ομε)
 αρέσετε
 αρέσουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω αρέσει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 άρεσε
 —
 —
 αρέσετε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 άρεσε
 —
 —
 αρέστε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχοντας αρέσει

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ αρταίνω αρταίνεις αρταίνει αρταίνουμε (σπάν.-ομε) αρταίνετε αρταίνουν(ε)¹</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα αρταίνω θα αρταίνεις θα αρταίνει θα αρταίνουμε (σπάν.-ομε) θα αρταίνετε θα αρταίνουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ άρταينا άρταινεις άρταινει αρταίναμε αρταίνατε άρταϊναν/αρταϊναν(ε)¹</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα αρτύσω θα αρτύσεις θα αρτύσει θα αρτύσουμε (σπάν.-ομε) θα αρτύσετε θα αρτύσουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ άρτυσα άρτυσες άρτυσε αρτύσαμε αρτύσατε άρτυσαν/αρτύσαν(ε)¹</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω αρτύσει/ έχω αρτυμένο²</p> <p>ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα αρτύσει/ είχα αρτυμένο²</p> <p>ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω αρτύσει/ θα έχω αρτυμένο²</p>
---	--	---

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] αρταίνω αρταίνεις αρταίνει αρταίνουμε (σπάν.-ομε) αρταίνετε αρταίνουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] αρτύσω αρτύσεις αρτύσει αρτύσουμε (σπάν.-ομε) αρτύσετε αρτύσουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω αρτύσει/ έχω αρτυμένο²</p>
--	---	--

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — άρταινει — — αρταίνετε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — άρτυσε — — αρτύστε —</p>
--	---

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ αρταίνοντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας αρτύσει/ έχοντας αρτυμένο²</p>

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αρτάνομαι
 αρταίνεσαι
 αρταίνεται
 αρταινόμαστε
 αρταίνεστε/αρταινόσαστε¹
 αρταίνονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αρτάνομαι
 θα αρταίνεσαι
 θα αρταίνεται
 θα αρταινόμαστε
 θα αρταίνεστε/-όσαστε¹
 θα αρταίνονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

αρταινόμουν(α)¹
 αρταινόσου(α)¹
 αρταινόταν(ε)^{1,2}
 αρταινόμαστε/αρταινόμασταν¹
 αρταινόσαστε/αρταινόσασταν¹
 αρταίνονταν/αρταίνοντανε^{1/}
 αρταίνόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αρτυθώ
 θα αρτυθείς
 θα αρτυθεί
 θα αρτυθούμε
 θα αρτυθείτε
 θα αρτυθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

αρτύθηκα
 αρτύθηκες
 αρτύθηκε
 αρτυθήκαμε
 αρτυθήκατε
 αρτύθηκαν/αρτυθήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω αρτυθεί/είμαι αρτυμένος³

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα αρτυθεί/
 ήμουν αρτυμένος³

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω αρτυθεί/
 θα είμαι αρτυμένος³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] αρτάνομαι
 αρταίνεσαι
 αρταίνεται
 αρταινόμαστε
 αρταίνεστε/αρταινόσαστε¹
 αρταίνονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] αρτυθώ
 αρτυθείς
 αρτυθεί
 αρτυθούμε
 αρτυθείτε
 αρτυθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω αρτυθεί/
 είμαι αρτυμένος³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —
 —
 —
 αρταίνεστε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 αρτύσου
 —
 —
 αρτυθείτε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

αρτυμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και αρταίνονταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αυξάνω
 αυξάνεις
 αυξάνει
 αυξάνουμε (σπάν.-ομε)
 αυξάνετε
 αυξάνουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αυξάνω
 θα αυξάνεις
 θα αυξάνει
 θα αυξάνουμε (σπάν.-ομε)
 θα αυξάνετε
 θα αυξάνουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

αύξανα
 αύξανες
 αύξανε
 αυξάναμε
 αυξάνατε
 αύξαναν/αυξάναν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αυξήσω
 θα αυξήσεις
 θα αυξήσει
 θα αυξήσουμε (σπάν.-ομε)
 θα αυξήσετε
 θα αυξήσουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

αύξησα
 αύξησες
 αύξησε
 αυξήσαμε
 αυξήσατε
 αύξησαν/αυξήσαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω αυξήσει²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα αυξήσει²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω αυξήσει²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] αυξάνω
 αυξάνεις
 αυξάνει
 αυξάνουμε (σπάν.-ομε)
 αυξάνετε
 αυξάνουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] αυξήσω
 αυξήσεις
 αυξήσει
 αυξήσουμε (σπάν.-ομε)
 αυξήσετε
 αυξήσουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω αυξήσει²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 αύξανε
 —
 —
 αυξάνετε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 αύξησε
 —
 —
 αυξήστε³
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αυξάνοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχοντας αυξήσει²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σπάνιοι σε λογιότερα ρ., π.χ. επαυξάνω.

² Οι τύποι με το έχω + παθ. μτχ. παρακειμ. δε συνηθίζονται.

³ Σε λογιότερα ρ. απαντάται και ο τύπος σε -ετε: επαυξήσετε.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αυξάνομαι
 αυξάνεσαι
 αυξάνεται
 αυξανόμαστε
 αυξάνεστε (σπάν.-όσαστε)
 αυξάνονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αυξάνομαι
 θα αυξάνεσαι
 θα αυξάνεται
 θα αυξανόμαστε
 θα αυξάνεστε (σπάν.-όσαστε)
 -όσαστε)
 θα αυξάνονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

αυξανόμουν(α)¹
 αυξανόσουνα)¹
 αυξανόταν(ε)^{1,2}
 αυξανόμαστε²
 αυξανόσαστε²
 αυξανόνταν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα αυξηθώ
 θα αυξηθείς
 θα αυξηθεί
 θα αυξηθούμε
 θα αυξηθείτε
 θα αυξηθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

αυξήθηκα
 αυξήθηκες
 αυξήθηκε
 αυξηθήκαμε
 αυξηθήκατε
 αυξήθηκαν/αυξηθήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω αυξηθεί/
 είμαι αυξημένος³
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα αυξηθεί/
 ήμουν αυξημένος³
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω αυξηθεί/
 θα είμαι αυξημένος³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] αυξάνομαι
 αυξάνεσαι
 αυξάνεται
 αυξανόμαστε
 αυξάνεστε (σπάν.-όσαστε)
 αυξάνονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] αυξηθώ
 αυξηθείς
 αυξηθεί
 αυξηθούμε
 αυξηθείτε
 αυξηθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω αυξηθεί/
 είμαι αυξημένος³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —
 —
 —
 αυξάνεστε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 αυξήσου
 —
 —
 αυξηθείτε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

αυξανόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 αυξημένος

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε (και ο β' τύπος του αορίστου) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σπάνιοι σε λόγια ρ. (π.χ. επαυξάνομαι).

² Οι τύποι σε -ονταν, -όμασταν, -όσασταν, -όντουσαν δε συνηθίζονται για τα ρ. αυτής της κατηγορίας.

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ αφήνω αφήνεις αφήνει αφήνουμε (σπάν.-ομε) αφήνετε αφήνουν(ε)¹ ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα αφήνω θα αφήνεις θα αφήνει θα αφήνουμε (σπάν.-ομε) θα αφήνετε θα αφήνουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ άφηνα άφηνες άφηνε αφήναμε αφήνατε άφηναν/άφηναν(ε)¹ ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα αφήσω θα αφήσεις θα αφήσει θα αφήσουμε (σπάν.-ομε) θα αφήσετε θα αφήσουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ άφησα άφησες άφησε αφήσαμε αφήσατε άφησαν/άφησαν(ε)¹ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω αφήσει/έχω αφήμενο² ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα αφήσει/είχα αφήμενο² ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω αφήσει/ θα έχω αφήμενο²</p>
---	--	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] αφήνω αφήνεις αφήνει αφήνουμε (σπάν.-ομε) αφήνετε αφήνουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] αφήσω αφήσεις αφήσει αφήσουμε (σπάν.-ομε) αφήσετε αφήσουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω αφήσει/ έχω αφήμενο²</p>
--	---	--

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — άφηνε — — αφήνετε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — άφησε/άσε — — αφήστε/άστε —</p>
---	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ αφήνοντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας αφήσει/ έχοντας αφήμενο²</p>

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ αφήνομαι αφήνεσαι αφήνεται αφήνόμαστε αφήνεστε/αφήνόσαστε¹ αφήνονται ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα αφήνομαι θα αφήνεσαι θα αφήνεται θα αφήνόμαστε θα αφήνεστε/-όσαστε¹ θα αφήνονται</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ αφήνόμενοι(α)¹ αφήνόσου(α)¹ αφήνόταν(ε)^{1,2} αφήνόμαστε/αφήνόμασταν¹ αφήνόσαστε/αφήνόσασταν¹ αφήνονταν/αφήνότανε^{1/} αφήνόντουσαν¹ ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα αφεθώ θα αφεθείς θα αφεθεί θα αφεθούμε θα αφεθείτε θα αφεθούν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ αφέθηκα αφέθηκες αφέθηκε αφεθήκαμε αφεθήκατε αφεθήκαν/αφεθήκαν(ε)¹ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω αφεθεί/είμαι αφημένος³ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα αφεθεί/ ήμουν αφημένος³ ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω αφεθεί/ θα είμαι αφημένος³</p>
--	--	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] αφήνομαι αφήνεσαι αφήνεται αφήνόμαστε αφήνεστε/αφήνόσαστε¹ αφήνονται</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] αφεθώ αφεθείς αφεθεί αφεθούμε αφεθείτε αφεθούν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω αφεθεί/ είμαι αφημένος³</p>
---	--	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — αφήνεστε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — αφέσου — — αφεθείτε —</p>
--	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ αφημένος</p>

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και αφήνονταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

βάζω
 βάζεις
 βάζει
 βάζουμε (σπάν.-ομε)
 βάζετε
 βάζουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα βάζω
 θα βάζεις
 θα βάζει
 θα βάζουμε (σπάν.-ομε)
 θα βάζετε
 θα βάζουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

έβαζα
 έβαζες
 έβαζε
 βάζαμε
 βάζατε
 έβαζαν/βάζαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα βάλω
 θα βάλεις
 θα βάλει
 θα βάλουμε (σπάν.-ομε)
 θα βάλετε
 θα βάλουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

έβαλα
 έβαλες
 έβαλε
 βάλαμε
 βάλατε
 έβαλαν/βάλαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω βάλει/έχω βαλμένο²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα βάλει/είχα βαλμένο²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω βάλει/
 θα έχω βαλμένο²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] βάζω
 βάζεις
 βάζει
 βάζουμε (σπάν.-ομε)
 βάζετε
 βάζουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] βάλω
 βάλεις
 βάλει
 βάλουμε (σπάν.-ομε)
 βάλετε
 βάλουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω βάλει/
 έχω βαλμένο²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 βάζε
 —
 —
 βάζετε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 βάλε
 —
 —
 βάλτε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

βάζοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχοντας βάλει/
 έχοντας βαλμένο²

¹ Οι β' τύποι (κ' αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (βάζω κάτι).

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΘΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

βγαίνω
βγαίνεις
βγαίνει
βγαίνουμε (σπάν.-ομε)
βγαίνετε
βγαίνουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα βγαίνω
θα βγαίνεις
θα βγαίνει
θα βγαίνουμε (σπάν.-ομε)
θα βγαίνετε
θα βγαίνουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

έβγαينا
έβγαίνεις
έβγαίνει
βγαίναμε
βγαίνατε
έβγαϊναν/βγαϊναν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα βγω/θά βγω¹
θα βγεις/θά βγεις¹
θα βγει/θά βγει¹
θα βγούμε/θά βγούμε¹
θα βγείτε/θά βγείτε¹
θα βγουν/θα βγούνε^{1/}
θά βγουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

βγήκα
βγήκες
βγήκε
βγήκαμε
βγήκατε
βγήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω βγει/είμαι βγαλμένος²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα βγει/
ήμουν βγαλμένος²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω βγει/
θα είμαι βγαλμένος²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] βγαίνω
βγαίνεις
βγαίνει
βγαίνουμε (σπάν.-ομε)
βγαίνετε
βγαίνουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ¹

[να, όταν...] βγω³
βγεις³
βγει³
βγούμε³
βγείτε³
βγουν³/βγούνε^{1,3}

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω βγει/
είμαι βγαλμένος²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
βγαίνε⁴
—
—
βγαίνετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
βγες/έβγα¹
—
—
βγείτε/βγέστε¹
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

βγαίνοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας βγει/
όντας βγαλμένος²

Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία. Οι τύποι του συνοπτ. μέλλοντα και του αορ. με τον τόνο στο **θα** ή στο **να** δε συνηθίζονται για όλα τα σύνθετα (π.χ. **παραβγαίνω**, με την έννοια του «συναγωνίζομαι»). Στα σύνθετα δεν απαντώνται και οι τύποι **έβγα - βγέστε**. Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύει ό,τι για το συνοπτ. μέλλ.: **νά βγω** κτλ. Στα σύνθετα ο τόνος ανεβαίνει: **παραβγαίνε**.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ βλέπω βλέπεις βλέπει βλέπουμε (σπάν.-ομε) βλέπετε βλέπουν(ε)¹ ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα βλέπω θα βλέπεις θα βλέπει θα βλέπουμε (σπάν.-ομε) θα βλέπετε θα βλέπουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ έβλεπα έβλεπες έβλεπε βλέπαμε βλέπατε έβλεπαν/βλέπαν(ε)¹ ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα δω (σπάν. ιδώ) θα δεις (σπάν. ιδείς) θα δει (σπάν. ιδει) θα δούμε (σπάν. ιδούμε) θα δείτε (σπάν. ιδείτε) θα δουν/θα δούνε¹ (σπάν. ιδούν[ε]¹)</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ είδα είδες είδε είδαμε είδατε είδαν(ε)¹ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω δει (σπάν. ιδει) ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα δει (σπάν. ιδει) ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω δει (σπάν. ιδει)</p>
---	---	---

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] βλέπω βλέπεις βλέπει βλέπουμε (σπάν.-ομε) βλέπετε βλέπουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] δω (σπάν. ιδώ) δεις (σπάν. ιδείς) δει (σπάν. ιδει) δούμε (σπάν. ιδούμε) δείτε (σπάν. ιδείτε) δουν/δούνε¹(σπάν. ιδούν[ε]¹)</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω δει (σπάν. ιδει)</p>
--	--	--

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — βλέπε — — βλέπετε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — δες (σπάν. ιδέ[ς]) — — δείτε/δέστε²(σπάν. ιδέστε) —</p>
---	---

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ βλέποντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας δει (σπάν. ιδει)</p>

¹ Οι τύποι με το τελικό ε (και ο β' τύπος του παρατατικού) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.
² Κυρίως στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΘΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ βλέπομαι βλέπεσαι βλέπεται βλέπομαστε βλέπεστε/βλεπόσαστε¹ βλέπονται ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα βλέπομαι θα βλέπεσαι θα βλέπεται θα βλέπομαστε θα βλέπεστε/-όσαστε¹ θα βλέπονται</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ βλέπόμεν(α)¹ βλέπόσουν(α)¹ βλέπóταν(ε)^{1,2} βλέπόμαστε/βλεπόμασταν¹ βλέπόσαστε/βλεπόσασταν¹ βλέπονταν/βλεπόντανε¹/ βλεπόντουσαν¹ ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα ιδωθώ θα ιδωθείς θα ιδωθεί θα ιδωθούμε θα ιδωθείτε θα ιδωθούν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ ειδώθηκα ειδώθηκες ειδώθηκε ειδωθήκαμε ειδωθήκατε ειδώθηκαν/ειδωθήκαν(ε)¹ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω ιδωθεί/είμαι ιδωμένος³ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα ιδωθεί/ ήμουν ιδωμένος³ ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω ιδωθεί/ θα είμαι ιδωμένος³</p>
--	--	---

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] βλέπομαι βλέπεσαι βλέπεται βλέπομαστε βλέπεστε/βλεπόσαστε¹ βλέπονται</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] ιδωθώ ιδωθείς ιδωθεί ιδωθούμε ιδωθείτε ιδωθούν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω ιδωθεί/ είμαι ιδωμένος³</p>
---	--	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — βλέπεστε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — — — — ιδωθείτε —</p>
--	---

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ ιδωμένος</p>

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και βλέπανταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ βόσκω βόσκεις βόσκει βόσκουμε (σπάν.-ομε) βόσκετε βόσκουν(ε)¹</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα βόσκω θα βόσκεις θα βόσκει θα βόσκουμε (σπάν.-ομε) θα βόσκετε θα βόσκουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ έβσοκα έβσοκες έβσοκε βόσκαμε βόσκατε έβσοκαν/βόσκαν(ε)¹</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα βοσκήσω θα βοσκήσεις θα βοσκήσει θα βοσκήσουμε (σπάν.-ομε) θα βοσκήσετε θα βοσκήσουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ βόσκησα βόσκησες βόσκησε βοσκήσαμε βοσκήσατε βόσκησαν/βοσκήσαν(ε)¹</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω βοσκήσει</p> <p>ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα βοσκήσει</p> <p>ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω βοσκήσει</p>
---	--	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] βόσκω βόσκεις βόσκει βόσκουμε (σπάν.-ομε) βόσκετε βόσκουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] βοσκήσω βοσκήσεις βοσκήσει βοσκήσουμε (σπάν.-ομε) βοσκήσετε βοσκήσουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω βοσκήσει</p>
--	---	--

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — βόσκε — — βόσκετε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — βόσκησε — — βοσκήστε —</p>
---	---

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ βόσκοντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας βοσκήσει</p>

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

βρέχομαι
βρέχεσαι
βρέχεται
βρεχόμαστε
βρέχεστε/βρεχόσαστε¹
βρέχονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα βρέχομαι
θα βρέχεσαι
θα βρέχεται
θα βρεχόμαστε
θα βρέχεστε/-όσαστε¹
θα βρέχονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

βρεχόμουν(α)¹
βρεχόσουν(α)¹
βρεχόταν(ε)^{1,2}
βρεχόμαστε/βρεχόμασταν¹
βρεχόσαστε/βρεχόσασταν¹
βρέχονταν/βρεχόντανε¹/
βρεχόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα βραχώ
θα βραχείς
θα βραχεί
θα βραχούμε
θα βραχείτε
θα βραχούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

βράχηκα
βράχηκες
βράχηκε
βραχήκαμε
βραχήκατε
βράχηκαν/βραχήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω βραχεί/
είμαι βρε(γ)μένος³

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα βραχεί/
ήμουν βρε(γ)μένος³

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω βραχεί/
θα είμαι βρε(γ)μένος³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] βρέχομαι
βρέχεσαι
βρέχεται
βρεχόμαστε
βρέχεστε/βρεχόσαστε¹
βρέχονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] βραχώ
βραχείς
βραχεί
βραχούμε
βραχείτε
βραχούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω βραχεί/
είμαι βρε(γ)μένος³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
βρέχεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
βρέξου
—
—
βραχείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
βρε(γ)μένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και βρέχονταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι β' τύποι δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

βρίσκω
βρίσκεis
βρίσκεi
βρίσκουμε (σπάν.-ομε)
βρίσκετε
βρίσκουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα βρίσκω
θα βρίσκεis
θα βρίσκεi
θα βρίσκουμε (σπάν.-ομε)
θα βρίσκετε
θα βρίσκουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

έβρισκα
έβρισκεs
έβρισκε
βρίσκαμε
βρίσκατε
έβρισκαν/βρίσκαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ²

θα βρω/θά βρω¹
θα βρεις/θά βρεις¹
θα βρει/θά βρει¹
θα βρούμε/θά βρούμε¹
θα βρείτε/θά βρείτε¹
θα βρουν/θα βρούνε¹/
θά βρουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ²

βρήκα
βρήκεs
βρήκε
βρήκαμε
βρήκατε
βρήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω βρει²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα βρει²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω βρει²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] βρίσκω
βρίσκεis
βρίσκεi
βρίσκουμε (σπάν.-ομε)
βρίσκετε
βρίσκουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ^{1,3}

[να, όταν...] βρω²
βρεις²
βρει²
βρούμε²
βρείτε²
βρουν²/βρούνε^{1,2}

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω βρει²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
βρίσκε
—
—
βρίσκετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
βρες
—
—
βρείτε/βρέστε¹
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

βρίσκοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας βρει²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Οι τύποι με τον τόνο στο θά ή στο να δε συνηθίζονται για τα σύνθετα (π.χ. καταβρίσκω-καταβρώ), όπως και ο τύπος της προστ. βρέστε.

² Στο λογοτεχν. κυρίως λόγο απαντώνται και οι τύποι ήβρα, ήβρες κτλ., θα έβρω, να έβρω, έχω έβρει κτλ.

³ Ισχύει ό,τι και για το θα βρω : νά βρω κτλ.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ βρίσκομαι βρίσκεσαι βρίσκεται βρισκόμαστε βρίσκεστε/βρισκόσαστε¹ βρίσκονται</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα βρίσκομαι θα βρίσκεσαι θα βρίσκεται θα βρισκόμαστε θα βρίσκεστε/-όσαστε¹ θα βρίσκονται</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ βρισκόμουν(α)¹ βρισκόσουν(α)¹ βρισκόταν(ε)^{1,2} βρισκόμαστε/βρισκόμασταν¹ βρισκόσαστε/βρισκόσασταν¹ βρισκόνταν/βρισκόντανε¹/ βρισκόντουσαν¹</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα βρεθώ θα βρεθείς θα βρεθεί θα βρεθεί θα βρεθούμε θα βρεθείτε θα βρεθούν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ βρέθηκα βρέθηκες βρέθηκε βρεθήκαμε βρεθήκατε βρέθηκαν/βρεθήκαν(ε)¹</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω βρεθεί</p> <p>ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα βρεθεί</p> <p>ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω βρεθεί</p>
---	--	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] βρίσκομαι βρίσκεσαι βρίσκεται βρισκόμαστε βρίσκεστε/βρισκόσαστε¹ βρίσκονται</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] βρεθώ βρεθείς βρεθεί βρεθούμε βρεθείτε βρεθούν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω βρεθεί</p>
--	--	--

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — βρίσκεστε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — — — — βρεθείτε —</p>
---	---

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ (βρισκόμενος) ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ —</p>
--

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και βρίσκονταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

βυζαίνω
βυζαίνεις
βυζαίνει
βυζαίνουμε (σπάν.-ομε)
βυζαίνετε
βυζαίνουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα βυζαίνω
θα βυζαίνεις
θα βυζαίνει
θα βυζαίνουμε (σπάν.-ομε)
θα βυζαίνετε
θα βυζαίνουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

βύζαινα
βύζαινες
βύζαινε
βυζαίναμε
βυζαίνατε
βύζαιναν/βυζαίναν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα βυζάξω
θα βυζάξεις
θα βυζάξει
θα βυζάξουμε (σπάν.-ομε)
θα βυζάξετε
θα βυζάξουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

βύζαξα
βύζαξες
βύζαξε
βυζάξαμε
βυζάξατε
βύζαξαν/βυζάξαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω βυζάξει/
έχω βυζαγμένο²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα βυζάξει/
είχα βυζαγμένο²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω βυζάξει/
θα έχω βυζαγμένο²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] βυζαίνω
βυζαίνεις
βυζαίνει
βυζαίνουμε (σπάν.-ομε)
βυζαίνετε
βυζαίνουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] βυζάξω
βυζάξεις
βυζάξει
βυζάξουμε (σπάν.-ομε)
βυζάξετε
βυζάξουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω βυζάξει/
έχω βυζαγμένο²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
βύζαινε
—
—
βυζαίνετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
βύζαξε³
—
—
βυζάξτε/βυζάχτε¹
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

βυζαίνοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας βυζάξει/
έχοντας βυζαγμένο²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α'. Χρησιμοποιούνται μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (βυζαίνω κάτι).

³ Σε συμπροφορά, απαντάται (στον προφ. λόγο) και ο τύπος: βύζαχ'το, ανάλογος με τον τύπο βυζάχτε του β' πληθ.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

βυζαίνομαι
βυζαίνεσαι
βυζαίνεται
βυζαινόμαστε
βυζαίνεστε/βυζαινόσαστε¹
βυζαίνονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα βυζαίνομαι
θα βυζαίνεσαι
θα βυζαίνεται
θα βυζαινόμαστε
θα βυζαίνεστε/-όσαστε¹
θα βυζαίνονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

βυζαινόμουν(α)¹
βυζαινόσουν(α)¹
βυζαινόταν(ε)^{1,2}
βυζαινόμαστε/βυζαινόμασταν¹
βυζαινόσαστε/βυζαινόσασταν¹
βυζαινόνταν/βυζαινόντανε¹/
βυζαινόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα βυζαχτώ
θα βυζαχτείς
θα βυζαχτεί
θα βυζαχτούμε
θα βυζαχτείτε
θα βυζαχτούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

βυζάχτηκα
βυζάχτηκες
βυζάχτηκε
βυζάχτηκαμε
βυζάχτηκατε
βυζάχτηκαν/βυζάχτηκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω βυζαχτεί/
είμαι βυζαγμένος³

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα βυζαχτεί/
ήμουν βυζαγμένος³

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω βυζαχτεί/
θα είμαι βυζαγμένος³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] βυζαίνομαι
βυζαίνεσαι
βυζαίνεται
βυζαινόμαστε
βυζαίνεστε/βυζαινόσαστε¹
βυζαίνονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] βυζαχτώ
βυζαχτείς
βυζαχτεί
βυζαχτούμε
βυζαχτείτε
βυζαχτούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω βυζαχτεί/
είμαι βυζαγμένος³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
βυζαίνεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
βυζάξου
—
—
βυζαχτείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
βυζαγμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και βυζαίνονταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ γδέρνω γδέρνεις γδέρνει γδέρνουμε (σπάν.-ομε) γδέρνετε γδέρνουν(ε)¹</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα γδέρνω θα γδέρνεις θα γδέρνει θα γδέρνουμε (σπάν.-ομε) θα γδέρνετε θα γδέρνουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ έγδερνα έγδερνες έγδερνε γδέρναμε γδέρνατε έγδερναν/γδέρναν(ε)¹</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα γδώρω θα γδώρεις θα γδώρει θα γδώρουμε (σπάν.-ομε) θα γδώρετε θα γδώρουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ έγδαρε έγδαρες έγδαρε γδώραμε γδώρατε έγδαραν/γδώραν(ε)¹</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω γδώρει/έχω γδαρμένο²</p> <p>ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα γδώρει/ είχα γδαρμένο²</p> <p>ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω γδώρει/ θα έχω γδαρμένο²</p>
---	---	---

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] γδέρνω γδέρνεις γδέρνει γδέρνουμε (σπάν.-ομε) γδέρνετε γδέρνουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] γδώρω γδώρεις γδώρει γδώρουμε (σπάν.-ομε) γδώρετε γδώρουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω γδώρει/ έχω γδαρμένο²</p>
--	---	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — γδέρνε — — γδέρνετε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — γδώρε — — γδώρτε —</p>
---	---

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ γδέρνοντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας γδώρει/ έχοντας γδαρμένο²</p>

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

γδερνομαι
 γδέρνεσαι
 γδέρνεται
 γδερνόμαστε
 γδέρνεστε/γδερνόσαστε¹
 γδέρνονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα γδερνομαι
 θα γδέρνεσαι
 θα γδέρνεται
 θα γδερνόμαστε
 θα γδέρνεστε/-όσαστε¹
 θα γδέρνονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

γδερνόμουν(α)¹
 γδερνόσου(α)¹
 γδερνόταν(ε)^{1,2}
 γδερνόμαστε/γδερνόμασταν¹
 γδερνόσαστε/γδερνόσασταν¹
 γδερνονταν/γδερνότανε^{1/}
 γδερνότουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα γδαρθώ
 θα γδαρθείς
 θα γδαρθεί
 θα γδαρθούμε
 θα γδαρθείτε
 θα γδαρθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

γδάρθηκα
 γδάρθηκες
 γδάρθηκε
 γδαρθήκαμε
 γδαρθήκατε
 γδάρθηκαν/γδαρθήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω γδαρθεί/
 είμαι γδαρμένος³
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα γδαρθεί/
 ήμουν γδαρμένος³
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω γδαρθεί/
 θα είμαι γδαρμένος³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] γδερνομαι
 γδέρνεσαι
 γδέρνεται
 γδερνόμαστε
 γδέρνεστε/γδερνόσαστε¹
 γδέρνονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] γδαρθώ
 γδαρθείς
 γδαρθεί
 γδαρθούμε
 γδαρθείτε
 γδαρθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω γδαρθεί/
 είμαι γδαρμένος³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —
 —
 —
 γδέρνεστε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 (γδάρσου)
 —
 —
 γδαρθείτε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 γδαρμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και γδερνονταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι β' τύποι δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

γέρνω
γέρνεις
γέρνει
γέρνουμε (σπάν.-ομε)
γέρνετε
γέρνουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα γέρνω
θα γέρνεις
θα γέρνει
θα γέρνουμε (σπάν.-ομε)
θα γέρνετε
θα γέρνουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

έγερνα
έγερνες
έγερνε
γέρναμε
γέρνατε
έγερναν/γέρναν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα γείρω
θα γείρεις
θα γείρει
θα γείρουμε (σπάν.-ομε)
θα γείρετε
θα γείρουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

έγειρα
έγειρες
έγειρε
γείραμε
γείρατε
έγειραν/γείραν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω γείρει/έχω γερμένο²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα γείρει/είχα γερμένο²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω γείρει/
θα έχω γερμένο²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] γέρνω
γέρνεις
γέρνει
γέρνουμε (σπάν.-ομε)
γέρνετε
γέρνουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] γείρω
γείρεις
γείρει
γείρουμε (σπάν.-ομε)
γείρετε
γείρουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω γείρει/
έχω γερμένο²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
γέρνε
—
—
γέρνετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
γείρε
—
—
γείρτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

γέρνοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας γείρει/
έχοντας γερμένο²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α'. Χρησιμοποιούνται μόνο όταν το ρ. έχει μεταβατική έννοια (γέρνω κάτι).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ γίνομαι γίνεσαι γίνεται γινόμαστε γίνεστε/γινόσαστε¹ γίνονται</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα γίνομαι θα γίνεσαι θα γίνεται θα γινόμαστε θα γίνεστε/θα γινόσαστε¹ θα γίνονται</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ γινόμουν(α)¹ γινόσουν(α)¹ γινόταν(ε)^{1,2} γινόμαστε/γινόμασταν¹ γινόσαστε/γινόσασταν¹ γινόταν/γινότανε¹/ γινότουσαν¹</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ³ θα γίνω θα γίνεις θα γίνει θα γίνουμε (σπάν.-ομε) θα γίνετε θα γίνουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ³ έγινα έγινες έγινε γίναμε γίνατε έγιναν/γίναν(ε)¹</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω γίνει/ (είμαι γινωμένος)⁴</p> <p>ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα γίνει/ (ήμουν γινωμένος)⁴</p> <p>ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω γίνει/ (θα είμαι γινωμένος)⁴</p>
--	---	---

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] γίνομαι γίνεσαι γίνεται γινόμαστε γίνεστε/γινόσαστε¹ γίνονται</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ³ [να, όταν...] γίνω γίνεις γίνει γίνουμε (σπάν.-ομε) γίνετε γίνουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω γίνει/ (είμαι γινωμένος)⁴</p>
--	---	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — γίνεστε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ³ — — — — γίνετε —</p>
---	---

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ —</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ γινωμένος⁴</p>
--

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και γίνονταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι τύποι του αορ. γίνηκα και του συνοπτ. μέλλ. και αορ. υποτ. γενώ/γινόω (και προστ. γενείτε/γινείτε) είναι διαλεκτικοί και δε συνηθίζονται στην κοινή νεοελληνική.

⁴ Η μητ. γινωμένος έχει κυρίως την έννοια «ώριμος», επομένως η ισοδυναμία ισχύει βασικά για την έννοια «ωριμάω» του γίνομαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ γράφομαι γράφεσαι γράφεται γραφόμαστε γράφεστε/γραφόσαστε¹ γράφονται ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα γράφομαι θα γράφεσαι θα γράφεται θα γραφόμαστε θα γράφεστε/θα γραφόσαστε¹ θα γράφονται</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ γραφόμουν(α)¹ γραφόσουν(α)¹ γραφόταν(ε)^{1,2} γραφόμαστε/γραφόμασταν¹ γραφόσαστε/γραφόσασταν¹ γράφονταν/γραφόντανε¹/ γραφόντουσαν¹ ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ³ θα γραφ(τ)ώ θα γραφ(τ)είς θα γραφ(τ)εί θα γραφ(τ)ούμε θα γραφ(τ)είτε θα γραφ(τ)ούν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ³ γράφ(τ)ηκα γράφ(τ)ηκες γράφ(τ)ηκε γραφ(τ)ήκαμε γραφ(τ)ήκατε γράφ(τ)ηκαν/γραφτήκαν(ε)¹ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω γραφ(τ)εί³/ είμαι γραμμένος⁴ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα γραφ(τ)εί³/ ήμουν γραμμένος⁴ ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω γραφ(τ)εί³/ θα είμαι γραμμένος⁴</p>
--	---	---

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] γράφομαι γράφεσαι γράφεται γραφόμαστε γράφεστε/γραφόσαστε¹ γράφονται</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ³ [να, όταν...] γραφ(τ)ώ γραφ(τ)είς γραφ(τ)εί γραφ(τ)ούμε γραφ(τ)είτε γραφ(τ)ούν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω γραφ(τ)εί³/ είμαι γραμμένος⁴</p>
---	--	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — γράφεστε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — γράψου — — γραφ(τ)είτε³ —</p>
--	---

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ γραφόμενος ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ γραμμένος</p>

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και γράφονταν κυρίως στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι τύποι χωρίς το τ (γράφηκα, γραφώ κτλ.) συνηθίζονται σε επίσημο ύφος λόγου και σε λόγια σύνθετα (π.χ. παραγράφωμα).

⁴ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΘΡΗΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

διαβλέπω
 διαβλέπεις
 διαβλέπει
 διαβλέπουμε (σπάν.-ομε)
 διαβλέπετε
 διαβλέπουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα διαβλέπω
 θα διαβλέπεις
 θα διαβλέπει
 θα διαβλέπουμε (σπάν.-ομε)
 θα διαβλέπετε
 θα διαβλέπουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

διέβλεπα
 διέβλεπες
 διέβλεπε
 διαβλέπαμε
 διαβλέπατε
 διέβλεπαν/διαβλέπαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα διαβλέψω
 θα διαβλέψεις
 θα διαβλέψει
 θα διαβλέψουμε (σπάν.-ομε)
 θα διαβλέψετε
 θα διαβλέψουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

διέβλεψα/διείδα
 διέβλεψες/διείδες
 διέβλεψε/διείδε
 διαβλέψαμε/διείδαμε
 διαβλέψατε/διείδατε
 διέβλεψαν/διαβλέψαν(ε)¹/
 διείδαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω διαβλέψει
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα διαβλέψει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω διαβλέψει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] διαβλέπω
 διαβλέπεις
 διαβλέπει
 διαβλέπουμε (σπάν.-ομε)
 διαβλέπετε
 διαβλέπουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] διαβλέψω
 διαβλέψεις
 διαβλέψει
 διαβλέψουμε (σπάν.-ομε)
 διαβλέψετε
 διαβλέψουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω διαβλέψει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 διάβλεπε
 —
 —
 διαβλέπετε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 διάβλεψε
 —
 —
 διαβλέψετε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

διαβλέποντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχοντας διαβλέψει

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο. Είναι γενικά σπάνιοι, λόγω του λόγιου χαρακτήρα του ρ.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

διακόπτομαι
 διακόπτεσαι
 διακόπτεται
 διακοπτόμαστε
 διακόπτεστε (σπάν.
 -όσαστε)

διακόπτονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα διακόπτομαι
 θα διακόπτεσαι
 θα διακόπτεται
 θα διακοπτόμαστε
 θα διακόπτεστε (σπάν.
 -όσαστε)
 θα διακόπτονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

διακοπτόμουν(α)¹
 διακοπτόσουν(α)¹
 διακοπτόταν(ε)^{1,2}
 διακοπτόμαστε²
 διακοπτόσαστε²
 διακόπτονταν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα διακοπώ
 θα διακοπείς
 θα διακοπεί
 θα διακοπούμε
 θα διακοπείτε
 θα διακοπούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

διακόπηκα
 διακόπηκες
 διακόπηκε
 διακοπήκαμε
 διακοπήκατε
 διακόπηκαν/διακοπήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω διακοπεί
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα διακοπεί
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω διακοπεί

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] διακόπτομαι
 διακόπτεσαι
 διακόπτεται
 διακοπτόμαστε
 διακόπτεστε (σπάν.-όσαστε)
 διακόπτονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] διακοπώ
 διακοπείς
 διακοπεί
 διακοπούμε
 διακοπείτε
 διακοπούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω διακοπεί

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —
 —
 —
 διακόπτεστε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 διακόψου
 —
 —
 διακοπέιτε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

διακοπτόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 (διακεκομμένος)³

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε (και ο β' τύπος του αορίστου) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σπανίζουν σε λογιότερα ρ. (π.χ. ανακόπτομαι).

² Οι τύποι σε -ονταν, -όμασαν, -όσασαν, -όντουσαν (δες λύνομαι, 2) δε συνηθίζονται.

³ Ως επίθετο («μη συνεχής», π.χ. «διακεκομμένη γραμμή»).

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ διανέμω διανέμεις διανέμει διανέμουμε (σπάν.-ομε) διανέμετε διανέμουν(ε)¹</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα διανέμω θα διανέμεις θα διανέμει θα διανέμουμε (σπάν.-ομε) θα διανέμετε θα διανέμουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ διένεμα διένεμες διένεμε διανέμαμε διανέματε διένεμαν/διανέμανε¹</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα διανείμω θα διανείμεις θα διανείμει θα διανείμουμε (σπάν.-ομε) θα διανείμετε θα διανείμουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ διένειμα διένειμες διένειμε διανείμαμε διανείματε διένειμαν/διανείμανε¹</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω διανείμει/ (έχω διανεμημένο)²</p> <p>ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα διανείμει/ (είχα διανεμημένο)²</p> <p>ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω διανείμει/ (θα έχω διανεμημένο)²</p>
---	--	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] διανέμω διανέμεις διανέμει διανέμουμε (σπάν.-ομε) διανέμετε διανέμουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] διανείμω διανείμεις διανείμει διανείμουμε (σπάν.-ομε) διανείμετε διανείμουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω διανείμει/ (έχω διανεμημένο)²</p>
--	---	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — (διάνεμε) — — διανέμετε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — (διάνειμε) — — διανείμετε —</p>
---	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ διανέμοντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας διανείμει/ (έχοντας διανεμημένο)²</p>
--

¹ Οι τύποι με το τελικό ε απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο. Σπανίζουν γενικά λόγω του λόγιου χαρακτήρα του ρ.

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

διανέμομαι
διανέμεσαι
διανέμεται
διανεμόμαστε
διανέμεστε (σπάν.-όσαστε)
διανέμονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα διανέμομαι
θα διανέμεσαι
θα διανέμεται
θα διανεμόμαστε
θα διανέμεστε (σπάν.-όσαστε)
θα διανέμονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

διανεμόμουν(α)¹
διανεμόσουν(α)¹
διανεμόταν(ε)^{1,2}
διανεμόμαστε²
διανεμόσαστε²
διανέμονταν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα διανεμηθώ
θα διανεμηθείς
θα διανεμηθεί
θα διανεμηθούμε
θα διανεμηθείτε
θα διανεμηθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

διανεμήθηκα
διανεμήθηκες
διανεμήθηκε
διανεμήθηκαμε
διανεμηθήκατε
διανεμήθηκαν/
διανεμηθήκαν(ε)¹
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχω διανεμηθεί/
είμαι διανεμημένος³
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
ήχα διανεμηθεί/
ήμουν διανεμημένος³
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω διανεμηθεί/
θα είμαι διανεμημένος³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] διανέμομαι
διανέμεσαι
διανέμεται
διανεμόμαστε
διανέμεστε (σπάν.-όσαστε)
διανέμονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] διανεμηθώ
διανεμηθείς
διανεμηθεί
διανεμηθούμε
διανεμηθείτε
διανεμηθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω
διανεμηθεί/είμαι
διανεμημένος³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
—
διανέμεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
—
—
—
—
διανεμηθείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

διανεμόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
διανεμημένος

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε (και ο β' τύπος του αορίστου) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Γενικά σπανίζουν λόγω του λόγιου χαρακτήρα του ρ.
² Οι τύποι σε -όνταν, -όμασαν, -όσασαν, -όντουσαν δε συνηθίζονται, λόγω του λόγιου χαρακτήρα του ρ.
³ Οι β' τύποι δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ διαχέομαι διαχέεσαι διαχέεται διαχέομαστε διαχέεστε (σπάν.-όσαστε) διαχέονται</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα διαχέομαι θα διαχέεσαι θα διαχέεται θα διαχέομαστε θα διαχέεστε (σπάν.-όσαστε) θα διαχέονται</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ διαχεόμουν(α)¹ διαχεόσουν(α)¹ διαχεόταν(ε)^{1,2} διαχεόμαστε² διαχεόσαστε² διαχέονταν²</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα διαχυθώ θα διαχυθείς θα διαχυθεί θα διαχυθούμε θα διαχυθείτε θα διαχυθούν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ διαχύθηκα διαχύθηκες διαχύθηκε διαχυθήκαμε διαχυθήκατε διαχύθηκαν/διαχυθήκαν(ε)¹</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω διαχυθεί</p> <p>ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα διαχυθεί</p> <p>ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω διαχυθεί</p>
---	---	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] διαχέομαι διαχέεσαι διαχέεται διαχέομαστε διαχέεστε (σπάν.-όσαστε) διαχέονται</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] διαχυθώ διαχυθείς διαχυθεί διαχυθούμε διαχυθείτε διαχυθούν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω διαχυθεί</p>
---	--	--

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — διαχέεστε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — (διαχύσου) — — διαχυθείτε —</p>
---	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ διαχεόμενος</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ (διαχυμένος)</p>

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε (και ο β' τύπος του αορίστου) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Γενικά σπανίζουν, λόγω του λόγιου χαρακτήρα του ρ.

² Οι τύποι σε -όνταν, -όμασταν, -όσασταν, -όντουσαν (δες λύνομαι, 2) δε συνηθίζονται, λόγω λόγιου χαρακτήρα.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

διαψεύδω
 διαψεύδεις
 διαψεύδει
 διαψεύδουμε (σπάν.-ομε)
 διαψεύδετε
 διαψεύδουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα διαψεύδω
 θα διαψεύδεις
 θα διαψεύδει
 θα διαψεύδουμε (σπάν.-ομε)
 θα διαψεύδετε
 θα διαψεύδουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

διέψευδα
 διέψευδες
 διέψευδε
 διαψεύδαμε
 διαψεύδατε
 διέψευδαν/διαψεύδαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα διαψεύσω
 θα διαψεύσεις
 θα διαψεύσει
 θα διαψεύσουμε (σπάν.-ομε)
 θα διαψεύσετε
 θα διαψεύσουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

διέψευσα
 διέψευσες
 διέψευσε
 διαψεύσαμε
 διαψεύσατε
 διέψευσαν/διαψεύσαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω διαψεύσει
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα διαψεύσει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω διαψεύσει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] διαψεύδω
 διαψεύδεις
 διαψεύδει
 διαψεύδουμε
 διαψεύδετε
 διαψεύδουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] διαψεύσω
 διαψεύσεις
 διαψεύσει
 διαψεύσουμε (σπάν.-ομε)
 διαψεύσετε
 διαψεύσουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω διαψεύσει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 διάψευδε
 —
 —
 διαψεύδετε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 διάψευσε
 —
 —
 διαψεύστε/διαψεύστετε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

διαψεύδοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχοντας διαψεύσει

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Γενικά σπανίζουν, λόγω του λόγιου χαρακτήρα του ρ.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ διαψεύδομαι διαψεύδεσαι διαψεύδεται διαψευδόμεστε διαψεύδεστε (σπάν.-όσαστε) διαψεύδονται</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα διαψεύδομαι θα διαψεύδεσαι θα διαψεύδεται θα διαψευδούμε θα διαψεύδεστε (σπάν.-όσαστε) θα διαψεύδονται</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ διαψευδόμενον(α)¹ διαψευδόσων(α)¹ διαψευδόταν(ε)^{1,2} διαψευδόμεστε² διαψευδόσαστε² διαψευδόνταν²</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα διαψευστώ θα διαψευστείς θα διαψευστεί θα διαψευτούμε θα διαψευστείτε θα διαψευστούν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ διαψεύστηκα διαψεύστηκες διαψεύστηκε διαψευστήκαμε διαψευστήκατε διαψεύστηκαν/διαψευστήκαν(ε)¹</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω διαψευστεί/ (είμαι διαψευσμένος)³</p> <p>ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα διαψευστεί/ (ήμουν διαψευσμένος)³</p> <p>ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω διαψευστεί/ (θα είμαι διαψευσμένος)³</p>
---	--	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] διαψεύδομαι διαψεύδεσαι διαψεύδεται διαψευδόμεστε διαψεύδεστε (σπάν.-όσαστε) διαψεύδονται</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] διαψευστώ διαψευστείς διαψευστεί διαψευτούμε διαψευστείτε διαψευστούν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω διαψευστεί/ (είμαι διαψευσμένος)³</p>
---	---	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — — διαψεύδεστε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — διαψεύσου — — — διαψευστείτε —</p>
--	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ (διαψευδόμενος) ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ διαψευσμένος</p>

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε (και ο β' τύπος του αοριστού) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σπανίζουν γενικά, λόγω του λόγιου χαρακτήρα του ρ.
² Οι τύποι σε -όνταν, -όμεσταν, -όσασταν, -όντουσαν (δες λύνομαι, 2) δε συνηθίζονται, λόγω του λόγιου χαρακτήρα του ρ.
³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ δικαιούμαι δικαιούσαι δικαιούται δικαιούμαστε/(δικαιούμεθα) δικαιούστε/(δικαιούσθε) δικαιούνται	ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ (δικαιούμεν) ¹ — δικαιούνταν/εδικαιούτο (δικαιούμαστε) ¹ — δικαιούνταν/εδικαιούντο	ΑΟΡΙΣΤΟΣ
ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα δικαιούμαι θα δικαιούσαι θα δικαιούται θα δικαιούμαστε/ (θα δικαιούμεθα) θα δικαιούστε/ (θα δικαιούσθε) θα δικαιούνται	ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
		ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
		ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] δικαιούμαι δικαιούσαι δικαιούται δικαιούμαστε/(δικαιούμεθα) δικαιούστε/(δικαιούσθε) δικαιούνται	ΑΟΡΙΣΤΟΣ	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
--	-----------------	---------------------

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΑΟΡΙΣΤΟΣ
------------------	-----------------

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ (δικαιούμενος) ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

¹ Απαντάται (σπάνια) στον προφορικό λόγο.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ δίνω δίνεις δίνει δίνουμε (σπάν.-ομε) δίνετε δίνουν(ε) ¹	ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ έδινα έδινες έδινε δίναμε δίνατε έδιναν/δίναν(ε) ¹	ΑΟΡΙΣΤΟΣ έδωσα έδωσες έδωσε δώσαμε δώσατε έδωσαν/δώσαν(ε) ¹
ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα δίνω θα δίνεις θα δίνει θα δίνουμε (σπάν.-ομε) θα δίνετε θα δίνουν(ε) ¹	ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα δώσω θα δώσεις θα δώσει θα δώσουμε (σπάν.-ομε) θα δώσετε θα δώσουν(ε) ¹	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω δώσει/(έχω δοσμένο) ² ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα δώσει/(είχα δοσμένο) ² ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω δώσει/ (θα έχω δοσμένο) ²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] δίνω δίνεις δίνει δίνουμε (σπάν.-ομε) δίνετε δίνουν(ε) ¹	ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] δώσω δώσεις δώσει δώσουμε (σπάν.-ομε) δώσετε δώσουν(ε) ¹	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω δώσει/ (έχω δοσμένο) ²
--	---	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — δίνε ³ — — δίνετε —	ΑΟΡΙΣΤΟΣ — δώσε ³ — — δώστε —
---	---

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ δίνοντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας δώσει/ (έχοντας δοσμένο) ²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (δίνω κάτι).

³ Στα σύνθετα ρ. ο τόνος ανεβαίνει: παράδινε - παράδωσε.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ δίνομαι δίνεσαι δίνεται δινόμαστε δίνετε/δινόσαστε¹ δίνονται ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα δίνομαι θα δίνεσαι θα δίνεται θα δινόμαστε θα δίνετε/θα δινόσαστε¹ θα δίνονται</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ δινόμουν(α)¹ δινόσουν(α)¹ δινόταν(ε)^{1,2} δινόμαστε/δινόμασταν¹ δινόσαστε/δινόσασταν¹ δίνονταν/δινότανε¹/ δινότουσαν¹ ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα δοθώ θα δοθείς θα δοθεί θα δοθούμε θα δοθείτε θα δοθούν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ δόθηκα δόθηκες δόθηκε δοθήκαμε δοθήκατε δόθηκαν/δοθήκαν(ε)¹ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω δοθεί/ (είμαι δοσμένος)³ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα δοθεί/ (ήμουν δοσμένος)³ ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω δοθεί/ (θα είμαι δοσμένος)³</p>
--	---	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] δίνομαι δίνεσαι δίνεται δινόμαστε δίνετε/δινόσαστε¹ δίνονται</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] δοθώ δοθείς δοθεί δοθούμε δοθείτε δοθούν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω δοθεί/ (είμαι δοσμένος)³</p>
---	--	--

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — δίνεστε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — δώσου — — δοθείτε —</p>
---	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ δοσμένος</p>

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και δίνονταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

εγκαθίσταμαι
εγκαθίστασαι
εγκαθίσταται
(εγκαθιστάμεθα)
(εγκαθίστασθε)
εγκαθίστανται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα εγκαθίσταμαι
θα εγκαθίστασαι
θα εγκαθίσταται
(θα εγκαθιστάμεθα)
(θα εγκαθίστασθε)
θα εγκαθίστανται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

—
—
εγκαθίστατο
—
—
εγκαθίσταντο

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα εγκατασταθώ
θα εγκατασταθείς
θα εγκατασταθεί
θα εγκατασταθούμε
θα εγκατασταθείτε
θα εγκατασταθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

εγκαταστάθηκα
εγκαταστάθηκες
εγκαταστάθηκε
εγκατασταθήκαμε
εγκατασταθήκατε
εγκαταστάθηκαν/
εγκατασταθήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω εγκατασταθεί/
είμαι εγκατεστημένος²

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα εγκατασταθεί/
ήμουν εγκατεστημένος²

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω εγκατασταθεί/
θα είμαι εγκατεστημένος²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] εγκαθίσταμαι
εγκαθίστασαι
εγκαθίσταται
(εγκαθιστάμεθα)
(εγκαθίστασθε)
εγκαθίστανται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] εγκατασταθώ
εγκατασταθείς
εγκατασταθεί
εγκατασταθούμε
εγκατασταθείτε
εγκατασταθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω
εγκατασταθεί/είμαι
εγκατεστημένος²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
—
(εγκαθίστασθε)
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
εγκαταστήσου
—
—
εγκατασταθείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

εγκαθιστάμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
εγκατεστημένος
(σπάν. εγκαταστημένος)

¹ Οι τύποι με το τελικό ε (και ο β' τύπος του αορίστου) απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο, σπανίζουν όμως λόγω του λόγιου χαρακτήρα του ρ.

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ είμαι είσαι είναι είμαστε είστε/είσαστε είναι	ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ ήμουν(α) ¹ ήσουν(α) ¹ ήταν(ε) ¹ ήμαστε/ήμασαν ¹ ήσαστε/ήσασαν ¹ ήταν(ε) ¹ /ήσαν(ε) ¹	ΑΟΡΙΣΤΟΣ
ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα είμαι θα είσαι θα είναι θα είμαστε θα είστε/θα είσαστε θα είναι	ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
		ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
		ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] είμαι είσαι είναι είμαστε είστε/είσαστε είναι	ΑΟΡΙΣΤΟΣ	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
--	-----------------	---------------------

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΑΟΡΙΣΤΟΣ
------------------	-----------------

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ όντας	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
---------------------------	---------------------

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

εισάγω
εισάγεις
εισάγει
εισάγουμε (σπάν.-ομε)
εισάγετε
εισάγουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα εισάγω
θα εισάγεις
θα εισάγει
θα εισάγουμε (σπάν.-ομε)
θα εισάγετε
θα εισάγουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

εισήγα
εισήγεις
εισήγει
εισήγαμε
εισήγατε
εισήγαν

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα εισαγάω
θα εισαγάγεις
θα εισαγάγει
θα εισαγάγουμε (σπάν.-ομε)
θα εισαγάγετε
θα εισαγάγουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

εισήγαγα
εισήγαγες
εισήγαγε
εισαγάγαμε
εισαγάγατε
εισήγαγαν

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω εισαγάγει
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα εισαγάγει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω εισαγάγει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] εισάγω
εισάγεις
εισάγει
εισάγουμε (σπάν.-ομε)
εισάγετε
εισάγουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] εισαγάω
εισαγάγεις
εισαγάγει
εισαγάγουμε (σπάν.-ομε)
εισαγάγετε
εισαγάγουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω εισαγάγει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
—
εισάγετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
—
—
—
—
εισαγάγετε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

εισάγοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας εισαγάγει

¹ Οι τύποι με το τελικό ε απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο, γενικά όμως σπανίζουν λόγω του λόγιου χαρακτήρα των ρ. με β' συνθετικό το -άγω.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

εισάγομαι
εισάγεσαι
εισάγεται
εισαγόμεσθε
εισάγεστε (σπάν.-όσαστε)
εισάγονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα εισάγομαι
θα εισάγεσαι
θα εισάγεται
θα εισαγόμεσθε
θα εισάγεστε (σπάν.-όσαστε)
-όσαστε)
θα εισάγονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

εισαγόμευν(α)¹
εισαγόσουν(α)¹
εισαγόταν(ε)^{1,2}
εισαγόμεσθε²
εισαγόσαστε²
εισάγονταν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα εισαχθώ
θα εισαχθείς
θα εισαχθεί
θα εισαχθούμε
θα εισαχθείτε
θα εισαχθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

(εισάχθηκα)
(εισάχθηκες)
(εισάχθηκε)/εισήχθη
(εισαχθήκαμε)
(εισαχθήκατε)
(εισάχθηκαν)/εισήχθησαν

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω εισαχθεί
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα εισαχθεί
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω εισαχθεί

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] εισάγομαι
εισάγεσαι
εισάγεται
εισαγόμεσθε
εισάγεστε (σπάν.-όσαστε)
εισάγονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] εισαχθώ
εισαχθείς
εισαχθεί
εισαχθούμε
εισαχθείτε
εισαχθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω εισαχθεί

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
εισάγεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
—
—
—
εισαχθείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

εισαγόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
(εισαγμένος)

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο, σπανίζουν όμως γενικά, λόγω του λόγιου χαρακτήρα των ρ. με β' συνθετικό το -άγομαι.

² Οι τύποι σε -όνταν, -όμασταν, -όσασταν, -ότουσαν (δες λύνομαι, 2) δε συνηθίζονται, λόγω του λόγιου χαρακτήρα των ρ.

³ Επικρατούν κυρίως οι λόγιοι τύποι του γ' προσ. σε -ήχθη, -ήχθησαν. Η κλίση σε -άχθηκα είναι σπάνια, εκτός ίσως από το ρ. παράγομαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

εκθέτω
 εκθέτεις
 εκθέτει
 εκθέτουμε (σπάν.-ομε)
 εκθέτετε
 εκθέτουν(ε)¹

ΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα εκθέτω
 θα εκθέτεις
 θα εκθέτει
 θα εκθέτουμε (σπάν.-ομε)
 θα εκθέτετε
 θα εκθέτουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

εξέθετα
 εξέθετες
 εξέθετε
 εκθέταμε
 εκθέτατε
 εξέθεταν/εκθέταν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα εκθέσω
 θα εκθέσεις
 θα εκθέσει
 θα εκθέσουμε (σπάν.-ομε)
 θα εκθέσετε
 θα εκθέσουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

εξέθεσα
 εξέθεσες
 εξέθεσε
 εκθέσαμε
 εκθέσατε
 εξέθεσαν/εκθέσαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω εκθέσει²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα εκθέσει²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω εκθέσει²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] εκθέτω
 εκθέτεις
 εκθέτει
 εκθέτουμε (σπάν.-ομε)
 εκθέτετε
 εκθέτουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] εκθέσω
 εκθέσεις
 εκθέσει
 εκθέσουμε (σπάν.-ομε)
 εκθέσετε
 εκθέσουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω εκθέσει²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 (έκθετε)
 —
 —
 εκθέτετε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 (έκθεσε)
 —
 —
 εκθέστε/εκθέσετε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

εκθέτοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχοντας εκθέσει²

¹Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία, γενικά όμως σπανίζουν, λόγω του λόγιου χαρακτήρα των ρ. με β' συνθετικό το -θέτω.

²Σπάνια απαντώνται οι ισοδύναμοι τύποι με το έχω + μετχ. παθ. παρακειμ.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ εκτίθεμαι εκτίθεσαι εκτίθεται (εκτιθέμεθα) (εκτίθεσθε) εκτίθενται ¹	ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ — — (εξετίθετο) — — (εξετίθεντο)	ΑΟΡΙΣΤΟΣ εκτέθηκα εκτέθηκες εκτέθηκε εκτεθήκαμε εκτεθήκατε εκτέθηκαν/εκτεθήκαν(ε) ²
ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα εκτίθεμαι θα εκτίθεσαι θα εκτίθεται (θα εκτιθέμεθα) (θα εκτίθεσθε) θα εκτίθενται ¹	ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα εκτεθώ θα εκτεθείς θα εκτεθεί θα εκτεθούμε θα εκτεθείτε θα εκτεθούν(ε) ²	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω εκτεθεί/ είμαι εκτεθειμένος ³ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα εκτεθεί/ ήμουν εκτεθειμένος ³ ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω εκτεθεί/ θα είμαι εκτεθειμένος ³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] εκτίθεμαι εκτίθεσαι εκτίθεται (εκτιθέμεθα) (εκτίθεσθε) εκτίθενται ¹	ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] εκτεθώ εκτεθείς εκτεθεί εκτεθούμε εκτεθείτε εκτεθούν(ε) ²	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω εκτεθεί/ είμαι εκτεθειμένος ³
---	--	--

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — (εκτίθεσθε) —	ΑΟΡΙΣΤΟΣ — (εκθέσου) — — — εκτεθείτε —
--	--

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ εκπιθέμενος ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ εκτεθειμένος
--

¹ Σε ορισμένα από τα ρ. της κατηγορίας αυτής απαντάται και ο τύπος σε -θέτομαι (π.χ. μεταθέτομαι, παραθέτομαι).

² Οι τύποι με το τελικό ε (και ο β' τύπος του αορίστου) απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία, γενικά όμως σπανίζουν, λόγω του λόγιου χαρακτήρα των ρ. με β' συνθετικό το -τίθεμαι.

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

εκλέγω
 εκλέγεις
 εκλέγει
 εκλέγουμε (σπάν.-ομε)
 εκλέγετε
 εκλέγουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα εκλέγω
 θα εκλέγεις
 θα εκλέγει
 θα εκλέγουμε (σπάν.-ομε)
 θα εκλέγετε
 θα εκλέγουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

εξέλεγα
 εξέλεγες
 εξέλεγε
 εκλέγαμε
 εκλέγατε
 εξέλεγαν/εκλέγαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα εκλέξω
 θα εκλέξεις
 θα εκλέξει
 θα εκλέξουμε (σπάν.-ομε)
 θα εκλέξετε
 θα εκλέξουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

εξέλεξα
 εξέλεξες
 εξέλεξε
 εκλέξαμε
 εκλέξατε
 εξέλεξαν/εκλέξαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω εκλέξει
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα εκλέξει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω εκλέξει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] εκλέγω
 εκλέγεις
 εκλέγει
 εκλέγουμε (σπάν.-ομε)
 εκλέγετε
 εκλέγουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] εκλέξω
 εκλέξεις
 εκλέξει
 εκλέξουμε (σπάν.-ομε)
 εκλέξετε
 εκλέξουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω εκλέξει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 (έκλεγε)
 —
 —
 εκλέγετε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 (έκλεξε)
 —
 —
 εκλέξτε/εκλέξετε²
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

εκλέγοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχοντας εκλέξει

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) εμφανίζονται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σπανίζουν σε λογιότερα ρ. (π.χ. συλλέγω).

² Ο β' τύπος συνήθίζεται σε επίσημο ύφος λόγου.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

εκλέγομαι
 εκλέγεσαι
 εκλέγεται
 εκλεγόμαστε
 εκλέγεστε (σπάν.-όσαστε)
 εκλέγονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα εκλέγομαι
 θα εκλέγεσαι
 θα εκλέγεται
 θα εκλεγόμαστε
 θα εκλέγεστε (σπάν.-όσαστε)
 θα εκλέγονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

εκλεγόμεν(α)¹
 εκλεγόσουν(α)¹
 εκλεγόνταν(ε)^{1,2}
 εκλεγόμαστε²
 εκλεγόσαστε²
 εκλέγονταν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ³

θα εκλεχθ(χτ)ώ/θα εκλεγώ
 θα εκλεχθ(χτ)είς/θα εκλεγείς
 θα εκλεχθ(χτ)τεί/θα εκλεγεί
 θα εκλεχθ(χτ)ούμε/θα εκλεγούμε
 θα εκλεχθ(χτ)είτε/θα εκλεγείτε
 θα εκλεχθ(χτ)ούν(ε)¹/θα εκλεγούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

εκλεχθ(χτ)ηκα
 εκλεχθ(χτ)ηκες
 εκλεχθ(χτ)ηκε/εξελέγη
 εκλεχθ(χτ)ήκαμε
 εκλεχθ(χτ)ήκατε
 εκλεχθ(χτ)ηκαν/εκλεχθ(χτ)ήκαν(ε)¹/
 εξελέγησαν

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω εκλεχθ(χτ)εί³/έχω εκλεγεί³/
 είμαι εκλεγμένος⁴

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα εκλεχθ(χτ)εί³/είχα εκλεγεί³/
 ήμουν εκλεγμένος⁴

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω εκλεχθ(χτ)εί³/θα έχω εκλεγεί³/θα είμαι εκλεγμένος⁴

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] εκλέγομαι
 εκλέγεσαι
 εκλέγεται
 εκλεγόμαστε
 εκλέγεστε (σπάν.-όσαστε)
 εκλέγονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

[να, όταν...] εκλεχθ(χτ)ώ/εκλεγώ
 εκλεχθ(χτ)είς/εκλεγείς
 εκλεχθ(χτ)τεί/εκλεγεί
 εκλεχθ(χτ)ούμε/εκλεγούμε
 εκλεχθ(χτ)είτε/εκλεγείτε
 εκλεχθ(χτ)ούν(ε)¹/εκλεγούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω εκλεχθ(χτ)εί³/
 έχω εκλεγεί³/είμαι εκλεγμένος⁴

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —
 —
 —
 εκλέγεστε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 (εκλέξου)
 —
 —
 εκλεχθ(χτ)είτε³/εκλεγείτε³
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

εκλεγόμενος

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

εκλεγμένος

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σπάνιοι σε λογιότερα ρ. (π.χ. συλλέγομαι).

² Οι τύποι σε -ονταν, -όμασταν, -όσασταν, -όντουσαν (δες λύνομαι, 2) δε συνηθίζονται.

³ Σε επίσημο ύφος λόγου επικρατούν οι τύποι με -χθ- ή -γ-.

⁴ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

εκπίπτω
 εκπίπτεις
 εκπίπτει
 εκπίπτουμε (σπάν.-ομε)
 εκπίπτετε
 εκπίπτουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα εκπίπτω
 θα εκπίπτεις
 θα εκπίπτει
 θα εκπίπτουμε (σπάν.-ομε)
 θα εκπίπτετε
 θα εκπίπτουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

εξέπιπτα
 εξέπιπτες
 εξέπιπτε
 εκπίπταμε
 εκπίπτατε
 εξέπιπταν/εκπίπτανε¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα εκπέσω
 θα εκπέσεις
 θα εκπέσει
 θα εκπέσουμε (σπάν.-ομε)
 θα εκπέσετε
 θα εκπέσουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

εξέπεσα
 εξέπεσες
 εξέπεσε
 εκπέσαμε
 εκπέσατε
 εξέπεσαν/εκπέσανε¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω εκπέσει
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα εκπέσει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω εκπέσει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] εκπίπτω
 εκπίπτεις
 εκπίπτει
 εκπίπτουμε (σπάν.-ομε)
 εκπίπτετε
 εκπίπτουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] εκπέσω
 εκπέσεις
 εκπέσει
 εκπέσουμε (σπάν.-ομε)
 εκπέσετε
 εκπέσουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω εκπέσει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —
 —
 —
 εκπίπτετε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 (έκπεσε)
 —
 —
 εκπέσετε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

εκπίπτοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχοντας εκπέσει

¹Οι τύποι με το τελικό ε απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο, σπανίζουν όμως γενικά, λόγω του λόγιου χαρακτήρα του ρ.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

εκρήγνυμαι
 εκρήγνυσαι
 εκρήγνυται
 (εκρηγνύμεθα)
 (εκρήγνυσθε)
 εκρήγνυνται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα εκρήγνυμαι
 θα εκρήγνυσαι
 θα εκρήγνυται
 (θα εκρηγνύμεθα)
 (θα εκρήγνυσθε)
 θα εκρήγνυνται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα εκραγώ
 θα εκραγείς
 θα εκραγεί
 θα εκραγούμε
 θα εκραγείτε
 θα εκραγούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 —
 εξερράγη
 —
 —
 εξερράγησαν
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχω εκραγεί
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα εκραγεί
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω εκραγεί

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] εκρήγνυμαι
 εκρήγνυσαι
 εκρήγνυται
 (εκρηγνύμεθα)
 (εκρήγνυσθε)
 εκρήγνυνται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] εκραγώ
 εκραγείς
 εκραγεί
 εκραγούμε
 εκραγείτε
 εκραγούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω εκραγεί

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —
 —
 —
 —
 (εκρήγνυσθε)
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 —
 —
 —
 —
 εκραγείτε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 —

¹ Οι τύποι με το τελικό ε απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο, σπανίζουν όμως γενικά, λόγω του λόγιου χαρακτήρα του ρ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

εξεγείρω
 εξεγείρεις
 εξεγείρει
 εξεγείρουμε (σπάν.-ομε)
 εξεγείρετε
 εξεγείρουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα εξεγείρω
 θα εξεγείρεις
 θα εξεγείρει
 θα εξεγείρουμε (σπάν.-ομε)
 θα εξεγείρετε
 θα εξεγείρουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

εξήγειρα²/εξέγειρα
 εξήγειρες²/εξέγειρες
 εξήγειρε²/εξέγειρε
 εξεγείραμε
 εξεγείρατε
 εξήγειραν²/εξεγείραν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα εξεγείρω
 θα εξεγείρεις
 θα εξεγείρει
 θα εξεγείρουμε (σπάν.-ομε)
 θα εξεγείρετε
 θα εξεγείρουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

εξήγειρα²/εξέγειρα
 εξήγειρες²/εξέγειρες
 εξήγειρε²/εξέγειρε
 εξεγείραμε
 εξεγείρατε
 εξήγειραν²/εξεγείραν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω εξεγείρει
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα εξεγείρει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω εξεγείρει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] εξεγείρω
 εξεγείρεις
 εξεγείρει
 εξεγείρουμε (σπάν.-ομε)
 εξεγείρετε
 εξεγείρουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] εξεγείρω
 εξεγείρεις
 εξεγείρει
 εξεγείρουμε (σπάν.-ομε)
 εξεγείρετε
 εξεγείρουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω εξεγείρει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 εξέγειρε
 —
 —
 εξεγείρετε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 εξέγειρε
 —
 —
 εξεγείρετε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

εξεγείροντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχοντας εξεγείρει

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) εμφανίζονται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Δε συνηθίζονται για λογιότερα ρ. (π.χ. ανεγείρω).

² Οι τύποι με εσωτερική αύξηση (εξήγειρα κτλ.) είναι συνηθέστεροι, λόγω του λόγιου γενικά χαρακτήρα των ρ. με β' συνθετικό το -εγείρω. Επικρατούν σε ρ. όπως το ανεγείρω.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

εξεγείρομαι
εξεγείρεσαι
εξεγίρεται
εξεγειρόμαστε
εξεγείρεστε (σπάν.
-όσαστε)
εξεγείρονται

ΞΕΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα εξεγείρομαι
θα εξεγείρεσαι
θα εξεγίρεται
θα εξεγειρόμαστε
θα εξεγείρεστε (σπάν.
-όσαστε)
θα εξεγείρονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

εξεγειρόμουν(α)¹
εξεγειρόσουν(α)¹
εξεγειρόταν(ε)^{1,2}
εξεγειρόμαστε²
εξεγειρόσαστε²
εξεγειρόνταν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα εξεγερωθώ
θα εξεγερωθείς
θα εξεγερωθεί
θα εξεγερωθούμε
θα εξεγερωθείτε
θα εξεγερωθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

εξεγέρθηκα
εξεγέρθηκες
εξεγέρθηκε
εξεγερθήκαμε
εξεγερθήκατε
εξεγέρθηκαν/εξεγερθήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω εξεγερωθεί/
(είμαι εξεγερωμένος)³

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα εξεγερωθεί/
(ήμουν εξεγερωμένος)³

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω εξεγερωθεί/
(θα είμαι εξεγερωμένος)³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] εξεγείρομαι
εξεγείρεσαι
εξεγίρεται
εξεγειρόμαστε
εξεγείρεστε (σπάν.-όσαστε)
εξεγείρονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] εξεγερωθώ
εξεγερωθείς
εξεγερωθεί
εξεγερωθούμε
εξεγερωθείτε
εξεγερωθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω εξεγερωθεί/
(είμαι εξεγερωμένος)³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
εξεγείρεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
(εξεγέρσου)
—
—
εξεγερωθείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

εξεγειρόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
εξεγερωμένος

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε (και ο β' τύπος του αορίστου) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι τύποι σε -όνταν, -όμασταν, -όσασταν, -όντουσαν (δες λύνομαι, 2) δε συνηθίζονται, λόγω του λόγιου χαρακτήρα των ρ. με β' συνθετικό το -εγείρομαι.

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

επεμβαίνω
επεμβαίνεις
επεμβαίνει
επεμβαίνουμε (σπάν.-ομε)
επεμβαίνετε
επεμβαίνουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα επεμβαίνω
θα επεμβαίνεις
θα επεμβαίνει
θα επεμβαίνουμε (σπάν.-ομε)
θα επεμβαίνετε
θα επεμβαίνουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

επενέβαινα
επενέβαινες
επενέβαινε
επεμβαίναμε
επεμβαίνατε
επενέβαιναν/επεμβαίναν(ε)¹
ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ³
θα επέμβω
θα επέμβεις
θα επέμβει
θα επέμβουμε (σπάν.-ομε)
θα επέμβετε
θα επέμβουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ²

(επέμβηκα)
(επέμβηκες)
(επέμβηκε)/επενέβη
(επεμβήκαμε)
(επεμβήκατε)
(επεμβήκανε)/επενέβησαν

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω επέμβει³

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα επέμβει³

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω επέμβει³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] επεμβαίνω
επεμβαίνεις
επεμβαίνει
επεμβαίνουμε (σπάν.-ομε)
επεμβαίνετε
επεμβαίνουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

[να, όταν...] επέμβω
επέμβεις
επέμβει
επέμβουμε (σπάν.-ομε)
επέμβετε
επέμβουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω επέμβει³

ΑΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
επέμβαινε
—
—
επεμβαίνατε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

—
—
—
—
επέμβετε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

επεμβαίνοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας επέμβει³

¹ Οι τύποι με το τελικό ε (και ο β' τύπος του παρατατικού) εμφανίζονται κυρίως στον προφορικό λόγο.

² Επικρατούν οι λόγιοι τύποι του γ' προσ. σε -έβη, -έβησαν. Οι άλλοι τύποι (επέμβηκα κτλ.) είναι σπάνιοι ή ανύπαρκτοι για λογιότερα ρ. (π.χ. επιβαίνω).

³ Ορισμένα ρ. σύνθετα με το -βαίνω, όπως παραβαίνω, επιβαίνω κτλ., σχηματίζουν τύπους ως εξής: παραβώ, παραβεις, παραβεί, παραβούμε, παραβείτε, παραβούν(ε), έχω παραβεί. (προστ.) παραβείτε.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

επιβάλλω
επιβάλλεις
επιβάλλει
επιβάλλουμε (σπάν.-ομε)
επιβάλλετε
επιβάλλουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα επιβάλλω
θα επιβάλλεις
θα επιβάλλει
θα επιβάλλουμε (σπάν.-ομε)
θα επιβάλλετε
θα επιβάλλουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

επέβαλλα
επέβαλλες
επέβαλλε
επιβάλλαμε
επιβάλλατε
επέβαλλαν/επιβάλλαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα επιβάλω
θα επιβάλεις
θα επιβάλει
θα επιβάλουμε (σπάν.-ομε)
θα επιβάλετε
θα επιβάλουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

επέβαλα
επέβαλες
επέβαλε
επιβάλαμε
επιβάλατε
επέβαλαν/επιβάλαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω επιβάλει
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα επιβάλει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω επιβάλει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] επιβάλλω
επιβάλλεις
επιβάλλει
επιβάλλουμε (σπάν.-ομε)
επιβάλλετε
επιβάλλουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] επιβάλω
επιβάλεις
επιβάλει
επιβάλουμε (σπάν.-ομε)
επιβάλετε
επιβάλουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω επιβάλει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
επιβάλλε
—
—
επιβάλλετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
επιβάλε
—
—
επιβάλετε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

επιβάλλοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας επιβάλει

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Γενικά είναι σπάνιοι, λόγω του λόγιου χαρακτήρα των ρ. με β' συνθετικό το -βάλλω.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

επιβάλλομαι
επιβάλλεσαι
επιβάλλεται
επιβαλλόμαστε
επιβάλλεστε (σπάν.
-όσαστε)

επιβάλλονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα επιβάλλομαι
θα επιβάλλεσαι
θα επιβάλλεται
θα επιβαλλόμαστε
θα επιβάλλεστε (σπάν.
-όσαστε)
θα επιβάλλονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

επιβαλλόμενον(α)¹
επιβαλλόσουν(α)¹
επιβαλλόταν(ε)^{1,2}
επιβαλλόμαστε²
επιβαλλόσαστε²
επιβάλλονταν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα επιβληθώ
θα επιβληθείς
θα επιβληθεί
θα επιβληθούμε
θα επιβληθείτε
θα επιβληθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

επιβλήθηκα
επιβλήθηκες
επιβλήθηκα
επιβλήθηκαμε
επιβληθήκατε
επιβλήθηκατε
επιβλήθηκα/επιβληθήκα(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω επιβληθεί/
είμαι επιβεβλημένος³

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

ήχα επιβληθεί/
ήμουν επιβεβλημένος³

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω επιβληθεί/
θα είμαι επιβεβλημένος³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] επιβάλλομαι
επιβάλλεσαι
επιβάλλεται
επιβαλλόμαστε
επιβάλλεστε (σπάν.-όσαστε)
επιβάλλονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] επιβληθώ
επιβληθείς
επιβληθεί
επιβληθούμε
επιβληθείτε
επιβληθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω επιβληθεί/
είμαι επιβεβλημένος³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
—
επιβάλλεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
—
—
—
—
επιβληθείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

επιβαλλόμενος

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

επιβεβλημένος

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε (και ο β' τύπος του αορίστου) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Δε συνηθίζονται γενικά, λόγω του λόγιου χαρακτήρα των ρ. σε -βάλλομαι.

² Οι τύποι σε -όνταν, -όμασταν, -όσασταν, -όντουσαν (δες λύνομαι, 2) δε συνηθίζονται.

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

επιτυγχάνω/πετυχαίνω
 επιτυγχάνεις/πετυχαίνεις
 επιτυγχάνει/πετυχαίνει
 επιτυγχάνουμε¹/πετυχαίνουμε¹
 επιτυγχάνετε/πετυχαίνετε
 επιτυγχάνουν(ε)²/πετυχαίνουν(ε)²

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα επιτυγχάνω/θα πετυχαίνω
 θα επιτυγχάνεις/θα πετυχαίνεις
 θα επιτυγχάνει/θα πετυχαίνει
 θα επιτυγχάνουμε¹/
 θα πετυχαίνουμε¹
 θα επιτυγχάνετε/θα πετυχαίνετε
 θα επιτυγχάνουν(ε)²/
 θα πετυχαίνουν(ε)²

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

επιτύχωνα/πετύχαινα
 επιτύχωνες/πετύχαινες
 επιτύχωνε/πετύχαινε
 επιτύχωναμε/πετυχαίναμε
 επιτύχωνάτε/πετυχαίνατε
 επιτύχωναν/πετύχαιναν/
 πετυχαίνα(ε)²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα επιτύχω/θα πετύχω
 θα επιτύχεις/θα πετύχεις
 θα επιτύχει/θα πετύχει
 θα επιτύχουμε¹/θα πετύχουμε¹
 θα επιτύχετε/θα πετύχετε
 θα επιτύχουν(ε)²/θα πετύχουν(ε)²

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

(ε)πέτυχα
 (ε)πέτυχες
 (ε)πέτυχε
 πετύχαμε
 πετύχατε
 (ε)πέτυχαν/πετύχαν(ε)²
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχω επιτύχει/έχω πετύχει
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα επιτύχει/είχα πετύχει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω επιτύχει/θα έχω πετύχει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...]
 επιτυγχάνω/πετυχαίνω
 επιτυγχάνεις/πετυχαίνεις
 επιτυγχάνει/πετυχαίνει
 επιτυγχάνουμε¹/πετυχαίνουμε¹
 επιτυγχάνετε/πετυχαίνετε
 επιτυγχάνουν(ε)²/πετυχαίνουν(ε)²

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] επιτύχω/πετύχω
 επιτύχεις/πετύχεις
 επιτύχει/πετύχει
 επιτύχουμε¹/πετύχουμε¹
 επιτύχετε/πετύχετε
 επιτύχουν(ε)²/πετύχουν(ε)²

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω επιτύχει/
 έχω πετύχει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 επιτύχωνε/πετύχαινε
 —
 —
 επιτυγχάνετε/πετυχαίνετε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 πέτυχε
 —
 —
 επιτύχετε/πετύχετε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

επιτυγχάνοντας/πετυχαίνοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχοντας επιτύχει/έχοντας πετύχει

¹ Σπάνια σε -ομε (επιτυχάνομε κτλ.).

² Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) εμφανίζονται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

επιτυγχάνομαι
επιτυγχάνεσαι
επιτυγχάνεται
επιτυγχανόμαστε
επιτυγχάνεστε
επιτυγχάνονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα επιτυγχάνομαι
θα επιτυγχάνεσαι
θα επιτυγχάνεται
θα επιτυγχανόμαστε
θα επιτυγχάνεστε
θα επιτυγχάνονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

—
—
(επιτυγχανόταν)
—
—
(επιτυγχάνονταν)

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα επιτευχθώ
θα επιτευχθείς
θα επιτευχθεί
θα επιτευχθούμε
θα επιτευχείτε
θα επιτευθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

επιτεύχθηκα
επιτεύχθηκες
επιτεύχθηκε
επιτεύχθήκαμε
επιτεύχθήκατε
επιτεύχθηκαν/
επιτεύχθηκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω επιτευχθεί
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα επιτευχθεί
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω επιτευχθεί

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] επιτυγχάνομαι
επιτυγχάνεσαι
επιτυγχάνεται
επιτυγχανόμαστε
επιτυγχάνεστε
επιτυγχάνονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] επιτευχθώ
επιτευχθείς
επιτευχθεί
επιτευθούμε
επιτευχείτε
επιτευθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω επιτευχθεί

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
επιτυγχάνεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
—
—
—
επιτευχείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

(επιτυγχανόμενος)
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
επιτυχημένος

¹ Οι τύποι με το τελικό ε (και ο β' τύπος του αορίστου) εμφανίζονται κυρίως στον προφορικό λόγο, σπανίζουν όμως γενικά, λόγω του λόγιου χαρακτήρα του ρ.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

έρχομαι
έρχεσαι
έρχεται
ερχόμαστε
έρχεστε/ερχόσαστε¹
έρχονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έρχομαι
θα έρχεσαι
θα έρχεται
θα ερχόμαστε
θα έρχεστε/θα ερχόσαστε¹
θα έρχονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

ερχόμεν(α)¹
ερχόσουν(α)¹
ερχόταν(ε)^{1,2}
ερχόμαστε/ερχόμασταν¹
ερχόσαστε/ερχόσασταν¹
έρχονταν/ερχόντανε¹/
ερχόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ³

θα έρθω/θα έλθω
θα έρθεις/θα έλθεις
θα έρθει/θα έλθει
θα έρθουμε⁴/θα έλθουμε⁴
θα έρθετε/θα έλθετε
θα έρθουν(ε)¹/θα έλθουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

ήρθα/ήλθα
ήρθες/ήλθες
ήρθε/ήλθε
ήρθαμε/ήλθαμε
ήρθατε/ήλθατε
ήρθαν(ε)¹/ήλθαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω έρθει/έχω έλθει³
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα έρθει/είχα έλθει³
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω έρθει/θα έχω έλθει³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] έρχομαι
έρχεσαι
έρχεται
ερχόμαστε
έρχεστε/ερχόσαστε¹
έρχονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

[να, όταν...] έρθω/έλθω
έρθεις/έλθεις
έρθει/έλθει
έρθουμε⁴/έλθουμε⁴
έρθετε/έλθετε
έρθουν(ε)¹/έλθουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω έρθει/
έχω έλθει³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
—
έρχεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
έλα
—
—
—
ελάτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

ερχόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
—

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και έρχονταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι τύποι ήλθα, έλθω κτλ. είναι σπάνιοι και εμφανίζονται συνήθως σε επίσημο ύφος λόγου.

⁴ Σπάνια σε -ομε (έρθομε κτλ.).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

εύχομαι
 εύχεσαι
 εύχεται
 ευχόμαστε
 εύχεστε/ευχόσαστε¹
 εύχονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα εύχομαι
 θα εύχεσαι
 θα εύχεται
 θα ευχόμαστε
 θα εύχεστε/θα ευχόσαστε¹
 θα εύχονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

ευχόμευ(α)¹
 ευχόσου(α)¹
 ευχόταν(ε)^{1,2}
 ευχόμαστε/ευχόμασαν¹
 ευχόσαστε/ευχόσασταν¹
 εύχονταν/εύχόντανε¹/
 ευχόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα ευχηθώ
 θα ευχηθείς
 θα ευχηθεί
 θα ευχηθούμε
 θα ευχηθείτε
 θα ευχηθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

ευχήθηκα
 ευχήθηκες
 ευχήθηκε
 ευχηθήκαμε
 ευχηθήκατε
 ευχήθηκαν/ευχηθήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω ευχηθεί
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα ευχηθεί
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω ευχηθεί

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] εύχομαι
 εύχεσαι
 εύχεται
 ευχόμαστε
 εύχεστε/ευχόσαστε¹
 εύχονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] ευχηθώ
 ευχηθείς
 ευχηθεί
 ευχηθούμε
 ευχηθείτε
 ευχηθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω ευχηθεί

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —
 —
 —
 εύχεστε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 ευχήσου
 —
 —
 ευχηθείτε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

ευχόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 —

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και *εύχονταν* στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

εφευρίσκω
εφευρίσκεις
εφευρίσκει
εφευρίσκουμε (σπάν.-ομε)
εφευρίσκετε
εφευρίσκουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα εφευρίσκω
θα εφευρίσκεις
θα εφευρίσκει
θα εφευρίσκουμε (σπάν.-ομε)
θα εφευρίσκετε
θα εφευρίσκουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

εφεύρισκα
εφεύρισκες
εφεύρισκε
εφεύρισκαμε
εφεύρισχατε
εφεύρισκαν/εφεύρισκαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα εφεύρω
θα εφεύρεις
θα εφεύρει
θα εφεύρουμε (σπάν.-ομε)
θα εφεύρετε
θα εφεύρουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ²

εφεύρα/εφηύρα
εφεύρες/εφηύρες
εφεύρε/εφηύρε
εφεύραμε/εφηύραμε
εφεύρατε/εφηύρατε
εφεύραν(ε)¹/εφηύραν

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω εφεύρει
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα εφεύρει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω εφεύρει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] εφευρίσκω
εφευρίσκεις
εφευρίσκει
εφευρίσκουμε (σπάν.-ομε)
εφευρίσκετε
εφευρίσκουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] εφεύρω
εφεύρεις
εφεύρει
εφεύρουμε (σπάν.-ομε)
εφεύρετε
εφεύρουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω εφεύρει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
εφεύρισκε
—
—
εφευρίσκετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
εφεύρε
—
—
εφεύρετε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

εφευρίσκοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας εφεύρει

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Είναι γενικά σπάνια, λόγω του λόγιου χαρακτήρα των ρ. με β' συνθετικό το -ευρίσκω.

² Οι τύποι με εσωτερική αύξηση (εφηύρα) επικρατούν σε επίσημο ύφος λόγου.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

εφευρίσκομαι
εφευρίσκεσαι
εφευρίσκειται
εφευρισκόμαστε
εφευρίσκεστε (σπάν.
-όσαστε)

εφευρίσκονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα εφευρίσκομαι
θα εφευρίσκεσαι
θα εφευρίσκειται
θα εφευρισκόμαστε
θα εφευρίσκεστε (σπάν.
-όσαστε)
θα εφευρίσκονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

εφευρισκόμουν(α)¹
εφευρισκόσουν(α)¹
εφευρισκόταν(ε)^{1,2}
εφευρισκόμαστε²
εφευρισκόσαστε²
εφευρίσκονταν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα εφευρεθώ
θα εφευρεθείς
θα εφευρεθεί
θα εφευρεθούμε
θα εφευρεθείτε
θα εφευρεθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

εφευρέθηκα
εφευρέθηκες
εφευρέθηκε
εφευρεθήκαμε
εφευρεθήκατε
εφευρέθηκα/ε
εφευρεθήκαν(ε)¹
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχω εφευρεθεί
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα εφευρεθεί
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω εφευρεθεί

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] εφευρίσκομαι
εφευρίσκεσαι
εφευρίσκειται
εφευρισκόμαστε
εφευρίσκεστε (σπάν.-όσαστε)
εφευρίσκονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] εφευρεθώ
εφευρεθείς
εφευρεθεί
εφευρεθούμε
εφευρεθείτε
εφευρεθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω εφευρεθεί

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
εφευρίσκεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
(εφευρέσου)
—
—
εφευρεθείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

εφευρισκόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
—

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε (και ο β' τύπος του αορίστου) κυρίως στον προφορικό λόγο. Σπανίζουν σε λογιότερα ρ. (π.χ. εφευρίσκομαι).

² Οι τύποι σε -όνταν, -όμασταν, -όσασταν, -όντουσαν (δες λύνομα, 2) δε συνηθίζονται.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ έχω έχεις έχει έχουμε (σπάν.-ομε) έχετε έχουν(ε)¹</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω θα έχεις θα έχει θα έχουμε (σπάν.-ομε) θα έχετε θα έχουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ είχα είχες είχε είχαμε είχατε είχαν(ε)¹</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ</p> <p>ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ</p> <p>ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ</p>
---	--	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] έχω έχεις έχει έχουμε (σπάν.-ομε) έχετε έχουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ</p>
--	------------------------	----------------------------

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — έχει — — έχετε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ</p>
--	------------------------

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ έχοντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ</p>

¹ Οι τύποι με το τελικό ε απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

θάβομαι
θάβεσαι
θάβεται
θαβόμαστε
θάβεστε/θαβόσαστε¹
θάβονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα θάβομαι
θα θάβεσαι
θα θάβεται
θα θαβόμαστε
θα θάβεστε/θα θαβόσαστε¹
θα θάβονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

θαβόμουν(α)¹
θαβόσουν(α)¹
θαβόταν(ε)^{1,2}
θαβόμαστε/θαβόμασταν¹
θαβόσαστε/θαβόσασταν¹
θάβονταν/θαβόντανε¹/
θαβόντουσαν¹
ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ³
θα θαφτώ/θα ταφώ
θα θαφτείς/θα ταφείς
θα θαφτεί/θα ταφεί
θα θαφτούμε/θα ταφούμε
θα θαφτείτε/θα ταφείτε
θα θαφτούν(ε)¹/θα ταφούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

θάφτηκα/τάφηκα
θάφτηκες/τάφηκες
θάφτηκε/τάφηκε
θαφτήκαμε/ταφήκαμε
θαφτήκατε/ταφήκατε
θάφτηκαν/θαφτήκαν(ε)¹/
τάφηκαν/ταφήκαν(ε)¹
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ³
έχω θαφτεί/έχω ταφεί/
είμαι θαμμένος⁴
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ³
είχα θαφτεί/είχα ταφεί/
ήμουν θαμμένος⁴
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ³
θα έχω θαφτεί/θα έχω ταφεί/
θα είμαι θαμμένος⁴

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] θάβομαι
θάβεσαι
θάβεται
θαβόμαστε
θάβεστε/θαβόσαστε¹
θάβονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

[να, όταν...] θαφτώ/ταφώ
θαφτείς/ταφείς
θαφτεί/ταφεί
θαφτούμε/ταφούμε
θαφτείτε/ταφείτε
θαφτούν(ε)¹/ταφούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ³

[να, όταν...] έχω θαφτεί/
έχω ταφεί/είμαι θαμμένος⁴

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
θάβεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
θάψου
—
—
θαφτείτε/ταφείτε³
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
θαμμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και **θάβονταν** στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι τύποι **θάφτηκα, θαφτώ** κτλ. διαφοροποιούνται σε ορισμένες έννοιες από τους τύπους **τάφηκα, ταφώ** κτλ., οι οποίοι, επιπλέον, χαρακτηρίζουν επίσημο ύφος λόγου.

⁴ Οι τύποι με τη μηχ. (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους άλλους, από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

θαρρώ
θαρρείς
θαρρεί
θαρρούμε
θαρρείτε
θαρρούν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα θαρρώ
θα θαρρείς
θα θαρρεί
θα θαρρούμε
θα θαρρείτε
θα θαρρούν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

θαρρούσα
θαρρούσες
θαρρούσε
θαρρούσαμε
θαρρούσατε
θαρρούσαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα θαρρέψω
θα θαρρέψεις
θα θαρρέψει
θα θαρρέψουμε (σπάν.-ομε)
θα θαρρέψετε
θα θαρρέψουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

θάαρρεψα
θάαρρεψες
θάαρρεψε
θαρρέψαμε
θαρρέψατε
θάαρρεψαν/θαρρέψαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω θαρρέψει
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα θαρρέψει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω θαρρέψει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] θαρρώ
θαρρείς
θαρρεί
θαρρούμε
θαρρείτε
θαρρούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] θαρρέψω
θαρρέψεις
θαρρέψει
θαρρέψουμε (σπάν.-ομε)
θαρρέψετε
θαρρέψουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω θαρρέψει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
θαρρείτε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
θάαρρεψε
—
—
θαρρέψτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

θαρρώντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας θαρρέψει

¹ Οι τύποι με το τελικό ε (και ο β' τύπος του αορίστου) συνηθίζονται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

θέλω
 θέλεις/θες¹
 θέλει
 θέλουμε (σπάν.-ομε)
 θέλετε
 θέλουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα θέλω
 θα θέλεις/θα θες¹
 θα θέλει
 θα θέλουμε (σπάν.-ομε)
 θα θέλετε
 θα θέλουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

ήθελα
 ήθελες
 ήθελε
 θέλαμε
 θέλατε
 ήθελαν/θέλαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα θελήσω
 θα θελήσεις
 θα θελήσει
 θα θελήσουμε (σπάν.-ομε)
 θα θελήσετε
 θα θελήσουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

θέλησα
 θέλησες
 θέλησε
 θελήσαμε
 θελήσατε
 θέλησαν/θελήσαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω θελήσει
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα θελήσει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω θελήσει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] θέλω
 θέλεις/θες¹
 θέλει
 θέλουμε (σπάν.-ομε)
 θέλετε
 θέλουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] θελήσω
 θελήσεις
 θελήσει
 θελήσουμε (σπάν.-ομε)
 θελήσετε
 θελήσουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω θελήσει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 θέλε
 —
 —
 θέλετε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 θέλησε
 —
 —
 θελήστε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

θέλοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 —

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) εμφανίζονται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

καθιστώ
καθιστάς
καθιστά
καθιστούμε
καθιστάτε
καθιστούν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα καθιστώ
θα καθιστάς
θα καθιστά
θα καθιστούμε
θα καθιστάτε
θα καθιστούν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

καθιστούσα
καθιστούσες
καθιστούσε
καθιστούσαμε
καθιστούσατε
καθιστούσαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα καταστήσω
θα καταστήσεις
θα καταστήσει
θα καταστήσουμε (σπάν.-ομε)
θα καταστήσετε
θα καταστήσουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

κατέστησα
κατέστησες
κατέστησε
καταστήσαμε
καταστήσατε
κατέστησαν/καταστήσαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω καταστήσει
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα καταστήσει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω καταστήσει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] καθιστώ
καθιστάς
καθιστά
καθιστούμε
καθιστάτε
καθιστούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] καταστήσω
καταστήσεις
καταστήσει
καταστήσουμε (σπάν.-ομε)
καταστήσετε
καταστήσουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω καταστήσει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
καθιστάτε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
κατάστησε
—
—
καταστήστε/καταστήσετε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

καθιστώντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας καταστήσει

¹ Οι τύποι με το τελικό ε (και ο β' τύπος του αορίστου) εμφανίζονται κυρίως στον προφορικό λόγο. Γενικά είναι σπάνιοι, λόγω του λόγιου χαρακτήρα των ρ. αυτής της κατηγορίας.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ καθίσταμαι καθίστασαι καθίσταται (καθιστάμεθα) (καθίστασθε) καθίστανται	ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ — — καθίστατο — — καθίσταντο	ΑΟΡΙΣΤΟΣ — — κατέστη — — κατέστησαν
ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα καθίσταμαι θα καθίστασαι θα καθίσταται (θα καθιστάμεθα) (θα καθίστασθε) θα καθίστανται	ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα καταστώ θα καταστείς θα καταστεί θα καταστούμε θα καταστείτε θα καταστούν(ε) ¹	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω καταστεί ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα καταστεί ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω καταστεί

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] καθίσταμαι καθίστασαι καθίσταται (καθιστάμεθα) (καθίστασθε) καθίστανται	ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] καταστώ καταστείς καταστεί καταστούμε καταστείτε καταστούν(ε) ¹	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω καταστεί
--	--	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — (καθίστασθε) —	ΑΟΡΙΣΤΟΣ — καταστήσου — — καταστείτε —
---	---

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ καθιστάμενος ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ κατεστημένος ²
--

¹ Οι τύποι με το τελικό ε εμφανίζονται κυρίως στον προφορικό λόγο. Γενικά είναι σπάνιοι, λόγω του λόγιου χαρακτήρα των ρ. με β' συνθετικό το -ίσταμαι.

² Χρησιμοποιείται κυρίως ως ουσιαστικοποιημένη μτχ. στο ουδέτερο γένος (το κατεστημένο).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

κάθομαι
κάθεσαι
κάθεται
καθόμαστε
κάθεστε/καθόσαστε¹
κάθονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα κάθομαι
θα κάθεσαι
θα κάθεται
θα καθόμαστε
θα κάθεστε/θα καθόσαστε¹
θα κάθονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

καθόμουν(α)¹
καθόσουν(α)¹
καθόταν(ε)^{1,2}
καθόμαστε/καθόμασταν¹
καθόσαστε/καθόσασταν¹
κάθονταν/καθόντανε^{1/}
καθόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ⁴

θα κάτσω/θα καθίσω
θα κάτσεις/θα καθίσεις
θα κάτσει/θα καθίσει
θα κάτσουμε³/
θα καθίσουμε³
θα κάτσετε/θα καθίσετε
θα κάτσουν(ε)¹/
θα καθίσουν(ε)¹

ΔΟΡΙΣΤΟΣ⁴

έκατσα/κάθισα
έκατσε/κάθισε
έκατσε/κάθισε
κάτσαμε/καθίσαμε
κάτσατε/καθίσατε
έκατσαν/κάτσαν(ε)¹/
κάθισαν/καθίσαν(ε)¹
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχω κάτσει⁴/έχω καθίσει/
είμαι καθισμένος
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα κάτσει⁴/είχα καθίσει/
ήμουν καθισμένος
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω κάτσει⁴/θα έχω
καθίσει/θα είμαι καθισμένος

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] κάθομαι
κάθεσαι
κάθεται
καθόμαστε
κάθεστε/καθόσαστε¹
κάθονται

ΔΟΡΙΣΤΟΣ⁴

[να, όταν...] κάτσω/καθίσω
κάτσεις/καθίσεις
κάτσει/καθίσει
κάτσουμε³/καθίσουμε³
κάτσετε/καθίσετε
κάτσουν(ε)¹/καθίσουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω κάτσει⁴/έχω
καθίσει/είμαι καθισμένος

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
—
κάθεστε
—

ΔΟΡΙΣΤΟΣ⁴

—
κάτσε/κάθισε
—
—
—
κάτσετε/καθίστε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
καθισμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και κάθονταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Σπάνια σε -ομε (καθίσαμε κτλ.).

⁴ Οι τύποι έκατσα, κάτσω κτλ. δεν απαντώνται σε λόγια σύνθετα (π.χ. κατακάθομαι).

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

καίω
καίς
καίει
καίμε
καίτε
καίνε/καίν¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα καίω
θα καίς
θα καίει
θα καίμε
θα καίτε
θα καίνε/θα καίν¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

έκαίγα
έκαίγες
έκαίγε
καίγαμε
καίγατε
έκαίγαν/καίγαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα κάψω
θα κάψεις
θα κάψει
θα κάψουμε (σπάν.-ομε)
θα κάψετε
θα κάψουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

έκαψα
έκαψες
έκαψε
κάψαμε
κάψατε
έκαψαν/κάψαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω κάψει/έχω καμένο²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα κάψει/είχα καμένο²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω κάψει/
θα έχω καμένο²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] καίω
καίς
καίει
καίμε
καίτε
καίνε/καίν¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] κάψω
κάψεις
κάψει
κάψουμε (σπάν.-ομε)
κάψετε
κάψουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω κάψει/
έχω καμένο²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
καίγε
—
—
καίτε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
κάψε³
—
—
κάψτε/καύτε¹
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

καίγοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας κάψει/
έχοντας καμένο²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) εμφανίζονται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

³ Στον προφορικό λόγο, σε συμπλοφορά, συνηθίζεται και ο τύπος καύτο, αντίστοιχος με το καύτε.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

καίγομαι
καίγεσαι
καίγεται
καιγόμεσθε
καίγεστε/καιγόσαστε¹
καίγονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα καίγομαι
θα καίγεσαι
θα καίγεται
θα καιγόμεσθε
θα καίγεστε/θα καιγόσαστε¹
θα καίγονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

καιγόμεν(α)¹
καιγόσου(α)¹
καιγόταν(ε)^{1,2}
καιγόμεσθε/καιγόμεσταν¹
καιγόσαστε/καιγόσασταν¹
καιγόνταν/καιγόντανε¹/
καιγόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα καώ
θα καείς
θα καεί
θα καούμε
θα καείτε
θα καούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

κάηκα
κάηκες
κάηκε
κάηκαμε
κάηκατε
κάηκαν/κάηκαν(ε)¹
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχω καεί/είμαι καμένος³
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα καεί/ήμουν καμένος³
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω καεί/
θα είμαι καμένος³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] καίγομαι
καίγεσαι
καίγεται
καιγόμεσθε
καίγεστε/καιγόσαστε¹
καίγονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] καώ
καείς
καεί
καούμε
καείτε
καούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω καεί/
είμαι καμένος³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
καίγεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
κάψου
—
—
καείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ⁴

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
καμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και καίγονταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι β' τύποι δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

⁴ Απαντάται κυρίως η λόγια μτχ. σε στερεοτυπες εκφράσεις (π.χ. «καϊόμενη βιάτος»).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

καλούμαι
καλείσαι
καλείται
καλούμαστε
καλείστε
καλούνται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα καλούμαι
θα καλείσαι
θα καλείται
θα καλούμαστε
θα καλείστε
θα καλούνται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

—
—
καλούνταν/εκαλείτο¹
—
—
καλούνταν/εκαλούντο¹
ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ³
θα κληθώ
θα κληθείς
θα κληθεί
θα κληθούμε
θα κληθείτε
θα κληθούν(ε)²

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

κλήθηκα
κλήθηκες
κλήθηκε
κλήθηκαμε
κλήθηκατε
κλήθησαν/κλήθησαν(ε)²
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ³
έχω κληθεί
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ³
είχα κληθεί
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ³
θα έχω κληθεί

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] καλούμαι
καλείσαι
καλείται
καλούμαστε
καλείστε
καλούνται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

[να, όταν...] κληθώ
κληθείς
κληθεί
κληθούμε
κληθείτε
κληθούν(ε)²

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ³

[να, όταν...] έχω κληθεί

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
καλείστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

—
—
—
—
κληθείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

καλούμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ³
—

¹ Στα σύνθετα ρ. δε συνθίζεται η αύξηση: προσκαλείτο, προσκαλούντο.

² Οι τύποι με το τελικό ε (και ο β' τύπος του αορίστου) απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Για τη σημασιολογική σχέση με τους τύπους καλέστηκα, καλεστώ, καλεσμένος κτλ. δεσ. σημ. για το ρ. καλούμαι στις Σημειώσεις του βιβλίου.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

κάνω
 κάνεις
 κάνει
 κάνουμε (σπάν.-ομε)
 κάνετε
 κάνουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα κάνω
 θα κάνεις
 θα κάνει
 θα κάνουμε (σπάν.-ομε)
 θα κάνετε
 θα κάνουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

έκανα
 έκανες
 έκανε
 κάναμε
 κάνατε
 έκαναν/κάναν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ²

θα κάνω/θα κάμω
 θα κάνεις/θα κάμεις
 θα κάνει/θα κάμει
 θα κάνουμε³/θα κάμουμε³
 θα κάνετε/θα κάμετε
 θα κάνουν(ε)¹/
 θα κάμουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ²

έκανα/έκαμα
 έκανες/έκαμες
 έκανε/έκαμε
 κάναμε/κάμαμε
 κάνατε/κάματε
 έκαναν/κάναν(ε)¹/έκαμαν/
 κάμαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω κάνει/έχω κάμει²/
 έχω καμωμένο⁴

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα κάνει/είχα κάμει²/
 είχα καμωμένο⁴

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω κάνει/θα έχω
 κάμει²/θα έχω καμωμένο⁴

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] κάνω
 κάνεις
 κάνει
 κάνουμε (σπάν.-ομε)
 κάνετε
 κάνουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ²

[να, όταν...] κάνω/κάμω
 κάνεις/κάμεις
 κάνει/κάμει
 κάνουμε³/κάμουμε³
 κάνετε/κάμετε
 κάνουν(ε)¹/κάμουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω κάνει/
 έχω κάμει²/έχω καμωμένο⁴

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 κάνε
 —
 —
 κάνετε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ²

—
 κάνε/κάμε
 —
 —
 κάντε/κάμετε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

κάνοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχοντας κάνει/έχοντας
 κάμει²/έχοντας καμωμένο⁴

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι τύποι έκαμα, κάμω κτλ. είναι σπάνιοι. Συνηθίζονται περισσότερο στα σύνθετα (π.χ. προκάνω).

³ Σπάνια σε -ομε (κάνομε κτλ.).

⁴ Οι τύποι με τη μητρ. (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

καταλαμβάνω
καταλαμβάνεις
καταλαμβάνει
καταλαμβάνουμε (σπάν.-ομε)
καταλαμβάνετε
καταλαμβάνουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα καταλαμβάνω
θα καταλαμβάνεις
θα καταλαμβάνει
θα καταλαμβάνουμε (σπάν.-ομε)
θα καταλαμβάνετε
θα καταλαμβάνουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

καταλάμβανα
καταλάμβανες
καταλάμβανε
καταλάβαναμε
καταλάβανατε
καταλάβαναν/
καταλάβαναν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα καταλάβω
θα καταλάβεις
θα καταλάβει
θα καταλάβουμε (σπάν.-ομε)
θα καταλάβετε
θα καταλάβουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

κατέλαβα
κατέλαβες
κατέλαβε
κατάλαβαμε
κατάλαβατε
κατέλαβαν/κατάλαβαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω καταλάβει
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα καταλάβει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω καταλάβει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] καταλαμβάνω
καταλαμβάνεις
καταλαμβάνει
καταλαμβάνουμε (σπάν.-ομε)
καταλαμβάνετε
καταλαμβάνουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] καταλάβω
καταλάβεις
καταλάβει
καταλάβουμε (σπάν.-ομε)
καταλάβετε
καταλάβουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω καταλάβει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
καταλάμβανε
—
—
καταλαμβάνετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
κατάλαβε
—
—
καταλάβετε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

καταλαμβάνοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας καταλάβει

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) εμφανίζονται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Δε συνηθίζονται γενικά, λόγω του λόγιου χαρακτήρα των ρ. με β' συνθετικό το -λαμβάνω.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

καταλαμβάνομαι
καταλαμβάνεται
καταλαμβάνεται
καταλαμβάνομαστε
καταλαμβάνετε (σπάν.
-όσαστε)

καταλαμβάνονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα καταλαμβάνομαι
θα καταλαμβάνεσαι
θα καταλαμβάνεται
θα καταλαμβάνομαστε
θα καταλαμβάνετε (σπάν.
-όσαστε)
θα καταλαμβάνονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

καταλαμβάνομαι¹
καταλαμβάνοσιν¹
καταλαμβάνονταν^{1,2}
καταλαμβάνομαστε²
καταλαμβάνοσατε²
καταλαμβάνονταν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα καταληφθώ
θα καταληφθείς
θα καταληφθεί
θα καταληφθούμε
θα καταληφθείτε
θα καταληφθούν¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

καταλήφθηκα
καταλήφθηκες
καταλήφθηκε/κατελήφη
καταληφθήκαμε
καταληφθήκατε
καταλήφθηκα/
κατελήφθησαν

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω καταληφθεί/
είμαι κατελημμένος⁴

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα καταληφθεί/
ήμουν κατελημμένος⁴

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω καταληφθεί/
θα είμαι κατελημμένος⁴

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] καταλαμβάνομαι
καταλαμβάνεσαι
καταλαμβάνεται
καταλαμβάνομαστε
καταλαμβάνετε (σπάν.
-όσαστε)
καταλαμβάνονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] καταληφθώ
καταληφθείς
καταληφθεί
καταληφθούμε
καταληφθείτε
καταληφθούν¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω καταληφθεί/
είμαι κατελημμένος⁴

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
καταλαμβάνεσθε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
—
—
—
καταληφθείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

καταλαμβάνόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
κατελημμένος

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Δε συνηθίζονται για λογιότερα π. (π.χ. εκλαμβάνομαι).

² Οι τύποι σε -όνταν, -όσαταν, -όντουσαν, -όντουσαν (δες λύνομαι, 2) δε συνηθίζονται.

³ Το ρ. συλλαμβάνομαι παρουσιάζει μόνο τους λόγιους τύπους του γ' προσ.: συνελήφθη, συνελήφθησαν.

⁴ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδυναμοί με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

καταπίνω
καταπίνεις
καταπίνει
καταπίνουμε (σπάν.-ομε)
καταπίνετε
καταπίνουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα καταπίνω
θα καταπίνεις
θα καταπίνει
θα καταπίνουμε (σπάν.-ομε)
θα καταπίνετε
θα καταπίνουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

κατάπινα
κατάπινες
κατάπινε
καταπίναμε
καταπίνατε
κατάπιναν/καταπίναν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα καταπιώ
θα καταπιεις
θα καταπιεί
θα καταπιούμε
θα καταπιείτε
θα καταπιούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

κατάπια
κατάπιες
κατάπιε
κατάπιαμε
κατάπιατε
κατάπιαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω καταπιεί
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα καταπιεί
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω καταπιεί

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] καταπίνω
καταπίνεις
καταπίνει
καταπίνουμε (σπάν.-ομε)
καταπίνετε
καταπίνουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] καταπιώ
καταπιεις
καταπιεί
καταπιούμε
καταπιείτε
καταπιούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω καταπιεί

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
κατάπινε
—
—
καταπίνετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
κατάπιε
—
—
καταπιείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

καταπίνοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας καταπιεί

¹Οι τύποι με το τελικό ε (και ο β' τύπος του παρατατικού) συνηθίζονται στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

κατάσχω
κατάσχεις
κατάσχει
κατάσχομε (σπάν.-ομε)
κατάσχετε
κατάσχουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα κατάσχω
θα κατάσχεις
θα κατάσχει
θα κατάσχομε (σπάν.-ομε)
θα κατάσχετε
θα κατάσχουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα κατασχέσω
θα κατασχέσεις
θα κατασχέσει
θα κατασχέσουμε (σπάν.-ομε)
θα κατασχέσετε
θα κατασχέσουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

κατάσχεσα
κατάσχεσες
κατάσχεσε
κατασχέσαμε
κατασχέσατε
κατάσχεσαν/κατασχέσαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω κατασχέσει
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα κατασχέσει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω κατασχέσει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] κατάσχω
κατάσχεις
κατάσχει
κατάσχομε (σπάν.-ομε)
κατάσχετε
κατάσχουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] κατασχέσω
κατασχέσεις
κατασχέσει
κατασχέσουμε (σπάν.-ομε)
κατασχέσετε
κατασχέσουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω κατασχέσει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
κατάσχετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
κατάσχεσε
—
—
κατασχέστε/κατασχέσετε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

κατάσχοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας κατασχέσει

¹ Οι τύποι με το τελικό ε (και ο β' τύπος του αορίστου) εμφανίζονται κυρίως στον προφορικό λόγο. Γενικά είναι σπάνιοι, λόγω του λόγιου χαρακτήρα του ρ.

² Συνήθως χρησιμοποιείται περιφράση: έκανα κατάσχεση, λόγω του αδόκιμου των τύπων κατέσχα, κατέσχεσ κτλ.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

κατάσομαι
κατάσχεσαι
κατάσχεται
κατασχόμαστε
κατάσχεστε
κατάσχονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα κατάσομαι
θα κατάσχεσαι
θα κατάσχεται
θα κατασχόμαστε
θα κατάσχεστε
θα κατάσχονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

κατασχόμευ(α)¹
κατασχόσου(α)¹
κατασχόταν(ε)^{1,2}
κατασχόμαστε²
(κατασχόσαστε)²
κατάσχονταν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα κατασχεθώ
θα κατασχεθείς
θα κατασχεθεί
θα κατασχεθούμε
θα κατασχεθείτε
θα κατασχεθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

κατασχέθηκα
κατασχέθηκες
κατασχέθηκε
κατασχέθηκε
κατασχεθήκαμε
κατασχεθήκατε
κατασχέθηκα/κατασχέθηκαν(ε)¹
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχω κατασχεθεί
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα κατασχεθεί
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω κατασχεθεί

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] κατάσομαι
κατάσχεσαι
κατάσχεται
κατασχόμαστε
κατάσχεστε
κατάσχονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] κατασχεθώ
κατασχεθείς
κατασχεθεί
κατασχεθούμε
κατασχεθείτε
κατασχεθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω
κατασχεθεί

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
κατάσχεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
κατασχέσου
—
—
κατασχεθείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

κατασχόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
—

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε (και ο β' τύπος του αορίστου) εμφανίζονται κυρίως στον προφορικό λόγο.

² Οι τύποι σε -ονταν, -όμασταν, -όσασταν, -όντουσαν (δες λύνομαι, 2) δε συνηθίζονται.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

κλαίγομαι
κλαίγεσαι
κλαίγεται
κλαιγόμεσθε
κλαίγεστε/κλαιγόσαστε¹
κλαίγονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα κλαίγομαι
θα κλαίγεσαι
θα κλαίγεται
θα κλαιγόμεσθε
θα κλαίγεστε/
θα κλαιγόσαστε¹
θα κλαίγονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

κλαιγόμενον(α)¹
κλαιγόσουν(α)¹
κλαιγόταν(ε)^{1,2}
κλαιγόμεσθε/κλαιγόμεσταν¹
κλαιγόσαστε/κλαιγόσασταν¹
κλαίγονταν/κλαιγόντανε¹/
κλαιγόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα κλαυτώ
θα κλαυτείς
θα κλαυτεί
θα κλαυτούμε
θα κλαυτείτε
θα κλαυτούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

κλαύτηκα
κλαύτηκες
κλαύτηκε
κλαυτήκαμε
κλαυτήκατε
κλαύτηκαν/κλαυτήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω κλαυτεί
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα κλαυτεί
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω κλαυτεί

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] κλαίγομαι
κλαίγεσαι
κλαίγεται
κλαιγόμεσθε
κλαίγεστε/κλαιγόσαστε¹
κλαίγονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] κλαυτώ
κλαυτείς
κλαυτεί
κλαυτούμε
κλαυτείτε
κλαυτούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω κλαυτεί

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
κλαίγεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
κλάψου
—
—
κλαυτείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
κλαμένος³

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και κλαίγονταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Σημαίνει: «αυτός που έχει κλάψει ή κλαίει», επομένως δεν μπορεί να σχηματίσει ισοδύναμες εκφράσεις με τύπους όπως έχω κλαυτεί («έχω παραπονεθεί»).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ κόβομαι κόβεσαι κόβεται κοβόμαστε κόβεστε/κοβόσαστε¹ κόβονται ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα κόβομαι θα κόβεσαι θα κόβεται θα κοβόμαστε θα κόβεστε/θα κοβόσαστε¹ θα κόβονται</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ κοβόμουν(α)¹ κοβόσουν(α)¹ κοβόταν(ε)^{1,2} κοβόμαστε/κοβόμασταν¹ κοβόσαστε/κοβόσασταν¹ κοβόνταν/κοβόντανε¹ κοβόντουσαν¹ ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα κοπώ θα κοπείς θα κοπεί θα κοπούμε θα κοπείτε θα κοπούν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ κόπηκα κόπηκες κόπηκε κοπήκαμε κοπήκατε κόπηκαν/κοπήκαν(ε)¹ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω κοπεί/είμαι κομμένος³ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα κοπεί/ ήμουν κομμένος³ ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω κοπεί/ θα είμαι κομμένος³</p>
--	--	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] κόβομαι κόβεσαι κόβεται κοβόμαστε κόβεστε/κοβόσαστε¹ κόβονται</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] κοπώ κοπείς κοπεί κοπούμε κοπείτε κοπούν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω κοπεί/ είμαι κομμένος³</p>
--	--	--

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — κόβεστε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — κόψου — — — κοπείτε —</p>
---	---

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ κομμένος</p>

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και *κόβονταν* στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

κρίνω
κρίνεις
κρίνει
κρίνουμε (σπάν.-ομε)
κρίνετε
κρίνουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα κρίνω
θα κρίνεις
θα κρίνει
θα κρίνουμε (σπάν.-ομε)
θα κρίνετε
θα κρίνουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

έκρινα
έκρινες
έκρινε
κρίναμε
κρίνατε
έκριναν/κρίναν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα κρίνω
θα κρίνεις
θα κρίνει
θα κρίνουμε (σπάν.-ομε)
θα κρίνετε
θα κρίνουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

έκρινα
έκρινες
έκρινε
κρίναμε
κρίνατε
έκριναν/κρίναν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω κρίνει²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα κρίνει²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω κρίνει²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] κρίνω
κρίνεις
κρίνει
κρίνουμε (σπάν.-ομε)
κρίνετε
κρίνουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] κρίνω
κρίνεις
κρίνει
κρίνουμε (σπάν.-ομε)
κρίνετε
κρίνουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω κρίνει²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
κρίνε³
—
—
κρίνετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
κρίνε³
—
—
κρίνετε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

κρίνοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας κρίνει²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σπάνιοι σε λόγια ρ. (π.χ. επικρίνω).

² Οι τύποι με το έχω + παθ. μτχ. παρακειμέν. δε συνηθίζονται για το συγκεκριμένο ρήμα.

³ Ο τόνος ανεβαίνει στα σύνθετα: επικρίνε.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ κυλιέμαι κυλιέσαι κυλιέται κυλιόμαστε κυλιέστε/κυλιόσαστε¹ κυλιούνται/κυλιόνται¹ ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα κυλιέμαι θα κυλιέσαι θα κυλιέται θα κυλιόμαστε θα κυλιέστε/θα κυλιόσαστε¹ θα κυλιούνται/θα κυλιόνται¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ κυλιόμουν(α)¹ κυλιόσουν(α)¹ κυλιόταν(ε)¹ κυλιόμαστε/κυλιόμασταν¹ κυλιόσαστε/κυλιόσασαν¹ κυλιόνταν(ε)¹/κυλιούνταν¹/ κυλιόντουσαν¹ ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα κυλιστώ θα κυλιστείς θα κυλιστεί θα κυλιστούμε θα κυλιστείτε θα κυλιστούν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ κυλίστηκα κυλίστηκες κυλίστηκε κυλίστηκαμε κυλίστηκατε κυλίστηκαν/κυλίστηκαν(ε)¹ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω κυλιστεί/ είμαι κυλισμένος² ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα κυλιστεί/ ήμουν κυλισμένος² ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω κυλιστεί/ θα είμαι κυλισμένος²</p>
---	---	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] κυλιέμαι κυλιέσαι κυλιέται κυλιόμαστε κυλιέστε/κυλιόσαστε¹ κυλιούνται/κυλιόνται¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] κυλιστώ κυλιστείς κυλιστεί κυλιστούμε κυλιστείτε κυλιστούν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω κυλιστεί/ είμαι κυλισμένος²</p>
--	--	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — κυλιέστε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — κυλίσου — — κυλιστείτε —</p>
--	---

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ³ — ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ κυλισμένος</p>

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

³ Χρησιμοποιείται η λόγια μτχ. ως επίθετο (π.χ. «κυλιόμενες σκάλες»).

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ¹

λέω/(λέγω)
 λες/(λέγεις)
 λέει/(λέγει)
 λέμε/(λέγο[υ]με)
 λέτε/(λέγετε)
 λένε/λεν²/(λέγουν[ε]²)

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ¹

θα λέω/(θα λέγω)
 θα λες/(θα λέγεις)
 θα λέει/(θα λέγει)
 θα λέμε/(θα λέγο[υ]με)
 θα λέτε/(θα λέγετε)
 θα λένε/θα λεν²/
 (θα λέγουν[ε]²)

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

έλεγα
 έλεγες
 έλεγε
 λέγαμε
 λέγατε
 έλεγαν/λέγαν(ε)²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα πω
 θα πεις
 θα πει
 θα πούμε
 θα πείτε
 θα πουν/θα πούνε²

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

είπα
 είπες
 είπε
 είπαμε
 είπατε
 είπαν(ε)²

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω πει³

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα πει³

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω πει³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ¹

[να, όταν...] λέω/(λέγω)
 λες/(λέγεις)
 λέει/(λέγει)
 λέμε/(λέγο[υ]με)
 λέτε/(λέγετε)
 λένε/λεν²/(λέγουν[ε]²)

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] πω
 πεις
 πει
 πούμε
 πείτε
 πουν/πούνε²

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω πει³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 λέγε
 —
 —
 λέγετε/λέτε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 πες
 —
 —
 πείτε/πέστε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

λέγοντας

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχοντας πει³

¹ Η κλίση λέγω, λέγεις κτλ. είναι σπάνια.

² Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι τύποι με το έχω + παθ. μτχ. παρακειμέν. δε συνηθίζονται.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

λέγομαι
λέγεσαι
λέγεται
λεγόμαστε
λέγεστε/λεγόσαστε¹
λέγονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα λέγομαι
θα λέγεσαι
θα λέγεται
θα λεγόμαστε
θα λέγεστε/θα λεγόσαστε¹
θα λέγονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

λεγόμεν(α)¹
λεγόσουν(α)¹
λεγόταν(ε)^{1,2}
λεγόμαστε/λεγόμασταν¹
λεγόσαστε/λεγόσασταν¹
λέγονταν/λεγότανε¹/
λεγότουσαν¹
ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ³
θα ειπωθώ/θα λεχθώ
θα ειπωθείς/θα λεχθείς
θα ειπωθεί/θα λεχθεί
θα ειπωθούμε/θα λεχθούμε
θα ειπωθείτε/θα λεχθείτε
θα ειπωθούν(ε)¹/
θα λεχθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

ειπώθηκα/λέχθηκα
ειπώθηκες/λέχθηκες
ειπώθηκε/λέχθηκε
ειπώθηκαμε/λεχθήκαμε
ειπώθηκατε/λεχθήκατε
ειπώθηκαν/ειπωθήκαν(ε)¹/
λέχθηκαν/λεχθήκαν(ε)¹
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχω ειπωθεί/είμαι
ειπωμένος⁴/έχω λεχθεί³
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα ειπωθεί/ήμουν
ειπωμένος⁴/είχα λεχθεί³
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω ειπωθεί/θα είμαι
ειπωμένος⁴/θα έχω λεχθεί³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] λέγομαι
λέγεσαι
λέγεται
λεγόμαστε
λέγεστε/λεγόσαστε¹
λέγονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

[να, όταν...] ειπωθώ/λεχθώ
ειπωθείς/λεχθείς
ειπωθεί/λεχθεί
ειπωθούμε/λεχθούμε
ειπωθείτε/λεχθείτε
ειπωθούν(ε)¹/λεχθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω
ειπωθεί/είμαι ειπωμένος⁴/
έχω λεχθεί³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
λέγεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

—
—
—
—
ειπωθείτε/λεχθείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

(λεγόμενος)⁵
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
ειπωμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και λέγονταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι τύποι *λέχθηκα*, *λεχθώ* κτλ. εμφανίζονται συχνά σε επίσημο ύφος λόγου.

⁴ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

⁵ Χρησιμοποιείται κυρίως με την έννοια: «αυτός στον οποίο αποδίδεται ορισμένο προσδιοριστικό όνομα» (π.χ. «στους λεγόμενους προοδευτικούς»).

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

μαθαίνω
μαθαίνεις
μαθαίνει
μαθαίνουμε (σπάν.-ομε)
μαθαίνετε
μαθαίνουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα μαθαίνω
θα μαθαίνεις
θα μαθαίνει
θα μαθαίνουμε (σπάν.-ομε)
θα μαθαίνετε
θα μαθαίνουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

μάθαινα
μάθαινες
μάθαινε
μαθαίναμε
μαθαίνατε
μάθαιναν/μαθαίναν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα μάθω
θα μάθεις
θα μάθει
θα μάθουμε (σπάν.-ομε)
θα μάθετε
θα μάθουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

έμαθα
έμαθες
έμαθε
μάθαμε
μάθατε
έμαθαν/μάθαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω μάθει²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα μάθει²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω μάθει²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] μαθαίνω
μαθαίνεις
μαθαίνει
μαθαίνουμε (σπάν.-ομε)
μαθαίνετε
μαθαίνουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] μάθω
μάθεις
μάθει
μάθουμε (σπάν.-ομε)
μάθετε
μάθουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω μάθει²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
μάθαινε
—
—
μαθαίνετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
μάθε
—
—
μάθετε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

μαθαίνοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας μάθει²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Ανάλογα με την έννοια του ρ., ισοδυναμούν τότε με το «έχω μαθημένο», τότε με το «είμαι μαθημένος».

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ¹

μεθάω/μεθώ
 μεθάς
 μεθάει/μεθά
 μεθάμε/μεθούμε
 μεθάτε
 μεθάνε/μεθάν³/μεθούν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα μεθάω/θα μεθώ
 θα μεθάς
 θα μεθάει/θα μεθά
 θα μεθάμε/θα μεθούμε
 θα μεθάτε
 θα μεθάνε/θα μεθάν³/
 θα μεθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ²

μεθούσα/μέθαγα
 μεθούσες/μέθαγες
 μεθούσε/μέθαγε
 μεθούσαμε/μεθάγαμε
 μεθούσατε/μεθάγατε
 μεθούσαν(ε)³/μέθαγαν/
 μεθάγανε

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα μεθύσω
 θα μεθύσεις
 θα μεθύσει
 θα μεθύσουμε (σπάν.-ομε)
 θα μεθύσετε
 θα μεθύσουν(ε)³

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

μέθυσα
 μέθυσες
 μέθυσε
 μεθύσαμε
 μεθύσατε
 μέθυσαν/μεθύσαν(ε)³

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω μεθύσει/
 (είμαι μεθυσμένος)⁴
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα μεθύσει/
 (ήμουν μεθυσμένος)⁴
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω μεθύσει/
 (θα είμαι μεθυσμένος)⁴

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ¹

[να, όταν...]μεθάω/μεθώ
 μεθάς
 μεθάει/μεθά
 μεθάμε/μεθούμε
 μεθάτε
 μεθάνε/μεθάν³/μεθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] μεθύσω
 μεθύσεις
 μεθύσει
 μεθύσουμε (σπάν.-ομε)
 μεθύσετε
 μεθύσουν(ε)³

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω μεθύσει/
 (είμαι μεθυσμένος)⁴

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 μέθα/μέθαγε²
 —
 —
 μεθάτε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 μέθυσε
 —
 —
 μεθύστε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

μεθώντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχοντας μεθύσει⁴

¹Οι τύποι σε -ώ, -ά, -ούμε, -ούν είναι σχετικά σπάνιοι στον προφ. λόγο. Ο τύπος σε -ούνε εμφανίζεται σχεδόν αποκλειστικά στη λογοτεχνία.

²Οι τύποι μέθαγα, μέθαγες κτλ. συνηθίζονται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

³Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

⁴Οι β' τύποι χρησιμοποιούνται μόνο όταν το ρ. έχει παθητική έννοια (έχω μεθύσει ο ίδιος). Η περίφραση έχοντας μεθύσει ισοδυναμεί με τη μηχ. μεθυσμένος ή με την περίφρ. όντας μεθυσμένος.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ μένω μένεις μένει μένουμε (σπάν.-ομε) μένετε μένουν(ε)¹</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα μένω θα μένεις θα μένει θα μένουμε (σπάν.-ομε) θα μένετε θα μένουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ έμενα έμενες έμενε μέναμε μένατε έμεναν/μέναν(ε)¹</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα μείνω θα μείνεις θα μείνει θα μείνουμε (σπάν.-ομε) θα μείνετε θα μείνουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ έμεινα έμεινες έμεινε μείναμε μείνατε έμειναν/μείναν(ε)¹</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω μείνει</p> <p>ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα μείνει</p> <p>ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω μείνει</p>
---	---	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] μένω μένεις μένει μένουμε (σπάν.-ομε) μένετε μένουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] μείνω μείνεις μείνει μείνουμε (σπάν.-ομε) μείνετε μείνουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω μείνει</p>
--	---	--

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — μένε² — — μένετε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — μείνε² — — μείνετε² —</p>
---	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ μένοντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας μείνει</p>
--

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σπανίζουν σε λόγια ρ. (π.χ. αναμένω).

² Στα σύνθετα ανεβαίνει ο τόνος: περίμενε. Όσον αφορά το ρ. περιμένω, απαντώνται συχνά οι τύποι του ενεστ. προστ. με λειτουργία αορίστου.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΘΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ μπαίνω μπαίνεις μπαίνει μπαίνουμε (σπάν.-ομε) μπαίνετε μπαίνουν(ε)¹</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα μπαίνω θα μπαίνεις θα μπαίνει θα μπαίνουμε (σπάν.-ομε) θα μπαίνετε θα μπαίνουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ έμπαينا έμπαίνεις έμπαينه μπαίναμε μπαίνατε έμπαιναν/μπαίναν(ε)¹</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα μπω/θά μπω¹ θα μπεις/θά μπεις¹ θα μπει/θά μπει¹ θα μπούμε θα μπείτε θα μπουν/θα μπούνε^{1/} θά μπουν¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ μπήκα μπήκες μπήκε μπήκαμε μπήκατε μπήκαν(ε)¹</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω μπει/ (είμαι μπασμένος)²</p> <p>ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα μπει/ (ήμουν μπασμένος)²</p> <p>ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω μπει/ (θα είμαι μπασμένος)²</p>
---	---	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] μπαίνω μπαίνεις μπαίνει μπαίνουμε (σπάν.-ομε) μπαίνετε μπαίνουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] μπω³ μπεις³ μπει³ μπούμε μπείτε μπουν³/μπούνε^{1,3}</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω μπει/ (είμαι μπασμένος)²</p>
--	--	--

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — μπαίνε — — μπαίνετε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — μπες/έμπα¹ — — μπείτε/μπέστε¹ —</p>
---	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ μπαίνοντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας μπει/ (όντας μπασμένος)²</p>
--

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι β' τύποι χρησιμοποιούνται για συγκεκριμένες μόνο σημασίες του ρ. (π.χ. «μαζεύω», «σουρώνω») και δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α'.

³ Ισχύει ό,τι για το συνοπτ. μέλλ.: νά μπω κτλ.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

ντρέπομαι
ντρέπεσαι
ντρέπεται
ντρεπόμαστε
ντρέπεστε/ντρεπόσαστε¹
ντρέπονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα ντρέπομαι
θα ντρέπεσαι
θα ντρέπεται
θα ντρεπόμαστε
θα ντρέπεστε/-όσαστε¹
θα ντρέπονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

ντρεπόμουν(α)¹
ντρεπόσουν(α)¹
ντρεπόταν(ε)^{1,2}
ντρεπόμαστε/ντρεπόμασταν¹
ντρεπόσαστε/-όσασταν¹
ντρέπονταν/ντρεπόντανε¹/
ντρεπόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα ντραπώ
θα ντραπείς
θα ντραπεί
θα ντραπούμε
θα ντραπέιτε
θα ντραπούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

ντράπηκα
ντράπηκες
ντράπηκε
ντραπήκαμε
ντραπήκατε
ντράπηκαν/ντραπήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω ντραπεί
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα ντραπεί
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω ντραπεί

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] ντρέπομαι
ντρέπεσαι
ντρέπεται
ντρεπόμαστε
ντρέπεστε/ντρεπόσαστε¹
ντρέπονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] ντραπώ
ντραπείς
ντραπεί
ντραπούμε
ντραπέιτε
ντραπούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω ντραπεί

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
ντρέπεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
—
—
—
ντραπέιτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
—

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Δε συνηθίζονται σε λόγια ρ. (π.χ. εκτρέπομαι).

² Και ντρέπονταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία (και όχι για λόγια ρ.).

³ Σε λόγια ρ., π.χ. εκτρέπομαι, συνηθίζονται οι λόγιοι τύποι του γ' προσ.: εξετράπη, εξετράπησαν.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ Ξαίνομαι Ξαίνεσαι Ξαίνεται Ξαινόμαστε Ξαίνεστε/(Ξαινόσαστε) Ξαίνονται ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα Ξαίνομαι θα Ξαίνεσαι θα Ξαίνεται θα Ξαινόμαστε θα Ξαίνεστε/(θα Ξαινόσαστε) θα Ξαίνονται</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ Ξαινόμουν(α)¹ Ξαινόσουν(α)¹ Ξαινόταν(ε)^{1,2} Ξαινόμαστε/Ξαινόμασταν¹ Ξαινόσαστε/Ξαινόσασταν¹ Ξαίνονταν/Ξαινότανε^{1/} Ξαινόntonσαν¹ ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα Ξαστώ θα Ξαστείς θα Ξαστεί θα Ξαστούμε θα Ξαστείτε θα Ξαστούν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ Ξάστηκα Ξάστηκες Ξάστηκε Ξάστηκαμε Ξάστηκατε Ξάστηκαν/Ξάστηκαν(ε)¹ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω Ξαστεί/είμαι Ξασμένος³ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα Ξαστεί/ήμουν Ξασμένος³ ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω Ξαστεί/ θα είμαι Ξασμένος³</p>
--	--	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] Ξαίνομαι Ξαίνεσαι Ξαίνεται Ξαινόμαστε Ξαίνεστε/(Ξαινόσαστε) Ξαίνονται</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] Ξαστώ Ξαστείς Ξαστεί Ξαστούμε Ξαστείτε Ξαστούν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω Ξαστεί/ είμαι Ξασμένος³</p>
---	--	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — Ξαίνεστε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — Ξάσου — — Ξαστείτε —</p>
--	---

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ Ξασμένος</p>

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και *Ξαίνονταν* στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

ξεβγάζομαι
 ξεβγάζεσαι
 ξεβγάζεται
 ξεβγαζόμαστε
 ξεβγάζεστε/ξεβγαζόσαστε¹
 ξεβγάζονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα ξεβγάζομαι
 θα ξεβγάζεσαι
 θα ξεβγάζεται
 θα ξεβγαζόμαστε
 θα ξεβγάζεστε/
 θα ξεβγαζόσαστε¹
 θα ξεβγάζονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

ξεβγαζόμουν(α)¹
 ξεβγαζόσουν(α)¹
 ξεβγαζόταν(ε)^{1,2}
 ξεβγαζόμαστε/-όμασταν¹
 ξεβγαζόσαστε/-όσασταν¹
 ξεβγάζονταν/ξεβγαζόντανε¹/
 ξεβγαζόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα ξεβγαλθώ
 θα ξεβγαλθείς
 θα ξεβγαλθεί
 θα ξεβγαλούμε
 θα ξεβγαλθείτε
 θα ξεβγαλούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

ξεβγάληκα
 ξεβγάληκες
 ξεβγάληκα
 ξεβγαλήκαμε
 ξεβγαλήκατε
 ξεβγάληκαν/ξεβγαλήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω ξεβγαλθεί/
 είμαι ξεβγαλμένος³

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα ξεβγαλθεί/
 ήμουν ξεβγαλμένος³

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω ξεβγαλθεί/
 θα είμαι ξεβγαλμένος³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] ξεβγάζομαι
 ξεβγάζεσαι
 ξεβγάζεται
 ξεβγαζόμαστε
 ξεβγάζεστε/ξεβγαζόσαστε¹
 ξεβγάζονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] ξεβγαλθώ
 ξεβγαλθείς
 ξεβγαλθεί
 ξεβγαλούμε
 ξεβγαλθείτε
 ξεβγαλούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω ξεβγαλθεί/
 είμαι ξεβγαλμένος³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —
 —
 —
 ξεβγάζεστε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 —
 —
 —
 ξεβγαλθείτε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 ξεβγαλμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και ξεβγαζόνταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ Ξυπολιέμαι Ξυπολιέσαι Ξυπολιέται Ξυπολιόμαστε Ξυπολιέστε/Ξυπολιόσαστε¹ Ξυπολιούνται/Ξυπολιόνται¹ ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα Ξυπολιέμαι θα Ξυπολιέσαι θα Ξυπολιέται θα Ξυπολιόμαστε θα Ξυπολιέστε/ θα Ξυπολιόσαστε¹ θα Ξυπολιούνται/ θα Ξυπολιόνται¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ Ξυπολιόμουν(α)¹ Ξυπολιόσουν(α)¹ Ξυπολιόταν(ε)¹ Ξυπολιόμαστε/Ξυπολιόμασταν¹ Ξυπολιόσαστε/ Ξυπολιόσασαν¹ Ξυπολιόνταν(ε)¹/Ξυπολιού- νταν¹/Ξυπολιόντουσαν¹ ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα Ξυπολυθώ θα Ξυπολυθείς θα Ξυπολυθεί θα Ξυπολυθούμε θα Ξυπολυθείτε θα Ξυπολυθούν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ Ξυπολύθηκα Ξυπολύθηκες Ξυπολύθηκε Ξυπολυθήκαμε Ξυπολυθήκατε Ξυπολύθηκαν/Ξυπολυθήκαν(ε)¹ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω Ξυπολυθεί ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα Ξυπολυθεί ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω Ξυπολυθεί</p>
---	--	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] Ξυπολιέμαι Ξυπολιέσαι Ξυπολιέται Ξυπολιόμαστε Ξυπολιέστε/Ξυπολιόσαστε¹ Ξυπολιούνται/Ξυπολιόνται¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] Ξυπολυθώ Ξυπολυθείς Ξυπολυθεί Ξυπολυθούμε Ξυπολυθείτε Ξυπολυθούν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω Ξυπολυθεί</p>
--	--	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — Ξυπολιέστε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — Ξυπολύσου — — Ξυπολυθείτε —</p>
--	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ —</p>
--

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ οφείλω οφείλεις οφείλει οφείλουμε (σπάν.-ομε) οφείλετε οφείλουν(ε) ¹	ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ όφειλα όφειλες όφειλε οφείλαμε οφείλατε όφειλαν/οφείλαν(ε) ¹	ΑΟΡΙΣΤΟΣ
ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα οφείλω θα οφείλεις θα οφείλει θα οφείλουμε (σπάν.-ομε) θα οφείλετε θα οφείλουν(ε) ¹	ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
		ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
		ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] οφείλω οφείλεις οφείλει οφείλουμε (σπάν.-ομε) οφείλετε οφείλουν(ε) ¹	ΑΟΡΙΣΤΟΣ	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
--	-----------------	---------------------

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — όφειλε — — οφείλετε —	ΑΟΡΙΣΤΟΣ
--	-----------------

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ οφείλοντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

¹ Οι τύποι με το τελικό ε (και ο β' τύπος του παρατατ.) εμφανίζονται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

παίρνω
 παίρνεις
 παίρνει
 παίρνουμε (σπάν.-ομε)
 παίρνετε
 παίρνουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα παίρνω
 θα παίρνεις
 θα παίρνει
 θα παίρνουμε (σπάν.-ομε)
 θα παίρνετε
 θα παίρνουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

έπαιρνα
 έπαιρνες
 έπαιρνε
 παίρναμε
 παίρνατε
 έπαιρναν/παίρναν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα πάρω
 θα πάρεις
 θα πάρει
 θα πάρουμε (σπάν.-ομε)
 θα πάρετε
 θα πάρουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

πήρα
 πήρες
 πήρε
 πήραμε
 πήρατε
 πήραν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω πάρει
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα πάρει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω πάρει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] παίρνω
 παίρνεις
 παίρνει
 παίρνουμε (σπάν.-ομε)
 παίρνετε
 παίρνουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] πάρω
 πάρεις
 πάρει
 πάρουμε (σπάν.-ομε)
 πάρετε
 πάρουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω πάρει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 παίρνε
 —
 —
 παίρνετε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 πάρε
 —
 —
 πάρτε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

παίρνοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχοντας πάρει

¹ Οι τύποι με το τελικό ε (και ο β' τύπος του παρατατ.) χρησιμοποιούνται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

παραδίω
παραδίδεις
παραδίδει
παραδίδουμε (σπάν.-ομε)
παραδίδετε
παραδίδουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα παραδίω
θα παραδίδεις
θα παραδίδει
θα παραδίδουμε (σπάν.-ομε)
θα παραδίδετε
θα παραδίδουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

παραδίδα
παραδίδεις
παραδίδε
παραδίδαμε
παραδίδατε
παραδίδαν/παραδίδαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα παραδώσω
θα παραδώσεις
θα παραδώσει
θα παραδώσουμε (σπάν.-ομε)
θα παραδώσετε
θα παραδώσουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ²

παραέδωσα/παραέδωσα
παραέδωσες/παραέδωσες
παραέδωσε/παραέδωσε
παραδώσαμε
παραδώσατε
παραδώσατε
παραέδωσαν/παραέδωσαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω παραδώσει

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα παραδώσει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω παραδώσει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] παραδίω
παραδίδεις
παραδίδει
παραδίδουμε (σπάν.-ομε)
παραδίδετε
παραδίδουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] παραδώσω
παραδώσεις
παραδώσει
παραδώσουμε (σπάν.-ομε)
παραδώσετε
παραδώσουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω παραδώσει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
παραδίδε
—
—
παραδίδετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
παραέδωσα
—
—
παραδώσατε/παραδώσατε³
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

παραδίδοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας παραδώσει

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) χρησιμοποιούνται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σπανίζουν σε λογιότερα ρ. (π.χ. εκδίω).

² Οι τύποι χωρίς εσωτερ. αύξηση (παραέδωσα) απαντώνται κυρίως στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Ο β' τύπος συνθίεται σε επίσημο ύφος λόγου και σε λογιότερα ρ. (π.χ. εκδίω).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

παραδίδομαι
παραδίδεσαι
παραδίδεται
παραδιδόμαστε
παραδίδεστε (σπάν.-όσαστε)
παραδίδονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα παραδίδομαι
θα παραδίδεσαι
θα παραδίδεται
θα παραδιδόμαστε
θα παραδίδεστε (σπάν.
-όσαστε)
θα παραδίδονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

παραδιδόμεν(α)¹
παραδιδόμεν(α)¹
παραδιδότην(ε)^{1,2}
παραδιδόμαστε²
παραδιδόμεστε²
παραδιδόνταν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα παραδοθώ
θα παραδοθείς
θα παραδοθεί
θα παραδοθούμε
θα παραδοθείτε
θα παραδοθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

παραδόθηκα
παραδόθηκες
παραδόθηκε
παραδόθηκαμε
παραδόθηκατε
παραδόθηκαμε/παραδοθήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω παραδοθεί/
(είμαι παραδομένος)³

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα παραδοθεί/
(ήμουν παραδομένος)³

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω παραδοθεί/
(θα είμαι παραδομένος)³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] παραδίδομαι
παραδίδεσαι
παραδίδεται
παραδιδόμαστε
παραδίδεστε (σπάν.-όσαστε)
παραδίδονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] παραδοθώ
παραδοθείς
παραδοθεί
παραδοθούμε
παραδοθείτε
παραδοθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω παραδοθεί/
(είμαι παραδομένος)³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
παραδίδεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
παραδώσου
—
—
παραδοθείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

παραδιδόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
παραδομένος

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε (και ο β' τύπος του αορίστου) απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σπανίζουν σε λογιότερα ρ. (π.χ. εκδίδομαι).

² Οι τύποι σε -ονταν, -όμεσταν, -όσασταν, -όντισσταν (δες λύνομαι, 2) δε συνηθίζονται.

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

παρατείνομαι
παρατείνεσαι
παρατείνεται
παρατεινόμαστε
παρατείνεστε (σπάν.
-όσαστε)

παρατείνονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα παρατείνομαι
θα παρατείνεσαι
θα παρατείνεται
θα παρατεινόμαστε
θα παρατείνεστε (σπάν.
-όσαστε)
θα παρατείνονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

παρατεινόμουν(α)¹
παρατεινόσουν(α)¹
παρατεινόταν(ε)^{1,2}
παρατεινόμαστε²
παρατεινόσαστε²
παρατεινόταν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα παραταθώ
θα παραταθείς
θα παραταθεί
θα παραταθούμε
θα παραταθείτε
θα παραταθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

παρατάθηκα
παρατάθηκες
παρατάθηκε
παραταθήκαμε
παραταθήκατε
παρατάθηκα/ε
παραταθήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω παραταθεί
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα παραταθεί
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω παραταθεί

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] παρατείνομαι
παρατείνεσαι
παρατείνεται
παρατεινόμαστε
παρατείνεστε (σπάν.-όσαστε)
παρατείνονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] παραταθώ
παραταθείς
παραταθεί
παραταθούμε
παραταθείτε
παραταθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω παραταθεί

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
παρατείνεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
—
—
—
παραταθείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

παρατεινόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
(παρατεταμένος)³

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε (και ο β' τύπος του αορίστου) απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι τύποι σε -ονταν, -όμασταν, -όσασταν, -όντουσαν (δες λύνομαι, 2) δε συνηθίζονται.

³ Ως επίθετο («αυτός που διαρκεί»).

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

παρεισφρέω
παρεισφρέεις
παρεισφρέει
παρεισφρέουμε (σπάν.-ομε)
παρεισφρέετε
παρεισφρέουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα παρεισφρέω
θα παρεισφρέεις
θα παρεισφρέει
θα παρεισφρέουμε (σπάν.-ομε)
θα παρεισφρέετε
θα παρεισφρέουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

παρεισέφρα
παρεισέφρες
παρεισέφρει
παρεισφρέαμε
παρεισφρέατε
παρεισέφρααν/παρεισφρέαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα παρεισφρήσω
θα παρεισφρήσεις
θα παρεισφρήσει
θα παρεισφρήσουμε (σπάν.-ομε)
θα παρεισφρήσετε
θα παρεισφρήσουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

παρεισέφρησα
παρεισέφρησες
παρεισέφρησε
παρεισφρήσαμε
παρεισφρήσατε
παρεισέφρησαν/
παρεισφρήσαν(ε)¹
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχω παρεισφρήσει
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα παρεισφρήσει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω παρεισφρήσει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] παρεισφρέω
παρεισφρέεις
παρεισφρέει
παρεισφρέουμε (σπάν.-ομε)
παρεισφρέετε
παρεισφρέουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] παρεισφρήσω
παρεισφρήσεις
παρεισφρήσει
παρεισφρήσουμε (σπάν.-ομε)
παρεισφρήσετε
παρεισφρήσουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω παρεισφρήσει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
(παρεισφρέε)
—
—
παρεισφρέετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
παρεισφρήσε
—
—
παρεισφρήστε/παρεισφρήσετε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

παρεισφρέοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας παρεισφρήσει

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο. Γενικά είναι σπάνιοι, λόγω του λόγιου χαρακτήρα του ρ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

παρέχω
 παρέχεις
 παρέχει
 παρέχουμε (σπάν.-ομε)
 παρέχετε
 παρέχουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα παρέχω
 θα παρέχεις
 θα παρέχει
 θα παρέχουμε (σπάν.-ομε)
 θα παρέχετε
 θα παρέχουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

παρέιχα
 παρέιχες
 παρέιχε
 παρέιχαμε
 παρέιχατε
 παρέιχαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ²

θα παράσχω
 θα παράσχεις
 θα παράσχει
 θα παράσχομε (σπάν.-ομε)
 θα παράσχετε
 θα παράσχουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

(παρέιχα)
 (παρέιχες)
 (παρέιχε)
 (παρέιχαμε)
 (παρέιχατε)
 (παρέιχαν[ε]¹)

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω παράσχει
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα παράσχει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω παράσχει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] παρέχω
 παρέχεις
 παρέχει
 παρέχουμε (σπάν.-ομε)
 παρέχετε
 παρέχουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ²

[να, όταν...] παράσχω
 παράσχεις
 παράσχει
 παράσχομε (σπάν.-ομε)
 παράσχετε
 παράσχουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω παράσχει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —
 —
 —
 παρέχετε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 —
 —
 —
 παράσχετε²
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

παρέχοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχοντας παράσχει

¹ Οι τύποι με το τελικό ε απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Σε μη επίσημο ύφος λόγου απαντώνται συχνά οι τύποι παρέχω, παρέχεις κτλ. και με σημασία συνοπτ. μέλλ. και αορ. υποτακτικής και προστακτικής.

³ Οι λόγιοι τύποι παρέσχον κτλ. δε συνηθίζονται, εκτός ίσως από το γ' προσ. ενικ.: παρέσχε.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

παρέχομαι
παρέχεσαι
παρέχεται
παρεχόμαστε
παρέχετε
παρέχονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα παρέχομαι
θα παρέχεσαι
θα παρέχεται
θα παρεχόμαστε
θα παρέχετε
θα παρέχονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

παρεχόμευ(α)¹
παρεχόσου(α)¹
παρεχόταν(ε)^{1,2}
παρεχόμαστε²
(παρεχόσαστε)²
παρέχονταν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα παρασχεθώ
θα παρασχεθείς
θα παρασχεθεί
θα παρασχεθούμε
θα παρασχεθείτε
θα παρασχεθού(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

παρασχέθηκα
παρασχέθηκες
παρασχέθηκε
παρασχεθήκαμε
παρασχεθήκατε
παρασχέθηκαμ/
παρασχεθήκαμ(ε)¹
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχω παρασχεθεί
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα παρασχεθεί
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω παρασχεθεί

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] παρέχομαι
παρέχεσαι
παρέχεται
παρεχόμαστε
παρέχετε
παρέχονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] παρασχεθώ
παρασχεθείς
παρασχεθεί
παρασχεθούμε
παρασχεθείτε
παρασχεθού(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω
παρασχεθεί

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
παρέχετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
—³
—
—
παρασχεθείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

παρεχόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
—

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε (και ο β' τύπος του αορίστου) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι τύποι σε -ονταν, -άμασαν, -όσασαν, -όντουσαν (δες λύνομαι, 2) είναι σπάνια.

³ Μόνο στην εκκλησιαστική γλώσσα: «παράσχοι, Κύριε».

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ¹

πάω/πηγαίνω
 πας/πηγαίνεις
 πάει/πηγαίνει
 πάμε/πηγαίνουμε²
 πάτε/πηγαίνετε
 πάνε/παν³/πηγαίνουν/
 πηγαίνουνε³

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα πηγαίνω
 θα πηγαίνεις
 θα πηγαίνει
 θα πηγαίνουμε²
 θα πηγαίνετε
 θα πηγαίνουν(ε)³

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

πήγαينا
 πήγαίνεις
 πήγαينه
 πήγαينه
 πηγαίναμε
 πηγαίνατε
 πήγαϊναν/πηγαίναν(ε)³

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα πάω
 θα πας
 θα πάει
 θα πάμε
 θα πάτε
 θα πάνε/θα παν³

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

πήγα
 πήγες
 πήγε
 πήγαμε
 πήγατε
 πήγαν(ε)³

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω πάει
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα πάει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω πάει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] πηγαίνω
 πηγαίνεις
 πηγαίνει
 πηγαίνουμε²
 πηγαίνετε
 πηγαίνουν(ε)³

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] πάω
 πας
 πάει
 πάμε
 πάτε
 πάνε/παν³

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω πάει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 πήγαينه
 —
 —
 πηγαίνετε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 πήγαينه⁴
 —
 —
 πάτε/πηγαίν(ε)τε⁴
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

πηγαίνοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχοντας πάει

¹ Οι τύποι πάω και πηγαίνω δεν έχουν πάντοτε την ίδια σημασία.

² Σπάνια σε -ομε (πηγαίνομε).

³ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

⁴ Στον προφ. λόγο απαντώνται και οι τύποι: άμε, αμέτε.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ πέφτω πέφτεις πέφτει πέφτουμε (σπάν.-ομε) πέφτετε πέφτουν(ε)¹</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα πέφτω θα πέφτεις θα πέφτει θα πέφτουμε (σπάν.-ομε) θα πέφτετε θα πέφτουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ έπεφτα έπεφτες έπεφτε πέφταμε πέφτατε έπεφταν/πέφταν(ε)¹</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα πέσω θα πέσεις θα πέσει θα πέσουμε (σπάν.-ομε) θα πέσετε θα πέσουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ έπεσα έπεσες έπεσε πέσαμε πέσατε έπεσαν/πέσαν(ε)¹</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω πέσει/είμαι πεσμένος²</p> <p>ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα πέσει/ ήμουν πεσμένος²</p> <p>ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω πέσει/ θα είμαι πεσμένος²</p>
---	--	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] πέφτω πέφτεις πέφτει πέφτουμε (σπάν.-ομε) πέφτετε πέφτουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] πέσω πέσεις πέσει πέσουμε (σπάν.-ομε) πέσετε πέσουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω πέσει/ είμαι πεσμένος²</p>
--	---	--

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — πέφτε — — πέφτετε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — πέσε — — πέστε —</p>
---	---

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ πέφτοντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας πέσει²</p>
--

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.
² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Η περίφραση *έχοντας πέσει* ισοδυναμεί με τη μητρ. *πεσμένος* ή με την περίφραση *όντας πεσμένος*.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

πίνω
 πίνεις
 πίνει
 πίνουμε (σπάν.-ομε)
 πίνετε
 πίνουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα πίνω
 θα πίνεις
 θα πίνει
 θα πίνουμε (σπάν.-ομε)
 θα πίνετε
 θα πίνουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

έπινα
 έπινες
 έπινε
 πίναμε
 πίνατε
 έπιναν/πίναν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα πιω
 θα πιεις
 θα πιει
 θα πιούμε
 θα πιείτε
 θα πιουν/θα πιούνε¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

ήπια
 ήπιες
 ήπιε
 ήπιαμε
 ήπιατε
 ήπιαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω πιει²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα πιει²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω πιει²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] πίνω
 πίνεις
 πίνει
 πίνουμε (σπάν.-ομε)
 πίνετε
 πίνουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] πιω
 πιεις
 πιει
 πιούμε
 πιείτε
 πιουν/πιούνε¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω πιει²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 πίνε
 —
 —
 πίνετε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 πιες/πιε¹
 —
 —
 πιείτε/πιέ(σ)τε¹
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

πίνοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχοντας πιει²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Όταν το ρ. έχει την έννοια «έχω μεθύσει», χρησιμοποιούνται ως ισοδύναμοι και οι τύποι. είμαι πωμένος κτλ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ πλένω πλένεις πλένει πλένουμε (σπάν.-ομε) πλένετε πλένουν(ε)¹</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα πλένω θα πλένεις θα πλένει θα πλένουμε (σπάν.-ομε) θα πλένετε θα πλένουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ έπλενα έπλενες έπλενε πλέναμε πλένατε έπλεναν/πλέναν(ε)¹</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα πλύνω θα πλύνεις θα πλύνει θα πλύνουμε (σπάν.-ομε) θα πλύνετε θα πλύνουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ έπλυνα έπλυνες έπλυνε πλύναμε πλύνατε έπλυναν/πλύναν(ε)¹</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω πλύνει/έχω πλυμένο²</p> <p>ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα πλύνει/είχα πλυμένο²</p> <p>ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω πλύνει/ θα έχω πλυμένο²</p>
---	--	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] πλένω πλένεις πλένει πλένουμε (σπάν.-ομε) πλένετε πλένουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] πλύνω πλύνεις πλύνει πλύνουμε (σπάν.-ομε) πλύνετε πλύνουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω πλύνει/ έχω πλυμένο²</p>
--	---	--

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — πλένε — — πλένετε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — πλύνε — — πλύντε/πλύνετε —</p>
---	---

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ πλένοντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας πλύνει/ έχοντας πλυμένο²</p>

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης. Ισχύουν μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (πλένω κάτι).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

πλένομαι
πλένεσαι
πλένεται
πλενόμαστε
πλένεστε/πλενόσαστε¹
πλένονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα πλένομαι
θα πλένεσαι
θα πλένεται
θα πλενόμαστε
θα πλένεστε/-όσαστε¹
θα πλένονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

πλενόμουν(α)¹
πλενόσουν(α)¹
πλενόταν(ε)^{1,2}
πλενόμαστε/πλενόμασταν¹
πλενόσαστε/πλενόσασταν¹
πλενόταν/πλενότανε¹/
πλενότουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα πλυθώ
θα πλυθείς
θα πλυθεί
θα πλυθούμε
θα πλυθείτε
θα πλυθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

πλύθηκα
πλύθηκες
πλύθηκε
πλυθήκαμε
πλυθήκατε
πλύθηκαν/πλυθήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω πλυθεί/
είμαι πλυμένος³
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα πλυθεί/
ήμουν πλυμένος³
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω πλυθεί/
θα είμαι πλυμένος³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] πλένομαι
πλένεσαι
πλένεται
πλενόμαστε
πλένεστε/πλενόσαστε¹
πλένονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] πλυθώ
πλυθείς
πλυθεί
πλυθούμε
πλυθείτε
πλυθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω πλυθεί/
είμαι πλυμένος³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
πλένεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
πλύσου
—
—
πλυθείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
πλυμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και πλένονταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ πληρώ πληροίς πληροί πληρούμε πληροίτε πληρούν(ε) ¹	ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ πληρούσα πληρούσες πληρούσε πληρούσαμε πληρούσατε πληρούσαν(ε) ¹	ΑΟΡΙΣΤΟΣ
ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα πληρώ θα πληροίς θα πληροί θα πληρούμε θα πληροίτε θα πληρούν(ε) ¹	ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
		ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
		ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] πληρώ πληροίς πληροί πληρούμε πληροίτε πληρούν(ε) ¹	ΑΟΡΙΣΤΟΣ	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
---	-----------------	---------------------

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — πληροίτε —	ΑΟΡΙΣΤΟΣ
---	-----------------

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ πληρώντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
--

¹Οι τύποι με το τελικό **ε** απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο. Γενικά είναι σπάνιοι, λόγω του λόγιου χαρακτήρα του ρ.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

πλήττομαι
πλήττεσαι
πλήττεται
πληττόμαστε
πλήττεστε
πλήττονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα πλήττομαι
θα πλήττεσαι
θα πλήττεται
θα πληττόμαστε
θα πλήττεστε
θα πλήττονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

—
—
(επλήττετο)
—
—
(πλήττονταν)/(επλήττοντο)

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ²

θα πληγώ
θα πληγείς
θα πληγεί
θα πληγούμε
θα πληγείτε
θα πληγούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

πλήγηκα
πλήγηκες
πλήγηκε/επλήγη²
πληγήκαμε
πληγήκατε
πλήγηκαν/πληγήκανε^{1/}
επλήγησαν²

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω πληγεί²

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα πληγεί²

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω πληγεί²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] πλήττομαι
πλήττεσαι
πλήττεται
πληττόμαστε
πλήττεστε
πλήττονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ²

[να, όταν...] πληγώ
πληγείς
πληγεί
πληγούμε
πληγείτε
πληγούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω πληγεί²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
—
πλήττεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
—
—
—
—
πληγείτε²
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

πληττόμενος

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

—

¹ Οι τύποι με το τελικό ε απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο. Γενικά είναι σπάνιοι, λόγω του λόγιου χαρακτήρα του ρ.

² Το ρήμα εκπλήττομαι σχηματίζει τους αντίστοιχους τύπους εξεπλάγη – εξεπλάγησαν και εκπλαγώ, εκπλαγείς κτλ.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

πνίγομαι
πνίγεσαι
πνίγεται
πνιγόμαστε
πνίγεστε/πνιγόσαστε¹
πνίγονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα πνίγομαι
θα πνίγεσαι
θα πνίγεται
θα πνιγόμαστε
θα πνίγεστε/θα πνιγόσαστε¹
θα πνίγονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

πνιγόμευ(α)¹
πνιγόσου(α)¹
πνιγόταν(ε)^{1,2}
πνιγόμαστε/πνιγόμασταν¹
πνιγόσαστε/πνιγόσασταν¹
πνιγόνταν/πνιγόντανε^{1/}
πνιγόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα πνιγώ
θα πνιγείς
θα πνιγεί
θα πνιγούμε
θα πνιγείτε
θα πνιγούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

πνίγηκα
πνίγηκες
πνίγηκε
πνιγήκαμε
πνιγήκατε
πνίγηκαν/πνιγήκαν(ε)¹
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχω πνιγεί/είμαι πνιγμένος³
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα πνιγεί/
ήμουσ πνιγμένος³
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω πνιγεί/
θα είμαι πνιγμένος³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] πνίγομαι
πνίγεσαι
πνίγεται
πνιγόμαστε
πνίγεστε/πνιγόσαστε¹
πνίγονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] πνιγώ
πνιγείς
πνιγεί
πνιγούμε
πνιγείτε
πνιγούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω πνιγεί/
είμαι πνιγμένος³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
πνίγεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
πνίξου
—
—
πνιγείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
πνιγμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και πνιγόνταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

προλαβαίνω
 προλαβαίνεις
 προλαβαίνει
 προλαβαίνουμε (σπάν.-ομε)
 προλαβαίνετε
 προλαβαίνουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα προλαβαίνω
 θα προλαβαίνεις
 θα προλαβαίνει
 θα προλαβαίνουμε (σπάν.-ομε)
 θα προλαβαίνετε
 θα προλαβαίνουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

προλάβαινα
 προλάβαινες
 προλάβαινε
 προλαβαίναμε
 προλαβαίνατε
 προλάβαιναν/προλαβαίναν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα προλάβω
 θα προλάβεις
 θα προλάβει
 θα προλάβουμε (σπάν.-ομε)
 θα προλάβετε
 θα προλάβουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

πρόλαβα
 πρόλαβες
 πρόλαβε
 πρόλαβαμε
 πρόλαβατε
 πρόλαβαν/πρόλαβαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω προλάβει
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα προλάβει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω προλάβει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] προλαβαίνω
 προλαβαίνεις
 προλαβαίνει
 προλαβαίνουμε (σπάν.-ομε)
 προλαβαίνετε
 προλαβαίνουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] προλάβω
 προλάβεις
 προλάβει
 προλάβουμε (σπάν.-ομε)
 προλάβετε
 προλάβουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω προλάβει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 προλάβαινε
 —
 —
 προλαβαίνετε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 πρόλαβε
 —
 —
 προλάβετε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

προλαβαίνοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχοντας προλάβει

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

σέβομαι
σέβεσαι
σέβεται
σεβόμαστε
σέβεστε/σεβόσαστε¹
σέβονται

ΞΕΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα σέβομαι
θα σέβεσαι
θα σέβεται
θα σεβόμαστε
θα σέβεστε/θα σεβόσαστε¹
θα σέβονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

σεβόμουν(α)¹
σεβόσουν(α)¹
σεβόταν(ε)^{1,2}
σεβόμαστε/σεβόμασαν¹
σεβόσαστε/σεβόσασαν¹
σέβονταν/σεβόντανε¹/
σεβόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα σεβαστώ
θα σεβαστείς
θα σεβαστεί
θα σεβαστούμε
θα σεβαστείτε
θα σεβαστούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

σεβάστηκα
σεβάστηκες
σεβάστηκε
σεβαστήκαμε
σεβαστήκατε
σεβάστηκαν/σεβαστήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω σεβαστεί
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα σεβαστεί
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω σεβαστεί

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] σέβομαι
σέβεσαι
σέβεται
σεβόμαστε
σέβεστε/σεβόσαστε¹
σέβονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] σεβαστώ
σεβαστείς
σεβαστεί
σεβαστούμε
σεβαστείτε
σεβαστούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω σεβαστεί

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
σέβεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
σεβάσου
—
—
σεβαστείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

σεβόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
—

!Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

σειώ
σειείς
σειεί
σειούµε
σειείτε
σειούν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα σειώ
θα σειείς
θα σειεί
θα σειούµε
θα σειείτε
θα σειούν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

σειούσα
σειούσες
σειούσε
σειούσαµε
σειούσατε
σειούσαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα σειώσω
θα σειείσες
θα σειείσει
θα σειείσουµε (σπάν.-οµε)
θα σειείσετε
θα σειείσουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

έσεισα
έσεισες
έσεισε
είσαµε
είσατε
έσεισαν/είσαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω σειείσει
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα σειείσει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω σειείσει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] σειώ
σειείς
σειεί
σειούµε
σειείτε
σειούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] σειώσω
σειείσες
σειείσει
σειείσουµε (σπάν.-οµε)
σειείσετε
σειείσουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω σειείσει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
σειείτε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
σειέσε
—
—
σειέστε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

σειώντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας σειείσει

¹Οι τύποι με το τελικό ε (και ο β' τύπος του αορίστου) εμφανίζονται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΘΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

σειέμαι
σειέσαι
σειέται
σειόμαστε
σειέστε/σειόσαστε¹
σειούνται/σειόνται¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα σειέμαι
θα σειέσαι
θα σειέται
θα σειόμαστε
θα σειέστε/θα σειόσαστε¹
θα σειούνται/θα σειόνται¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

σειόμουν(α)¹
σειόσουν(α)¹
σειόταν(ε)¹
σειόμαστε/σειόμασαν¹
σειόσαστε/σειόσασαν¹
σειόνταν(ε)¹/σειούνταν¹/
σειόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα σειστώ
θα σειστείς
θα σειστεί
θα σειστούμε
θα σειστείτε
θα σειστούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

σειήθηκα
σειήθηκες
σειήθηκε
σειήθηκαμε
σειήθηκατε
σειήθηκαν/σειήθησαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω σειστεί
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα σειστεί
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω σειστεί

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] σειέμαι
σειέσαι
σειέται
σειόμαστε
σειέστε/σειόσαστε¹
σειούνται/σειόνται¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] σειστώ
σειστείς
σειστεί
σειστούμε
σειστείτε
σειστούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω σειστεί

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
σειέστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
σειέσου
—
—
σειστείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ²

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
—

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Απαντώνται μόνο ο τύπος *σεινόμενος*.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

σέρνω
σέρνεις
σέρνει
σέρνουμε (σπάν.-ομε)
σέρνετε
σέρνουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα σέρνω
θα σέρνεις
θα σέρνει
θα σέρνουμε (σπάν.-ομε)
θα σέρνετε
θα σέρνουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

έσερνα
έσερνες
έσερνε
σέρναμε
σέρνατε
έσερναν/σέρναν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα σύρω
θα σύρεις
θα σύρει
θα σύρουμε (σπάν.-ομε)
θα σύρετε
θα σύρουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

έσυρα
έσυρες
έσυρε
σύραμε
σύρατε
έσυραν/σύραν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω σύρει
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα σύρει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω σύρει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] σέρνω
σέρνεις
σέρνει
σέρνουμε (σπάν.-ομε)
σέρνετε
σέρνουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] σύρω
σύρεις
σύρει
σύρουμε (σπάν.-ομε)
σύρετε
σύρουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω σύρει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
σέρνε
—
—
σέρνετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
σύρε
—
—
σύρτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

σέρνοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας σύρει

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

σέρνομαι
σέρνεσαι
σέρνεται
σερνόμαστε
σέρνεστε/σερνόσαστε¹
σέρνονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα σέρνομαι
θα σέρνεσαι
θα σέρνεται
θα σερνόμαστε
θα σέρνεστε/-όσαστε¹
θα σέρνονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

σερνόμουν(α)¹
σερνόσουν(α)¹
σερνόταν(ε)^{1,2}
σερνόμαστε/σερνόμασταν¹
σερνόσαστε/σερνόσασταν¹
σέρνονταν/σερνόντανε¹/
σερνόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα συρθώ
θα συρθείς
θα συρθεί
θα συρθούμε
θα συρθείτε
θα συρθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

σύρθηκα
σύρθηκες
σύρθηκε
συρθήκαμε
συρθήκατε
σύρθηκαν/συρθήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω συρθεί
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα συρθεί
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω συρθεί

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] σέρνομαι
σέρνεσαι
σέρνεται
σερνόμαστε
σέρνεστε/σερνόσαστε¹
σέρνονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] συρθώ
συρθείς
συρθεί
συρθούμε
συρθείτε
συρθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω συρθεί

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
σέρνεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
—
—
—
συρθείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

σερνόμενος
(σπάν. σερνάμενος)

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

συρμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και σέρνονταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

σπάω
σπας
σπάει
σπάμε
σπάτε
σπάνε/σπαν¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα σπάω
θα σπας
θα σπάει
θα σπάμε
θα σπάτε
θα σπάνε/θα σπαν¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

έσπαγα
έσπαγες
έσπαγε
σπάγαμε
σπάγατε
έσπαγαν/σπάγαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα σπάσω
θα σπάσεις
θα σπάσει
θα σπάσουμε (σπάν.-ομε)
θα σπάσετε
θα σπάσουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

έσπασα
έσπασες
έσπασε
σπάσαμε
σπάσατε
έσπασαν/σπάσαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω σπάσει/έχω σπασμένο²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα σπάσει/
είχα σπασμένο²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω σπάσει/
θα έχω σπασμένο²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] σπάω
σπας
σπάει
σπάμε
σπάτε
σπάνε/σπαν¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] σπάσω
σπάσεις
σπάσει
σπάσουμε (σπάν.-ομε)
σπάσετε
σπάσουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω σπάσει/
έχω σπασμένο²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
σπάτε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
σπάσε
—
—
σπάστε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας σπάσει/
έχοντας σπασμένο²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι β' τύποι χρησιμοποιούνται μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (σπάω κάτι).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

στέκομαι/στέκω
 στέκεσαι/στέκεις
 στέκεται/στέκει
 στεκόμαστε/στεκόμαστε¹
 στέκεστε/στεκόσαστε²/στέκετε
 στέκονται/στέκουν(ε)²

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα στέκομαι/θα στέκω
 θα στέκεσαι/θα στέκεις
 θα στέκεται/θα στέκει
 θα στεκόμαστε/θα στεκόμαστε¹
 θα στέκεστε/θα στεκόσαστε²/
 θα στέκετε
 θα στέκονται/θα στέκουν(ε)²

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

στεκόμουν(α)²/έστεκα
 στεκόσουν(α)²/έστεκες
 στεκόταν(ε)^{2,3}/έστεκε
 στεκόμαστε/στεκόμασταν²/στέκαμε
 στεκόσαστε/στεκόσασταν²/στέκατε
 στέκονταν/στεκόντανε²/στεκόντου-
 σαν²/έστεκαν/στέκαν(ε)²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα σταθώ
 θα σταθείς
 θα σταθεί
 θα σταθούμε
 θα σταθείτε
 θα σταθούν(ε)²

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

στάθηκα
 στάθηκες
 στάθηκε
 σταθήκαμε
 σταθήκατε
 στάθηκαν/σταθήκαν(ε)²
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχω σταθεί
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα σταθεί
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω σταθεί

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] στέκομαι/στέκω
 στέκεσαι/στέκεις
 στέκεται/στέκει
 στεκόμαστε/στεκόμαστε¹
 στέκεστε/στεκόσαστε²/στέκετε
 στέκονται/στέκουν(ε)²

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] σταθώ
 σταθείς
 σταθεί
 σταθούμε
 σταθείτε
 σταθούν(ε)²

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω σταθεί

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —
 —
 —
 —
 στέκεστε/στέκετε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 στάσου⁴
 —
 —
 —
 σταθείτε⁴
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ⁵

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 —

¹ Σπάνια σε -ομε (στέκομε).

² Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Και στέκονταν στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

⁴ Στον προφ. λόγο, κυρίως ιδιωμιατικά, απαντώνται και οι τύποι: στέκα, στεκάτε.

⁵ Μόνο στο σύνθετο καλοστεκούμενος.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

στέλνω
στέλνεις
στέλνει
στέλνουμε (σπάν.-ομε)
στέλνετε
στέλνουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα στέλνω
θα στέλνεις
θα στέλνει
θα στέλνουμε (σπάν.-ομε)
θα στέλνετε
θα στέλνουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

έστελνα
έστελνες
έστελνε
στέλναμε
στέλνατε
έστελναν/στέλναν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα στείλω
θα στείλεις
θα στείλει
θα στείλουμε (σπάν.-ομε)
θα στείλετε
θα στείλουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

έστειλα
έστειλες
έστειλε
στείλαμε
στείλατε
έστειλαν/στείλαν(ε)¹
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχω στείλει/έχω σταλμένο²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα στείλει/είχα σταλμένο²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω στείλει/
θα έχω σταλμένο²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] στέλνω
στέλνεις
στέλνει
στέλνουμε (σπάν.-ομε)
στέλνετε
στέλνουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] στείλω
στείλεις
στείλει
στείλουμε (σπάν.-ομε)
στείλετε
στείλουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω στείλει/
έχω σταλμένο²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
στέλνε
—
—
στέλνετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
στείλε
—
—
στείλετε/στείλετε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

στέλνοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας στείλει/
έχοντας σταλμένο²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ στέλνομαι στέλνεσαι στέλνεται στελνόμαστε στέλνεστε/στελνόσαστε¹ στέλνονται ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα στέλνομαι θα στέλνεσαι θα στέλνεται θα στελνόμαστε θα στέλνεστε/θα στελνόσαστε¹ θα στέλνονται</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ στελνόμεν(α)¹ στελνόμεν(α)¹ στελνόμεν(ε)^{1,2} στελνόμαστε/στελνόμασαν¹ στελνόσαστε/στελνόσασαν¹ στέλνονταν/στελνόντανε¹/ στελνόντουσαν¹ ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ³ θα σταλ(θ)ώ θα σταλ(θ)είς θα σταλ(θ)εί θα σταλ(θ)ούμε θα σταλ(θ)είτε θα σταλ(θ)ούν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ στάλθηκα στάλθηκες στάλθηκε/εστάλη³ σταλθήκαμε σταλήκατε στάλθηκαν/σταλήκαν(ε)¹/ εστάλησαν³ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω σταλ(θ)εί³/είμαι σταλμένος⁴ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα σταλ(θ)εί³/ ήμουν σταλμένος⁴ ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω σταλ(θ)εί³/ θα είμαι σταλμένος⁴</p>
--	---	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] στέλνομαι στέλνεσαι στέλνεται στελνόμαστε στέλνεστε/στελνόσαστε¹ στέλνονται</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ³ [να, όταν...] σταλ(θ)ώ σταλ(θ)είς σταλ(θ)εί σταλ(θ)ούμε σταλ(θ)είτε σταλ(θ)ούν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω σταλ(θ)εί³/ είμαι σταλμένος⁴</p>
--	--	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — στέλνεστε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — — — — σταλ(θ)είτε³ —</p>
---	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ σταλμένος</p>
--

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και στέλνονταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Σε επίσημο ύψος προτιμώνται οι τύποι χωρίς το -θ- (εστάλη, εστάλησαν, θα σταλώ, έχω σταλεί κτλ.).

⁴ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

στρέφομαι
στρέφεσαι
στρέφεται
στρεφόμαστε
στρέφεστε/στρεφόσαστε¹
στρέφονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα στρέφομαι
θα στρέφεσαι
θα στρέφεται
θα στρεφόμαστε
θα στρέφεστε/-όσαστε¹
θα στρέφονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

στρεφόμουν(α)¹
στρεφόσουν(α)¹
στρεφόταν(ε)^{1,2}
στρεφόμαστε/στρεφόμασταν¹
στρεφόσαστε/στρεφόσασταν¹
στρέφονταν/στρεφόντανε¹/
στρεφόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα στραφώ
θα στραφείς
θα στραφεί
θα στραφούμε
θα στραφείτε
θα στραφούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

στράφηκα
στράφηκες
στράφηκε
στραφήκαμε
στραφήκατε
στράφηκαν/στραφήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω στραφεί/
είμαι στραμμένος³
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα στραφεί/
ήμουν στραμμένος³
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω στραφεί/
θα είμαι στραμμένος³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] στρέφομαι
στρέφεσαι
στρέφεται
στρεφόμαστε
στρέφεστε/στρεφόσαστε¹
στρέφονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] στραφώ
στραφείς
στραφεί
στραφούμε
στραφείτε
στραφούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω στραφεί/
είμαι στραμμένος³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
στρέφεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
στρέψου
—
—
στραφείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

στρεφόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
στραμμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Δε συνηθίζονται για λόγια ρ. (π.χ. αποστρέφομαι).

² Και στρέφονταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ συγχαίρω συγχαίρεις συγχαίρει συγχαίρουμε (σπάν.-ομε) συγχαίρετε συγχαίρουν(ε)¹</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα συγχαίρω θα συγχαίρεις θα συγχαίρει θα συγχαίρουμε (σπάν.-ομε) θα συγχαίρετε θα συγχαίρουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ συνεχαιρα συνεχαιρες συνεχαιρε συγχαίραμε συγχαίρατε συνεχαιραν/συγχαίρανε¹</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα συγχαρώ θα συγχαρείς θα συγχαρεί θα συγχαρούμε θα συγχαρείτε θα συγχαρούν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ συγχάρηκα συγχάρηκες συγχάρηκε/συνεχάρη² συγχαρήκαμε συγχαρήκατε συγχάρηκαν/συγχαρήκαν(ε)¹/ συνεχάρησαν²</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω συγχαρεί</p> <p>ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα συγχαρεί</p> <p>ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω συγχαρεί</p>
---	--	---

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] συγχαίρω συγχαίρεις συγχαίρει συγχαίρουμε (σπάν.-ομε) συγχαίρετε συγχαίρουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] συγχαρώ συγχαρείς συγχαρεί συγχαρούμε συγχαρείτε συγχαρούν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω συγχαρεί</p>
--	--	--

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ – – – – συγχαίρετε –</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ – – – – συγχαρείτε –</p>
--	---

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ –</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας συγχαρεί</p>

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο. Γενικά είναι σπάνιοι, λόγω του λόγιου χαρακτήρα του ρ.

² Οι τύποι συνεχάρη – συνεχάρησαν εμφανίζονται σε επίσημο ύφος λόγου.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

συμπλέκομαι
 συμπλέκεσαι
 συμπλέκεται
 συμπλεκόμαστε
 συμπλέκεστε (σπάν.
 -όσαστε)
 συμπλέκονται
ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα συμπλέκομαι
 θα συμπλέκεσαι
 θα συμπλέκεται
 θα συμπλεκόμαστε
 θα συμπλέκεστε (σπάν.
 -όσαστε)
 θα συμπλέκονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

συμπλεκόμουν(α)¹
 συμπλεκόσουν(α)¹
 συμπλεκόταν(ε)^{1,2}
 συμπλεκόμαστε²
 συμπλεκόσαστε²
 συμπλέκονταν²
ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα συμπλακώ
 θα συμπλακείς
 θα συμπλακεί
 θα συμπλακούμε
 θα συμπλακείτε
 θα συμπλακούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 —
 συνεπλάκη
 —
 —
 συνεπλάκησαν
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχω συμπλακεί
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα συμπλακεί
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω συμπλακεί

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] συμπλέκομαι
 συμπλέκεσαι
 συμπλέκεται
 συμπλεκόμαστε
 συμπλέκεστε (σπάν.-όσαστε)
 συμπλέκονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] συμπλακώ
 συμπλακείς
 συμπλακεί
 συμπλακούμε
 συμπλακείτε
 συμπλακούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω συμπλακεί

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —
 —
 —
 —
 συμπλέκεστε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 —
 —
 —
 —
 συμπλακείτε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

συμπλεκόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 —

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο. Γενικά είναι σπάνιοι, λόγω του λόγιου χαρακτήρα του ρ.

² Οι τύποι σε -ονταν, -όμασταν, -όσασταν, -όντουσαν (δες λύνομαι, 2) δε συνηθίζονται.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ συνάπτω συνάπτεις συνάπτει συνάπτουμε (σπάν.-ομε) συνάπτετε συνάπτουν(ε)¹ ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα συνάπτω θα συνάπτεις θα συνάπτει θα συνάπτουμε (σπάν.-ομε) θα συνάπτετε θα συνάπτουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ σύναπτα/συνήπτα² σύναπτες/συνήπτες² σύναπτε/συνήπτε² συνάπταμε συνάπτατε σύναπταν/συνάπτανε^{1/} συνήπταν² ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα συνάψω θα συνάψεις θα συνάψει θα συνάψουμε (σπάν.-ομε) θα συνάψετε θα συνάψουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ σύναψα/συνήψα² σύναψες/συνήψες² σύναψε/συνήψε² συνάψαμε συνάψατε σύναψαν/συνάψαν(ε)^{1/} συνήψαν² ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω συνάψει ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα συνάψει ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω συνάψει</p>
---	--	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] συνάπτω συνάπτεις συνάπτει συνάπτουμε (σπάν.-ομε) συνάπτετε συνάπτουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] συνάψω συνάψεις συνάψει συνάψουμε (σπάν.-ομε) συνάψετε συνάψουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω συνάψει</p>
--	---	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ – σύναπτε – – συνάψετε –</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ – σύναψε – – συνάψτε/συνάψετε –</p>
--	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ συνάπτοντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας συνάψει</p>
--

¹ Οι τύποι με το τελικό ε (και ο β' τύπος του αορίστου) απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο. Γενικά είναι σπάνιοι, λόγω του λόγιου χαρακτήρα του ρ.

² Οι τύποι με την εσωτερική αύξηση (συνήπτα, συνήψα) συνηθίζονται κυρίως σε επίσημο ύφος λόγου για το συνάπτω, επικρατούν όμως για τα εξάπτω, προσάπτω. Δεν απαντώνται στο σύνθετο επισυνάπτω.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

συνέρχομαι
 συνέρχεσαι
 συνέρχεται
 συνερχόμαστε
 συνέρχεστε (σπάν.-όσαστε)
 συνέρχονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα συνέρχομαι
 θα συνέρχεσαι
 θα συνέρχεται
 θα συνερχόμαστε
 θα συνέρχεστε (σπάν.-όσαστε)
 θα συνέρχονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

συνερχόμεουν(α)¹
 συνερχόσουν(α)¹
 συνερχόταν(ε)^{1,2}
 συνερχόμαστε²
 συνερχόσαστε²
 συνερχόνταν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα συνέλθω
 θα συνέλθεις
 θα συνέλθει
 θα συνέλθουμε (σπάν.-ομε)
 θα συνέλθετε
 θα συνέλθουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

συνήλθα
 συνήλθες
 συνήλθε
 συνήλθαμε
 συνήλθατε
 συνήλθαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω συνέλθει
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα συνέλθει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω συνέλθει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] συνέρχομαι
 συνέρχεσαι
 συνέρχεται
 συνερχόμαστε
 συνέρχεστε (σπάν.-όσαστε)
 συνέρχονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] συνέλθω
 συνέλθεις
 συνέλθει
 συνέλθουμε (σπάν.-ομε)
 συνέλθετε
 συνέλθουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω συνέλθει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —
 —
 —
 συνέρχεστε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 σύνελθε
 —
 —
 συνέλθετε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

συνερχόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 —

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σπανίζουν σε λογιότερα ρ. (π.χ. διέρχομαι, παρέρχομαι).

² Οι τύποι σε -όνταν, -όμασταν, -όσασταν, -όντουσαν (δες λύνομαι, 2) δε συνηθίζονται.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ συντρέχω συντρέχεις συντρέχει συντρέχομε¹ συντρέχετε συντρέχουν(ε)²</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα συντρέχω θα συντρέχεις θα συντρέχει θα συντρέχομε¹ θα συντρέχετε θα συντρέχουν(ε)²</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ συντρέχα συντρέχεις συντρέχει συντρέχαμε συντρέχατε συντρέχαν/συντρέχαν(ε)²</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα συντρέξω/θα συνδράμω θα συντρέξεις/θα συνδράμεις θα συντρέξει/θα συνδράμει θα συντρέξουμε¹/ θα συνδράμουμε¹ θα συντρέξετε/θα συνδράμετε θα συντρέξουν(ε)²/ θα συνδράμουν(ε)²</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ συντρέξα/συνέδραμα συντρέξεις/συνέδραμες συντρέξει/συνέδραμε συντρέξαμε/συνδράμαμε συντρέξατε/συνδράματε συντρέξαν/συντρέξαν(ε)²/ συνέδραμαν/συνδράμαν(ε)²</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω συντρέξει/έχω συνδράμει ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα συντρέξει/είχα συνδράμει ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω συντρέξει/ θα έχω συνδράμει</p>
---	--	---

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] συντρέχω συντρέχεις συντρέχει συντρέχομε¹ συντρέχετε συντρέχουν(ε)²</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] συντρέξω/συνδράμω συντρέξεις/συνδράμεις συντρέξει/συνδράμει συντρέξουμε¹/συνδράμουμε¹ συντρέξετε/συνδράμετε συντρέξουν(ε)²/συνδράμουν(ε)²</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω συντρέξει/ έχω συνδράμει</p>
---	--	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — σύντρεχε — — συντρέχετε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — σύντρεξε/σύνδραμε — — συντρέξετε/συνδράμετε —</p>
---	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ συντρέχοντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας συντρέξει/ έχοντας συνδράμει</p>

¹ Σπάνια σε -ομε (συντρέχομε κτλ.).

² Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

συντριβομαι
 συντριβεσαι
 συντριβεται
 συντριβόμαστε
 συντριβεστε/συντριβόσαστε¹
 συντριβονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα συντριβομαι
 θα συντριβεσαι
 θα συντριβεται
 θα συντριβόμαστε
 θα συντριβεστε/-όσαστε¹
 θα συντριβονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

συντριβόμουν(α)¹
 συντριβόσου(α)¹
 συντριβόταν(ε)^{1,2}
 συντριβόμαστε/συντριβόμασταν¹
 συντριβόσαστε/συντριβόσασταν¹
 συντριβόνταν/συντριβόντανε¹/
 συντριβόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ³

θα συντριφτώ/θα συντριβώ
 θα συντριφτείς/θα συντριβείς
 θα συντριφτεί/θα συντριβεί
 θα συντριφτούμε/θα συντριβούμε
 θα συντριφτείτε/θα συντριβείτε
 θα συντριφτούν(ε)¹/
 θα συντριβούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

συντριφθα
 συντριφθηκες
 συντριφθηκε/συντριβη
 συντριφθήκαμε
 συντριφθήκατε
 συντριφθηκαν/συντριφθηκαν(ε)¹/
 συντριβησαν

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω συντριφτεί³/έχω συντριβεί
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα συντριφτεί³/είχα συντριβεί
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω συντριφτεί³/
 θα έχω συντριβεί

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] συντριβομαι
 συντριβεσαι
 συντριβεται
 συντριβόμαστε
 συντριβεστε/συντριβόσαστε¹
 συντριβονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

[να, όταν...] συντριφτώ/συντριβώ
 συντριφτείς/συντριβείς
 συντριφτεί/συντριβεί
 συντριφτούμε/συντριβούμε
 συντριφτείτε/συντριβείτε
 συντριφτούν(ε)¹/συντριβούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω συντριφτεί³/
 έχω συντριβεί

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —
 —
 —
 —
 συντριβεστε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 συντρίψου
 —
 —
 —
 συντριφτείτε³/συντριβείτε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

συντριβόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 (συντετριμμένος)⁴

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και συντριβόνταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι τύποι με -φτ- δε συνηθίζονται σε επίσημο ύψος λόγου.

⁴ Κυρίως με την έννοια : «αυτός που νιώθει ψυχική συντριβή».

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ σύρω σύρεις σύρει σύρουμε (σπάν.-ομε) σύρετε σύρουν(ε)¹</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα σύρω θα σύρεις θα σύρει θα σύρουμε (σπάν.-ομε) θα σύρετε θα σύρουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ έσυρα έσυρες έσυρε σύραμε σύρατε έσυραν/σύραν(ε)¹</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα σύρω θα σύρεις θα σύρει θα σύρουμε (σπάν.-ομε) θα σύρετε θα σύρουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ έσυρα έσυρες έσυρε σύραμε σύρατε έσυραν/σύραν(ε)¹</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω σύρει</p> <p>ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα σύρει</p> <p>ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω σύρει</p>
---	---	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] σύρω σύρεις σύρει σύρουμε (σπάν.-ομε) σύρετε σύρουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] σύρω σύρεις σύρει σύρουμε (σπάν.-ομε) σύρετε σύρουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω σύρει</p>
--	---	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — σύρε — — σύρετε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — σύρε — — σύρτε/σύρετε² —</p>
---	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ σύροντας</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας σύρει</p>

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Δε συνηθίζονται σε λόγια σύνθετα (π.χ. ανασύρω).

² Ο β' τύπος επικρατεί σε λόγια σύνθετα (π.χ. ανασύρω, αναφέρω).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ σύρομαι σύρεσαι σύρεται συρόμαστε σύρεστε/συρόσαστε¹ σύρονται ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα σύρομαι θα σύρεσαι θα σύρεται θα συρόμαστε θα σύρεστε/θα συρόσαστε¹ θα σύρονται</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ συρόμουν(α)¹ συρόσουν(α)¹ συρόταν(ε)^{1,2} συρόμαστε/συρόμασταν¹ συρόσαστε/συρόσασταν¹ σύρονταν/συρόντανε^{1/} συρόντουσαν¹ ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα συρθώ θα συρθείς θα συρθεί θα συρθούμε θα συρθείτε θα συρθούν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ σύρθηκα σύρθηκες σύρθηκε συρθήκαμε συρθήκατε σύρθηκαν/συρθήκαν(ε)¹ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω συρθεί ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα συρθεί ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω συρθεί</p>
--	---	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] σύρομαι σύρεσαι σύρεται συρόμαστε σύρεστε/συρόσαστε¹ σύρονται</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] συρθώ συρθείς συρθεί συρθούμε συρθείτε συρθούν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω συρθεί</p>
--	--	--

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — σύρεστε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — — — — συρθείτε —</p>
---	---

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ συρόμενος³ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ συρμένος</p>

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Δε συνηθίζονται σε λόγια ρ. (π.χ. διασύρομαι).

² Και *σύρονταν* στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία. Σπάνια σε λόγια ρ.

³ Η μετχ. του συγκεκριμένου ρ. εμφανίζεται κυρίως ως επίθετο («*συρόμενες πόρτες*»: που ανοίγουν και κλείνουν με σύρσιμο).

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ τρέφω τρέφεις τρέφει τρέφουμε (σπάν.-ομε) τρέφετε τρέφουν(ε)¹ ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα τρέφω θα τρέφεις θα τρέφει θα τρέφουμε (σπάν.-ομε) θα τρέφετε θα τρέφουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ έτρεφα έτρεφες έτρεφε τρέφαμε τρέφατε έτρεφαν/τρέφαν(ε)¹ ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα θρέψω θα θρέψεις θα θρέψει θα θρέψουμε (σπάν.-ομε) θα θρέψετε θα θρέψουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ έθρεψα έθρεψες έθρεψε θρέψαμε θρέψατε έθρεψαν/θρέψαν(ε)¹ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω θρέψει/έχω θρεμμένο² ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα θρέψει/ είχα θρεμμένο² ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω θρέψει/ θα έχω θρεμμένο²</p>
---	--	---

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] τρέφω τρέφεις τρέφει τρέφουμε (σπάν.-ομε) τρέφετε τρέφουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] θρέψω θρέψεις θρέψει θρέψουμε (σπάν.-ομε) θρέψετε θρέψουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω θρέψει/ έχω θρεμμένο²</p>
--	---	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — τρέφε — — τρέφετε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — θρέψε — — θρέψτε —</p>
---	---

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ τρέφοντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας θρέψει/ έχοντας θρεμμένο²</p>
--

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Δε συνηθίζονται σε λόγια σύνθετα (π.χ. εκτρέφω).

² Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) χρησιμοποιούνται ως ισοδύναμοι μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (τρέφω κάτι ή κάποιον).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

τρέφομαι
τρέφεσαι
τρέφεται
τρεφόμαστε
τρέφεστε/τρεφόσαστε¹
τρέφονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα τρέφομαι
θα τρέφεσαι
θα τρέφεται
θα τρεφόμαστε
θα τρέφεστε/-όσαστε¹
θα τρέφονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

τρεφόμουν(α)¹
τρεφόσουν(α)¹
τρεφόταν(ε)^{1,2}
τρεφόμαστε/τρεφόμασταν¹
τρεφόσαστε/τρεφόσασταν¹
τρέφονταν/τρεφόντανε¹/
τρεφόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ³

θα τραφώ/θα θραφώ
θα τραφείς/θα θραφείς
θα τραφεί/θα θραφεί
θα τραφούμε/θα θραφούμε
θα τραφείτε/θα θραφείτε
θα τραφούν(ε)¹/
θα θραφούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

τράφηκα/θράφηκα
τράφηκες/θράφηκες
τράφηκε/θράφηκε
τραφήκαμε/θραφήκαμε
τραφήκατε/θραφήκατε
τράφηκαν/τραφήκαν(ε)¹/
θράφηκαν/θραφήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω τραφεί³/έχω θραφεί/
είμαι θρεμμένος⁴

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ

είχα τραφεί³/είχα
θραφεί/ήμουν θρεμμένος⁴

ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα έχω τραφεί³/θα έχω
θραφεί/θα είμαι θρεμμένος⁴

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] τρέφομαι
τρέφεσαι
τρέφεται
τρεφόμαστε
τρέφεστε/τρεφόσαστε¹
τρέφονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

[να, όταν...]τραφώ/θραφώ
τραφείς/θραφείς
τραφεί/θραφεί
τραφούμε/θραφούμε
τραφείτε/θραφείτε
τραφούν(ε)¹/θραφούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω τραφεί³/
έχω θραφεί/
είμαι θρεμμένος⁴

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
—
τρέφεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ³

—
θρέψου
—
—
—
τραφείτε/θραφείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

τρεφόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
θρεμμένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σπάνιοι σε λόγια σύνθετα (π.χ. εκτρέφομαι).

² Και τρέφονταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία (όχι σε λόγια ρ.).

³ Οι τύποι τράφηκα, τραφώ κτλ. επικρατούν στα λόγια σύνθετα (π.χ. εκτρέφομαι).

⁴ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ¹ τρώω/(τρώγω) τρως/(τρώγεις) τρώει/(τρώγει) τρώμε/(τρώγο[υ]με) τρώτε/(τρώγετε) τρώνε/τρων²/(τρώγουν[ε]²)</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ¹ θα τρώω/(θα τρώγω) θα τρως/(θα τρώγεις) θα τρώει/(θα τρώγει) θα τρώμε/(θα τρώγο[υ]με) θα τρώτε/(θα τρώγετε) θα τρώνε/θα τρων²/(θα τρώγουν[ε]²)</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ έτρωγα έτρωγες έτρωγε τρώγαμε τρώγατε έτρωγαν/τρώγαν(ε)²</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα φάω θα φας θα φάει θα φάμε θα φάτε θα φάνε/θα φαν²</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ έφαγα έφαγες έφαγε φάγαμε φάγατε έφαγαν/φάγαν(ε)²</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω φάει/(έχω φαγωμένο)³</p> <p>ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα φάει/(είχα φαγωμένο)³</p> <p>ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω φάει/ (θα έχω φαγωμένο)³</p>
--	--	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ¹ [να, όταν...] τρώω/(τρώγω) τρως/(τρώγεις) τρώει/(τρώγει) τρώμε/(τρώγο[υ]με) τρώτε/(τρώγετε) τρώνε/τρων²/(τρώγουν[ε]²)</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] φάω φας φάει φάμε φάτε φάνε/φαν²</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω φάει/ (έχω φαγωμένο)³</p>
---	--	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — τρώγε — — τρώτε/(τρώγετε)² —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — φάε⁴ — — φάτε⁴ —</p>
---	---

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ τρώγοντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας φάει/ (έχοντας φαγωμένο)³</p>
--

¹ Οι τύποι τρώω, τρώγεις κτλ. είναι σπάνιοι. Απαντώνται στο σύνθετο ρ. συντρώγω.

² Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι β' τύποι χρησιμοποιούνται (σπάνια) ως ισοδύναμοι, μόνο όταν το ρ. είναι μεταβατικό (τρώω κάτι).

⁴ Σύμφανε, συμφάγετε για το ρ. συντρώγω.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ τρώγομαι τρώγεσαι τρώγεται τρωγόμαστε τρώγεστε/τρωγόσαστε¹ τρώγονται ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα τρώγομαι θα τρώγεσαι θα τρώγεται θα τρωγόμαστε θα τρώγεστε/-όσαστε¹ θα τρώγονται</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ τρωγόμεν(α)¹ τρωγόσου(α)¹ τρωγόνταν(ε)^{1,2} τρωγόμαστε/τρωγόμασταν¹ τρωγόσαστε/τρωγόσασταν¹ τρώγονταν/τρωγόντανε¹/ τρωγόντουσαν¹ ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα φαγωθώ θα φαγωθείς θα φαγωθεί θα φαγωθούμε θα φαγωθείτε θα φαγωθούν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ φαγώθηκα φαγώθηκες φαγώθηκε φαγωθήκαμε φαγωθήκατε φαγώθηκαν/φαγωθήκαν(ε)¹ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω φαγωθεί/ είμαι φαγωμένος³ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα φαγωθεί/ ήμουν φαγωμένος³ ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω φαγωθεί/ θα είμαι φαγωμένος³</p>
--	--	---

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] τρώγομαι τρώγεσαι τρώγεται τρωγόμαστε τρώγεστε/τρωγόσαστε¹ τρώγονται</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] φαγωθώ φαγωθείς φαγωθεί φαγωθούμε φαγωθείτε φαγωθούν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω φαγωθεί/ είμαι φαγωμένος³</p>
---	--	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — τρώγεστε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — — — — φαγωθείτε —</p>
--	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ φαγωμένος³</p>
--

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και τρώγονταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Η ισοδυναμία ισχύει μόνο για την έννοια «με έχει φάει κάποιος ή κάτι». Η μτχ. φαγωμένος έχει διπλή σημασία: «αυτός που τον έχουν φάει» και «αυτός που έχει φάει (ο ίδιος)».

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ υπάρχω υπάρχουνεις υπάρχει υπάρχουμε (σπάν.-ομε) υπάρχουνετε υπάρχουν(ε)¹</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα υπάρχω θα υπάρχουνεις θα υπάρχει θα υπάρχουμε (σπάν.-ομε) θα υπάρχουνετε θα υπάρχουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ υπήρχα υπήρχες υπήρχε υπήρχαμε υπήρχατε υπήρχαν(ε)¹</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα υπάρξω θα υπάρξεις θα υπάρξει θα υπάρξουμε (σπάν.-ομε) θα υπάρξετε θα υπάρξουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ υπήρξα υπήρξες υπήρξε υπήρξαμε υπήρξατε υπήρξαν(ε)¹</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω υπάρξει ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα υπάρξει ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω υπάρξει</p>
---	---	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] υπάρχω υπάρχουνεις υπάρχει υπάρχουμε (σπάν.-ομε) υπάρχουνετε υπάρχουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] υπάρξω υπάρξεις υπάρξει υπάρξουμε (σπάν.-ομε) υπάρξετε υπάρξουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω υπάρξει</p>
--	---	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — υπάρχουνετε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — — — — υπάρξετε/υπάρξετε —</p>
---	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ υπάρχοντας ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας υπάρξει</p>

¹ Οι τύποι με το τελικό ε απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

υποκλέπτομαι
υποκλέπτεσαι
υποκλέπεται
υποκλειπόμεσθε
υποκλέπτεστε
υποκλείπονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα υποκλέπτομαι
θα υποκλέπτεσαι
θα υποκλέπεται
θα υποκλειπόμεσθε
θα υποκλέπτεστε
θα υποκλείπονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

υποκλεπτόμουν(α)¹
υποκλεπτόσουν(α)¹
υποκλεπτόταν(ε)^{1,2}
υποκλεπτόμαστε²
(υποκλεπτόσαστε)²
υποκλείπονταν²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα υποκλαπώ
θα υποκλαπείς
θα υποκλαπεί
θα υποκλαπούμε
θα υποκλαπείτε
θα υποκλαπούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

υποκλάπηκα
υποκλάπηκες
υποκλάπηκε/(υπεκλάπη)³
υποκλαπήκαμε
υποκλαπήκατε
υποκλάπηκαν/(υπεκλάπησαν)³

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω υποκλαπεί
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα υποκλαπεί
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω υποκλαπεί

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] υποκλέπτομαι
υποκλέπτεσαι
υποκλέπεται
υποκλειπόμεσθε
υποκλέπτεστε
υποκλείπονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] υποκλαπώ
υποκλαπείς
υποκλαπεί
υποκλαπούμε
υποκλαπείτε
υποκλαπούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω υποκλαπεί

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
υποκλέπτεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
—
—
—
υποκλαπείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

υποκλεπτόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
—

¹ Οι τύποι με το τελικό **α** ή **ε** απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο. Σπανίζουν γενικά, λόγω του λόγιου χαρακτήρα του ρ.

² Οι τύποι σε **-ονταν**, **-όμασαν**, **-όσασαν**, **-όντουσαν** (δες λύνομα, 2) δε συνηθίζονται.

³ Σε επίσημο ύφος λόγου.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ φαινόμεναι φαίνεσαι φαίνεται φαινόμεσθε φαίνεστε/φαινόσαστε¹ φαίνονται ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα φαινόμεναι θα φαίνεσαι θα φαίνεται θα φαινόμεσθε θα φαίνεστε/θα φαινόσαστε¹ θα φαίνονται</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ φαινόμεν(α)¹ φαινόσουν(α)¹ φαινόνταν(ε)^{1,2} φαινόμεσθε/φαινόμεσταν¹ φαινόσαστε/φαινόσασταν¹ φαινόνταν/φαινόντανε¹/ φαινόντουσαν¹ ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα φανώ θα φανείς θα φανεί θα φανούμε θα φανείτε θα φανούν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ φάνηκα φάνηκες φάνηκε φανήκαμε φανήκατε φάνηκαν/φανήκαν(ε)¹ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω φανεί ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα φανεί ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω φανεί</p>
--	---	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] φαινόμεναι φαίνεσαι φαίνεται φαινόμεσθε φαίνεστε/φαινόσαστε¹ φαίνονται</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] φανώ φανείς φανεί φανούμε φανείτε φανούν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω φανεί</p>
---	--	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — φαίνεστε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — (φανού) — — φανείτε —</p>
--	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ³ — ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ —</p>
--

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Σπανίζουν σε λόγια σύνθετα (π.χ. διαφαινόμεναι).

² Και φαινόνταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία (όχι σε λόγια π.).

³ Μόνο σε λόγια σύνθετα: διαφαινόμενος, υποφαινόμενος κτλ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

φέρνω
φέρνεεις
φέρνει
φέρνουμε (σπάν.-ομε)
φέρνετε
φέρνου(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα φέρνω
θα φέρνεεις
θα φέρνει
θα φέρνουμε (σπάν.-ομε)
θα φέρνετε
θα φέρνου(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

έφερνα
έφερνεεις
έφερνε
φέρναμε
φέρνατε
έφερναν/φέρναν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα φέρω
θα φέρεις
θα φέρει
θα φέρουμε (σπάν.-ομε)
θα φέρετε
θα φέρου(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

έφερα
έφερες
έφερε
φέραμε
φέρατε
έφεραν/φέραν(ε)¹
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχω φέρει/(έχω φερμένο)²
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα φέρει/(είχα φερμένο)²
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω φέρει/
(θα έχω φερμένο)²

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] φέρνω
φέρνεεις
φέρνει
φέρνουμε (σπάν.-ομε)
φέρνετε
φέρνου(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] φέρω
φέρεις
φέρει
φέρουμε (σπάν.-ομε)
φέρετε
φέρου(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω φέρει/
(έχω φερμένο)²

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
φέρνε
—
—
φέρνετε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
φέρε
—
—
φέρτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

φέρνοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας φέρει/
(έχοντας φερμένο)²

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Οι β' τύποι χρησιμοποιούνται (σπάνια) όταν το ρ. είναι μεταβατικό: έχω φέρει κάτι (π.χ. «αυτό το έχω φερμένο από την Αμερική»).

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

φέρνομαι
φέρνεσαι
φέρνεται
φερνόμαστε
φέρνεστε/φερνόσαστε¹
φέρνονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα φέρνομαι
θα φέρνεσαι
θα φέρνεται
θα φερνόμαστε
θα φέρνεστε/-όσαστε¹
θα φέρνονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

φερνόμουν(α)¹
φερνόσουν(α)¹
φερνόταν(ε)^{1,2}
φερνόμαστε/φερνόμασταν¹
φερνόσαστε/φερνόσασταν¹
φέρνονταν/φερνότανε¹/
φερνότουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα φερθώ
θα φερθείς
θα φερθεί
θα φερθούμε
θα φερθείτε
θα φερθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

φέρθηκα
φέρθηκες
φέρθηκε
φέρθηκαμε
φέρθηκατε
φέρθηκατε
φέρθηκαν/φερθήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω φερθεί
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα φερθεί
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω φερθεί

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] φέρνομαι
φέρνεσαι
φέρνεται
φερνόμαστε
φέρνεστε/φερνόσαστε¹
φέρνονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] φερθώ
φερθείς
φερθεί
φερθούμε
φερθείτε
φερθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω φερθεί

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
φέρνεστε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
φέρσου
—
—
φερθείτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
φερμένος³

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και φέρνονταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Η μητ. έχει την έννοια : «αυτός που τον έχουν φέρει από κάπου»· γι' αυτό δεν μπορεί να σχηματίσει ισοδύναμη περιφραση με το έχω φερθεί κτλ.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ φεύγω φεύγεις φεύγει φεύγουμε (σπάν.-ομε) φεύγετε φεύγουν(ε)¹</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα φεύγω θα φεύγεις θα φεύγει θα φεύγουμε (σπάν.-ομε) θα φεύγετε θα φεύγουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ έφευγα έφευγες έφευγε φεύγαμε φεύγατε έφευγαν/φεύγαν(ε)¹</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα φύγω θα φύγεις θα φύγει θα φύγουμε (σπάν.-ομε) θα φύγετε θα φύγουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ έφυγα έφυγες έφυγε φύγαμε φύγατε έφυγαν/φύγαν(ε)¹</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω φύγει</p> <p>ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα φύγει</p> <p>ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω φύγει</p>
---	--	--

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] φεύγω φεύγεις φεύγει φεύγουμε (σπάν.-ομε) φεύγετε φεύγουν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] φύγω φύγεις φύγει φύγουμε (σπάν.-ομε) φύγετε φύγουν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω φύγει</p>
--	---	---

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — φεύγε² — — φεύγετε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — φύγε²/φεύγα¹ — — φύγετε/φευγάτε¹ —</p>
---	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ φεύγοντας</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχοντας φύγει</p>
--

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) απαντώνται στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Δε συνηθίζονται σε λόγια σύνθετα (π.χ. πρόσφεύγω, διαφεύγω κτλ.).

² Στα σύνθετα ανεβαίνει ο τόνος: πρόσφυγε, πρόσφυγε.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ φθειρομαι φθείρεσαι φθείρεται φθειρόμαστε φθείρεστε (σπάν.-όσαστε) φθείρονται</p> <p>ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα φθειρομαι θα φθείρεσαι θα φθείρεται θα φθειρόμαστε θα φθείρεστε (σπάν. -όσαστε) θα φθείρονται</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ φθειρόμουν(α)¹ φθειρόσουν(α)¹ φθειρόταν(ε)^{1,2} φθειρόμαστε² φθειρόσαστε² φθείρονταν²</p> <p>ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα φθαρώ θα φθαρείς θα φθαρεί θα φθαρούμε θα φθαρείτε θα φθαρούν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ φθάρηκα φθάρηκες φθάρηκε φθάρηκαμε φθάρηκατε φθάρηκαν/φθάρηκαν(ε)¹</p> <p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω φθαρεί/ είμαι φθαρμένος³</p> <p>ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα φθαρεί/ ήμουν φθαρμένος³</p> <p>ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω φθαρεί/ θα είμαι φθαρμένος³</p>
---	---	---

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] φθειρομαι φθείρεσαι φθείρεται φθειρόμαστε φθείρεστε (σπάν.-όσαστε) φθείρονται</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] φθαρώ φθαρείς φθαρεί φθαρούμε φθαρείτε φθαρούν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω φθαρεί/ είμαι φθαρμένος³</p>
---	--	--

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — φθείρεστε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — — — — φθαρείτε —</p>
---	---

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ φθειρόμενος ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ φθαρμένος</p>
--

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε (και ο β' τύπος του αορίστου) απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο. Δε συνηθίζονται στα σύνθετα (π.χ. διαφθειρομαι).

² Οι τύποι σε -ονταν, -όμασταν, -όσασταν, -όντουσαν (δες λύνομαι, 2) δε συνηθίζονται.

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

φταίω
φταις
φταίει
φταίμε
φταίτε
φταίνε/φταιν¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα φταίω
θα φταις
θα φταίει
θα φταίμε
θα φταίτε
θα φταίνε/θα φταιν¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

έφταιγα
έφταιγες
έφταιγε
φταίγαμε
φταίγατε
έφταιγαν/φταίγαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα φταίξω
θα φταίξεις
θα φταίξει
θα φταίξουμε (σπάν.-ομε)
θα φταίξετε
θα φταίξουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

έφταιξα
έφταιξες
έφταιξε
φταίξαμε
φταίξατε
έφταιξαν/φταίξαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω φταίξει
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα φταίξει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω φταίξει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] φταίω
φταις
φταίει
φταίμε
φταίτε
φταίνε/φταιν¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] φταίξω
φταίξεις
φταίξει
φταίξουμε (σπάν.-ομε)
φταίξετε
φταίξουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω φταίξει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
—
—
—
φταίτε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
φταίξε
—
—
φταίξτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

(φταίγοντας)
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας φταίξει

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ¹

φυλάω
φυλάς
φυλάει
φυλάμε
φυλάτε
φυλάνε/φυλάν²

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ¹

θα φυλάω
θα φυλάς
θα φυλάει
θα φυλάμε
θα φυλάτε
θα φυλάνε/θα φυλάν²

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

φύλαγα
φύλαγες
φύλαγε
φυλάγαμε
φυλάγατε
φύλαγαν/φυλάγαν(ε)²

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα φυλάξω
θα φυλάξεις
θα φυλάξει
θα φυλάξουμε (σπάν.-ομε)
θα φυλάξετε
θα φυλάξουν(ε)²

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

φύλαξα
φύλαξες
φύλαξε
φυλάξαμε
φυλάξατε
φύλαξαν/φυλάξαν(ε)²

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω φυλάξει/
έχω φυλαγμένο³
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
είχα φυλάξει/
είχα φυλαγμένο³
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
θα έχω φυλάξει/
θα έχω φυλαγμένο³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ¹

[να, όταν...] φυλάω
φυλάς
φυλάει
φυλάμε
φυλάτε
φυλάνε/φυλάν²

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] φυλάξω
φυλάξεις
φυλάξει
φυλάξουμε (σπάν.-ομε)
φυλάξετε
φυλάξουν(ε)²

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω φυλάξει/
έχω φυλαγμένο³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
φύλα/φύλαγε
—
—
φυλάτε
—

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
φύλαξε
—
—
φυλάξτε
—

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

φυλώντας/φυλάγοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
έχοντας φυλάξει/
έχοντας φυλαγμένο³

¹ Η κλίση φυλάγω κτλ. (κατά το τυλίγω) είναι σπάνια.

² Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

φωτογραφίζομαι
 φωτογραφίζεσαι
 φωτογραφίζεται
 φωτογραφιζόμαστε
 φωτογραφίζεστε/-όσαστε¹
 φωτογραφίζονται

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα φωτογραφίζομαι
 θα φωτογραφίζεσαι
 θα φωτογραφίζεται
 θα φωτογραφιζόμαστε
 θα φωτογραφίζεστε/-όσαστε¹
 θα φωτογραφίζονται

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

φωτογραφιζόμουν(α)¹
 φωτογραφιζόσουν(α)¹
 φωτογραφιζόταν(ε)^{1,2}
 φωτογραφιζόμαστε/-όμασταν¹
 φωτογραφιζόσατε/-όσασταν¹
 φωτογραφιζόνταν/-όντανε¹/
 φωτογραφιζόντουσαν¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα φωτογραφηθώ
 θα φωτογραφηθείς
 θα φωτογραφηθεί
 θα φωτογραφηθούμε
 θα φωτογραφηθείτε
 θα φωτογραφηθούν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

φωτογραφήθηκα
 φωτογραφήθηκες
 φωτογραφήθηκε
 φωτογραφήθηκαμε
 φωτογραφήθηκατε
 φωτογραφήθηκαν/-ηθήκαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω φωτογραφηθεί/
 είμαι φωτογραφημένος³
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα φωτογραφηθεί/
 ήμουν φωτογραφημένος³
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω φωτογραφηθεί/
 θα είμαι φωτογραφημένος³

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] φωτογραφίζομαι
 φωτογραφίζεσαι
 φωτογραφίζεται
 φωτογραφιζόμαστε
 φωτογραφίζεστε/-όσαστε¹
 φωτογραφίζονται

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] φωτογραφηθώ
 φωτογραφηθείς
 φωτογραφηθεί
 φωτογραφηθούμε
 φωτογραφηθείτε
 φωτογραφηθούν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω
 φωτογραφηθεί/είμαι
 φωτογραφημένος³

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 —
 —
 —
 φωτογραφίζεστε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 φωτογραφήσου
 —
 —
 φωτογραφηθείτε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

φωτογραφιζόμενος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 φωτογραφημένος

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό α ή ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

² Και φωτογραφιζόνταν στον προφ. λόγο και στη λογοτεχνία.

³ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

ψάλλω
 ψάλλεις
 ψάλλει
 ψάλλουμε (σπάν.-ομε)
 ψάλλετε
 ψάλλουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα ψάλλω
 θα ψάλλεις
 θα ψάλλει
 θα ψάλλουμε (σπάν.-ομε)
 θα ψάλλετε
 θα ψάλλουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

έψαλλα
 έψαλλες
 έψαλλε
 ψάλλαμε
 ψάλλατε
 έψαλλαν/ψάλλαν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα ψάλω
 θα ψάλεις
 θα ψάλει
 θα ψάλλουμε (σπάν.-ομε)
 θα ψάλλετε
 θα ψάλλουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

έψαλα
 έψαλες
 έψαλε
 ψάλαμε
 ψάλατε
 έψαλαν/ψάλαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω ψάλει
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα ψάλει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω ψάλει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] ψάλλω
 ψάλλεις
 ψάλλει
 ψάλλουμε (σπάν.-ομε)
 ψάλλετε
 ψάλλουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] ψάλω
 ψάλεις
 ψάλει
 ψάλλουμε (σπάν.-ομε)
 ψάλλετε
 ψάλλουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω ψάλει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 ψάλλε
 —
 —
 ψάλλετε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 ψάλε
 —
 —
 ψάλτε/ψάλλετε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

ψάλλοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχοντας ψάλει

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ ψάλλομαι ψάλλεσαι ψάλλεται ψαλλόμαστε ψάλλεστε ψάλλονται ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα ψάλλομαι θα ψάλλεσαι θα ψάλλεται θα ψαλλόμαστε θα ψάλλεστε θα ψάλλονται</p>	<p>ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ ψαλλόμεν(α)¹ ψαλλόσουν(α)¹ ψαλλόταν(ε)^{1,2} ψαλλόμαστε² ψαλλόσαστε² ψάλλονταν² ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα ψαλώ θα ψαλείς θα ψαλεί θα ψαλούμε θα ψαλείτε θα ψαλούν(ε)¹</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ (ψάληθα) (ψάληθες) (ψάληθκε)/εψάλη³ (ψαλήκαμε) (ψαλήκατε) (ψάληκαν)/εψάλησαν³ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ έχω ψαλεί/είμαι ψαλμένος⁴ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ είχα ψαλεί/ ήμουν ψαλμένος⁴ ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ θα έχω ψαλεί/ θα είμαι ψαλμένος⁴</p>
---	--	---

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ [να, όταν...] ψάλλομαι ψάλλεσαι ψάλλεται ψαλλόμαστε ψάλλεστε ψάλλονται</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ [να, όταν...] ψαλώ ψαλείς ψαλεί ψαλούμε ψαλείτε ψαλούν(ε)¹</p>	<p>ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ [να, όταν...] έχω ψαλεί/ είμαι ψαλμένος⁴</p>
--	--	--

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ — — — — ψάλλεστε —</p>	<p>ΑΟΡΙΣΤΟΣ — — — — ψαλείτε —</p>
--	--

ΜΕΤΟΧΗ

<p>ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ ψαλλόμενος ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ ψαλμένος</p>
--

¹ Οι τύποι με το τελικό α ή ε απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία. Γενικά είναι σπάνιοι, λόγω του λόγιου χαρακτήρα του ρ.
² Οι τύποι σε -όνταν, -όμασταν, -όσασταν, -όντουσαν (δες λύνομαι, 2) δε συνιθίζονται.
³ Επικρατούν σε επίσημο ύφος λόγου.
⁴ Οι β' τύποι (σπάνιας χρήσης) δεν είναι πλήρως ισοδύναμοι με τους α', από άποψη σημασίας και σύνταξης.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

ψέλνω
 ψέλνεις
 ψέλνει
 ψέλνουμε (σπάν.-ομε)
 ψέλνετε
 ψέλνουν(ε)¹

ΕΞΑΚΟΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα ψέλνω
 θα ψέλνεις
 θα ψέλνει
 θα ψέλνουμε (σπάν.-ομε)
 θα ψέλνετε
 θα ψέλνουν(ε)¹

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

έψελνα
 έψελνες
 έψελνε
 ψέλναμε
 ψέλνατε
 έψελναν/ψέλναν(ε)¹

ΣΥΝΟΠΤ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

θα ψάλω
 θα ψάλεις
 θα ψάλει
 θα ψάλομε (σπάν.-ομε)
 θα ψάλετε
 θα ψάλουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

έψαλα
 έψαλες
 έψαλε
 ψάλαμε
 ψάλατε
 έψαλαν/ψάλαν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

έχω ψάλει
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ
 είχα ψάλει
ΣΥΝΤΕΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ
 θα έχω ψάλει

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

[να, όταν...] ψέλνω
 ψέλνεις
 ψέλνει
 ψέλνουμε (σπάν.-ομε)
 ψέλνετε
 ψέλνουν(ε)¹

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

[να, όταν...] ψάλω
 ψάλεις
 ψάλει
 ψάλομε (σπάν.-ομε)
 ψάλετε
 ψάλουν(ε)¹

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ

[να, όταν...] έχω ψάλει

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

—
 ψέλνε
 —
 —
 ψέλνετε
 —

ΑΟΡΙΣΤΟΣ

—
 ψάλε
 —
 —
 ψάλτε/ψάλετε
 —

ΜΕΤΟΧΗ

ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ

ψέλνοντας
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
 έχοντας ψάλει

¹ Οι β' τύποι (και αυτοί με το τελικό ε) απαντώνται κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

A

αγαπίζω : σημαίνει κυρίως → συμφιλιώνομαι (και σπάνια → συμφιλιώνω). Δεν πρέπει να γίνεται σύγχυση με τους αοριστικούς τύπους του αγαπώ (επιτέλους *αγαπίσανε* μετά τόσους καβγάδες, αλλά: ποτέ δεν *αγαπήσανε* πραγματικά τη δουλειά τους).

αγαίζω, -ομαι : χρησιμοποιείται κυρίως στην ενεργητική φωνή, με ενεργητική και παθητική διάθεση (→ κάνω κάτι άγιο ή γίνομαι άγιος).

αγκαλιάζομαι : κυρίως με αξία αλληλοπάθειας, π.χ. *αγκαλιαστήκαμε* (→ αγκάλιασε ο ένας τον άλλο).

αγριεύομαι : η έννοια του ρήματος διαφοροποιείται στην παθητική φωνή. Σημαίνει → τρομάζω (ο ίδιος), φοβάμαι.

αγχώνομαι : με την ίδια σημασία απαντάται, σπάνια, και ο τύπος *άγχομαι* (32, μόνο στον ενεστ.).

άγω, -ομαι : κυρίως σε στερεότερες εκφρ., όπως *άγεται και φέρεται*.

αδυνατώ : δεν πρέπει να συγχέεται η έννοιά του με του αδυνατίζω. *Το αδυνατώ* σημαίνει → δεν μπορώ, βρίσκομαι σε αδυναμία να κάνω κάτι.

αιματοκυλάω : σύμφωνα με τη Γραμματική Τριανταφυλλίδη, όταν οι δύο τύποι σε *-άω* και σε *-ίζω* έχουν την ίδια σημασία (όπως *αιματοκυλάω/αιματοκυλίζω*), τότε επικρατεί ο αόριστος σε *-ισα*.

ακινητοποιώ, -ούμαι : σπάνια χρησιμοποιείται και ο τύπος *ακινητώ* (73, μόνο στον ενεστ.) με την έννοια → ακινητοποιώ κάτι ή → ακινητοποιούμαι.

ακμάζω : σε επίσημο ύφος λόγου απαντάται και η λόγια αύξηση (*ήκμαζα, ήκμασα*).

ακολουθώ, -ούμαι : στον προφορικό λόγο και

στη λογοτεχνία απαντάται και η κλίση σε *-άω* (58, 59). Συχνή η προστακτική *ακολουθήθα, ακολουθάτε*.

ακούω, ακούγομαι : σπάνια απαντάται η κλίση κατά το *αποκλείω* (40, 41). Π.χ. *άκουα γέλια* (Διηγ. Τσίρκα, σελ. 46), *ακούονταν γέλια* και *χειροκροτήματα* (Διηγ. Τσίρκα, σελ. 51).

ακτινοβολώ : (με κλίση κατά το *θεωρώ*) απαντάται ορισμένες φορές και στην παθητική φωνή (*ακτινοβολούμαι, ακτινοβολήθηκα, ακτινοβολημένος*) με την έννοια → δέχομαι ακτινοβολία (ηλεκτρομαγνητική κτλ.).

αλαλιάζω : δε συνηθίζεται η παθητική φωνή, γιατί η ενεργητική φωνή έχει και την έννοια → ζαλίζω, αναστατώνω και → ζαλιζομαι, αναστατώνομαι (από υπερβολική φασαρία κτλ.).

αληθεύει : κυρίως με την έννοια → είναι αληθινό (*αληθεύει* η φήμη ότι θα γίνουν αυξήσεις; ή *αληθεύει* ότι θα γίνουν αυξήσεις;).

αλλάζομαι : στην παθητική φωνή περιορίζεται κυρίως στην έννοια → αντικαθίσταμαι (εφόσον το ρούχο φορεθεί, δεν μπορεί να *αλλαχτεί*). Στην ενεργητική φωνή έχει και ενεργητική και παθητική διάθεση (αλλάζω κάτι ή αλλάζω ο ίδιος).

αμαρτάνω : χρησιμοποιείται η λόγια *μη-μαρτημένος* ως επίθετο με την έννοια → λαθμενός.

αμφισβητούμαι : στον απλό προφορικό λόγο συνηθίζεται και η κλίση του ρ. σε *-ιέμαι*, κυρίως στον παρατατικό (*αμφισβητιόμουνα*), κατά το *αγαπιέμαι* (59). Συχνά χρησιμοποιείται η *μη-παθητικού* ενεστώτα *αμφισβητούμενος* με έννοια επιθέτου (→ *αμφιλεγόμενος*).

αναβράζω : εύχρηστη είναι η λόγια *μη-ανα-*

βράζων στην έκφραση *αναβράζοντα* δισκία (→ χάπια που διαλύονται σχηματίζοντας φυσαλίδες).

ανάβομαι : σπάνια χρησιμοποιείται η παθητική φωνή (εκτός από τη μτχ. *αναμμένος*) και κυρίως με την έννοια → μου βάζει κάποιος φωτιά (τα ξύλα δεν *ανάβονται* εύκολα, όταν βραχούν).

αναγεννώμαι, -ιέμαι : η ενεργητική φωνή (*αναγεννώ*, 60) δε συνηθίζεται.

ανάγομαι : σπάνια η χρήση του αορίστου: συνηθώς προτιμάται ο παρακείμενος (*έχω αναχθεί*) και οι τύποι της υποτακτικής (*να αναχθώ* κτλ.).

αναζητώ : η κλίση κατά το *θεωρώ* είναι σπάνια και χαρακτηρίζει κυρίως επίσημο ύφος λόγου. Αντίθετα, στην παθητική φωνή επικρατεί η κλίση κατά το *θεωρούμαι*, με σπάνια την κλίση κατά το *αγαπιέμαι* (59), κυρίως στον παρατατικό (*αναζητιόμουν*).

αναζωογονούμαι : στον απλό προφορικό λόγο συνηθίζεται και η κλίση του ρ. σε *-ιέμαι*, κυρίως στον παρατατικό (*αναζωογονιόμουν*), κατά το *αγαπιέμαι* (59).

αναθεματίζομαι : η μτχ. *αναθεματισμένος* χρησιμοποιείται και ως επίθετο και ως ουσιαστικό (→ αυτός που αξίζει ανάθεμα, κάρταρ).

ανακάθομαι : για τον αόρ. σε *-ισα* δες σημείωση *καθίζω - κάθομαι*.

ανακατεύω, -ομαι - ανακατώνω, -ομαι : έχουν σχεδόν την ίδια σημασία, αλλά το *ανακατώνω, -ομαι* απαντάται κυρίως στον απλό προφορικό λόγο.

ανακύπτω : κυρίως στο γ' πρόσ. ενικού και πληθυντικού, με την έννοια → *εμφανίζεται, προκύπτει* (κατά τη συζήτηση *άνεκυψαν* νέα προβλήματα).

αναμένω : συνηθώς χρησιμοποιούνται οι τύποι του ενεστώτα. Τυποποιημένη έκφραση της τηλεφωνικής υπηρεσίας: *αναμείνате* (λόγια προστακτική αντί του *αναμένετε*) στο ακουστικό σας.

αναμετρίομαι : στην παθητική φωνή η έννοια διαφοροποιείται → *έρχομαι σε αναμέτρηση* (σύγκρουση) για την ανάδειξη του καλύτερου ή ισχυρότερου.

αναποδογυρίζω, -ομαι : με την έννοια → γυ-

ρίζω κάτι ή γυρίζω ο ίδιος ανάποδα, ανατρέπω ή ανατρέπομαι. Σπάνια χρησιμοποιείται στην παθητική φωνή, με την έννοια → με αναποδογύρισε κάποιος.

αναπτύσσομαι : η μτχ. *αναπτυγμένος/ανεπτυγμένος* έχει κυρίως έννοια επίθετου → αυτός που διακρίνεται για μεγάλη σωματική ή οικονομική, πολιτιστική κτλ. ανάπτυξη (*αναπτυγμένο παιδί, ανεπτυγμένες χώρες*).

αναρχούμαι : συχνά χρησιμοποιείται η μτχ. *αναρχούμενος* ως επίθετο → αυτός που διακρίνεται για αναρχία (*αναρχούμενο κράτος*).

ανασημομπώνομαι : χρησιμοποιείται κυρίως η παθητική φωνή, με την έννοια → σηκώνω τα μανίκια μου για να δουλέψω ή γενικά ετοιμάζομαι να δουλέψω, να δράσω δυναμικά.

ανασυγκροτούμαι : στον απλό προφορικό λόγο συνηθίζεται και η κλίση του παρατατικού σε *-ιόμουν* (*ανασυγκροτιόμουν*) κατά το *αγαπιέμαι* (59).

ανασυσιτώ, -ομαι : χρησιμοποιούνται κυρίως οι τύποι του αορίστου.

ανατιμώ : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται και η κλίση κατά το *αγαπάω* (58).

αναψηλαφώ : έχει επικρατήσει η κλίση σε *-ώ** *-εις* και δε χρησιμοποιείται ο τύπος σε *-ίζω* (δες π.χ. *ψηλαφίζω*). Επομένως, εφόσον δεν υπάρχει ισοδύναμος τύπος σε *-ίζω*, στο αοριστικό θέμα κρατάμε το η (*αναψηλάφησα* κτλ.).

ανεβάζω - ανεβαίνω : από άποψη σημασίας, το *ανεβαίνω* χρησιμοποιείται και ως παθητικό του *ανεβάζω*. Π.χ. το Εθνικό Θέατρο *άνεβασε* νέο έργο - *νέο έργο άνεβηκε* στο Εθνικό Θέατρο.

ανεμίζω : κινώ κάτι (π.χ. σημαία) ή κινούμαι στον αέρα. Ο παθητικός τύπος *ανεμίζομαι* που αναφέρεται στα λεξικά είναι πολύ σπάνιος (δες κυρίως *ψυχανεμίζομαι*).

ανθίζω : στα ρεμπέτικα τραγούδια συναντάται ο παθητικός τύπος *ανθίζομαι* με την έννοια → καταλαβαίνω, «παίρνω μυρωδιά».

άνθρωπεύω : κυρίως με παθητική διάθεση γίνομαι άνθρωπος (να βρεις κι εσύ καμιά δουλειά, να κάνεις οικογένεια, να *άνθρωπέψεις!*).

ανθώ : σύμφωνα με τη Γραμματική Τριανταφυλλίδη, όταν οι δύο τύποι του ενεστώτα σε -ώ και σε -ίζω έχουν την ίδια σημασία, τότε επικρατεί ο αόριστος σε -ισα. Θεωρούμε ότι στην περίπτωση του ανθώ και του ανθίζω δεν εφαρμόζεται ο κανόνας, γιατί δεν ταυτίζεται η σημασία τους. Το ανθώ, εκτός από ανθίζω, έχει και την έννοια του ακμάζω (η βιομηχανία ανθεί στις ευρωπαϊκές μεγαλουπόλεις).

ανταλλάσσω : σε επίσημο ύφος λόγου απαντάται και η λόγια αύξηση (αντήλασσα, αντήλλαξα).

ανταμώνω, -ομαι : μερικές φορές το ανταμώνω έχει και την έννοια ανταμώνομαι, π.χ. γρήγορα θα ανταμώσουμε (θα ανταμωθούμε).

ανταπαντώ : στον προφορικό λόγο απαντάται στον ενεστ. και η κλίση κατά το αγαπάω (58).

ανταριάζω : κυρίως με παθητική αξία → κυριεύομαι από αντάρα (ομίχλη, καταχνιά ή ταραχή, αναστάτωση).

ανταρτεύω : κυρίως με παθητική αξία → γίνομαι αντάρτης, επαναστατώ.

αντέχω : στον απλό προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία χρησιμοποιείται και ο παθητικός ενεστώτας, κυρίως στο γ' πρόσ. (Πόσο αντέχεται η αληθινή αλήθεια, η μαγεία; Αντίπ. Εραστής, σελ. 53).

αντιδιαστέλλομαι: σπάνια η χρήση του αορίστου συνήθως απαντώνται οι τύποι της υποτακτικής (να αντιδιασταλώ κτλ.).

αντιδρώ : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται μερικές φορές στον ενεστ. και η κλίση σε -άω (κατά το περνάω, 68).

αντίκειπαι : η μτχ. χρησιμοποιείται κυρίως ως ουσιαστικό (το αντικείμενο).

αντιπολιτεύομαι : η μτχ. ενεστώτα αντιπολιτευόμενος χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο (οι αντιπολιτευόμενες εφημερίδες → οι εφημερίδες που ασκούν αντιπολίτευση).

ανποστοιχίζω – αντιστοιχώ: οι έννοιες των δύο ρημάτων δεν ταυτίζονται. Το αντιστοιχίζω σημαίνει → θέτω σε αντιστοιχία κάτι με άλλο, ενώ το αντιστοιχώ → αναλογώ, ισοδυναμώ με κάτι.

αξιολογούμαι : στον απλό προφορικό λόγο

απαντάται και η κλίση του παρατατικού σε -ιόμουνα (αξιολογιόμουνα) κατά το αγαπιέμαι (59).

αζιώνομαι : στην παθητική φωνή η έννοια διαφοροποιείται και το ρ. σημαίνει → κατορθώνω. (Γιατί κι αυτή η γενιά νίκη δεν αξιώθηκε [Αντίπ. Εραστής, σελ. 106]).

απάγω : στον απλό προφορικό λόγο χρησιμοποιείται και ο τύπος απαγάγω στον ενεστώτα (βλ. και το ανάλογο φαινόμενο του κατάσχω, που προήλθε από τον αόριστο του κατέχω).

απαθανατίζω, -ομαι : από τις λέξεις από + θάνατος, επομένως διατηρείται το α (και όχι αποθανατίζω).

απαλλάσσω : σε επίσημο ύφος λόγου απαντάται και η εσωτερική αύξηση (απήλασσα, απήλλαξα).

απαντώ, -ώμαι : το απαντώμαι κυρίως με την έννοια → βρίσκομαι (σε κείμενο κτλ.). Μ' αυτή την έννοια χρησιμοποιείται ορισμένες φορές και ο τύπος απαντά.

απασχολούμαι : στον απλό προφορικό λόγο χρησιμοποιείται και ο τύπος απασχολιέμαι (κατά το αγαπιέμαι, 59).

απατώμαι : η έννοια διαφοροποιείται από το απατιέμαι : σημαίνει → κάνω λάθος, γελιέμαι (σε στερεότυπες κυρίως εκφράσεις, του τύπου αν δεν απατώμαι ή απατάσαι αν... κτλ.).

απειλούμαι : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται και η κλίση κατά το αγαπιέμαι (59), κυρίως στον παρατατικό (απειλιόμουν).

απελευθερώνομαι : η μτχ. απελευθερωμένος χρησιμοποιείται και ως επίθετο, με την ειδική έννοια → απαλλαγμένος από κοινωνικές συμβάσεις και προκαταλήψεις.

απειθούμαι : η μτχ. παρακειμένου απαντάται μόνο ως ουσιαστικό (το απειθυσμένο, τμήμα του παχέος εντέρου).

(αποβιώνω) : εύχρηστος είναι κυρίως ο αόριστος απεβίωσα, ο οποίος διατηρεί την αύξηση παρ' όλο ότι δεν τονίζεται.

αποβλέπω : εύχρηστος κυρίως ο ενεστώτας, με την έννοια → αποσκοπώ. Στον αόριστο δεν πρέπει να γίνεται σύγχυση με τον τύπο απόειδα, που χρησιμοποιείται μόνο στην

έκφραση *είδα και απόειδα* → απελπίστηκα, μετά από άκαρπη προσπάθεια, αναμονή κτλ.).

απογειώνω : με σύγχρονη μεταφορική κυρίως έννοια (συναρπάζω, εξυψώνω, π.χ. το θέαμα αυτό είναι καταπληκτικό, σε *απογειώνω*!).

(απογίνομαι) : εύχρηστος ο αόριστος *απέγινα* και *απόγινα* με τις έννοιες → καταλήγω, φτάνω σε κάποια κατάσταση ή χειροτερεύω.

αποδεικνύομαι : η λόγια μτχ. *αποδεδειγμένος* κυρίως σε εκφράσεις όπως *είναι αποδεδειγμένο ότι...* (για τρόπο συμπεριφοράς, φαινόμενο κτλ. που παρατηρείται συχνά, που έχει αποδειχθεί στην πράξη η συχνή του εμφάνιση).

αποζητάω : στην κοινή νεοελληνική είναι σπάνια η κλίση του ρήματος κατά το *θεωρώ* (73).

αποθαλασσώνω : η ενεργ. φωνή χρησιμοποιείται λιγότερο σε σχέση με την παθητική.

αποθαρρύνομαι : η μτχ. *αποθαρρυνόμενος* γράφεται με η γιατί προέρχεται από το ρήμα *θαρράω*.

αποκλίνω : στην επιστημονική ορολογία χρησιμοποιείται και η λόγια μτχ. ενεστώτας (π.χ. *αποκλίνουσα* νόηση).

αποκόβω : (με αόριστο *απόκοψα*) έχει και τη σημασία → (για μητέρα) παύω να θηλάζω το παιδί μου.

αποκοιμίζω : σπάνια η εμφάνιση του ρήματος στην παθητική φωνή (*αποκοιμίζομαι*, 34).

απολαμβάνω : συναντάται μερικές φορές και ο λόγιος αόριστος *απήλαυσα*. Σπάνια χρησιμοποιείται ο λόγιος ενεστώτας *απολαύω* σε εκφράσεις όπως: *απολαύει* της εμπιστοσύνης (→ έχει την εμπιστοσύνη...).

απολύω : (με αόριστο *απόλυσα*) έχει και τη σημασία → (για εκκλησιαστική ακολουθία) τελειώνω.

απομνημονεύω : η παθητική φωνή (*απομνημονεύομαι*, 20) χρησιμοποιείται σπάνια.

απομυζώ : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται μερικές φορές στον ενεστ. και η κλίση κατά το *αγαπάω* (58).

αποπλανώ : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται στον ενεστ. και η κλίση κατά το *αγαπάω* (58).

απορώ : η μτχ. *απορημένος* χρησιμοποιείται ως επίθετο (→ γεμάτος απορία, αμηχανία, έκπληξη).

αποσβολώνομαι : η μτχ. *αποσβολωμένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο (→ άφωνος από έκπληξη, απορία κτλ.).

αποσκιρτώ : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται στον ενεστ. και η κλίση κατά το *αγαπάω* (58).

αποσπώ : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται στον ενεστ. και η κλίση κατά το *περνάω* (68).

αποστάζω : σπάνια χρησιμοποιείται στην παθητική φωνή (*αποσταζόμεναι*, 24). Η μτχ. *αποσταγμένος/απεσταγμένος* και ως επίθετο.

αποστελλομαι : η μτχ. *απεσταλμένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως ουσιαστικό.

αποστρέφω, -ομαι : με την έννοια → στρέφω προς την άλλη μεριά (π.χ. του *απόστρεφε* το πρόσωπο απ' τα βλέμματα των άλλων [Κυρία Κούλα, σελ. 30]) δεν έχει παθητική φωνή. Το *αποστρέφομαι* σημαίνει → απεχθάνομαι.

αποτείνω : χρησιμοποιείται κυρίως στην έκφραση *αποτείνω το λόγο* (→ απευθύνω το λόγο). Δεν πρέπει να γίνεται σύγχυση με το *αποτίω* (→ αποδίδω, π.χ. φόρο τιμής).

αποτείνομαι : συχνό λάθος αποτελεί ο σχηματισμός των αοριστικών τύπων με ν, π.χ. να *αποτανθώ*, αντί του σωστού *αποταθώ*.

αποτιμώ, -ομαι : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται στον ενεστ. και η κλίση κατά το *αγαπάω* (58).

αποτινάζομαι - αποτινάσσομαι : κυρίως χρησιμοποιείται η ενεργητική φωνή του ρήματος.

αποτίω, -ομαι : ο αρχαίος τύπος ήταν *αποτίνω* (σπάνια *αποτίω*), στη νεοελληνική όμως επικράτησε το *αποτίω*.

αποτυχαίνω : η μτχ. *αποτυχημένος* (→ αυτός που δεν έχει επιτύχει) χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο.

αποφασίζομαι : η μτχ. *αποφασισμένος* χρη-

σημοποιείται και με ενεργητική διάθεση → αυτός που έχει πάρει την απόφαση να κάνει κάτι (συνήθως παρακινδυνευμένο).

αποφοιτώ : σπάνια η κλίση του ενεστ. κατά το *αγαπάω* (58), κυρίως στον προφορικό λόγο.

αποχαιρετώ : σύμφωνα με τη Γραμματική Τριανταφυλλίδη, όταν οι δύο τύποι του ενεστώτα σε *-ώ* και σε *-ίζω* έχουν την ίδια σημασία, τότε επικρατεί ο αόριστος σε *-ισα*.

αποχαιρετίζομαι, -ιέμαι : κυρίως με αξία αλληλοπάθειας (π.χ. *αποχαιρειστηκάμε* → αποχαιρέτισε ο ένας τον άλλο).

αποχαλινώνω : η ενεργητική φωνή χρησιμοποιείται λιγότερο σε σχέση με την παθητική.

αποχωρώ : δεν πρέπει να συγχέεται η έννοιά του με του *αποχωρίζω*. Το *αποχωρώ* σημαίνει → φεύγω (από κάποιο μέρος ή από κάποια θέση που κατέχω κτλ.).

αραιώνω, -ομαι : χρησιμοποιείται σπάνια στην παθητική φωνή, κυρίως με την έννοια → με αραιώνει κάποιος. Το *αραιώνω* σημαίνει και → κάνω κάτι αραιό ή λιγότερο πυκνό και → γίνομαι αραιός ή λιγότερο πυκνός.

αρέσκομαι : δε χρησιμοποιείται ως παθητικό του *αρέσω*. Έχει την έννοια → μου αρέσει να... Είναι λόγιος τύπος, σπάνιας χρήσης.

αρκούμαι : από άποψη σημασίας, δεν είναι το παθητικό του *αρκώ*, αλλά σημαίνει → είμαι ικανοποιημένος με κάτι που έχω ή περιορίζομαι να κάνω κάτι, χωρίς να επιδιώκω περισσότερα.

αρμόζει : εύχρηστη η λόγια μτχ. ενεστώτα *αρμόζων, -ουσα, -ον* ως επίθετο.

αρπάζομαι : χρησιμοποιείται σπάνια ως παθητικό του *αρπάζω*. Έχει κυρίως τη σημα-

σία → οργίζομαι, εκνευρίζομαι (από κάτι που άκουσα κτλ.) ή καβγαδίζω, έρχομαι σε συμπλοκή με κάποιον.

αρραβωνιάζομαι : από άποψη σημασίας, δεν είναι το παθητικό του *αρραβωνιάζω*, αλλά σημαίνει → κάνω τους αρραβώνες μου με κάποιον ή κάποια.

αρρωσταίνω : η μτχ. *αρρωστημένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο (→ νοσηρός).

αρτάνομαι : η μτχ. *αρτυμένος* σημαίνει και → το μη νηστήσιμο και → αυτόν που έφαγε μη νηστήσιμη τροφή (σε εποχή νηστείας).

αρχινάω : έχει την ίδια έννοια με το *αρχίζω* αλλά απαντάται σπάνια, κυρίως στον απλό προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

ασχημαίνω - ασχημίζω : το *ασχημίζω* έχει κυρίως ενεργητική αξία (→ κάνω κάτι ή κάποιον άσχημο), ενώ το *ασχημαίνω* σημαίνει και → κάνω άσχημο και → γίνομαι ή φαίνομαι άσχημος.

αυξάνω : έχει και τη σημασία του *αυξάνομαι*. Σπάνιος ο τύπος *αυξάινω*.

αυξάνομαι : η μτχ. *αυξημένος* χρησιμοποιείται συχνά ως επίθετο (→ μεγάλος σε μέγεθος, ένταση κτλ. Π.χ. η αγορά καλείται να αντιμετωπίσει *αυξημένες* ανάγκες ζήτησης).

αφαιρούμαι - αφαιρέμαι : αποσπώμαι από το περιβάλλον, δε συγκεντρώνομαι σ' αυτό που γίνεται γύρω μου. Η μτχ. *αφηρημένος* χρησιμοποιείται ως επίθετο (*αφηρημένος* μαθητής, *αφηρημένο* ύφος → που δείχνει αφηρημάδα, *αφηρημένη* τέχνη → που δεν απεικονίζει με άμεσο τρόπο την αισθητή πραγματικότητα κτλ.).

αφορίζομαι : η μτχ. απαντάται και με τον τύπο *αφορεσμένος*, που σημαίνει και το διάβολο, το σατανά.

B

βάλθηκα : δεν αποτελεί παθητικό τύπο του *βάζω*, αλλά έχει τελείως ξεχωριστή έννοια → αρχίζω να κάνω κάτι (π.χ. *βάλθηκε να τρέχει*). Δε λέμε λοιπόν: αυτό *βάλθηκε σωστά*, αλλά αυτό *μπήκε (τοποθετήθηκε κτλ.) σωστά*.

βαθμολογούμει : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται και η κλίση κατά το *αγαπιέμαι* (59), κυρίως στον παρατατικό (*βαθμολογούμεν*).

βάλλομαι : σπανίως χρησιμοποιείται ο αόριστος *βλήθηκα*, προκειμένου για βολές όπλου.

βαραίνω : με την έννοια → έχω βαρύτητα, σπουδαιότητα (η άποψή του *βαραίνει*) απαντάται και ο τύπος *βαρώνω*.

βαράω : η *μηχ. βαρεμένος* έχει αποκτήσει ιδιαίτερη σημασία στην κοινή νεοελληνική → *τρελαμένος, τρελός* (αυτός που του *την έχει βαρέσει*).

βαριεστώω : εύχρηστη είναι κυρίως η *μηχ. βαριεστημένος* (σπάνια *βαριεστιμένος*, από το *βαριεσιζώω*, που δε συνηθίζεται) που χρησιμοποιείται ως επίθετο (→ αυτός που δείχνει βαρεμάρα, έλλειψη ενδιαφέροντος, διάθεσης).

βαρώνω : η σημασία του, σε σχέση με το *βαραίνω*, έχει περιοριστεί κυρίως στο → έχω βαρύτητα, σπουδαιότητα, ενώ συνηθισμένη είναι η χρησιμοποίησή του ρήματος με την έννοια → αποτελώ στοιχείο εις βάρος κάποιου (τα αδικήματα που *βαρώνουν* τον κατηγορούμενο / ο κατηγορούμενος *βαρώνεται* για αδικήματα...). Εύχρηστη είναι η λόγια *μηχ. βαρώνων, -ουσα, -ον* ως επίθετο (π.χ. *βαρώνουσα* [- πολύ σημαντική] άποψη).

βαρώνομαι : η *μηχ. βεβαρημένος* χρησιμοποιείται ως επίθετο (*βεβαρημένο* ποινικό μητρώο → με πολλά αδικήματα). Το η πρόέρχεται από το *βαρώ*.

βαστάζω : η έννοια του ρήματος δεν πρέπει να ταυτίζεται με του *βαστάω*. Σημαίνει → σηκώνω, φέρω κάτι στους ώμους μου ως

φορτίο. (Την ετικέτα της γεροντοκόρης, που τόσες και τόσες εργαζόμενες *βαστάζουν* σαν Γολγοθά... [Κυρία Κούλα, σελ. 21]).

βγάζω : στη Γραμματική Τριανταφυλλίδη αναφέρεται και παθητική φωνή με αόριστο *βγάλθηκα*. Στην έρευνά μας δε συναντήσαμε παθητικούς τύπους του *βγάζω* (εκτός βέβαια από τη *μηχ. βγαλμένος*) και πιστεύουμε ότι στη θέση τους χρησιμοποιούνται οι τύποι του *βγαίνω* (π.χ. *βγάζω* κάτι από τη θέση του → *βγήκε* από τη θέση του).

βιάζομαι : με προφορά *βιάζομαι* (→ δείχνω βιασύνη) συνήθως δεν έχει ενεργητική φωνή.

βιάζω : καμιά φορά απαντάται και ο τύπος *έβιαζα* με την έννοια → *αναγκάζω*, π.χ. *Μια κεκτημένη ταχύτητα την έβιαζε να ετοιμάζει φαγητό* [Κυρία Κούλα, σελ. 58].

βιάζομαι (προφ. *βι-άζομαι*) : η λόγια *μηχ. βεβιασμένος* χρησιμοποιείται σήμερα ως επίθετο (*βεβιασμένο* χαμόγελο → μη φυσικό, κάτω από άσκηση πίεσης, βίας).

βλάπτομαι : η *μηχ. βλαμμένος* χρησιμοποιείται κυρίως με την έννοια → *χαζός, διανοητικά καθυστερημένος*.

βλασφημώ : η σύγχρονη έννοια του *βλασφημώ* δεν ταυτίζεται με εκείνη του *βλασφημώω*, όπως αναφέρεται στα λεξικά. Το *βλασφημώ* (περιορισμένης χρήσης στον προφορικό λόγο, ως λόγιο) σημαίνει → *προσβάλλω την ιερότητα όντος ή πράγματος* (π.χ. *μη βλασφημείτε τα θεία*).

βλάφτομαι : δεσ σημείωση για *βλάπτομαι*. Το συμφωνικό σύμπλεγμα *φτ* χρησιμοποιείται κυρίως στον προφορικό λόγο.

βλέπομαι : εκτός από την έννοια → *αξίζει να με δει κανείς* (αυτό το έργο δε *βλέπεται*), έχει κυρίως αξία αλληλοπάθειας (μάτια που δε *βλέπονται* γρήγορα ξεχνούνται).

βογκάω : συναντάται και η γραφή *βογγάω*. Σύμφωνα με τη Γραμματική Τριανταφυλλίδη, σωστότερο είναι το *βογκάω*, ως εξέλιξη του αρχαίου *γογγύζω*, με το οποίο δεν ει-

να πλέον φανερή η σχέση.

βοηθίμαι : από το λόγιο τύπο *βοηθούμαι* έχει επιβιώσει στο σύγχρονο λόγο η μτχ. ενεστώτα *βοηθούμενος*.

βραδύνω : χωρίς παθητική φωνή, κυρίως με την έννοια → κινούμαι, ενεργώ αργά. Απαντάται όμως και η έκφραση *βραδύνω* το βήμα (→ αρχίζω να περπατάω αργά).

βράζομαι : επειδή το *βράζω* έχει και ενεργητική και παθητική αξία (→ υποβάλλω σε βρασμό ή υφίσταμαι βρασμό), σπάνια χρησιμοποιείται η παθητική φωνή (εκτός από τη μτχ. *βρασμένος*) και κυρίως με την έννοια → υφίσταμαι βρασμό από κάποιον (το μπιμπερό πρέπει να *βράζεται* πριν δοθεί στο μωρό).

βραχυκυκλώνω : χρησιμοποιείται και με την έννοια *βραχυκυκλώνομαι* (→ παθαίνω βραχυκύκλωμα).

βρίζομαι : στην παθητική φωνή χρησιμοποιεί-

ται κυρίως με αξία αλληλοπάθειας (*βρίζονται* άσχημα μεταξύ τους).

βρομάω : για τη γραφή **ο** (και όχι με **ω**) ακολουθούμε την ετυμολογία του Ανδριώτη.

βρομίζω : για τη γραφή με **ο** (και όχι με **ω**) ακολουθούμε την ετυμολογία του Ανδριώτη. Δες και σημείωση για **βρομίζομαι**.

βρομίζομαι : χρησιμοποιείται σπάνια η παθητική φωνή (εκτός από τη μτχ. *βρομισμένος*), με την έννοια → λερώνομαι, κυρίως όταν πρόκειται να δηλωθεί το ποιητικό αίτιο, η αιτία που προκαλεί το βρόμισμα, ενώ το *βρομίζω* με την έννοια → λερώνομαι δεν εμπριέχει δήλωση ποιητικού αιτίου. Έτσι λέμε: το σπίτι *βρομίζει* όταν μένει κλειστό, αλλά τα χέρια μου *βρομίστηκαν* από τις λάσπες.

βρομοκοπάω : για τη γραφή με **ο** (και όχι με **ω**) ακολουθούμε την ετυμολογία του Ανδριώτη.

Γ

γαλουχούμαι : σε μη επίσημο ύφος λόγω κλίνεται και κατά το *αγαπιέμαι* (59) (*γαλουχίμαι*).

γαντζώνομαι : στην παθητική φωνή η έννοια διαχωρίζεται από εκείνη της ενεργητικής. Σημαίνει κυρίως → πιάνομαι, κρατιέμαι γερρά από κάπου ή στηρίζομαι ολοκληρωτικά.

γελιέμαι : στην παθητική φωνή η έννοια διαχωρίζεται σε σχέση με την ενεργητική. Σημαίνει → κάνω λάθος, απατώμαι (*είσαι γελασμένος*, αν νομίζεις ότι η συμπεριφορά σου δε θα έχει συνέπειες).

γεμίζω : χωρίς παθητική φωνή, γιατί σημαίνει και → καταλαμβάνω, καλύπτω τελείως κτλ. και → καταλαμβάνομαι, καλύπτομαι τελείως κτλ. Σε ορισμένα λεξικά απαντάται το *γεμίζομαι* ως παθητικό της έννοιας *γεμίζω* ότλο (→ του *βάζω* εκρηκτική ύλη).

γιγαντώνομαι : σε ορισμένα λεξικά αναφέρεται και ενεργητική φωνή (*γιγαντώνω*, 3).

γλείφομαι : στην παθητική φωνή, η έννοια διαχωρίζεται σε σχέση με την ενεργητική. Σημαίνει → γλείφω τα χείλη μου και (μεταφορικά) λιμπίζομαι, επιθυμώ να γευτώ κάτι.

γλυκαίνομαι : στην παθητική φωνή η έννοια διαχωρίζεται σε σχέση με την ενεργητική. Σημαίνει → μου αρέσει κάτι, έλκομαι από κάτι.

γλυκίζω : δεν πρέπει να συγχέεται η έννοια με του *γλυκαίνω*. Το *γλυκίζω* σημαίνει → έχω γεύση προς το γλυκό.

γλυκομιλάω : η κλίση κατά το *θεωρώ* (*γλυκομιλείς* κτλ.) δε συνηθίζεται στην κοινή νεοελληνική.

γλυκοφιλάω : η κλίση κατά το *θεωρώ* (*γλυκοφιλείς* κτλ.) δε συνηθίζεται στην κοινή νεο-

ελληνική.

γνωμοδοτώ : σε ορισμένα λεξικά αναφέρεται και παθητική φωνή, χωρίς αυτό να μπορεί να αιτιολογηθεί από την έννοια του ρήματος (→ διατυπώνω έγκυρη γνώμη σε θέμα της αρμοδιότητάς μου).

γνωρίζομαι : στην παθητική φωνή το ρήμα απαντάται με την έννοια → κάνω τη γνωριμία (*γνωρίζομαι με κάποιον*) ή με αλληλοπαθητική αξία (*γνωρίζόμαστε*, δηλ. → ξέρει ο ένας τον άλλο).

γομώνω : σπάνια η εμφάνιση του ρήματος στην παθητική φωνή (*γομώνομαι*, 4).

γραστ(τζ)ούνω : σύμφωνα με τη Γραμματική Τριανταφυλλίδη, όταν οι δύο τύποι σε -ώ και σε -ίζω έχουν την ίδια σημασία, τότε επικρατεί ο αόριστος σε -ισα.

γρικήμαι : σε σχέση με την ενεργητική φωνή, η παθητική φωνή απαντάται λιγότερο συχνά.

γρο(ν)θοκοπέμαι : εκτός από παθητικό του *γρο(ν)θοκοπώ*, έχει και αλληλοπαθητική αξία (*γρο(ν)θοκοποούνται* → χτυπάει ο ένας τον άλλο).

γυρεύω : σε ορισμένα λεξικά αναφέρεται και παθητική φωνή, χωρίς αυτό να μπορεί να αιτιολογηθεί από τις έννοιες του ρήματος.

γυρνάω : λόγω ισοδυναμίας με το *γυρίζω*, επικρατεί ο αόρ. σε -ισα.

γυρίζομαι : η χρησιμοποίηση του ρήματος στην παθητική φωνή είναι περιορισμένη. Σημαίνει κυρίως → κινηματογραφούμαι, βιντεοσκοπούμαι κτλ.

Δ

δανείζομαι : χρησιμοποιείται μερικές φορές ως παθητικό του *δανείζω* (αυτά τα βιβλία δε *δανείζονται*) και άλλοτε με την έννοια → παίρνω κάποιο ξένο στοιχείο και το υιοθετώ (οι ευρωπαϊκές γλώσσες *έχουν δανειστεί* από τα αρχαία ελληνικά πολλούς επισημονικούς όρους). Μ' αυτή την έννοια απαντάται συνήθως και η μτχ. *δανεισμένος*.

δέρνομαι : δε χρησιμοποιείται συνήθως ως παθητικό του *δέρνω* (*δέρνομαι* από κάποιον) αλλά με αξία αλληλοπάθειας (*δέρνονται μεταξύ τους*) ή με την έννοια → θρηνώ, οδύρομαι.

δημιουργούμαι : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται στον παρατατικό η κλίση κατά το *αγαπιέμαι* (59) : *δημιουργιόμουν*.

διαβάζομαι : η μτχ. *διαβασμένος* σημαίνει και → έχω διαβαστεί (το βιβλίο αυτό είναι *διαβασμένο*) και → έχω διαβάσει ο ίδιος ή γενικά έχω προετοιμαστεί με μελέτη (πήγα *διαβασμένος* στο μάθημα).

διαβεβαιώνω : χρησιμοποιείται μερικές φορές, κυρίως στο α' ενικό πρόσωπο, ο λόγιος τύπος *διαβεβαιώ* (κατά το *πληρώ*, 197).

διαβιβάζω : σε επίσημο ύφος λόγου απαντάται και η λόγια αύξηση (*διεβίβαζα, διεβίβασα*).

διαιδίδομαι : η μτχ. *διαδεδομένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο (→ αυτός που γνωρίζει μεγάλη διάδοση, π.χ. *διαδεδομένη* άποψη, συνήθεια κτλ.).

διαδραματίζομαι : χρησιμοποιείται κυρίως στο γ' πρόσ. εν. και πληθ. αριθμού (*διαδραματίζονται* συμπλοκές → γίνονται συμπλοκές).

(διαθέτω) - διατίθεμαι : η μτχ. *διατεθειμένος* χρησιμοποιείται κυρίως σε εκφράσεις όπως: *δεν είναι διατεθειμένος* (→ δεν έχει σκοπό) να κάνει υποχωρήσεις.

διακόπτομαι : η μτχ. *διακεκομμένος* χρησιμοποιείται ως επίθετο (*διακεκομμένη* γραμμή

→ μη συνεχής).

διακρίνομαι : η μτχ. *διακεκρήμενος* χρησιμοποιείται ως επίθετο (→ ξεχωριστός, εκλεκτός, διαπρεπής κτλ.).

διακυβερνώ : σπάνια η κλίση κατά το *αγαπάω* (58), στον προφορικό λόγο.

διαλέγομαι : καμιά σχέση με το παθητικό του *διαλέγω*. Σημαίνει → συζητώ, κάνω διάλογο.

διαλύω : στο λόγο μη μορφωμένων ατόμων απαντάται και ο τύπος του ενεστώτα *διαλάω* (κατά το *αγαπάω*).

διαμαρτύρομαι : δεξ σημείωση για *διαμαρτυρούμαι*.

διαμαρτυρούμαι : (για γραμμάτιο) κτλ. → υφίσταμαι διαμαρτύρηση. Επομένως δεν πρέπει να γίνεται σύγχυση με το *διαμαρτύρομαι* → εκφράζω διαμαρτυρία.

διαμνήνω : σε επίσημο ύφος λόγου απαντάται και ο λόγιος αόριστος *διεμνήνυσα*. Σπάνια είναι η χρησιμοποίηση του ρήματος στην παθητική φωνή (*διαμνήνομαι*).

διανυκτερεύω : εύχρηστη η λόγια μτχ. ενεστώτα (*διανυκτερεύοντα* φαρμακεία).

διανύω : σχηματίζεται από την πρόθ. *διά + ανύω*, γι' αυτό είναι λάθος ο τύπος του αορίστου *διένυσα* που συναντάμε μερικές φορές. Ο λόγιος τύπος του αορίστου είναι *διήνυσα*.

διαπνέομαι : σε ορισμένα λεξικά απαντάται και στην ενεργητική φωνή *διαπνέω* → (για άνεμο) πνέω διαμέσου ή (μεταφορικά) εμπνέω (τον *διαπνέει* φιλοπατρία). Περισσότερο συνηθισμένη στα σύγχρονα ελληνικά είναι η παθητική φωνή, με την έννοια → κυριαρχούμαι (από κάποιο συνάσημα κτλ.).

διαπομπεύομαι : στον απλό προφορικό λόγο χρησιμοποιείται και η μτχ. *πομπεμένος* (*διαπομπευμένος*).

διαπραγματεύομαι : η χρησιμοποίηση του ρήματος με την έννοια → πραγματεύομαι (εξετάζω, εκθέτω, αναλύω ένα θέμα) είναι λαθεμένη. Το *διαπραγματεύομαι* σημαίνει → κάνω διαπραγματεύσεις.

(**διαρρηγνύω**) : σπάνια χρησιμοποιείται ο ενεστωτικός τύπος, κυρίως σε στερεότυ-

πες εκφράσεις όπως *διαρρηγνύει τα ματίδια του* → διαμαρτύρεται ή απορεί με έντονο τρόπο. Μερικές φορές απαντώνται ορισμένοι λόγιοι τύποι της παθητικής φωνής, π.χ. *έχουν διαρραγεί* κτλ.

διασκεδάζομαι : στην παθητική φωνή έχει μόνο την έννοια → διασκορπίζομαι, διαλύομαι (να *διασκεδαστούν* οι αμφιβολίες).

διασκελίζω : στα λεξικά αναφέρεται και παθητική φωνή, ενώ στο ρήμα *δρασκελίζω*, με παρόμοια έννοια, δεν αναφέρεται.

διασπώ : στον απλό προφορικό λόγο κλίνεται στον ενεστ. και κατά το *περνάω* (68).

διαστρέφομαι : η μτχ. *διεστραμμένος* χρησιμοποιείται ως επίθετο → αυτός που παρουσιάζει (σεξουαλική κυρίως) διαστροφή.

διατάσσω, -ομαι : στα λεξικά αναφέρεται ότι το ρήμα έχει και την έννοια του *διατάζω* (→ δίνω διαταγή σε κάποιον), ενώ στη σύγχρονη γλώσσα έχει διαχωριστεί η σημασία του και σημαίνει → τοποθετώ σε ορισμένη σειρά, τάξη. Η μτχ. *διατεταγμένος* χρησιμοποιείται ως επίθετο σε στερεότυπες εκφράσεις όπως: *διατεταγμένη* υπηρεσία κτλ. (→ με την έννοια της διαταγής).

διατελώ : απαντάται και ο λόγιος τύπος του αορίστου *διετέλεσα*, με άτονη εσωτερική αύξηση.

διαφθείρομαι : η μτχ. *διεφθαρμένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο → αυτός που διακρίνεται για διαφθορά, ανηθικότητα, εξαχρέωση.

διαφιλονικό : από την παθητική φωνή εύχρηστος είναι κυρίως ο τύπος της μτχ. ενεστώτα *διαφιλονικούμενος* (→ αντικείμενο φιλονικίας).

διαχειρίζομαι : μόνο ως μεταβατικό (*διαχειρίζομαι* κάτι).

διδάσκω : εύχρηστη η λόγια μτχ. ενεστώτα (ο *διδάσκων*, η *διδάσκουσα*).

διερευνώ : σε μη επίσημο ύφος λόγου απαντάται και η κλίση του ενεστώτα κατά το *αγαπάω* (58).

διευθύνομαι : χρησιμοποιείται ορισμένες φορές (*λανθασμένα*) και με την έννοια → κατευθύνομαι κάπου, οπότε απαντάται και ο αόριστος *διευθύνθηκα*.

διευρύνομαι : η μτχ. *διευρυμένος* χρησιμο-

ποιείται συχνά ως επίθετο (συνεδρίασε το υπουργικό συμβούλιο με *διευρυμένη* σύνθεση → με περισσότερα μέλη απ' ό,τι συνήθως).

δίσταμα : εύχρηστη κυρίως η *μτχ.* ως επίθετο (*διστάμενες* απόψεις → σε διαφωνία μεταξύ τους).

δικαιολογούμαι : σε μη επίσημο ύφος λόγου απαντάται και η κλίση κατά το *αγαπιέμαι* (59). Η *μτχ.* *δικαιολογημένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο με την έννοια → αυτός για τον οποίο υπάρχει (ή μπορεί να βρεθεί) κάποια δικαιολογία (η αντίδραση του κοινού στις ανατιμήσεις είναι απόλυτα *δικαιολογημένη*).

δικτυώνομαι : η *μτχ.* *δικτυωμένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο → αυτός που έχει οργανωμένο σύστημα επαφών (για επαγγελματική κτλ. εξέλιξη).

δίνομαι : απαντάται και η λόγια *μτχ.* *δεδομένη* ως επίθετο (π.χ. σε *δεδομένη* χρονική στιγμή; → συγκεκριμένη, ορισμένη) ή σε εκφρ. όπως: *δεδομένου* ότι ... (→ με βάση, με γνωστό ότι...) ή ως ουσιαστικό (τα *δεδομένα*).

δοικώ : εύχρηστη η λόγια *μτχ.* *ενεστώτα* σε εκφρ. όπως η *δοικούσα επιτροπή*.

διώκω, -ομαι : το ρήμα σημαίνει → υποβάλω σε (δικαστική κυρίως) δίωξη και δεν πρέπει να συγχέεται με το *διώχνω* → απο-

μακρύνω βίαια από κάπου..

δολοφονούμαι : σε μη επίσημο ύφος λόγου απαντάται και η κλίση (κυρίως του παρατατικού) κατά το *αγαπιέμαι* (59): *δολοφονόμουν*.

δουλεύομαι : η λόγια *μτχ.* *δεδουλευμένος* χρησιμοποιείται προκειμένου να χαρακτηριστούν μισθοί κτλ. (*δεδουλευμένα* ημερομίσθια).

δρασκελίζω : μερικές φορές απαντάται και ο τύπος *δρασκελάω* (*δρασκελίσω*, κατά το *γυρνάω - γύρισω*, 70).

δρομολογούμαι : σε μη επίσημο ύφος λόγου απαντάται και η κλίση (κυρίως του παρατατικού) κατά το *αγαπιέμαι* (59): *δρομολογόμουν*.

δυσαρεστούμαι : η *μτχ.* *δυσαρεστημένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο (→ αυτός που δείχνει *δυσαρέσκεια*).

δυσκολεύομαι : στην παθητική φωνή η έννοια διαφοροποιείται (→ κάνω κάτι με δυσκολία, αντιμετωπίζω *δυσκολίες*).

δυστυχώ : η *μτχ.* *δυστυχισμένος* χρησιμοποιείται ως επίθετο (→ *δυστυχής*, *δύστυχος* κτλ.).

δυσφημίζω : μερικές φορές χρησιμοποιείται και ο παλιότερος τύπος *δυσφημώ* (κατά το *θεωρώ*, 73, αλλά με αόριστο σε -ισα, με βάση το *δυσφημίζω*).

Ε

εγγυώμαι : η *μτχ.* *εγγυημένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο (*εγγυημένης* αξίας → για την οποία παρέχονται εγγυήσεις).

εγείρω : κυρίως σε στερεότυπες εκφράσεις όπως: *εγείρει* (→ *προβάλλει*) απαιτήσεις.

εγκληματώ - εγκληματίζω : δεν πρέπει να γίνεται σύγχυση στους αοριστικούς τύπους (*εγκλημάτιστα* → *διέπραξα* *έγκλημα*, *εγκλι-*

μάτιστα → *συνθιζώ* (οργανισμό κτλ.) σε διαφορετικό κλίμα.

εγχειρίζω : με την έννοια → *επιδίδω* (επιστολή κτλ.) χρησιμοποιείται και ο τύπος του αορίστου *ενεχειρίσασα*.

εδέησε : σε εκφράσεις όπως: *εδέησε να 'ρθεις!* (→ *επιτέλους ήρθες!*).

εικονογραφούμαι : η μτχ. *εικονογραφημένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο (*εικονογραφημένες* ιστορίες → με εικόνες).

είμαι : εύχρηστη η λόγια μτχ. *ων, ούσα, ον* σε εκφρ. όπως: *εκ του μη όντος*, ή ως ουσιαστικό (*το ον, του όντος*).

εισάγομαι : η μτχ. *ενεστώτα εισαγόμενος* χρησιμοποιείται ευρύτατα ως επίθετο (*εισαγόμενα* προϊόντα → προϊόντα εισαγωγής).

εκατοσιζώ : χρησιμοποιείται ο αόριστος σε ευχές όπως: *να τα εκατοστήσεις* → να ζήσεις εκατό χρόνια.

εκβράζω, -ομαι : έχει αντικατασταθεί κυρίως από το ρ. *ξεβράζω*.

εκθειάζω : σε επίπονο ύψος λόγου απαντάται και η λόγια αύξηση (*εξεθείαζα, εξεθείασα*).

εκλείπω : χρησιμοποιείται ακόμη και ο λόγιος αόριστος σε στερεότυπες εκφράσεις όπως: *εξέλιπε* ο κίνδυνος και στη μτχ. *εκλιπών* (→ ο μακαρίτης).

εκμεταλλεύομαι : μόνο ως μεταβατικό (εκμεταλλεύομαι κάτι ή κάποιον).

εκπίπτω : μόνο ως αμετάβατο, π.χ. οι φόροι *εκπίπτουν*. Η χρησιμοποίηση του ρ. ως μεταβατικού (εκπίπτω κάτι) είναι λαθεμένη.

εκτείνομαι : η μτχ. *εκτεταμένος* χρησιμοποιείται ως επίθετο (→ μεγάλης έκτασης).

εκτιμάω : οι τύποι *εκτιμώ* (-άς, -ά...) απαντώνται κυρίως σε εκφράσεις όπως *εκτιμώ* (→ κρίνω) ότι.

εκτίω, -ομαι : ο αρχαίος τύπος ήταν *εκτίω* (σπάν. *εκτίω*), στη νεοελληνική όμως επικράτησε το *εκτίω*.

εκυφίζω : σε σχέση με την παθητική, η ενεργητική φωνή είναι λιγότερο εύχρηστη.

ενδείκνυται : η μτχ. *ενδεικνύμενος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο.

ενδιαφέρω : απαντάται και η λόγια μτχ. *ενεστώτα* (*ενδιαφέρων, -ουσα, -ον*) ως επίθετο ή ουσιαστικό (*το ενδιαφέρον*).

ενδιαφέρομαι : η μτχ. *ενεστώτα ενδιαφερόμενος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο και ουσιαστικό (→ αυτός που έχει ενδιαφέρον για κάτι, που τον αφορά άμεσα κάτι ή έχει ρόλο σε κάτι).

ενεργούμαι : στην παθητική φωνή το ρ. σημαίνει → έχω κένωση του εντέρου, ενώ ως παθητικό του *ενεργώ* απαντάται το *διενεργούμαι*.

ενέχομαι : σε ορισμένα λεξικά καταχωρίζεται ξεχωριστά από το *ενέχω*, γιατί η σημασία του είναι τελείως διαφορετική (*ενέχω* → περιέχω, *ενέχομαι* → είμαι αναμειγμένος σε αξιόποινη πράξη).

εξαερίζω – εξαερώνω : η έννοια των δύο ρημάτων είναι διαφορετική: *εξαερίζω* → αναενώνω τον αέρα (δωματίου κτλ.) – *εξαερώνω* → μεταβάλλω σε αέρα ή αέριο, ή αφαιρώ τον αέρα (από σωλήνα κτλ.).

εξαπλώνομαι : στα λεξικά απαντάται και ο τύπος της ενεργητικής φωνής *εξαπλώνω* (→ εκτείνω, ανοίγω), ο οποίος δε συνηθίζεται.

εξαρτώ : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται στον *ενεστ.* και η κλίση κατά το *αγαπάω* (58).

εξαρτιέμαι : κυρίως στον προφορικό και στο λογοτεχνικό λόγο.

εξασθενίζω – εξασθενώ : τα δύο ρήματα διαφοροποιούνται από άποψη σημασίας: το *εξασθενίζω* έχει την έννοια → κάνω κάτι λιγότερο έντονο, λιγότερο ισχυρό (η αρρώστια *εξασθενίζει* τον οργανισμό), το *εξασθενώ* → χάνω την ένταση, την αρχική μου δύναμη (ή άνεμοι *εξασθενούν* βαθμιαία).

εξελίσσομαι : απαντάται σπάνια στην ενεργητική φωνή (*εξελίσσω*) με την έννοια → αναπτύσσω, βελτιώνω προοδευτικά. Η μτχ. *εξελιγμένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο (→ αυτός που βρίσκεται σε ανώτερο στάδιο εξέλιξης, προόδου, πολιτισμού).

εξερευνώ : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται στον *ενεστ.* και η κλίση κατά το *αγαπάω* (58).

εξέχω : εύχρηστη η λόγια μτχ. *ενεστώτα* (*εξέχων, -ουσα, -ον*) ως επίθετο.

εξηγούμαι : στον απλό προφορικό λόγο κλίνεται και κατά το *αγαπιέμαι* (59). Εκτός από παθητικό του *εξηγώ*, το ρήμα έχει και την έννοια → δίνω εξηγήσεις για κάτι. Η μτχ. *εξηγημένος* είναι σπάνια, σε εκφράσεις όπως *για να 'μαστε εξηγημένοι* (→ για να 'χουμε ξεκαθαρούς όρους συμφωνίας)

και είναι πολύ εξηγημένος (→ τίμιος και καθάρως στις συναλλαγές του, στις σχέσεις του).

εξομολογώ, -άω, εξομολογούμαι, -ιέμαι : η κλίση σε -άω, -ιέμαι κυρίως στον απλό προφορικό λόγο (βλέπε και εξομολογάω). Η κλίση κατά το θεωρώ συνηθίζεται περισσότερο. Το ρ. παρουσιάζει σημασιολογική διαφοροποίηση από την ενεργητική στην παθητική φωνή : εξομολογώ → (για ιερέα κυρίως) ακούω την εξομολόγηση κάποιου, εξομολογούμαι → κάνω εξομολόγηση σε κάποιον, του εκμυστηρεύομαι κάτι.

επαμφοτερίζω : χρησιμοποιείται κυρίως η λόγια μτχ. ενεστώτα, ως επίθετο (επαμφοτερίζουσα στάση → διαφορούμενη, αμφιταλαντευόμενη).

επαναλαμβάνομαι : η μτχ. επανειλημμένος χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο → συνεχής, αλλεπάλληλος (επανειλημμένες διακοπές ρεύματος).

επείγει – επείγομαι : εύχρηστη είναι η λόγια μτχ. επείγων, -ουσα, -ον ως επίθετο. Το επείγομαι σημαίνει → βιάζομαι (να γίνει κάτι).

επεξεργάζομαι : μόνο με μεταβατική αξία → επεξεργάζομαι κάτι. Είναι λάθος εκφράσεις όπως : τα κείμενα επεξεργάζονται από τους ειδικούς (σώστό : τα κείμενα επεξεργάζονται ειδικά). Επομένως η ισοδυναμία στους περιφραστικούς χρόνους είναι έχω επεξεργαστεί (κάτι) / (το) έχω επεξεργασμένο.

έπειται : έχει διασωθεί η μτχ. επόμενος ως επίθετο → αυτός που είναι μετά (χρονικά ή τοπικά) από άλλο.

επιβαρύνομαι : η μτχ. επιβαρηνένος με η προέρχεται από το βαρῶ.

επιδίδομαι : μόνο στον ενεστώτα σημαίνει και → ασχολούμαι ιδιαίτερα με κάτι, έχω επίδοση σε κάτι (επιδίδεται στον αθλητισμό).

επιδικάζω : απαντάται και η λόγια άτονη εσωτερική αύξηση επεδίκαζα - επεδίκασα.

επιδιώκω : απαντάται και η λόγια άτονη εσωτερική αύξηση επεδίωκα - επεδίωξα.

επιδρώ : στον απλό προφορικό λόγο κλίνεται καμιά φορά στον ενεστώτα και κατά το περνάω (68).

επιζητώ : στον απλό προφορικό λόγο κλίνεται καμιά φορά στον ενεστώτα και κατά το αγαπάω (58).

επιζώ : εύχρηστη η λόγια μτχ. ενεστώτα ως ουσιαστικό (οι επιζώντες).

επικολῶ : στον απλό προφορικό λόγο κλίνεται καμιά φορά στον ενεστώτα και κατά το αγαπάω (58).

επιλαμβάνομαι : χρησιμοποιείται σπάνια, σε λόγιες εκφράσεις όπως επιλαμβάνομαι του θέματος (→ ασχολούμαι με το θέμα).

επιλέγομαι : με την έννοια → επινομάζομαι χρησιμοποιείται μόνο η μτχ. επιλεγόμενος (→ επινομαζόμενος).

επιπλήττω : σπάνια η παθητική φωνή (επιπλήττομαι, στον ενεστ.).

επισημαίνω : απαντάται και η λόγια μορφή αύξησης επεσήμαινα - επεσήμανα.

επισυνάπτω : απαντάται και η λόγια άτονη αύξηση (επεσύναπτα - επεσύναψα).

επιτελώ : απαντάται και η λόγια άτονη αύξηση (επετέλεσα).

επιτηδεύομαι : στην κοινή νεοελληνική έχει επικρατήσει η σημασία → είμαι επιτηδευός, επιδέξιός σε κάτι. Η μτχ. επιτηδευμένος χρησιμοποιείται ως επίθετο (→ προσποιητός).

επιτιμώ : απαντάται και η λόγια άτονη αύξηση (επετίμησα). Στον προφορικό λόγο κλίνεται στον ενεστώτα και κατά το αγαπάω (58).

επιτυγχάνομαι : η μτχ. επιτυχημένος χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο (επιτυχημένο αστείο → πετυχημένο, επιτυχημένος ηθοποιός → αναγνωρισμένης αξίας).

επιφυλάσσομαι : χρησιμοποιείται σπάνια ως παθητικό του επιφυλάσσω. Έχει κυρίως την έννοια → δεν προβαίνω σε άμεση ενέργεια, διατηρώ τη δυνατότητα να κάνω κάτι στο μέλλον σε κατάλληλο χρόνο (επιφυλάσσομαι να διατυπώσω την άποψή μου).

ερημώνομαι : επειδή απαντάται το *ερημώνω* και με παθητική έννοια (το χειμώνα οι ακρογιαλιές *ερημώνουν* → μένουν έρημες), η χρήση της παθητικής φωνής είναι περιορισμένη.

ευλογάω : κυρίως χρησιμοποιείται ο τύπος *βλογάω*.

ευλογούμαι : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται και η κλίση κατά το *αγαπιέμαι* (59), κυρίως στον παρατατικό (*ευλογιόμουν*).

ευτυχώ : η *μτχ. ευτυχισμένος* χρησιμοποιείται

ως επίθετο (→ αυτός που νιώθει, δείχνει ευτυχία ή διακρίνεται για ευτυχία).

ευχαριστούμαι, -ιέμαι : η *μτχ. ευχαριστημένος* κυρίως ως επίθετο (→ αυτός που δείχνει ευχαρίστηση).

εφημερεύω : εύχρηστη είναι και η λόγια *μτχ. ενεστώτα* σε *εκφρ. όπως εφημερεύουν ιατρος, εφημερεύουν φαρμακείο κτλ.*

εφορμώ : στον απλό προφορικό λόγο κλίνεται στον ενεστώτα και κατά το *αγαπάω* (58).

Z

ζαβώνω : στα λεξικά αναφέρεται και παθητική φωνή (*ζαβώνομαι*), η οποία δε χρησιμοποιείται συνήθως. Το ρ. σημαίνει και → *κάνω κάτι ζαβό (στραβό)* και → *γίνομαι ζαβός (στραβός)*.

ζαρώνω : στα λεξικά αναφέρεται και παθητική φωνή (*ζαρώνομαι*), η οποία δε συνηθίζεται. Το ρ. σημαίνει και → *κάνω κάτι ν' αποκτήσει ζάρες* και → *αποκτώ ζάρες*.

ζαχαρώνω : στα λεξικά αναφέρεται και παθητική φωνή (*ζαχαρώνομαι*), η οποία δε συνηθίζεται. Το ρ. σημαίνει κυρίως → *(για μέλι ή φρούτο κτλ.) εμφανίζω κρυστάλλους ζάχαρης / ερωτοτροπώ*. Με την πρώτη έννοια απαντάται μερικές φορές και ο τύπος *ζαχαριάζω*.

ζεματάω : μόνο στον ενεστώτα και στον παρατατικό έχει και τη σημασία → *είμαι καυτός (π.χ. ζεματάει ο ήλιος σήμερα)*. Το *-ισα* έχει επικρατήσει λόγω ισοδυναμίας με το *ζεματίζω*.

ζηλεύω : η *μτχ. ζηλεμένος* χρησιμοποιείται ως επίθετο → *ζηλευτός, αξιοζήλευτος*.

ζημιώνω : έχει και τη σημασία του *ζημιώνομαι* (→ *παθαίνω ζημιά*).

ζητώ, -ούμαι : η κλίση κατά το *θεωρώ* είναι σπάνια, σε επίσημο ύφος λόγου και σε τυποποιημένες εκφράσεις όπως: *ποιος τον ζητεί παρακαλώ; (σε τηλεφωνική συνομιλία), ή σε αγγελίες (ζητείται υπάλληλος κτλ.)*.

ζουλάω και ζουπάω : προέρχονται αντίστοιχα από τα ρ. *ζουλίζω* και *ζουπίζω*, τα οποία όμως δε χρησιμοποιούνται σήμερα. Οι τύποι σε *-άω* έχουν επικρατήσει στην κοινή νεοελληνική (δες και Γραμματική Τριανταφυλλίδη 1941, σελ. 351, 354).

ζυγιάζω – ζυγίζω : είναι κοινή μόνο η έννοια του υπολογισμού του βάρους κάποιου πράγματος. Το ρ. *ζυγιάζω* σημαίνει κυρίως → *τοποθετώ σε θέση ισορροπίας (π.χ. ο αετός ζυγιάζει τα φτερά του)*.

ζώνομαι : δε χρησιμοποιείται συνήθως ως παθητικό του *ζώνω*, αλλά με την έννοια → *φοράω στη μέση (άρματα, σπαθί κτλ.)*.

Η

ημερώνω : χρησιμοποιείται και με την έννοια του *ημερώνομαι* (→ γίνομαι ήμερος ή κατα-

πραΰνομαι, μαλακώνω).

Θ

θάβομαι : ο τύπος *τάφηκα* (να ταφώ κτλ.) χρησιμοποιείται ως ισοδύναμο του *θάφτηκα* κυρίως για την έννοια → *ενταφιάζομαι*.

θαμπώνομαι : μόνο με την έννοια → *εντυπωσιάζομαι*, αφού το *θαμπώνω* έχει και ενεργητική και παθητική αξία (→ κάνω κάτι θαμπό ή γίνομαι θαμπός).

θέλω : χρησιμοποιείται η λόγια *μτχ. ηθελημένος* ως επίθετο (→ σκόπιμος, με πρόθεση).

θερμομετρώ : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται στον *ενεστώτα* και η κλίση κατά το *αγαπάω* (58).

θερμομετρούμαι : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται και η κλίση κατά το *αγαπιέμαι* (59), κυρίως στον παρατατικό (*θερμομετριόμουν*).

θλίβομαι : η *μτχ. θλιμμένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο → αυτός που νιώθει ή φανερώνει θλίψη. Χρησιμοποιείται ορισμένες φορές και η λόγια *μτχ. τεθλιμμένος* με ειρωνικό τόνο (*τεθλιμμένοι συγγενείς*).

θωρακίζομαι : εύχρηστη η λόγια *μτχ. τεθωρακισμένος* ως επίθετο ή ουσιαστικό.

Ι

ισιάζω – ισιώνω : το *ισιάζω* διαφοροποιείται σε σχέση με το *ισιώνω*, γιατί έχει κυρίως την έννοια → *κάνω κάτι ίσιο* (και όχι → γίνομαι ίσιος).

ισορροπώ : η *μτχ. ισορροπημένος* χρησιμο-

ποιείται ως επίθετο → αυτός που έχει ή φανερώνει διανοητική ή ψυχική ισορροπία.

ισχύω : εύχρηστη η λόγια *μτχ. ενεστώτα ισχύων, -ουσα, -ον*.

K

καθαρογραφή, καθαρογραφοίμαι : οι αρχικοί αυτοί τύποι τείνουν να εκλείψουν και να αντικατασταθούν από τους νεότερους καθαρογράφα, -ομαι.

καθίζω – κάθομαι : άλλοτε είχαν την ίδια έννοια, γι' αυτό επικράτησε ο αόριστος *-ισα (κάθισα)*. Σήμερα το *καθίζω* περιορίζεται στην έννοια → *βάζω κάποιον να καθίσει*. Μερικές φορές η *μτχ. καθίζοντας* αναπληρώνει τη *μτχ. ενεστώτα του κάθομαι*, που δεν είναι δόκιμη (... *καθίζοντας* δίπλα στον Μίμη [Κυρία Κούλα, σελ. 46]).

καθυποτάσσω : σπάνια η παθητική φωνή (*καθυποτάσσομαι*).

καθυστερώ : η *μτχ. καθυστερημένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο → αυτός που ήρθε ή έγινε με καθυστέρηση ή διακρίνεται για καθυστέρηση. Η παθητική φωνή είναι σπάνια, εκτός από τη *μτχ. παθ. ενεστώτα καθυστερούμενος*, π.χ. *καθυστερούμενες οφειλές*.

καίω, καίγομαι : σπάνια απαντάται η κλίση *καίεις, καίο(υ)με, καίετε* κτλ. και *καίομαι, καίεσαι* κτλ. Π.χ. *Καίοντας* με ξερό θυμάρι τους ανέμους (Ελύτης, σελ. 33).

κακοκαρδίζω : σε ορισμένα λεξικά αναφέρεται και παθητική φωνή. Το ρ. έχει και τις δύο έννοιες → στενοχωρώ, στενοχωριέμαι.

καλο(ε)ξετάζω : σπάνια η παθητική φωνή.

καλοκαρδίζω : σε ορισμένα λεξικά αναφέρεται και παθητική φωνή. Το ρ. σημαίνει κυρίως → *κάνω κάποιον να χαρεί*, και σπάνια → *χαίρομαι ο ίδιος*.

καλομαθαίνω : ο τύπος *καλόμαθα* αντιστοιχεί στην έννοια → *κακομαθαίνω*, ενώ το *καλόμαθα* στην έννοια → *μαθαίνω κάτι καλά*.

καλούμαι : οι τύποι *καλέσθηκα* (να *καλεστώ* κτλ.) και *καλεσμένος* χρησιμοποιούνται κυρίως με την έννοια → *προσκαλούμαι*, ενώ οι τύποι *κλήθηκα* (να *κληθώ* κτλ.) με την έννοια → *μου ζητούν να παρευρεθώ σε κάτι*, να *κάνω κάτι* κτλ., π.χ. *κλήθηκε* ο μάρτυρας να καταθέσει στο δικαστήριο.

κάμπτομαι : η *μτχ. κεκαμμένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο (→ σε *στάση*, σε *θέση κάμψης*).

καπνίζω : η *μτχ. καπνισμένος* αντιστοιχεί μόνο στην έννοια → *υποβάλλω στην επίδραση του καπνού* (*κυψέλες μελισσών* κτλ.).

καρποφορώ : στον απλό προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία απαντάται και η κλίση σε *-άω* (κατά το *αγαπάω*, 58), στον *ενεστώτα*.

καρτερώ : απαντάται (σπάνια) και η κλίση κατά το *θεωρώ* (73).

καταβάλλομαι : ο λόγιος τύπος της *μτχ. καταβεβλημένος* χρησιμοποιείται ευρύτατα με την έννοια → *εξαντλημένος, καταπονημένος σωματικά και ψυχικά*.

καταβρέχομαι : στην παθητική φωνή ξεχωρίζουν οι σημασίες του *ρήματος* και από *άποψη μορφής*. Οι τύποι *καταβρέχτηκα*, να *καταβρέχτώ* κτλ. έχουν την έννοια → *βρέχομαι σε όλη μου την έκταση* (η *άσφαλτος* πρέπει να *καταβρέχτει*), ενώ οι τύποι *καταβράχηκα*, να *καταβραχώ* κτλ. έχουν την έννοια → *βρέχομαι υπερβολικά, μουσκεύομαι* (δεν πήρα μαζί μου *ομπρέλα* και *καταβράχηκα*).

καταζητούμαι : η *μτχ. ενεστώτα καταζητούμενος* χρησιμοποιείται ευρύτατα ως *ουσιαστικό*.

κατακάθομαι : για τον αόριστ. σε *-ισα* δεξ σημείωση **καθίζω – κάθομαι**.

κατακαίω : ο αόριστος *κατάκαψα* αντιστοιχεί κυρίως στην έννοια → *καίω πολύ*, υπερβολικά κάποιον ή κάτι, ενώ ο αόριστος *κατέκαψα* στην έννοια → *καίω ολοσχερώς* (έκταση γης κτλ.). Σπάνια, σε επίσημο ύφος λόγου, για τη δεύτερη έννοια χρησιμοποιούνται και οι λόγιοι τύποι *κατακαίεις* κτλ., *κατέκαυσα*, *κατακαίομαι*.

κατακρατώ, -ούμαι : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται και η κλίση κατά το *αγαπάω* (58) και *αγαπιέμαι* (59), κυρίως στον *παρατατικό* : *κατακρατιόμουν*.

καταμετρώ, -ούμαι : στον απλό προφορικό

λόγο απαντάται και η κλίση κατά το αγαπάω (58) και αγαπιέμαι (59), κυρίως στον παρατατικό: *κατακρατιόμουν*.

κατανικό : στον απλό προφορικό λόγο κλίνεται στον ενεστώτα και κατά το αγαπάω (58).

καταξοδεύομαι : στην παθητική φωνή διαφοροποιείται η έννοια του ρ. (→ χάνω πολλά ξέρω). Μόνο με την έννοια → ξοδεύω ολοκληρωτικά κάτι (π.χ. χρήματα) υπάρχει αντιστοιχία ενεργητικής και παθητικής φωνής, ενώ απαντάται και η *μτχ. καταξοδεμέυος*.

καταπατάω : η κλίση σε -άω χαρακτηρίζει μη επίσημο ύφος λόγου.

καταπατούμαι : απαντάται ορισμένες φορές και η κλίση κατά το ανακτώμαι (61) ή το αγαπιέμαι (59).

καταπέφτω - (καταπίπτω) : η σημασία έχει διαφοροποιηθεί. Το *καταπέφτω* σημαίνει → χάνω τις δυνάμεις μου (από αρρώστια κτλ.), ενώ το *καταπίπτω* (με εύρηστο κυρίως τον αόριστο *κατέπεσα*) σημαίνει → πέφτω από ψηλά, π.χ. το αεροπλάνο *κατέπεσε* και *συνετρίβη*.

καταπολεμάω, -ώμαι : παρά το γεγονός ότι προέρχεται από το αρχαίο ρ. *πολεμέω, πολεμούμαι*, έχει επικρατήσει στην κοινή νεοελληνική η κλίση σε -ώμαι (βλ. π.χ. Χειρόγρ. Ρωξάνης, σελ. 109: *καταπολεμάται*).

καταριέμαι : η *μτχ. καταραμένος* σημαίνει → αυτός που αξίζει κατάρρες. Επίσης απαντάται η λόγια *μτχ. ενεστώτα καταρώμενος*, αλλά και η *μτχ. της δημοτικής καταριώντας* με ισοδύναμο νόημα (Χειρόγρ. Ρωξάνης, σελ. 20).

κατατρέχω : σπάνια είναι η παθητική φωνή (*κατατρέχομαι*). Συνήθως απαντάται μόνο η *μτχ. παθ. παρακειμένου (κατατρεγμένος)*.

καταφέρνω - καταφέρομαι : με την έννοια → δίνω (χτύπημα) απαντώνται και οι τύποι *καταφέρω, κατέφερα* (π.χ. του *κατέφερε* κάριο πλήγμα). Το ρ. *καταφέρομαι* έχει αποκτήσει τελείως διαφορετική σημασία → κατηγορώ, κατακρίνω με έντονο τρόπο.

καταχρῶμαι : μόνο ως μεταβατικό (*καταχρῶμαι* κάτι).

καταχωρίζω, -ομαι : Το ρ. είναι σύνθετο από το κατά+χωρίζω και όχι από το κατά+χω-

ρώ, επομένως είναι λαθεμένοι οι τύποι *καταχωρώ, καταχώρησα, καταχωρούμαι* κτλ.

καταψύχομαι : η *μτχ. καταψυγμένος* (ή *καταψυγμένος*) χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο → *συντηρημένος στην κατάψυξη*.

κατεβάζω - κατεβαίνω : από άποψη σημασίας, το *κατεβαίνω* χρησιμοποιείται και ως παθητικό του *κατεβάζω*, π.χ. η ασπιρίνη *τού κατέβασε* τον πυρετό - ο πυρετός *του κατέθηκε* με την ασπιρίνη

κατεργάζομαι : μόνο με μεταβατική αξία (*κατεργάζομαι* κάτι). Επομένως η ισοδυναμία στους περιφραστικούς χρόνους είναι *έχω κατεργαστεί* (κάτι) / (το) *έχω κατεργασμένο*.

κατέχω : από την παθητική φωνή χρησιμοποιείται κυρίως η *μτχ. ενεστώτα κατεχόμενος*, π.χ. *κατεχόμενα* εδάφη (→ που βρίσκονται κάτω από ξένη κατοχή). Δεν πρέπει να γίνεται σύγχυση με το ρ. *κατέχω* (παρατατ. *κάτεχα*), που σημαίνει → *γνωρίζω*.

κατηγορώ : στον απλό προφορικό και λογοτεχνικό λόγο απαντάται και η κλίση κατά το *αγαπάω* (58).

κατοικούμαι : σε μη επίσημο ύφος λόγου κλίνεται και κατά το *αγαπιέμαι* (59), κυρίως στον παρατατικό.

κατουριέμαι : από άποψη σημασίας δεν είναι παθητικό του *κατουράω*, αλλά σημαίνει → θέλω να κατουρήσω ή «τα κάνω» πάνω μου.

κελαηδάω : η κλίση κατά το *θεωρώ* (73) δεν απαντάται στην κοινή νεοελληνική αλλά κυρίως σε διαλέκτους. Σπάνια χρησιμοποιούνται και οι τύποι *κελαδῶ, κελάδησα*, χωρίς το η.

κεραυνοβολούμαι : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται και η κλίση κατά το *αγαπιέμαι* (59), κυρίως στον παρατατικό (*κεραυνοβολούμουν*).

κερδίζομαι : η *μτχ. κερδισμένος* σημαίνει και → αυτόν που έχει κερδηθεί (παίρνω τα *κερδισμένα* μου και φεύγω από το παιχνίδι) και → αυτόν που έχει κερδίσει ή γενικά αποκομίσει κάποιο όφελος (από όλη αυτή την ιστορία, θα βγει *κερδισμένος*).

κερώνω : σπάνια η παθητική φωνή (*κερώνομαι*) εκτός από τη *μτχ. παθ. παρακειμένου κερωμένος*.

κινάω : χρησιμοποιείται κυρίως με την έννοια → ξεκινάω (π.χ. *κινάει* να φύγει), αλλά στον απλό προφορικό λόγο και με τις άλλες έννοιες του *κινώ*.

κινούμαι : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται και η κλίση κατά το *αγαπιέμαι* (59), κυρίως στον παρατατικό (*κινιόμουν*).

κλαίω : σπάνια απαντώνται οι τύποι *κλαίγω*, *κλαίγεις* κτλ.

κλαίγομαι : η έννοια διαφοροποιείται στην παθητική φωνή. Το ρ. σημαίνει → παραποιείμαι, εκτός από τη *μτχ. κλαμένος*, που συνδέεται νοηματικά με την ενεργητική φωνή (→ αυτός που κλαίει ή έχει κλάψει).

κλέβομαι : ο αόριστος *κλέφθηκα* χρησιμοποιείται μόνο με την έννοια της απαγωγής γυναικάς με σκοπό το γάμο, π.χ. *αυτή κλέφθηκε* με τον τάδε ή αυτοί *κλέφθηκαν* για να παντρευτούνε.

κλείνομαι : η λόγια *μτχ. κεκλεισμένος* έχει επιβιώσει στην έκφρ. *κεκλεισμένων των θυρών*.

κληρώνομαι : η έννοια διαφοροποιείται στην παθητική φωνή. Το *κληρώνομαι* σημαίνει κυρίως → εκλέγομαι με κλήρο, ενώ το *κληρώνω* χρησιμοποιείται κυρίως για την κληροση λαχειών κτλ.

κλίνομαι : η παθητική φωνή χρησιμοποιείται μόνο για την κλίση ρημάτων, ενώ η *μτχ. κεκλιμένος* έχει ρόλο επιθέτου (→ αυτός που παρουσιάζει κλίση, επικλινής).

κοιτάζομαι - κοιτιέμαι : η παθητική φωνή διαφοροποιείται νοηματικά από την ενεργητική. Σημαίνει → κοιτάω τον εαυτό μου (στον καθρέφτη) ή → κάνω ιατρικές εξετάσεις. Επίσης έχει έννοια αλληλοπίεσης: *κοιτάζονται ή κοιτιούνται* μεταξύ τους.

κοντράρομαι : στην παθητική φωνή το ρ. σημαίνει → συγκρούομαι με κάποιον, επομένως έχει παραπλήσια έννοια με εκείνη του *κοντράρω* (κάποιον) → εναντιώνομαι, έρχομαι σε αντιπαράθεση με κάποιον.

κοπανάω : ο τύπος *κοπανίζω* (Τριανταφυλλίδης, 1941, σελ. 358) δε χρησιμοποιείται πια στην κοινή νεοελληνική. Έχει επιβιώσει η *μτχ. κοπανισμένος* και το επίθετο *κοπανιστός*.

κοπιάζω : η προστακτική αορίστου *κόπιασε - κοπιάστε* χρησιμοποιείται και ως πρόσκληση

ση σε κάποιον να περάσει, να μπει σε κάποιο χώρο.

κορέσθηκα : στην επιστημονική ορολογία απαντάται και η λόγια *μτχ. κεκορεσμένος*.

κοστολογούμαι : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται και η κλίση κατά το *αγαπιέμαι* (59), κυρίως στον παρατατικό (*κοστολογιόμουν*).

κουμπώνομαι : σπάνια χρησιμοποιείται ως παθητικό του *κουμπώνω*. Συνήθως σημαίνει → κουμπώνω το ρούχο μου ή δείχνω επιφυλακτικότητα, καχυποψία.

κουτουλάω : σε ορισμένα λεξικά απαντάται και ο τύπος *κουτουλιζώ*, ο οποίος, τουλάχιστον στην κοινή νεοελληνική, δε συνηθίζεται.

κράζω : η *μτχ. κραγμένος* απαντάται με την έννοια → *ξεφωνημένος* (δες σημείωση *ξεφωνίζω*).

κρατώ : η κλίση κατά το *θεωρώ* (73) – *κρατώ, -εις, -εί* κτλ. – δε συνηθίζεται στην κοινή νεοελληνική. Η λόγια *μτχ. κρατούντες* χρησιμοποιείται ως ουσιαστικό (→ αυτοί που κυβερνούν).

κρατούμαι : κυρίως με την έννοια → φυλακίζομαι προσωρινά (χωρίς να έχει προηγηθεί δίκη). Εύχρηστη η *μτχ. ενεστώτα κρατούμενος* και ως ουσιαστικό.

κρέμομαι - κρεμιέμαι : υπάρχει διαφοροποίηση εννοιών. Το *κρέμομαι* σημαίνει → είμαι στερεωμένος ή στηρίζομαι κάπου από το πάνω μέρος (π.χ. το πολύφωτο *κρέμεται* πάνω στο ταβάνι) / αιωρούμαι / βασιζομαι σε κάποιον ή κάτι ολοκληρωτικά, εξαρτώμαι. Το *κρεμιέμαι* σημαίνει κυρίως → με κρεμάει κάποιος κάπου (π.χ. το πολύφωτο *κρεμιέται* συνήθως πάνω από το τραπέζι της τραπεζαρίας) / απαγχονίζομαι.

κυβερνάω : χρησιμοποιείται και η λόγια *μτχ. κυβερνώντες* ως ουσιαστικό (→ αυτοί που κυβερνούν).

κυκλοφορώ : στον απλό προφορικό και στο λογοτεχνικό λόγο απαντάται και η κλίση κατά το *αγαπάω* (58).

κυλιέμαι : στην παθητική φωνή το ρ. περιορίζεται κυρίως στη σημασία → μετακινούμαι πάνω στο έδαφος με περιστροφική ή παρόμοια κίνηση (π.χ. *κυλιέται* μέσα στη λάσπη). Εύχρηστη είναι η λόγια *μτχ. ενεστώ-*

τα *κυλιόμενος* για σκάλα με μηχανισμό που κινείται «κυλώντας», για απεργία που κλιμακώνεται σταδιακά κτλ.

κυριαρχούμαι : σπάνια η παθητική φωνή, με την έννοια → είμαι κυριευμένος από κάτι (κυρίως για έντονες συναισθηματικές καταστάσεις).

Λ

λαθεύω : η *μτχ.* *λαθεμένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο (→ μή σωστός, λανθασμένος).

λαλώ - λαλάω : η κλίση σε *-άω* τείνει να επικρατήσει στην κοινή νεοελληνική (χωρίς το δεύτερο τύπο *λαλά* του β' ενικού και με το επίθημα *-αγ-* μόνο στον πληθυντικό του παρτατικού: *λαλάγαμε* κτλ.). Από την παθητική φωνή εύχρηστη είναι μόνο η *μτχ.* *ενεστώτα* ως ουσιαστικό : η *λαλουμένη* (→ η λαϊκή, η δημοτική γλώσσα):

λαμβάνομαι : ο τύπος *ελήφθη* (παρά το γεγονός ότι είναι λόγιος) χρησιμοποιείται ευρύτατα στη λήψη ραδιοσημάτων, στη στερεότυπη έκφραση *ελήφθη, over*. Η λόγια *μτχ.* *ειλημμένος* έχει επιβιώσει στην έκφραση: *προ ειλημμένων* (ήδη παρμένων) αποφάσεων.

λαναρίζω : σπάνια η παθητική φωνή (*λαναρίζομαι*).

λανθάνω : χρησιμοποιείται η λόγια *μτχ.* *λανθάνων, -ουσα, -ον*, ως επίθετο (→ αυτός που υπάρχει αλλά δε φανερώνεται άμεσα).

λαχταρίζω - λαχταράω : δεν πρέπει να συγχέονται οι έννοιες των δύο ρ. Το *λαχταρίζω* σημαίνει → σκιρτάω, σπαρταράω / τρομάζω, τρομοκρατούμαι, ενώ το *λαχταράω* → επιθυμώ έντονα.

ληλατούμαι : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται και η κλίση κατά το *αγαπιέμαι* (59), κυρίως στον παρτατικό (*ληληλατίομαι*).

λειτουργάω - λειτουργώ : η διπλοτυπία ισχύει μόνο για την έννοια → τελώ τη θεία λειτουργία. Η παθητική φωνή σημαίνει → πα-

ρακολουθώ τη θεία λειτουργία.

λειτουργώ : το ρ. *καταχωρίζεται* χωριστά γιατί δεν παρουσιάζει διπλοτυπία, ούτε εμφανίζεται στην παθητική φωνή. Έχει την έννοια → είμαι σε λειτουργία, έχω συγκεκριμένη συμπεριφορά, επίδραση κτλ.

λιάζω : λιγότερο συχνό σε σχέση με την παθητική φωνή.

λιγουριάζω - λιγώνω : το *λιγουριάζω* σημαίνει κυρίως → προκαλώ ή αισθάνομαι κορεσμό από πολύ φαί, συνήθως γλυκό, ενώ το *λιγώνω* → προκαλώ λιγούρα ή ζαλάδα.

λιμάζω : εύχρηστη είναι κυρίως η *μτχ.* *λιμασμένος* (→ υπερβολικά πεινασμένος).

λιμνάζω : εύχρηστη η λόγια *μτχ.* *ενεστώτα* σε εκφρ. όπως *λιμνάζοντα ύδατα*.

λιντσάρω : σπάνια η παθητική φωνή (*λιντσάρομαι*).

λυγάω : σύμφωνα με τη Γραμματική Τριανταφυλλίδη, όταν οι δύο τύποι σε *-ώ* και σε *-ίζω* έχουν την ίδια σημασία, τότε επικρατεί ο αόριστος σε *-ισα*.

λυγιέμαι : δεν αποτελεί παθητικό του *λυγάω*, αλλά έχει μόνο την ειδική έννοια → κουνάω, *λυγίζω* ρυθμικά το σώμα μου (σε χορό κτλ.).

λύνομαι : η λόγια μορφή *λύομαι* έχει επιβιώσει σε στερεότυπες εκφράσεις όπως: *λύεται η συνεδρίαση* και στη *μτχ.* *ενεστώτα* *λυόμενος* (για σπίτι κτλ.).

λυπάμαι : η *μτχ.* *λυπημένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο (→ αυτός που νιώθει ή εκφράζει, φανερώνει λύπη).

M

μαγνητοφωνούμαι : στον απλό προφορικό λόγο κλίνεται και κατά το *αγαπιέμαι* (59), κυρίως στον παρατατικό (*μαγνητοφωνιόμουν*).

μαζώνω, -ομαι : περίπου συνώνυμο του *μαζεύω*, απαντάται όμως σπανιότερα στην κοινή νεοελληνική.

μαθαίνω – μαθεύομαι : στον απλό προφορικό λόγο χρησιμοποιείται και ο ενεστώτας της παθητικής φωνής (*μαθαίνομαι*) σε εκφράσεις όπως: *μαθαίνεται ο έρωτας έτσι*; (Χειρόργ. Ρωξάνης, σελ. 82). Ο Τριανταφυλλίδης (1941, σελ. 365) αναφέρει τον τύπο *μαθαίνομαι* με αόρ. *μαθεύτηκα*, στην κοινή νεοελληνική όμως απαντάται κυρίως το *μαθεύτηκα* (και *μαθεύτηκαν*) με διαφορετική έννοια → έγινε γνωστό. Η μτχ. *μαθημένος* σημαίνει κυρίως → αυτός που απέκτησε κάποια συγκεκριμένη συνήθεια (π.χ. δεν είναι *μαθημένος* στο ψυχρό κλίμα).

μαλώνω : η μτχ. *μαλωμένος* σημαίνει κυρίως → αυτός που έχει μαλώσει (καβαδιάσει, φιλονικήσει) με κάποιον και όχι → αυτός που τον έχουν μαλώσει.

μανουβράρω : σπάνια η παθητική φωνή (*μανουβράρομαι*).

μαρτυρώ – μαρτυρώ : με την έννοια → βασανίζομαι, παιδεύομαι χρησιμοποιείται κυρίως στον αόριστο (*μαρτύρησα*). Απαντάται στο γ' πρόσωπο του ενεστ. με την ειδική έννοια → φανερώνει, αποτελεί μαρτυρία (π.χ. Η ύπαρξη του οβελίσκου *μαρτυρεί* πως ο χώρος αυτός ανήκει στη Γαλλική Δημοκρατία [Καθημ. 5/4/91]). Το *μαρτυρείται* σημαίνει και → αναφέρεται (σε κείμενο, πηγή κτλ.).

μασουλάω : σύμφωνα με τη Γραμματική (Τριανταφυλλίδης), εφόσον υπάρχει ισοδύναμος τύπος σε *-ίζω*, επικρατεί ο αόρ. σε *-ισα*.

μαυρίζω : σε ορισμένα λεξικά αναφέρεται και παθητική φωνή (*μαυρίζομαι*), πιθανόν με

την έννοια → καταψηφίζομαι.

μέλει – μέλλει : δεν πρέπει να συγχέονται οι έννοιες. Το *μέλει* σημαίνει → ενδιαφέρει (π.χ. *σε μέλει εσένανε*;) ενώ το *μέλλει* (ή *μέλλεται*) → είναι μοιραίο (όποιοι του *μέλλει* να πνιγεί, ποτέ του δεν πεθαίνει). Εύχρηστες είναι οι μτχ. *μέλλων, -ουσα, -ον* (ως επίθετα) και το *μέλλον* και τα *μελλούμενα* (ως ουσιαστικά).

μελετώμαι : η λόγια κλίση σε *-ώμαι* συνηθίζεται περισσότερο για τις έννοιες → ερευνώμαι, εξετάζομαι, π.χ. *μελετάται* η κατασκευή υπόγειου σιδηροδρόμου.

μεριμνώ : σε μη επίσημο ύφος λόγου κλίνεται στον ενεστώτα και κατά το *αγαπάω* (58).

μεταβιβάζω : σε επίσημο ύφος λόγου απαντάται και η άτονη εσωτερική αύξηση (*μετεβίβαζα, μετεβίβασα*).

μεταγράφομαι : χρησιμοποιείται ορισμένες φορές και με την έννοια του *μετεγγράφομαι* (όπως και το ουσ. *μεταγραφή* αντί του σωστού *μετεγγραφή*).

μετακινούμαι : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται και η κλίση κατά το *αγαπιέμαι* (59), κυρίως στον παρατατικό (*μετακινιόμουν*).

μεταλαμβάνω : σπάνιοι οι λόγιοι τύποι *μεταλαμβάνω, μετέλαβα* (κατά το *καταλαμβάνω*, 165).

μεταλαμπαδεύω : σπάνια η παθητική φωνή (*μεταλαμπαδεύομαι*, 20).

μεταμφιέζω : συνηθίζονται κυρίως οι τύποι της παθητικής φωνής.

μετανιώνω - μετανού : το *μετανού* περιορίζεται κυρίως στην έννοια → μετανιώνω για λάθος ή κακό που έκανα. Έτσι, δεν μπορούμε να πούμε π.χ. *εξέκίνησα να πάω εκδρομή, αλλά μετανόησα* (*μετάνιωσα*, άλλαξα γνώμη) και γύρισα πίσω.

μεταπωλώ : μόνο σε επίσημο ύφος λόγου. Σπάνια η χρησιμοποίηση της παθητικής φωνής (*μεταπωλούμαι*, 74).

μεταχειρίζομαι : η *μτχ. μεταχειρισμένος* χρησιμοποιείται ως επίθετο (*μεταχειρισμένο αυτοκίνητο* → όχι *καινούριο, χρησιμοποιημένο*). Το ρ. είναι μεταβατικό (*μεταχειρίζομαι κάτι*).

μηνύω – μηνύω : η έννοια είναι διαφορετική. Το *μηνάω* σημαίνει → στέλνω μήνυμα, παραγγέλνω, ενώ το *μηνύω* → κάνω μήνυση.

μιλιέμαι : η παθητική φωνή χρησιμοποιείται κυρίως με τη σημασία → (για γλώσσα) χρησιμοποιούμαι, π.χ. τα γαλλικά *μιλιούνται* ακόμα στις παλιές αποικίες, και με έννοια αλληλοπάθειας, π.χ. *δε μιλιούνται* (→ δε μιλάει ο ένας στον άλλο) μετά την παρεξήγηση που έγινε. Η *μτχ. μιλημένος* έχει ιδιαίτερη σημασία → αυτός με τον οποίο (ή για τον οποίο) έχει προηγηθεί συνεννόηση, π.χ. *Ήταν μιλημένος ο μάρτυρας και δεν είπε στο δικαστήριο όλα όσα ήξερε*.

μισούμαι : στον απλό προφορικό λόγο απαιτάται και η κλίση κατά το *αγαπιέμαι* (59), κυρίως όταν έχει αξία αλληλοπάθειας, όπως στη φράση: *Ξεμέθυστοι μισούνται* (ενν. μισεί ο ένας τον άλλο) (Υπνοβ., σελ. 94).

μοιραίνω : σπάνια η παθητική φωνή (*μοιραίνομαι*).

μονιάζω – μονοιάζω : δεν πρέπει να γίνεται σύγχυση. Το *μονιάζω* σημαίνει → (για ζώο)

φωλιάζω, ενώ το μονοιάζω → συμφιλιώνω ή συμφιλιώνομαι.

μονώνομαι : η λόγια *μτχ. μεμονωμένος* έχει επιβιώσει ως επίθετο (→ αυτός που δε συνδέεται με άλλο, που αποτελεί ξεχωριστό φαινόμενο, ξεχωριστή περίπτωση).

μουγγαίνομαι : ακολουθούμε την ετυμολογία του Ανδριώτη, από το *μογγός* < *μογ(γ)ιλιάλος*.

μουρμουράω : σύμφωνα με τη Γραμματική Τριανταφυλλίδη, εφόσον υπάρχει ισοδύναμος τύπος σε *-ίζω*, επικρατεί ο αόριστος σε *-ισα*.

μπάζω – μπαίνω : από άποψη σημασίας το *μπαίνω* χρησιμεύει και ως παθητικό του *μπάζω*, π.χ. τον *εμπασε* στο δωμάτιο – *μπήκε* στο δωμάτιο.

μπλοκάρω : και με την έννοια → *μπλοκάρομαι*, π.χ. *είχαν σχεδόν και οι δυο μπλοκάρει* (Αντίπ. Εραστής, σελ. 25).

μπουκώνω : σπάνια η παθητική φωνή (*μπουκώνομαι*). Το ρ. έχει και ενεργητική και παθητική διάθεση (→ *μπουκώνω κάτι ή μπουκώνω ο ίδιος*).

μπουμπουνίζε : σπάνια ως προσωπικό, π.χ. *Τι θα πει «πανεπιστήμιο», που μας μπουμπουνίζουνε τώρα κάθε τόσο πως άνοιξε εδώ ή εκεί;* (Κοιτάσμ. σελ. 145).

μυρίζομαι : στην παθητική φωνή η έννοια διαφοροποιείται. Σημαίνει → *αντλαμβάνομαι κάποια μυρωδιά ή (κυρίως) → υποψιάζομαι, προαισθάνομαι*.

N

νεκροφιλάω : σπάνια κλίνεται κατά το *θεωρώ* (73).

νεκρώνω : και με την έννοια → *νεκρώνομαι*.

νεοτερίζω : απαντάται και η γραφή *νεωτερίζω*. Προτιμήσαμε το **ο**, γιατί υπάρχει ο τύπος του επιθέτου *νεότερος*.

νοστιμεύομαι : η έννοια διαφοροποιείται στην παθητική φωνή. Σημαίνει → *επιθυμώ κάτι έντονα, το λαχταράω*.

νυχτώνει : σπάνια απαντάται και ως προσωπικό (*νυχτώνω*) με την έννοια του *νυχτώνομαι* (→ με βρίσκει η νύχτα).

Ξανθαίνω - Ξανθίζω : η έννοια των δύο ρημάτων δεν ταυτίζεται. Το *ξανθαίνω* σημαίνει γενικά → κάνω κάτι ξανθό ή γίνομαι ξανθός, ενώ το *ξανθίζω* χρησιμοποιείται σε ειδικές περιπτώσεις, π.χ. *ξανθίζετε* το κρεμμύδι σε καυτό βούτυρο.

Ξανοίγομαι : η έννοια διαφοροποιείται στην παθητική φωνή. Σημαίνει → κάνω υπερβολικά έξοδα ή ριψοκίνδυνες οικονομικές επιχειρήσεις / δείχνω εμπιστοσύνη σε κάποιον και του «ανοίγω» την καρδιά μου.

Ξαπλώνομαι : στην παθητική φωνή χρησιμοποιείται σπάνια με την έννοια του *ξαπλώνω* (όπως π.χ. *ξαπλώνομαι*, και απ' το κρεβάτι μου πάλι κοιτάζω τις βουνοκορφές, [Υπνοβ., σελ. 123], ενώ είναι συχνότερη η έννοια → με ρίχνει κάποιος κάτω. Στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία απαντάται ορισμένες φορές και με τη σημασία → απλώνομαι (σ' ένα χώρο κτλ.) (όπως π.χ. Η πλήξη του.... *Ξαπλώθηκε* στο δωμάτιο [Υπνοβ., σελ. 151]).

Ξεβάφομαι : στην παθητική φωνή το ρ. έχει κυρίως την έννοια → καθαρίζω το πρόσωπό μου από βάψιμο, μακιγιάζ.

Ξεκινάω : η *μτχ. ξεκινημένος* εντοπίστηκε στο υλικό μας σε μικρές αγγελίες για κατοικίδια ζώα (π.χ. Πωλείται αγγλικό σέτερ... *ξεκινημένο* → του οποίου δηλ. έχει αρχίσει η διαδικασία εκπαίδευσης [ΝΕΑ, 16/5/91, σελ. 63]), και στη λογοτεχνία (Και αμέσως ένιωσε *ξεκινημένη* από μακριά η στερνή χλωμάδα να τον κυριεύει [Ελύτης, σελ. 112]).

Ξελέω : χρησιμοποιείται κυρίως στον ενεστώτα και στον αόριστο οριστικής, σε εκφράσεις όπως *λέω* και *ξελέω*, είπα - *ξείπα* (για κάτι που λέγεται και αναιρείται διαδοχικά).

Ξεμυτάω : σύμφωνα με τη Γραμματική Τριανταφυλλίδη, όταν υπάρχει ισοδύναμος τύπος σε *-ίζω*, τότε επικρατεί ο αόριστος σε *-ισα*.

Ξευυχτάω : ο τύπος *ξευυχίζω* δε συνηθίζεται.

Ξεπετιέμαι – Ξεπετάγομαι : η έννοια διαφοροποιείται στην παθητική φωνή. Το ρ. σημαίνει → ξεπηδάω / περνάω στην παιδική ή στη νεανική ηλικία.

Ξεφτάω : σύμφωνα με τη Γραμματική Τριανταφυλλίδη, όταν οι δύο τύποι σε *-άω* και σε *-ίζω* έχουν την ίδια σημασία, τότε επικρατεί ο αόρ. σε *-ισα*.

Ξεφωνίζω : ο τύπος *ξεφωνώ*, που αναφέρεται σε ορισμένα λεξικά, δε συνηθίζεται στην κοινή νεοελληνική. Απαντάται μόνο η *μτχ. ξεφωνημένος* ως επίθετο, για άτομο του οποίου κάποια (θεωρούμενη ανήθικη) ιδιότητα είναι ευρύτατα γνωστή, π.χ. για ομοφυλόφιλο, πόρνη κτλ.

Ξεχρώνω : απαντάται και με παθητική έννοια → απαλλάσσομαι από χρέη (κυρίως για άνθρωπο, ενώ για άψυχο υποκείμενο χρησιμοποιείται το *ξεχρεώνομαι*, π.χ. το σπίτι δεν έχει *ξεχρεωθεί* ακόμα).

Ξεχωρίζω : σπάνια η χρησιμοποίηση του ρ. στην παθητική φωνή (*ξεχωρίζομαι*, 34) (ητην έννοια → με τοποθετεί κάποιος ξεχωριστά, με *ξεχωρίζει* από άλλα).

Ξεψυχάω : η *μτχ. ξεψυχημένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο (π.χ. *ξεψυχημένη* φωνή → αδύναμη, χωρίς ένταση).

Ξημερώνει : στον προφορικό λόγο απαντάται καμιά φορά και ως προσωπικό, με την έννοια του *ξημερώνομαι*.

Ξιπάζομαι : η *μτχ. ξιπασμένος* έχει έννοια επιθέτου (→ αλαζόνας, υπερόπτης, φαντασμένος).

Ξυπολιέμαι : ως παράγωγο του *Ξυπόλυτος* (από το αρχ. ρ. *εξυπολύω*) διατηρεί στον αόριστο το *υ* (*Ξυπολύθηκα*), λόγω της σχέσης με το ρ. *λύω*. Η προέλευση από ρ. *Ξυπολάω* δε φαίνεται πιθανή.

0

ογκώνομαι : κυρίως ως σύνθετο (διογκώνομαι, εξογκώνομαι).

οδηγώ : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται και η κλίση σε -άω (κατά το αγαπάω, 58) κυρίως για οδήγηση αυτοκινήτου, μηχανής κτλ.

οικειοποιούμαι : μόνο με ενεργητική μεταβατική σημασία (οικειοποιούμαι κάτι → κάνω [ή εμφανίζω ως] δικό μου κάτι ξένο).

ομιλώ, -ούμαι : σε στερεότυπες εκφράσεις όπως ομιλείτε παρακαλώ, ή στη μτχ. ομιλούμενος (→ προφορικός).

ονειρεύομαι : η μτχ. ονειρευμένος χρησιμοποιείται ως επίθετο → τόσο ωραίος, ώστε να μοιάζει με όνειρο.

ονοματίζω : χρησιμοποιείται λιγότερο συχνά από το ονομάζω, με το οποίο έχει παρόμοια σημασία.

ορίζω : η προστακτική αορίστου *ορίστε* χρησιμοποιείται και ως απάντηση σε κάλεσμα (π.χ. *ορίστε*, τι θέλετε;) ή ως ερώτηση (*πώς;*) επιφωνηματική έκφραση (*va!*) κτλ.

ορίζομαι : η μτχ. *ορισμένος* απαντάται και ως επίθετο, π.χ. σε *ορισμένη* (→ δεδομένη, συγκεκριμένη) χρονική στιγμή.

ορκίζομαι : σημαίνει κυρίως → δίνω όρκο, υπόσχομαι με όρκο ή βεβαιώνω κατηγορηματικά. Σπάνια χρησιμοποιείται ως παθητικό του ορκίζω.

ορμώμαι : η έννοια έχει διαχωριστεί από εκείνη του ορμάω. Το ορμώμαι σημαίνει και → έχω κάτι ως αφετηρία ή ως αιτία, αφορμή, και → κατάγομαι. Εύχρηστη η μτχ. ορμώμενος.

οροθετώ, -ούμαι : συνήθως χρησιμοποιείται με στενότερη έννοια από του οριοθετώ. Σημαίνει κυρίως → καθορίζω σύνορα.

Π

παθιάζομαι : η μτχ. *παθιασμένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο (→ γεμάτος πάθος).

παιδεύομαι : η αρχαία έννοια → μορφώνω έχει επιβιώσει στη μτχ. *παιδευμένος* (μορφωμένος).

παινεύομαι : σπάνια χρησιμοποιείται ως παθητικό του *παινεύω* (με την έννοια → επαινούνται από κάποιον). Συνήθως σημαίνει → καυχήμαί.

παντρεύομαι : χρησιμοποιείται ως παθητικό του *παντρεύω* μόνο για την έννοια → συνταιριάζω. Αλλιώς σημαίνει → έρχομαι σε

γάμο με κάποιον (ή κάποια).

παρὰβλέπω : η έννοια διαφοροποιείται ανάλογα με τον τρόπο που σχηματίζεται ο αόριστος. Με αόρ. *παρέβλεψα* (πρόθ. *παρά*) σημαίνει → κάνω πως δε βλέπω, ανέχομαι ή παραμελώ, αδιαφορώ για κάτι. Με αόρ. *παράβλεπα* (επίρρ. *πάρὰ*) σημαίνει → βλέπω πολύ καλά (σε εκφρ. όπως: βλέπω και *παράβλεπα*).

παργαμίζω : σπάνια η παθητική φωνή (*παργαμιζομαι*).

παργωνρίζω, -ομαι : ως σύνθετο με την πρόθ. *παρά* σημαίνει → δεν αναγνωρίζω,

δεν εκτιμώ σωστά την αξία ατόμου ή πράγματος. Ως σύνθετο με το επίρρ. *πάρα* σημαίνει → γνωρίζω πολύ καλά (σε εκφρ. όπως: το γνωρίζω και το *παραγνωρίζω*). Στην παθητική φωνή, το σύνθετο ρήμα με το επίρρ. *πάρα* χρησιμοποιείται κυρίως σε εκφρ. όπως: *παραγνωριστήκαμε* με την έννοια → έχουμε υπερβολική οικειότητα.

παραγράφω : η έννοια διαφοροποιείται ανάλογα με το σχηματισμό του αορίστου. Με αόρ. *παρέγραψα* (πρόθ. *παρά*) έχει την έννοια του → καταργώ (συνέπειες αδικήματος κτλ.). Με αόρ. *παράγραψα* (επίρρ. *πάρα*) επιτείνει την έννοια του γράφω (σε εκφρ. όπως: το 'γραψα και το *παράγραψα*).

παραδέρνω : ως σύνθετο με την πρόθ. *παρά* χρησιμοποιείται κυρίως στον ενεστ. και παρατατ. και σημαίνει → κλυδωνίζομαι σε φουρτούνα / καταταλαιπωρούμαι, βασανίζομαι. Ως σύνθετο με το επίρρ. *πάρα* σημαίνει → δέρνω πολύ (και με αόρ. *παράδειρα*).

παραδέχομαι : εύχρηστη η λόγια μτχ. *παραδέδεγμένος* ως επίθετο (→ γενικά παραδεκτός).

παραπούμαι : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται και η κλίση κατά το *αγαπιέμαι* (59), κυρίως στον παρατατικό (*παραπιόμουν*). Η ενεργητική φωνή απαντάται μερικές φορές, σε μη επίσημο ύφος λόγου, με την έννοια → αναγκάζω σε παραίτηση κάποιον (τον *παραίτησε* από υπουργό).

παρακαλώ : η κλίση σε -ώ, -είς (76) επικρατεί σε στερεότυπες εκφρ. όπως: σε *παρακαλώ* ή απλά *παρακαλώ*, με τις οποίες ζητάει κάποιος ευγενικά κάτι ή επιτρέπει σε κάποιον κάτι κτλ. Η κλίση σε -άω, -άς (62) χρησιμοποιείται γενικότερα στον προφορικό λόγο για να δηλώσει παράκληση, ικεσία (π.χ. *παρακαλάω* να 'ρθει το καλοκαίρι για να ξεκουραστώ επιτέλους).

παρακαλούμαι : σε τυπικές εκφρ. ευγένειας, όπως: *παρακαλούνται* οι κύριοι επιβάτες να παραμείνουν στις θέσεις τους...

παρακινώμαι : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται και η κλίση κατά το *αγαπιέμαι* (59), κυρίως στον παρατατικό (*παρακινιόμουν*).

παρακαμάζω : σε επίσημο ύφος λόγου απαντάται και η λόγια αύξηση (*παρήκμαζα*, *πα-*

ρήκμασα).

παρακολουθώ, -ούμαι : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται και η κλίση κατά το *αγαπώ* (58) και κατά το *αγαπιέμαι* (59), κυρίως στον παρατατικό (*παρακολουθιόμουν*).

παρακούω : ως σύνθετο με την πρόθ. *παρά* σημαίνει → δεν υπακούω, ενώ ως σύνθετο με το επίρρ. *πάρα* σημαίνει → ακούω πολύ καλά (σε εκφρ. όπως: ακούω και *παρακούω*).

παρακρατώ - παρακρατάω : η διαφορά κλίσης (σε -είς ή σε -άς) αντιστοιχεί συνήθως σε διαφορά σημασίας. Στην πρώτη περίπτωση το ρ. είναι σύνθετο με την πρόθ. *παρά* και σημαίνει → κρατάω μέρος αγαθού ή ποσού (για πληρωμή φόρου κτλ.). Στη δεύτερη περίπτωση το ρ. είναι σύνθετο με το επίρρ. *πάρα* και σημαίνει → κρατάω πολύ ή υπερβολικά.

παραμένω : ως σύνθετο με την πρόθ. *παρά* και με αόρ. *παρέμεινα* σημαίνει → μένω για ορισμένο χρόνο κάπου ή μένω στην ίδια κατάσταση. Ως σύνθετο με το επίρρ. *πάρα* σημαίνει → μένω κάπου για περισσότερο χρόνο απ' ό,τι πρέπει.

παραμιλάω : ως σύνθετο με την πρόθ. *παρά* χρησιμοποιείται στον ενεστ. και παρατατ. με την έννοια → λέω ασυνάρτητα λόγια. Ως σύνθετο με το επίρρ. *πάρα* (και αόρ. *παραμιλήσα*) σημαίνει → μιλάω πολύ ή υπερβολικά.

παραμορφώνομαι : ως σύνθετο με την πρόθ. *παρά* σημαίνει → αλλοιώνομαι. Ως σύνθετο με το επίρρ. *πάρα* σημαίνει → (ειρωνικά) μορφώνομαι πολύ.

παραξενεύομαι : η μτχ. *παραξενεμένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο (→ γεμάτος έκπληξη, απορία).

(**παραπέφτω**) : απαντώνται κυρίως οι τύποι με το αοριστικό θέμα (*παράπεσα*, *να παραπέσω* κτλ.).

παραπονούμαι, -ιέμαι : η μτχ. *παραπονεμένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο (→ γεμάτος παράπονο).

παρασέρνω : απαντάται σπάνια σε σχέση με το *παρασύρω*, κυρίως με την έννοια → παίρνω ή τραβάω με δύναμη προς κάποια κατεύθυνση. (... ο τόπος σαν το μεγάλο

πλατανόφυλλο που *παρασέρνει* ο χείμαρρος του ήλιου [Σεφέρης, σελ. 190]).

(παράτω) – παρατίεμαι : από την παθητική φωνή χρησιμοποιείται κυρίως η *μτχ. παρατημένος*.

παρατείνομαι : η *μτχ. παρατεταμένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο (→ μεγάλης διάρκειας, π.χ. *παρατεταμένη* σιωπή).

παρατηρούμαι : χρησιμοποιείται κυρίως στο γ' πρόσ. (*παρατηρείται, παρατηρούνται* κτλ.).

παρατραβάω : η *μτχ. παρατραβηγμένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο, για να χαρακτηρίσει κάτι ως υπερβολικό, παράλογο, εξωπραγματικό.

παρασφρώω : συχνό λάθος αποτελεί η γραφή *παιρεσφρώω*, λόγω συσχέτισης με το ρ. *διδασδύω*, με το οποίο έχει παρόμοια έννοια.

παρανοχλώ : σπάνια η παθητική φωνή (*παρανοχλούμαι*, 74).

παρεξηγιέμαι : κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

παρέρχομαι : η λόγια *μτχ. αορίστου* έχει επιβιώσει ως ουσιαστικό (το *παρελθόν*).

παρηγοράω, -ιέμαι : κυρίως στον προφορικό λόγο και στη λογοτεχνία.

(παριστάνω) παρασταίνω : πολύ λιγότερο χρησιμοποιείται από το *παριστάνω*.

παριστάνομαι : κυρίως με την έννοια → *εικονίζομαι, περιγράφομαι* ως... Η Γραμματική (ΟΕΔΒ, 1988) αναφέρει αόριστο *παραστάθηκα*, ο οποίος δε συνηθίζεται.

πασπατεύω : σπάνια η παθητική φωνή (*πασπατεύομαι*, 18).

πάσχω : σε ορισμένα λεξικά αναφέρεται το ρ. με αόριστο *έπαθα*. Λόγω της ειδικής έννοιας που έχει στα νέα ελληνικά (→ υποφέρω από) δεν απαντάται στον αόριστο.

πατώ : η κλίση σε *-ώ, -είς* (κατά το *θεωρώ*, 73) δε συνηθίζεται στην κοινή νεοελληνική. Έχει επιβιώσει σε στερεότυπες εκφράσεις, όπως: *πατείς με πατώ σε* (για μεγάλο συνοπισμό).

πατιέμαι : οι λόγιες *μτχ.* (από το *πατούμαι*) απαντώνται ως ουσιαστικά (τα *πατούμενα* [→ τα παπούτσια] και η *πεπατημένη* [→ ο

συνηθισμένος τρόπος ενέργειας]).

παύω, -ομαι : με *αόρ. έπαυσα* και με παθητική φωνή έχει την ειδική έννοια → *απολύω, απομακρύνω* κάποιον από θέση εργασίας, αξίωμα κτλ.

πάω – πηγαίνω : δεν αντιστοιχούν πάντοτε οι δύο τύποι στις ίδιες σημασίες. Το *πάω* χρησιμοποιείται σε πολλές εκφράσεις, όπως: *πάω για... , πάω να... , πάω χαμένος*, *πού θα πάει, πάει να πει, πάει κι έρχεται* κτλ.

πεδικλώνομαι : η ενεργητική φωνή απαντάται πολύ σπάνια (*πεδικλώνω*, 3).

περιβάλλω : η λόγια *μτχ. ενεστώτα* απαντάται ως επίθετο (ο *περιβάλλον* χώρος) ή ως ουσιαστικό (το *περιβάλλον*).

περιγράφομαι : η *μτχ. περιγεγραμμένος* χρησιμοποιείται όταν το ρ. έχει την ειδική έννοια → *γράφω γεωμετρικό σχήμα γύρω από άλλο*.

περιεργάζομαι : μόνο ως μεταβατικό (*περιεργάζομαι* κάτι).

περιέχομαι : η *μτχ. ενεστώτα* απαντάται κυρίως στο ουδέτερο γένος, ως ουσιαστικό (το *περιεχόμενο* και τα *περιεχόμενα*).

περιλαβαίνω – περιλαμβάνω : τα δύο ρ. διαφοροποιούνται ως προς τις σημασίες. Το *περιλαβαίνω* σημαίνει → *αρπάζω, τσακύνω* (π.χ. *θα σε περιλάβω* και *θα φας το ξύλο της χρονιάς σου!*). Το *περιλαμβάνω* σημαίνει κυρίως → *περιέχω ή συνοπολογίζω*. Σε ορισμένα λεξικά αναφέρεται το *περιλαβαίνω* και με την έννοια του *περιλαμβάνω*, αυτή όμως η χρήση είναι σπανιότατη στην κοινή νεοελληνική.

περιμένω : ο *αόρ. περίμεινα* είναι σπάνιος. Από άποψη σημασίας κυριαρχούν οι τύποι με το ενεστωτικό θέμα (*μεν-*), γιατί η ενέργεια που εκφράζεται (η αναμονή) συνήθως έχει κάποια διάρκεια.

περιοδεύω : εύχρηστη η λόγια *μτχ. ενεστώτα* σε *εκφρ. όπως περιοδεύων θιάσος*.

περιορίζομαι : η *μτχ. περιορισμένος* απαντάται συνήθως ως επίθετο (→ *αυτός που έχει ορισμένα όρια ή έχει στενά όρια ή είναι λιγοστός*).

περιπλέκομαι : στην παθητική φωνή απαντώνται κυρίως οι τύποι *να περιπλεκώ, έχω περιπλεκεί* κτλ. (κατά το *συμπλέκομαι* 212).

περιποιούμαι : η μτχ. *περιποιημένος* χρησιμοποιείται ως επίθετο (→ αυτός που η εμφάνισή του κτλ. δείχνει ιδιαίτερα φροντίδα, περιποίηση). Η ενεργητική φωνή *περιποιώ* έχει επιβιώσει μόνο στην έκφρ. *περιποιώ τιμή* (→ τιμώ, προσδίδω τιμή, αξία).

περισπώμαι : η αρχική έννοια (→ αποσπώ την προσοχή κάποιου από την ασχολία του είναι σπάνια στην κοινή νεοελληνική (έχει επιβιώσει στο επίθ. *απερίσπαστος*), γι' αυτό και δεν απαντάται η ενεργ. φωνή *περισπώ*. Το *περισπώμαι* χρησιμοποιήθηκε για να δηλώσει τον τονισμό με *περισπωμένη* στο πολυτονικό σύστημα.

περισσεύω : η παθητική φωνή μόνο στη μτχ. *περισσευόμενα*.

περισφουούμαι : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται και η κλίση κατά το *αγαπιέμαι* (59).

περονιάζω : σπάνια η παθητική φωνή (*περονιάζομαι*, 36).

περπατώ : η μτχ. *περπατημένος* απαντάται κυρίως με την ειδική έννοια → αυτός που έχει πολλές σεξουαλικές σχέσεις ή γενικότερα εμπειρίες.

πετιέμαι - πετάγομαι : το *πετιέμαι* (και σπάνια το *πετάγομαι*) χρησιμοποιείται ως παθητικό του *πετάω* κυρίως με την έννοια → με απορρίπτει κάποιος ως άχρηστο (π.χ. τα σκουπίδια πρέπει να *πετιούνται* στα καλάθια). Συνήθως το *πετιέμαι* και το *πετάγομαι* απαντώνται με τις έννοιες → σηκώνομαι απότομα / πηγαίνω κάπου στα γρήγορα / παρεμβαίνω άκαιρα σε συνομιλία. Από το αρχαίο ρ. *πέτομαι* προέρχεται η μτχ. *πετούμενος* ή *πετάμενος* σε εκφρ. όπως: ούτε πουλί *πετάμενο* δεν περνάει από εδώ.

πετροβολάω, -ιέμαι : η κλίση κατά το *θεωρώ*, *θεωρούμαι* (73, 74) δε συνηθίζεται στην κοινή νεοελληνική.

πετυχαίνω : η μτχ. *πετυχημένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο (→ αυτός που έγινε με επιτυχία ή έχει επιτυχία ή είναι πολύ καλός στο είδος του).

πέφτω : από το αρχαίο ρ. *πίπτω* έχει επιβιώσει η μτχ. αορίστου *πεσόντες* (για νεκρούς σε πεδίο μάχης).

πηδιέμαι : η παθητική φωνή χρησιμοποιείται μόνο με την έννοια → έρχομαι σε συνου-

σία, σε σεξουαλική επαφή με κάποιον ή κάποια.

πιέζομαι : η λόγια μτχ. *πεπεισμένος* έχει επιβιώσει με την ειδική έννοια → αυτός που έγινε με συμπίεση ή είναι υπό πίεση (π.χ. *πεπεισμένο χαρτί*, *πεπιεσμένος αέρας*).

πικραίνω - πικρίζω : δεν πρέπει να γίνεται σύγχυση. Το *πικραίνω* αναφέρεται σε αισθήματα πίκρας, ενώ το *πικρίζω* σε πικρή γεύση.

πιλαλάω : ακολουθούμε την ετυμολογία από τη μεσαιωνική λέξη *επιλαλάω*. Σύμφωνα με άλλη άποψη, πρέπει να γραφτεί με η γιατί προέρχεται από το μεσν. *πηλαλάω* <*απηλάλησα* (αόρ. του *απολαλάω*).

πίνομαι : στη Γραμματική Τριανταφυλλίδη αναφέρεται ο τύπος του αορίστου *πιώθηκα*, ο οποίος δε συνηθίζεται στην κοινή νεοελληνική. Το ρ. απαντάται κυρίως στον ενεστ. και παρατατ. Η μτχ. *πιωμένος* σημαίνει → αυτός που έχει πει, έχει μεθύσει.

πιπιλάω : σύμφωνα με τη Γραμματική Τριανταφυλλίδη, όταν υπάρχει ισοδυναμος τύπος σε *-ίζω*, επικρατεί ο αόριστος σε *-ισα*.

πιπισιλάω : ισχύει η προηγούμενη σημείωση για το *πιπιλάω*.

πλανιέμαι : στη Γραμματική Τριανταφυλλίδη αναφέρεται και η ενεργητική φωνή (*πλανώ*, *πλάνεσα*), η οποία δε συνηθίζεται. Με την έννοια → ξελοιάζω, ξεγελώ, χρησιμοποιείται το ρ. *πλανεύω*.

πλατσουράω : σύμφωνα με τη Γραμματική Τριανταφυλλίδη, εφόσον υπάρχει ισοδυναμος τύπος σε *-ίζω*, επικρατεί ο αόριστος σε *-ισα*.

πλατύνω : η μτχ. *πεπλατυσμένος* απαντάται κυρίως ως επίθετο (→ πλατύς και σχεδόν επίπεδος).

πλειοψηφώ : έχει επικρατήσει αντί του παλιότερου *πλειονοψηφώ*.

πλευριτώνομαι : στα λεξικά αναφέρεται και ενεργητικός τύπος *πλευριτώνω*, ακόμα και με παθητική έννοια (→ παθαίνω *πλευριτώνω*). Είναι σπάνιος σε σχέση με το *πλευριτώνομαι*.

πλέω : από την παθητική φωνή χρησιμοποιείται μόνο η ουσιαστικοποιημένη μτχ. *το πλεούμενο*.

πληρώ, -ούμαι : το *πληρώ* έχει την έννοια → ανταποκρίνομαι (σε όρους, προϋποθέσεις κτλ.). Το *πληρούμαι* χρησιμοποιείται κυρίως στο γ' πρόσωπο για να δηλώσει ότι υπάρχουν συγκεκριμένοι όροι, προϋποθέσεις κτλ. Ορισμένες φορές (σπάνια) απαντάται και με την έννοια της κατάληψης θέσεων προσωπικού κτλ. (έννοια που υπάρχει στη λέξη *πλήρωση*).

πλησιάζω : απαντάται (σπάνια) ο ενεστώτας της παθητικής φωνής *πλησιάζομαι* (με την έννοια → προσεγγίζομαι).

ποδοπατώ : η κλίση σε -ώ, -είς (κατά το *θεωρώ*, 73) δε συνηθίζεται στην κοινή νεοελληνική.

ποθώ : η παθητική φωνή είναι πολύ σπάνια, σε εκφρ. όπως: Μόνο *έγω* ξέρω πόσο αγαπήθηκε και *ποθήθηκε* η αδελφή μου (Χάρτ. Σεπτέμβρης, σελ. 155) και στη μτχ. το *ποθούμενο* (→ το επιθυμητό).

πολεμείμαι : στην παθητική φωνή περιορίζεται στην ειδική έννοια → με *πολεμάνε*, είμαι *αντικείμενο* έχθρας, επίθεσης κτλ.

πολιορκούμαι : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται και η κλίση κατά το *αγαπιέμαι* (59).

πολυλογώ : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται στον ενεστ. και η κλίση κατά το *αγαπάω* (58).

πονάω : η κλίση σε -ώ, -είς (κατά το *θεωρώ* 73) δε συνηθίζεται στην κοινή νεοελληνική. Η μτχ. *πονεμένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο (→ αυτός που πονάει ή είναι λυπημένος, δυστυχισμένος).

πραγματεύομαι : δεσ σημείωση *διαπραγματεύομαι*.

πραγματώνω, -ομαι : έχει στενότερη έννοια σε σχέση με το *πραγματοποιώ*. Χρησιμοποιείται κυρίως για να δηλώσει πραγματοποίηση στόχων, επιδιώξεων κτλ.

πράττω : σε στερεότυπες κυρίως εκφρ., όπως: καθώς *έπραξε*. Η λόγια παθητική μτχ. *παρακευμένος* έχει επιβιώσει ως ουσιαστικό (*τα πεπραγμένα* για πράξεις και αποφάσεις συμβουλίου, οργάνου κτλ.).

πρέπει : σπάνια απαντάται ως προσωπικό, σε εκφρ. όπως: Κορίτσια *ωραία*... που μας

πρέπατε (Ελύτης, σελ. 58) και στην ουσιαστικοποιημένη μτχ. *το πρέπον*.

προάγομαι : η μτχ. *προηγμένος* χρησιμοποιείται ως επίθετο (→ αυτός που βρίσκεται σε ψηλό επίπεδο ανάπτυξης, π.χ. *προηγμένη τεχνολογία*).

προβάλλω : με την έννοια → εμφανίζομαι, παρουσιάζομαι, χρησιμοποιείται μόνο ο τύπος *πρόβαλα* του αορίστου.

προβλέπω : με την έννοια της πρόβλεψης μελλοντικού γεγονότος απαντάται (σπάνια) και ο αόριστος *προείδα*.

προεδρεύω : απαντάται η λόγια μτχ. ενεστώτα (*ο προεδρεύων*).

προηγούμαι : η μτχ. ενεστώτα *προηγούμενος* χρησιμοποιείται ευρύτατα ως επίθετο (π.χ. *την προηγούμενη μέρα*) και ως ουσιαστικό (*το προηγούμενο, τα προηγούμενα*).

προϊσταμαι : η μτχ. ενεστώτα απαντάται κυρίως ως ουσιαστικό (*ο προϊστάμενος, η προϊσταμένη*, με την έννοια του επικεφαλής σε υπηρεσία κτλ.).

προκαταλαμβάνω : η μτχ. *προκατειλημμένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο (→ αυτός που δείχνει *προκατάληψη*).

πρόκειται : η μτχ. χρησιμοποιείται ως ουσιαστικό (*το προκειμένο*) και σε στερεότυπες εκφρ. όπως: *προκειμένου να...*, επί του *προκειμένου* κτλ.

προκόβω : η μτχ. *προκομμένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο (→ εργατικός, φιλόπρονος) ή με ειρωνική έννοια ως ουσιαστικό (που είναι ο *προκομμένος* σου;).

προλαβαίνω – προλαμβάνω, -ομαι : τα δύο ρ. έχουν ως κοινή την έννοια → εμποδίζω, με έγκαιρη παρέμβαση, να γίνει κάτι δυσάρεστο. Μ' αυτή την έννοια απαντάται και η παθητική φωνή *προλαμβάνομαι*. Ο παθ. αόριστος δε συνηθίζεται' συνηθίζεται κυρίως ο αόριστος υποτακτικής (*να προληφθώ*).

προλέγω : από την παθητική φωνή έχει επιβιώσει μόνο η μτχ. ενεστώτα ως ουσιαστικό (*τα προλεγόμενα*, με την έννοια του εκτενούς προλόγου).

προοδεύω : η μτχ. *προοδευμένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο (→ αυτός που βρίσκεται σε ανώτερο στάδιο εξέλιξης, *προόδου*).

προπονώ, -ούμαι : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται και η κλίση κατά το αγαπάω, αγαπιέμαι (58, 59).

προσαγορεύω : σπάνια η παθητική φωνή (*προσαγορεύομαι*, 20).

προσάπτω : ο αόριστος *προσήψα* δε συνηθίζεται. Απαντώνται κυρίως οι τύποι της υποτακτικής (να *προσάψω* κτλ.).

προσδένομαι : ο τύπος της προστακτικής αορίστου *προσδεθείτε* χρησιμοποιείται στις αεροπορικές πτήσεις ως παράγγελμα για να κουμπώσουν οι επιβάτες τη ζώνη τους.

προσεγγίζομαι : κυρίως με τις έννοιες → μεπλησιάζει κάποιος (π.χ. είναι απόμακρος άνθρωπος, δεν *προσεγγίζεται* εύκολα) ή → εξετάζομαι με ορισμένο τρόπο (π.χ. το ζήτημα *προσεγγίζεται* από πολιτική σκοπιά).

προσέχω : η μτχ. *προσεγμένος* χρησιμοποιείται ως επίθετο (→ αυτός που έγινε με προσοχή, επιμέλεια, φροντίδα).

προσκυνάω : η μτχ. *προσκυνημένος* αντιστοιχεί κυρίως στην ειδική έννοια → δηλώνω υποταγή σε κατακτητή.

προσλαμβάνω : η λόγια μτχ. ενεστώτα απαντάται στον όρο της ψυχολογίας *προσλαμβάνουσες* παραστάσεις.

προσπέφτω - προσπίπτω : η έννοια διαφοροποιείται. Το *προσπέφτω* σημαίνει → πέφτω στα γόνατα και εκλιπαρώ, ενώ το *προσπίπτω* σημαίνει → (για ακτίνα κτλ.) στη φορά μου συναντάω επιφάνεια ή σημείο.

προσποιούμαι : σε ορισμένα λεξικά αναφέρεται και μτχ. *προσποημένος*, η οποία

ενοπίστηκε στο υλικό μας μόνο σ' ένα σημείο (με μια *προσποημένη* απάθεια [Διηγ. Τσίρκα, σελ. 114]) με την έννοια → *προσποηιτός*.

προσπορίζομαι : η ενεργ. φωνή απαντάται σπάνια (*προσπορίζω*, 33).

προσφωνώ : σπάνια η παθητική φωνή (*προσφωνούμαι*, 74).

προτεινώ : με την έννοια → προβάλλω κάτι, επιδέχεται εσωτερική αύξηση (*προτέτεινα*).

προτεινόμεαι : η μτχ. *προτεταμένος* χρησιμοποιείται ως επίθετο (→ αυτός που εξέχει προς τα μπρος, π.χ. *προτεταμένα* ζυγωματικά).

προτιμώμαι : η κλίση σε *-ώμαι* κυριαρχεί σε επίσημο ύφος λόγου.

προφυλάω : ορισμένες φορές απαντάται και ο τύπος *προφυλάγω* (με κλίση κατά το *τυλίγω*, 21).

προχωράω - προχωρώ : η κλίση κατά το *θεωρώ* εμφανίζεται κυρίως σε επίσημο ύφος λόγου. Η μτχ. *προχωρημένος* απαντάται ως επίθετο, με τις έννοιες → αυτός που βρίσκεται προς το τέλος χρονικής περιόδου, εξέλιξης κτλ. (π.χ. *προχωρημένο* στάδιο επεξεργασίας) / ανεπτυγμένος, προοδευμένος ή πρωτοποριακός κτλ.

πρωτεύω : εύχρηστη η λόγια μτχ. ενεστώτα *πρωτεύων, -ουσα, -ον* ως επίθετο (π.χ. *πρωτεύουσας*, δηλ. → πρωταρχικής σημασίας).

πωλώ, -ούμαι : απαντάται σε επίσημο ύφος λόγου και σε στερεότυπες εκφράσεις, κυρίως στην παθητική φωνή (*πωλείται, πωλούνται*, σε αγγελίες πώλησης κτλ.). Περισσότερο διαδεδομένο είναι το ρ. *πουλάω*.

P

ραγίζω : σπάνια η παθητική φωνή, σε φρά-

σεις όπως: ... ο καθρέφτης *ραγίζεται*

(Ελύτης, σελ. 116). Το *ραγίζω* σημαίνει και → προκαλώ σχισμή, ρωγμή και → παθαίνω σχισμή, ρωγμή.

(ρέβω) : σύμφωνα με το Ετυμολογικό Λεξικό του Ανδριώτη, προέρχεται από το *έρρεψα* < *έρρευσα*, αόρ. του αρχαίου ρ. *ρέω*, κατά το σχήμα *έτριψα* < *τρίβω*. Στη Μεγάλη Γραμματική του Τριανταφυλλίδη (1941, 347) αναφέρεται ο τύπος *ρεύω*, χωρίς ερμηνεία. Δεν πρέπει να γίνεται σύγχυση με το ρ. *ρεύομαι* που παράγεται από το αρχαίο *ερεύγομαι*.

ρεύομαι : δεξ προηγούμενη σημείωση.

ρέω : εύχρηστη η λόγια μτχ. ενεστώτα *ρέων*,

ρέουσα, *ρέον*, σε εκφρ. όπως *ρέουσα ομίλια* κτλ. Στους αυξημένους τύπους δε διπλασιάζεται το ρ, παρά μόνο στα λόγια σύνθετα (π.χ. *διαρρέω* - *διέρρευσα*).

ρημάζω : η παθητική φωνή (*ρημάζομαι*, 24) είναι σπάνια. Το *ρημάζω* σημαίνει και → καταστρέφω και → καταστρέφομαι.

ρίγνομαι : από άποψη σημασίας, αποτελεί παθητικό του *ρίχνω* κυρίως όταν έχει την έννοια → αδικούμαι σε συναλλαγή, μοιρασιά κτλ. Κατά τα άλλα, απαντάται με τις ειδικές έννοιες → επιτιθέμαι, ορμάω / επιδιδομαι σε κάτι με ζήλο, με πάθος.

Σ

σαλεύω : η μτχ. *σαλεμένος* αντιστοιχεί κυρίως στη σημασία → *μου σάλεψε* (τρελάθηκα).

σαλτάρω : η μτχ. *σαλταρισμένος* έχει κυρίως τις έννοιες → τρελαμένος ή υπερβολικά αγχωμένος, εκνευρισμένος.

σειέμαι : στις εκφρ. *σειέμαι* και *λυγιέμαι* και *σεινάμενη* κουνάμενη έχει την ειδική έννοια → περπατάω καμαρωτά.

σελώνω : σπάνια η παθητική φωνή (*σελώνομαι*, 4).

σεριανώω : η κατάληξη *-ισα* επικρατεί λόγω ισοδυναμίας με το *σεριανίζω*.

σερνόμαι : η μτχ. ενεστώτα συνθίζεται και με τον τύπο *σερνάμενος*, που μπορεί να έχει και έννοια επιθέτου. Π.χ. ... με μια βραχνή και *σερνάμενη* φωνή (Τσίρκα, Διηγ., σελ. 198), δηλ. αργόσυρτη και χαμηλή.

σημαίνω : η μτχ. *σεσημασμένος* χρησιμοποιείται με την ειδική έννοια → (για κακοποιό κτλ.) γνωστός στην αστυνομία, που έχει επισημανθεί από τις αστυνομικές αρχές. Στη γλωσσολογία και στη σημειολογία χρησιμοποιούνται οι μτχ. *σημαίνον* και *σημαινόμενο*.

σιγουρεύω, -ομαι : στην παθητική φωνή διαφοροποιείται η σημασία. Το *σιγουρεύω* σημαίνει → κάνω κάτι σίγουρο, σταθερό, ασφαλές, ενώ το *σιγουρεύομαι* → βεβαιώνομαι για κάτι. Ο τύπος *σιγουράρω* που αναφέρεται σε ορισμένα λεξικά (κατά το *αμπαλάρω*, 55) είναι σπάνιος.

σιχαίνομαι : η μτχ. *σιχαμένος* χρησιμοποιείται ως επίθετο (→ αυτός που προκαλεί σιχασιά).

σκάω - σκάζω : ο τύπος *σκάζω* είναι λιγότερο συχνός από τον τύπο *σκάω*, ο οποίος κυριαρχεί και στις διάφορες εκφρ., όπως το *σκάω*, τα *σκάω*, *σκάω* μύτη κτλ.

σκιάζω : η διαφορά προφοράς και η διαφορά ως προς το σχηματισμό των αοριστικών τύπων αντιστοιχεί σε διαφορά σημασίας. Το *σκι-άζω* σημαίνει → καλύπτω με σκιά, ενώ το *σκιάζω* → φοβίζω, τρομάζω.

σκορπίζω, -άω : σύμφωνα με τη Γραμματική Τριανταφυλλίδη, εφόσον υπάρχει ισοδύναμος τύπος σε *-ίζω*, επικρατεί ο αόριστος σε *-ισα*. Το *σκορπίζω* έχει και παθητική αξία → διαλύομαι (π.χ. *σκόρπισε* η παρέα).

σκοτίζομαι : σπάνια χρησιμοποιείται ως παθητικό του *σκοτίζω*. Συνήθως απαντάται με

την έννοια → ενδιαφέρομαι (όπως π.χ. στην ειρωνική έκφρ. *σκοτίστηκα!* → πολύ που με νοιάζει!).

σκουντουφλάω – σκουντουφλιάζω : δεν πρέπει να γίνεται σύγχυση εννοιών. Το *σκουντουφλιάζω* σημαίνει → γίνομαι σκουντουφλής, σκυθρωπός, ενώ το *σκουντουφλάω* → σκοντάφτω ή παραπατάω.

σκυλοβρίζομαι : δεξ σημείωση **βρίζομαι**.

σοβαρεύω, -ομαι : η έννοια διαφοροποιείται από την ενεργητική στην παθητική φωνή. Το *σοβαρεύω* σημαίνει → γίνομαι σοβαρός ή παίρνω σοβαρό ύφος. Το *σοβαρεύομαι* σημαίνει → φέρνομαι, ενεργώ με σοβαρότητα.

σούρνω : χρησιμοποιείται στον προφορικό και στο λογοτεχνικό λόγο μερικές φορές με την έννοια → σέρνω. Συνηθισμένη είναι η έκφρ. τα *σούρνω* σε κάποιον (→ τον κατασιδιάζω).

σπαράζομαι : η έννοια διαφοροποιείται στην παθητική φωνή. Το *σπαράζομαι* σημαίνει → υφίσταμαι, περνάω τραγική δοκιμασία (λόγω εσωτερικής διαμάχης κτλ.).

σπαταλώ : ο τύπος *σπαταλίζω*, που αναφέρεται σε ορισμένα λεξικά, δε συνηθίζεται στην κοινή νεοελληνική.

σπάζω : λιγότερο εύχρηστος τύπος σε σχέση με το *σπάω*. Στη λογοτεχνική γλώσσα απαντάται και ο τύπος *σπω* (*Σπούσαν* πίσω της αφάνες φως [Ελύτης, σελ. 77]).

σπάζομαι : με την ειδική έννοια → ενοχλούμαι υπερβολικά από κάτι (απ' όπου και το επίθετο *σπαστικός* → πολύ ενοχλητικός, εκνευριστικός).

σπεύδω : η μτχ. *εσπευσμένος* χρησιμοποιείται ως επίθετο (→ αυτός που γίνεται με μεγάλη σπουδή, βιασύνη, π.χ. *εσπευσμένη* εισαγωγή στο χειρουργείο).

σπουδαίω : η μτχ. *σπουδασμένος* (ή *σπουδαγμένος*) χρησιμοποιείται συχνά ως επίθετο (→ μορφωμένος).

σταχολογάω – σταχυολογώ : η έννοια διαφέρει. Το *σταχολογάω* σημαίνει → μαζεύω τα στάχυα μετά το θερισμό, ενώ το *σταχυολογώ* → επιλέγω και συγκεντρώνω (γνωμικά κτλ.).

στερεώνω – στεριώνω : σε ορισμένα λεξικά

αναφέρονται ως συνώνυμα. Το *στερεώνω* σημαίνει κυρίως → τοποθετώ κάποιον σε μια θέση με τρόπο σταθερό και μόνιμο. Το *στεριώνω* σημαίνει κυρίως → σταθεροποιούμαι σε κάποιο μέρος, θέση εργασίας κτλ. (π.χ. έχει αλλάξει πολλές δουλειές· δεν μπορεί να *στεριώσει* σε καμιά). Στη λογοτεχνική γλώσσα βρίσκουμε: σάμπως να *στέριωννα* μ' ένα φτενό δοκάρι δυο ετοιμόρροπους τοίχους (Ρίτσος, σελ. 20).

στερούμαι : στην παθητική φωνή σημαίνει κυρίως → δεν έχω κάτι ή κάποιον (π.χ. *έχει στερηθεί* από μικρός τους γονείς του) / μου λείπει κάτι ή δεν έχω κάποια ιδιότητα (π.χ. *στερείται* οικονομικών πόρων, *στερείται* αξίας).

στέφομαι : η μτχ. *εστεμμένος* χρησιμοποιείται ως επίθετο (→ αυτός που έχει βασιλικό αξίωμα).

στοιχειώνω : η μτχ. *στοιχειωμένος* χρησιμοποιείται ως επίθετο (→ αυτός που κατοικείται από στοιχειά, π.χ. *στοιχειωμένο* δάσος). Η παθητική φωνή είναι σπάνια (*στοιχειώνομαι*).

στουμπάω : σύμφωνα με τον Τριανταφυλλίδη (1941, σελ. 358) «όσα ρήματα έχουν **ι** στον ενεστώτα, ακόμα και όταν είναι διπλοσχημάτιστα, γράφονται στον αόριστο με το ίδιο **ι** που έχουν και στον ενεστώτα». Στην περίπτωση αυτή έχουμε ισοδύναμο τύπο σε *-ίζω* (*στουμπίζω*).

στουμπώνω - στουπώνω : τα δύο ρ. έχουν διαφορετικές έννοιες. Το *στουμπώνω* σημαίνει → γεμίζω υπερβολικά / φράζω, βουλώνω / ταιίζω ή τρώω υπερβολικά. Το *στουπώνω* σημαίνει → φράζω, βουλώνω με σουπί / στεγνώνω με στυπόχαρτο κείμενο γραμμένο στο χέρι.

στραβοπατάω : η μτχ. *στραβοπατημένος* χρησιμοποιείται κυρίως για παπούτσια που έχουν χάσει τη φόρμα τους γιατί τα πατάει κανείς στραβά.

στραβώνομαι : στην παθητική φωνή το ρ. έχει τις ειδικές σημασίες → δε βλέπω καλά ή καθόλου / κουράζω υπερβολικά τα μάτια μου. Η έννοια του στραβού (όχι ίσιου) περιέχεται μόνο στην ενεργητική φωνή (*στραβώνω*).

στραγγίζομαι : η παθητική φωνή χρησιμοποι-

είται σπάνια, κυρίως με την έννοια → με στραγγίζει κάποιος, με στουρώνει (π.χ. αφού *στραγγιστούν* τα μακαρόνια, *σερβίρονται* με βούτυρο).

στραμπουλάω : ο τύπος *στραμπουλιζώ* που αναφέρεται σε ορισμένα λεξικά και στη Μεγάλη Γραμματική του Τριανταφυλλίδη (1941, σελ. 354) δε χρησιμοποιείται στην κοινή νεοελληνική.

σπίβομαι : η παθητική φωνή χρησιμοποιείται σπάνια, σε σχέση με την ενεργητική, κυρίως με την έννοια → (για νήμα κτλ.) τυλίγομαι γύρω από άλλο ή τυλίγομαι ελικοειδώς γύρω από κάτι κτλ.

στριγγίζω : από το μεσαιωνικό *στριγγίζω* < αρχ. *στριγξ* (νυχτοκόρακας). Σύμφωνα με άλλη άποψη, προέρχεται από τη *στρίγκλα* <λατιν. *strigula*.

στροφουρνάω : λόγω ισοδυναμίας με το *στροφουρίζω*, επικρατεί το *ι* στους αοριστικούς τύπους.

στροβιλίζω : ορισμένες φορές έχει και την έννοια του *στροβιλίζομαι* (π.χ. στο νου μου *στροβιλίζουν* μαύρες σκέψεις).

στρογγυλεύω : σπάνια η παθητική φωνή (*στρογγυλεύομαι*). Το ρ. σημαίνει και → κάτω κάτι στρογγυλό και → γίνομαι στρογγυλός.

στρογγυλοκάθομαι : δεσ. σημείωση για *καθίζω – κάθομαι*.

σγκινούμαι : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται και η κλίση κατά το *αγαπιέμαι* (59), κυρίως στον παρατατικό (*σγκινιόμουν*).

σγκλίνω : στην επιστημονική ορολογία έχουν επιβιώσει οι λόγιες *μτχ.* ενεστώτα, π.χ. *σγκλίνων* φακός, *σγκλίνοντες* οφθαλμοί κτλ.

σγκοινωνώ : η λόγια *μτχ.* ενεστώτα διατηρείται στην έκφραση *σγκοινωνούντα* δοχεία.

σγκρίνομαι : η λόγια *μτχ.* *σγκεκριμένος* χρησιμοποιείται μόνο ως επίθετο (→ σαφής, ορισμένος ή πραγματικός, μη αφηρημένος, μη φανταστικός).

σγκέομαι : η *μτχ.* *σγκεχυμένος* απαντάται ως επίθετο (→ ακαθόριστος, ασαφής, μπερδεμένος, π.χ. *σγκεχυμένη* κατάσταση).

σγκωρούμαι, -ιέμαι : η *μτχ.* *σγκωρμένος* απαντάται και ως ουσιαστικό με την έννοια → αυτός που αξίζει να σγκωρηθεί, ο πεθαμένος.

σுகητάω : η κλίση σε *-ώ, είς* (κατά το *θεωρώ*, 73) δε συνηθίζεται στην κοινή νεοελληνική. Περισσότερο απαντάται η παθητική φωνή (*σुकητούμαι*), κυρίως στο *γ'* πρόσ., σε επίσημο ύφος λόγου.

συλλογίζομαι, -ιέμαι : η *μτχ.* *συλλογισμένος* χρησιμοποιείται ως επίθετο, με την έννοια → σκεπτικός, βυθισμένος σε σκέψεις.

συμβαίνει : η λόγια *μτχ.* αορίστου διατηρείται ως ουσιαστικό (το *συμβάν*).

συμβάλλομαι : στην παθητική φωνή η έννοια διαφοροποιείται. Το ρ. σημαίνει → κάνω σύμβαση, συμβόλαιο με κάποιον (π.χ. τα *συμβαλλόμενα* μέρη, αυτοί μεταξύ των οποίων γίνεται η σύμβαση). Η *μτχ.* *συμβεβλημένος* σημαίνει → αυτός που έχει κάνει ειδικού τύπου επαγγελματική συμφωνία με το κράτος, με οργανισμό κτλ.

συμβουλευόμαι : η έννοια διαφοροποιείται στην παθητική φωνή. Το ρ. σημαίνει → ζητάω συμβουλή ή γνώμη, πληροφορία για κάτι (π.χ. *συμβουλευτείτε* το Χρυσό Οδηγό).

συμπαθώ : η λόγια *μτχ.* ενεστώτα έχει επιβιώσει ως ουσιαστικό (*οι συμπαθούντες* → αυτοί που υποστηρίζουν κάποιο πολιτικό κόμμα χωρίς να είναι μέλη). Στον απλό προφορικό λόγο απαντάται ορισμένες φορές και η κλίση κατά το *αγαπάω* (58), κυρίως σε εκφρ. όπως: *συμπάθα με* (→ με το συμπάθιο, χωρίς παρεξήγηση).

συμπύσσομαι : η *μτχ.* *συνεπτυγμένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο, για να χαρακτηρίσει κείμενα κτλ. που παρουσιάζονται σε συντομευμένη μορφή.

συμφέρι : διατηρείται η λόγια *μτχ.* ενεστώτα ως επίθετο (*συμφέρων, -ουσα, -ον*) ή ως ουσιαστικό (το *συμφέρον*).

συμφωνούμαι : η παθητική φωνή δεν απαντάται συχνά, σε σχέση με την ενεργητική. Έχει κυρίως την έννοια → είμαι αντικείμενο συμφωνίας.

συνάγω – συνάζω : σε ορισμένα λεξικά αναφέρεται το *συνάγω* ως συνώνυμο του *συνάζω* (→ συγκεντρώνω, μαζεύω σε ορισμέ-

νο μέρος). Στην κοινή νεοελληνική το *συνά-
γω* χρησιμοποιείται κυρίως με την έννοια
→ συμπεραίνω.

συναιρούμαι : η *μτχ. συνηρημένος* (σπάνια
συναιρεμένος) χρησιμοποιείται κυρίως ως
επίθετο, για να χαρακτηρίσει τα ρ. που
προέρχονται από συναίρεση.

συναλλάζω – συναλλάσσομαι : οι έννοιες
διαφοροποιούνται. Το *συναλλάζω* σημαίνει
→ χρησιμοποιώ διαδοχικά, αλλάζω ρούχα
κτλ. Το *συναλλάσσομαι* → έχω εμπορικές
συναλλαγές.

συναντίεμαι, -ώμαι : στην παθητική φωνή το
ρ. έχει κυρίως την έννοια → έρχομαι σε συν-
άντηση, σε επαφή με κάποιον ή κάτι (π.χ.
οι παράλληλες ευθείες δε *συναντώνται*) ή
σε αθλητική κτλ. αναμέτρηση. Το *συναντώ-
μαι* μπορεί να έχει και την ειδική έννοια →
βρίσκομαι, υπάρχω κάπου. Συνήθως η κλί-
ση σε *-ώμαι* χαρακτηρίζει επίσημο ύφος
λόγου.

συνάπτομαι : η *μτχ. συνημμένος* χρησιμοπι-
είται κυρίως για κάτι (π.χ. έγγραφο) που
συνάπτεται, παρουσιάζεται μαζί με άλλο.

συναρμολογούμαι : στον απλό προφορικό
λόγο απαντάται και η κλίση κατά το *αγα-
πιέμαι* (59).

συνασπίζω : συχνότερης χρήσης είναι η πα-
θητική φωνή (*συνασπίζομαι*).

συνεννοούμαι : στον απλό προφορικό λόγο
απαντάται και ο τύπος *συνεννογιέμαι*, με
κλίση κατά το *αγαπιέμαι* (59).

συνηθίζω : η *μτχ. συνηθισμένος* χρησιμοπι-
είται ορισμένες φορές στην περιφράση *εί-
μαι συνηθισμένος* (με την έννοια → έχω *συ-
νηθίσει* να κάνω κάτι κτλ.) και συχνά ως επί-
θετο με τις έννοιες → αυτός που έχει γίνει
συνήθεια ή είναι σύμφωνος με καθιερωμέ-
νη συνήθεια / αυτός που γίνεται, συμβαίνει
συχνά / όχι αξιόλογος, όχι ξεχωριστός.

συνιστώ, συνίσταμαι – συνιστώ, συνιστώμαι :
το πρώτο ρ. σημαίνει → συγκροτώ, σχημα-
τίζω ή αποτελώ. Στην παθητική φωνή (*συνί-
σταμαι*) σημαίνει → αποτελούμαι ή έχω
ορισμένες ιδιότητες, ορισμένο περιεχόμε-
νο. (Με ειδικές έννοιες χρησιμοποιούνται
οι ουσιαστικοποιημένες *μτχ. η συνιστώσα*
και η *συνισταμένη*). Το δεύτερο ρ. (με παθ.
φωνή *συνιστώμαι*) σημαίνει → συμβου-

λεύω, υποδεικνύω σε κάποιον κάτι ή υπο-
δεικνύω κάποιον ως κατάλληλο και άξιο.

συνταράζω : σπάνια η παθητική φωνή (*συ-
νταράζομαι*, 24).

συντάσσομαι : η *μτχ. παρακεμένου* απαντά-
ται και ως ουσιαστικό (*η συντεταγμένη*).

συντελώ, -ούμαι : σε επίσημο ύφος λόγω
απαντάται και η λόγια άτονη αύξηση αορί-
στου (*συντελέσα*). Η έννοια διαφοροποιεί-
ται από την ενεργητική στην παθητική φω-
νή. Το *συντελώ* σημαίνει → βοηθώ, συμ-
βάλλω, ενώ το *συντελούμαι* → πραγματο-
ποιούμαι. Η *μτχ. συντελεσμένος* απαντάται
και στη γραμματική ορολογία, για να δηλώ-
σει χρόνο ή τρόπο ενέργειας που εκφράζει
κάτι που έχει συντελεστεί, έχει τελειώσει.

συρράπτομαι : δε συνηθίζεται ο αόριστος
οριστικής.

συσκοτίζομαι : η παθητική φωνή απαντάται
λίγοτερο συχνά σε σχέση με την ενεργητι-
κή.

συστέλλομαι : δε συνηθίζεται ο αόριστος
οριστικής. Η *μτχ. συνεσταλμένος* χρησιμο-
ποιείται κυρίως ως επίθετο → αυτός που
δείχνει συστολή, ντροπαλός.

συστήνω, -ομαι : η βασική έννοια είναι → πα-
ρουσιάζω κάποιον σε άλλον για να γίνει
αμοιβαία γνωριμία, και στην παθ. φωνή *συ-
στήνομαι* → παρουσιάζομαι σε άγνωστό
μου άτομο αναφέροντας το όνομά μου.
Στον προφορικό λόγο μερικές φορές το
συστήνω χρησιμοποιείται και με την έννοια
→ συμβουλεύω, υποδεικνύω, αντί του (σω-
στότερου) *συνιστώ*. Η *μτχ. συστημένος* ση-
μαίνει κυρίως → αυτός που παραπέμπεται
με συστάσεις για τα προσόντα του ή (για
γράμμα, δέμα κτλ.) με εξασφαλισμένη πα-
ράδοση στον παραλήπτη, έναντι καταβο-
λής επιπλέον ποσού.

σφαλίζω : ο τύπος *σφαλ(ν)ώ (-άς)*, που ανα-
φέρεται από τον Τριανταφυλλίδη (1941,
σελ. 351, 354), δε συνηθίζεται στην κοινή
νεοελληνική. Επειδή πάντως υπάρχει ισο-
δύναμος τύπος σε *-ίζω (σφαλίζω)*, ο αόρι-
στος στην περίπτωση του *σφαλ(ν)ώ* είναι ο
ίδιος (*σφάλιξα* ή *σφάλισα*).

σφάλλω : η *μτχ. εσφαλμένος* χρησιμοποιείται
ως επίθετο (→ αυτός που περιέχει σφάλ-
μα, λαθεμένος).

- σφυράω** : ο αόριστος *σφύριξα* επικρατεί λόγω ισοδυναμίας με το *σφυρίζω*.
- σφυρίζομαι** : κυρίως με την ειδική έννοια → αποδοκιμάζομαι με σφυρίγματα.
- σχετίζω, -ομαι** : στην ενεργητική φωνή πιο εύχρηστο είναι το ρ. *συσχετίζω*, με την ίδια έννοια. Στην παθητική φωνή το *σχετίζομαι* σημαίνει → έχω σχέση με κάτι ή κάποιον.

- σχολάω** : απαντάται μερικές φορές και ο τύπος *σχολνάω* (Σχολνούσαν γραφεία, καταστήματα... [Κυρία Κούλα, σελ. 26]).
- σώνω, -ομαι** : εκτός από την έννοια του σώζω, έχει και τις έννοιες → εξαντλώ, τελειώνω κάτι ή προφταίνω, προλαβαίνω να κάνω κάτι. Με αυτές τις σημασίες συνήθως απαντάται και η μτχ. *σωμένος*. Το απρόσ. *σώνει* → φτάνει, αρκεί.

T

ταιριάζω : η παθητική φωνή (*ταιριάζομαι*, 36 ή 24) είναι σπάνια.

ταλαιπωρούμαι : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται και η κλίση κατά το *αγαπιέμαι* (59), κυρίως στον παρατατικό (*ταλαιπωριόμουν*).

τανύζομαι : σπάνια η ενεργητική φωνή (*τανύζω*, 33).

ταξιδεύω : η μτχ. *ταξιδεμένος* χρησιμοποιείται κυρίως με την έννοια → αυτός που έχει κάνει πολλά ταξίδια.

τάσσομαι : η λόγια μτχ. *τεταγμένος* χρησιμοποιείται ως ουσιαστικό (*η τεταγμένη*).

τείνω : η μτχ. *τεταμένος* απαντάται ως επίθετο → (για κατάσταση, σχέση κτλ.) που βρίσκεται σε μεγάλη ένταση.

τελεύω : ως συνώνυμο του *τελειώνω* απαντάται κυρίως στη λογοτεχνική γλώσσα.

τελώ : η μτχ. *τετελεσμένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο σε εκφρ. όπως: προ *τετελεσμένων* γεγονότων (→ μπροστά σε ήδη διαμορφωμένη κατάσταση, σε ήδη συντελεσμένες πράξεις).

τέμνω : η λόγια μτχ. *ενεστώτα* έχει επιβιώσει στη μαθηματική ορολογία ως ουσιαστικό (*η τέμνουσα*).

τηλεφωνιέμαι : στην παθητική φωνή το ρ. σημαίνει → μιλάω στο τηλέφωνο με κάποιον

(π.χ. *θα τηλεφωνηθούμε* αύριο, για να κλείσουμε ραντεβού).

τηρώ : η κλίση σε -άω απαντάται μόνο στο ρ. *τηρώω, τήραξα* (→ βλέπω), διαλεκτικής προέλευσης.

τιθασεύω : σπάνια η παθητική φωνή (*τιθασεύομαι*, 18).

τιμώμαι : χρησιμοποιείται κυρίως σε επίσημο ύφος λόγου, με την έννοια → έχω ορισμένη τιμή, κοστίζω.

τολμάω : η κλίση σε -ώ, -άς, -ά συνήθίζεται κυρίως σε επίσημο ύφος λόγου και σε στερεότυπες εκφρ. όπως: *τολμώ* να πω, *δεν τολμώ* να το πιστέψω κτλ.

τοποθετούμαι : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται και η κλίση κατά το *αγαπιέμαι* (59), κυρίως στον παρατατικό (*τοποθετιόμουν*).

τρακάρω : στον προφορικό λόγο απαντάται μερικές φορές και παθητική φωνή (*τρακάρομαι*, 54) με την ειδική έννοια → παθαίνω τράκ. Μ' αυτή την έννοια χρησιμοποιείται συνήθως και η μτχ. *τρακαρισμένος*.

τραπεζώνω : λιγότερο εύχρηστη η παθητική φωνή (*τραπεζώνομαι*, 4).

τρέμω : με τη σημασία → αυτός που τρέμει απαντάται η μτχ. *τρεμάμενος*.

τρέχω : η λόγια μτχ. *ενεστώτα* *τρέχων, -ουσα*,

-ον απαντάται ως επίθετο (→ αυτός που ισχύει τώρα ή αφορά το τωρινό χρονικό διάστημα ή το άμεσο μέλλον). Η *μτχ. τρεχούμενος* (σπάνια *τρεχάμενος*) χρησιμοποιείται ως επίθετο για νερό που κυλάει, «τρέχει», ενώ υπάρχει και η έκφραση *τρεχούμενος* (ανοιχτός) λογαριασμός.

τρίβομαι : εύχρηστη η λόγια *μτχ. τετρημμένος* ως επίθετο (→ κοινός, κοινότοπος).

τριγυρνάω : από τις έννοιες του *τριγυρίζω* (με το οποίο θεωρείται ισοδύναμο, γι' αυτό επικρατεί ο αόρ. σε *-ισα*) έχει κυρίως την έννοια → περιφέρομαι, γυρίζω από δω και από κει.

τρομοκρατούμαι : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται και η κλίση κατά το *αγαπιέμαι* (59), κυρίως στον παρατατικό (*τρομοκρατιόμουν*). γο απαντάται και η κλίση κατά

το *αγαπιέμαι* (59), κυρίως στον παρατατικό (*τρομοκρατιόμουν*).

τρύπωνομαι : η παθητική φωνή χρησιμοποιείται σπάνια, μόνο με την έννοια → (για ρούχο) ράβομαι με τρύπωμα.

τσακώνω, -ομαι : η έννοια διαφοροποιείται από την ενεργητική στην παθητική φωνή. Το *τσακώνω* σημαίνει → πιάνω, συλλαμβάνω κάποιον, ενώ το *τσακώνομαι* → καβαγδίζω, μαλώνω με κάποιον.

τσιλημπουρδάω : σύμφωνα με τη Γραμματική Τριανταφυλλίδη, εφόσον υπάρχει ισοδύναμος τύπος σε *-ίζω*, επικρατεί ο αόρ. σε *-ισα*.

τυχαίνει : η λόγια *μτχ. αορίστου* έχει επιβιώσει ως επίρρημα (*τυχόν, αν τυχόν, μη τυχόν* κτλ. → ίσως, κατά τύχη) ή σε εκφρ. όπως: ο πρώτος *τυχών* → ο καθένας, ο ασημαντος, χωρίς ιδιαίτερη αξία.

Υ

υπακούω : η κλίση κατά το *αποκλείω* (40) απαντάται σπάνια (Κι όμως όλα μου *υπακούουν* [Ελύτης, σελ. 114]).

υπάρχω : η λόγια *μτχ. ενεστώτα* έχει επιβιώσει ως επίθετο (*υπάρχων, -ουσα, -ον* → αυτός που υπάρχει, ισχύει τώρα, στην τωρινή εποχή).

υπερασπίζω, -ομαι : τα δύο ρ. έχουν την ίδια σημασία → προστατεύω ή υποστηρίζω ενάντια σε επίθεση, προσβολή ή ως συνήγορος σε δίκη.

υπερβάλλω : η λόγια *μτχ. ενεστώτα* έχει επιβιώσει σε εκφρ. όπως: *υπερβάλλων* (→ υπερβολικός) ζήλος.

υπερκεράω, -ώμαι : απαντώνται κυρίως οι τύποι με το αοριστικό θέμα (*υπερκεράσα, υπερκεράστηκα* κτλ.).

υπερνικόω : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται και η κλίση κατά το *αγαπάω* (58).

υπερπηδῶ : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται και η κλίση κατά το *αγαπάω* (58).

υποβόσκω : χρησιμοποιείται και η λόγια *μτχ. ενεστώτα* σε εκφράσεις όπως: *υποβόσκουσα* (→ σε λανθάνουσα κατάσταση αλλά με διαβρωτικά αποτελέσματα) κρίση. Δες και σημείωση **υποφώσκω**.

υπογράφομαι : η *μτχ. παρακειμένου* χρησιμοποιείται και ως ουσιαστικό (*η υπογεγραμμένη* → τονικό σημάδι που γραφόταν κάποτε κάτω από ορισμένα φωνήεντα).

(υποθέτω) – υποτίθεται : ο αόριστος υποτακτικής χρησιμοποιείται κυρίως σε εκφρ. όπως: *αν υποθεθεί* (→ αν υποθέσει κανείς, στην περίπτωση που ...). Εύχρηστη είναι και η *μτχ. υποτιθέμενος* (→ αυτός για τον οποίο υποθέτουμε κάτι, χωρίς βεβαιότητα).

υπόκειμαι : η *μτχ. χρησιμοποιείται* και ως επίθετο (*υποκείμενος* → αυτός που βρίσκεται

κάτω από άλλο, π.χ. *υποκείμενα* στρώματα, σε αντιδιαστολή με το *υπερκείμενος*) και ως ουσιαστικό (το *υποκείμενο*).

υποσκάπτομαι : σπάνια η χρησιμοποίηση του αορίστου.

υπόσχομαι : η *μτχ. υποσχεμένος*, που αναφέρεται σε ορισμένα λεξικά, δε συνηθίζεται στην κοινή νεοελληνική. Ο λόγιος τύπος απαντάται ως ουσιαστικό (τα *υποσχλημένα* → αυτά που έχει υποσχεθεί κάποιος).

υποφέρω : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται και ο ενεστώτας της παθητικής φωνής, σε εκφρ. όπως: *δεν υποφέρεται* (→ δεν μπορεί να το αντέξει κανείς).

υποφώσκω : δεν πρέπει να γίνεται σύγχυση με το *υποβόσκω*. Το *υποφώσκω* σημαίνει →

αχνοφέγγω, θαμποφέγγω.

υποχρεούμαι : κυρίως σε φράσεις όπως: το κατάστημα *υποχρεούται* να εκδίδει αποδείξεις λιανικής πώλησης, με την έννοια → έχω την υποχρέωση, υπόκειμαι στην υποχρέωση να κάνω κάτι. Η αντικατάσταση από το *υποχρεούμαι* δεν είναι δυνατή, παρά μόνο από την περιφραση → *είμαι υποχρεωμένος*.

υποψιάζομαι : η *μτχ. υποψιασμένος* έχει κυρίως την έννοια → αυτός που (λόγω εμπειρίας, προβληματισμού κτλ.) έχει τις δυνατότητες να αντιληφθεί ευκολότερα κάτι.

υφίσταμαι : η *μτχ. υφιστάμενος* απαντάται και ως ουσιαστικό (→ ο κατώτερος στην ιεραρχία, σε σχέση με τον ανώτερό του).

Φ

φαγώνομαι : η κοινή έννοια με το *τρώγομαι* είναι κυρίως → *καβγαδίζω, τσακώνομαι* με κάποιον. Το *φαγώνομαι* έχει και τις σημασίες → *φθείρομαι, καταστρέφομαι* από μακρόχρονη χρήση κτλ. (π.χ. *φαγωμένες* σόλες παπουτσιών) και → *ψάχνω, επιδιώκω* με μεγάλη επιμονή, κυρίως στον αόριστο, σε εκφρ. όπως: *φαγώθηκε* να κάνει κάτι.

φαίνομαι : η *μτχ. χρησιμοποιείται* ως ουσιαστικό (το *φαινόμενο*).

φαντάζομαι : η *μτχ. φαντασμένος* χρησιμοποιείται ως επίθετο (→ αυτός που έχει μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του).

φαντάζω : δεν έχει σημασιολογική σχέση με το *φαντάζομαι*. Σημαίνει → προκαλώ έντονη εντύπωση ή γενικά φαίνομαι (Οποιαδήποτε άλλη σχέση *φάνταζε* περιττή [Κυρία Κούλα, σελ. 35]).

φέγγω : συνήθως ως απρόσωπο, με την έννοια → *ξημερώνει* ή *φωτίζει*, μπορεί όμως να έχει και την έννοια → *είμαι υπερβολικά αδυνατισμένος* (π.χ. *έφεξε* το πρόσωπό του από τον πυρετό). Στη λογοτεχνία απα-

ντάται και ως προσωπικό, με την έννοια → *φωτίζω* (Ω γη της Βοιωτίας που σε *φέγγει* ο άνεμος [Ελύτης, σελ. 35]). Στην εκφρ. *μου 'φεξε* σημαίνει → *μου έτυχε* κάτι πολύ ευνοϊκό.

φελάω : στον προφορικό λόγο και συνήθως με άρνηση (δε *φελάει* → δεν *ωφελεί*).

φέρνω, -ομαι – φέρω, -ομαι : το *φέρω* έχει στενότερη σημασία από το *φέρνω*. Σημαίνει συνήθως → έχω επάνω μου κάτι (ως φυσικό, μόνιμο ή παροδικό στοιχείο) ή έχω ορισμένη υπογραφή, επιγραφή κτλ. Το *φέρωμαι* σημαίνει → *θεωρούμαι* ή *αναφέρομαι* ως... Μαζί με το *φέρνομαι* έχει και την έννοια → *συμπεριφέρομαι*. Η *μτχ. φερόμενος* απαντάται μόνο με την έννοια → αυτός που έχουν φέρει από κάπου.

φημίζομαι : δε συνηθίζεται ο αόριστος. Η *μτχ. φημισμένος* απαντάται ως επίθετο (→ *ξακουστός*).

φθίνω : απαντάται και η λόγια *μτχ. ενεστώτας* ως επίθετο, κυρίως στο θηλυκό (*φθίνουσα*

→ που παρουσιάζει συνεχή μείωση).

φιλάω, -ιέμαι : το *φιλώ* κυριαρχεί σε στερεότυπες εκφρ. όπως: *σας φιλώ* (με την έννοια → *σας χαιρετώ*). Το *φιλιέμαι* χρησιμοποιείται κυρίως με αξία αλληλοπάθειας → ανταλλάσσω φιλιά με κάποιον.

φιλοσοφώ : η *μτχ. φιλοσοφημένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο (→ αυτός που διακρίνεται για φιλοσοφική ενασχόληση, βαθύ προβληματισμό).

φοβάμαι : ο τύπος *φοβούμαι* είναι σπάνιος και απαντάται κυρίως σε εκφρ. όπως *φοβούμαι ότι* (→ υποψιάζομαι ότι θα γίνει κάτι δυσάρεστο).

φοιτώ : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται στον ενεστ. και η κλίση κατά το *αγαπάω* (59).

φορώ : η κλίση σε *-ώ, -είς* (κατά το *θεωρώ*, 73) δε συνηθίζεται στην κοινή νεοελληνική.

φορολογώ, -ούμαι : στον απλό προφορικό λόγο απαντάται και η κλίση κατά το *αγα-*

πάω, αγαπιέμαι (58, 59).

φουσκώνω : σε ορισμένα λεξικά αναφέρεται και παθητική φωνή (*φουσκώνομαι*, 4). Το ρ. σημαίνει και → *διογκώνω*, *αυξάνω* κάτι σε όγκο και → *διογκώνομαι*, *αυξάνομαι* σε όγκο.

φράζομαι : στην παθητική φωνή περιορίζεται κυρίως στην έννοια → *περικλείομαι* με φράξη, *περιφράζομαι*.

φροντίζω : η *μτχ. φροντισμένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο (→ *περιποιημένος*, *επιμελημένος*).

φτάνω : η *μτχ. φτασμένος* χρησιμοποιείται κυρίως με την ειδική έννοια → *πετυχημένος* και *αναγνωρισμένος* στον τομέα του (π.χ. *φτασμένος καλλιτέχνης*).

φτερουγάω : ο αόριστος σε *-ισα* λόγω ισοδυναμίας με το *φτερουγίζω*.

φωτίζομαι : η λόγια *μτχ. παρακειμένου* απαντάται ως επίθετο, κυρίως ειρωνικά (*πεφωτισμένος* → *σοφός*).

X

χαιδεύομαι : δε χρησιμοποιείται συνήθως ως παθητικό του *χαιδεύω*, αλλά με την ειδική έννοια → (με νάζια κτλ.) *επιδιώκω χάρη*. Η *μτχ. χαιδεμένος* έχει συχνά την έννοια → *καλομαθημένος*.

χαιρετάω, -ιέμαι – χαιρετίζω, -ομαι : κανονικά, το *χαιρετάω* χρησιμοποιείται στην περίπτωση που απευθυνόμαστε σε κάποιον την ώρα που τον συναντάμε ή τον αποχωριζόμαστε (ή τον επισκεπτόμαστε για ευχές). Το *χαιρετίζω* χρησιμοποιείται για επίσημο τρόπο χαιρετισμού (π.χ. τη συγκέντρωση διαμαρτυρίας *χαιρετίζει* ο σύλλογος τάδε) ή για ευνοϊκή υποδοχή (π.χ. η πρόταση *χαιρετίστηκε* με ενθουσιασμό), αναγνώριση, ανακήρυξη (π.χ. *χαιρετίστηκε* ως σωτήρας). Το ρ. *χαιρετιέμαι* σημαίνει κυρίως →

ανταλλάσσω χαιρετισμό με κάποιον.

χαίρομαι : η *μτχ. χαρούμενος* (από το *χαίρομαι*) χρησιμοποιείται ως επίθετο (→ *γεμάτος χαρά*).

χαρίζομαι : απαντάται κυρίως με την ειδική έννοια → *ευνοώ* κάποιον μεροληπτικά. Η *μτχ. χαρισμένος* αντιστοιχεί στη σημασία του *χαρίζω* → *δωρίζω*.

χέζομαι : από άποψη σημασίας δεν είναι παθητικό του *χέζω*, αλλά σημαίνει → «τα κάνω» πάνω μου ή αισθάνομαι έντονη ανάγκη για απόδευση.

(χιλιάζω) : κυρίως ως ευχή (να τα χιλιάσεις → να ζήσεις χίλια χρόνια).

χορεύομαι : κυρίως στο γ' πρόσ. με την έν-

νοια → (για μουσικό κομμάτι) είναι κατάλληλο να το χορέψει κανείς.

χρειάζομαι : η μτχ. ενεστώτα χρησιμοποιείται ως ουσιαστικό (τα *χρειαζόμενα* → τα απαραίτητα, τα αναγκαία).

χρήζει : σε εκφρ. όπως *χρήζει βοήθειας* (→

έχει ανάγκη από βοήθεια).

χρηματίζω - χρηματίζομαι : η έννοια διαφοροποιείται. Το *χρηματίζω* σημαίνει → ασκώ (κυρίως δημόσια) υπηρεσία. Το *χρηματίζομαι* → δωροδοκούμε.

χρωστώ : από την παθητική φωνή έχει επιβίωση η μτχ. ενεστώτα (τα *χρωστούμενα*).

Ψ

ψάχνομαι : κυρίως με την έννοια → κάνω αυτοέρευνα, αυτοανάλυση.

ψέλνω, -ομαι : εκτός από την έννοια του *ψάλλω*, έχει και την έννοια → λέω κάτι σε κάποιον με συνεχή και μονότονο τρόπο. Η παθητική φωνή *ψέλλομαι* χρησιμοποιείται σπάνια σε σχέση με το *ψάλλομαι*.

ψηλαφίζω : απαντάται μερικές φορές και ο παλιότερος τύπος *ψηλαφώ* (κατά το *θεωρώ*, 73, αλλά με αόριστο *ψηλάφισα*, λόγω ισοδυναμίας με το *ψηλαφίζω*).

ψηφάω : (κυρίως με άρνηση) → λογαριάζω, υπολογίζω.

ψυχολογώ : η μτχ. *ψυχολογημένος* χρησιμοποιείται κυρίως ως επίθετο → αυτός που γίνεται μετά από (ή φανερώνει) ορθή ψυχολογική εκτίμησ

ψυχραίνομαι : συρραίνω με την έννοια → παύω να έχω φιλικές σχέσεις με κάποιον.

ψωνίζομαι : με τη φωνή κτλ.) ψάχνω κή έννοια → (για πόρω πελάτη).

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Aerts W. J. (1965), *Periphrastica. An investigation into the use of είναι and έχειν as auxiliaries or pseudo – auxiliaries in Greek from Homer up to the present day*, Amsterdam.
- Ανδριώτης Ν. (1971), *Ετυμολογικό λεξικό της κοινής νεοελληνικής*, Παν/μιο Θεσ/νίκης, Ινστιτούτο Νεοελλ. Σπουδών, 1η έκδ. 1951.
- Βασιλάκη Σ. (1989), «Η μορφολογία της Παθητικής Φωνής στα Νέα Ελληνικά», *Μελέτες για την ελληνική γλώσσα*, Θεσ/νίκη, εκδ. Κυριακίδη, σ. 185-204.
- Bakker W. F. (1970), «The Aspectual Differences Between the Present and Aorist Subjunctives in Modern Greek», *Ελληνικά*, 23, σ. 75 - 108.
- Browning R. (1972), *Η ελληνική γλώσσα, μεσαιωνική και νέα*, μετάφραση από τα αγγλικά από το Δ. Σωτηρόπουλο, Αθήνα, εκδ. Παπαδήμα.
- Chantraine P. (1990), *Ιστορική μορφολογία της ελληνικής γλώσσας*, μετάφραση από τα γαλλικά από το Ν. Κ. Αγκαβανάκη, Αθήνα, εκδ. Καρδαμίτσα.
- Ebbesen S. (1979), «Contract verbs in Common Modern Greek», *Ελληνικά*, 31, σ. 65 - 107.
- Θεοφανοπούλου – Κοντού Δ. (1982), «Τα μέσα ρήματα της νέας ελληνικής: μερικές προκαταρκτικές παρατηρήσεις στο σύστημα των διαθέσεων», *Μελέτες για την ελληνική γλώσσα*, Θεσ/νίκη, εκδ. Κυριακίδη, σ. 51 - 78.
- Hamp E. (1961), «Το ρήμα εν τη σημερινή ομιλουμένη ελληνική γλώσση», *Αθηνά*, 65, σ. 101 - 128.
- Householder F. W. – Kazazis K. – Koutsoudas A. (1964), *Reference Grammar of Literary Dhimotiki*, Bloomington and the Hague.
- Iordanidou A. (1985), *La diglossie en Grèce: étude d' un cas précis, le participe*, διδ. διατριβή, Paris VII.
- Jannaris A. N. (1897), *An historical greek grammar*, London, Mac Millan.
- Koutsoudas A. (1962), *Verb Morphology of Modern Greek*, The Hague/Mouton.
- Κυριακοπούλου Τ. (1990), «Τα ηλεκτρονικά λεξικά η ρηματική κλίση: γενική παρουσίαση», *Μελέτες για την ελληνική γλώσσα*, Θεσ/νίκη, εκδ. Κυριακίδη, σ. 421 - 438.
- Laskaratos Ch., Philippaki – Warburton I. (1981), «The Use of Passive Constructions in Modern Greek», *Μαντατοφόρος*, 17, σελ. 53 - 64.
- Laskaratos Ch., Philippaki – Warburton I. (1984), «Lexical versus transformational passives in Modern Greek», *Γλωσσολογία*, 2 - 3, σ. 99 - 109.

- Μακρή Τσιλιπάκου Μ. (1986), «Μερικές στιγματισμένες φόρμες της νεοελληνικής», *Μελέτες για την ελληνική γλώσσα, Θεσ/νίκη*, εκδ. Κυριακίδη, σ. 261 - 277
- Mackridge P. (1990), *Η νεοελληνική γλώσσα*, μετάφρ. από τα αγγλικά από τον Κ. Ν. Πετρόπουλο, Αθήνα, εκδ. Πατάκη.
- Matthews P. (1967), «The main features of Modern Greek Verb Inflection», *Foundations of Language*, 3, σ. 261 - 283.
- Mirambel A. (1949), «Remarques sur les voix du verbe grec moderne et l' expression du passif», *Bulletin de la Société de Linguistique de Paris*, 45, σ. 111 - 127
- Mirambel A. (1975), *Η νέα ελληνική γλώσσα*, μετάφρ. από τα γαλλικά από το Σ. Καρατζά, Παν/μιο Θεσ/νίκης, Ινστιτούτο Νεοελλ. Σπουδών.
- Μόζερ Α. (1986), «Προβλήματα που προκύπτουν από τη διαχρονική εξέλιξη και τη σύγχρονη χρήση του παρακειμένου», *Μελέτες για την ελληνική γλώσσα, Θεσ/νίκη*, εκδ. Κυριακίδη, σ. 149 - 161.
- Μπαμπινιώτης Γ (1972), *Το ρήμα της ελληνικής*, Παν/μιο Αθηνών, Φιλοσοφική Σχολή, βιβλιοθήκη Σαρπτόλου.
- Νεοελληνική Γραμματική* (1988), αναπροσαρμογή της *Μικρής Νεοελληνικής Γραμματικής* του Μ. Τριανταφυλλίδη (α' έκδ. 1949), Αθήνα, ΟΕΔΒ.
- Newton B. E. (1972), «The Dialect Geography of Modern Greek Passive Inflections», *Glotta*, 50, σ. 262 - 289.
- Πατάκης Σ. – Τζιράκης Ν. (1984), *Λεξικό ρημάτων αρχαίας ελληνικής*, Αθήνα, εκδ. Πατάκ.
- Ράλλη – Χατζηπαναγιώτου Α. (1984), «Μορφολογία του ελληνικού ρήματος και θεωρία του λεξικού: μερικές προκαταρκτικές παρατηρήσεις», *Μελέτες για την ελληνική γλώσσα, Θεσ/νίκη*, εκδ. Κυριακίδη, σ. 61 - 80.
- Rydå S. (1988), *Present and aorist participles in contemporary greek newspapers*, University of Stockholm.
- Seiler H. (1952), *L' aspect et le temps dans le verbe néo-grec*, Paris, Belles Lettres.
- Σετάτος Μ. (1984), «Ο παρακείμενος στην κοινή νεοελληνική», *Μελέτες για την ελληνική γλώσσα, Θεσ/νίκη*, εκδ. Κυριακίδη, σ. 101 - 113.
- Σταματάκος Ι. (1971), *Λεξικόν της νέας ελληνικής γλώσσας*, Αθήνα, εκδ. οργανισμός «Ο Φοίνιξ».
- Σταματάκος Ι. (1972), *Λεξικόν αρχαίας ελληνικής γλώσσας*, Αθήνα, εκδ. οργανισμός «Ο Φοίνιξ».
- Σύγχρονο λεξικό της νεοελληνικής γλώσσας* (1991), Αθήνα, εκδ. Πατάκη.

Τεγόπουλος – Φυτράκης (1988), *Λεξικό της ελληνικής γλώσσας*, Αθήνα, εκδ. Αρμονία.

Τζάρτζανος Α. (1946), *Νεοελληνική σύνταξις*, φωτοτυπική επανέκδοση, Θεσ/νίκη, εκδ. Κυριακίδη, 1989.

Tonnet H. (1986), «Σημείωμα για τους τρόπους ενέργειας (aspects) στα νέα ελληνικά», *Γλώσσα*, 12, σ. 15 - 20.

Τριανταφυλλίδης Μ. (1936), «Η ελληνική αύξησις, ο κλονισμός της και το ξεχώρισμα των ομόηχων ρηματικών τύπων», *Άπαντα*, 2, Παν/μιο Θεσ/νίκης, Ινστιτούτο Νεοελλ. Σπουδών, 1963, σ. 206 - 215.

Τριανταφυλλίδης Μ. (1941), *Νεοελληνική Γραμματική*, ανατύπωση της έκδ. του ΟΕΣΒ, Παν/μιο Θεσ/νίκης, Ινστιτούτο Νεοελλ. Σπουδών, 1978.

Τσολάκης Χ. (1982), *Η πολυτυπία στο ρήμα της Κοινής Νεοελληνικής Γλώσσας*, διδ. διατριβή, Θεσ/νίκη.

Warburton I. (1970), *On the Verb in Modern Greek*, Language Sciences Monograph 4, Indiana University Press, Bloomington.

Χατζιδάκης Γ (1905), *Μεσαιωνικά και Νέα Ελληνικά*, Τόμος Α΄

Χειλά – Μαρκοπούλου Δ. (1984), «Μορφοφωνολογικά προβλήματα του ΝΕ ρήματος: η περίπτωση του μεσοπαθητικού παρατατικού», *Μελέτες για την ελληνική γλώσσα*, Θεσ/νίκη, εκδ. Κυριακίδη, σ. 45 - 59.

ΓΛΩΣΣΙΚΟ ΥΛΙΚΟ (CORPUS)

α) Προφορικός λόγος

40 απομαγνητοφωνημένες συνομιλίες απλού, καθημερινού προφορικού λόγου απόμων διαφορετικής ηλικίας και διαφορετικού μορφωτικού επιπέδου. Οι μαγνητοφωνήσεις έγιναν την περίοδο 1982 - 1984 και έχουν μέση διάρκεια 10' η καθεμιά.

β) Τηλεόραση

Δελτία ειδήσεων 27/3/87, 30/3/87, 1/4/87, 2/4/87, 8/4/87, 1/2/91, 2/2/91, 7/2/91.

γ) Εφημερίδες

Τα Νέα, Το Βήμα Μάρτιος – Απρίλιος 1987

Τα Νέα, Το Βήμα, Ελευθεροτυπία, Η Καθημερινή Σεπτέμβριος 1990 – Απρίλιος 1991.

Περιοδικά

Ταχυδρόμος, τεύχ. 42, 18/10/90

τεύχ. 44, 1/11/90.

δ) Λογοτεχνικά κείμενα

1. Βαμβουνάκη Μ., *Ο αντίπαλος εραστής*, Αθήνα, εκδ. Φιλιππούτη, θ' έκδ. 1989.
2. Ελύτης Ο., *Ποιήματα, Εκλογή 1935 - 1977*, Αθήνα, εκδ. Άκμων, 1979.
3. Ζέη Ά., *Η αρραβωνιαστικιά του Αχιλλέα*, Αθήνα, εκδ. Κέδρος, 1η έκδ. 1987
4. Ιωάννου Γ., *Κοιτάσματα*, Αθήνα, εκδ. Ορέστης, 1981.
5. Καραπάνου Μ., *Ο υπνοβάτης*, Αθήνα, εκδ. Ερμής, στ' έκδ. 1988.
6. Κουμανταρέας Μ., *Η κυρία Κούλα*, Αθήνα, εκδ. Κέδρος, β' έκδ. 1978.
7. Ξανθούλης Γ., *Ο χάρτινος Σεπτέμβρης της καρδιάς μας*, Αθήνα, εκδ. Καστανιώτη, 10η έκδ. 1989.
8. Ρίτσος Γ., *Η Ελένη*, Αθήνα, εκδ. Κέδρος, 1972.
9. Σεφέρης Γ., *Ποιήματα*, Αθήνα, εκδ. Ίκαρος, 5η έκδ. 1984.
10. Σκούρτης Γ. *Το χειρόγραφο της Ρωξάνης*, Αθήνα, εκδ. Καστανιώτη, 5η έκδ. 1990.
11. Ταχτσής Κ., *Το τρίτο στεφάνι*, Αθήνα, εκδ. Ερμής, 14η έκδ. 1981.
12. Τσίρκας Σ., *Νουρεντίν Μπόμπα*, Αθήνα, εκδ. Κέδρος, β' έκδ. 1977
13. Τσίρκας Σ., *Τα Διηγήματα*, Αθήνα, εκδ. Κέδρος, 4η έκδ. 1980.

ε) Επιστημονικά κείμενα

1. Λιανός Θ. – Μπένος Θ., *Μακροοικονομική ανάλυση και δημοσιονομική πολιτική*, Αθήνα, εκδ. Gutenberg, β' έκδ. 1979.
2. Φραγκουδάκη Ά., *Κοινωνιολογία της εκπαίδευσης*, Αθήνα, εκδ. Παπαζήση, 1985.

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΚΛΙΤΙΚΩΝ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΩΝ

αγαπάω	σελ. 170	αρέσω	σελ. 213	διαλύω	σελ. 117
αγαπιέμαι	171	αρταίνω	214	διαλύομαι	118
αγοράζω	147	αρταίνομαι	215	διανέμω	237
αγοράζομαι	148	αυξάνω	216	διανέμομαι	238
αίρω	192	αυξάνομαι	217	διαχέομαι	239
αίρομαι	193	αφήνω	218	διαψεύδω	240
αισθάνομαι	194	αφήνομαι	219	διαψεύδομαι	241
ακούω	195	βάζω	220	διευρύνω	160
ακούγομαι	196	βαραίνω	159	διευρύνομαι	161
αλείφω	125	βγαίνω	221	δικαιούμαι	242
αλείφομαι	126	βλάφτω	127	δίνω	243
αμπαλάρω	167	βλάφτομαι	128	δίνομαι	244
αναγγέλλω	197	βλέπω	222	εγκαθίσταμαι	245
αναγγέλλομαι	198	βλέπομαι	223	είμαι	246
αναδεικνύω	199	βόσκω	224	εισάγω	247
αναδεικνύομαι	200	βρέχομαι	225	εισάγομαι	248
ανακλώ	183	βρίσκω	226	εκθέτω	249
ανακλώμαι	184	βρίσκομαι	227	εκτίθεμαι	250
ανακτώ	172	βυζαίνω	228	εκλέγω	251
ανακτώμαι	173	βυζαίνομαι	229	εκλέγομαι	252
αναπαριστάνομαι	201	γαρνίρω	168	εκπίπτω	253
ανασκάπτομαι	202	γαρνίρομαι	169	εκρήγνυμαι	254
ανασταίνω	162	γδέρνω	230	ελέγχω	143
ανασταίνομαι	163	γδέρνομαι	231	ελέγχομαι	144
αναστέλλομαι	203	γέρνω	232	εμπνέω	154
ανεβαίνω	204	γίνομαι	233	εμπνέομαι	155
ανήκω	205	γράφομαι	234	εξεγείρω	255
αντιλέγω	206	γυρνάω	182	εξεγειρόμαι	256
απαλλάσσομαι	207	δηλώνω	115	επεμβαίνω	257
απελαύνω	208	δηλώνομαι	116	επιβάλλω	258
απελαύνομαι	209	δημοσιεύω	131	επιβάλλομαι	259
αποκλείω	152	δημοσιεύομαι	132	επιτυγχάνω/πετυχαίνω	260
αποκλείομαι	153	διαβλέπω	235	επιτυγχάνομαι	261
απολαμβάνω	210	δαιρώ	188	έρχομαι	262
αποπειρώμαι	211	δαιρούμαι	189	εύχομαι	263
αποφεύγομαι	212	διακόπτομαι	236	εφευρίσκω	264

	σελ.		σελ.		σελ.
εφευρίσκομαι	265	μπαίνω	291	σκάβω	119
έχω	266	ντρέπομαι	292	σκάβομαι	120
ζεσταίνω	156	Ξαίνομαι	293	σπάω	318
ζεσταίνομαι	157	Ξεβγάζομαι	294	στέκομαι/στέκω	319
θάβομαι	267	Ξυπολιέμαι	295	στέλνω	320
θαρρώ	268	ορίζω	145	στέλνομαι	321
θέλω	269	ορίζομαι	146	στρέφομαι	322
θερμαίνομαι	158	οφείλω	296	συγχαίρω	323
θεωρώ	185	παίρνω	297	συμπλέκομαι	324
θεωρούμαι	186	παραδίδω	298	συνάπτω	325
καθιστώ	270	παραδίδομαι	299	συνέρχομαι	326
καθίσταμαι	271	παραλείπω	121	συντρέχω	327
κάθομαι	272	παραλείπομαι	122	συντριβομαι	328
καίω	273	παρατείνομαι	300	σύρω	329
καίγομαι	274	παρεισφρέω	301	σύρομαι	330
καλούμαι	275	παρέχω	302	τελούμαι	190
καλύπτω	123	παρέχομαι	303	τραβάω	178
καλύπτομαι	124	πάω/πηγαίνω	304	τραβιέμαι	179
κάνω	276	πειράζω	135	τρέφω	331
καταλαμβάνω	277	πειράζομαι	136	τρέφομαι	332
καταλαμβάνομαι	278	περιποιούμαι	187	τρώω	333
καταπίνω	279	περνάω	180	τρώγομαι	334
κατάσχω	280	περνιέμαι	181	τυλίγω	133
κατάσχομαι	281	πετυχαίνω → δεσ επιπυγών		τυλίγομαι	134
κηρύσσω	139	πέφτω	305	υπάρχω	335
κηρύσσομαι	140	πηγαίνω → δεσ πάω		υποκλέπτομαι	336
κλαίγομαι	282	πίνω	306	φαίνομαι	337
κλείνομαι	151	πλάθω	149	φέρνω	338
κόβομαι	283	πλάθομαι	150	φέρνομαι	339
κοιμάμαι	191	πλέκω	137	φεύγω	340
κοιτάω	176	πλέκομαι	138	φθείρομαι	341
κοιτιέμαι	177	πλένω	307	φοράω	174
κρίνω	284	πλένομαι	308	φοριέμαι	175
κυλιέμαι	285	πληρώ	309	φρεσκάρω	165
λέω	286	πληττομαι	310	φρεσκάρομαι	166
λέγομαι	287	πνίγομαι	311	φταίω	342
λύνω	113	προλαβαίνω	312	φτιάχνω	141
λύνομαι	114	προφταίνω	164	φτιάχνομαι	142
μαζεύω	129	σέβομαι	313	φυλάω	343
μαζεύομαι	130	σειώ	314	φωτογραφίζομαι	344
μαθαίνω	288	σειέμαι	315	ψάλλω	345
μεθάω	289	σέρνω	316	ψάλλομαι	346
μένω	290	σέρνομαι	317	ψέλνω	347

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Η Άννα Ιορδανίδου γεννήθηκε στην Αθήνα το 1954. Είναι πτυχιούχος της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και διδάκτορας Γλωσσολογίας του Πανεπιστημίου Paris VII της Γαλλίας. Στη διδακτορική της διατριβή εξετάζει τη μετοχή σε σχέση με το ελληνικό ρηματικό σύστημα και σε σχέση με τις επιβιώσεις της διγλωσσίας στα νέα ελληνικά. Από το 1987 ασχολείται με λεξικογραφική εργασία στις εκδόσεις Πατάκη, ως μέλος της ομάδας σύνταξης του Σύγχρονου Λεξικού της Νεοελληνικής Γλώσσας. Από το Φεβρουάριο του 1990 διδάσκει το μάθημα της Νεοελληνικής Γλώσσας στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Πατρών ως ειδικός επιστήμονας. Τον Απρίλιο του 1992 εκλέχτηκε επίκουρη καθηγήτρια στο ίδιο τμήμα.